

3333333

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was <u>carefully scanned</u> by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

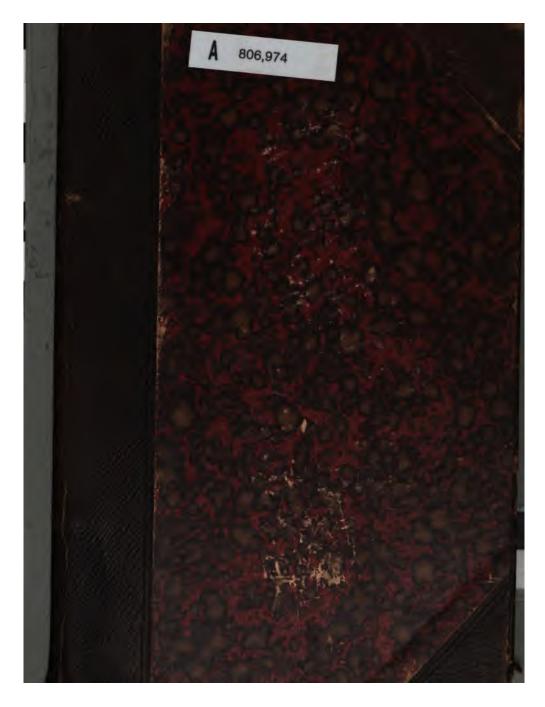
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

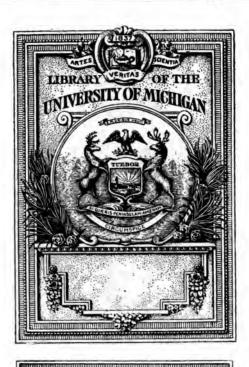
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

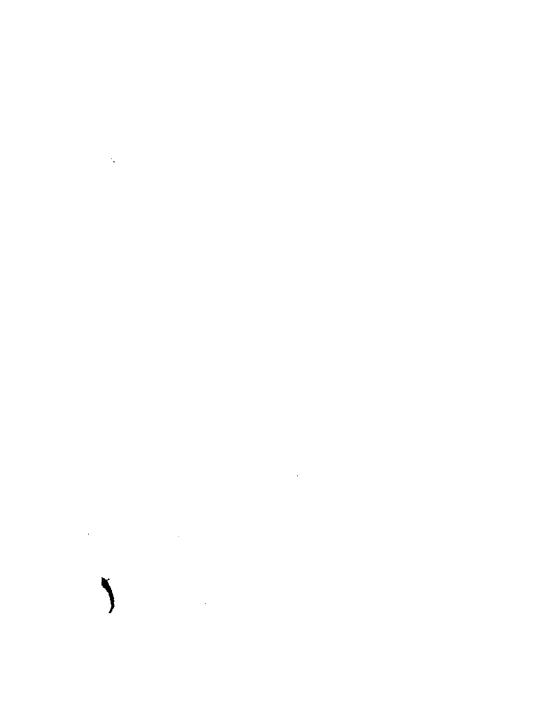

THE GIFT OF PROF. ALEXANDER ZIWET

.

PA 3771 ,A2 1883

1.6

EUCLIDIS

OPERA OMNIA.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXVI.

ELEMENTA.

EDIDIT ET LATINE INTERPRETATUS EST

I. L. HEIBERG,

DR. PHIL.

UOL. III.

LIBRUM X CONTINENS.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXVI.

LIPSIAR: TYPIS B. G. TEUBNERI.

•

•

had. 1 Pro. Olex. Zivet 12-17-1923

PRAEFATIO.

Praeter codices solitos PBFVb, quos ipse contuli, nisi quod cod. Bodl. B ab initio usque ad finem definitionum alt. p. 136, 19 beneuolenter conferendum suscepit G. A. Stewart, u. d. Oxoniensis, in hoc libro X uti mihi licuit palimpsesto cod. Musei Britannici Add. 17211 (L), de quo cfr. uol. IV p. VI; continet

X prop. 15 p. 44, 12 μετοήσει ad finem prop.

X prop. 16 p. 46, 2 (μέγε)θος — p. 46, 8 ὅτι. p. 46, 17 (με)τρεῖ ad finem prop.

X, 16 lemma p. 46, 23 -μον έλλειπον ad finem.

X prop. 31 p. 92, 19 (μέ)σαι ad finem prop.

X prop. 32 totam.

X prop. 32 lemma ab initio ad p. 96, 20 ολω.

X prop. 80 p. 240, 9 δυνατόν ad finem prop.

X prop. 81 ab initio ad p. 244, 10 ὑπό.

X prop. 112 p. 358, 19 B⊿ ad finem prop.

X prop. 113 ab initio ad p. 362, 19 ούτως.

In appendicem hic, ut semper, ea sola recepi, quae in uno saltem meorum codicum in textu legebantur; quare in mea editione quaedam eorum, quae Augustus in app. V habet, frustra quaeras; sunt enim scholia marginalia, quae in uol. V suo ordine edentur. Prolegomena critica quominus uel huic uel quarto uolumini.

praemitterem, sicuti constitueram, prohibuit ratio scholiorum, quae quinto uolumine comprehendentur. nam cum inde non pauca subsidia ad codices aestimandos peti posse uiderem, statui iis demum editis ad prolegomena illa adcedere.

Scrib. Hauniae mense Nouembri MDCCCLXXXV.

I. L. Heiberg.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

Ogoi.

- α΄. Σίμμετοα μεγέθη λέγεται τὰ τῷ αὐτῷ μέτοῷ μετοούμενα, ἀσύμμετοα δέ, ὧν μηδεν ἐνδέχεται κοινὸν μέτοον γενέσθαι.
- . β. Εὐθεΐαι δυνάμει σύμμετοοί είσιν, σταν τὰ ἀπ΄ αὐτῶν τετράγωνα τῷ αὐτῷ χωρίῳ μετρῆται, ἀσύμ- μετροι δέ, σταν τοῖς ἀπ΄ αὐτῶν τετραγώνοις μηδὲν ἐνδέχηται χωρίον κοινὸν μέτρον γενέσθαι.
- γ΄. Τούτων ὑποκειμένων δείκνυται, ὅτι τῆ προτε10 θείση εὐθεία ὑπάρχουσιν εὐθεῖαι πλήθει ἄπειροι σύμμετροί τε καὶ ἀσύμμετροι αί μὲν μήκει μόνον, αί δὲ
 καὶ δυνάμει. καλείσθω οὖν ἡ μὲν προτεθεῖσα εὐθεῖα
 ὅητή, καὶ αί ταύτη σύμμετροι εἴτε μήκει καὶ δυνάμει
 εἴτε δυνάμει μόνον ὅηταί, αί δὲ ταύτη ἀσύμμετροι
 15 ἄλογοι καλείσθωσαν.
 - δ'. Καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς προτεθείσης εὐθείας τετράγωνον δητόν, καὶ τὰ τούτφ σύμμετρα δητά, τὰ δὲ τούτφ ἀσύμμετρα ἄλογα καλείσθω, καὶ αί δυνάμεναι

Ad deff. cfr. Hero deff. 128—129, Anonymus Hultschii p. 256, Martianus Capella VI, 718.

Εὐκλείδου στοιχείων τ PV, Εὐκλείδου στοιχείων τῆς θέωνος ἐκδόσεως τ F, Εὐκλείδου στοιχείων τ τῆς θέωνος ἐκδόσεως b.
1. ὅροι] om. PFV, ὅροι τοῦ τ b, ὅροσ τοῦ τ B. numeros om. codd.
5. Ante σύμμετροι ras. 1 litt P.
8. ἐνδέχεται b φ.
9. προστεθείση b et e corr. F.
10. Post εὐθεία add. Theon: τουτέστιν ἀφ΄ ἦς θέσει τὰ μέτρα τό τε πηχυαίον καὶ τὸ παμωστιαίον καὶ τὸ δακτυλιαίον ἢ τὸ ποδιαίον λαμβάνεται (BFV b).

Liber X.

Definitiones.

- 1. Magnitudines commensurabiles uocantur, quas eadem mensura metiri licet, incommensurabiles autem, quarum communis mensura inueniri nequit.
- 2. Rectae potentia commensurabiles sunt, ubi quadrata earum eadem mensura metiri licet, incommensurabiles autem, ubi nullum spatium communis quadratorum earum mensura inueniri potest.
- 3. His suppositis demonstratur, rectas numero infinitas esse datae rectae commensurabiles et incommensurabiles partim longitudine tantum, partim potentia quoque. iam data recta rationalis uocetur, et quae ei commensurabiles sunt siue longitudine potentiaque siue potentia tantum, rationales, quae autem ei incommensurabiles sunt, irrationales uocentur.
- 4. Et quadratum datae rectae rationale uocetur, et quae ei commensurabilia sunt, rationalia, quae autem ei incommensurabilia sunt, irrationalia, et rectae, quae

1.*

πλήθει] om. F. σύμμετροί τε καί] supra scr. m. rec. P. 11. μόνον, αί δὲ] om. Theon (BFVb). 12. Post δυνάμει add. Theon: αί δὲ δυνάμει μόνον (BFVb). προστεθείσα b et e corr. F. 14. σύμμετροι b, corr. m. rec.; deinde add. Theon: κατὰ τὸ συναμφότερον (συν- om. b), τουτέστιν (καί del. F) μήκει καί δυνάμει (BFVb); idem P mg. m. 1 pro scholio. 16. προστεθείσης b et e corr. F. 17. δητά] om. F. 18. Ante άλογα add. κατὰ τὸ συναμφότερον F; idem P mg. m. 1 pro scholio. καλείσθωσαν Theon (BFVb).

αὐτὰ ἄλογοι, εἰ μὲν τετράγωνα εἰη, αὐταὶ αὶ πλευραί, εἰ δὲ ἔτερά τινα εὐθύγραμμα, αὶ ἴσα αὐτοῖς τετράγωνα ἀναγράφουσαι.

α'.

δ Δύο μεγεθῶν ἀνίσων ἐκκειμένων, ἐὰν ἀπὸ τοῦ μείζονος ἀφαιρεθῆ μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ καὶ τοῦ καταλειπομένου μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ, καὶ τοῦτο ἀεὶ γίγνηται, λειφθήσεταί τι μέγεθος, ὃ ἔσται ἔλασσον τοῦ ἐκκειμένου ἐλάσσονος με-10 γέθους.

"Εστω δύο μεγέθη ἄνισα τὰ AB, Γ, ὧν μεῖζον τὸ AB. λέγω, ὅτι, ἐαν ἀπὸ τοῦ AB ἀφαιρεθῆ μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ καὶ τοῦ καταλειπομένου μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ, καὶ τοῦτο ἀεὶ γίγνηται, λειφθήσεταί τι μέγεθος, ὃ ἔσται ἔλασσον 15 τοῦ Γ μεγέθους.

Τὸ Γ γὰρ πολλαπλασιαζόμενον ἔσται ποτὲ τοῦ ΑΒ μεῖζον. πεπολλαπαλσιάσθω, καὶ ἔστω τὸ ΔΕ τοῦ μὲν Γ πολλαπλάσιον, τοῦ δὲ ΑΒ μεῖζον, καὶ διηρήσθω τὸ ΔΕ εἰς τὰ τῷ Γ ἴσα τὰ ΔΖ, ΖΗ, ΗΕ, καὶ ἀφηρήσθω ἀπὸ 20 μὲν τοῦ ΑΒ μεῖζον ἢ τὸ ἣμισυ τὸ ΒΘ, ἀπὸ δὲ τοῦ ΑΘ μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ τὸ ΘΚ, καὶ τοῦτο ἀεὶ γιγνέσθω, ἕως ἂν αὶ ἐν τῷ ΑΒ διαιρέσεις ἰσοπληθεῖς γένωνται ταῖς ἐν τῷ ΔΕ διαιρέσεσιν.

"Εστωσαν οὖν αι ΑΚ, ΚΘ, ΘΒ διαιρέσεις ίσοπλη25 θείς οὖσαι ταίς ΔΖ, ΖΗ, ΗΕ΄ καὶ ἐπεὶ μείζόν ἐστι τὸ ΔΕ τοῦ ΑΒ, καὶ ἀφήρηται ἀπὸ μὲν τοῦ ΔΕ ἔλασσον τοῦ ἡμίσεως τὸ ΕΗ, ἀπὸ δὲ τοῦ ΑΒ μείζον ἢ τὸ ῆμισυ

^{1.} ἄλογα V, corr. m. 2. Deinde add. παλείσθωσαν Theon (BFVb).
2. ἴσαι φ. 5. ἐππειμένων] ante ἀνίσων add. B mg. m. 1.
8. ἀεί] αἰεί F, ἀεὶ ἄν V? γίνηται V (η e corr.), ληφθήσεται Vb. 9. ἐστιν Theon (BFVb).

quadratae iis aequales sunt, irrationales uocentur, in quadratis ipsa latera, in ceteris figuris rectilineis eae, ex quibus quadrata illis aequalia construi possunt.

T.

Propositis duabus magnitudinibus inaequalibus si a maiore plus quam dimidium subtrahitur et a reliqua plus quam dimidium, et hoc semper fit, magnitudo relinquetur, quae minor erit proposita magnitudine minore.

Sint duae magnitudines inaequales AB, Γ , quarum maior sit AB. dico, si ab AB plus quam dimidium subtrahatur et ab reliqua plus quam dimidium, et hoc semper fiat, magnitudinem relictum iri, quae minor sit magnitudine Γ .

Nam Γ multiplicata aliquando magnitudine ABmaior erit [cfr. V def. 4]. multiplicetur et \(\Delta E \) magni. tudinis Γ multiplex sit, eadem autem > AB, et ΔE in partes magnitudini Γ aequales ΔZ , ZH, HE divi-

datur, et ab AB plus quam datur, et ab AB plus quam dimidium subtrahatur $B\Theta$, ab Z H $A\Theta$ autem plus quam dimidium ΘK , et hoc semper fiat, donec in AB totidem divisiones fiant, quot in AE.

έλαττον F. τοῦ] om. V? έγκειμένου b. έλάττονος F. δη ὅτι b. 13. παl — ημισυ] om. P. παl] (prius) καl ἀπὸ V. 14. αlel F. γίννεται ∇ , γίνηται b. ληφθήσεται ∇ . έστιν ∇ . έλαττον F. 16. γαρ] ἄρα F. ΑΒ μεγέθους Theon (BF ∇ b). 19. είς] m. rec. B. ἀπό] om. ∇ . 21. γινέσθα P. 23. ταίς] corr. ex ται m. rec. b. 24. οὐν] om. b. διαιρέσις P. sed corr. 25. HZ F. ἐστιν F. 26. τοῦ] (alt.) post ins. m. 1 F. 27. ἡμίσεος b, ἡμίσους V. τό] corr. ex τοῦ F. ἢ τὸ ῆμισυ] τοῦ ἡμίσεως F, τοῦ ἡμίσεος B V b.

το $B\Theta$, λοιπὸν ἄρα τὸ $H \triangle$ λοιποῦ τοῦ ΘA μεῖζόν ἐστιν. καὶ ἐπεὶ μεῖζόν ἐστι τὸ $H \triangle$ τοῦ ΘA , καὶ ἀφήρηται τοῦ μὲν $H \triangle$ ῆμισυ τὸ H Z, τοῦ δὲ ΘA μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ τὸ ΘK , λοιπὸν ἄρα τὸ $\triangle Z$ λοιποῦ τοῦ AK 5 μεῖζόν ἐστιν. ἴσον δὲ τὸ $\triangle Z$ τῷ Γ · καὶ τὸ Γ ἄρα τοῦ AK μεῖζόν ἐστιν. ἔδασσον ἄρα τὸ AK τοῦ Γ .

Καταλείπεται ἄρα ἀπὸ τοῦ ΑΒ μεγέθους τὸ ΑΚ μέγεθος ἔλασσον ὂν τοῦ ἐκκειμένου ἐλάσσονος μεγέθους τοῦ Γ· ὅπερ ἔδει δείξαι. — ὁμοίως δὲ δειχθήσεται, 10 κᾶν ἡμίση ἦ τὰ ἀφαιρούμενα.

β'.

Ἐὰν δύο μεγεθῶν [ἐκκειμένων] ἀνίσων ἀνθυφαιρουμένου ἀεὶ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ μείζονος τὸ καταλειπόμενον μηδέποτε καταμετρῆ 15 τὸ πρὸ ἑαυτοῦ, ἀσύμμετρα ἔσται τὰ μεγέθη.

Δύο γὰς μεγεθῶν ὅντων ἀνίσων τῶν ΑΒ, ΓΔ καὶ ἐλάσσονος τοῦ ΑΒ ἀνθυφαιςουμένου ἀεὶ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ μείζονος τὸ πεςιλειπόμενον μηδέποτε καταμετρείτω τὸ πρὸ ἑαυτοῦ λέγω, ὅτι ἀσύμμετρά ἐστι τὰ 20 ΑΒ, ΓΔ μεγέθη.

Εὶ γάρ ἐστι σύμμετρα, μετρήσει τι αὐτὰ μέγεθος. μετρείτω, εὶ δυνατόν, καὶ ἔστω τὸ E^{\cdot} καὶ τὸ μὲν AB τὸ $Z\Delta$ καταμετροῦν λ ειπέτω ἑαυτοῦ ἔλασσον τὸ ΓZ ,

^{2.} ἐστιν] comp. Fb, ἐστι BV. ἐστι] om. V. 4. η τὸ ημισος τοῦ ἡμίσεος BVb, τοῦ ἡμίσεως F. 7. καταλέλειπται Bb. 8. ἐγκειμένου b. ἐλάττονος F. 10. ἡμίσυη P, ἡμίσεα V. Seq. demonstr. altera, u. app. 12. ἐκκειμένων] mg. m. 1 P. ἀνθυφαιρομένου V, corr. m. 2. 13. αἰεί F. ἐλάττονος F. 15. τά] τό F, corr. m. 2. 16. καὶ ὅντος Theon (BFV b). 17. ἐλάττονος F. ἀνθυφαιρομένου V, corr. m. 2. αἰεί F. 19. ἐστιν P. 21. ἐστι] supra scr. -αι V. τι] om. F. 23.

diuisiones igitur AK, $K\Theta$, ΘB numero aequales sint diuisionibus ΔZ , ZH, HE. et quoniam $\Delta E > AB$, et a ΔE minus quam dimidium subtractum est EH, ab AB autem plus quam dimidium $B\Theta$, erit $H\Delta > \Theta A$. et quoniam $H\Delta > \Theta A$, et ab $H\Delta$ dimidium subtractum est HZ, a ΘA autem plus quam dimidium ΘK , erit $\Delta Z > AK$. uerum $\Delta Z = \Gamma$. quare etiam $\Gamma > AK$. ergo $\Delta K < \Gamma$.

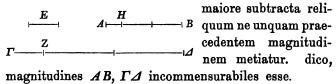
Ergo ex magnitudine AB relinquitur magnitudo AK minor proposita magnitudine minore Γ ; quod erat demonstrandum.

Similiter autem demonstrabitur, etiam si, quae subtrahuntur, dimidia sunt.

II.

Si ex duabus magnitudinibus inaequalibus minore semper uicissim a maiore subtracta reliquum nunquam praecedentem magnitudinem metitur, magnitudines incommensurabiles erunt.

Datis enim duabus magnitudinibus inaequalibus AB, $\Gamma \triangle$ minor sit AB, et minore semper uicissim a

Nam si commensurabiles sunt, magnitudo aliqua eas metietur. metiatur, si fieri potest, et sit E. et AB magnitudinem ZA metiens se ipsa minorem relinquat

Z Δ] mut. in $\Gamma\Delta$ m. 2 B, m. rec. b; Δ Z e corr. PV. Elágraph P, sed α del.

τὸ δὲ ΓΖ τὸ ΒΗ καταμετροῦν λειπέτω έαυτοῦ ἔλασσον τὸ ΑΗ, καὶ τοῦτο ἀεὶ γινέσθω, ἔως οὖ λειφθῆ τι μέγεθος, ὅ ἐστιν ἔλασσον τοῦ Ε. γεγονέτω, καὶ λελείφθω τὸ ΑΗ ἔλασσον τοῦ Ε. ἐπεὶ οὖν τὸ Ε τὸ ΑΒ μετρεῖ, τὰ ἀλλὰ τὸ ΑΒ το ΔΖ μετρεῖ, καὶ τὸ Ε ἄρα τὸ ΖΔ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸ ΓΔ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΓΖ μετρήσει. ἀλλὰ τὸ ΓΖ τὸ ΒΗ μετρεῖ καὶ τὸ Ε ἄρα τὸ ΒΗ μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸ ΑΒ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΒΗ μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸ ΑΒ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΑΗ μετρήσει, τὸ μεῖζον τὸ ἔλασσον. 10 ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐν ἄρα τὰ ΑΒ, ΓΔ μεγέθη μετρήσει τι μέγεθος ἀσύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ΑΒ, ΓΔ μεγέθη.

'Εὰν ἄρα δύο μεγεθῶν ἀνίσων, καὶ τὰ έξῆς.

γ'.

15 Δύο μεγεθῶν συμμέτρων δοθέντων τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον εύρεῖν.

"Εστω τὰ δοθέντα δύο μεγέθη σύμμετρα τὰ AB, $\Gamma \Delta$, των έλασσον τὸ AB. δεῖ δὴ τῶν AB, $\Gamma \Delta$ τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον εύρεῖν.

20 Τὸ AB γὰο μέγεθος ἤτοι μετρεῖ τὸ Γ Δ ἢ οὔ. εἰ μὲν οὖν μετρεῖ, μετρεῖ δὲ καὶ ἑαυτό, τὸ AB ἄρα τῶν

^{1.} BH] in ras. P, mut. in BA B m. 2, in AB m. rec.; H e corr V. 2. $\gamma\iota\gamma\nu\epsilon\delta\delta\omega$ F. $\iota\eta\phi\delta\tilde{\eta}$ BVb. 3. $\epsilon\delta\tau\alpha\iota$ P. $\epsilon\iota\lambda\tau\tau\sigma\nu$ F. $\epsilon\iota\lambda\dot{\eta}\phi\delta\omega$ V. 4. $\tau\delta$] (pr.) $\tau\sigma\tilde{\nu}$ F. 5. $Z\Delta$ P. $Z\Delta$] mut. in ΔZ V, ΔZ BFb. 8. BH] HB P. $\mu\epsilon\tau\varrho\epsilon\iota$] (prius) supra m. 2 F. 10. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] om. V. 11. Post $\tau\iota$ ras. 1 litt. V. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. 13. $\mu\epsilon\gamma\epsilon\delta\delta\omega$ $\epsilon\kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\nu\omega\nu$ F. $\kappa\alpha\iota$ $\tau\alpha$ $\epsilon\xi\tilde{\eta}$ ϵ] $\tilde{\sigma}\pi\epsilon\varrho$

ἔδει δείξαι V (post έξῆς add. (π) b); ἐκκειμένων ἀνίσων ἀνθυσαιουμένου ἀεὶ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ μείζονος τὸ καταλειπόμενον μηδέποτε καταμετρῆ τὸ πρὸ ἑαυτοῦ, ἀσύμμετρα ἔσται τὰ μεγέθη m. 2 V, del. ἀνίσων lin. 13. 17. ἔστωσαν F. σύμ-

 ΓZ , ΓZ autem BH metiens se ipsa minorem relinquat AH, et hoc semper fiat, donec relinquatur magnitudo minor magnitudine E, fiat et relinquatur AH < E. iam quoniam E magnitudinem AB metitur et AB magnitudinem ΔZ , etiam E magnitudinem $Z\Delta$ metitur. uerum etiam totam \(\Gamma \square \) metitur. itaque etiam reliquam magnitudinem ΓZ metietur. sed ΓZ magnitudinem BH metitur. quare etiam E magnitudinem BH metitur, uerum etiam totam AB metitur, quare etiam reliquam AH metietur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque magnitudines AB, $\Gamma \triangle$ nulla magnitudo metietur. ergo magnitudines AB, $\Gamma \Delta$ incommensurabiles erunt [def. 1].

Ergo si ex duabus magnitudinibus inaequalibus, et quae sequuntur.

III.

Datis duabus magnitudinibus commensurabilibus maximam earum mensuram communem inuenire.

Sint duae magnitudines datae commensurabiles AB, $\Gamma \Delta$, quarum minor sit ΔB . oportet igitur magnitudinum AB, \(\Gamma\D'\) maximam mensuram communem innenire.

Nam magnitudo AB magnitudinem $\Gamma \Delta$ aut metitur aut non metitur. iam si metitur, et se ipsam quoque

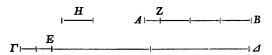
μετρα μεγέθη V. 18. έλαττον F. 20. μέγεθος] om. Theon ητοι] m. rec. P. 21. Post οὖν add. τὸ AB τὸ μετοεί] (prius) supra m. 1 B. αὐτό B, corr. m. 2. τῶν AB, ΓΔ] om. ∇.

AB, $\Gamma \Delta$ ποινὸν μέτρον ἐστίν παὶ φανερόν, ὅτι παὶ μέγιστον. μεῖζον γὰρ τοῦ AB μεγέθους τὸ AB οὐ μετρήσει.

Μὴ μετρείτω δὴ τὸ AB τὸ $\Gamma \triangle$. καὶ ἀνθυφαιρου5 μένου ἀεὶ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ μείζονος, τὸ περιλειπόμενον μετρήσει ποτὰ τὸ πρὸ ἐαυτοῦ διὰ τὸ μὴ
εἶναι ἀσύμμετρα τὰ AB, $\Gamma \triangle$ καὶ τὸ μὰν AB τὸ $E \triangle$
καταμετροῦν λειπέτω ἐαυτοῦ ἔλασσον τὸ $E\Gamma$, τὸ δὰ $E\Gamma$ τὸ ZB καταμετροῦν λειπέτω ἑαυτοῦ ἔλασσον τὸ
10 AZ, τὸ δὰ AZ τὸ ΓE μετρείτω.

Ἐπεὶ οὖν τὸ ΑΖ τὸ ΓΕ μετρεῖ, ἀλλὰ τὸ ΓΕ τὸ ΖΒ μετρεῖ, καὶ τὸ ΑΖ ἄρα τὸ ΖΒ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ ἐαυτό· καὶ ὅλον ἄρα τὸ ΑΒ μετρήσει τὸ ΑΖ. ἀλλὰ τὸ ΑΒ τὸ ΔΕ μετρεῖ· καὶ τὸ ΑΖ ἄρα τὸ ΕΔ 15 μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὸ ΓΕ· καὶ ὅλον ἄρα τὸ ΓΔ μετρεῖ· τὸ ΑΖ ἄρα τῶν ΑΒ, ΓΔ κοινὸν μέτρον ἐστίν. λέγω δή, ὅτι καὶ μέγιστον. εἰ γὰρ μή, ἔσται τι μέγεθος μεῖζον τοῦ ΑΖ, ὁ μετρήσει τὰ ΑΒ, ΓΔ. ἔστω τὸ Η. ἐπεὶ οὖν τὸ Η τὸ ΑΒ μετρεῖ, ἀλλὰ τὸ ΑΒ 20 τὸ ΕΔ μετρεῖ, καὶ τὸ Η ἄρα τὸ ΕΔ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸ ΓΔ· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΓΕ μετρήσει τὸ Η. ἀλλὰ τὸ ΓΕ τὸ ΖΒ μετρεῖ· καὶ τὸ Η ἄρα τὸ ΖΒ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸ ΑΒ, καὶ λοιπὸν τὸ ΛΖ μετρήσει, τὸ μεῖζον τὸ ἔλασσον· ὅπερ

^{1.} $\ell \sigma \tau \ell \nu$ comp. F, $\ell \sigma \tau \ell$ Bb, $\ell \sigma \tau \ell$ $\tau \tilde{\omega} \nu$ AB, $\Gamma \Delta$ V. $\pi \alpha \ell$ (alt.) $\mu \ell \tau \varrho \sigma \nu \ell \sigma \tau \ell$ V. 4. $\pi \alpha \ell$ om. BFVb. $\dot{\alpha} \nu \partial \nu \varphi \alpha \iota \varrho \varrho \iota \ell \nu \sigma \nu$ V, sed corr. m. 2; $\dot{\alpha} \nu \partial \nu \varphi \alpha \iota \varrho \varrho \iota \ell \nu \sigma \nu$ F. 5. $\dot{\alpha} \ell \ell$ $\tilde{\alpha} \varrho \alpha \dot{\alpha} \ell \ell$ Vb, $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$ F, om. B ($\tilde{\alpha} \varrho \alpha \dot{\alpha} \ell \ell$ m. 2). 8. $\tau \dot{\alpha} E \Gamma$ — 9. $\ell \ell \ell \alpha \sigma \sigma \nu$ m. 2 B. 10. $\delta \ell \ell$ AZ AZ $\delta \dot{\epsilon}$ P. 13. $\mu \epsilon \tau \varrho \gamma \dot{\epsilon} \iota \sigma \nu$ — 14. AB mg. m. 1 P. 14. Post AZ ras. 1 litt. V. 16. $\mu \epsilon \tau \varrho \epsilon \dot{\epsilon}$ ℓ ℓ ℓ ℓ Deinde add. Theon: $\tau \dot{\alpha}$ AZ $\tilde{\alpha} \varrho \alpha \tau \dot{\alpha}$ AB, $\Gamma \Delta \ell \iota \nu \iota \sigma \iota \dot{\epsilon}$ (BFVb); idem m. rec. P. $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$ om. φ . $\ell \sigma \iota \ell$ BV, comp. Fb. 18. $\tau \dot{\alpha}$ ℓ $\tau \dot{\alpha}$ B, corr. m. 2. Post $\Gamma \Delta$ add. $\mu \epsilon \tau \varrho \epsilon \ell \tau \omega$ $\pi \alpha \ell$ V, sed punctis del. 20.

metitur, AB magnitudinum AB, $\Gamma \Delta$ communis est mensura. et adparet, eandem maximam esse; nam magnitudo magnitudine AB maior AB non metietur.

itaque ne metiatur AB magnitudinem $\Gamma \Delta$. et minore semper uicissim a maiore subtracta reliquum aliquando magnitudinem praecedentem metietur, quia AB, $\Gamma\Delta$ incommensurabiles non sunt [cfr. prop. II]. et AB magnitudinem $E\Delta$ metiens se ipsa minorem relinquat $E\Gamma$, $E\Gamma$ autem ZB metiens se ipsa minorem relinquat AZ, et AZ magnitudinem ΓE metiatur. iam quoniam AZ magnitudinem ΓE metitur, ΓE autem ZB, etiam AZ magnitudinem ZB metietur. uerum etiam se ipsam metitur, quare etiam totam AB metietur AZ. sed AB magnitudinem ΔE metitur. itaque etiam AZmagnitudinem $E\Delta$ metietur. uerum etiam ΓE metitur. quare etiam totam \(\Gamma \square \) metitur. itaque \(AZ \) magnitudinum AB, $\Gamma \Delta$ communis est mensura. iam dico, eandem maximam esse. nam si minus, magnitudo erit maior magnitudine AZ, quae AB, $\Gamma \triangle$ metiatur. sit H. iam quoniam H magnitudinem AB metitur, et ABmagnitudinem $E\Delta$ metitur, etiam H magnitudinem $E\Delta$ metietur. uerum etiam totam $\Gamma\Delta$ metitur. quare etiam reliquam ΓE metitur H. sed ΓE magnitudinem ZB metitur. itaque etiam H magnitudinem ZB metitur. uerum etiam totam AB metitur et reliquam AZ me-

 $E \triangle$] (prius) $\triangle E$ P. 21. nαl] (alt.) om. ∇ . 23. τό] (alt.) τόν P. 24. λοιπὸν $\~αρα$ F.

έστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα μεῖζόν τι μέγεθος τοῦ AZ τὰ AB, $\Gamma \Delta$ μετρήσει τὸ AZ ἄρα τῶν AB, $\Gamma \Delta$ τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον ἐστίν.

 Δ ύο ἄρα μεγεθῶν συμμέτρων δοθέντων τῶν AB, 5 $\Gamma\Delta$ τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον ηὕρηται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Πόρισμα.

Έκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι, ἐὰν μέγεθος δύο μεγέθη μετρῆ, καὶ τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον 10 μετρήσει.

δ' .

Τοιών μεγεθών συμμέτοων δοθέντων το μέγιστον αὐτών κοινὸν μέτοον εύοειν.

"Εστω τὰ δοθέντα τρία μεγέθη σύμμετρα τὰ A, B, Γ 15 δεῖ δὴ τῶν A, B, Γ τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον εύρεῖν.

Εἰλήφθω γὰο δύο τῶν Α, Β τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον, καὶ ἔστω τὸ Δ΄ τὸ δὴ Δ τὸ Γ ἤτοι μετρεῖ ἢ οὖ [μετρεῖ]. μετρείτω πρότερον. ἐπεὶ οὖν τὸ Δ τὸ Γ μετρεῖ, μετρεῖ δὲ καὶ τὰ Α, Β, τὸ Δ ἄρα τὰ Α, Β, Γ 20 μετρεῖ τὸ Δ ἄρα τῶν Α, Β, Γ κοινὸν μέτρον ἐστίν. καὶ φανερόν, ὅτι καὶ μέγιστον μεῖζον γὰο τοῦ Δ μεγέθους τὰ Α, Β οὐ μετρεῖ.

^{1.} ἐστίν] om. F. μεῖζον] supra scr. m. 1 P. τι μεῖζον F, sed corr. 2. μεγέθη μετφήσει Theon (BFVb). τό] (alt.) m. 2 F. 3. ἐστί BVb, comp. F. 5. μέτρο P, sed corr. ενῦρται P. Deinde add. τὸ ΔΖ V, sed punctis notat. δεῖξαι] ποιῆσαι B et b (mg. γο. δεῖξαι), δεῖ δεῖξαι F (mg. m. 2: γο. ποιῆσαι). 9. μετφή] -η in ras. P. 15. Ante δεῖ ras. 1 litt. P. 16. δύο] om. V. 17. δή] m. rec. P. 18. μετρεῖ] om. P. 19. μετρεῖ δέ — 20. μετρεῖ] mg. m. 1 P. 20. Δἄρα] δὲ Δ P. τῶν] -ν postea add. F. ἐστί BV, comp. Fb. 21. καί] (alt.) om. BV b. 22. μέγεθος Fb. Post B ras. 1 litt. Post μετρεῖ add. εί γὰρ δυνατόν, μετρείτω τὰ Α, Β, Γ μετζον τοῦ Δ (μεγέθους add. V) τὸ Ε΄ καὶ ἐπεὶ τὰ Α, Β, Γ μετρεῖ,

tietur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque magnitudo maior magnitudine AZ magnitudines AB, $\Gamma \Delta$ non metietur. ergo AZ magnitudinum AB, $\Gamma \Delta$ maxima mensura communis est.

Ergo datis duabus magnitudinibus commensurabilibus AB, $\Gamma \Delta$ maxima mensura communis inuenta est; quod erat demonstrandum.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si magnitudo duas magnitudines metiatur, eandem maximam earum mensuram communem metiri.

IV.

Datis tribus magnitudinibus commensurabilibus maximam earum mensuram communem inuenire.

Sint datae tres magnitudines commensurabiles A, B, Γ . oportet igitur magnitudinum A, B, Γ maximam mensuram communem inuenire.

Sumatur enim duarum magnitudinum A, B maxima mensura communis [prop. III] et sit Δ . Δ igitur A:

magnitudinem Γ aut metitur aut non metitur. prius metiatur. iam quoniam Δ magnitudinem Γ metitur, et etiam A, B metitur, Δ magnitudinum A, B, Γ communis est mensura. et adparet, eandem maximam esse; nam magnitudo maior magnitudine Δ non metitur A, B.

καὶ τὰ A, B μετρήσει καὶ τὸ τῶν A, B μέγιστον κοινὸν (κοινὸν μέγιστον V) μέτρον τὸ Δ μετρήσει (μετρήσει τὸ Δ V) τὸ μεζόν τὸ ἔλαττον (ἔλασσον V). ὅπες ἄτοπόν ἐστιν (ἀδύνατον V) V et mg. m. 2 B.

Μή μετρείτω δή τὸ Δ τὸ Γ. λέγω πρῶτον, ὅτι σύμμετοά έστι τὰ Γ, Δ. έπεὶ γὰο σύμμετοά έστι τὰ Α, Β, Γ, μετρήσει τι αὐτὰ μέγεθος, ο δηλαδή καὶ τὰ Α, Β μετρήσει . ώστε καὶ τὸ τῶν Α, Β μέγιστον κοινὸν 5 μέτρον τὸ Δ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὸ Γ΄ ώστε τὸ είοημένον μέγεθος μετρήσει τὰ Γ, Δ΄ σύμμετρα ἄρα έστι τὰ Γ, Δ. είλήφθω οὖν αὐτῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον, καὶ ἔστω τὸ Ε. ἐπεὶ οὖν τὸ Ε τὸ Δ μετρεῖ, άλλὰ τὸ Δ τὰ Α, Β μετρεῖ, καὶ τὸ Ε ἄρα τὰ Α, Β με-10 τρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὸ Γ . τὸ E ἄρα τὰ A, B, Γ μετρεί τὸ Ε ἄρα τῶν Α, Β, Γ κοινόν ἐστι μέτρον. λέγω δή, ὅτι καὶ μέγιστον. εί γὰο δυνατόν, ἔστω τι τοῦ Ε μείζου μέγεθος τὸ Ζ, καὶ μετρείτω τὰ Α, Β, Γ. καὶ έπει τὸ Ζ τὰ Α, Β, Γ μετοεῖ, και τὰ Α, Β ἄρα μετοήσει 15 καὶ τὸ τῶν Α, Β μέγιστον κοινὸν μέτρον μετρήσει. τὸ δε των Α, Β μεγιστον κοινόν μετρον έστι το Δ΄ το Ζ ἄρα τὸ Δ μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ τὸ Γ· τὸ Ζ ἄρα τὰ Γ. Δ μετρεί και τὸ τῶν Γ. Δ ἄρα μέγιστον κοινὸν μέτρον μετρήσει τὸ Ζ. ἔστι δὲ τὸ Ε΄ τὸ Ζ ἄρα τὸ Ε 20 μετρήσει, τὸ μεζίον τὸ ἔλασσον. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ούκ ἄρα μεζόν τι τοῦ Ε μεγέθους [μέγεθος] τὰ Α, Β, Γ μετρεί τὸ Ε ἄρα τῶν Α, Β, Γ τὸ μένιστον κοινὸν μέτρον έστίν, έὰν μὴ μετοῆ τὸ Δ τὸ Γ , έὰν δὲ μετοῆ, αὐτὸ το Δ .

^{1.} ὅτι πρῶτον Γ. 2. ἐστι] (alt.) ἐστιν Ρ. 4. μετρεῖ V. 5. μετρήσει τὸ Δ Γ. Post ὅστε ras. 2 litt. V. 6. μετρεῖ V. 7. ἐστί] εἰσίν P. οὖν] om. BFV b. τό] m. rec. P. 8. καί] οm. F. ἔστω τὸ E] mg. m. 2 Γ. 9. μετρεῖ -A, B] om. F. μετρῆσει] μετρεῖ V. 10. τὸ E — 11. μετρεῖ] om. Theon (BFV b). 11. μέτρον ἐστί V. ἐστιν P. 14. μετρεῖ] supra scr. F. ἄρα] om. BFV b. 15. B] B ἄρα BF b. 16. μέγιστον] m. rec P. 17. μετρεῖ] (prius) corr. ex μετρήσει m. rec. P. 18. τά] τό b. 19. τὸ Z. ἐστι δὲ τὸ E] mg. m. 2 F; τὸ Z. τὸ δὲ τῶν Γ , Δ μέγιστον ποινὸν μέτρον ἐστὶ τὸ E V. 20. μετρεῖ V.

iam ne metiatur Δ magnitudinem Γ . prius dico, Γ , Δ commensurabiles esse. nam quoniam A, B, Γ commensurabiles sunt, magnitudo aliqua eas metietur, quae nimirum etiam A, B metietur. quare etiam maximam earum mensuram communem Δ metietur [prop. III coroll.]. uerum etiam Γ metitur. quare magnitudo illa Γ , Δ metietur. itaque Γ , Δ commensurabiles sunt. sumatur igitur maxima earum mensura communis [prop. III] et sit E. iam quoniam E magnitudinem Δ metitur, et Δ magnitudines A, B metitur, etiam Emagnitudines A, B metietur. uerum etiam Γ metitur. E igitur A, B, Γ metitur. E igitur magnitudinum A, B, Γ communis est mensura. iam dico, eandem maximam esse. nam si fieri potest, magnitudo magnitudine E maior sit Z et metiatur A, B, Γ . et quoniam Z magnitudines A, B, Γ metitur, etiam A, B metietur et maximam earum mensuram communem [prop. III coroll.]. maxima autem magnitudinum A, B mensura communis est Δ . Z igitur Δ metitur. uerum etiam Γ metitur. Z igitur Γ, Δ metitur. quare etiam maximam earum mensuram communem metietur [id.]. ea autem est E. Z igitur E metietur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque magnitudo magnitudine E maior A, B, Γ non metitur. E igitur magnitudinum A, B, Γ maxima est mensura communis, si ⊿ magnitudinem Γ non metitur, sin metitur, ipsa 1.

^{21.} τὰ Α, Β, Γ μετρεὶ μέγεθος F. μέγεθος] m. rec. P. τά] τό B, sed corr. Γ] Γ, Δ (eras.) μεγέθη V. 22. τό] (alt.) m. 2 F. 23. ἐάν] ἄν P.

Τριῶν ἄρα μεγεθῶν συμμέτρων δοθέντων τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον ηῦρηται [ὅπερ ἔδει δείξαι].

Πόρισμα.

Έκ δη τούτου φανερόν, ὅτι, ἐὰν μέγεθος τρία με-5 γέθη μετρῆ, καὶ τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον μετρήσει.

Όμοίως δη και έπι πλειόνων το μέγιστον κοινον μέτρον ληφθήσεται, και το πόρισμα προχωρήσει. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

ε΄.

Τὰ σύμμετοα μεγέθη ποὸς ἄλληλα λόγον ἔχει, ὂν ἀριθμὸς ποὸς ἀριθμόν.

"Εστω σύμμετοα μεγέθη τὰ A, B: λέγω, ὅτι τὸ A πρὸς τὸ B λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν.

15 Έπεὶ γαο σύμμετοά ἐστι τὰ Α, Β, μετοήσει τι αὐτὰ μέγεθος. μετοείτω, καὶ ἔστω τὸ Γ. καὶ ὁσάκις τὸ Γ τὸ Α μετοεί, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ Δ, ὁσάκις δὲ τὸ Γ τὸ Β μετοεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ Ε.

Έπεὶ οὖν τὸ Γ τὸ Α μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ 20 μονάδας, μετρεῖ δὲ καὶ ἡ μονὰς τὸν Δ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας, ἰσάκις ἄρα ἡ μονὰς τὸν Δ μετρεῖ ἀριθμὸν καὶ τὸ Γ μέγεθος τὸ Α΄ ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Α, οὕτως ἡ μονὰς πρὸς τὸν Δ΄ ἀνάπαλιν ἄρα, ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως ὁ Δ προς τὴν μονάδα. πάλιν 25 ἐπεὶ τὸ Γ τὸ Β μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Ε μονάδας,

^{2.} ενοηται P. ποιήσαι B et F (supra scr. δείξαι). 4. μεγέθηι F. 5. μέτρον] supra scr. F. 7. δέ BV b. 8. λειφθήσεται F. ὅπερ ἔδει δείξαι] om. Theon (BFVb). 15. ἐστιν P. Β μεγέθη F. 20. τόν] τό Bb. 21. μετρήσει b. ἀριθμόν] om. V. 22. καί] κατά F. 23. τόν] τό B. 25. τῷ E] corr. ex αὐτῷ m. rec. b.

Ergo datis tribus magnitudinibus commensurabilibus maxima mensura communis inuenta est.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si magnitudo tres magnitudines metitur, eandem maximam earum mensuram communem metiri.

Iam similiter etiam in pluribus maxima mensura communis sumetur, et corollarium quoque progredietur. — quod erat demonstrandum.

V.

Magnitudines commensurabiles inter se rationem habent, quam numerus ad numerum.

Sint magnitudines commensurabiles A, B. dico, A ad B rationem habere, quam habeat numerus ad numerum.

Nam quoniam A, B commensurabiles sunt, magnitudo aliqua eas metietur. metiatur et sit Γ . et quoties Γ magnitudinem A metitur, totidem unitates sint in Δ , quoties autem Γ magnitudinem B metitur, totidem unitates sint in E.

iam quoniam Γ magnitudinem A secundum unitates numeri Δ metitur, sed etiam unitas numerum Δ secundum unitates eius metitur, unitas numerum Δ et Γ magnitudinem A aequaliter metitur. itaque $\Gamma: A = 1: \Delta$ [VII def. 20]. e contrario igitur [V, 7 coroll.] $A: \Gamma = \Delta: 1$.

rursus quoniam Γ magnitudinem B secundum uni-

V. Alexander Aphrod. in Anal. pr. fol. 87.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. III.

10

μετρεῖ δὲ καὶ ἡ μονὰς τὸν Ε κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας, ἰσάκις ἄρα ἡ μονὰς τὸν Ε μετρεῖ καὶ τὸ Γ τὸ Β΄ ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Β, οὕτως ἡ μονὰς πρὸς τὸν Ε. ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, ὁ Δ τρὸς τὴν μονάδα. δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως ὁ Δ ἀριθμὸς πρὸς τὸν Ε.

Τὰ ἄρα σύμμετρα μεγέθη τὰ A, B πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς ὁ Δ πρὸς ἀριθμὸν τὸν E· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

໔.

Ἐὰν δύο μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη, ὅν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, σύμμετρα ἔσται τὰ μεγέθη.

 Δ ύο γὰρ μεγέθη τὰ A, B πρὸς ἄλληλα λόγον ἐχέτω, 15 ὃν ἀριθμὸς ὁ Δ πρὸς ἀριθμὸν τὸν E. λέγω, ὅτι σύμμετρά ἐστι τὰ A, B μεγέθη.

Όσαι γάρ είσιν έν τῷ Δ μονάδες, εἰς τοσαῦτα ἴσα διηρήσθω τὸ A, καὶ ένὶ αὐτῶν ἴσον ἔστω τὸ Γ · ὅσαι δέ εἰσιν έν τῷ E μονάδες, ἐκ τοσούτων μεγεθῶν ἴσων 20 τῷ Γ συγκείσθω τὸ Z.

Έπεὶ οὖν, ὅσαι εἰσιν ἐν τῷ Δ μονάδες, τοσαῦτά εἰσι καὶ ἐν τῷ Α μεγέθη ἴσα τῷ Γ, ὁ ἄρα μέρος ἐστὶν ἡ μονὰς τοῦ Δ, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Γ τοῦ Α΄ ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Α, οὕτως ἡ μονὰς πρὸς τὸ ν Δ ἀριθμόν· μετρεῖ ἄρα καὶ τὸ Γ τὸ Α. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Λ, οὕτως ἡ μονὰς πρὸς τὸ Λ, οὕτως ἡ μονὰς πρὸς τὸ ν Δ [ἀριθμόν], ἀνάπαλιν ἄρα ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οῦτως ὁ Δ ἀριθμὸς πρὸς

^{3.} τό] (pr.) τόν P. 4. οῦτως ὁ V. 7. πρὸς ἄλληλα] mg. m. 1 P. 11. ἔχει b. 14. δύο γὰς μεγέθη] mg. m. 1 P.

tates numeri E metitur, sed etiam unitas numerum E secundum unitates eius metitur, unitas numerum E et Γ magnitudinem B aequaliter metitur. itaque [VII def. 20] $\Gamma: B = 1: E$. demonstrauimus autem, esse etiam $A: \Gamma = \Delta: 1$. itaque ex aequo [V, 22] $A: B = \Delta: E$.

Ergo magnitudines commensurabiles \mathcal{A} , \mathcal{B} inter se rationem habent, quam numerus \mathcal{A} ad numerum \mathcal{E} ; quod erat demonstrandum.

VI.

Si duae magnitudines inter se rationem habent, quam numerus ad numerum, commensurabiles sunt.

Duae enim magnitudines A, B inter se rationem habeant, quam numerus Δ ad numerum E. dico, A, B magnitudines commensurabiles esse.

sit Γ . quot autem sunt in E unitates, ex totidem magnitudinibus magnitudini Γ aequalibus componatur Z.

quoniam igitur, quot sunt in Δ unitates, totidem etiam in A magnitudines sunt magnitudini Γ aequales, quae pars est unitas numeri Δ , eadem pars est etiam Γ magnitudinis A. itaque $\Gamma: A = 1: \Delta$ [VII def. 20]. uerum unitas numerum Δ metitur. quare etiam Γ

πρὸς ἄλληλα τὰ Α, Β V. 15. τόν] τὰ (τόν) F, τό φ. 21. τοσαῦται V, ι eras. 22. εἰσι] ἐστιν P. ἰσαι V, ι eras. 23. Δ ἀριθμοῦ F. τό] (alt.) ὁ P, in ras. V. τοῦ] e corr. V. 25. Δ ἀριθμόν F. Post μονάς ras. 4 litt. V. 26. καὶ ἐπεὶ καί V. τό] ὁ P. 27. ἀριθμόν] om. P, corr. ex ἀριθμός F.

την μονάδα. πάλιν ἐπεί, ὅσαι εἰσὶν ἐν τῷ Ε μονάδες, τοσαῦτά εἰσι καὶ ἐν τῷ Ζ ἴσα τῷ Γ, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Ζ, οὕτως ἡ μονὰς πρὸς τὸν Ε [ἀριθμόν]. ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸ Το ντως ὁ Δ πρὸς τὸ Ε. ἀλλ' ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Ε, οὕτως ἐστὶ τὸ Α πρὸς τὸ Β΄ καὶ ὡς ἄρα τὸ Α πρὸς τὸν Ε, οὕτως ἐστὶ τὸ Α πρὸς τὸ Β΄ καὶ ὡς ἄρα τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως καὶ πρὸς τὸ Ζ. τὸ Α ἄρα πρὸς ἐκάτερον τῶν Β, Ζ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ Β 10 τῷ Ζ. μετρεῖ δὲ τὸ Γ τὸ Ζ΄ μετρεῖ ἄρα καὶ τὸ Β. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Α΄ τὸ Γ ἄρα τὰ Α, Β μετρεῖ. σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ Α τῷ Β.

'Εὰν ἄρα δύο μεγέθη πρὸς ἄλληλα, καὶ τὰ έξῆς.

Πόρισμα.

^{1.} $\epsilon l \sigma i \nu$] $\epsilon l \sigma l$ $\kappa \alpha l$ V. 2. $\tau \sigma \sigma \sigma \tilde{\nu} \tau \alpha l$ P, et FV, sed corr. $\epsilon l \sigma i \nu$ P. Z $\mu \epsilon \gamma \epsilon \delta \gamma$ F. $l \sigma \alpha i V$, sed corr. 3. $\alpha \ell \rho l \delta \mu \delta \nu$] om. P. 4. $\tau \delta j$ (alt.) $\tau \delta \nu$ b. 5. $\tau \delta j$ δ B. $\tau \delta j$ $\tau \delta \nu$ Bb. 6. $\alpha l l l$ $\kappa \alpha l$ V. δj postea ins. m. 1 F. 7. $\ell \sigma \tau l$ om. V. 8. $\kappa \alpha l$ $\tau \delta$ A F. 9. $\ell \delta \nu \gamma \nu \nu$ P, sed corr. 11. $\ell \gamma \nu \nu$ $\ell \sigma \nu \nu$ $\ell \sigma \nu$ $\ell \sigma$ $\ell \sigma$

magnitudinem A metitur. et quoniam est $\Gamma: A = 1: \Delta$, e contrario [V, 7 coroll.] erit $A: \Gamma = \Delta: 1$. rursus quoniam, quot sunt in E unitates, totidem etiam in Z magnitudines magnitudini Γ aequales sunt, erit $\Gamma: Z = 1: E$ [VII def. 20]. demonstrauimus autem, esse etiam $A: \Gamma = \Delta: 1$. itaque ex aequo [V, 22] est $A: Z = \Delta: E$. uerum $\Delta: E = A: B$. quare etiam A: B = A: Z. A igitur ad utrumque B, Z eandem rationem habet. ergo B = Z [V, 9]. Γ autem Z metitur; quare etiam B metitur. uerum etiam A metitur. Γ igitur A, B metitur. itaque A et B commensurabiles sunt.

Ergo si duae magnitudines inter se, et quae sequuntur.

Corollarium.

Hinc iam manifestum est, si duo numeri sint Δ , E et recta A, fieri posse, ut faciamus, ut Δ : E, ita rectam ad aliam rectam. sin rectarum A, Z media proportionalis sumitur B, erit $A:Z=A^2:B^2$, h. e. ut prima ad tertiam, ita figura in prima descripta ad figuram in secunda similem et similiter descriptam [VI, 20 coroll. 2, cfr. V def. 9]. sed $A:Z=\Delta:E$.

παὶ τὸ Γ V. 12. ἐστίν P. B] e corr. V. 13. καὶ τὰ ἑξῆς] λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, σύμμετρα ἔσται τὰ μεγέθη· ὅπερ ἔδει δεὶξὰι V. 16. ἀς] m. 2 F. εὐθεῖαι F. ἡ A] e corr. V. 17. ὁ] τόν V, supra scr. m. 2 F. Δ] om. BFb. ἀριθμόν FV. E] om. BFb; ὡς τὸν Δ ἀριθμόν πρὸς τὸν Ε ἀριθμόν m. 2 B. τήν] om. V, ἡ P; del. m. rec. B. 18. εὐθεῖαν] -αν eras. V, εὐθεῖαν P. εὐθεῖαν] τὴν εὐθεῖαν V et m. rec. B. 19. Z] B B, sed corr. 21. ὡς δς ετερ? V. πρώτη] supra add. ᾱ F, ὰ PBVb. τρίτην] ξ V, γ̀ Pb et corr. ex γ B m. 2 (ζ m. rec.); supra add. γ̄ F. πρώτης] ᾱ P. 24. ἀριθμόν] corr. ex ἀριθμός F. γέγονεν ἄρα] supra scr. m. rec. F.

τῆς A εὐθείας πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς B εὐθείας ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ζ.

Τὰ ἀσύμμετοα μεγέθη ποὸς ἄλληλα λόγον το οὐκ ἔχει, ὃν ἀριθμὸς ποὸς ἀριθμόν.

"Εστω ἀσύμμετρα μεγέθη τὰ Α, Β' λέγω, ἔτι τὸ Α πρὸς τὸ Β λόγον οὐκ ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν.

Εί γὰς ἔχει τὸ Α πρὸς τὸ Β λόγον, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, σύμμετρον ἔσται τὸ Α τῷ Β. οὐκ ἔστι 10 δέ· οὐκ ἄρα τὸ Α πρὸς τὸ Β λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν.

Τὰ ἄρα ἀσύμμετρα μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον οὐκ ἔχει, καὶ τὰ έξῆς.

η' .

Δύο γὰο μεγέθη τὰ Α, Β πρὸς ἄλληλα λόγον μὴ έχέτω, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν λέγω, ὅτι ἀσύμμετρά 20 ἐστι τὰ Α, Β μεγέθη.

Εί γὰο ἔσται σύμμετοα, τὸ Α ποὸς το Β λόγον ἔξει, ὃν ἀριθμὸς ποὸς ἀριθμόν. οὐκ ἔχει δέ. ἀσύμμετοα ἄρα ἐστὶ τὰ Α, Β μεγέθη.

'Εὰν ἄρα δύο μεγέθη πρὸς ἄλληλα, καὶ τὰ έξῆς.

^{1.} A εὐθείας] in ras. m. 1 b. ὅπες ἔδει δείξαι] om. Theon (BFVb). Seq. demonstr. alt.; u. app. 5. Post ἀριθμόν ras. 3 litt. V. 7. τό] ins. m. 1 F. 9. Ante ἔσται ras. 1 litt. F. ἔστιν BF. 10. γς. τὸ Α ἄρα πρὸς τὸ Β λόγον οὐπ ἔχει mg. m. 1 b. 12. σύμμετρα b. λόγον οὐπ ἔχει πρὸς ἄλληλα BFb. 13. καὶ τὰ ἔξῆς] om. F (in mg. quaedam erasa), ὂν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμὸν BVb. 20. ἐστιν P, ἔσται V. 21. γὰρ σύμμετρον ἔστι τὸ A τῷ B Theon (BFVb). 22. ἔχει b. ὅνπες V.

itaque inuenimus $\Delta : E = A^2 : B^2$. — quod erat demonstrandum.

VII.

Magnitudines incommensurabiles inter se rationem non habent, quam numerus ad numerum.

Sint magnitudines incommensurabiles A, B. dico, A ad B rationem non habere, quam habeat numerus ad numerum.

Nam si A ad B rationem habet, quam numerus ad numerum, A et B commensurabiles erunt [prop. VI]. uerum non sunt. itaque A ad B rationem non habet, quam numerus ad numerum.

Ergo magnitudines incommensurabiles inter se rationem non habent, et quae sequentur.

VIII.

Si duae magnitudines inter se rationem non habent, quam numerus ad numerum, magnitudines incommensurabiles erunt.

Duae enim magnitudines A, B inter se rationem ne habeant, quam numerus ad numerum. dico, magnitudines A, B incommensurabiles esse.

Nam si commensurabiles sunt, A ad B rationem habet, quam numerus ad numerum [prop. V]. uerum non habet. itaque magnitudines A, B incommensurabiles sunt.

Ergo si duae magnitudines inter se, et quae sequuntur.

ἀριθμόν] corr. ex ἀριθμός m. 1 P. 23. ἐστίν P. 24. ἐάν — μεγέθη] om. F. πρὸς ἄλληλα] bis b. καὶ τὰ ἑξῆς] λόγον μὴ ἔχη, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμὸν ἀσύμμετρα ἔσται V.

∂′.

Τὰ ἀπὸ τῶν μήκει συμμέτοων εὐθειῶν τετράγωνα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμός πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν καὶ τὰ τετράγωνα τὰ πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχοντα, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, καὶ τὰς πλευρὰς ἔξει μήκει συμμέτρους. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν μήκει ἀσυμμέτρων εὐθειῶν τετράγωνα πρὸς ἄλληλα λόγον οὐκ ἔχει, ὅνπερ 10 τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν καὶ τὰ τετράγωνα τὰ πρὸς ἄλληλα λόγον μὴ ἔχοντα, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδὲ τὰς πλευρὰς ἕξει μήκει συμμέτρους.

5 "Εστωσαν γὰο αί Α, Β μήκει σύμμετοοι λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β τετράγωνον λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς ποὸς τετράγωνον ἀριθμόν.

Έπεὶ γὰο σύμμετοός ἐστιν ἡ Α τῆ Β μήκει, ἡ Α 20 ἄρα πρὸς τὴν Β λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν. ἐχέτω, ὃν ὁ Γ πρὸς τὸν Δ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, ἀλλὰ τοῦ μὲν τῆς Α πρὸς τὴν Β λόγου διπλασίων ἐστὶν ὁ τοῦ ἀπὸ τῆς Α τετραγώνου πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β τετράγωνον. 25 τὰ γὰο ὅμοια σχήματα ἐν διπλασίονι λόγω ἐστὶ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν· τοῦ δὲ τοῦ Γ [ἀριθμοῦ] πρὸς τὸν Δ [ἀριθμὸν] λόγου διπλασίων ἐστὶν ὁ τοῦ ἀπὸ τοῦ Γ τετραγώνου πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Δ τετράγωνον· δύο γὰρ τετραγώνων ἀριθμῶν εἶς μέσος ἀνάλογόν ἐστιν

^{3.} πρὸς ἄλληλα] supra scr. F. ἔχη V, corr. m. 1. 4. ἀριθμός] supra scr. m. 2 B. 5. τετράγωνα τά] supra scr. m.

IX.

Quadrata rectarum longitudine commensurabilium inter se rationem habent, quam numerus quadratus ad numerum quadratum; et quadrata, quae inter se rationem habent, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, etiam latera longitudine commensurabilia habebunt. quadrata autem rectarum longitudine incommensurabilium inter se rationem non habent, quam numerus quadratus ad numerum quadratum; et quadrata, quae inter se rationem non habent, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne latera quidem longitudine commensurabilia habebunt.

Nam A, B longitudine commensurabiles sint. dico, $A^2: B^2$ rationem habere, quam habeat numerus quadratus ad numerum quadratum.

Quoniam enim A et B longitudine commensurabiles sunt, A:B rationem habet, quam numerus ad numerum [prop. V]. sit A:B $= \Gamma: \Delta$. iam quoniam A:B

 $=\Gamma:\Delta$, et $A^2:B^2$ duplex est quam ratio A:B (nam figurae similes inter se duplicatam rationem habent

² B. 8. σνμμέτοων b (corr. m. rec.), φ; αί seq. ras. F. 9. δν BFb. 10. ἀριθμόν] om. V. 11. μὴ ἔχοντα λόγον V. 12. ὅνπερ V. 15. γάρ] om. V. 16. τό] (prius) supra ser. m. 1 P. τετράγωνον] (alt.) m. 2 comp. F. 17. ὅνπερ V. 21. ὅν] οὖν δν Bb, οὖν corr. in οὖν ὅν FV. 22. Γ ἀριθμός BV b et e corr. F. Δ ἀριθμόν BFV b. 23. τῆς] e corr. V. διπλάσιον V, corr. m. 2. 24. τό] corr. ex τόν V. 26. τοῦ] (alt.) om. P, supra ser. F. ἀριθμοῖ] om. P. 27. ἀριθμόν] om. P. ὁ τοῦ] τό F. 28. Post Γ del. πρὸς τὸν Δ P. τετραγώνον] τετραγων seq. ras. 1 litt. F. τόν] τό B. 29. μέσον B, corr. m. 2.

ἀριθμός, καὶ ὁ τετράγωνος πρὸς τὸν τετράγωνον [ἀριθμὸν] διπλασίονα λόγον ἔχει, ἤπερ ἡ πλευρὰ πρὸς τὴν πλευράν ἔστιν ἄρα καὶ ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β τετράγωνον, οὕτως ὁ ἀπὸ τοῦ Γ τετράγωνος [ἀριθμὸς] πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Δ [ἀριθμοῦ] τετράγωνον [ἀριθμόν].

'Aλλὰ δὴ ἔστω ώς τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οὕτως ὁ ἀπὸ τοῦ Γ τετράγωνος πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Δ [τετράγωνον]· λέγω, ὅτι σύμμετρός 10 ἐστιν ἡ Α τῆ Β μήκει.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β [τετράγωνον], οῦτως ὁ ἀπὸ τοῦ Γ τετράγωνος πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Δ [τετράγωνον], ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ ἀπὸ τῆς Α τετραγώνου πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β [τετράγωνον] λόγος διπλασίων ἐστὶ τοῦ τῆς Α πρὸς τὴν Β λόγου, ὁ δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ Γ [ἀριθμοῦ] τετραγώνου [ἀριθμοῦ] πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Δ [ἀριθμοῦ] τετράγωνον [ἀριθμοῦ] λόγος διπλασίων ἐστὶ τοῦ τοῦ Γ [ἀριθμοῦ] πρὸς τὸν Δ [ἀριθμὸν] λόγου, ἔστιν ἄρα καὶ ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οῦτως ὁ Γ [ἀριθμὸς] πρὸς τὸν Δ [ἀριθμόν] λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς ὁ Γ πρὸς ἀριθμὸν τὸν Δ΄ σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ Α τῆ Β μήκει.

' Αλλὰ δὴ ἀσύμμετρος ἔστω ἡ Α τῆ Β μήκει λέγω, 25 ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β [τετράγωνον] λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν.

Ελ γὰρ ἔχει τὸ ἀπὸ τῆς A τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς B [τετράγωνον] λόγον, ὅν τετράγωνος ἀριθ-

^{1.} ἀριθμόν] om. BFVb. 5. Γ] in ras. F, Γ ἀριθμον FVb. ἀριθμός] om. P. 6. ἀριθμον] om. P. ἀριθμόν]

quam latera correspondentia [VI, 20 coroll.]), et $\Gamma^2: \Delta^2$ duplex est quam ratio $\Gamma: \Delta$ (nam inter duos numeros quadratos unus medius est numerus, et numerus quadratus ad numerum quadratum duplicatam rationem habet quam latus ad latus [VIII, 11]), erit $A^2: B^2 = \Gamma^2: \Delta^2$.

Iam uero sit $A^2: B^2 = \Gamma^2: \Delta^2$. dico, A et B longitudine commensurabiles esse.

nam quoniam est $A^2: B^2 = \Gamma^2: \Delta^2$, et $A^2: B^2$ duplex est quam ratio A: B, $\Gamma^2: \Delta^2$ autem duplex quam $\Gamma: \Delta$, erit $A: B = \Gamma: \Delta$. itaque A ad B rationem habet, quam numerus Γ ad numerum Δ . ergo A et B longitudine commensurabiles sunt [prop. VI].

Iam uero \mathcal{A} et \mathcal{B} longitudine incommensurabiles sint. dico, $\mathcal{A}^2:\mathcal{B}^2$ rationem non habere, quam habeat numerus quadratus ad numerum quadratum.

si enim $A^2: B^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, A et B commen-

om. P. 8. Β τετράγωνον BVb et e corr. F. τοῦ] corr. ex τῆς V. 9. τετράγωνον] om. P. 11. A] in ras. b. 12. τετράγωνον] om. P. 13. τύν] τό b. τετράγωνον] om. P. 14. τοῦ] m. 2 F. τό] τόν B, τὸν τοῦ F. 15. τετράγωνον] om. P. 16. ἀριθμοῦ] om. P. τετράγωνος BV. 17. ἀριθμοῦ] om. P. άριθμοῦ] om. P. τετράγωνος P. 18. ἀριθμόν] om. P. τοῦ] om. V. 19. ἀριθμοῦ] om. P. αριθμοῦ] om. P. 20. ἀριθμός] om. P. 21. ἀριθμοῦ] om. P. 22. τὸν Δ] m. 2 B. 25. A] corr. ex B m. 1 V. τετράγωνον] (alt.) om. P. 29. τετράγωνον] om. P.

μὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, σύμμετρος ἔσται ἡ A τῆ B. οὐκ ἔστι δέ · οὐκ ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς A τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς B [τετράγωνον] λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν.

5 Πάλιν δὴ τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β [τετράγωνον] λόγον μὴ ἐχέτω, ὃν τετράγωνος . ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν λέγω, ὅτι ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ Α τῆ Β μήκει.

Εὶ γάρ ἐστι σύμμετρος ἡ Α τῆ Β, ἔξει τὸ ἀπὸ τῆς 10 Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β λόγον, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. οὐκ ἔχει δέ οὐκ ἄρα σύμμετρός ἐστιν ἡ Α τῆ Β μήκει.

Τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν μήκει συμμέτρων, καὶ τὰ έξῆς.

Πό οισμα.

15 Καὶ φανερὸν ἐκ τῶν δεδειγμένων ἔσται, ὅτι αί μήκει σύμμετροι πάντως καὶ δυνάμει, αἱ δὲ δυνάμει οὐ πάντως καὶ μήκει [εἴπερ τὰ ἀπὸ τῶν μήκει συμμέτρων εὐθειῶν τετράγωνα λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, τὰ δὲ λόγον ἔχοντα, 20 ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, σύμμετρά ἐστιν. ຜστε αἱ μήκει σύμμετροι εὐθεῖαι οὐ μόνον [εἰσὶ] μήκει σύμμετροι, ἀλλὰ καὶ δυνάμει.

πάλιν έπεί, ὅσα τετράγωνα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει,
ον τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, μήκει
25 ἐδείχθη σύμμετρα καὶ δυνάμει ὅντα σύμμετρα τῷ τὰ
τετράγωνὰ λόγον ἔχειν, ΄ον ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν,
οσα ἄρα τετράγωνα λόγον οὐκ ἔχει, ον τετράγωνος
ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, ἀλλὰ ἀπλῶς, ον

^{2.} Post B add. μήπει m. 2 V. 3. τετράγωνον] om P. 5. δή] om. b, δέ BFV. 6. τετράγωνον] om. P. 8. έστιν] e

surabiles erunt. at non sunt. ergo $A^2: B^2$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum.

iam rursus $A^2:B^2$ rationem ne habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. dico, A et B longitudine incommensurabiles esse.

nam si A et B commensurabiles sunt, $A^2:B^2$ rationem habebit, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. at non habet. ergo A et B longitudine commensurabiles non sunt.

Ergo quadrata rectarum longitudine commensurabilium, et quae sequuntur.

Corollarium.

Ex iis, quae demonstrauimus, manifestum est, rectas longitudine commensurabiles semper etiam potentia

corr. F. 9. εί] in ras. P. ἔσται P. 10. Α τετράγωνον BFb. B τετράγωνον BFb. 12. Post B add. ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ Α τῆ B FVb, B m. 2. 13. Post συμμέτρων add. εύθειῶν τετράγωνα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον άριθμόν V. Post έξης add. Theon: ὅπερ έδει δείξαι (BFVb). `15. έκ] έστω έκ BFV. έσται] om. b. 17. οὖ] in ras. F, σύμμετροι οὖ V. εἴπερ] corr. ex ἤπερ m. 2 V. τά] corr. ex τοῖς m. 1 F. 21. Post μήμει add. ἀεί m. 2 B. εἰσί] om. P. 23. ὅσα] ὧν P, corr. mg. m. 1. τετράγωνα λόγον έχει πρὸς ἄλληλα Ε. 26. τετράγωνος άριθμὸς πρός τετράγωνον άριθμόν BFVb. Post αριθμόν add. οίον ὁ $\overline{\lambda}$ καὶ ὁ $\overline{\xi}$. ὁ γὰ $\overline{\xi}$ πρὸς τὸν $\overline{\lambda}$ λόγον οὐκ ἔχει, $\overline{\delta}$ ν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν, σύμμετροι δέ αί δε εύθείαι, ἀφ' ὧν ἀνεγράφησαν, ἀσύμμετροί είσιν· τὰ γὰρ τετράγωνα άλογά είσιν ώστε οθν αι μήκει σύμμετροι πάντως και δυνάμει, αί δε δυνάμει οὐ πάντως καὶ μήκει b. 28. ἀλλ' ΒΕΥ. ἀπλῶς] om. Fb, m. 2 B. or or Erego's res BFVb.

ἀφιθμός πρὸς ἀφιθμόν, σύμμετρα μὲν ἔσται αὐτὰ τὰ τετράγωνα δυνάμει, οὐκέτι δὲ καὶ μήκει ¨ ὅστε τὰ μὲν μήκει σύμμετρα πάντως καὶ δυνάμει, τὰ δὲ δυνάμει οὐ πάντως καὶ μήκει, εἰ μὴ καὶ λόγον ἔχοιεν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν.

λέγω δή, ὅτι [καὶ] αι μήκει ἀσύμμετροι οὐ πάντως καὶ δυνάμει, ἐπειδήπερ αι δυνάμει σύμμετροι δύνανται λόγον μὴ ἔχειν, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, καὶ διὰ τοῦτο δυνάμει οὖσαι σύμ-10 μετροι μήκει εἰσὶν ἀσύμμετροι. ὥστε οὐχ αι τῷ μήκει ἀσύμμετροι πάντως καὶ δυνάμει, ἀλλὰ δύνανται μήκει οὖσαι ἀσύμμετροι δυνάμει εἶναι καὶ ἀσύμμετροι καὶ σύμμετροι.

αί δε δυνάμει ἀσύμμετοοι πάντως καὶ μήκει ἀσύμ15 μετοοι· εἰ γὰο [[εἰσι] μήκει σύμμετοοι, ἔσονται καὶ
δυνάμει σύμμετοοι. ὑπόκεινται δε καὶ ἀσύμμετοοι·
ὅπεο ἄτοπον. αὶ ἄρα δυνάμει ἀσύμμετοοι πάντως
καὶ μήκει].

Λημμα.

20 Δέδεικται έν τοῖς ἀριθμητικοῖς, ὅτι οἱ ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχουσιν, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, καὶ ὅτι, ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχωσιν, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, ὅμοιοί εἰσιν ἐπίπεδοι. καὶ δῆλον ἐκ τούτων, ὅτι οἱ μὴ ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοί, τουτέστιν οἱ μὴ ἀνάλογον ἔχοντες τὰς πλευράς, πρὸς ἀλλήλους λόγον οὐκ ἔχουσιν, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. εἰ γὰρ ἔξουσιν, ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἔσονται ὅπερ οὐχ ὑπόκειται.

^{1.} ἀριθμόν τινα V. μέν] om. V. ἔσται] είσιν BF, ἔστιν comp. b; ἐστι V, corr. in μέν m. 2. αὐτά] om. V;

commensurabiles esse, rectas autem potentia commensurabiles non semper etiam longitudine. 1)

Lemma.

In arithmeticis demonstratum est, similes numeros planos eam inter se rationem habere, quam habeat numerus quadratus ad numerum quadratum [VIII, 26], et si duo numeri inter se rationem habeant, quam habeat numerus quadratus ad numerum quadratum, similes numeros planos eos esse.²) unde adparet, numeros planos non similes (h. e. qui latera proportionalia non habent [cfr. VII def. 22]) inter se rationem non habere, quam habeat numerus quadratus ad numerum quadratum. nam si habebunt, similes erunt plani; quod contra •hypothesim est. ergo numeri plani non

¹⁾ Quae sequitur p. 28, 17 — 30, 5 demonstratio corollarii et superflua est et a sermone Euclidis abhorret. praeterea offendit, quod plus demonstratur ($\lambda \acute{\epsilon} \gamma \omega \ \delta \acute{\gamma}$ lin. 6), quam propositum erat.

²⁾ Hoc nusquam demonstratur; sed est VIII, 26 conuersa, qua etiam in IX, 10 p. 358, 19 utitur.

supra τά ras. est. 2. Ante δυνάμει add. τουτέστιν αί εὐθείαι, άφ' ών άνεγράφησαν BFVb. τά] αί BFVb. 3. σύμμετροί τά] αί BFVb. 4. Supra έχοιεν m. 2: τὰ τετοά-6. καί] om. P. 7. Post δυνάμει add. ἀσύμ-BFVb. γωνα V. μετροι V. έπειδήπες] έπειδη γάς P. 10. τῷ] om. FV. 11. 12. σύμμετςοι καὶ ἀσύμμετςοι P. 14. μήκει] άλλὰ καί V. 15. είσι] om. P, είσιν B, comp. b. 16. ὑπό- $-\eta$ - e corr. P. κειται b. Post καί del. δυνάμει F. 19. λημμα] om. P. οτι] supra scr. m. 1 b. 21. λόγον πρὸς άλλήλους δη έν F. ἔχουσι P, corr. m. rec. 23. δύο] supra scr. m. ξχουσιν Ε. 1 F. 25. Supra ἐπίπεδοι scr. οἱ ἀριθμοί m. 1 b. μή supra scr. m. 1 V. 29. ὑπόκεινται Ρ.

οί ἄρα μὴ ὅμοιοι ἐπίπεδοι πρὸς ἀλλήλους λόγον οὐκ ἔχουσιν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν.

ί.

Τῆ προτεθείση εὐθεία προσευρεῖν δύο εὐθείας ἀσυμμέτρους, τὴν μὲν μήκει μόνον, τὴν δὲ καὶ δυνάμει.

"Εστω ή προτεθείσα εὐθεία ή Α' δεί δὴ τῆ Α προσευρείν δύο εὐθείας ἀσυμμέτρους, τὴν μὲν μήκει 10 μόνον, τὴν δὲ καὶ δυνάμει.

Έκκείσθωσαν γὰρ δύο ἀριθμοὶ οἱ Β, Γ πρὸς ἀλλήλους λόγον μὴ ἔχοντες, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, τουτέστι μὴ ὅμοιοι ἐπίπεδοι, καὶ γεγονέτω ὡς ὁ Β πρὸς τὸν Γ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α 15 τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Δ τετράγωνον ἐμάθομεν γάρ· σύμμετρον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α τῷ ἀπὸ τῆς Δ. καὶ ἐπεὶ ὁ Β πρὸς τὸν Γ λόγον οὐκ ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Δ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ Α τῆ Δ μήκει. εἰλήφθω τῶν Α, Δ μέση ἀνάλογον ἡ Ε· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Δ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Ε. ἀσύμμετρος δὲ ἐστιν ἡ Α τῆ Δ μήκει· ἀσύμ-25 μετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον τῷ

^{1.} ἄρα μή] in ras. m. 1 P. οὐκ] ins. m. 1 V. 3. Seq. demonstr. alt., u. app. 6. σνμμέτρονς B, corr. m. 2. 7. καί] ins. postea F. 8. δεί] δ- in ras. V. 10. τήν] τῆς P, corr. m. rec.; τῆ V, sed corr. 13. τοντέστιν P. Post ἐπίπεδοι αdd. \dot{L} F, cui signo in mg. nihil resp.; in b seq. οί γὰρ ὅμοιοι ἐπίπεδοι πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχονοιν, δν τετράγωνος ἀριδιμὸς

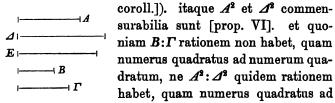
similes inter se rationem non habent, quam numerus quadratus ad numerum quadratum.

X.

Data recta duas alias inuenire ei incommensurabiles, alteram longitudine tantum, alteram etiam potentia.

Data recta sit A oportet igitur duas alias rectas inuenire rectae A incommensurabiles, alteram longitudine tantum, alteram etiam potentia.

Sumantur enim duo numeri B, Γ , qui inter se rationem non habeant, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, h. e. plani non similes [u. lemma], et fiat $B:\Gamma = A^2: \Delta^2$ (hoc enim didicimus [prop. VI

numerum quadratum. itaque A et Δ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. sumatur rectarum A, Δ media proportionalis E. itaque $A: \Delta = A^2: E^2$ [V def. 9]. sed A et Δ longitudine incommensurabiles

πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν; in V seq. διὰ τοῦτο, punctis del. m. 2. 16. τῆς] τοῦ P. τῆς] τοῦ P. Δ] corr. ex B m. 1 V, B b. 19. A] corr. ex Δ m. 1 F. πρός] supra m. 1 V. τό] corr. ex τῷ V. Δ] B b. 21. ἐστίν] postea ins. F. 24. Ε τετράγωνον V. 25. ἐστίν P.

ἀπὸ τῆς E τετραγών φ · ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ A τῆ E δυνάμει.

 $T\tilde{\eta}$ ἄρα προτεθείση εὐθεία τ $\tilde{\eta}$ A προσεύρηνται δύο εὐθεῖαι ἀσύμμετροι αί Δ , E, μήκει μὲν μόνον $\tilde{\eta}$ Δ , δ δυνάμει δὲ καὶ μήκει δηλαδ $\tilde{\eta}$ $\tilde{\eta}$ E [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

ια΄.

Έὰν τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ἦ, τὸ δὲ πρῶτον τῷ δευτέρῷ σύμμετρον ἦ, καὶ τὸ τρίτον τῷ τετάρτῷ σύμμετρον ἔσται κἂν τὸ πρῶτον
10 τῷ δευτέρῷ ἀσύμμετρον ἦ, καὶ τὸ τρίτον τῷ
τετάρτῷ ἀσύμμετρον ἔσται.

"Εστωσαν τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον τὰ Α, Β, Γ, Δ, ώς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ, τὸ Α δὲ τῷ Β σύμμετρον ἔστω λέγω, ὅτι καὶ τὸ Γ τῷ Δ σύμ-15 μετρον ἔσται.

Ἐπεὶ γὰρ σύμμετρόν ἐστι τὸ Α τῷ Β, τὸ Α ἄρα πρὸς τὸ Β λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν. καί ἐστιν ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ΄ καὶ τὸ Γ ἄρα πρὸς τὸ Δ λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς 20 ἀριθμόν σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ Γ τῷ Δ.

' $A\lambda\lambda$ α δη το A τῷ B ἀσύμμετρον ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ τὸ Γ τῷ Δ ἀσύμμετρον ἔσται. ἐπεὶ γὰρ ἀσύμμετρον ἐστι τὸ A τῷ B, τὸ A ἄρα πρὸς τὸ B λόγον οἰκ ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν. καί ἐστιν ὡς

^{3.} προστεθείση Pb. προσηύρηνται BFb. 4. ή] corr. ex $\tau \tilde{\eta}$ B. Post Δ add. nai B et F, sed del. 5. $\tilde{o}\pi\epsilon \varrho$ έδει δείξαι] om. PBFb. Seq. scholium in PBFb, u. app. 6. $\iota \alpha'$] corr. ex ι' m. rec. P, ex $\iota \gamma'$ V. 8. $\pi \varrho \tilde{\omega} \tau \sigma \nu$] $\bar{\alpha}$ P, et sic saepius. $\tau \delta$] ins. postea F. $\tau \varrho (\tau \tau \nu)$ $\bar{\gamma}$ P et b (et sic saepius). 15. έστιν BVb. 16. έστιν P. $\tau \delta$ A] (alt.) postea ins. F. 17. B] corr. ex A m. 1 F. 18. $\tau \delta$ A] corr. ex δ A V. 20. Γ] in ras. V. 21. $\tilde{\sigma}\tau \iota$ $\tilde{\omega} \tau \nu \nu$ $\tilde{\omega} \tau \nu$ $\tilde{\omega} \nu$ $\tilde{\omega} \tau \nu$ $\tilde{\omega} \nu$ $\tilde{\omega} \tau \nu$ $\tilde{\omega} \nu$

sunt. itaque etiam A^2 et E^2 incommensurabilia sunt. 1) quare A et E potentia incommensurabiles sunt. 2)

Ergo data recta \mathcal{A} duae aliae inventae sunt \mathcal{A} , E ei incommensurabiles, \mathcal{A} longitudine tantum, E autem potentia et longitudine; quod erat demonstrandum.

XI.

Si quattuor magnitudines proportionales sunt, et prima secundaque commensurabiles sunt, etiam tertia quartaque commensurabiles erunt. et si prima secundaque incommensurabiles sunt, etiam tertia quartaque incommensurabiles sunt.

Quattuor magnitudines proportionales sint Γ : $A:B=\Gamma:\Delta$, et A, B commensurabiles sint. dico, etiam Γ , Δ commensurabiles esse.

Nam quoniam A, B commensurabiles sunt, A:B rationem habet, quam numerus ad numerum [prop. V]. et $A:B = \Gamma: \Delta$. quare etiam $\Gamma:\Delta$ rationem habet, quam numerus ad numerum. ergo Γ,Δ commensurabiles sunt [prop. VI].

Iam uero A et B incommensurabiles sint. dico, etiam Γ , Δ incommensurabiles fore. nam quoniam A, B incommensurabiles sunt, A : B rationem non habet,

¹⁾ Hoc ex prop. XI concludendum erat (quare Gregorius propp. X et XI permutauit). omnino tota prop. X cum lemmate multis de causis suspecta est, et uix crediderim, eam a manu Euclidis profectam esse.

²⁾ Quare etiam longitudine (prop. IX coroll.).

έσται] έστιν BFb. 23. A] (alt.) supra scr. m. 1 V. ἄρα] supra scr. m. 1 F. 24. σύκ] m. rec. b.

5

τὸ A πρὸς τὸ B, οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ · οὐδὲ τὸ Γ ἄρα πρὸς τὸ Δ λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν· ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ Γ τῷ Δ .

'Εὰν ἄρα τέσσαρα μεγέθη, καὶ τὰ έξῆς.

ιβ′.

Τὰ τῷ αὐτῷ μεγέθει σύμμετοα καὶ ἀλλήλοις έστὶ σύμμετοα.

Έκατερον γὰρ τῶν A, B τῷ Γ ἔστω σύμμετρον. λέγω, ὅτι καὶ τὸ A τῷ B ἐστι σύμμετρον.

Έπεὶ γὰρ σύμμετρόν έστι τὸ Α τῷ Γ, τὸ Α ἄρα 10 πρός τὸ Γ λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν. έχέτω, ον ο Δ προς τον Ε. πάλιν, έπει σύμμετρον έστι τὸ Γ τῷ Β, τὸ Γ ἄρα πρὸς τὸ Β λόγον ἔχει, ὃν άριθμός πρός άριθμόν. έχέτω, ον ό Ζ πρός τον Η. 15 καὶ λόγων δοθέντων όποσωνοῦν τοῦ τε, ὂν ἔχει ὁ Δ πρός του Ε, και ό Ζ πρός του Η είλήφθωσαν άριθμοί έξης έν τοις δοθείσι λόγοις οί Θ, Κ, Δ. ώστε είναι ώς μεν τὸν Δ πρὸς τὸν Ε, οῦτως τὸν Θ πρὸς τὸν Κ, ώς δὲ τὸν Ζ πρὸς τὸν Η, οῦτως τὸν Κ πρὸς τὸν Λ. Έπεὶ οὖν έστιν ώς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως ὁ Δ πρὸς 20 $\tau \dot{o} \nu E$, $\dot{a} \lambda \lambda' \dot{\omega}_S \dot{o} \Delta \pi \rho \dot{o}_S \tau \dot{o} \nu E$, out $\sigma_S \dot{o} \Theta \pi \rho \dot{o}_S$ τὸν Κ, ἔστιν ἄρα καὶ ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως ὁ Θ πρός τὸν Κ. πάλιν, ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Β, ούτως δ Ζ πρός τὸν Η, ἀλλ' ώς δ Ζ πρός τὸν Η, 25 [oũτως] ὁ K πρὸς τὸν Λ , καὶ ὡς ἄρα τὸ Γ πρὸς τὸ B, ούτως δ Κ πρός τον Λ. ἔστι δὲ καὶ ώς τὸ Α πρός

^{1.} $o\dot{v}\delta\dot{\epsilon}$] om. V. 2. $\ddot{a}\varrho\alpha$] om. V. $\lambda\dot{o}\gamma\sigma\nu$] $\ddot{a}\varrho\alpha$ $\lambda\dot{o}\gamma\sigma\nu$ oùn V. 4. $\tau\dot{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\varrho\alpha$] $\tau\dot{\alpha}$ $\bar{\delta}$ F. Ante nal add. $\dot{\alpha}\nu\dot{\alpha}\lambda\sigma\gamma\sigma\nu$ $\dot{\eta}$ BFb; $\dot{\alpha}\nu\dot{\alpha}\lambda\sigma\gamma\sigma\nu$ $\dot{\eta}$, $\tau\dot{\sigma}$ $\delta\dot{\epsilon}$ $\pi\varrho\ddot{\alpha}\tau\sigma\nu$ $\tau\ddot{\omega}$ devitée ω $\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\varrho\sigma\nu$ $\dot{\eta}$ V. Post $\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\ddot{\eta}\dot{\epsilon}$ add. $\ddot{\sigma}\pi\epsilon\varrho$ $\dot{\epsilon}\dot{\sigma}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}$ V. 5. $\iota\dot{\beta}$] corr. ex $\iota\dot{\alpha}$ m. rec. P. 6. $\mu\epsilon\nu\dot{\epsilon}\dot{\sigma}\eta$ b. 15. $\dot{\delta}\pi\dot{\sigma}\sigma\sigma\nu\dot{\epsilon}$ V (comp.). 17. $\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\ddot{\eta}\dot{\epsilon}$

quam numerus ad numerum [prop. VII]. et $A:B = \Gamma: \Delta$. quare ne $\Gamma: \Delta$ quidem rationem habet, quam numerus ad numerum. itaque Γ, Δ incommensurabiles sunt [prop. VIII].

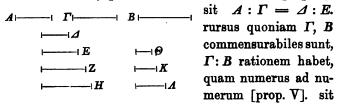
Ergo si quattuor magnitudines, et quae sequuntur.

XII.

Quae eidem magnitudini commensurabilia sunt, etiam inter se commensurabilia sunt.

Utraque enim A, B magnitudini Γ sit commensurabilis. dico, etiam A, B commensurabiles esse.

nam quoniam A, Γ commensurabiles sunt, $A : \Gamma$ rationem habet, quam numerus ad numerum [prop. ∇].

 $\Gamma: B = Z: H$. et datis quotlibet rationibus, $\Delta: E$ et Z: H, numeri sumantur deinceps in rationibus datis, Θ , K, Λ [cfr. VIII, 4], ita ut sit $\Delta: E = \Theta: K$, $Z: H = K: \Lambda$.

iam quoniam est $A: \Gamma = \Delta : E$ et $\Delta : E = \Theta : K$, erit etiam $A: \Gamma = \Theta : K$ [V, 11]. rursus quoniam est $\Gamma : B = Z : H$ et Z : H = K : A, erit etiam $\Gamma : B = K : A$.

in ras. V; &láxistoi &\$\frac{\pi}{\eta}\sigma\cdot F, \text{ sed corr.} & \delta \text{Odelsiup P.} & 18. \tau \delta \to D \\
\tau \text{to'p postea ins. F, } \delta \to P. & 20. \tau \delta \text{ (alt.) corr. ex \tau \text{v'} V. & 22. \delta A P. & \tau \delta P P. & \tau \delta \text{ Th. B] corr. ex \$\tau \text{ m. 1 b.} & 25. \delta \text{vTms} \delta \text{om. P.} & \text{nal } \delta \delta - 26. A] \text{ bis F, sed corr.} & \text{25. } \delta \text{ P.} & 26. & \text{ Estiv P.} & \text{ \text{rol}} \delta \delta \delta .

τὸ Γ , οῦτως ὁ Θ πρὸς τὸν K · δι' ἰσου ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ A πρὸς τὸ B, οῦτως ὁ Θ πρὸς τὸν A. τὸ A ἄρα πρὸς τὸ B λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς ὁ Θ πρὸς ἀριθμὸν τὸν A · σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ A τῷ B.

Τὰ ἄρα τῷ αὐτῷ μεγέθει σύμμετρα καὶ ἀλλήλοις
 ἐστὶ σύμμετρα· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

Ἐὰν ἦ δύο μεγέθη σύμμετρα, τὸ δὲ ἔτερον αὐτῶν μεγέθει τινὶ ἀσύμμερον ἦ, καὶ τὸ λοιπὸν 10 τῷ αὐτῷ ἀσύμμετρον ἔσται.

"Εστω δύο μεγέθη σύμμετρα τὰ A, B, τὸ δὲ ἔτερον αὐτῶν τὸ A ἄλλ φ τινὶ τ φ Γ ἀσύμμετρον ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ τὸ λοιπὸν τὸ B τ φ Γ ἀσύμμετρόν έστιν.

Εἰ γάρ ἐστι σύμμετρον τὸ Β τῷ Γ, ἀλλὰ καὶ τὸ Α 15 τῷ Β σύμμετρόν ἐστιν, καὶ τὸ Α ἄρα τῷ Γ σύμμετρόν ἐστιν. ἀλλὰ καὶ ἀσύμμετρον ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα σύμμετρόν ἐστι τὸ Β τῷ Γ ἀσύμμετρον ἄρα.

Έαν ἄρα ή δύο μεγέθη σύμμετρα, καὶ τὰ έξῆς.

Λημμα.

20 Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν ἀνίσων εὑρεῖν, τίνι μεῖζον δύναται ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος.

"Εστωσαν αί δοθείσαι δύο ανισοι εύθείαι αί ΑΒ, Γ,

^{2.} ὁ Α πρὸς τὸν Β b. 4. ἐστίν Ρ. 6. σύμμετρα] συμsupra scr. m. 1 Ρ. ὅπερ ἔδει δεὶξαι] comp. P, om. Bb. Seq.
lemma, u. app. 7. ιγ΄] ιβ΄ corr. in ιγ΄ m. rec. P, γ in ras. F;
ιδ΄, δ in ras. m. 1 Β, ιγ΄ mg. 8. ἤ] om. V. μεγέθη] -γέsupra m. 1 P. ἀσύμμετρα Ϝ, sed corr.; σύμμετρα ἤ V. δ΄ Ϝ.
11. δύο] mg. γρ. αὐτῷ m. 1. b. 12. ἄλλω] ἐτέρω ΒΕ V.
13. τὸ Β] om. b. τῷ Γ] eras. b. ἐστι τὸ Β τῷ Γ b. 14.
εἰ — Γ] supra scr. m. rec. b. Γ τῷ Β Ρ. 15. ἐστι Β,
comp. Ϝ b, om. V. καὶ — σύμμε-] supra scr. m. 1 Ϝ.
-τρον — 16. καὶ] in ras. Ϝ. 16. ὅπερ ἐστίν Ϝ. 17. ἄρα] (alt.)

uerum etiam $A: \Gamma = \Theta: K$. ex aequo igitur $A: B = \Theta: \Lambda$ [V, 22]. itaque A: B rationem habet, quam numerus Θ ad numerum A. itaque A, B commensurabiles sunt [prop. VI].

Ergo quae eidem magnitudini commensurabilia sunt, etiam inter se commensurabilia sunt; quod erat demonstrandum.

XIII.

Si duae magnitudines commensurabiles sunt, et alterutra earum magnitudini alicui incommensurabilis est, etiam reliqua eidem incommensurabilis erit.

Sint duae magnitudines commensurabiles A, B, et A alii magnitudines A, B, et A alii magnitudini A; dini A; incommensurabilis sit. dico, etiam A; incommensurabiles esse.

nam si B, Γ commensurabiles sunt et etiam A, B commensurabiles, etiam A, Γ commensurabiles erunt [prop. XII]. at eaedem incommensurabiles sunt; quod fieri non potest. itaque B, Γ commensurabiles non sunt. incommensurabiles igitur.

Ergo si duae magnitudines commensurabiles sunt, et quae sequuntur.

Lemma.

Datis duabus rectis inaequalibus inuenire, quantum maior quadrata minorem excedat.

Sint datae duae rectae inaequales AB, Γ , quarum

postea ins. B. 18. $\vec{\eta}$] om. P. ἀσύμμετοα F, sed corr. καὶ τὰ ἑξῆς] τὸ δὲ ἔτερον αὐτῶν μεγέθει τινὶ ἀσύμμετρον $\vec{\eta}$, καὶ τὸ λοιπὸν τῷ αὐτῷ ἀσύμμετρον ἔσται ὅπερ ἔδει δείξαι V. 19. ιε B. 20. ἀνίσων εὐθειῶν F. 21. ἐλάττονος F.

15

ών μείζων έστω ή AB^{\cdot} δεί δή εύρειν, τίνι μείζον δύναται ή AB της Γ .

Γεγράφθω έπὶ τῆς AB ἡμικύπλιον τὸ $A \triangle B$, καὶ εἰς αὐτὸ ένηρμόσθω τῆ Γ ἴση ἡ $A \triangle$, καὶ ἐπεζεύχθω τ ἡ ΔB . φανερὸν δή, ὅτι ὀρθή ἐστιν ἡ ὑπὸ $A \triangle B$ γωνία, καὶ ὅτι ἡ AB τῆς $A \triangle$, τουτέστι τῆς Γ , μείζον δύναται τῆ ΔB .

Όμοίως δὲ καὶ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν ἡ δυναμένη αὐτὰς εὑρίσκεται οῦτως.

"Εστωσαν αί δοθείσαι δύο εὐθεῖαι αί ΑΔ, ΔΒ, καὶ δέον ἔστω εύρεῖν τὴν δυναμένην αὐτάς. κείσθωσαν γάρ, ὥστε ὀρθὴν γωνίαν περιέχειν τὴν ὑπὸ ΑΔ, ΔΒ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΒ' φανερὸν πάλιν, ὅτι ἡ τὰς ΑΔ, ΔΒ δυναμένη ἐστὶν ἡ ΑΒ' ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

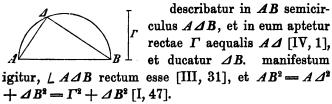
ιδ'.

'Εὰν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ὧσιν, δύνηται δὲ ἡ πρώτη τῆς δευτέρας μεῖζον τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἐαυτῆ [μήκει], καὶ ἡ τρίτη τῆς τετάρτης μεῖζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ συμμέτρου 20 ἐαυτῆ [μήκει]. καὶ ἐὰν ἡ πρώτη τῆς δευτέρας μεῖζον δύνηται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἐαυτῆ [μήκει], καὶ ἡ τρίτη τῆς τετάρτης μεῖζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρον δυνήσεται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρον δυνήσεται

"Εστωσαν τέσσαρες εὐθείαι ἀνάλογον αί Α, Β, Γ, Δ, 25 ώς ή Α πρὸς τὴν Β, οῦτως ή Γ πρὸς τὴν Δ, καὶ ἡ

^{1.} ἔστω] corr. ex ἐστιν m. 2 B. 3. AB Δ P. 4. αὐτῷ e corr. F. ἡ A Δ ἴση F. 6. μείζον] corr. ex μείζων m. 1 F. 10. αἱ δοθεῖσαι] om. V. αἱ] αἱ δοθεῖσαι αἱ V. 11. τήν] ins. postes V. ἐππείσθωσαν BF V b. 13. Ante πάλιν ins. ἐστι m.1 F. ὅτι πάλιν b. ὅτι ἡ] ἡ in ras. F. 14. ὅπες ἔδει thei] comp. P, om. Theon (BF V b). 15. ιδ'] δ in ras. F, corr. ex

maior sit AB. oportet igitur inuenire, quantum AB^2 excedat Γ^2 .

Similiter etiam datis duabus rectis recta quadrata iis aequalis hoc modo inuenitur.

sint datae duae rectae AA, ΔB , et oporteat rectam quadratam iis aequalem inuenire. ponantur enim ita, ut angulum rectum comprehendant $A\Delta B$, et ducatur AB. rursus manifestum est, esse $AB^2 = A\Delta^2 + \Delta B^2$ [I, 47]; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si quattuor rectae proportionales sunt, et prima quadrata secundam excedit quadrato rectae sibi commensurabilis, etiam tertia quadrata quartam excedet quadrato rectae sibi commensurabilis. et si prima quadrata secundam excedit quadrato rectae sibi incommensurabilis, etiam tertia quadrata quartam excedet quadrato rectae sibi incommensurabilis.

Sint quattuor rectae proportionales A, B, Γ, Δ , ita ut sit $A: B = \Gamma: \Delta$, et sit $A^2 = B^2 + E^2$, $\Gamma^2 = \Delta^2 + Z^2$

ιγ΄ m. rec. P, ιε΄ B (mg. ιδ΄). 16. ὧσι V b. 17. τῷ] e corr. V. 18. μήπει] om. P. 19. ἀπὸ τῆς b. 20. μήπει] om. P. 21. δυνήσηται F V, sed corr. συμμέτρου F, et B, corr. m. 2. ἐαυτῷ b. μήπει] om. P. 22. δυνήσηται F. 23. συμμέτρου PF, et B, corr. m. 2. ἐαυτῷ b. μήπει] om. P. 24. ἔστωσαν δή V. 25. Δ] e corr. V.

Α μὲν τῆς B μεῖζον δυνάσθω τῷ ἀπὸ τῆς E, ἡ δὲ Γ τῆς Δ μεῖζον δυνάσθω τῷ ἀπὸ τῆς Z. λέγω, ὅτι, εἴτε σύμμετρός ἐστιν ἡ A τῆ E, σύμμετρός ἐστι καὶ ἡ Γ τῆ Z, εἴτε ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ A τῆ E, ἀσύμμετρός ἐστι καὶ ὁ Γ τῆ Z.

Έπεὶ γάο έστιν ώς ἡ Α ποὸς τὴν Β, οΰτως ἡ Γ πρὸς τὴν Δ, ἔστιν ἄρα καὶ ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ $\vec{a}\pi\hat{o}$ $\tau\tilde{\eta}_S$ B, over \vec{v} $\vec{a}\pi\hat{o}$ $\tau\tilde{\eta}_S$ Γ $\pi \hat{o}\hat{o}_S$ $\tau\hat{o}$ $\vec{a}\pi\hat{o}$ $\tau\tilde{\eta}_S$ Δ . άλλα τῷ μὲν ἀπο τῆς Α ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ε, Β, 10 τῷ δὲ ἀπὸ τῆς Γ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν Δ, Ζ. ἔστιν ἄρα ώς τὰ ἀπὸ τῶν Ε, Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οῦτως τὰ ἀπὸ τῶν Δ, Ζ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Δ. διελόντι ἄρα έστιν ώς τὸ ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς Z πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Δ . ἔστιν ἄρα καὶ ὡς ἡ E15 πρὸς τὴν Β, οὕτως ἡ Ζ πρὸς τὴν Δ΄ ἀνάπαλιν ἄρα έστιν ώς ή Β πρός την Ε, ούτως ή Δ πρός την Ζ. έστι δὲ καὶ ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ἡ Γ πρὸς την Δ. δι' ἴσου ἄρα έστιν ώς ή Α πρός την Ε, ούτως ή Γ πρός την Ζ. είτε ούν σύμμετρός έστιν η Α τη Ε, 20 σύμμετρός έστι καὶ ἡ Γ τῆ Ζ, εἴτε ἀσύμμετρός έστιν ή Α τη Ε, ἀσύμμερός έστι καὶ ἡ Γ τη Ζ. 'Εὰν ἄρα, καὶ τὰ έξῆς.

ιε'.

'Εὰν δύο μεγέθη σύμμετοα συντεθῆ, καὶ τὸ 25 ὅλον ἐκατέρφ αὐτῶν σύμμετοον ἔσται· κἂν τὸ ὅλον ἐνὶ αὐτῶν σύμμετοον ἦ, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς μεγέθη σύμμετοα ἔσται.

Συγκείσθω γάρ δύο μεγέθη σύμμετρα τὰ ΑΒ, ΒΓ.

^{1.} $\tau \tilde{\eta} s$ B] corr. ex $\tau \tilde{\eta}$ B m. 1 b. Γ dé BF b. 3. éstiv] om. V. $\tau \tilde{\eta}$ | corr. ex $\tau \tilde{\eta} s$ m. 1 P. éstiv B. 4. Z] e corr.

[u. lemma]. dico, siue A, E commensurabiles sint, etiam Γ , Z commensurabiles esse, siue A, E incommensurabiles sint, etiam Γ , Z incommensurabiles esse.

nam quoniam est $A: B = \Gamma: \Delta$, erit etiam $A^2: B^2 = \Gamma^2: \Delta^2$ [VI, 22]. uerum $A^2 = E^2 + B^2$, $\Gamma^2 = \Delta^2 + Z^2$.

itaque $E^2 + B^2: B^2 = \Delta^2 + Z^2: \Delta^2$. subtrahendo igitur [V, 17] $E^2: B^2 = Z^2: \Delta^2$. quare etiam [VI, 22] E: B = $Z: \Delta$. itaque e contrario [V, 7 coroll.] $B: E = \Delta: Z$. uerum etiam $A: B = \Gamma: \Delta$. ex aequo igitur [V, 22] $A: E = \Gamma: Z$. itaque siue A, E com-

mensurabiles sunt, etiam Γ , Z commensurabiles sunt, sine A, E incommensurabiles sunt, etiam Γ , Z incommensurabiles sunt [prop. XI].

Ergo si, et quae sequuntur.

XV.

Si duae magnitudines commensurabiles componuntur, etiam totum utrique earum commensurabile erit; et si totum alterutri earum commensurabile est, etiam magnitudines ab initio positae commensurabiles erunt.

Componantur enim duae magnitudines commensura-

m. 1 b. 5. ἐστιν PB. 7. καί] om. V. 9. τῷ] corr. ex τό m. rec. P. Δ] in ras. m. 1 P. ἐστίν P. 10. ἐστίν P. Z, Δ P. 11. Ε, Β] Δ, Z B. τά F. Β] Δ Β. 12. Δ, Z] Ε Β Β. τά F. Δ] [β in ras. m. 2 Β. 13. ἀπό] (alt.) ins. m. 2 F. 14. ἔστιν — 15. Δ] mg. m. 1 P. 14. ή] supra scr. m. 2 F. 17. ἔστιν P. 19. εἴτ P. 20. ἐστι ἐστιν Ε ἐστιν Β. 22. ἄφα] om. V. 21. σύμμετφος b. ἐστιν Β. 22. ἄφα] om. V. Απτο καί add. τέσσαφες εὐθεῖαι ἀνάλογον ώσιν (ώσι V) F V. 23. ιε΄] e corr. PF; ιξ΄ Β, mg. ιε΄. 28. συγκείσθωσαν ΒFb. ΒΓ] e corr. F.

λέγω, ὅτι καὶ ὅλον τὸ $A\Gamma$ έκατέρω τῶν AB, $B\Gamma$ ἐστι σύμμετρον.

Έπεὶ γὰρ σύμμετρά ἐστι τὰ ΑΒ, ΒΓ, μετρήσει τι αὐτὰ μέγεθος. μετρείτω, καὶ ἔστω τὸ Δ. ἐπεὶ οὖν 5 τὸ Δ τὰ ΑΒ, ΒΓ μετρεί, καὶ ὅλον τὸ ΑΓ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὰ ΑΒ, ΒΓ. τὸ Δ ἄρα τὰ ΑΒ, ΒΓ, ΑΓ μετρεῖ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΓ ἐκατέρω τῶν ΑΒ, ΒΓ.

' $A\lambda\lambda$ α δη το $A\Gamma$ έστω σύμμετρον τῷ AB' λέγω δη, ὅτι καὶ τὰ AB, $B\Gamma$ σύμμετρα έστιν.

'Επεὶ γὰρ σύμμετρά ἐστι τὰ $A\Gamma$, AB, μετρήσει τι αὐτὰ μέγεθος. μετρείτω, καὶ ἔστω τὸ Δ . ἐπεὶ οὖν τὸ Δ τὰ ΓA , AB μετρεί, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ $B\Gamma$ μετρήσει. μετρεί δὲ καὶ τὸ AB. τὸ Δ ἄρα τὰ AB, $B\Gamma$ μετρήσει σύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ AB, $B\Gamma$.

'Εὰν ἄρα δύο μεγέθη, καὶ τὰ έξῆς.

ις'.

'Εὰν δύο μεγέθη ἀσύμμετρα συντεθῆ, καὶ τὸ ὅλον έκατέρφ αὐτῶν ἀσύμμετρον ἔσται· κἂν τὸ ὅλον ένὶ αὐτῶν ἀσύμμετρον ἦ, καὶ τὰ ἐξ 20 ἀρχῆς μεγέθη ἀσύμμετρα ἔσται.

Συγκείσθω γὰρ δύο μεγέθη ἀσύμμετρα τὰ AB, BΓ· λέγω, ὅτι καὶ ὅλον τὸ AΓ ἐκατέρφ τῶν AB, BΓ ἀσύμμετρόν ἐστιν.

^{1.} $n\alpha i$] $n\alpha i$ $t\acute{o}$ V. $t\~{o}v$] $t\~{o}i$ P. $\'{e}$ σται b. σύμμετρόν $\'{e}$ στι V. 3. $\'{e}$ στιν P. 6. τα'] (prius) corr. ex $τ\~{o}v$ F.
7. $\'{e}$ στιν P. 8. AΓ] AB, BΓ P; AΓ $\'{e}$ vl $t\~{o}v$ AB, BΓ Theon
(BFV b). $τ\~{o}$] $τ\~{o}$ P, $\'{e}$ στω σλ <math>σλ <math>σ (corr. ex το V) Theon (BFV b).
9. σλ] supra scr. F. 10. $\'{e}$ στιν P. AΓ] ΓA P, Γ e corr. b;
mg. γe. AB BΓ m. 1 b. 12. AΓ FV. 13. τα] τό? V. 14. $\'{e}$ στιν ΓPB. 15. Post μεγέδη add. σύμμετρα συντεδη, τα τοδίον $\'{e}$ γατερφ αὐταν σύμμετρον $\'{e}$ στα V. Post $\'{e}$ $\'{e}$ $\'{e}$ add. $\~{o}$ στερ $\'{e}$ δει $\'{e}$ $\'{e$

biles AB, $B\Gamma$. dico, etiam totum $A\Gamma$ utrique AB, $B\Gamma$ commensurabile esse.

nam quoniam AB, $B\Gamma$ commensurabiles sunt, magnitudo aliqua eas metietur. metiatur et sit Δ . iam quoniam Δ magnitudines AB, $B\Gamma$ metitur, etiam totum $A\Gamma$ metietur. uerum etiam AB, $B\Gamma$ metitur. Δ igitur AB, $B\Gamma$, $A\Gamma$ metitur. ergo $A\Gamma$ utrique AB, $B\Gamma$ commensurabilis est [def. 1].

Iam uero $A\Gamma$, AB commensurabiles sint. dico, etiam AB, $B\Gamma$ commensurabiles esse.

nam quoniam $A\Gamma$, AB commensurabiles sunt, magnitudo aliqua eas metietur. metiatur et sit Δ . iam quoniam Δ magnitudines ΓA , AB metitur, etiam reliquam $B\Gamma$ metietur. uerum etiam AB metitur. Δ igitur AB, $B\Gamma$ metietur. itaque AB, $B\Gamma$ commensurabiles erunt.

Ergo si duae magnitudines, et quae sequuntur.

XVI.

Si duae magnitudines incommensurabiles componuntur, etiam totum utrique earum incommensurabile est; et si totum alterutri earum incommensurabile est, etiam magnitudines ab initio positae incommensurabiles erunt.

Componantur enim duae magnitudines incommensurabiles AB, $B\Gamma$. dico, etiam totum $A\Gamma$ utrique AB, $B\Gamma$ incommensurabile esse.

F; ιη' B, mg. ις'.
 σύμμετοον B, corr. m. 2; item lin. 20.
 συγκείσθωσων V.
 ΒΓ | corr. ex ΓΒ F.

Εὶ γὰρ μή ἐστιν ἀσύμμετρα τὰ ΓΑ, ΑΒ, μετρήσει τι [αὐτὰ] μέγεθος. μετρείτω, εἰ δυνατόν, καὶ ἔστω τὸ Δ. ἐπεὶ οὖν τὸ Δ τὰ ΓΑ, ΑΒ μετρεῖ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΒΓ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὸ ΑΒ. τὸ Δ τ ἄρα τὰ ΑΒ, ΒΓ μετρεῖ. σύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ΑΒ, ΒΓ ὑπέκειντο δὲ καὶ ἀσύμμετρα. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὰ ΓΑ, ΑΒ μετρήσει τι μέγεθος. ἀσύμμετρα ἄρα ἐστὶ τα ΓΑ, ΑΒ. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ τὰ ΑΓ, ΓΒ ἀσύμμετρά ἐστιν. τὸ ΑΓ ἄρα ἑκατέρω 10 τῶν ΑΒ, ΒΓ ἀσύμμετρόν ἐστιν.

'Αλλά δη το ΑΓ ένι τῶν ΑΒ, ΒΓ ἀσύμμετρον ἔστω. ἔστω δη πρότερον τῷ ΑΒ· λέγω, ὅτι και τὰ ΑΒ, ΒΓ ἀσύμμετρα ἐστιν. εί γὰρ ἔσται σύμμετρα, μετρήσει τι αὐτὰ μέγεθος. μετρείτω, και ἔστω τὸ Δ. ἐπει 15 οὖν τὸ Δ τὰ ΑΒ, ΒΓ μετρεῖ, και ὅλον ἄρα τὸ ΑΓ μετρήσει. μετρεῖ δὲ και τὸ ΑΒ· τὸ Δ ἄρα τὰ ΓΑ, ΑΒ μετρεῖ. σύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ΓΑ, ΑΒ· ὑπέκειτο δὲ και ἀσύμμετρα ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὰ ΑΒ, ΒΓ μετρήσει τι μέγεθος· ἀσύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ΑΒ, ΒΓ. 'Εὰν ἄρα δύο μεγέθη, και τὰ ἔξης.

$\Lambda \tilde{\eta} \mu \mu \alpha$.

Έὰν παρά τινα εὐθεῖαν παραβληθῆ παραλληλόγραμμον έλλεῖπον εἴδει τετραγώνφ, τὸ παραβληθὲν

^{1.} τα] τό P. 2. αὐτά] om. P. 4. AB] BA V. 5. ἐστίν LP. 6. ὑπόκεινται LBb. ἀδύνατόν ἐστιν V. 8. ἐστίν LP. 9. Ante AΓ del. Γ m. 1 P. σύμμετρα B, corr. m. 2. ἐστι V, comp. Fb. ΓΑ F. 10. ἐστιν] om. B. 11. ἔστω] om. P. 12. ἔστω δὴ πρότερον] καὶ πρῶτον Theon (B F V b). τῷ] e corr. V. 13. ἔσται] ἐστι V. σύμμετρω] supra scr. ἀ- m. 1 F. 17. ἐστί] ἐστίν P, comp. F, ἔσται LB V b. ὑπέτωντο F. 19. ἐστίν LP. Post BΓ add. ὁμοίως δὴ δειχσεται, ὅτι τὸ ΑΓ καὶ λοιπῷ τῷ ΒΓ ἀσύμμετρόν ἐστιν F V b.

nam si ΓA , AB incommensurabiles non sunt, magnitudo aliqua eas metietur. metiatur, si fieri potest,

et sit Δ . iam quoniam Δ magnitudines ΓA , AB metitur, etiam reliquam $B\Gamma$ metietur. uerum etiam AB metitur. Δ igitur AB, $B\Gamma$ metitur. itaque AB, $B\Gamma$ commensurabiles sunt. supposuimus autem, easdem incommensurabiles esse; quod fieri non potest. itaque nulla magnitudo ΓA , AB metietur. ergo ΓA , AB incommensurabiles erunt. similiter demonstrabimus, etiam $A\Gamma$, ΓB incommensurabiles esse. ergo $A\Gamma$ utrique AB, $B\Gamma$ incommensurabilis est.

Iam uero $A\Gamma$ alterutri AB, $B\Gamma$ incommensurabilis sit. sit prius magnitudini AB incommensurabilis. dico, etiam AB, $B\Gamma$ incommensurabiles esse. nam si commensurabiles sunt, magnitudo aliqua eas metietur. metiatur et sit Δ . iam quoniam Δ magnitudines AB, $B\Gamma$ metitur, etiam totum $A\Gamma$ metietur. uerum etiam AB metitur. Δ igitur ΓA , ΔB metitur. itaque ΓA , ΔB commensurabiles sunt. supposuimus autem, easdem incommensurabiles esse; quod fieri non potest. itaque nulla magnitudo ΔB , ΔB metietur. itaque ΔB , ΔB

Ergo si duae magnitudines, et quae sequuntur.

incommensurabiles sunt.

Lemma.

Si rectae alicui parallelogrammum adplicatur figura quadrata deficiens, adplicatum spatium rectangulo partium rectae adplicatione ortarum aequale est.

^{23.} τετραγώνφ] corr. ex παραλληλογράμμφ m. rec. b. τό] τώ F. τὸ παραβληθέν] om. b.

ίσον έστὶ τῷ ὑπὸ τῶν έκ τῆς παραβολῆς γενομένων τμημάτων τῆς εὐθείας.

Παρὰ γὰρ εὐθεῖαν τὴν AB παραβεβλήσθω παραλληλόγραμμον τὸ $A\Delta$ έλλεῖπον εἴδει τετραγώνω τῷ ΔB . δ λέγω, ὅτι ἴσον έστὶ τὸ $\Delta\Delta$ τῷ ὑπὸ τῶν $\Delta\Gamma$, ΓB .

Καί έστιν αὐτόθεν φανερόν έπεὶ γὰρ τετράγωνόν έστι τὸ ΔB , ἴση έστὶν ἡ $\Delta \Gamma$ τῆ ΓB , καί έστι τὸ $A\Delta$ τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, $\Gamma \Delta$, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB . Ἐὰν ἄρα παρά τινα εὐθεῖαν, καὶ τὰ έξῆς.

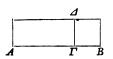
ιζ'.

10

'Εὰν ὧσι δύο εὐθεζαι ἄνισοι, τῷ δὲ τετάρτῷ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθῆ ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνῷ καὶ εἰς σύμμετρα αὐτὴν διαιρῆ μήκει, ἡ μείζων 15 τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ [μήκει]. καὶ ἐὰν ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δύνηται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ [μήκει], τῷ δὲ τετάρτῷ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθῆ ἐλλεῖ-20 πον εἴδει τετραγώνῷ, εἰς σύμμετρα αὐτὴν διαιρεῖ μήκει.

Εστωσαν δύο εὐθεῖαι ἄνισοι αί Α, ΒΓ, ὧν μείζων ή ΒΓ, τῷ δὲ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος τῆς Α, τουτέστι τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς Α, ἴσον 25 παρὰ τὴν ΒΓ παραβεβλήσθω ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνω,

^{3.} $\vec{\tau}$ $\vec{\lambda}$ $\vec{\Delta}$ $\vec{\kappa}$ $\vec{\alpha}$ $\vec{\alpha}$ $\vec{\lambda}$ $\vec{\lambda}$

Rectae enim AB parallelogrammum adplicetur $A\Delta$ figura quadrata ΔB deficiens. dico, esse

 $A\Delta = A\Gamma \times \Gamma B$.

et per se patet; nam quoniam ΔB quadratum est, erit $\Delta \Gamma = \Gamma B$. et $A\Delta = A\Gamma \times \Gamma \Delta = A\Gamma \times \Gamma B$.

Ergo si rectae alicui, et quae sequuntur.

XVII.

Si duae rectae inaequales datae sunt, et quartae parti quadrati minoris aequale spatium maiori adplicatur figura quadrata deficiens, quod eam in partes longitudine commensurabiles dividat, maior quadrata minorem excedet quadrato rectae sibi commensurabilis. et si maior quadrata minorem excedit quadrato rectae sibi commensurabilis, et spatium quartae parti quadrati minoris aequale maiori adplicatur figura quadrata deficiens, eam in partes longitudine commensurabiles dividet.

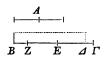
Sint duae rectae inaequales A, $B\Gamma$, quarum maior sit $B\Gamma$, et quartae parti quadrati minoris A, hoc est $(\frac{1}{2}A)^2$, aequale spatium rectae $B\Gamma$ adplicatur figura

βληθη παραλληλόγοαμμον V. Post έξης add. της προτάσεως LBVb, F m. 2. 10. ιη΄ F m. 2; ιθ΄ B, mg. ιξ΄. 11. ώσιν P. 12. έλάττονος F. 13. τετραγώνω] in ras. m. 1 b. 14. μήμη F. 16. έλάττονος F. συμμέτρω F. 16. μήμει] om. P. αν F. ή] η b, et F, sed corr. 17. έλάττονος F. μείζονη mg. m. 2 F, μείζονα b. 18. μήκει] om. P. Post τετάστω add. μέρει b, F m. 2. έλάττονος F. 20. είς] in ras. V, corr. ex εί m. rec. b. αὐτη V, sed corr. 21. διελεὶ B, διέλη Vb et corr. in διελεῖ F. μήμη F. 22. μείζον b, μείζων έστω F. 23. έλάττονος F. 24. της $\int_{0}^{0} \tau$ F. τουτέστιν P. τω $\int_{0}^{0} \tau$ F, et V, sed corr. m. 1. τοῦ Λ B; τη Λ V, sed corr. Euclides, edd. Heiberg et Menge. III.

καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν $B extstyle \varDelta \Gamma$, σύμμετρος δὲ ἔστω ἡ $B extstyle \varDelta \Gamma$ μήκει· λέγω, ὅτι ἡ $B extstyle \Gamma$ τῆς A μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ.

Τετμήσθω γάο ή ΒΓ δίχα κατά τὸ Ε σημεῖου; καὶ 5 κείσθω τη ΔE ίση $\dot{\eta}$ EZ. λοιπ $\dot{\eta}$ αρα $\dot{\eta}$ $\Delta \Gamma$ ίση έστ \dot{t} τη ΒΖ, και έπει εύθεια ή ΒΓ τέτμηται είς μεν ίσα κατὰ τὸ E, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Δ, τὸ ἄρα ὑπὸ B Δ, ΔΓ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΔ τετραγώνου ίσον έστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΓ τετραγώνω: 10 καὶ τὰ τετραπλάσια· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν B extstyle eμετὰ τοῦ τετραπλασίου τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἴσον ἐστὶ τῷ τετράκις ἀπὸ τῆς ΕΓ τετραγώνω, ἀλλὰ τῷ μὲν τετραπλασίω τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΔ, ΔΓ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον, τῷ δὲ τετραπλασίφ τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΕ 15 ίσου έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΔΖ τετράγωνου διπλασίων γάρ έστιν ή ΔΖ τῆς ΔΕ. τῷ δὲ τετραπλασίφ τοῦ ἀπὸ της ΕΓ ίσον έστι τὸ ἀπὸ της ΒΓ τετράγωνον διπλασίων γάρ έστι πάλιν ή ΒΓ της ΓΕ, τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν Α, ΔΖ τετράγωνα ίσα έστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΓ τετραγώνω: 20 ώστε τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ τοῦ ἀπὸ τῆς Α μεῖζόν έστι τῷ ἀπὸ τῆς ΔΖ' ἡ ΒΓ ἄρα τῆς Α μεῖζον δύναται τῆ ΔΖ. δεικτέον, ὅτι καὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΒΓ τῆ ΔΖ. ἐπεὶ γαο σύμμετοός έστιν ή ΒΔ τη ΔΓ μήχει, σύμμετοος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ $B\Gamma$ τῆ $\Gamma extstyle μήκει$. ἀλλὰ ἡ $\Gamma extstyle extstyle ταῖς$ 25 ΓΔ, ΒΖ έστι σύμμετρος μήχει ζση γάρ έστιν ή ΓΔ τη BZ. καὶ η $B\Gamma$ ἄρα σύμμετρός έστι ταζς BZ, $\Gamma \Delta$ μήκει ωστε και λοιπη τη ΖΔ σύμμετρός έστιν ή ΒΓ

^{1.} $\Delta\Gamma$] Γ in ras. F. 3. Post $\hat{\epsilon}\alpha\nu\nu\tilde{\eta}$ add. $\mu\hat{\eta}n\epsilon\iota$ ∇ b, F m. 2. 5. $\Delta\Gamma$] corr. ex $B\Gamma$ m. rec. b. $\hat{\epsilon}\sigma\iota\nu$ P. 7. $\hat{\nu}n\hat{\sigma}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ BFV. 9. $\hat{\epsilon}\sigma\iota\nu$ P. 10. $\tau\hat{\alpha}$] m. 2 V. $\tau\hat{\sigma}$] $\tau\hat{\alpha}$ B. $B\Delta$] in ras. m. 1 P. 11. $\tau\epsilon\tau\hat{\epsilon}\alpha\kappa\iota\hat{\epsilon}$ Theon (BFVb). $\tau\sigma\tilde{\nu}$] om.

quadrata deficiens, et sit $B \triangle \times \triangle \Gamma$ [u. lemma], et $B \triangle$, $\triangle \Gamma$ longitudine commensurabiles sint. dico, $B \Gamma^2$ excedere A^2 quadrato rectae sibi

commensurabilis.

nam $B\Gamma$ in puncto E in duas partes aequales sectur, et ponatur $EZ = \Delta E$, itaque $\Delta \Gamma = BZ$, et quoniam recta $B\Gamma$ in E in partes aequales secta est, in Δ autem in inaequales, erit [II, 5]

$$B \triangle \times \triangle \Gamma + E \triangle^2 = E \Gamma^2$$
.

et quadrupla eodem modo; quare

$$4 B \Delta \times \Delta \Gamma + 4 \Delta E^2 = 4 E \Gamma^2$$
.

uerum $A^2 = 4 B \Delta \times \Delta \Gamma$, $\Delta Z^2 = 4 \Delta E^2$ (nam $\Delta Z = 2 \Delta E$), $B \Gamma^2 = 4 E \Gamma^2$ (nam rursus $B \Gamma = 2 \Gamma E$). itaque

 $A^2 + \Delta Z^2 = B \Gamma^2$

quare $B\Gamma^2$ excedit A^2 quadrato ΔZ^2 . demonstrandum, $B\Gamma$, ΔZ commensurabiles esse. nam quoniam $B\Delta$, $\Delta\Gamma$ longitudine commensurabiles sunt, $B\Gamma$ et $\Gamma\Delta$ longitudine commensurabiles sunt [prop. XV]. uerum $\Gamma\Delta$ rectis $\Gamma\Delta$, BZ longitudine commensurabilis est; nam $\Gamma\Delta = BZ$. quare etiam $B\Gamma$ rectis BZ, $\Gamma\Delta$ longitudine commensurabilis est [prop. XII]. quare $B\Gamma$ etiam

Theon (BFVb). $E \triangle FVb$. *ἴ*σα ΒΓ. 12. FE F. τετραπλασίφ το \tilde{v}] τετράκις Theon (BFVb). 13. τ $\tilde{w}v$] om. b. 14. δέ] postea ins. F. τ erquis, om. τ o \tilde{v} , Theon (BFVb). τ o \tilde{u} ywrror P, corr. m. 1. 16. $Z \Delta$ P. τ erquis. τετράκις, om. τοῦ, heon (BFVb). 18. ΓE] $E\Gamma$ ∇ . 19. A, ΔZ] e corr. ∇ . τετραγών φ] \square ' supra scr. m. 1 ∇ . 20. Post άστε ras. 2 Theon (BFVb). litt. V. 21. τη corr. ex του F. ZΔ P. 22. ZΔ P. 23. εστι P, corr. m. 2. 24. αλλ΄ F. 25. ZB F. 26. ταις BZ, ΓΔ έστι σύμμετρος Theon (BFVb). έστιν Ρ. 27. μήπει] η in ras. m. 1 P. $B\Gamma$ in ras. ∇ . 4*

μήκει ή $B\Gamma$ ἄρα τῆς A μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ.

'Allà δὴ ἡ $B\Gamma$ τῆς A μεῖζον δυνάσθω τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ, τῷ δὲ τετάρτῷ τοῦ ἀπὸ τῆς A ἴσον 5 παρὰ τὴν $B\Gamma$ παραβεβλήσθω έλλεἴπον είδει τετραγώνῷ, καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῷν B extstyle A, $\Delta \Gamma$. δεικτέον, ὅτι σύμμετρός ἐστιν ἡ B extstyle A τῆ $\Delta \Gamma$ μήχει.

Τῶν γὰο αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δείξομεν, ὅτι ἡ ΒΓ τῆς Α μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ τῆς ΖΔ. 10 δύναται δὲ ἡ ΒΓ τῆς Α μεῖζον τῷ ἀπὸ συμμέτοου έαυτῆ. σύμμετοος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΓ τῆ ΖΔ μήκει ιδστε καὶ λοιπῆ συναμφοτέρω τῆ ΒΖ, ΔΓ σύμμετος ἐστιν ἡ ΒΓ μήκει. ἀλλὰ συναμφότερος ἡ ΒΖ, ΔΓ σύμμετος ἐστι τῆ ΔΓ [μήκει]. ιστε καὶ ἡ ΒΓ τῆ ΓΔ το τύμμετος ἐστι τῆ ΔΓ [μήκει] καὶ διελόντι ἄρα ἡ ΒΔ τῆ ΔΓ ἐστι σύμμετος μήκει.

Έαν ἄρα ὦσι δύο εὐθεῖαι ἄνισοι, καὶ τὰ έξῆς.

ιη'.

'Εὰν ὧσι δύο εὐθεῖαι ἄνισοι, τῷ δὲ τετάρτφ 20 μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθῆ ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνφ, καὶ εἰς ἀσύμμετρα αὐτὴν διαιρῆ [μήκει], ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ ἀσυμ-

^{2.} Post έαντ \tilde{y} add. μήκει V. 4. το \tilde{v}] in ras. V. 8. δμοίως δή V. δείξομεν] δει- corr. ex δη- F. 9. Post $Z \Delta$ del. m. 2: οὖτω γὰρ ὑπόκειται V. 10. μείζον τῆς A P. 11. έαντῆς P. 12. καί] m. 2 F. συναμφοτέρφ] -φ e corr. V. τῆ] corr. ex τ \tilde{v} F. 14. τῆ $\Delta \Gamma$ σύμμετρός ἐστι Theon (BF V b); τῆ $\Delta \Gamma$ postea ins. F). μήκει] om. P. Dein add. Theon: ἰση γάρ ἐστιν ἡ BZ τῆ $\Delta \Gamma$ (BF V b); τῆ corr. in τῆς m. 2 F, τῆς b; $\Gamma \Delta F$). ώστε] om. Theon (BF V b). $B\Gamma$ ἄρα Theon (BF V b).

reliquae $Z\Delta$ longitudine commensurabilis est. ergo $B\Gamma^2$ excedit A^2 quadrato rectae sibi commensurabilis.

Iam uero $B\Gamma^2$ excedat A^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, et quartae parti quadrati A^2 aequale rectae $B\Gamma$ adplicetur spatium figura quadrata deficiens, et sit $B\Delta > \Delta\Gamma$ [u. lemma]. demonstrandum, $B\Delta$, $\Delta\Gamma$ longitudine commensurabiles esse.

nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus, esse $B\Gamma^2 = A^2 + Z\Delta^2$. $B\Gamma^2$ autem quadrato rectae sibi commensurabilis excedit quadratum A^2 . itaque $B\Gamma$, $Z\Delta$ longitudine commensurabiles sunt. quare $B\Gamma$ etiam reliquae $BZ + \Delta\Gamma$ longitudine commensurabilis est [prop. XV]. uerum $BZ + \Delta\Gamma$ rectae $\Delta\Gamma$ commensurabilis est [prop. VI]. quare etiam $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ longitudine commensurabiles sunt [prop. XII]. itaque etiam dirimendo $B\Delta$, $\Delta\Gamma$ longitudine commensurabiles sunt.

Ergo si duae rectae inaequales datae sunt, et quae sequuntur.

XVIII.

Si duae rectae inaequales datae sunt, et quartae parti quadrati minoris aequale spatium maiori adplicatur figura quadrata deficiens, [quod eam in partes incommensurabiles diuidat, maior quadrata minorem excedet quadrato rectae sibi incommensurabilis. et si maior quadrata minorem excedit quadrato rectae sibi

σύμμετρός έστι τῆ $\Gamma \triangle$ Theon (BFVb; $\triangle \Gamma$ V). 15. μήπει· καί] om. Theon (BFVb). 17. καὶ τὰ ἑξῆς] τῷ δὲ τετάρτφ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθῆ ἐλλεῖπον είδει τετραγώνφ, καὶ τὰ ἑξῆς· ὅπερ ἔδει δεῖξαι V. 18. κ΄ B, ιή mg. 19. ἀσιν B. 20. ἐλάττονος F. 22. μήπει] om. P, μήπη F. 23. ἐλάττονος F. τό F. συμμέτρου Γ .

μέτρου έαυτῆ. καὶ ἐὰν ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δύνηται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἐαυτῆ, τῷ δὲ τετάρτῳ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθῆ ἐλλεἴπον είδει τετραγώνῳ, 5 εἰς ἀσύμμετρα αὐτὴν διαιρεῖ [μήκει].

"Εστωσαν δύο εὐθεῖαι ἄνισοι αl A, $B\Gamma$, ὧν μείζων $\dot{\eta}$ $B\Gamma$, τῷ δὲ τετάρτ $\dot{\varphi}$ [μέρει] τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος τῆς A ἴσον παρὰ τὴν $B\Gamma$ παραβεβλήσθ $\dot{\varphi}$ ἐλλεῖπον εἰδει τετραγών $\dot{\varphi}$, καὶ ἔστ $\dot{\varphi}$ τὸ ὑπὸ τῶν $B \triangle \Gamma$, ἀσύμ-10 μετρος δὲ ἔστ $\dot{\varphi}$ $\dot{\eta}$ $B\triangle$ τῆ $\Delta\Gamma$ μήκει λέγ $\dot{\varphi}$, ὅτι $\dot{\eta}$ $B\Gamma$ τῆς A μείζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ.

Τῶν γὰς αὐτῶν κατασκευασθέντων τῷ πρότεςον ὁμοίως δείξομεν, ὅτι ἡ ΒΓ τῆς Α μεζον δύναται τῷ ἀπὸ τῆς ΖΔ. δεικτέον [οὖν], ὅτι ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΒΓ τῆ ΔΖ μήκει. ἐπεὶ γὰς ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΒΔ τῆ ΔΓ μήκει, ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΒΓ τῆ ΓΔ μήκει. ἀλλὰ ἡ ΔΓ σύμμετρός ἐστι συναμφοτέραις ταζς ΒΖ, ΔΓ· καὶ ἡ ΒΓ ἄρα ἀσύμμετρός ἐστι συναμφοτέραις ταζς ΒΖ, ΔΓ. ὥστε καὶ λοιπῆ τῆ 20 ΖΔ ἀσύμμετρός ἔστιν ἡ ΒΓ μήκει. καὶ ἡ ΒΓ τῆς Α μεζον δύναται τῷ ἀπὸ τῆς ΖΔ· ἡ ΒΓ ἄρα τῆς Α μεζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ.

Δυνάσθω δὴ πάλιν ἡ ΒΓ τῆς Α μεῖζον τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ, τῷ δὲ τετάρτῳ τοῦ ἀπὸ τῆς Α ἴσον 25 παρὰ τὴν ΒΓ παραβεβλήσθω έλλεῖπον εἴδει τετραγώνῳ,

incommensurabilis, et spatium quartae parti quadrati minoris aequale maiori adplicatur figura quadrata deficiens, eam in partes incommensurabiles diuidit.

Sint duae rectae inaequales A, $B\Gamma$, quarum maior sit $B\Gamma$, quartae autem parti quadrati minoris A aequale spatium rectae $B\Gamma$ adplicetur figura quadrata deficiens, et sit $B\Delta \times \Delta\Gamma$ [u. lemma p. 46], et $B\Delta$, $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabiles sint. dico, $B\Gamma^2$ excedere A^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis.

iisdem enim, quae in priore propositione, comparatis similiter demonstrabimus, esse $B\Gamma^2 = A^2 + Z\Delta^2$. demonstrandum, $B\Gamma$, ΔZ longitudine incommensurabiles esse. nam quoniam $B\Delta$, $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt, etiam $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XVI]. uerum $\Delta\Gamma$ rectae $BZ + \Delta\Gamma$ commensurabilis est [prop. VI]. quare etiam $B\Gamma$ rectae $BZ + \Delta\Gamma$ incommensurabilis est [prop. XIII]. itaque $B\Gamma$ etiam reliquae $Z\Delta$ longitudine incommensurabilis est [prop. XVI]; et $B\Gamma^2 = A^2 + Z\Delta^2$. ergo $B\Gamma^2$ excedit A^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis.

Iam rursus $B\Gamma^2$ excedat A^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis, et spatium aequale $\frac{1}{4}A^2$ rectae $B\Gamma$ adplicetur figura quadrata deficiens, et sit $B\Delta \times \Delta\Gamma$.

Z Δ B. 16. μήπει] om. V b, m. 2 B. ασα] om. V. ἐστίν P, comp. F. καί] m. 2 F. 17. $\Gamma \Delta$] in ras. F. ἀλλ' F. ή] supra ser. m. 1 V. ἀσύμμετρος F. 18. καί — 19. $\Delta \Gamma$] m. 2 B. 20. $Z\Delta$] "Δ' Z F. $B\Gamma$] (prius) ΓB V. 21. $B\Gamma$] B in ras. m. 1 B. 22. συμμέτρου B, corr. m. 2; item lin. 24. 24. τοῦ] τῷ F.

καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν B extstyle extstyle

Τῶν γὰο αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δείξομεν, ὅτι ἡ ΒΓ τῆς Α μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ τῆς ΖΔ. ἀλλὰ 5 ἡ ΒΓ· τῆς Α μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσὸ μμέτρου έαυτῆ. ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΓ τῆ ΖΔ μήκει· ὥστε καὶ λοιπῆ συναμφοτέρω τῆ ΒΖ, ΔΓ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΒΓ. ἀλλὰ συναμφότερος ἡ ΒΖ, ΔΓ τῆ ΔΓ σύμμετρός ἐστι μήκει· καὶ ἡ ΒΓ ἄρα τῆ ΔΓ ἀσύμμετρός 10 ἐστι μήκει· ὥστε καὶ διελόντι ἡ ΒΔ τῆ ΔΓ ἀσύμμετρός ἐστι μήκει· ὥστε καὶ διελόντι ἡ ΒΔ τῆ ΔΓ ἀσύμμετρός ἐστι μήκει·

'Εὰν ἄρα ὦσι δύο εὐθεῖαι, καὶ τὰ έξῆς.

Αημμα.

'Επεί δέδεικται, ὅτι αί μήκει σύμμετοοι πάντως καὶ δυνάμει [είσὶ σύμμετοοι], αί δὲ δυνάμει οὐ πάντως καὶ μήκει, ἀλλὰ δὴ δύνανται μήκει καὶ σύμμετοοι είναι καὶ ἀσύμμετοοι, φανεοόν, ὅτι, ἐὰν τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ σύμμετοός τις ἡ μήκει, λέγεται ὁητὴ καὶ σύμμετοος αὐτῆ οὐ μόνον μήκει, ἀλλὰ καὶ δυνάμει, 20 ἐπεὶ αί μήκει σύμμετοοι πάντως καὶ δυνάμει. ἐὰν δὲ τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ σύμμετοός τις ἡ δυνάμει, εί μὲν καὶ μήκει, λέγεται καὶ οῦτως ὁητὴ καὶ σύμμετοος αὐτῆ

^{1.} $\Delta \Gamma$] m. 2 B. 2. $\dot{\eta}$ ΔB έστιν F. 4. ΔZ V. $\dot{\alpha} \lambda \lambda^2$ F V. 5. συμμέτρου F, corr. m. 2. 6. έαυτῆς P, corr. m. 1. $\dot{\alpha}$ σύμμετρο P, corr. m. 1. ΔZ V. 8. τ $\ddot{\eta}$ $\Delta \Gamma$] m. 2 F. $\dot{\alpha}$ σύμμετρος F, sed corr. 9. έστιν P. $n\alpha \ell$] om. P. $n\alpha \ell$ — 10. μήπει] mg. F. 10. Ante ώστε del. $\dot{\eta}$ B Γ ἀρα τ $\ddot{\eta}$ $\Delta \Gamma$ m. 1 P. 12. $\dot{\omega}$ σιν B. Post εὐθεῖαι add. άνισοι, τ $\ddot{\phi}$ δὲ τετάστ $\dot{\phi}$ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθ $\ddot{\eta}$ V. 13. $λ\ddot{\eta}$ μμα] om. PBb. 14. ἐπεὶ δέ V. 15. εἰσὶ σύμμετροι] om. P. οὐ] σύμμετροι οὐ P. 16. $\dot{\alpha}$ λλά — μήπει] mg. m. 1 P. δή] δηλαδή B V b, δ $\dot{\eta}$ δηλαδή, del. δ $\dot{\eta}$, F. $n\alpha l$ μήπει B F V b.

demonstrandum, $B\Delta$ et $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabiles esse.

iisdem enim comparatis similiter demonstrabimus, esse $B\Gamma^2 = A^2 + Z\Delta^2$. $B\Gamma^2$ autem A^2 excedit quadrato rectae sibi incommensurabilis. itaque $B\Gamma$, $Z\Delta$ longitudine incommensurabiles sunt. quare $B\Gamma$ etiam reliquae $BZ + \Delta\Gamma$ incommensurabilis est [prop. XVI]. uerum $BZ + \Delta\Gamma$ rectae $\Delta\Gamma$ longitudine commensurabilis est [prop. VI]. quare etiam $B\Gamma$ rectae $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabilis est [prop. XIII]. itaque etiam dirimendo $B\Delta$ et $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XVI].

Ergo si duae rectae, et quae sequuntur.

Lemma.

Quoniam demonstratum est [prop. IX coroll.], rectas longitudine commensurabiles semper etiam potentia commensurabiles esse, rectas autem potentia commensurabiles non semper etiam longitudine, sed posse longitudine tum commensurabiles esse tum incommensurabiles, adparet, si recta aliqua rationali propositae longitudine commensurabilis sit, eam rationalem eique commensurabilem uocari non modo longitudine, sed etiam potentia, quoniam rectae longitudine commensurabiles semper etiam potentia commensurabiles sunt; sin recta rationali propositae potentia commensurabilis, eam sic quoque rationalem eique longitudine et potentia commensurabilem uocari; sin rursus recta rationali

^{19.} αὖτη F. 20. ἐπεὶ αἱ] αἱ γάο Theon (BFVb). 22. καί] (alt.) m. 2 B. αὖτη F.

μήκει καὶ δυνάμει εἰ δὲ τῆ ἐκκειμένη πάλιν ὁητῆ σύμμετρός τις οὖσα δυνάμει μήκει αὐτῆ ἢ ἀσύμμετρος, λέγεται καὶ οὖτως ὁητὴ δυνάμει μόνον σύμμετρος.

uf.

Τὸ ὑπὸ ὁητῶν μήκει συμμέτοων κατά τινα τῶν προειρημένων τρόπων εὐθειῶν περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὀητόν ἐστιν.

Ύπὸ γὰρ ξητῶν μήκει συμμέτρων εὐθειῶν τῶν AB, $B\Gamma$ ὀρθογώνιον περιεχέσθω τὸ $A\Gamma$ · λέγω, ὅτι 10 ξητόν ἐστι τὸ $A\Gamma$.

'Αναγεγοάφθω γὰο ἀπὸ τῆς ΑΒ τετοάγωνον τὸ ΑΔ'
δητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΔ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ
ΑΒ τῆ ΒΓ μήκει, ἴση δέ ἐστιν ἡ ΑΒ τῆ ΒΔ, σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΔ τῆ ΒΓ μήκει. καί ἐστιν ὡς
15 ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως τὸ ΔΑ πρὸς τὸ ΑΓ. σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΑ τῷ ΄ΑΓ. ὁητὸν δὲ τὸ ΔΑ΄
δητὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΑΓ.

Τὸ ἄρα ὑπὸ φητῶν μήκει συμμέτρων, καὶ τὰ έξῆς.

'n.

^{2.} οὖσά τις FV. δυνάμει] -ει e corr., seq. spat. 2 litt. F. αὐτῆ ἢ] ἡ αὐτή BF b, ἢ V. 3. οὖτως] comp. e corr. F. μόνον] comp. mg. V (euan.). Seq. alt. lemma, u. app. 4. ιθ΄] sic F, sed infra κ΄; mg. τμῆμα β΄ Fb. 5. μήπει — 6. προ-] in ras. m. 2 B. 5. εὐθειῶν κατά Theon (BF Vb). 6. τρόπον? V. εὖ-θειῶν] om. Theon (BF Vb). 8. εὐθειῶν τῶν] in ras. V. 12. τὸ A Δ ἄρα ὅητόν ἐστιν F. 13. AB] (alt.) B Δ B. B Δ] Δ B in ras. P. B Λ in ras. B. σύμμετρος — 14. B Γ] om. B; mg. m. 2: ἴση lin. 13 — μήπει lin. 14, ut nos. 15. οὖτω V. τὸ]

propositae commensurabilis potentia, eadem longitudine ei incommensurabilis sit, sic quoque eam rationalem uocari potentia tantum commensurabilem.

XIX.

Rectangulum comprehensum rectis rationalibus longitudineque commensurabilibus secundum aliquem modorum, quos diximus [u. lemma], rationale est.

Rectis enim rationalibus longitudine commensurabilibus AB, $B\Gamma$ rectangulum comprehendatur $A\Gamma$. dico, $A\Gamma$ rationale esse.

nam in AB constructur quadratum $A\Delta$. itaque $A\Delta$ rationale est [def. 4]. et quoniam AB, $B\Gamma$ longitudine commensurabiles sunt, et $AB = B\Delta$, $B\Delta$ et $B\Gamma$ longitudine commensurabiles sunt. et $B\Delta:B\Gamma = \Delta A: A\Gamma$ [VI, 1]. itaque ΔA , $\Delta \Gamma$ commensurabilia sunt [prop. XI]. uerum ΔA rationale est. itaque etiam $\Delta \Gamma$ rationale est [def. 4].

Ergo rectangulum comprehensum rectis rationalibus longitudineque commensurabilibus, et quae sequuntur.

XX.

Si spatium rationale rectae rationali adplicatur, latitudinem rationalem facit et ei longitudine commensurabilem, cui adplicatum est.

⁽alt.) corr. ex $\tau \eta \nu$ m. rec. P. $A\Gamma$] e corr. P. 16. ê $\sigma \iota \nu$ P, sort nal V. $\tau \delta$] $\tau \tilde{\varphi}$ b. $A \supset F$. 17. ê $\sigma \iota \nu$ P, om. FV. 18. $\mu \dot{\eta} \kappa \iota \iota \sigma \iota \mu \iota \iota \tau \dot{\varphi}$ om. BVb. Ante nal add. $\epsilon \dot{\nu} \partial \epsilon \iota \tilde{\varphi} \nu$ F. nal $\tau \dot{\alpha}$ ê $\tilde{\epsilon} \tilde{\tau} \tilde{\varsigma}$] om. PV. 19. κ'] seq. ras. 1 litt. B, na F. 21. $\pi \sigma \iota \epsilon \tilde{\iota}$] - $\epsilon \tilde{\iota}$ e corr. m. 1 F. $\tau \tilde{\eta}$] corr. ex $\tau \iota$ m. rec. b.

 $^{\circ}$ Ρητὸν γὰο τὸ $^{\circ}$ ΑΓ παρὰ ὁητὴν κατά τινα πάλιν τῶν προειρημένων τρόπων τὴν $^{\circ}$ ΑΒ παραβεβλήσθω πλάτος ποιοῦν τὴν $^{\circ}$ ΒΓ λέγω, ὅτι ὁητή ἐστιν ἡ $^{\circ}$ ΒΓ καὶ σύμμετρος τῷ $^{\circ}$ ΒΑ μήκει.

΄Αναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΑΒτετράγωνον τὸ ΑΔ · ρητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΔ. ρητὸν δὲ καὶ τὸ ΑΓ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΑ τῷ ΑΓ. καί ἐστιν ὡς τὸ ΔΑ πρὸς τὸν ΒΓ. σύμμετρος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ τῆ ΒΓ· ἴση δὲ ἡ ΔΒ τῆ 10 ΒΑ · σύμμετρος ἄρα καὶ ἡ ΑΒ τῆ ΒΓ. ρητὴ δέ ἐστιν ἡ ΑΒ · ρητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΒΓ καὶ σύμμετρος τῆ ΑΒ μήκει.

Έαν ἄρα όητον παρά όητην παραβληθή, και τα έξης.

🗒 κα΄.

Το ὑπο όητῶν δυνάμει μόνον συμμέτοων εὐθειῶν περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἄλογόν ἐστιν, καὶ ἡ δυναμένη αὐτο ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ μέση.

Τπὸ γὰρ φητῶν δυνάμει μόνον συμμέτρων εὐθειῶν 20 τῶν ΑΒ, ΒΓ ὀρθογώνιον περιεχέσθω τὸ ΑΓ· λέγω, ὅτι ἄλογόν ἐστι τὸ ΑΓ, καὶ ἡ δυναμένη αὐτὸ ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ μέση.

'Αυαγεγοάφθω γὰο ἀπὸ τῆς ΑΒ τετοάγωνον τὸ ΑΔ' ὁητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΔ. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν

^{1.} $\delta\eta\tau\dot{\eta}\nu$ $\tau\dot{\eta}\nu$ AB V. 2. $\epsilon\dot{\ell}\rho\eta\mu\dot{\epsilon}\nu\omega\nu$ Theon (BFVb). $\tau\dot{\eta}\nu$ AB] om. V. 3. $\pi\dot{\delta}o\ddot{\nu}\nu$ P. 4. AB P. 5. AB] corr. ex $A\Gamma$ m. 2 F. 6. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\nu}$ P. $A\Gamma$] ΓA F. 7. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\nu}$ P. ΔA] $A\Delta$ V. 8. $\tau\dot{\eta}\nu$] om. BFb. 9. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\nu}$ P. ΔB] (alt.) post ras. V, $B\Delta$ F. 10. BA] A e corr. m. 1 P. $\ddot{\alpha}\varrho\alpha$ — $\tau\ddot{\eta}$] in ras. m. 1 P. 12. BA BVb. 13. $\ddot{\alpha}\nu$ F. $\pi\alpha\varrho\alpha$ $\dot{\ell}\eta\tau\dot{\nu}$] om. F. $\pi\alpha\varrho\alpha\beta\lambda\eta\partial\ddot{\eta}$] om. P. Seq. lemma, u. app. 14.

Rationale enim spatium $A\Gamma$ rectae AB rationali rursus secundum aliquem modorum, quos diximus [u. lemma p. 56], adplicetur latitudinem faciens $B\Gamma$. dico, $B\Gamma$ rationalem esse et rectae BA longitudine commensurabilem.

constructur enim in AB quadratum $A\Delta$. $A\Delta$ igitur rationale est [def. 4]. uerum etiam $A\Gamma$ rationale est. itaque ΔA , $A\Gamma$ commensurabilia sunt. et $\Delta A: A\Gamma = \Delta B: B\Gamma$ [VI, 1]. itaque ΔB , $B\Gamma$ commensurabiles sunt [prop. XI]. uerum $\Delta B = BA$. itaque etiam AB, $B\Gamma$ commensurabiles sunt. sed AB rationalis est. itaque etiam $B\Gamma$ rationalis est et rectae AB longitudine commensurabilis [def. 3].

Ergo si spatium rationale rectae rationali adplicatur, et quae sequuntur.

XXI.

Rectangulum rectis rationalibus potentia tantum commensurabilibus comprehensum irrationale est, et rectà ei aequalis quadrata irrationalis est, uocetur autem media.

Rectis enim rationalibus et potentia tantum commensurabilibus AB, $B\Gamma$ rectangulum $A\Gamma$ comprehendatur. dico, rectangulum $A\Gamma$ irrationale esse, et rectam ei aequalem quadratam irrationalem; uocetur autem media.

nam in AB quadratum constructur $A\Delta$. itaque $A\Delta$ rationale est [def. 4]. et quoniam AB, $B\Gamma$ longi-

κα'] α in ras. m. 1 B, $\kappa \beta'$ F et sic deinceps. 15. Post $\delta \eta \tau \tilde{\omega} \nu$ add. δύο B. 16. έστι PBV, comp. Fb. 17. έστι BV, comp. Fb, έσται P. 22. έστι PBV, comp. Fb.

ή AB τῆ BΓ μήκει δυνάμει γὰο μόνον ὑπόκεινται σύμμετροι ἴση δὲ ἡ AB τῆ BΔ, ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ τῆ BΓ μήκει. καὶ ἐστιν ὡς ἡ ΔΒ πρὸς τὴν BΓ, οῦτως τὸ ΑΔ πρὸς τὸ ΑΓ ἀσύμμε-5 τρον ἄρα [ἐστὶ] τὸ ΔΑ τῷ ΑΓ. ὑητὸν δὲ τὸ ΔΑ ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΓ ὥστε καὶ ἡ δυναμένη τὸ ΑΓ [τουτέστιν ἡ ἴσον αὐτῷ τετράγωνον δυναμένη] ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ μέση ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Αῆμμα.

ἔστωσαν δύο εὐθεῖαι αί ZE, EH. λέγω, ὅτι ἐστὶν $\dot{\omega}_S$ ἡ ZE πρὸς τὴν EH, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ZE πρὸς $\dot{\omega}_S$ τὸ ὑπὸ τῶν ZE, EH.

ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΖΕ τετράγωνον τὸ ΔΖ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΗΔ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΖΕ πρὸς τὴν ΕΗ, οὖτως τὸ ΖΔ πρὸς τὸ ΔΗ, καί ἐστι τὸ μὲν ΖΔ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ, τὸ δὲ ΔΗ τὸ ὑπὸ τῶν 20 ΔΕ, ΕΗ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΖΕ, ΕΗ, ἔστιν ᾶρα ὡς ἡ ΖΕ πρὸς τὴν ΕΗ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΖΕ, ΕΗ.

tudine incommensurabiles sunt (supposuimus enim, eas potentia tantum commensurabiles A esse), et $AB = B\Delta$, etiam ΔB , $B\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt. et $\Delta B:B\Gamma$ $= A\Delta : A\Gamma \ [VI, 1].$ itaque $\Delta A, A\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum 🗸 A rationale est; quare $A\Gamma$ irrationale est [def. 4]. itaque etiam recta spatio $A\Gamma$ aequalis quadrata1) irrationalis est [def. 4]; uocetur autem media;

quod erat demonstrandum.

Lemma.

Datis duabus rectis est ut prima ad secundam, ita quadratum primae ad rectangulum duarum illarum rectarum.

Datae sint duae rectae ZE, EH. dico, esse $ZE: EH = ZE^2: ZE \times EH$

$\mathbf{z}_{\underline{}}$	E	$\underline{\hspace{1cm}}$ H describatur enim in $\mathbf{Z}\mathbf{E}$ quadratum
		ΔZ , et expleatur $H\Delta$. iam quo-
		niam est $ZE:EH=Z\varDelta:\varDelta H$
-	Δ	[VI, 1], et $Z\Delta = ZE^2$, $\Delta H = \Delta E$

 $\times EH = ZE \times EH$, erit

 $ZE: EH = ZE^2: ZE \times EH$.

1) Uerba τουτέστιν — δυναμένη lin. 7, quae nihil explicant, subditicia habeo (pro δυναμένη Augustus coni. αναγράφουσα). quae adiiciuntur lin. 8 (u. not. crit.) in P apertissime scholiastae sunt (xalsi); quare etiam additamentum simile codd. Theoninorum ipsi Theoni, non Euclidi tribuendum est.

ύπό] corr. ex ἀπό Fb. 14. πρός — ZE] mg. m. 2 B. HE F. 17. τό] corr. ex της F. 18. τήν] om. b. έστιν P. 19. τὸ ὑπό — 20. τουτέστι] supra scr. F. 20. τουτέστιν P. 22. nal ws ins. m. 2 F.

HE, EZ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς EZ, τουτέστιν ὡς τὸ HΔ πρὸς τὸ ZΔ, οὖτως ἡ HE πρὸς τὴν EZ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

жβ'.

Τὸ ἀπὸ μέσης παρὰ δητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ δητὴν καὶ ἀσύμμετρον τῇ, παρ' ἡν παράκειται, μήκει.

"Εστω μέση μὲν ἡ Α, ξητὴ δὲ ἡ ΓΒ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς Α ἴσον παρὰ τὴν ΒΓ παραβεβλήσθω χωρίον ὀρθο10 γώνιον τὸ ΒΔ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΔ. λέγω, ὅτι ξητή ἐστιν ἡ ΓΔ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΓΒ μήκει.

Έπεὶ γὰο μέση ἐστὶν ἡ Α, δύναται χωρίον περιεγόμενον ύπὸ όητων δυνάμει μόνον συμμέτρων. δυνάσθω τὸ ΗΖ. δύναται δὲ καὶ τὸ ΒΔ. ἴσον ἄρα 15 έστl τὸ $B \triangle$ τ $\tilde{\alpha}$ HZ. ἔστl δὲ $\alpha \tilde{\nu}$ τ $\tilde{\alpha}$ καl lσογώνlον· τῶν δὲ ἴσων τε καὶ ἰσογωνίων παραλληλογράμμων αντιπεπόνθασιν αι πλευραί αι περί τὰς ἴσας γωνίας. άνάλογον ἄρα έστιν ώς ή ΒΓ πρός την ΕΗ, ούτως $\dot{\eta}$ EZ πρὸς τὴν ΓΔ. ἔστιν ἄρα καὶ ώς τὸ ἀπὸ τῆς 20 ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΗ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ. σύμμετρον δέ έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΓΒ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ φητή γάρ ἐστιν ἐκατέρα αὐτῶν σύμμετρον ἄρα έστι και τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΔ. όητον δέ έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ. όητον ἄρα έστι και 25 τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ. φητή ἄρα έστιν ή ΓΔ. και έπει άσύμμετρός έστιν ή ΕΖ τη ΕΗ μήκει δυνάμει γαρ μόνον είσι σύμμετροι ώς δε ή ΕΖ πρός την ΕΗ,

^{2.} $Z\Delta$ corr. ex Δ Z V, Δ Z BFb. HE in ras. V. $\tilde{\sigma}\pi\epsilon \varrho$ $\tilde{\epsilon}\delta\epsilon \iota$ $\delta\epsilon \tilde{\iota}\xi\alpha \iota$ comp. P, om. Theon (BFVb). 6. $\sigma \iota \mu \mu \epsilon \tau \varrho \sigma \nu$ P. corr. m. 2. $\tau \tilde{\eta}$ corr. ex $\tau \iota$ m. rec. b. 8. $\kappa \alpha \iota$ — 9. $\chi \omega \varrho \iota \sigma \nu$ in ras. F. 9. $\delta \varrho \theta \sigma \nu \varphi \sigma \nu \iota \sigma \nu$ m. rec. V. 13. $\mu \delta \nu \sigma \nu$ in ras. F.

similiter etiam $HE \times EZ : EZ^2 = H\Delta : Z\Delta = HE : EZ$; quod erat demonstrandum.

XXII.

Quadratum mediae rationali adplicatum latitudinem facit rationalem et ei, cui adplicatum est, longitudine incommensurabilem.

Sit media \mathcal{A} , rationalis autem ΓB , et quadrato \mathcal{A}^2 aequale rectae $B\Gamma$ adplicetur spatium rectangulum $B\mathcal{A}$ latitudinem faciens $\Gamma \mathcal{A}$. dico, $\Gamma \mathcal{A}$ rationalem esse et rectae ΓB longitudine incommensurabilem.

nam quoniam media est A, quadrata aequalis est spatio rectis potentia tantum commensurabilibus comprehenso [prop. XXI]. sit quadrata aequalis HZ. uerum quadrata etiam spatio $B\Delta$ aequalis est. itaque $B\Delta = HZ$. uerum idem ei aequiangulum est. parallelogrammorum autem aequalium et aequiangulorum latera aequales angulos comprehendentia in contraria propor-

tione sunt [VI, 14]. itaque $B\Gamma: EH$ $= EZ: \Gamma \Delta. \text{ quare etiam } B\Gamma^2: EH^2$ $= EZ^2: \Gamma \Delta^2 \text{ [VI, 20]. uerum } \Gamma B^2$ et EH^2 commensurabilia sunt; nam utraque rationalis est. quare etiam EZ^2 et EZ^2 et EZ^2 commensurabilia sunt

[prop. XI]. uerum EZ^2 rationale est; quare etiam $\Gamma \Delta^2$ rationale est [def. 4]. itaque $\Gamma \Delta$ rationalis est. et quoniam EZ, EH longitudine incommensurabiles sunt (nam potentia tantum commensurabiles sunt), et est

^{14.} δύναται] δύνασθαι b. ΔΒ P. 15. έστιν P. ΔΒ P. έστιν PB. αὐτό FV. 16. τε] corr. ex δέ m. 1 P, om. FV. 21. ΓΒ] e corr. V, ΒΓ F. 23. ἐστίν P. 24. ἐστιν P. ἐστίν P. 25. ἐστίν] postea ins. F. 26. ΗΕ F.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. III.

οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΖΕ, ΕΗ, ἀσύμμετρον ἄρα [ἐστὶ] τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ ὑπὸ τῶν ΖΕ, ΕΗ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΕΖ σύμμετρον ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς: ΓΔ· ὁηταὶ γάρ εἰσι δυνάμει· τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΖΕ, ΕΗ σύμμετρον ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΔΓ, ΓΒ· ἔσα γάρ ἐστι τῷ ἀπὸ τῆς Α· ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ τῷ ὑπὸ τῶν ΔΓ, ΓΒ. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΓ, ΓΒ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΔΓ τῆ 10 ΓΒ μήκει. ὁητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΓΒ μήκει· ὅπερ ἔδει δείξαι.

ny'.

τη μέση σύμμετρος μέση έστίν.

"Εστω μέση ή A, καὶ τῆ A σύμμετρος ἔστω ή B. 15 λέγω, ὅτι καὶ ἡ B μέση ἐστίν.

Έκκεισθω γὰο ὁητὴ ἡ ΓΔ, καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς Α ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω χωρίον ὀρθογώνιον τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν τὴν ΕΔ· ἡητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΔ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΓΔ μήκει. τῷ δὲ 20 ἀπὸ τῆς Β ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω χωρίον ὀρθογώνιον τὸ ΓΖ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΖ. ἐπεὶ οὖν σύμμετρός ἐστιν ἡ Α τῆ Β, σύμμετρόν ἐστι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Α τῷ ἀπὸ τῆς Β. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς Α ἴσον ἐστὶ τὸ ΕΓ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς Β ἴσον ἐστὶ 25 τὸ ΓΖ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΓ τῷ ΓΖ. καί

^{2.} ἐστιν ἄρα F V. ἐστί] om. P. 3. τῷ] corr. ex τό V. ἐστί] om. V. 4. εἰσιν P. δυνάμει] eras. V, dein add. ὡς ἄρα δέδεικται. 5. συμμέτρων P, corr. m. 1. ἔστί] om. BFb. 6. εἰσι B V b. σύμμετρον F, sed corr. ἐστίν P. 7. ΓΒ περιεχομένω V. 8. ΓΔ] Δ Γ F. 9. ΓΒ] ΓΑ b. ἐστίν] om. b. 11. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. BFb, comp. P. 12. κγ΄]

EZ:EH=EZ²:ZE×EH[u.lemma], EZ² et ZE×EH incommensurabilia erunt [prop. XI]. uerum EZ² et $\Gamma \Delta^2$ commensurabilia sunt (nam potentia rationales sunt); et $ZE \times EH$, $\Delta \Gamma \times \Gamma B$ commensurabilia sunt (nam quadrato Δ^2 aequalia sunt). itaque etiam $\Gamma \Delta^2$ et $\Delta \Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. uerum $\Gamma \Delta^2 : \Delta \Gamma \times \Gamma B = \Delta \Gamma : \Gamma B$ [u. lemma]. itaque $\Delta \Gamma$, ΓB longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. ergo $\Gamma \Delta$ rationalis est et rectae ΓB longitudine incommensurabilis; quod erat demonstrandum.

XXIII.

Recta mediae commensurabilis media est.

Sit media A, et rectae A commensurabilis sit B. dico, etiam B mediam esse.

ponatur enim rationalis $\Gamma \Delta$, et quadrato A^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur spatium rectangulum ΓE

latitudinem faciens $E\Delta$. itaque $E\Delta$ rationalis est et rectae $\Gamma\Delta$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. quadrato autem B^2 aequale rectae $\Gamma\Delta$ adplicetur spatium rectangulum ΓZ latitudinem faciens ΔZ . iam quoniam Δ et B commensurabiles sunt, etiam

 A^2 et B^2 commensurabilia sunt. uerum $A^2 = E\Gamma$, $B^2 = \Gamma Z$. itaque $E\Gamma$, ΓZ commensurabilia sunt. et $E\Gamma$: $\Gamma Z = E\Delta$: ΔZ [VI, 1]. itaque $E\Delta$, ΔZ longitudine commensurabilia.

om. P. 14. $\ell\sigma r\omega$ (alt.) om. BFb. 16. $r\tilde{\omega}$ 76 F. 20. $\Delta \Gamma$ BVb. 21. ΓZ corr. ex EZ F. $Z\Delta$ P. $\ell\sigma \iota$ P, corr. m. rec. 22. $\ell\sigma \iota$ postea ins. F, $\ell\sigma \iota \iota$ P. 23. Δ corr. ex ΔB V, $\Delta \ell\sigma \iota$ F. 24. $\ell\sigma \iota$ (alt.) om. Vb. 25. ΓZ (prius) Z in ras. m. 1 P.

έστιν ώς τὸ ΕΓ πρὸς τὸ ΓΖ, οὕτως ἡ ΕΔ πρὸς τὴν ΔΖ· σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΔ τῆ ΔΖ μήκει. ὁητὴ δέ ἐστιν ἡ ΕΔ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΔΓ μήκει· ὁητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΖ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΔΓ μήκει· αί 5 ΓΔ, ΔΖ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. ἡ δὲ τὸ ὑπὸ ὁητῶν δυνάμει μόνον συμμέτρων δυναμένη μέση ἐστίν. ἡ ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν ΓΔ, ΔΖ δυναμένη μέση ἐστίν· καὶ δύναται τὸ ὑπὸ τῶν ΓΔ, ΔΖ ἡ Β· μέση ἄρα ἐστὶν ἡ Β.

Πόρισμα.

10

Έκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι τὸ τῷ μέσῳ χωρίῳ σύμμετρον μέσον έστίν [δύνανται γὰρ αὐτὰ εὐθεῖαι, αῖ εἰσι δυνάμει σύμμετροι, ὧν ἡ ἐτέρα μέση ຜστε καὶ ἡ λοιπὴ μέση ἐστίν].

^{4.} ἐστίν PB. 5. είσιν PB. 6. ἡ δὲ τό] τὸ δὲ BFV b. Post συμμέτρων add. εὐθειῶν περιεχόμενον ὁρθογώνιον ἄλογόν ἐστι καί b, F mg. m. 1, V m. 2; deinde seq. αὐτὸ ἄλογόν ἐστι, καλείσθω δέ b, F mg. m. 1; ἡ δυναμένη αὐτὸ ἄλογός ἐστιν, καλείται δὲ μέση V m. 2. ἡ δυναμένη BFb, et V (del. punctis). 7. μέση supra ser. F. μέση ἐστίν] punctis del V. ἡ m. 2 B. δυναμένη δυνάμει ἡ b. 8. ἐστί Vb, comp. F. 9. ἡ B] (prius) HB Bb. 12. ἐστί BV, comp. F. αὐτά] -τά in ras. V, αὐτῷ F, αὐτό αί B, αί add. m. 2 V. 13. εἰσιν

surabiles sunt [prop. XI]. uerum $E\Delta$ rationalis est et rectae $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabilis. itaque etiam ΔZ rationalis est [def. 3] et rectae $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabilis [prop. XIII]. itaque $\Gamma\Delta$, ΔZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. recta autem quadrata aequalis spatio rectis potentia tantum commensurabilibus comprehenso media est [prop. XXI]. itaque recta quadrata spatio $\Gamma\Delta \times \Delta Z$ aequalis media est. et $B^2 = \Gamma\Delta \times \Delta Z$. ergo B media est.

Corollarium.

Hinc manifestum est, spatium spatio medio aequale medium esse. 1)

Lemma.

Congruenter iis, quae de rationalibus diximus [prop. XVIII coroll.], etiam in mediis sequitur, rectam mediae longitudine commensurabilem mediam uocari ei non modo longitudine, sed etiam potentia commensurabilem, quoniam omnino rectae longitudine commensurabiles semper etiam potentia commensurabiles sunt. sin recta mediae potentia commensurabilis est, si eadem longitudine est commensurabilis, sic quoque mediae et longitudine potentiaque commensurabiles uocantur, sin potentia tantum, mediae potentia tantum commensurabiles uocantur.

¹⁾ Sequentia lin. 12-14 obscura sunt et sine dubio subditiua.

PB. 20. εἰ μέν — 21. δὲ δυνάμει] om. Fb; post σύμμετροι lin. 22 ea hab. V (punctis del., add. τὸ δὲ ξξῆς οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐφεσίου καὶ ἐπατήθη?) et B mg. m. 2 (add. in fine μόνον). 22. μόνον] (prius) del. m. 2 B. σύμμετροι] m. 2 B. Seq. lemma, u. app.

xδ'.

Τὸ ὑπὸ μέσων μήκει συμμέτρων εὐθειῶν κατά τινα τῶν εἰρημένων τρόπων περιεχόμενον ὀρθογώνιον μέσον ἐστίν.

 $oldsymbol{5}$ Υπό γὰς μέσων μήκει συμμέτρων εὐθειῶν τῶν $oldsymbol{AB}$, $oldsymbol{BF}$ πεςιεχέσθω ὀςθογώνιον τὸ $oldsymbol{AF}$ λέγω, ὅτι τὸ $oldsymbol{AF}$ μέσον ἐστίν.

'Αναγεγοάφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετράγωνον τὸ ΑΔ· μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΔ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρός 10 ἐστιν ἡ ΑΒ τῆ ΒΓ μήκει, ἴση δὲ ἡ ΑΒ τῆ ΒΔ, σύμμετρος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ τῆ ΒΓ μήκει ຜστε καὶ τὸ ΔΑ τῷ ΑΓ σύμμετρόν ἐστιν. μέσον δὲ τὸ ΔΑ· μέσον ἄρα καὶ τὸ ΑΓ ὅπερ ἔδει δείξαι.

xε'.

15 Τὸ ὑπὸ μέσων δυνάμει μόνον συμμέτρων εὐθειῶν περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἤτοι ρητὸν ἢ μέσον ἐστίν.

Υπὸ γὰρ μέσων δυνάμει μόνον συμμέτρων εὐθειῶν τῶν AB, $B\Gamma$ ὀρθογώνιον περιεχέσθω τὸ $A\Gamma$ · 20 λέγω, ὅτι τὸ $A\Gamma$ ἤτοι ζητὸν ἢ μέσον ἐστίν.

'Αναγεγοάφθω γὰο ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τετοάγωνα τὰ ΑΔ, ΒΕ· μέσον ἄρα ἐστὶν ἐκάτερον τῶν ΑΔ, ΒΕ. καὶ ἐκκείσθω ὁητὴ ἡ ΖΗ, καὶ τῷ μὲν ΑΔ ἴσον παρα τὴν ΖΗ παραβεβλήσθω ὀρθογώνιον παραλληλόγραμ-25 μον τὸ ΗΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΖΘ, τῷ δὲ ΑΓ ἴσον παρὰ τὴν ΘΜ παραβεβλήσθω ὀρθογώνιον παραλλη-

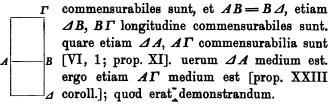
^{8.} πατά — τοόπων] om. BFb, supra scr. m. 2 V (πατά τινα τῶν eras.).
6. περιέχεσθαι B, corr. m. 2.
9. ΛΔ] (prius) inter Λ et Δ ras. 1 litt. V.
11. ἐστίν PB. Δ Β] e corr. m.
2 V, ΒΔ F.
12. ἐστι V, comp. Fb. ΔΛ] e corr. m.
2 V.
16. εὐθειῶν] m. 2 V.
19. περιεχέσθω ὀρθογώνιον P.

XXIV.

Rectangulum rectis mediis comprehensum secundum aliquem modorum, quos diximus [u. lemma], commensurabilibus medium est.

Mediis enim AB, $B\Gamma$ longitudine commensurabilibus comprehendatur rectangulum $A\Gamma$. dico, $A\Gamma$ medium esse.

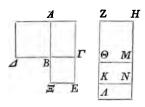
nam in AB quadratum describatur $A\Delta$. itaque $A\Delta$ medium est. et quoniam AB, $B\Gamma$ longitudine

XXV.

Rectangulum rectis mediis potentia tantum commensurabilibus comprehensum aut rationale aut medium est.

Rectis enim mediis AB, $B\Gamma$ potentia tantum commensurabilibus comprehendatur rectangulum $A\Gamma$. dico, $A\Gamma$ aut rationale aut medium esse.

nam in AB, $B\Gamma$ quadrata describantur $A\Delta$, BE. itaque utrumque $A\Delta$, BE medium est. et ponatur rationalis ZH, et quadrato $A\Delta$ aequale rectae ZH adplicetur parallelogrammum rect-

περιέχεσθαι B, corr. m. 2. 20. ἐστιν ἢ μέσον V. 23. ZE F, corr. m. 2. $τ\tilde{\varphi}$] corr. ex τό V. 25. τήν] corr. ex τό m. 2. F

λόγραμμον τὸ ΜΚ πλάτος ποιοῦν τὴν ΘΚ, καὶ ἔτι τῶ ΒΕ ἴσον ὁμοίως παρὰ τὴν ΚΝ παραβεβλήσθω τὸ ΝΛ πλάτος ποιοῦν τὴν ΚΛ ἐπ' εὐθείας ἄρα είσλυ αί ΖΘ, ΘΚ, ΚΛ. ἐπελ οὖυ μέσου ἐστλυ έκά-5 τερου των ΑΔ, ΒΕ, καί έστιν ίσου τὸ μὲυ ΑΔ τω ΗΘ, τὸ δὲ ΒΕ τῷ ΝΛ, μέσον ἄρα καὶ έκάτερον τῶν ΗΘ, ΝΛ. καὶ παρὰ όητὴν τὴν ΖΗ παράκειται όητὴ άρα έστιν έκατέρα των ΖΘ, ΚΛ και ἀσύμμετρος τῆ ΖΗ μήκει. καὶ ἐπεὶ σύμμετρόν ἐστι τὸ ΑΔ τῷ ΒΕ, 10 σύμμετρον άρα έστι και τὸ ΗΘ τῷ ΝΛ. και έστιν ώς τὸ ΗΘ πρὸς τὸ ΝΛ, ούτως ή ΖΘ πρὸς τὴν ΚΛ. σύμμετοος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΘ τῆ ΚΛ μήχει. αί ΖΘ, ΚΛ ἄρα δηταί είσι μήκει σύμμετροι δητον ἄρα έστὶ τὸ ύπὸ τῶν ΖΘ, ΚΛ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΔΒ τῆ 15 ΒΑ, ή δὲ ΣΒ τῆ ΒΓ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΔΒ πρὸς τὴν $B\Gamma$, οῦτως ἡ AB πρὸς τὴν $B\Xi$. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΔB πρὸς τὴν $B\Gamma$, οῦτως τὸ ΔA πρὸς τὸ $A\Gamma$ ώς δὲ ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΞ, οῦτως τὸ ΑΓ πρὸς τὸ ΓΞ ἔστιν ἄρα ώς τὸ ΔΑ πρὸς τὸ ΑΓ, οῦτως τὸ ΑΓ πρὸς τὸ 20 $\Gamma \Xi$. ἴσον δέ έστι τὸ μὲν $A \varDelta$ τῷ $H\Theta$, τὸ δὲ $A \Gamma$ τῷ MK, τὸ δὲ $\Gamma \Xi$ τῷ $N \Lambda$ ἔστιν ἄρα ὡς τὸ $H\Theta$ πρός τὸ ΜΚ, ούτως τὸ ΜΚ πρός τὸ ΝΑ έστιν ἄρα καλ ώς ή ΖΘ πρός την ΘΚ, ούτως η ΘΚ πρός την ΚΛ΄ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΖΘ, ΚΛ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς 25 ΘΚ. όητὸν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΖΘ, ΚΛ. όητὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΘΚ. ξητὴ ἄρα έστὶν ἡ ΘΚ. καὶ εἰ μέν σύμμετρός έστι τῆ ZH μήκει, δητόν έστι τὸ ΘN^*

^{2.} isov — KN] mg. m. 1 F, in textu ἄλλφ παρὰ τὴν KN. 4. α [] corr. ex ταί F m. 1, supra m. 2 P. 6. NΔ] N e corr. ∇ . ἄρα ἐστί ∇ . 7. NΔ] MΔ b et F (M in ras.). Ante ὁητή ras. 5 litt. ∇ . 8. ἐστίν] ἐστὶ ναί ∇ . 9. ναὶ ἐπεί ἐπεὶ οὖν Theon (BF ∇ b). 10. ἐστίν P. τό] m. 2 F. Θ H F.

angulum $H\Theta$ latitudinem faciens $Z\Theta$, rectangulo autem $A\Gamma$ aequale rectae ΘM adplicatur parallelogrammum rectangulum MK latitudinem faciens ΘK , et praeterea quadrato BE aequale similiter rectae KN adplicetur NAlatitudinem faciens $K \Lambda$. itaque $Z\Theta$, ΘK , $K \Lambda$ in eadem recta sunt. iam quoniam utrumque A A, BE medium est, et $A\Delta = H\Theta$, BE = NA, etiam utrumque $H\Theta$, NAmedium est. et rationali ZH adplicata sunt. itaque utraque $Z\Theta$, KA rationalis est et rectae ZH longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $A\Delta$, BEcommensurabilia sunt, etiam $H\Theta$, $N\Lambda$ commensurabilia sunt. et $H\Theta: NA = Z\Theta: KA$ [VI, 1]. itaque $Z\Theta$, KA longitudine commensurabiles sunt [prop. XI]. itaque ZO, KA rationales sunt longitudine commensurabiles. itaque $Z\Theta \times KA$ rationale est [prop. XIX]. et quoniam $\triangle B = BA$, $\Xi B = B\Gamma$, erit $\triangle B:B\Gamma = AB:B\Xi$. uerum $\Delta B:B\Gamma = \Delta A:A\Gamma$ [VI, 1], et $AB:B\Xi =$ $A\Gamma:\Gamma\Xi$ [VI, 1]. quare $\Delta A:A\Gamma=A\Gamma:\Gamma\Xi$. uerum $A\Delta = H\Theta$, $A\Gamma = MK$, $\Gamma \Xi = N\Lambda$. ergo $H\Theta: MK =$ $MK: N\Lambda$. quare etiam $Z\Theta: \Theta K = \Theta K: K\Lambda$ [VI, 1]. itaque $Z\Theta \times K \Lambda = \Theta K^2$ [VI, 17]. uerum $Z\Theta \times K \Lambda$ rationale est. quare etiam ΘK^2 rationale est. itaque OK rationalis est. et si rectae ZH longitudine commensurabilis est, ΘN rationale est [prop. XIX]; sin

ral] om. FV. Post êstiv add. $\tilde{a}\varrho\alpha$ ral V. 11. Θ H F. $t\acute{o}v$ P, sed corr. AN e còrr. m. 2 V. $t\acute{\eta}v$] om. Bb. 13. êstiv P. 14. ΔB] e corr. Vb. 15. ΞB] corr. ex ZB V. ΔB] $B\Delta$ F. 16. $B\Xi$] corr. ex BZ P. 17. $t\acute{\eta}v$] corr. in $t\acute{o}$ F, $t\acute{o}$ b. 18. ΞB B. $\tilde{e}stiv$ — 20. $\Gamma\Xi$] mg. m. 2 B. 19. ΔA] in ras. V. $A\Gamma$] (alt.) ΓA F. 20. $\Gamma\Xi$] in ras. V. $\acute{e}stiv$ P. 24. $\acute{e}stiv$ P. 25. $\acute{e}stiv$ PB. 27. $\acute{e}sti$ P. Post $t\~{\eta}$ add. ΘM tovrésti $t\~{\eta}$ V, B. m. 2 (del. m. rec.). ΘN] e corr. m. 2 V.

εί δὲ ἀσύμμετρός ἐστι τῆ ZH μήκει, αί $K\Theta$, ΘM φηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον ἄρα τὸ ΘN . τὸ ΘN ἄρα ἤτοι φητὸν ἢ μέσον ἐστίν. ἴσον δὲ τὸ ΘN τῷ $A\Gamma$ τὸ $A\Gamma$ ἄρα ἤτοι φητὸν ἢ μέσον ἐστίν.

 $oldsymbol{T}$ ο ἄρα ὑπὸ μέσων δυνάμει μόνον συμμέτρων, καὶ τὰ έξ $ilde{\eta}_S$.

xg'.

Μέσον μέσου ούχ ύπερέχει φητώ.

Εἰ γὰρ δυνατόν, μέσον τὸ ΑΒ μέσον τοῦ ΑΓ
10 ὑπερεχέτω ὁητῷ τῷ ΔΒ, καὶ ἐκκείσθω ὁητὴ ἡ ΕΖ, καὶ τῷ ΑΒ ἴσον παρὰ τὴν ΕΖ παραβεβλήσθω παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον τὸ ΖΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΕΘ, τῷ δὲ ΑΓ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ ΖΗ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΒΔ λοιπῷ τῷ ΚΘ ἐστιν ἴσον. ὁητὸν δέ ἐστι
15 τὸ ΔΒ· ὁητὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΚΘ. ἐπεὶ οὖν μέσον ἐστὶν ἐκάτερον τῶν ΑΒ, ΑΓ, καί ἐστι τὸ μὲν ΑΒ τῷ ΖΘ ἴσον, τὸ δὲ ΑΓ τῷ ΖΗ, μέσον ἄρα καὶ ἐκάτερον τῶν ΖΘ, ΖΗ. καὶ παρὰ ὁητὴν τὴν ΕΖ παράκειται· ἡητὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ΘΕ, ΕΗ καὶ ἀσύμμετρος
20 τῷ ΕΖ μήκει. καὶ ἐπεὶ ὁητόν ἐστι τὸ ΔΒ καί ἐστιν ἴσον τῷ ΚΘ, ὁητὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΚΘ. καὶ παρὰ ἡητὴν τὴν ΕΖ παράκειται· ὁητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΘ καὶ σύμμετρος τῷ ΕΖ μήκει. ἀλλὰ καὶ ἡ ΕΗ ἡητή ἐστι

^{1.} $K\Theta$] corr. in ΘK m. 2 V. ΘN B, ΘM $\tilde{\alpha} \varphi \alpha$ P. 2. elsiv PB. ΘN] in ras. V. 3. $\tilde{\eta} \tau o i$] om. Fb. éstiv $\tilde{\eta}$ μ ésov V. 4. ésti BV, comp. Fb. 5. τ ò $\tilde{\alpha} \varphi \alpha$] $\tau \tilde{\omega} v$ de F. μ ov ωv F. $\pi \alpha l$ $\tau \alpha$ exists \sim P. 6. Post exists add. Suse edge decided by $\tilde{\eta}$ in esov $\tilde{\eta}$ $\tilde{\eta}$ $\tilde{\mu}$ esov esov $\tilde{\nu}$ corr. m. rec. 10. éste F, sed corr. 11. $\tau \tilde{\varphi}$] $\tau \tilde{\varphi}$ μ esov $\tilde{\mu}$ $\tilde{\nu}$ $\tilde{\nu}$

rectae ZH longitudine incommensurabilis est, $K\Theta$, ΘM rationales sunt potentia tantum commensurabiles; quare $\bullet N$ medium est [prop. $X_\bullet XI$]. ΘN igitur aut rationale aut medium est. uerum $\Theta N = A\Gamma$. $A\Gamma$ igitur aut rationale est aut medium.

Ergo rectangulum mediis potentia tantum commensurabilibus, et quae sequuntur.

XXVI.

Spatium medium non excedit medium spatio rationali.

Si enim fieri potest, medium AB excedat medium $A\Gamma$ rationali ΔB , et ponatur rationalis EZ, et spatio AB aequale rectae EZ adplicetur parallelogrammum rectangulum $Z\Theta$ latitudinem faciens $E\Theta$, spatio autem $A\Gamma$ aequale subtrahatur ZH. itaque relinquitur $B\Delta = K\Theta$. uerum ΔB rationale est. itaque etiam $K\Theta$ rationale est. iam quoniam utrumque AB, $A\Gamma$ medium est, et $AB = Z\Theta$, $A\Gamma = ZH$, etiam utrumque $Z\Theta$, ZH medium est. et rectae rationali EZ adplicata sunt. ergo utraque ΘE , EH rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis

[prop. XXII]. et quoniam ΔB rationale est et spatio $K\Theta$ aequale, etiam $K\Theta$ rationale est.) et rectae rationali EZ adplicatum est; itaque $H\Theta$ rationalis est et rectae EZ longitudine commensurabilis [prop. XX]. uerum etiam

¹⁾ Uerba $\tau \delta$ $\triangle B$ lin. 20 — $\delta \sigma \tau l$ $\kappa \alpha \ell$ lin. 21 post lin. 14—15 supervacua sunt et fortasse interpolata. verba $\delta \eta \tau \delta v$ $\delta \dot{\epsilon}$ lin. 14 — $\tau \delta$ $K\Theta$ lin. 15 damnauit August.

καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΕΖ μήκει ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΗ τῆ ΗΘ μήκει καὶ ἐστιν ὡς ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΗΘ, οὕτως τὸ ἀπὸ, τῆς ΕΗ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΗ τῷ ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΕΗ σύμμετρα ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ τετράγωνα ὁητὰ γὰρ ἀμφότερα τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ σύμμετρον ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΘ, ἀσύμμετρον ἐστι τοῖς ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ. ὁητὰ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΘ. ἄλογον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΕΘ. ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΘ. ἀλλὰ καὶ ξητή. 15 ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Μέσον ἄρα μέσου οὐχ ὑπερέχει ἡητῷ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

χξ'.

Μέσας εύρεῖν δυνάμει μόνον συμμέτρους 20 δητὸν περιεχούσας.

Έκκεισθωσαν δύο φηταί δυνάμει μόνον σύμμετροι αί A, B, καὶ εἰλήφθω τῶν A, B μέση ἀνάλογον ἡ Γ , καὶ γεγονέτω ώς ἡ A πρὸς τὴν B, οὕτως ἡ Γ πρὸς τὴν Δ .

25 Καὶ ἐπεὶ αί A, B ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν A, B, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς Γ , μέσον ἐστίν. μέση ἄρα ἡ Γ . καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ A πρὸς τὴν B, [οὕτως] ἡ Γ πρὸς τὴν Δ , αί δὲ A, B

^{4.} ἀσύμετρον b. τό] e corr. b. 7. τό] corr. ex τῷ B. 8. τῶν om. BF. 9. ἐστίν P. 10. τῶν] (prius) om. B. 11. τῶν] m. 2 F, om. B. ἐστίν PB. τὸ ἀπό] in ras. m. 1 P,

EH rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis. quare EH, H Θ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. et EH: $H\Theta = EH^2 : EH \times H\Theta$ [prop. XXI lemma]. quare EH^2 , $EH \times H\Theta$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum quadrato EH^2 commensurabilia sunt $EH^2 + H\Theta^2$ (nam utrumque rationale est); et spatio $EH \times H\Theta$ commensurabile est $2 EH \times H\Theta$ [prop. VI]; nam eo duplo maius est. itaque $EH^2 + H\Theta^2$ et $2 EH \times H\Theta$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. itaque etiam $EH^2 + H\Theta^2 + 2 EH \times H\Theta$, hoc est $E\Theta^2$ [II, 4], quadratis $EH^2 + H\Theta^2$ incommensurabile est [prop. XVI]. uerum $EH^2 + H\Theta^2$ rationalia sunt. quare $E\Theta^2$ irrationale est [def. 4]. itaque $E\Theta$ irrationalis est [id.]. uerum eadem rationalis est; quod fieri non potest.

Ergo spatium medium non excedit medium spatio rationali; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Medias inuenire potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes.

Ponantur duae rationales potentia tantum commensurabiles A, B, et sumatur earum media proportionalis Γ [VI, 13], et fiat $A:B=\Gamma:\Delta$ [VI, 12]. et quoniam A, B rationales sunt potentia tantum commensurabiles, $A \times B$ medium erit [prop. XXI], hoc est Γ^2 [VI, 17].

τὰ ἀπό b. 13. [φητά - HΘ] mg. m. 1 P. Seq. ras. 1 litt. V. 14. ἄλογον b. 15. ἀδύνατον] -ατον in ras. V. 16. μέσον - 17. δείξαι] om. BFb; μέσον ἄφα μέσον in ras. m. 2 V; μέσον ἄφα μέσον οὐχ ὑπερέχει m. 2 B, καὶ τὰ ἐξῆς add. m. rec. 16. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P. 18. κς΄ P, corr. m. rec. 25. εἰσιν PB. 26. τουτέστιν P. 27. ἐστίν] comp. Fb, ἐστί PBV. 28. οὕτως] om. P.

δυνάμει μόνον [εἰσὶ] σύμμετροι, καὶ αἱ Γ, Δ ἄρα δυνάμει μόνον εἰσὶ σύμμετροι. καὶ ἐστι μέση ἡ Γ· μέση ἄρα καὶ ἡ Δ. αἱ Γ, Δ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι. λέγω, ὅτι καὶ ξητὸν περιέχουσιν. δ ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οῦτως ἡ Γ πρὸς τὴν Δ, ἐναλλὰξ ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Γ, ἡ Β πρὸς τὴν Δ. ἀλλ ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Γ, ἡ Γ πρὸς τὴν Β· καὶ ὡς ἄρα ἡ Γ πρὸς τὴν Β, οῦτως ἡ Β πρὸς τὴν Δ· το ἄρα ὑπὸ τῶν Γ, Δ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς Β. ξη-10 τὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Β· ξητὸν ἄρα [ἐστὶ] καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Γ, Δ.

Εύρηνται ἄρα μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι ξητον περιέχουσαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

xη'.

15 Μέσας εύρεῖν δυνάμει μόνον συμμέτρους μέσον περιεχούσας.

'Εκκείσθωσαν [τρεῖς] όηται δυνάμει μόνον σύμμετοι αί A, B, Γ , καὶ εἰλήφθω τῶν A, B μέση ἀνάλογον ή Δ , καὶ γεγονέτω ὡς ἡ B πρὸς τὴν Γ , ἡ Δ πρὸς 20 τὴν E.

'Επεὶ αί A, B όηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετοοι, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν A, B, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς Δ , μέσον έστίν. μέση ἄρα ἡ Δ . καὶ ἐπεὶ αί B, Γ δυνάμει μόνον εἰσὶ σύμμετοοι, καί ἐστιν ὡς ἡ B πρὸς τὴν Γ ,

^{1.} είσί] om. BFVb. καί — 2. σύμμετοοι] om. B. 2. ἐστιν Β. 3. είσίν Β. 4. καὶ λέγω δή Ϝ, λέγω δή Vb. 10. ἐστί] om. BFVb. ὑπό] bis b. 12. ηὕρηνται ϜVb. 13. ὁητόν — δεῖξαι] καὶ τὰ ἑξῆς Ρ. Seq. lemma, υ. app. 14. κ΄ Ρ, corr. m. rec. 17. Ante τρεῖς add. γάρ b, m. 2 ϜV. τρεῖς om. Ρ, τρεῖς εὐθεῖαι Ϝ. ἀσύμμετοοι b. 19. Γοῦτως V. 21. οὖν αί Ϝ. είσιν Β, corr. m. 2. 22. τοντέστὶ Ρ. 23.

itaque Γ media est [prop. XXI]. et quoniam est $A: B = \Gamma: \Delta$, et A, B potentia tantum commensurabiles sunt, etiam Γ , Δ potentia tantum commensurabiles sunt [prop. XI]. et Γ media est. itaque etiam

Ergo inuentae sunt mediae potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

Medias inuenire potentia tantum commensurabiles spatium medium comprehendentes [cfr. prop. XXV].

Ponantur rationales potentia tantum commensurabiles A, B, B, C tet sumatur rectarum A, B media proportionalis $A \in V$, 13], et fiat $B: \Gamma = A: E \in V$, 12].

quoniam A, B rationales sunt potentia tantum commensurabiles, $A >\!\!\!\!\!> B$ medium est [prop. XXI], hoc est Δ^2 [VI, 17]. itaque Δ media est [prop. XXI]. et

XXVIII. Cfr. Proclus p. 205, 10.

for ℓ BV b, comp. F. Γ , BB. 24. Post σύμμετροι rep. τὸ ἄρα lin. 22 \rightarrow \mathcal{A} lin. 23 B, del. m. 2. 24. $\tau \dot{\eta} \nu$] om. b. Γ σύτως V.

ή Δ προς την Ε, καὶ αί Δ, Ε ἄρα δυνάμει μόνον είδι σύμμετροι. μέση δὲ ἡ Δ· μέση ἄρα καὶ ἡ Ε· αί Δ, Ε ἄρα μέσαι είσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι. λέγω δή, ὅτι καὶ μέσον περιέχουσιν. ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ἡ Β τρὸς τὴν Γ, ἡ Δ πρὸς τὴν Ε, ἐναλλὰξ ἄρα ὡς ἡ Β πρὸς τὴν Δ, ἡ Γ πρὸς τὴν Ε. ὡς δὲ ἡ Β πρὸς τὴν Α, ἡ Γ πρὸς τὴν Α καὶ ὡς ἄρα ἡ Δ πρὸς τὴν Α, ἡ Γ πρὸς τὴν Ε· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν Α, Γ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν Δ, Ε. μέσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν Α, Γ· μέσον 10 ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ε.

Ευρηνται ἄρα μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον περιέχουσαι ὅπερ ἔδει δείξαι.

Αῆμμα.

Εύρεῖν δύο τετραγώνους ἀριθμούς, ὅστε καὶ τὸν 15 συγκείμενον έξ αὐτῶν εἶναι τετράγωνου.

'Εκκείσθωσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ ΑΒ, ΒΓ, ἔστωσαν δὲ ἤτοι ἄρτιοι ἢ περιττοί. καὶ ἐπεί, ἐάν τε ἀπὸ ἀρτίου ἄρτιος ἀφαιρεθῆ, ἐάν τε ἀπὸ περισσοῦ περισσός, ὁ λοιπὸς ἄρτιός ἐστιν, ὁ λοιπὸς ἄρα ὁ ΑΓ ἄρτιός 20 ἐστιν. τετμήσθω ὁ ΑΓ δίχα κατὰ τὸ Δ. ἔστωσαν δὲ καὶ οἱ ΑΒ, ΒΓ ἤτοι ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἢ τετράγωνοι, οἱ καὶ αὐτοὶ ὅμοιοί εἰσιν ἐπίπεδοι ὁ ἄρα ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ [τοῦ] ΓΔ τετραγώνου ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ ΒΔ τετραγώνφ. καί ἐστι τετράγωνος ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἐπειδήπερ ἐδείχθη, ὅτι, ἐὰν δύο ὅμοιοι ἐπίπεδοι πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα, ὁ γενόμενος τετράγωνος ἐστιν. εὕρηνται ἄρα δύο τετρά-

^{1.} σύμμετροι δυνάμει μόνον εἰσί V. μόνον] om. P. εἰσίν P. 3. εἰσίν P. 5. οῦτως $\mathring{\eta} \ \triangle V$. 6. $\mathring{\eta} \ \Gamma \ - \tau \mathring{\eta} \nu \ \triangle J$ m. 2 P. 6. $\mathring{\omega}_S \ - \ 7$. A (prius) P mg. m. 1 P. 8. οῦτως $\mathring{\eta}$

quoniam B, Γ potentia tantum commensurabiles sunt, et est $B:\Gamma=\varDelta:E$, etiam \varDelta , E potentia tantum commensurabiles sunt [prop. XI]. uerum \varDelta media est; itaque etiam E media est [prop. XXIII]. quare \varDelta , E mediae sunt potentia tantum commensurabiles.

iam dico, easdem spatium medium comprehendere. nam quoniam est $B: \Gamma = \Delta: E$, permutando [V, 16] erit $B: \Delta = \Gamma: E$. uerum $B: \Delta = \Delta: A$. itaque etiam $\Delta: A = \Gamma: E$. quare $A \times \Gamma = \Delta \times E$ [VI, 16]. sed $A \times \Gamma$ medium est. itaque etiam $\Delta \times E$ medium est.

Ergo inuentae sunt mediae potentia tantum commensurabiles medium comprehendentes; quod erat demonstrandum.

Lemma I.

Inuenire duos numeros quadratos eiusmodi, ut etiam numerus ex iis compositus quadratus sit.

ponantur duo numeri AB, $B\Gamma$, et aut pares sint aut impares. et quoniam, siue a numero pari par subtrahitur, siue ab impari impar, reliquus par est [IX, 24, 26], reliquus $A\Gamma$ par est. in duas partes aequales secetur $A\Gamma$ in Δ . sint autem AB, $B\Gamma$ etiam aut similes plani aut quadrati, qui et ipsi similes sunt plani. itaque $AB \times B\Gamma + \Gamma \Delta^2 = B\Delta^2$ [II, 6]. et $AB \times B\Gamma$ quadratus est, quoniam de-

Γ F. 11. $η \tilde{v} ρ ηνται$ Vb. $μ \dot{ε} σ αι$] om. V. $μ \dot{ε} σ ον$ — 12. $δε \tilde{\iota} ξ αι$] καὶ τὰ $\dot{ε} ξ \tilde{\eta} ε$ P. 12. δπερ — $δε \tilde{\iota} ξ αι$] om. BF b. 14. ἀριθμον $\dot{ε}$] m. 2 F. 16. Ante of add. δμοιοι $\dot{ε} π ιπεδοι$ mg. m. 2 B. 17. $δ \dot{η}$ V. $\dot{ε} π ε l$] supra scr. m. 1 F. τε] om. V. 18. $περιττο\tilde{v}$ $περιττο\tilde{v}$ V et b, sed corr. m. 1. 20. $\dot{ε} σ τ ι$ B Comp. Fb. ΓΛ P. 22. $ο \tilde{l}$ $\dot{γ}$ b. $\dot{ε} κ l$ $\dot{ν} π ο$ V, corr. ex $\dot{α}π ο$ m. 1 b. 23. $το\tilde{v}$ Γ Λ] ΓΛ B (corr. m. rec.) et b, $τ \tilde{\eta} ε$ ΓΛ P. 24. Λ B P. τετραγούνου P, corr. m 1. $\dot{ε} σ τ υ$ B. 25. $\dot{ε} δε \dot{ε} ε l χ η η$ om. b. 26. ποιωσιν B. 27. $η \tilde{v} ρ η ν τ αι$ FV b. Euclides, edd. Heiberg et Menge, III.

γωνοι ἀριθμοί $\ddot{0}$ τε έκ τῶν AB, $B\Gamma$ καὶ $\dot{0}$ ἀπὸ τοῦ $\Gamma \Delta$, οδ συντεθέντες ποιοῦσι τὸν ἀπὸ τοῦ $B\Delta$ τετράγωνον.

Καὶ φανερόν, ὅτι εὕρηνται πάλιν δύο τετράγωνοι 5 ὅ τε ἀπὸ τοῦ $B oldsymbol{\triangle}$ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ $\Gamma oldsymbol{\triangle}$, ὥστε τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν τὸν ὑπὸ AB, $B\Gamma$ εἶναι τετράγωνον, ὅταν οἱ AB, $B\Gamma$ ὅμοιοι ὧσιν ἐπίπεδοι. ὅταν δὲ μὴ ὧσιν ὅμοιοι ἐπίπεδοι, εῦρηνται δύο τετράγωνοι ὅ τε ἀπὸ τοῦ $B oldsymbol{\triangle}$ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ $\Delta \Gamma$, ὧν ἡ ὑπεροχὴ ὁ ὑπὸ 10 τῶν AB, $B\Gamma$ οὐν ἔστι τετράγωνος. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Αῆμμα.

Εί ρείν δύο τετραγώνους ἀριθμούς, ώστε τὸν έξ αὐτῶν συγκείμενον μὴ είναι τετράγωνον.

"Εστω γὰο ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ὡς ἔφαμεν, τετρά15 γωνος, καὶ ἄρτιος ὁ ΓΑ, καὶ τετμήσθω ὁ ΓΑ δίχα τῷ Δ. φανερὸν δή, ὅτι ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ τετράγωνος μετὰ τοῦ ἀπὸ [τοῦ] ΓΔ τετραγώνου ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ [τοῦ] ΒΔ τετραγώνφ. ἀφηρήσθω μονὰς ἡ ΔΕ· ὁ ἄρα ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ [τοῦ] ΓΕ ἐλάσσων 20 ἐστὶ τοῦ ἀπὸ [τοῦ] ΒΔ τετραγώνου. λέγω οὖν, ὅτι ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ τετράγωνος μετὰ τοῦ ἀπὸ [τοῦ] ΓΕ οὐκ ἔσται τετράγωνος.

El γὰ φ ἔσται τετ φ άγων φ ς, ἤτοι ἴσ φ ς ἐστὶ τ φ ἀπὸ [τοῦ] BE ἢ ἐλάσσων τοῦ ἀπὸ [τοῦ] BE, οὐκέτι δὲ

^{2.} ποιῶσι V, sed corr. B extstyle extstyl

monstrauimus, si duo numeri plani similes inter se multiplicantes numerum aliquem efficiant, numerum inde productum quadratum esse [IX, 1]. ergo inuenti sunt duo numeri quadrati $AB \times B\Gamma$ et $\Gamma \Delta^2$, qui compositi quadratum $B\Delta$ efficiant. et manifestum est, rursus inuentos esse duos numeros quadratos $B\Delta^2$ et $\Gamma \Delta^2$ eius modi, ut eorum differentia $AB \times B\Gamma$ quadrata sit, si AB, $B\Gamma$ plani sint similes. sin non sunt similes plani, duo numeri quadrati inuenti sunt $B\Delta^2$ et $\Delta\Gamma^2$, quorum differentia $\Delta B \times B\Gamma$ quadrata non sit; quod erat demonstrandum.

Lemma II.

Inuenire duos numeros quadratos eius modi, ut numerus ex iis compositus quadratus non sit.

Sit enim $AB \times B\Gamma$ quadratus, uti diximus H [lemma I], et ΓA par sit et in Δ in duas H partes aequales secetur. manifestum igitur, esse H $AB \times B\Gamma + \Gamma \Delta^2 = B\Delta^2$ [u. lemma I]. subtrahatur unitas ΔE : itaque $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2 < B\Delta^2$. dico igitur, numerum quadratum [IX, 1] $AB \times B\Gamma$ addito ΓE^2 quadratum non esse.

Nam si quadratus erit, aut aequalis est quadrato BE^2 aut minor quadrato BE^2 , maior autem non est,

ἔδει δεῖξάι] om. BFV b, comp. P. 16. $τ\tilde{\omega}$] κατὰ $τ\tilde{\omega}$ F. δ] om. P. 17. $το\tilde{v}$] (alt.) $τ\tilde{\eta}$ s P. 18. $το\tilde{v}$] om. BF b, $τ\tilde{\eta}$ s P. B m. 2. δμοίως μονάς P. 19. έκ] ἀπό b. $τ\tilde{\omega}$ ν] $το\tilde{v}$ P. BΓ τετράγωνος V. $το\tilde{v}$] (alt.) om. BF b, $τ\tilde{\eta}$ s P, B m. 2. ἐλάσσων ἐστὶ $τo\tilde{v}$] in ras. m. 1 b. 20. $τo\tilde{v}$] om. BF b, $τ\tilde{\eta}$ s P, m. 2 B. 21. δ] om. b. $τo\tilde{v}$] (alt.) om. BF b, $τ\tilde{\eta}$ s P. 22. ἔστι P. 23. ἔσται] ἐστι BF b. ἐστίν B, sed corr. 24. $τo\tilde{v}$] om. Bb, $τ\tilde{\eta}$ s P. ἐλάσσων] $χ^{ων}$ F, ἔλασσον ὄν b; ἐλάσσον B, seq. ras. 1 litt., ἐλάσσον m. rec. $τo\tilde{v}$ — BE] om. V. $τo\tilde{v}$] om. BF b. οὐν ἔστι b.

καλ μείζων, ϊνα μη τμηθη ή μονάς. ἔστω, εί δυνατόν, πρότερον ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ ἴσος τῷ ἀπὸ BE, καὶ ἔστω τῆς ΔΕ μονάδος διπλασίων δ HA. ἐπεὶ οὖν ὅλος δ $A\Gamma$ ὅλου τοῦ $\Gamma \Delta$ 5 έστι διπλασίων, ών ὁ ΑΗ τοῦ ΔΕ έστι διπλασίων, καλ λοιπός ἄρα ὁ ΗΓ λοιποῦ τοῦ ΕΓ έστι διπλασίων. δίχα άρα τέτμηται ὁ ΗΓ τῷ Ε. ὁ ἄρα ἐκ τῶν ΗΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΒΕ τετραγώνω. άλλὰ καὶ ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ 10 ΓΕ ίσος ὑπόκειται τῷ ἀπὸ [τοῦ] ΒΕ τετραγώνω: ὁ ἄρα ἐκ τῶν ΗΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ ἴσος ἐστὶ τῷ έκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ. καὶ κοινοῦ ἀφαιφεθέντος τοῦ ἀπὸ ΓΕ συνάγεται ὁ AB ἴσος τῷ HB· οπερ άτοπον. οὐκ ἄρα ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ 15 ἀπὸ [τοῦ] ΓΕ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΒΕ. λέγω δή, ὅτι οὐδὲ ἐλάσσων τοῦ ἀπὸ ΒΕ εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τῷ ἀπὸ ΒΖ ἴσος, καὶ τοῖ ΔΖ διπλασίων ὁ ΘΑ. καὶ συναχθήσεται πάλιν διπλασίων δ ΘΓ τοῦ ΓΖ. ώστε καὶ τὸν ΓΘ δίχα τετμῆσθαι κατὰ τὸ Ζ, καὶ διὰ τοῦτο 20 τὸν ἐκ τῶν ΘΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΖΓ ἴσον γίνεσθαι τῶ ἀπὸ ΒΖ, ὑπόκειται δὲ καὶ ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ ἴσος τῶ ἀπὸ ΒΖ. ὥστε καὶ ὁ ἐκ τῶν ΘΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΖ ἴσος ἔσται τῷ ἐκ τῶν ΑΒ, $B\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓE · ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα ὁ ἐκ 25 τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ ἴσος ἐστὶ [ττῶ] ἐλάσ-

^{1.} μείζονι (o et ι corr.) B; γρ. μείζονι κοεῖττόν ἐστι supra scr. m. 2 V. μή] μήτε Theon (BFVb), P m. 2. Post μονάς add. Theon: μήτε δ ἐκ τῶν AB, BΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ (τοῦ add. V) ΓΔ, ὅς ἐστιν ὁ (om. b, mg. B) ἀπὸ (τοῦ add. PVb) BΔ (e corr. m. 2 V, ΔB PBb), ἴσος ἢ τῷ ἐκ (ὑπό BV) τῶν (om. PB) AB, BΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ (τοῦ add. PV) ΓΕ (BFVb, P m. 2). εί] corr. ex ἢ m. 2 P. 2. τῆς ΓΕ P. 3. τῆς BΕ P. τῆς ΔΕ μονάδος] om. V. διπλάσιος P. 4. ΗΛ

ne unitas dividatur. 1) prius, si fieri potest, sit $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2 = BE^2$, et sit $HA = 2\Delta E$. iam quoniam $A\Gamma = 2\Gamma\Delta$, $AH = 2\Delta E$, erit etiam $H\Gamma = 2E\Gamma$. itaque $H\Gamma$ in E in duas partes aequales divisus est. ergo $HB \times B\Gamma + \Gamma E^2 = BE^2$ [II, 6]. supposuimus autem, esse etiam $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2 = BE^2$. quare $HB \times B\Gamma + \Gamma E^2 = AB \times B\Gamma + \Gamma E^2$. et subtracto, quod commune est, ΓE^2 concludimus, esse AB = HB; quod absurdum est. ergo $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2$ quadrato BE^2 aequale non est. iam dico, ne minorem quidem esse quadrato BE^2 . nam si fieri potest, sit $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2 = BZ^2$, et $\Theta A = 2\Delta Z$. et rursus concludemus, esse $\Theta\Gamma = 2\Gamma Z$; quare etiam $\Gamma\Theta$ in Z in duas partes aequales divisus est, et ea de causa $\Theta B \times B\Gamma + Z\Gamma^2 = BZ^2$ [II, 6]. supposuimus autem, esse etiam

¹⁾ Nam $AB > B\Gamma + \Gamma E^2 < B\Delta^3$. sit latus x. ergo habebimus $BE^2 < x^3 < (BE+1)^3$, h. e. BE < x < BE+1, ita ut x fractio sit, quod fieri non potest.

τῆς ΔΕ μονάδος V. 5. ἐστίν P. ὧν ὁ] ὁ δέ P. διπλάσιος BFb. 6. καὶ ὁ BFb. ΓΗ V. διπλάσιος BFb. 7. Ante τῷ ins. ἀπό m. 2 F. HB] Be corr. F. 8. τοῦ ΓΕ V. τοῦ BΕ V. 10. τοῦ] om. BFb. 11. HB] H in ras. V. BΓ] BH b. τοῦ ΓΕ V. 12. ἐκ] ὁπό V. τῶν] τοῦ P. AB] A in ras. V. τοῦ ΓΕ V. 13. τοῦ ΓΕ V. ὁ] ἡ P. ἰσος τῷ] ἰση τῆ P. 15. τοῦ ΓΕ] ΓΕ BFb, τῆς ΓΕ P. τοῦ BΕ V. ὁ ὑπὸ τῶν HB, BΓ ἰσος τῷ ἐκ τῶν AB, BΓ mg. Fb. δή] om. b. 16. ἔλασσον F m. 1, V (sed corr.); ἐλάσσονι F m. 2, b, B in ras. τοῦ BΕ V. 17. τοῦ BZ V. ἰσος] om. Fb, m. 2 BV. κείσθω ὁ V. καί] om. V. 19. τό] τόν F. 20. τόν] τήν F. ἐκὶ ὑπό b. τοῦ ΖΓ V. γίγνεσθαι F, γενέσθαι Vb. 21. BZ] ZB B et V (supra Z ras. est). 22. τοῦ ΓΕ V, BΕ b. BZ] in ras. V, ΓΕ b. ὅστε — 23. τῷ] συναχθήσεται ἄρα ἴσος ὁ Theon (BFVb). 24. μετά] in ras. φ. Post ΓΕ add. Theon: τῷ ἐκ τῶν ΘΒ (ΕΒ b) ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΖ (BFVb). 25. ἐστίν Ρ. τῷ] om. P. ἐλάττονι V.

σονι τοῦ ἀπὸ ΒΕ. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ [αὐτῷ] τῷ ἀπὸ ΒΕ. οὐκ ἄφα ὁ ἐκ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΕ τετράγωνός ἐστιν [δυνατοῦ δὲ ὅντος καὶ κατὰ πλείονας τρόπους τοὺς εἰρημένους ἀριθμοὺς ἐπιδεικτοιν, ἀρκείσθωσαν ἡμῖν οἱ εἰρημένοι, ἵνα μὴ μακροτέρας οὕσης τῆς πραγματείας ἐπὶ πλέον αὐτὴν μηκύνωμεν]. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

и ϑ' .

Εύρεῖν δύο φητὰς δυνάμει μόνον συμμέ-10 τρους, ὥστε τὴν μείζονα τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ μήπει.

'Εκκείσθω γάο τις όητη η ΑΒ και δύο τετοάγωνοι ἀριθμοι οι ΓΔ, ΔΕ, ὥστε την ὑπεροχην αὐτῶν τὸν ΓΕ μη εἶναι τετράγωνον, και γεγράφθω ἐπὶ τῆς ΑΒ 15 ημικύκλιον τὸ ΑΖΒ, και πεποιήσθω ὡς ὁ ΔΓ πρὸς τὸν ΓΕ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ τετράγωνον, και ἐπεξεύχθω η ΖΒ.

'Επεὶ [οὖν] ἐστιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ, οὕτως ὁ ΔΓ ποὸς τὸν ΓΕ, τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ 20 ἄρα ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ λόγον ἔχει, ὸν ἀριθμὸς ὁ ΔΓ ποὸς ἀριθμὸν τὸν ΓΕ΄ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΖ. ὁητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ΄ ὁητὸν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ΄ ὁητὴ ἄρα καὶ ἡ ΑΖ. καὶ ἐπεὶ ὁ ΔΓ ποὸς τὸν ΓΕ λόγον οὐκ ἔχει, 25 ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς ποὸς τετράγωνον ἀριθμόν,

^{1.} $\tau οῦ$ BE V. αὐτῶ] om. P. 2. τῆς BE P; ΓE b. Dein add. Theon: οὐδὲ (om. b) μείζονι αὐτοῦ (BFVb). 3. ἐστι PBV, comp. Fb. δννατοῦ] τ in ras. plurium litt. B. 4. τρόπονς] bis b. τὸ εἰρημένον Theon (BFVb). ἀριθμούς] om. Theon (BFVb). ἐπιθειννύειν] ἐπι- supra scr. F, in ras. B; ἐπιθειννύναι V. 5. ἀριείσθω ἡμῖν ὁ εἰρημένος Theon (BFVb). 7. ὅπερ ἔθει θεῖξαι] om. Theon (BFVb). 9. ενρίσκειν B. 11. τῷ] corr. ex τοῦ m. 2 B. 13. τόν] τήν V.

 $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2 = BZ^2$. quare etiam $\Theta B \times B\Gamma + \Gamma Z^2 = AB \times B\Gamma + \Gamma E^2$; quod absurdum est. itaque $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2$ spatio minori, quam est quadratum BE^2 , aequale non est. demonstrauimus autem, ne ipsi quidem BE^2 id aequale esse. ergo $AB \times B\Gamma + \Gamma E^2$ quadratus non est¹); quod erat demonstrandum.

XXIX.

Duas rationales inuenire potentia tantum commensurabiles eius modi, ut maior quadrata minorem excedat quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis.

ponantur enim recta rationalis AB et duo numeri

quadrati $\Gamma \Delta$, ΔE eius modi, ut eorum differentia ΓE quadrata non sit lemma I]. et in AB semicirculus describatur AZB, et fiat $\Delta \Gamma : \Gamma E$ = $BA^2 : AZ^2$ [prop. VI coroll.], et ducatur ZB.

quoniam est $BA^2:AZ^2=\Delta\Gamma:\Gamma E$, BA^2 ad AZ^2 rationem habet, quam numerus $\Delta\Gamma$ ad numerum ΓE . itaque BA^2 , AZ^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum AB^2 rationale est [def. 4]. itaque etiam AZ^2 rationale est [id.]. quare etiam AZ rationalis est. et quoniam $\Delta\Gamma:\Gamma E$ rationem non habet, quam numerus

¹⁾ δυνατοῦ lin. 3 — μηπύνωμεν lin. 6 Euclides non scripsit; uncis ea inclusit August II p. 359. nescio, an idem recte de ambobus lemmatis totis dubitationem iniecerit. sed satis antiquo tempore interpolata sunt.

^{15.} ως] supra scr. m. 1 V. δ] ras. F. ΔΓ] in ras. m. 1 P. 17. τετράγωνον] om. V. 18. οὖν] om. P. 19. ΔΓ] ΓΔ V. 21. ἐστίν P. 28. καὶ ἡ] ἡ P. 24. ΔΓ] ΓΔ F. οὖν] supra scr. m. 1 P. 25. δν δ V.

οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ λόγον έχει, δυ τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνου άριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΒ τῆ ΑΖ μήκει αί ΒΑ, ΑΖ ἄρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. 5 καὶ έπεί [έστιν] ώς δ ΔΓ πρὸς τὸν ΓΕ, οῦτως τὸ άπὸ τῆς ΒΑ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ, ἀναστρέψαντι ἄρα ώς δ Γ Δπρὸς τὸν ΔΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒπρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΖ. ὁ δὲ ΓΔ πρὸς τὸν ΔΕ λόγον ἔχει, ου τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν. 10 καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΖ λόγον έχει, ου τετράγωνος άριθμος προς τετράγωνον άριθμον. σύμμετρος άρα έστιν ή ΑΒ τη ΒΖ μήκει. καί έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΖ, ΖΒ' ἡ ΑΒ άρα της ΑΖ μεζζον δύναται τη ΒΖ συμμέτοφ έαυτη. Εύρηνται άρα δύο φηταί δυνάμει μόνον σύμμετροι αί ΒΑ, ΑΖ, ώστε την μείζονα την ΑΒ της ελάσσονος της ΑΖ μεζου δύνασθαι τῷ ἀπὸ της ΒΖ συμμέτρου έαυτη μήκει οπες έδει δείξαι.

l'.

20 Εύρετν δύο ζητὰς δυνάμει μόνον συμμέτρους, ωστε τὴν μείζονα τῆς ἐλάσσονος μετζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ μήκει.

Έκκείσθω φητή ή AB καὶ δύο τετράγωνοι ἀριθμοὶ οἱ ΓE , $E \varDelta$, ὥστε τὸν συγκείμενον έξ αὐτῶν τὸν $\Gamma \varDelta$ 25 μὴ εἶναι τετράγωνον, καὶ γεγράφθω ἐπὶ τῆς AB ἡμι-

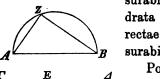
^{1.} AB F. ἄρα] supra scr. m. 1 P. AZ] Z e corr. V.
3. BA P. 4. AB, AZ BVb; AZ, AB F. είσιν Β. 5.
ἐστιν] om. P. τόν] mut. in τό m. 2 F. 10. καὶ τό — 11.
ἀριθμόν] mg. m. 1 F (partem abstulit reparatio pergam.). 12.
σύμετρος P. ἐστιν P. 14. ἐαντῆ μήκει V. 15. ηνοηνται
Τb. 17. μείζονα P. ZB Bb. συμμέτρος F. 18. ὅπερ

quadratus ad numerum quadratum [lemma I], ne BA^2 quidem ad AZ^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare AB, AZ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. itaque BA, AZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. et quoniam $\Delta\Gamma$: $\Gamma E = BA^2:AZ^2$, convertendo erit [V, 19 coroll.] $\Gamma \Delta : \Delta E = AB^2:BZ^2$ [cfr. III, 31. I, 47]. sed $\Gamma \Delta : \Delta E$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare etiam $AB^2:BZ^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque AB, BZ longitudine commensurabiles sunt [prop. IX]. et $AB^2 = AZ^2 + ZB^2$ [III, 31. I, 47]. itaque AB^2 excedit AZ^2 quadrato rectae BZ sibi commensurabilis.

Ergo inuentae sunt duae rationales potentia tantum commensurabiles BA, AZ eius modi, ut maior AB quadrata minorem AZ excedat quadrato rectae BZ sibi longitudine commensurabilis; quod erat demonstrandum.

XXX.

Inuenire duas rationales potentia tantum commen-

surabiles eius modi, ut maior quadrata minorem excedat quadrato rectae sibi longitudine incommensurabilis.

Ponatur rationalis AB et duo numeri quadrati ΓE , $E\Delta$ eius modi, ut numerus ex iis compositus $\Gamma\Delta$ quadratus non

έδει δείξαι] :~ P, om. BFb. Seq. lemma, u. app. 23. ἀριδμοί] om. FV. 24. τόν] (alt.) τῶν b. κύκλιον τὸ AZB, καὶ πεποιήσθα ὡς ὁ $\Delta\Gamma$ προς τον ΓE , οῦτως τὸ ἀπο τῆς BA πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς AZ, καὶ ἐπεξεύχθα ἡ ZB.

Όμοίως δη δείξομεν τῷ πρὸ τούτου, ὅτι αί ΒΑ, ΑΖ 5 ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ ἐπεί ἐστιν ως ὁ ΔΓ πρὸς τὸν ΓΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ, ἀναστρέψαντι ᾶρα ως ὁ ΓΔ πρὸς τον ΔΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ πρὸς το ἀπὸ τῆς ΒΖ. ὁ δὲ ΓΔ προς τον ΔΕ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγω-0 νος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· οὐδ' ἄρα το ἀπὸ τῆς ΑΒ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΖ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΒ τῆ ΒΖ μήκει. καὶ δύναται ἡ ΑΒ τῆς ΑΖ μείζον τῷ ἀπὸ τῆς ΖΒ ἀσυμμέτρου 5 ἑαυτῆ.

Αί ΑΒ, ΑΖ ἄρα φηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΑΒ τῆς ΑΖ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ τῆς ΖΒ ἀσυμμέτρου έαυτῆ μήκει ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λα'.

Ο Εύρετν δύο μέσας δυνάμει μόνον συμμέτρους δητὸν περιεχούσας, ώστε την μείζονα τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ μήχει.

Έκκείσθωσαν δύο φηταί δυνάμει μόνον σύμμετροι 5 αί Α, Β, ώστε την Α μείζονα οὖσαν τῆς ἐλάσσονος τῆς Β μείζον δύνασθαι τῷ ἀπο συμμέτρου ἑαυτῆ μήκει.

^{1.} Post καί del. ἐπεζεύχθω m. 1 P. ΓΔ P. τόν] om. Fb. 2. BA] e corr. m. 2 V. BZ b. 3. BZ P. 4. δέ b, corr. m. 1. ὡς ἐν τῷ Theon (BFVb). BA] e corr. m. 2 V. 5. εἰσιν Β. 6. τόν] om. BF. 7. ΓΔ] ΔΓ b. 9. ΓΔ]

sit [lemma II], et in AB semicirculus AZB describatur. et fiat $\Delta\Gamma: \Gamma E = BA^2: AZ^2$ [prop. VI coroll.], et ducatur ZB.

iam similiter ac in praecedenti [p. 86, 18 sq.] demonstrabimus, BA et AZ rationales esse potentia tantum commensurabiles. et quoniam est $\Delta\Gamma$: ΓE = BA^2 : AZ^2 , convertendo [V, 19 coroll.] erit $\Gamma\Delta$: ΔE = BA^2 : BZ^2 [III, 31. I, 47]. verum $\Gamma\Delta$: ΔE rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare ne AB^2 quidem ad BZ^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque AB, BZ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et $AB^2 = AZ^2 + ZB^2$ [III, 31. I, 47].

Ergo AB, AZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et AB quadrata excedit AZ quadrato rectae ZB sibi longitudine incommensurabilis; quod erat demonstrandum.

XXXI.

Inuenire duas medias potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes eius modi, ut maior quadrata minorem excedat quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis.

Ponantur duae rectae rationales potentia tantum commensurabiles A, B eius modi, ut maior A quadrata excedat minorem B quadrato rectae sibi longitu-

in ras. V. ovn] postea ins. F. 18. $r\tilde{\eta}$] corr. ex $\tilde{\eta}$ V. δv - $r \alpha \mu \epsilon \iota$ b, - $\mu \epsilon \iota$ supra scr. F. 14. $\mu \epsilon \ell \xi \omega v$ b. BZ Fb. $\alpha \delta v \mu \mu \epsilon \tau \varphi \varphi$ BF b. 16. AZ] BZ Theon (BFVb). $\epsilon \ell \sigma \iota v$ P. 17. $r\tilde{\varphi}$] $r\tilde{\eta}$ P. 18. BZ F. $\alpha \delta v \mu \mu \epsilon \tau \varphi \varphi$ F. $\delta \kappa \epsilon \varphi$ $\delta \epsilon \ell \epsilon \iota$ comp. P, $\delta \kappa \epsilon \varphi$ b. 22. $\delta \kappa \delta \varphi$] - δ eras. V. $\delta \kappa \iota \psi \mu \epsilon \tau \varphi \varphi \varphi$ P. 26. $\delta \kappa \iota \psi \iota \psi \epsilon \iota \varphi \varphi \varphi \varphi$ om. FVb, m. 2 B.

καὶ τῷ ὑπὸ τῷν Α, Β ἴσον ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Γ. μέσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β. μέσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Γ΄ μέση ἄρα καὶ ἡ Γ. τῷ δὲ ἀπο τῆς Β ἴσον ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν Γ, Δ΄ φητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Β΄ φητὸν 5 άρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Γ, Δ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, άλλὰ τῷ μὲν ὑπὸ τῶν Α, Β ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Γ , au $\tilde{\omega}$ $\tilde{\omega}$ ή Α πρός τὴν Β, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Γ πρός τὸ ὑπὸ ο τῶν Γ, Δ. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Γ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Γ, Δ, οῦτως ή Γ πρὸς την Δ' καὶ ὡς ἄρα ἡ Α πρὸς την Β, ούτως η Γ πρός την Δ. σύμμετρος δε η Α τη Β δυνάμει μόνον σύμμετρος άρα καλ ή Γ τη Δ δυνάμει μόνον. καί έστι μέση ή Γ μέση άρα καλ 5 ή Δ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, ἡ Γ πρὸς την Δ, η δε Α της Β μεζον δύναται τω από συμμέτοου έαυτη, καὶ ἡ Γ ἄρα της Δ μεζίον δύναται τῷ απὸ συμμέτρου έαυτη.

Εύρηνται ἄρα δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι 10 αί Γ, Δ ξητὸν περιέχουσαι, καὶ ἡ Γ τῆς Δ μετζον δυνάται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ μήκει.

Όμοίως δη δειχθήσεται καὶ τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου, ὅταν ἡ A τῆς B μεῖζον δύνηται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ.

^{1.} $\tau\tilde{\varphi}$] corr. ex $\tau\tilde{\omega}\nu$ m. 1 P. 2. $\tau\tilde{\eta}s$] corr. ex $\tau\tilde{\omega}\tilde{\nu}$ m. 2 F. 3. $\delta\dot{\epsilon}$] δ' F. 4. Δ] corr. ex A m. rec. b, A φ (non F). 5. $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$ $\dot{\epsilon}\sigma\tau\bar{\iota}$ P. Ante $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\dot{\iota}$ ras. 3 litt. P. 7. $\dot{\nu}\pi\dot{\sigma}$] \dot{v} - in ras. V. 8. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\iota}$ $\tau\dot{\sigma}$ b. 14. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ PB. 15. o $\ddot{\nu}\tau\omega s$ $\dot{\eta}$ Γ FV. 16. $\tau\tilde{\eta}s$] $\tau\tilde{\mu}$ F. $\tau\tilde{\varphi}$] corr. ex $\tau\dot{\sigma}$ F. $\dot{\alpha}\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\tau\varrho\sigma\nu$ P, supra σ ras. 1 litt. B, $\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\nu\varrho\sigma$ P, supra σ ras. 1 litt. B, $\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\nu\varrho\sigma$ F. 19. $\eta\tilde{\nu}\eta\eta\tau\tau\iota\iota$ V b, F m. 2. $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$] supra scr. m. 2 B. 21. $\dot{\alpha}\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\varrho\sigma\nu$ P, supra σ ras. 1 litt. B. 22. $\dot{\delta}\dot{\epsilon}$ FV. $\tau\tilde{\varphi}$] $\tau\dot{\sigma}$ FV.

dine commensurabilis [prop. XXIX]. et sit $\Gamma^2 = A \times B$. uerum $A \times B$ medium est [prop. XXI]. itaque etiam Γ^2 medium est; quare Γ est media [id.]. sit autem $\Gamma \times \Delta = B^2$. uerum B^2 rationale est. et quoniam est $A:B=A \times B:B^2$ [cfr. prop. $A \ B \ \Gamma \ \Delta$ XXI lemma], et $\Gamma^2 = A \times B$, $B^2 = \Gamma \times \Delta$, erit $A:B=\Gamma^2:\Gamma \times \Delta$. est autem $\Gamma^2:\Gamma \times \Delta = \Gamma:\Delta$ [prop. XXI lemma]. quare etiam $A:B=\Gamma:\Delta$. uerum A, B potentia tantum commensurabiles sunt. itaque etiam Γ , Γ potentia tantum commensurabiles sunt [prop. XI]. et Γ media est. itaque etiam Γ media est [prop. XXIII]. et quoniam est Γ media est. itaque etiam Γ media est [prop. XXIII]. et quoniam est Γ media est. itaque etiam Γ media est. [prop. XXIII]. et quoniam est Γ media est. itaque etiam Γ media est. [prop. XXIII]. et quoniam est Γ excedit Γ quadrato rectae sibi commensurabilis, etiam Γ excedit Γ quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XIV].

Ergo inuentae sunt duae mediae potentia tantum commensurabiles Γ , Δ spatium rationale comprehendentes, et Γ^2 excedit Δ^2 quadrato rectae sibi commensurabilis.

Similiter demonstrabimus, Γ^2 excedere Δ^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis, si Δ^2 excedat B^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XXX].

συμμέτρου P, et F, corr. m. 1. 23. ή A] om. P. δυνήσηται Β, δυνήσεται L, δύνηται ή A P. συμμέτρου P. 24. Seq. lemma, u. app.

ļ

λβ'.

Εύρεῖν δύο μέσας δυνάμει μόνον συμμέτρους μέσον περιεχούσας, ὥστε τὴν μείζονα τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ συμ-5 μέτρου ἑαυτῆ.

Έκκείσθωσαν τρεῖς όηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι αί Α, Β, Γ, ώστε την Α της Γ μεζίον δύνασθαι τῷ από συμμέτρου έαυτη, και τῷ μὲν ὑπό τῶν Α, Β ἴσον έστω τὸ ἀπὸ τῆς Δ. μέσον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Δ. καὶ ο ή Δ ἄρα μέση έστίν. τῷ δὲ ὑπὸ τῶν Β, Γ ἴσον ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ε. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Β, Γ, οὕτως ἡ Α πρὸς τὴν Γ, άλλὰ τῷ μὲν ὑπὸ τῶν Α, Β ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Δ, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν Β, Γ ἴσον τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ε, ἔστιν 5 ἄρα ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Γ, οὖτως τὸ ἀπὸ τῆς Δ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν \triangle , E. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ τῆς \triangle πρὸς τὸ ὑπὸ τ $\tilde{ω}ν$ Δ, Ε, οὕτως $\hat{η}$ Δ πρ $\hat{ο}$ ς τ $\hat{η}ν$ Ε \cdot καὶ $\hat{ω}$ ς άρα $\hat{η}$ Α πρός την Γ, ούτως ή Δ πρός την Ε. σύμμετρος δέ ή Α τη Γ δυνάμει [μόνον]. σύμμετοος ἄρα καὶ ή Δ ο τη Ε δυνάμει μόνον. μέση δε ή Δ΄ μέση ἄρα καλ ή Ε. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Γ, ἡ Δ πρὸς την Ε, η δε Α της Γ μεζζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη, καὶ ἡ Δ ἄρα της Ε μεζον δυνήσεται τῷ από συμμέτρου έαυτη. λέγω δή, ὅτι καὶ μέσον έστὶ 5 τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ε. ἐπεὶ γὰς ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν Β, Γ τῷ ὑπὸ τῶν Δ, Ε, μέσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν Β, Γ

^{4.} Éláttovos FV. μ sífova L, et B, sed corr. $\sigma \nu \mu \mu$ étovo] à- add. m. rec. b. 5. avty L. 6. éptal al A, B, Γ V. 7. al A, B, Γ] om. V, al A, B b. μ sífova L, et B, sed corr. 8. $\sigma \nu \mu \mu$ étovo] à- add. m. rec. b. $\tau \tilde{\rho}$] $\tau \delta$ L. 10. é σt V, comp. Fb. 11. $\tau \delta$ è $\tau \delta$ $\tau \tilde{\omega} \nu$ Δ , E] m. 1 b, supra scr.

XXXII.

Inuenire duas medias potentia tantum commensurabiles medium comprehendentes eius modi, ut maior quadrata minorem excedat quadrato rectae sibi commensurabilis.

Ponantur tres rectae rationales potentia tantum commensurabiles A, B, Γ $F \vdash \longrightarrow \Gamma$ eius modi, ut A^2 excedat

 Γ^2 quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XXIX], et sit $\Delta^2 = A \times B$. itaque Δ^2 medium est; quare etiam Δ media est [prop. XXI]. sit autem $\Delta \times E = B \times \Gamma$. et quoniam est $A \times B : B \times \Gamma = A : \Gamma$ [prop. XXI lemma]¹), et $\Delta^2 = A \times B$, $\Delta \times E = B \times \Gamma$, erit $\Delta : \Gamma = \Delta^2 : \Delta \times E$. uerum $\Delta^2 : \Delta \times E = \Delta : E$ [prop. XXI lemma]. quare etiam $\Delta : \Gamma = \Delta : E$. sed $\Delta : \Gamma$ potentia tantum commensurabiles sunt. quare etiam $\Delta : \Gamma$ potentia tantum commensurabiles sunt [prop. XI]. Δ autem media est. itaque etiam E media est [prop. XXIII]. et quoniam est $A : \Gamma = \Delta : E$, et A^2 excedit Γ^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, etiam Δ^2 excedit E^2 quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XIV]. iam dico, $\Delta \times E$ etiam medium esse. nam

¹⁾ Nam $A:B=A\times B:B^2$ (cfr. supra p. 92,5), $B:\Gamma=B^2:B\times \Gamma$.

m. rec. $\tau \tilde{\varphi}$ ἀπὸ $\tau \tilde{o} \tilde{v}$ E. 13. ἐστίν L. 14. ἴσον ἐστί \tilde{V} . τὸ ὑπὸ $\tau \tilde{\omega} \tilde{v}$ Δ , E] m. 1 b, supra scr. m. rec. $\tau \tilde{\varphi}$ ἀπὸ $\tau \tilde{o} \tilde{v}$ E. 16. τὸ ὑπὸ $\tau \tilde{\omega} \tilde{v}$ Δ , E] m. 1 b, supra scr. τὸ ἀπὸ $\tau \tilde{o} \tilde{v}$ E. $\dot{\omega}_{S}$ δὲ ἀλλ $\dot{\omega}_{S}$ V. 19. $\dot{\mu}$ όνον] om. P. 22. $\tau \tilde{\varphi}$] corr. ex. τό m. 2 P. $\sigma v \mu \mu$ έτρον] ἀ- add. m. rec. b, item lin. 24. 24. ἐστίν L. 25. ἐστίν L. $\tau \tilde{o}$] $\tau \tilde{\varphi}$ V, et b, sed corr. 26. $\tau \tilde{\varphi}$ ὑπὸ $\tau \tilde{\omega} \tilde{v}$ Δ , E] m. 1 b, supra scr. m. rec. $\tau \tilde{\varphi}$ ἀπὸ $\tau \tilde{o} \tilde{v}$ E. $\tau \tilde{o}$] $\tau \tilde{\varphi}$ P.

Ευρηνται ἄρα δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι αί Δ, Ε μέσον περιέχουσαι, ώστε την μείζονα τῆς ἐλάσ- 5 σονος μείζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ.

Όμοίως δὴ πάλιν δειχθήσεται καὶ τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου, ὅταν ἡ Α τῆς Γ μεῖζον δύνηται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ.

Λημμα.

Καὶ πρῶτον, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $\Gamma B \triangle$ ἴσον [ἐστὶ] τῷ ἀπὸ τῆς B A.

Ἐπεὶ γὰο ἐν ὀοθογωνίω τοιγώνω ἀπὸ τῆς ὀοθῆς γωνίας ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἦκται ἡ ΑΔ, τὰ ΑΒΔ, το ΑΔΓ ἄρα τρίγωνα ὅμοιά ἐστι τῷ τε ὅλω τῷ ΑΒΓ καὶ ἀλλήλοις. καὶ ἐπεὶ ὅμοιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνω, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΒΑ, οῦτως ἡ ΒΑ πρὸς την ΒΔ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΒΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ.

^{1.} α l γάρ — σύμμετροι] om. LFVb, mg. m. 2 B. είσιν P. 2. καί] om. LB. τὸ ὑπὸ τῶν Δ, E] m. 1 b, supra scr. m. rec. τὸ ἀπὸ τοῦ Ε. 3. ηῦρηνται LFVb. 4. τὴν μέν V. 5. συμμέτρου] ἀ- add. m. rec. b. 6. τῷ] τό V. συμμέτρου L, et BF, sed corr. 7. δύναται Pb. συμμέτρου L, et BF, sed corr. 8. Post ἑαυτῆ add. ὅπερ ἔδει δείξαι V. Seq. lemma, u. app. 9. λῆμμα] om. L. 10. ἔχων P. 11. Α] ὑπὸ BAΓ Theon (LBFVb); γρ. τὴν ὑπὸ BAΓ mg. P. 12. Γ BΔ] supra add. B PV. ἐστίν L.

quoniam $B \times \Gamma = \Delta \times E$, et $B \times \Gamma$ medium est [prop. XXI], etiam $\Delta \times E$ medium est.

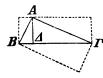
Ergo inuentae sunt duae mediae potentia tantum commensurabiles medium comprehendentes Δ , E eius modi, ut maior quadrata minorem excedat quadrato rectae sibi commensurabilis.

Similiter rursus demonstrabimus, Δ^2 excedere E^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis, si Δ^2 excedat Γ^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XXX].

Lemma.

Sit $AB\Gamma$ triangulus rectangulus rectum habens angulum A, et ducatur perpendicularis $A\Delta$. dico, esse $\Gamma B \times B\Delta = BA^2$, $B\Gamma \times \Gamma\Delta = \Gamma A^2$, $B\Delta \times \Delta\Gamma = A\Delta^2$, $B\Gamma \times A\Delta = BA \times A\Gamma$.

et primum, esse $\Gamma B \times B \varDelta = B A^2$.

nam quoniam in triangulo rectangulo ab angulo recto ad basim perpendicularis ducta est $A\Delta$, trianguli $AB\Delta$, $A\Delta\Gamma$ et toti $AB\Gamma$ et inter se similes sunt [VI, 8]. et

quoniam $AB\Gamma \sim AB\Delta$, erit $\Gamma B: BA = BA: B\Delta$ [VI, 4]. quare [VI, 17] $\Gamma B \times B\Delta = AB^2$.

^{13.} $B\Gamma\Delta$] supra add. Γ PF; $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ e corr. V. $\ell\sigma\sigma\nu$] supra scr. m. 1 P. $\tau\tilde{\eta}_S$] om. Bb. $A\Gamma$ φ . $B\Delta\Gamma$, supra add. Δ m. rec., P. 14. $B\Gamma$] e corr. V. 15. $\ell\sigma\tau\ell$] om. LBFVb. $\tau\tilde{\omega}\nu$] om. P. 16. $\tau\tilde{\omega}\nu$] om. P. $\Gamma B\Delta$] FVb. B m. 2; ΓB LB; $\Gamma\Delta B$ P; ΓB , $B\Delta$ FV m. 2, P m. rec. $\ell\sigma\tau\ell$] om. LBFVb. 19. $\tau\tilde{\omega}$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}_I$ m. 2 B. $AB\Delta$] Δ in ras. m. 1 P. 20. $\Delta\Lambda\Gamma$? L. $\ell\sigma\tau\ell\nu$ LPB. 22. $AB\Delta$] B in ras. V. 23. BA] AB φ . BA] mut. in AB V. 24. ΓB , $B\Delta$ φ , m. rec. P, m. 2 V.

Διὰ τὰ αἰτὰ δὴ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν $B\Gamma \Delta$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$.

Καὶ ἐπεί, ἐὰν ἐν ὀρθογωνίω τριγώνω ἀπὸ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἀχθῆ, ἡ ἀχθεἴσα \mathbf{r} τῶν τῆς βάσεως τμημάτων μέση ἀνάλογόν ἐστιν, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ $\mathbf{B} \Delta$ πρὸς την $\Delta \mathbf{A}$, οὕτως ἡ $\mathbf{A} \Delta$ πρὸς τὴν $\Delta \mathbf{\Gamma}$ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $\mathbf{B} \Delta$, $\Delta \mathbf{\Gamma}$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $\Delta \mathbf{A}$.

Αέγω, ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τῶν $B\Gamma$, $A\Delta$ ἴσον ἐστὶ τῷ ο ὑπὸ τῶν BA, $A\Gamma$. ἐπεὶ γὰρ, ὡς ἔφαμεν, ὅμοιόν ἐστι τὸ $AB\Gamma$ τῷ $AB\Delta$, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ $B\Gamma$ πρὸς τὴν ΓA , οὕτως ἡ BA πρὸς τὴν $A\Delta$ [ἐὰν δὲ τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ὧσιν, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν μέσων]. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $B\Gamma$, $A\Delta$ ἴσον 5 ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν BA, $A\Gamma$. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λγ΄.

Εύ ρεϊν δύο εὐθείας δυνάμει ἀσυμμέτρους ποιούσας τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων δητόν, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν μέσον.

Ο 'Εκκείσθωσαν δύο φηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι αί ΑΒ, ΒΓ, ώστε τὴν μείζονα τὴν ΑΒ τῆς ἐλάσσονος τῆς ΒΓ μείζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ, καὶ τετμήσθω ἡ ΒΓ δίχα κατὰ τὸ Δ, καὶ τῷ ἀφ' ὁποτέρας τῶν ΒΔ, ΔΓ ἴσον παρὰ τὴν ΑΒ παραβε- 5 βλήσθω παραλληλόγραμμον ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνω, καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ, καὶ γεγράφθω ἐπὶ τῆς

^{1.} $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ m. rec. P, m. 2 V. $\ell\sigma\iota$] om. Fb. 3. $\iota\varrho\iota\gamma\omega\nu$ ϱ supra scr. comp. m. 2 B. 6. $A\Delta$] ΔA B. 10. $\ell\sigma\iota$] postea ins. F. 11. $AB\Gamma$ $\iota\varrho\iota$ ν ν ν ν F. $AB\Delta$] $A\Gamma\Delta$ BFb, et supra scr. B m. 1 V. 12. ΓA] A in ras. V. $A\Delta$

eadem de causa etiam $B\Gamma \times \Gamma \triangle = A\Gamma^2$.

et quoniam, si in triangulo rectangulo ab angulo recto ad basim perpendicularis ducitur, recta ducta media est proportionalis partium basis [VI, 8 coroll.], erit $B\Delta: \Delta A = A\Delta: \Delta \Gamma$. quare [VI, 17] $B\Delta \times \Delta \Gamma = \Delta A^2$.

dico, esse etiam $B\Gamma \times A\Delta = BA \times A\Gamma$. nam quoniam, ut diximus, trianguli $AB\Gamma$, $AB\Delta$ similes sunt, erit [VI, 4] $B\Gamma : \Gamma A = BA : A\Delta$. itaque¹) $B\Gamma \times A\Delta = BA \times A\Gamma$ [VI, 16]; quod erat demonstrandum.

XXXIII.

Inuenire duas rectas potentia incommensurabiles, quae summam quadratorum suorum rationalem efficiant, rectangulum autem medium.

Ponantur duae rationales potentia tantum commensurabiles AB, $B\Gamma$ eius modi, ut maior AB quadrata minorem $B\Gamma$ excedat quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XXX], et $B\Gamma$ in Δ in duas partes aequales secetur, et quadrato $B\Delta^2$ uel $\Delta\Gamma^2$ aequale parallelogrammum rectae AB adplicatur figura quadrata deficiens [VI, 28] et sit $AE \times EB$, et in AB

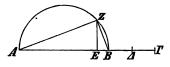
¹⁾ Uerba quae praecedunt damnaui, quia non magis est, cur haec propositio omnibus uerbis citetur, quam VI, 17, qua bis in hoc lemmate tacite usus est.

 $[\]Delta A$ φ. 13. ἀσι V. τό] corr. ex τῷ V. 15. τῷ] corr. ex τό m. 1 F, τό φ. τῷν] om. Bb. Seq. demonstr. alt., u. app. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. Pb, om. BFV. Seq. lemmata, u. app. 19. δέ F. 21. ἐλάττονος b, comp. F. 22. μείζονα P, corr. m. rec. 23. τῷ] corr. ex τό m. 1 V. 25. παραλληλόγραμον P. 26. ΔE , EB V, P m. rec.

ΑΒ ημικύκλιον τὸ ΑΖΒ, καὶ ηχθω τῆ ΑΒ πρὸς ὀρθὰς ή ΕΖ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΑΖ, ΖΒ.

Καὶ ἐπεὶ [δύο] εὐθεῖαι ἄνισοί είσιν αί ΑΒ, ΒΓ, καλ ή ΑΒ τῆς ΒΓ μεζίον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου 5 έαυτη, τω δε τετάρτω του άπο της ΒΓ, τουτέστι τω άπὸ τῆς ἡμισείας αὐτῆς, ἴσον παρὰ τὴν ΑΒ παραβέβληται παραλληλόγραμμον έλλεϊπον είδει τετραγώνω καὶ ποιεῖ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ, ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΕ τη ΕΒ. καί έστιν ώς ή ΑΕ πρός ΕΒ, ούτως ο τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΕ, ἴσον δὲ τὸ μὲν ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΖ, τὸ δὲ ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΖ άσύμμετρον ἄρα έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΖΒ΄ αί ΑΖ, ΖΒ ἄρα δυνάμει είσιν ασύμμετροι. και έπει ή ΑΒ όητή έστιν, 5 δητὸν ἄρα έστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς AB ώστε καὶ τὸ συγκείμενον έκ των ἀπὸ των ΑΖ, ΖΒ φητόν έστιν. καὶ ἐπεὶ πάλιν τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ ἴσον ἐστὶ τῷ άπὸ τῆς ΕΖ, ὑπόκειται δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΔ ἴσον, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΕ τῆ ΒΔ. 10 διπλη ἄρα ή ΒΓ της ΖΕ. ώστε και τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ σύμμετρόν έστι τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΕΖ. μέσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΕΖ. ἴσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΕΖ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΒ΄ μέσον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΒ, ἐδείχθη 35 δε και δητον το συγκείμενον έκ των απ' αὐτων τετραγώνων.

^{1.} AB] AEB b. ABZ P. 8. δύο] om. P, post εὐθεῖαι ins. m. 2. αἷ] m. rec. P. 4. συμμέτοου FV, corr. m. 2. 5. τὸ (τῷ V) δὲ τέταρτου BFVb, corr. m. 2 BV (τετάρτῷ m. rec. b). τῆς] τῆς ἐλάσσουος τῆς Theon (BFVb). τουτέστων P. τῷ] τὸ Fb, corr. ex τὸ m. 2 B. 6. ἔσον] om. Fb, m. 2 B. 7. παραλληλόγραμμον] om. Fb, m. 2 B. 8. AE, EB V, m. rec. P. 9. πρὸς τἡν EB V. 10. τῶν] (alt.) om. P.

describatur semicirculus AZB, et ducatur ad AB perpendicularis EZ, et ducatur AZ, ZB.

et quoniam AB, $B\Gamma$ inaequales sunt rectae, et AB^2 excedit $B\Gamma^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis, et quartae parti quadrati $B\Gamma^2$, hoc est $(\frac{1}{2}B\Gamma)^2$, aequale parallelogrammum rectae AB adplicatum est figura quadrata deficiens et efficit $AE \times EB$, AE et EB incommensurabiles erunt [prop. XVIII]. est autem $AE: EB = BA \times AE: AB \times BE$ [u. p. 95 not.]; et $BA \times AE = AZ^2$, $AB \times BE = BZ^2$ [u. lemma]. itaque AZ^2 , ZB^2 incommensurabilia sunt [prop. XI]. quare AZ, ZB potentia incommensurabiles sunt. et quoniam AB rationalis est, etiam AB^2 rationale est. itaque summa quadratorum $AZ^2 + ZB^2$ rationale est [I, 47]. et quoniam rursus $AE \times EB = EZ^2$ [u. lemma], et supposuimus, esse etiam $AE \times EB = B\Delta^2$, erit $ZE=B\Delta$. itaque $B\Gamma=2$ ZE. quare etiam $AB \times B\Gamma$ et $AB \times EZ$ commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum $AB \times B\Gamma$ medium est [prop. XXI]. itaque etiam $AB \times EZ$ medium est [prop. XXIII coroll.]. uerum $AB \times EZ = AZ \times ZB$ [u. lemma]. itaque etiam AZ×ZB medium est. demonstrauimus autem, etiam summam quadratorum earum rationalem esse.

5

Εῦρηνται ἄρα δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι α(AZ, ZB) ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων φητόν, τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν μέσον ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λδ'.

Εύρεῖν δύο εὐθείας δυνάμει ἀσυμμέτρους ποιούσας τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐ-τῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν ῥητόν.

Έκκείσθωσαν δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι ο αί ΑΒ, ΒΓ όητὸν περιέχουσαι τὸ ὑπ' αὐτῶν, ὥστε τὴν ΑΒ τῆς ΒΓ μείζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ, καὶ γεγράφθω ἐπὶ τῆς ΑΒ τὸ ΑΔΒ ἡμικύκλιον, καὶ τετμήσθω ἡ ΒΓ δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ παραβεβλήσθω παρὰ τὴν ΑΒ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΕ ἴσον 5 παραλληλόγραμμον ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖΒ· ἀσύμμετρος ἄρα ¡[ἐστὶν] ἡ ΑΖ τῆ ΖΒ μήκει. καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Ζ τῆ ΑΒ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΖΔ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΑΔ, ΔΒ.

Ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΖ τῆ ΖΒ, ἀσύμμετρον ο ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΖ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΖ. ἰσον δὲ τὸ μὲν ὑπὶ τῶν ΒΑ, ΑΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΔ, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΒ. ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΔ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΒ. καὶ ἐπεὶ μέσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ, μέσον ἄρα καὶ 5 τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ ἐπεὶ

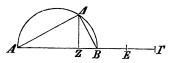
^{1.} $\eta \tilde{v} \varrho \eta \nu \tau \alpha \iota \ F V$. 3. $\varrho \eta \tau \tilde{\omega} \nu$ b, corr. m. 1. ϑ ' BV b. $\mathring{\alpha} \pi$ ' F. 4. $\vartheta \varepsilon \iota \tilde{\varepsilon} \varrho \alpha \iota$ | $\varepsilon \dot{\nu} \varrho \varepsilon \tilde{\iota} \nu$ b, mg. m. 1: $\gamma \varrho$. $\vartheta \varepsilon \iota \tilde{\varepsilon} \varrho \alpha \iota$; in F mg. m. 2: $\gamma \varrho$. $\varepsilon \dot{\nu} \varrho \varepsilon \tilde{\iota} \nu$. 7. $\tau \dot{\sigma}$] corr. ex $\tau \dot{\sigma} \nu$ P. 8. $\vartheta \dot{\epsilon}$ F. 11. $\sigma \nu \mu \mu \dot{\epsilon} \tau \varrho \sigma \nu$ F, corr. m. 1. 15. $\dot{\epsilon} \lambda L \dot{\epsilon} \iota \tau \sigma \nu$ $\dot{\epsilon} \iota \tau \varepsilon \tau \varrho \alpha \gamma \dot{\omega} \nu \varrho$] om Fb, m. 2 B. $\tau \dot{\sigma}$] $\pi \sigma \iota \sigma \dot{\nu} \nu$ V. 16. $\tau \dot{\omega} \nu$ AZB] non liquet F. AZ, ZB V. $\sigma \dot{\nu} \mu \mu \varepsilon \tau \varrho \sigma \rho$, et B, corr. m. 2. $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \nu$] om P, $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \iota$ φ . ZB] BZ P. 18. $Z \Delta l$ Δl e corr. m. 2 V. Δl

Ergo inuentae sunt duae rectae potentia incommensurabiles AZ, ZB, quae summam quadratorum suorum rationalem efficiant, rectangulum autem medium; quod erat demonstrandum.

XXXIV.

Inuenire duas rectas potentia incommensurabiles, quae summam quadratorum suorum mediam efficiant, rectangulum autem rationale.

Ponantur duae mediae potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes AB, $B\Gamma$

eius modi, ut AB^2 excedat $B\Gamma^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XXXI], et in AB

describatur $A\Delta B$ semicirculus, et $B\Gamma$ in E in duas partes aequales secetur, et rectae AB quadrato BE^2 aequale parallelogrammum adplicetur $AZ \times ZB$ figura quadrata deficiens [VI, 28]. itaque AZ, ZB longitudine incommensurabiles sunt [prop. XVIII]. et a Z ad rectam AB perpendicularis ducatur $Z\Delta$, et ducantur $A\Delta$, ΔB .

quoniam AZ, ZB incommensurabiles sunt, etiam $BA \times AZ$ et $AB \times BZ$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum $BA \times AZ = A\Delta^2$, $AB \times BZ = \Delta B^2$ [prop. XXXII lemma]. ergo $A\Delta^2$, ΔB^2 incommensurabilia sunt.

et quoniam AB^2 medium est, etiam $A\Delta^2 + \Delta B^2$ medium est [III, 31. I, 47].

corr. ex $\Delta \Gamma$ V. 19. nal ênel V, ênel ov m. rec. P. 23. êstl P. $\tau \tilde{\eta}_{5}$] (alt.) om. P. ΓB b, corr. m. 1. 25. ΔB] in ras. V.

0

διπλῆ ἐστιν ἡ $B\Gamma$ τῆς ΔZ , διπλάσιον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ τοῦ ὑπὸ τῶν AB, $Z\Delta$. ἡητὸν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ · ἡητὸν ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν AB, $Z\Delta$. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν AB, $Z\Delta$ ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB · ὥστε καὶ τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB ἡητόν ἐστιν.

Εῦρηνται ἄρα δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι α $A \Delta$, ΔB ποιοῦσαι τὸ [μὲν] συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν ἡητόν ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λε΄.

Εύρετν δύο εὐθείας δυνάμει ἀσυμμέτρους ποιούσας τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τῷ συγκειμένῷ ἐκ τῶν ἀπ' αὐ-5 τῶν τετραγώνῳ.

'Εκκείσθωσαν δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι αl AB, BΓ μέσον περιέχουσαι, ώστε την AB της BΓ μείζον δύνασθαι τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἐαυτῆ, καὶ γεγράφθω ἐπὶ της AB ἡμικύκλιον τὸ AAB, καὶ τὰ ο λοιπὰ γεγονέτω τοις ἐπάνω ὁμοίως.

Καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΖ τῆ ΖΒ μήκει, ἀσύμμετρός ἐστι καὶ ἡ ΑΔ τῆ ΔΒ δυνάμει. καὶ ἐπεὶ μέσον ἔστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ, μέσον ἄρα καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ

^{1.} $\delta i\pi l\tilde{\eta}$] $\delta i\pi l\alpha\sigma l\omega\nu$ Theon (BFVb). 2. $\tau o\tilde{v}$] e corr. F. Post $Z \varDelta$ add. $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$ kal $\sigma \dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma\nu$ V, B m. 2. 3. Post BT add. Theon: $\dot{v}\pi \dot{o}\kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ yáç ($\sigma\dot{v}\tau\omega_s$ add. V) (BFVb). 4. $Z \varDelta$] corr. in BZ m. 2 F, corr. ex BZ m. rec. b. $\tau \dot{o}$] $\tau \ddot{\omega}$ BF, $\tau \ddot{\omega}$ b. $\tau \ddot{\omega}$] $\tau \dot{o}$ BFb. $\tau \ddot{\omega}\nu$] om. Pb. 6. $\eta \ddot{\nu} e \eta \nu \tau a \nu$ Vb. $\sigma \dot{\nu} \mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma\nu$ P, corr. m. 1. 7. $\mu \dot{\epsilon}\nu$] om. P. 8. $\tau\epsilon\tau \rho \dot{\alpha} \nu \sigma \sigma\nu$ F et V, sed corr. $\partial \dot{\epsilon}$ F. 9. $\delta \pi\epsilon \rho$ $\dot{\epsilon} \dot{\delta}\epsilon\iota$ $\delta \epsilon \iota \dot{\xi}\epsilon\iota$] comp. P, om. BFVb. 10. $\lambda s'$ F, corr. m. 1. 13. $\tau\epsilon\tau \rho \dot{\alpha} \nu \omega \nu \sigma\nu$ b, et F,

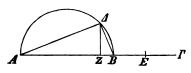
et quoniam $B\Gamma = 2 \Delta Z$, erit etiam $AB \times B\Gamma = 2 AB \times Z\Delta$. uerum $AB \times B\Gamma$ rationale est. itaque etiam $AB \times Z\Delta$ rationale est [prop. VI; def. 4]. uerum $AB \times Z\Delta = A\Delta \times \Delta B$ [prop. XXXII lemma]. quare etiam $A\Delta \times \Delta B$ rationale est.

Ergo inuentae sunt duae rectae potentia incommensurabiles $A \triangle$, $\triangle B$, quae summam quadratorum suorum mediam efficiant, rectangulum autem rationale; quod erat demonstrandum.

XXXV.

Inuenire duas rectas potentia incommensurabiles, quae et summam quadratorum suorum mediam efficiant et rectangulum medium et simul summae quadratorum incommensurabile.

Ponantur duae mediae potentia tantum commensurabiles AB, $B\Gamma$ medium comprehendentes eius modi, ut AB^2 excedat $B\Gamma^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XXXII], et in AB semicirculus describatur $A\Delta B$, et reliqua fiant, sicut supra.

et quoniam AZ, ZB longitudine incommensurabiles sunt, etiam $A\Delta$, ΔB potentia incommensura-

biles sunt [prop. XI]. et quoniam AB^2 medium est, etiam $AA^2 + AB^2$ medium est [prop. XXIII coroll.]. et

sed corr. 17. BΓ] (alt.) Γ b. 18. συμμέτοου b et F, corr. m. 1.

19. AΔB] corr. ex AΓB m. 1 b, ABΔ φ. 20. γεγονέτω] supra ser. F. ἐπάνω εἰρημένοις V. ὁμοίως] om. Fb, m. 2

BV. 21. ἐπεί] om. B, corr. m. 2. ἐστιν] supra m. 1 P.

ZB] BZ B. 22. ἐστι] ἄρα ἐστί F, ἐστιν B.

τῶν ΑΖ, ΖΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀφ' ἑκατέρας τῶν ΒΕ, ΔΖ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΕ τῆ ΔΖ· διπλῆ ἄρα ἡ ΒΓ τῆς ΖΔ· ῶστε καὶ τὸ ὑπο τῶν ΑΒ, ΒΓ διπλάσιόν ἐστι τοῦ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΖΔ. μέσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΖΔ. καί ἐστιν ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ· μέσον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΒ τῆ ΒΓ μήκει, σύμμετρος δὲ ἡ ΓΒ τῆ ΒΕ, ἀσύμμετρος ἄρα καὶ ἡ ΑΒ τῆ ΒΕ μήκει ῶστε καὶ τὸ ἀπὸ τῆς 10 ΑΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΕ ἀσύμμετρόν ἐστιν. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΕ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΖΔ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τῷ ἐστὶ το συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τῷ 15 ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ.

Εύρηνται ἄρα δύο εὐθεῖαι αί ΑΔ, ΔΒ δυνάμει ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τῷ συγκειμένῷ ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων 20 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

۸ځ۲.

Ἐὰν δύο ὁηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι χ συντεθώσιν, ἡ ὅλη ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ ἐκ δύο ὀνομάτων.

25 Συγκείσθωσαν γὰο δύο όηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι αί AB, BΓ. λέγω, ὅτι ὅλη ἡ AΓ ἄλογός ἐστιν.

^{1.} AZ] ΔZ b. τῷ] τῷ ἀπό P, corr. m. rec. 3. ΔZ BFb. 4. τοῦ] τό F, corr. ex τό m. rec. P, mut. in τῷ m. 1 b. τὸ ὑπό — 5. ἄρα καί] mg. m. 2 B. 8. BΓ] ΓΒ F. ΓΒ] mut. in BΓ V. 9. AB] BA e corr. m. 2 V. τό] ins. m. 2 F. 10. τῷ] corr. ex τό F. σύμμετρον F, corr. m. 1. ἄρα ἐστίν b, ἄρα supra add. F. 11. ἐστίν P. τῶν] ins. m. 2 F. 12. τῷ] corr. ex τά m. 1 F. 13. ΔΖ B. τουτέστιν P. 14.

quoniam $AZ \times ZB = BE^2 = \Delta Z^2$, erit $BE = \Delta Z$. itaque $B\Gamma = 2$ $Z\Delta$. quare etiam $AB \times B\Gamma = 2$ $AB \times Z\Delta$. uerum $AB \times B\Gamma$ medium est. itaque etiam $AB \times Z\Delta$ medium est. et $AB \times Z\Delta = A\Delta \times \Delta B$ [prop. XXXII lemma]. itaque etiam $A\Delta \times \Delta B$ medium est. et quoniam AB, $B\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt, et ΓB , BE commensurabiles, etiam AB, BE longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. quare etiam AB^2 et $AB \times BE$ incommensurabilia sunt [prop. XXI lemma; prop. XI]. uerum $A\Delta^2 + \Delta B^2 = AB^2$ [I, 47] et $AB \times Z\Delta = AB \times BE = A\Delta \times \Delta B$. itaque $A\Delta^2 + \Delta B^2$ et $A\Delta \times \Delta B$ incommensurabilia sunt.

Ergo inuentae sunt duae rectae $A\Delta$, ΔB potentia incommensurabiles, quae et summam quadratorum suorum mediam efficiant et rectangulum medium et simul summae quadratorum incommensurabile; quod erat demonstrandum.

XXXVI.

Si duae rectae rationales potentia tantum commensurabiles componuntur, tota irrationalis est, uocetur autem ex duobus nominibus.

A Componentur enim duae rectae rationales potentia tan-

τῶν] (prius) mut. in τῆς m. 1 b. 16. αl AΔ, ΔB] om. V. 18. αὐτῶν τετραγώνων V. μέσον καl] mg. V. καὶ τό] seq. ras. 1 litt. V, τὸ δέ Fb, τὸ δ' B. 20. ὅπερ ἔδει δεἰξαι] comp. P, om. BFVb. Seq. ἀρχὴ τῶν κατὰ σύνθεσιν ἑξάδων BFb, mg. V; et in mg. ἐντεῦθεν ἄρχεται παραδιδόναι κατὰ σύνθεσιν ἑξ (ἐξῆς V) ἀλόγους BFVb. 21. lε΄] mut. in lε΄ F. 23. ἐστι BV, comp. Fb. καλεἰται P. 26. ὅλη] om. FVb, m. 2 B. lB b, corr. m. 1.

Έπεὶ γὰο ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΒ τῆ ΒΓ μήκει· δυνάμει γὰρ μόνον είσι σύμμετροι ώς δὲ ή ΑΒ πρὸς την ΒΓ, ούτως το ύπὸ τῶν ΑΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ 5 ἀπὸ τῆς ΒΓ. ἀλλὰ τῷ μὲν ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ σύμμετρόν έστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΒΓ σύμμετοά έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ αί γὰο ΑΒ, ΒΓ όηται είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι άσύμμετρον ἄρα έστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. 10 καὶ συνθέντι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τῶν ἀπὸ των ΑΒ, ΒΓ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ, ἀσύμμετρόν έστι τῷ συγκειμένω έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. όητὸν δὲ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἄλογον αρα [έστλ] τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ. ώστε καὶ ἡ ΑΓ αλογός 15 έστιν, παλείσθω δε έπ δύο ονομάτων ὅπερ ἔδει δεΐξαι.

λζ.

Έὰν δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετ**οοι** συντεθῶσι φητὸν περιέχουσαι, ἡ ὅλη ἄλογός 20 ἐστιν, καλείσθω δὲ ἐ<u>κ δύο μέ</u>σων πρώτη.

το Συγκείσθωσαν γὰο δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμ
ελίε μετροι αί ΑΒ, ΒΓ δητὸν περιέχουσαι λέγω, ὅτι ὅλη ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν.

tum commensurabiles AB, $B\Gamma$. dico, totam $A\Gamma$ irrationalem esse.

nam quoniam AB, $B\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt (nam potentia tantum sunt commensurabiles), et $AB:B\Gamma = AB \times B\Gamma:B\Gamma^2$ [prop. XXI lemma], etiam $AB \times B\Gamma$ et $B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum $AB \times B\Gamma$ et $2AB \times B\Gamma$ commensurabilia sunt [prop. VI], et $AB^2 + B\Gamma^2$, $B\Gamma^2$ commensurabilia sunt (nam AB, $B\Gamma$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles) [prop. XV]. itaque $2AB \times B\Gamma$ et $AB^2 + B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. et componendo

 $2 AB \times B\Gamma + AB^2 + B\Gamma^2$, hoc est $A\Gamma^2$ [II, 4], et $AB^2 + B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [prop. XVI]. uerum $AB^2 + B\Gamma^2$ rationale est. itaque $A\Gamma^2$ irrationale est [def. 4]. quare etiam $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4], uocetur autem ex duobus nominibus; quod erat demonstrandum.

XXXVII.

Si duae rectae mediae potentia tantum commensurabiles componuntur spatium rationale comprehendentes, tota irrationalis est, uocetur autem ex duabus mediis prima.

Componantur enim duae mediae potentia tantum commensurabiles $\mathcal{A}B$, $\mathcal{B}\Gamma$ spatium rationale comprehendentes [prop. XXVII]. dico, totam $\mathcal{A}\Gamma$ irrationalem esse.

Fb. Ante δπεο schol. est, u. app. δπεο έδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 17. λη' F. 19. συντεθώσιν BF. 20. έστι PBV, comp. Fb. 21. συγκαλείσθωσαν b. 22. και λέγω F. δίη] post ras. 1 litt. P, om. Fb.

10

Ἐπεὶ γὰρ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΒ τῆ ΒΓ μήπει, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἄρα ἀσύμμετρά ἐστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ συνθέντι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΙ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ, ἀσύμμετρόν ἐστι τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ὑπὸνὸ δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ὑπόκεινται γὰρ αἱ ΑΒ, ΒΙ ὑπὸν περιέχουσαι ἄλογον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἄλογος ἄρα ἡ ΑΓ, καλείσθω δὲ ἐκ δύο μέσων πρώτη ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λη'.

Έὰν δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετοοι συντεθῶσι μέσον περιέχουσαι, ἡ ὅλη ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ ἐκ δύο μέσων δευτέρα.

Δ Συγκείσθωσαν γὰς δύο μέσαι δυνάμει μόνον σύμ-15 μετροι αί ΑΒ, ΒΓ μέσον περιέχουσαι λέγω, ὅτι ἄλογός ἐστιν ἡ ΑΓ.

'Εκκείσθω γὰρ ὁητὴ ἡ ΔΕ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἴσον παρὰ τὴν ΔΕ παραβεβλήσθω τὸ ΔΖ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἴσον ἐστὶ 20 τοῖς τε ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, παραβεβλήσθω δὴ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ παρὰ τὴν ΔΕ ἴσον τὸ ΕΘ λοιπὸν ἄρα τὸ ΘΖ ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. καὶ ἐπεὶ μέση ἐστὶν ἐκατέρα τῶν ΑΒ, ΒΓ, μέσα ἄρα ἐστὶ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν

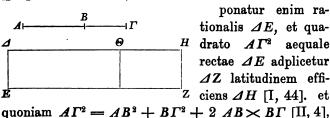
^{1.} $\tau\tilde{\eta}$] m. rec. P. $A\Gamma$ b. 2. ἐστι τῷ] corr. ex ἔστω m. 2 B. $\tau\tilde{\varphi}$] corr. ex τό F. 3. $\pi\alpha\ell$] om. Theon (BFVb). συντεθέντι P. ἄφα τά Theon (BFVb). τά] τό V. 4. ἐστιν P. τὸ ἀπό] in ras. m. 1 P. 5. σύμμετρα F, sed. corr. ἐστιν P. $B\Gamma$] postea ins. F. $\epsilon\eta\tau$ όν -6. $B\Gamma$] (prius) om. Fb, m. 2 B. 6. γ άρ] m. 2 B, δὲ Fb, B m. 1. α ℓ] α ℓ ἀπὸ τῶν b. 7. ἄλογος -8. $A\Gamma$] mg. m. 1 P. 8. $\pi \varphi$ ωτη] seq. schol., u. app. ὅπεφ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 10. λ θ΄ F.

nam quoniam AB, $B\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt, etiam $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabiles sunt [cfr. p. 108, 1 sq.]. et component of $AB^2 + B\Gamma^2 + 2AB \times B\Gamma$, hoc est $A\Gamma^2$ [II, 4], et $AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XVI]. uerum $AB \times B\Gamma$ rationale est; supposuimus enim, AB et $B\Gamma$ spatium rationale comprehendere. itaque $A\Gamma^2$ irrationale est. ergo $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4], uocetur autem ex duabus mediis prima; quod erat demonstrandum.

XXXVIII.

Si duae mediae potentia tantum commensurabiles componuntur medium comprehendentes, tota irrationalis est, uocetur autem ex duabus mediis secunda.

Componentur enim duae mediae potentia tantum commensurabiles AB, $B\Gamma$ medium comprehendentes [prop. XXVIII]. dico, $A\Gamma$ irrationalem esse.

^{12.} συντεθώσιν PF. 13. έστι BV, comp. Fb. 17. γάρ] om. FVb, m. 2 B. $\dot{\eta}$] corr. ex α V. $\tau \ddot{\varphi}$] corr. ex τό m. 2 P. 21. Post BΓ add. Theon: τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ΔΖ, καὶ τὸ ΔΖ ἄρα ἴσον ἐστὶ τοῖς (τε add. V) ἀπὸ τῶν AB, BΓ καὶ τῷ δἰς ὑπὸ τῶν AB, BΓ (BVb, F mg. m. 1). δὴ παρὰ τὴν ΔΕ V. παρὰ τὴν ΔΕ] om. V. 22. ἐστί] m. 2 F. 24. μέση B, corr. m. 2. ἑστί] m. 2 V.

ΑΒ, ΒΓ. μέσον δε ύπόκειται και το δις ύπο των ΑΒ, ΒΓ. καί έστι τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσον τὸ ΕΘ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῷν ΑΒ, ΒΓ ἴσον τὸ ΖΘ: μέσον ἄρα έκάτερον τῶν ΕΘ, ΘΖ. καὶ παρὰ ἡητὴν 5 την ΔΕ παράκειται όητη άρα έστιν έκατέρα των ΔΘ, ΘΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΔΕ μήκει. ἐπεὶ οὖν άσύμμετρός έστιν ή ΑΒ τῆ ΒΓ μήκει, καί έστιν ώς ή ΑΒ πρός την ΒΓ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ πρὸς τὸ ύπο τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς 10 ΑΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΒ σύμμετρόν έστι τὸ συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τετραγώνων, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ σύμμετρόν έστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ἀσύμμετρον ἄρα έστὶ τὸ συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ δὶς 15 ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσον έστὶ τὸ ΕΘ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν AB, BΓ ἴσον έστι τὸ ΘΖ. ἀσύμμετρον ἄρα έστι τὸ ΕΘ τῷ ΘΖ. ώστε καὶ ή ΔΘ τη ΘΗ έστιν ἀσύμμετρος μήκει. αί ΔΘ, ΘΗ ἄρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. 20 ω στε $\dot{\eta}$ ΔH $\ddot{\alpha}$ λογός έστιν. $\dot{\phi}$ ητ $\dot{\eta}$ δε $\dot{\eta}$ ΔE το δε $\dot{\nu}$ πο άλόγου καὶ όητης περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἄλογόν έστιν άλογον άρα έστι τὸ ΔΖ γωρίον, και ή δυναμένη [αὐτὸ] ἄλογός ἐστιν. δύναται δὲ τὸ ΔΖ ἡ ΑΓ.

^{1.} $n\alpha l$] om. BFb; $\tau \delta$ ὑπὸ $\tau \bar{\omega} \nu$ (om. Fb) AB, $B\Gamma$. $\mu \acute{\epsilon} \sigma \sigma \nu$ ἄρα Bb, postea ins. F; $n \acute{\epsilon} (\mu \acute{\epsilon} v \sigma \nu)$ τὸ δ l_s ὑπὸ $\tau \bar{\omega} \nu$ AB, $B\Gamma$. $\mu \acute{\epsilon} \sigma \sigma \nu$ ἄρα mg. m. rec. B. ὑπὸ $\tau \bar{\omega} \nu$] spat. uac. F. 3. $Z\Theta$] corr. ex ΘZ ∇ . 5. $\pi \alpha \rho \acute{\epsilon} n \acute{\epsilon} \iota \nu \tau \nu$ 6. $\mathring{\epsilon} \pi \acute{\epsilon} l$ οὖν] $n \acute{\epsilon} l$ $\mathring{\epsilon} \iota \iota \iota \nu$ 7. $n \acute{\epsilon} l$ m 9. $B\Gamma$] om. Theon (BFVb). 9. ἀσύμμετρον — 10. $B\Gamma$] punctis del. ∇ . 9. ἄρα] om. FVb, n rec. B. $\mathring{\epsilon} \sigma \iota l \nu$ P. $\mathring{\epsilon} n \acute{\epsilon} l$ $\mathring{\epsilon} l$

rectae ΔE adplicatur $E\Theta$ quadratis $AB^2 + B\Gamma^2$ aequale. itaque reliquum $\Theta Z = 2 AB \times B\Gamma$. et quoniam media est utraque AB, $B\Gamma$, etiam $AB^2 + B\Gamma^2$ media sunt. supposuimus autem, etiam $2 AB \times B\Gamma$ medium esse. et $E\Theta = AB^2 + B\Gamma^2$, $Z\Theta = 2AB \times B\Gamma$. itaque utrumque $E\Theta$, ΘZ medium est. et rationali ΔE adplicata sunt. itaque utraque $\Delta \Theta$, ΘH rationalis est et rectae ΔE longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. iam quoniam AB, $B\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt, et $AB:B\Gamma = AB^2:AB \times B\Gamma$ [prop. XXI lemma], AB^2 et $AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum AB^2 et $AB^2 + B\Gamma^2$ commensurabilia sunt [prop. XV], et $AB \times B\Gamma$, $2AB \times B\Gamma$ commensurabilia sunt [prop. VI]. itaque $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2 AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. uerum $E\Theta = AB^2 + B\Gamma^2$, $\Theta Z = 2AB \times B\Gamma$. itaque $E\Theta$, ΘZ incommensurabilia sunt. quare etiam $\Delta\Theta$, **OH** longitudine incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. ergo $\Delta\Theta$, ΘH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare ΔH irrationalis est [prop. XXXVI]. uerum ΔE rationalis est. rectangulum autem recta irrationali et rationali comprehensum irrationale est [prop. XX]. quare spatium \(\mathcal{Z} \) irrationale est, et recta ei aequalis quadrata irrationalis est [def. 4]. uerum $A\Gamma^2 = \Delta Z$. ergo $A\Gamma$ irrationalis est; uocetur

quod om. ἀπό lin. 14 — AB, BΓ lin. 15 et del. ἀσύμμετρον

 lin 13 — ἐκ τῶν lin. 14.
 17. ΘΖ] mut. in ZΘ V, ZΘ BFb.

 ἐστίν P. ΘΖ] ΖΘ Bb.
 18. ἀσύμμετρός ἐστι V. μήκει]

 om. Fb, m. 2 B.
 Deinde add. ἐδείχθησαν δὲ ξηταί V, m.

 2 B.
 19. εἰσιν PB.
 20. ἐστι BV, comp. Fb.
 22. ἐστίν P.

 καί] ἄστε καί V.
 23. αὐτό] om. P. ἐστι PBV, comp. Fb.
 δὲ ἡ ΔΖ τὸ ΑΓ ἄρα ἄλογός ἐστιν F.

αλογος αρα έστιν ή ΑΓ, καλείσθω δε έκ δύο μέσων δευτέρα. ὅπερ ἔδει δεϊξαι.

λĐ'.

'Εὰν δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι συν5 τεθῶσι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων ὁητόν, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν μέσον, ἡ ὅλη εὐθεῖα ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ μείζων.

Συγκείσθωσαν γὰο δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμε-10 τροι αί ΑΒ, ΒΓ ποιοῦσαι τὰ προκείμενα· λέγω, ὅτι ἄλογός ἐστιν ἡ ΑΓ.

Ἐπεὶ γὰο τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον ἐστίν, καὶ τὸ δὶς [ἄρα] ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον ἐστίν. τὸ δὲ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ όητόν ἀσύμ15 μετρον ἄρα ἐστὶ τὸ δὶς υπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ συγκειμένῷ ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ · ὅστε καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ, ἀσύμμετρον ἐστι τῷ συγκειμένῷ ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ [ὁητὸν δὲ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ] ¨ ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ. ὅστε καὶ ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ μείζων. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μ' .

Έὰν δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι συν-25 τεθῶσι ποιοῦσαι το μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον, το δ' ὑπ' αὐτῶν

δεντέρα] seq. schol., u. app. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp.
 P, om. BFVb. 3. λθ΄] om. b, μ΄ F. 4. συντεθῶσιν PBF.

autem ex duabus mediis secunda. quod erat demonstrandum.

XXXIX.

Si duae rectae potentia incommensurabiles componuntur, quae summam quadratorum suorum rationalem efficiant, rectangulum autem medium, tota recta irrationalis est, uocetur autem maior.

Componantur enim duae rectae potentia incommensurabiles $AB, B\Gamma$, quae proposita efficiant [prop. XXXIII]. dico, $A\Gamma$ irrationalem esse.

nam quoniam $AB \times B\Gamma$ medium est, etiam $2AB \times B\Gamma$ medium est [prop. VI, XXIII coroll.]. est autem $AB^2 + B\Gamma^2$ rationale. itaque $2AB \times B\Gamma$ et $AB^2 + B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [def. 4]. quare etiam $AB^2 + B\Gamma^2 + 2AB \times B\Gamma$, hoc est $A\Gamma^2$ [II, 4], et $AB^2 + B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [prop. XVI]. ergo $A\Gamma^2$ irrationale est; quare etiam $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4]; uocetur autem maior. quod erat demonstrandum.

XL.

Si duae rectae potentia incommensurabiles componuntur, quae summam quadratorum suorum mediam efficiant, rectangulum autem rationale, tota recta irra-

^{5.} μέν] τε V. 6. τετφάγωνον b. τὸ δέ BF, δὲ τό b. 7. ἐστί V, comp. Fb. 12. ἐστί PBV, comp. Fb. 13. ἄφα] om. P. ἐστί PBV, comp. Fb. 16. τά] τό B. 18. ἐστίν P. σύμμετφον b, corr. m. rec. ἐστιν P. 19. ὅητόν — 20. ΒΓ] om. P. 20. ἄλογος F, corr. m. 1. 21. ἐστι PBV, comp. Fb. 22. μείζων] seq. schol., u. app. ὅπεφ ἔδει δεἰξαι] om. BFb, comp. P. 23. μα΄ F. 24. συντεθῶσιν BF. 26. δέ F.

φητόν, ή όλη εὐθεῖα ἄλογός ἐστιν, καλείσθω δὲ

δητον καλ μέσον δυναμένη. Συγκείσθωσαν γὰρ δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι ω αί ΑΒ, ΒΓ ποιούσαι τὰ προκείμενα λέγω, ὅτι ἄλογός 5 έστιν ή ΑΓ.

Έπεὶ γὰο τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ. ΒΓ μέσον έστίν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ὁητόν, ἀσύμμετρον ἄρα έστὶ τὸ συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, $B\Gamma$ $\tau \tilde{\omega}$ δl_S $\dot{v}\pi \dot{o}$ $\tau \tilde{\omega} v$ AB, $B\Gamma$. $\tilde{\omega}$ $\sigma \tau \varepsilon$ $\pi \alpha l$ $\tau \dot{o}$ $\dot{\alpha}\pi \dot{o}$ $\tau \tilde{\eta}_S$ 10 ΑΓ ἀσύμμετρόν έστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ὁητὸν δὲ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἄλογον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ. άλογος άρα ή ΑΓ, καλείσθω δε φητον και μέσον δυναμένη. ὅπερ ἔδει δεζξαι.

uα'.

Έὰν δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι συντεθώσι ποιούσαι τό τε συγκείμενον έκ τών ἀπ αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ τὸ ὑπὰ αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τῷ συγκειμένῷ ἐκ τῷν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων, ἡ ὅλη εὐθεῖα ἄλογός 20 έστιν, καλείσθω δε δύο μέσα δυναμένη.

Ι: Ε Συγκείσθωσαν γαο δύο εύθεται δυνάμει άσύμμετροι αί ΑΒ, ΒΓ ποιούσαι τὰ προκείμενα λέγω, ὅτι ή ΑΓ ἄλογός ἐστιν.

Έκκείσθω φητή ή ΔΕ, καί παραβεβλήσθω παρά

^{1.} δητόν, ή] in ras. V. έστι BV, comp. Fb. καλείται P. 3. γάο] supra scr. m. 1 b. 4. αί] supra m. 1 P. nelμενα F, sed corr. 5. AB, corr. m. rec., P. corr. m. 2. 7. μέσον] μέσ- in ras. V. ἐστί PBVb, comp. F. δίς] supra scr. m. 1 V. ξητόν] corr. ex μέσον m. 2 V. σύμμετρον B, corr. m. rec. 8. έστιν P. 10. $τ\tilde{\varphi} - B\Gamma$] bis b, mg. m. 1 P. Post καί add. συνθέντι Theon (BFVb), P m.

tionalis est, uocetur autem spatio rationali et medio aequalis quadrata.

Componentur enim duae rectae potentia incommensurabiles, quae proposita efficient, AB, $B\Gamma$ [prop. XXXIV]. dico, $A\Gamma$ irrationalem esse.

B nam quoniam $AB^2 + B\Gamma^2$ medium est, $2AB \times B\Gamma$ autem rationale, $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt. quare etiam $A\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XVI]. uerum $2AB \times B\Gamma$ rationale est. itaque $A\Gamma^2$ irrationale est. quare $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4]; uocetur autem spatio rationali et medio aequalis quadrata. quod erat demon-

XLI.

strandum.

Si duae rectae potentia incommensurabiles componuntur, quae summam quadratorum suorum mediam efficiant, et rectangulum medium et simul summae quadratorum incommensurabile, tota recta irrationalis est, uocetur autem duobus spatiis mediis aequalis quadrata.

Componantur enim duae rectae potentia incommensurabiles AB, $B\Gamma$, quae proposita efficiant [prop. XXXV]. dico, $A\Gamma$ irrationalem esse.

ponatur rationalis ΔE , et rectae ΔE quadratis

rec. 12. ἄλογος — $A\Gamma$] mg. m. 1 P. 13. δυναμένη] seq. schol., u. app. ὅπες ἔδει δείξαι] om. BFb, comp. P. 14. μα'] mut. in $\mu\beta'$ m. 2 F. 15. συντεθῶσιν PBF. 17. καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν μέσον] supra scr. m. 2 V. 19. τετραγώνωι PV. ἡ] m. 2 F. 20. ἐστι PBV, comp. Fb. 22. τὰ προκείμενα] τὸ τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τῷ συγκειμένω ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ τετραγώνων Theon (BFV b, τετραγώνων FV b).

τὴν ΔΕ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσον τὸ ΔΖ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσον τὸ ΗΘ. ὅλον ἄρα τὸ ΔΘ ίσον έστι τῶ ἀπὸ τῆς ΑΓ τετραγώνω. καὶ ἐπεὶ μέσον έστὶ τὸ συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ. ΒΓ. 5 καί έστιν ίσον τῷ ΔΖ, μέσον ἄρα έστὶ καὶ τὸ ΔΖ. καὶ παρὰ δητὴν τὴν ΔΕ παράκειται δητὴ ἄρα ἐστὶν ή ΔΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΔΕ μήκει. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ή ΗΚ φητή έστι καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΗΖ, τουτέστι τη ΔΕ, μήκει. καὶ έπεὶ ἀσύμμετοά έστι τὰ ἀπὸ 10 τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἀσύμμετρόν έστι τὸ ΔΖ τῷ ΗΘ. ώστε καὶ ἡ ΔΗ τῆ ΗΚ ἀσύμμετρός έστιν. καί είσι φηταί αί ΔΗ, ΗΚ άρα φηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. άλογος άρα έστιν ή $\Delta K \dot{\eta}$ καλουμένη έκ δύο ὀνομάτων. $\delta \eta \tau \dot{\eta}$ δε $\dot{\eta}$ ΔE 15 άλογον άρα έστὶ τὸ ΔΘ καὶ ἡ δυναμένη αὐτὸ άλογός έστιν. δύναται δε τὸ ΘΔ ή ΑΓ. ἄλογος ἄρα έστιν ή ΑΓ, καλείσθω δε δύο μέσα δυναμένη. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Αῆμμα.

20 "Ότι δὲ αί εἰρημέναι ἄλογοι μοναχῶς διαιροῦνται εἰς τὰς εὐθείας, έξ ὧν σύγκεινται ποιουσῶν τὰ προκείμενα εἴδη, ὑδείξομεν ἤδη προεκθέμενοι λημμάτιον τοιοῦτον.

'Εκκείσθω εὐθεῖα ή AB καὶ τετμήσθω ή ὅλη εἰς 25 ἄνισα καθ' έκάτερον τῶν Γ , Δ , ὑποκείσθω δὲ μείζων

^{1.} ΔE] corr. ex ΔA m. 2 P. 3. $\Theta \Delta$ P. 6. ΔE] corr. ex Δ m. rec. B. 7. $\delta \iota \acute{\alpha} - 9$. $\iota \acute{\eta} \kappa \epsilon \iota$] mg. m. 2 F. 8. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota \iota \nu$ B. 9. $\dot{\alpha} \sigma \acute{\iota} \iota \iota \iota \iota \iota \nu$ BV. 10. $\iota \iota \acute{\varphi} - B \Gamma$] mg. m. 1 P ($\iota \acute{\varphi}$ corr. ex $\iota \acute{\sigma}$ m. rec.). 11. $\dot{\alpha} \varrho \alpha \dot{\epsilon} \sigma \iota \iota \dot{\nu}$ P. ΔH] H Δ b. 12. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota$ Vb, comp. F m. 2. $\dot{\epsilon} \iota \sigma \iota \iota \nu$ B. Post $\alpha \acute{\epsilon}$ del. $\delta \acute{\epsilon}$ F. $\dot{\alpha} \varrho \alpha$] m. 2 F. 13. $\dot{\epsilon} \iota \sigma \iota \nu$ P. 14. ΔK] K e corr. m. 1 b. 16. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota$ V, comp. b et m. 2 F. $\Theta \Delta$] in ras. Vb, $\Delta \Theta$ corr. ex ΔH m. 2 B. $\dot{\dot{\eta}} \Delta \Gamma$] m. 2 B. $\ddot{\alpha} \varrho \alpha$] $\dot{\gamma} \alpha \varrho$ B.

 $AB^2 + B\Gamma^2$ aequale adplicatur ΔZ , rectangulo autem $2 AB \times B\Gamma$ acquale $H\Theta$. itaque $\Delta\Theta = A\Gamma^2$ [II, 4]. et quoniam $AB^2 + B\Gamma^2$ medium est et $=\Delta Z$, etiam ΔZ medium est. et rectae rationali ΔE adplicatum est. itaque ΔH H rationalis est et rectae ΔE longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. eadem de causa etiam HK rationalis est et rectae HZ, hoc est ΔE , longitudine incommensurabilis. et quoniam $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2 AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt. ΔZ et $H\Theta$ incommensurabilia sunt. quare etiam ⊿H, HK incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et sunt rationales; itaque ΔH , HK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΔK irrationalis est, ex duobus nominibus quae uocatur [prop. XXXVI]. \(\Delta E \) autem rationalis est. itaque $\Delta\Theta$ irrationale est, et recta ei aequalis quadrata irrationalis [def. 4]. est autem $A\Gamma^2 = \Delta\Theta$. ergo $A\Gamma$ irrationalis est; uocetur autem duobus spatiis mediis aequalis quadrata. quod erat demonstrandum.

Lemma.

Rectas autem irrationales, quas nominauimus, uno tantum modo in rectas diuidi, ex quibus compositae sint proposita efficientibus, demonstrabimus huiusmodi lemmate praemisso.

^{17.} δυναμένη] seq. schol., u. app. ὅπες ἔδει δείξαι] om. BFVb. 19. λημμα] om. BV, m. rec. P. 20. ὅτι] τι V. 21. προσπείμενα F, corr. m. 2. 22. προσέμενοι P, προσεπθέμενοι B et F, sed corr. 24. Ante εὐθεὶα ras. 3 litt. V. η ὅλη ΕV b. 25. καὶ καθ' F. ἐκάτερα BV. ὑποκείσθω δέ] καὶ ὑποκείσθω P.

20

 $\dot{\eta}$ $A\Gamma$ $\tau \ddot{\eta}_S$ ΔB . λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB μείζονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB .

Τετμήσθω γάρ ή ΑΒ δίχα κατά τὸ Ε. καὶ ἐπεὶ μείζων έστιν ή ΑΓ της ΔΒ, ποινή άφηρήσθω ή ΔΓ. 5 λοιπη ἄρα η $A\Delta$ λοιπης της ΓB μείζων έστίν. ἴση δὲ ἡ ΑΕ τῆ ΕΒ· ἐλάττων ἄρα ἡ ΔΕ τῆς ΕΓ· τὰ Γ, Δ ἄρα σημεία οὐκ ἴσον ἀπέχουσι τῆς διχοτομίας. καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΓ ίσον έστι τῷ ἀπὸ τῆς ΕΒ, ἀλλὰ μὴν και τὸ ὑπὸ τῶν ΕΒ, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῷν ΑΔ, ΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΔE $\dot{\omega}$ ν $\dot{\tau}$ $\dot{0}$ $\dot{\alpha}$ $\dot{\pi}$ $\dot{0}$ $\dot{\tau}$ $\ddot{\eta}$ $\dot{\eta}$ \dot{S} ΔE $\ddot{\epsilon}$ λ α δ δ $\dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}$ δ τ $\dot{\tau}$ $\dot{0}$ $\dot{0}$ $\dot{\alpha}$ $\dot{\pi}$ $\dot{0}$ $\dot{\tau}$ $\ddot{\eta}$ \dot{S} ΕΓ΄ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἔλασσόν 15 έστι τοῦ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. ὥστε καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ έλασσόν έστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ λοιπον ἄρα το συγκείμενον έκ των ἀπο των ΑΓ, ΓΒ μειζόν έστι τοῦ συγκειμένου έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ . οπερ έδει δείξαι.

μβ΄.

Ή έκ δύο ὀνομάτων κατὰ εν μόνον σημεῖον διαιρεῖται εἰς τὰ ὀνόματα.

Εστω έκ δύο ὀνομάτων ἡ ΑΒ διηρημένη εἰς τὰ ὀνόματα κατα τὸ Γ΄ αἱ ΑΓ, ΓΒ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνά-25 μει μόνον σύμμετροι. λέγω, ὅτι ἡ ΑΒ κατ ἄλλο σημεῖον οὐ διαιρεῖται εἰς δύο ὁητὰς δυνάμει μόνον συμμέτρους.

^{2.} $A\Delta$] $A\Gamma$ corr. in AB m. rec. b. 4. Post noin del. de V. $\Delta\Gamma$] $A\Gamma$ b, $\Delta\Gamma$ nai P. 6. élásson P. äqu éstin P. 7. Δ , Γ P. 9. $\mu\eta\nu$] om. P. 10. $\tau\eta_S$ ΔE V. $\tau\bar{\phi}$] $\tau\sigma\bar{\nu}$ b.

Ponatur recta AB et tota in Γ , Δ in partes inaequales secetur, et supponatur $A\Gamma > \Delta B$. dico, esse $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > A\Delta^2 + \Delta B^2$. nam AB in duas partes aequales secetur in E. et quoniam $A\Gamma > \Delta B$, subtrahatur, quae communis est, $\Delta\Gamma$ itaque relinquitur $A\Delta > \Gamma B$. uerum AE = EB. itaque $\Delta E < E\Gamma$ itaque puncta Γ , Δ a puncto medio aequaliter non distant. et quoniam $A\Gamma \times \Gamma B + E\Gamma^2 = EB^2$ [II, 5], et $A\Delta \times \Delta B + \Delta E^2 = EB^2$ [id.], erit $A\Gamma \times \Gamma B + E\Gamma^2 = A\Delta \times \Delta B + \Delta E^2$. quorum $\Delta E^2 < E\Gamma^2$. itaque reliquum $A\Gamma \times \Gamma B < A\Delta \times \Delta B$. quare etiam $2A\Gamma \times \Gamma B < 2A\Delta \times \Delta B$, ergo etiam reliquum $\Delta \Gamma = \Gamma B^2 > A\Delta^2 + \Delta B^2$; quod erat demonstrandum.

XLII.

Recta ex duobus nominibus in uno tantum puncto in nomina diuiditur.

Ex duobus nominibus sit AB in puncto Γ in nomina divisa. itaque $A\Gamma$, ΓB rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. XXXVI]. dico, AB in nullo alio puncto in duas rationales potentia tantum commensurabiles dividi.

¹⁾ Nam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B = AB^2 = A\Delta^2 + \Delta B^2 + 2 A\Delta \times \Delta B$ (II, 4).

^{11.} ΓB] in ras. F. 12. $\tau \tilde{\eta} s$] postea ins. F. 13. $\tilde{\omega} v - \Delta E$] om F. Elagov V. $\tilde{\epsilon} \sigma v$] om V. 14. Elagrov BV b, comp. F (in B supra scr. $\mu s \tilde{\epsilon} \tilde{\epsilon} \sigma v$] om. Ve. 14. Elagrov BV b, comp. F (in B supra scr. $\mu s \tilde{\epsilon} \tilde{\epsilon} \sigma v$] corr. ex $\tilde{v} \pi \tilde{\epsilon} \sigma$ in. 16. 16. $\pi \alpha t$] supra scr. F. 18. $\tilde{\alpha} \pi \tilde{\epsilon}$] corr. ex $\tilde{v} \pi \tilde{\epsilon} \sigma$ in. 2 V. 19. Ante $\tilde{\sigma} \pi s \tilde{\epsilon} \sigma$ add. sinse over apport $\tilde{\epsilon} \sigma \tilde{\epsilon} \sigma \tilde{\epsilon} r \tilde{\epsilon} \tau$ ($\tau \tilde{\omega} v$ b) $\tilde{\epsilon} \pi \tilde{\epsilon} \sigma$ Theon (BFVb), m. rec. P. 21. $\pi \alpha \tilde{\sigma} \tilde{\epsilon} \sigma \tilde{\epsilon} \sigma$ b. 24. $\pi \alpha \tau \tilde{\epsilon} \tilde{\epsilon} \sigma v$ supra scr. m. 1 P. $\tilde{\epsilon} \tilde{\epsilon} \sigma v v P$ BF.

Εί γὰο δυνατόν, διηρήσθω καὶ κατα τὸ Δ, ώστε καὶ τὰς ΑΔ, ΔΒ όητὰς είναι δυνάμει μόνον συμμέτρους. φανερον δή, ὅτι ἡ ΑΓ τῆ ΔΒ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτή. εί γὰο δυνατόν, ἔστω. ἔσται δὴ καὶ ἡ ΑΔ τῆ 5 ΓΒ ή αὐτή· καὶ ἔσται ώς ή ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ, οῦτως ή Β Δ πρός την Δ Α, καὶ ἔσται ή Α Β κατὰ τὸ αὐτὸ τῆ κατὰ τὸ Γ διαιρέσει διαιρεθείσα καὶ κατὰ τὸ Δ. οπερ ούχ υπόκειται. ούκ άρα ή ΑΓ τη ΔΒ έστιν ή αὐτή. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὰ Γ. Δ σημεῖα οὐκ ἴσον 10 ἀπέχουσι τῆς διχοτομίας. ῷ ἄρα διαφέρει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ. ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, τούτω διαφέρει καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ διὰ τὸ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ 15 τῶν ΑΔ, ΔΒ ἴσα εἶναι τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπο τῶν ΑΔ, ΔΒ διαφέρει δητῷ. όητὰ γὰρ ἀμφότερα καὶ τὸ δὶς ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ διαφέρει όητῷ μέσα ὄντα: οπερ άτοπον μέσον γαρ μέσου ούχ ύπερέχει όητω.

Οὐκ ᾶρα ἡ ἐκ δύο ὀνομάτων κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο σημεῖον διαιρεῖται· καθ' εν ἄρα μόνον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

 $\mu \gamma'$

Ή ἐκ δύο μέσων πρώτη καθ' ἕν μόνον ση-25 μεῖον διαιρεῖται.

^{1.} διαιρείσθω ∇ . καὶ κατά] κατά] BFVb. 3. $\triangle B]$ $B \triangle C$ e corr. m. 2 ∇ . 4. δή] corr. ex δέ ∇ . $A \triangle C$ corr. ex $A \Gamma \nabla$. 5. $\Gamma B]$ mut. in $B \Gamma \nabla$. $\dot{\omega}_S \dot{\eta} - 6$. ξόται] m. 2 B. 6. τήν] om. Fb. $\dot{\eta}$] $\dot{\omega}_S \dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ b (corr.), $\dot{\omega}_S$ supra scr. m. 1 F. αὐτό] αὐ- e corr. ∇ ; αὐτό τμῆμα P, τμῆμα supra scr. m. 2 ∇ . 7. τῆ κατά] m. rec. P. Post καί add. τῆ supra m. 1 ∇ . 8. $\triangle B$ AB φ . 10. ἀπέχονσιν B. τοῦ διχοτομίον P, corr. m. rec. $\dot{\varphi}$] $\dot{\omega}_S$ φ . 12. $A\Gamma$, ΓB P. τοῦ] corr. ex ov

Nam, si fieri potest, in ⊿ diuidatur ita, ut etiam $A\Delta$, ΔB rationales sint potentia tantum commensurabiles. manifestum est igitur, $A\Gamma$ et △B easdem non esse. sint enim, si fieri potest. itaque etiam A d et \(\Gamma B \) eaedem erunt. et erit $_{\Gamma}$ $A\Gamma$: $\Gamma B = B\Delta$: ΔA , et AB etiam in Δ eodem modo ac in Γ diuisa erit, id quod contra hypothesim est. quare $A\Gamma$, ΔB eaedem non sunt. ea de causa Γ , ⊿ puncta a medio puncto aequaliter non distant [cfr. lemma]. quo igitur $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ ab $A\Delta^2 + \Delta B^2$ differt [u. lemma], eo etiam $2A\Delta \times \Delta B$ a $2A\Gamma \times \Gamma B$ differt, quia $A\Gamma^2$ $+ \Gamma B^2 + 2 \Lambda \Gamma \times \Gamma B = \Lambda B^2 = \Lambda \Delta^2 + \Delta B^2 + 2 \Lambda \Delta$ $\times \Delta B$ [II, 4]. uerum $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ ab $A\Delta^2 + \Delta B^2$ spatio rationali differt; nam utrumque rationale est. itaque etiam $2A\Delta \times \Delta B$ a $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali differt, quamquam media sunt [prop. XXI]; quod absurdum est; nam spatium medium non excedit medium spatio rationali [prop. XXVI].

Ergo recta ex duobus nominibus non dividitur in punctis diversis; itaque in uno tantum dividitur; quod erat demonstrandum.

XLIII.

Recta ex duabus mediis prima in uno tantum puncto diuiditur.

m. rec. P. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. P. $A \Gamma$, ΓB] $A \Delta$, ΔB P. 15. A B] supra scr. Δ b. 16. Post ΓB ras. magna V. $\tau \tilde{\omega} \nu$] corr. ex $\tau \tilde{\omega}$ b. 17. $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$] supra scr. m. 2 F. $A \Delta B$ P, corr. m. rec. 18. $A \Gamma B$ Pb, corr. m. rec. 19. $\delta \pi \epsilon \varrho$ $\tilde{\alpha} \tau \sigma \pi \sigma \nu$] om. Theon (BFVb). $\gamma \tilde{\alpha} \varrho$] δέ Theon (BFVb). 21. διεφείται P, corr. m. rec. $\tilde{\sigma} \pi \epsilon \varrho$ έδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 25. διαιφείται είς τὰ ὀνόματα Theon (BFVb).

"Εστω έκ δύο μέσων πρώτη ή AB διηρημένη κατὰ τὸ Γ, ώστε τὰς AΓ, ΓΒ μέσας εἶναι δυνάμει μόνον συμμέτρους φητὸν περιεχούσας λέγω, ὅτι ἡ AB κατ ἄλλο σημεῖον οὐ διαιρεῖται.

Εἰ γὰο δυνατόν, διηρήσθω καὶ κατὰ τὸ Δ, ῶστε καὶ τὰς ΑΔ, ΔΒ μέσας εἰναι δυνάμει μόνον συμμέτρους ἡητὸν περιεχούσας. ἐπεὶ οὖν, ῷ διαφέρει τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τούτῷ διαφέρει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, 10 ∮ητῷ δὲ διαφέρει τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ' ῥητὰ γὰρ ἀμφότερα ἡητῷ ἄρα διαφέρει καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μέσα ὅντα ὅπερ ἄτοπον.

Οὐκ ἄρα ἡ ἐκ δύο μέσων πρώτη κατ' ἄλλο καὶ 15 ἄλλο σημείον διαιρεϊται εἰς τὰ ὀνόματα καθ' Εν ἄρα μόνον ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μδ'.

Ή έκ δύο μέσων δευτέρα καθ' εν μόνον σημετον διαιρετται.

20 "Εστω έκ δύο μέσων δευτέρα ή ΑΒ διηρημένη κατὰ τὸ Γ, ώστε τὰς ΑΓ, ΓΒ μέσας εἶναι δυνάμει μόνον συμμέτρους μέσον περιεχούσας φανερὸν δή, ὅτι τὸ Γ οὖκ ἔστι κατὰ τῆς διχοτομίας, ὅτι οὖκ εἰσὶ μήκει σύμμετροι. λέγω, ὅτι ἡ ΑΒ κατ᾽ ἄλλο σημεῖον οὖ διαι-25 ρεῖται.

Εί γὰρ δυνατόν, διηρήσθω καὶ κατὰ τὸ Δ, ώστε

 ^{1.} ἡ AB] supra scr. F, corr. ex ἡ AΔ m. rec. P. 4. oὐ]
 om. b. 5. nαί] om. Fb. 9. τῶν ἀπό] in ras. m. 1 P. 10.
 ΔΒ] supra scr. m. 1 F. 13. Post ὅντα add. μέσον μέσον ὑπερέχει ὅητῷ φ. 16. ὅπερ ἔδει δεἰξαί] comp. P, om. BFVb. 17. μδ'] mut. in με' F. 19. διαιρεῖται εἰς τὰ ὀνόματα

Sit AB ex duabus mediis prima in Γ ita diuisa, ut $A\Gamma$, ΓB mediae sint potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes [prop. XXXVII]. dico, AB in nullo alio puncto diuidi.

nam, si fieri potest, in Δ ita diuidatur, ut etiam $A\Delta$, ΔB mediae sint potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes. iam quoniam, quo differt $2A\Delta \times \Delta B$ a $2A\Gamma \times \Gamma B$, eo differt $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ ab $A\Delta^2 + \Delta B^2$ [prop. XLI lemma], et $2A\Delta \times \Delta B$ a $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali differt (nam utrumque rationale est), etiam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ ab $A\Delta^2 + \Delta B^2$ spatio rationali differt, quamquam media sunt; quod absurdum est [prop. XXVI].

Ergo recta ex duabus mediis prima in nomina non diuiditur in punctis diuersis; itaque in uno tantum diuiditur; quod erat demonstrandum.

XLIV.

Recta ex duabus mediis secunda in uno tantum puncto diuiditur.

Sit AB ex duabus mediis secunda in Γ diuisa, ita ut $A\Gamma$, ΓB mediae sint potentia tantum commensurabiles spatium medium comprehendentes [prop. XXXVIII]. manifestum est igitur, Γ punctum medium non esse, quod longitudine commensurabiles non sunt. dico, AB in nullo alio puncto diuidi.

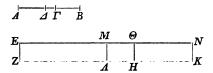
nam, si fieri potest, etiam in diuidatur, ita ut

Theon (BFVb). 23. Estiv B. the discrepance V. $\delta \iota \iota$ is the discrepance V. Theon (BFVb).

την ΑΓ τη ΔΒ μη είναι την αὐτην, άλλα μείζονα καθ' ὑπόθεσιν τὴν $A\Gamma$ · δῆλον δή, ὅτι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, ὡς ἐπάνω ἐδείξαμεν, ἐλάσσονα τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ καὶ τὰς ΑΔ, ΔΒ μέσας εἶναι δυνάμει 5 μόνον συμμέτρους μέσον περιεχούσας. καλ έκκείσθω όητη ή ΕΖ, και τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παρὰ τὴν ΕΖ παραλληλόγραμμον όρθογώνιον παραβεβλήσθω τὸ ΕΚ, τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ ΕΗ λοιπον ἄρα το ΘΚ ίσον έστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν 10 ΑΓ, ΓΒ. πάλιν δη τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, ᾶπερ έλάσσονα έδείχθη των άπὸ των ΑΓ, ΓΒ, ἴσον άφηοήσθω τὸ ΕΛ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΜΚ ἴσον τῶ δὶς ύπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ ἐπεὶ μέσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, μέσον ἄρα [καλ] τὸ ΕΗ. καλ παρὰ όητὴν 15 την ΕΖ παράκειται όητη άρα έστιν η ΕΘ και άσύμμετρος τη ΕΖ μήκει. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΘΝ δητή έστι καὶ ἀσύμμετρος τῆ EZ μήκει. καὶ ἐπεὶ αί $Aoldsymbol{\Gamma}_{oldsymbol{\epsilon}}$ ΓΒ μέσαι είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, άσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΓ τῆ ΓΒ μήκει. ὡς δὲ ἡ ΑΓ πρὸς 20 την ΓΒ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ άσύμμετουν άρα έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῷ ύπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΓ σύμμετρά έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. δυνάμει γάρ είσι

^{1.} $A\Gamma$] Γ in ras. F. 2. κ ατά P. δ ηλον δ η, δ τι] δ ηλαδη Theon (BFVb); δ τι add. B m. 2. 3. $A\Gamma$, Γ B μ είζονα τῶν ἀπὸ τῶν $A\Delta$, Δ B, $\dot{\alpha}$ s ἐπάνω ἐδείξα μ εν Theon (BFVb). 4. Ante καί add. ἔστω δ έ * V, et in mg. m. 1 * ἐλάσσονα τῶν ἀπὸ $A\Gamma$, Γ B. 5. κ είσθω V, corr. m. 1. 6. τῷ] corr. ex τὸ V. 7. κ αραλληλόγρα μ μον ὁρθογώνιον] om. Theon (BFVb). 9. Θ K] in ras. V. 10. ἄπες — 11. Γ B] om. Fb, mg. m. 2 BV. 11. ἐλάττονα V. 12. $E\Lambda$] ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, Γ B B. Deinde add. πάλιν δὴ τοὶς ἀπὸ τῶν Λ Δ, Δ B ἔλασσον ἐδείχθη τῶν ἀπὸ τῶν Λ Γ, Γ B B, ἐπεὶ καὶ (καὶ ἐπεί V) τὰ ἀπὸ τῶν Λ Δ, Δ B ἐλάσσονα (ἐλάττονα F) ἐδείχθη τῶν ἀπὸ τῶν Λ Γ, Γ B FVb, in V del.

 $A\Gamma$, ΔB eacdem non sint, sed $A\Gamma$ maior supponatur (manifestum est igitur, esse etiam $A\Delta^2 + \Delta B^2 < A\Gamma^2 + \Gamma B^2$, ut supra demonstrauimus [prop. XLI lemma]), et ut $A\Delta$, ΔB mediae sint potentia tantum commensurabiles spatium medium comprehendentes. et pona-

tur rationalis EZ, et quadrato AB^2 aequale rectae EZ parallelogrammum rectangulum EK adplicetur [I, 44], quadratis autem $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ aequale auferatur EH. itaque quod relinquitur, $\Theta K = 2 A \Gamma \times \Gamma B$ [II, 4]. rursus quadratis $A\Delta^2 + \Delta B^2$ (quae minora esse quam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$, demonstrauimus) aequale auferatur EA. itaque $MK = 2AA \times AB$. et quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ media sunt, EH medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est. ergo E@ rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. eadem de causa etiam ΘN rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis. et quoniam $A\Gamma$, ΓB mediae sunt potentia tantum commensurabiles, $A\Gamma$ et ΓB longitudine incommensurabiles sunt. sed $A\Gamma: \Gamma B = A\Gamma^2: A\Gamma \times \Gamma B$ [prop. XXI lemma]. itaque etiam $A\Gamma^2$ et $A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt [prop.

έστὶ τῷ P. 13. ἐστί] in ras. m. 1 b, ἐστίν B. 14. καὶ τό] τό BF V b. 16. ΘΝ] EH b, EN in ras. m. 1 F. 17. ἐστιν P. 18. εἰσίν B. 19. ΓΒ] BΓ B. 20. ΓΒ] in ras. V. 21. σύμμετουν V, corr. m. 1. AΓ] A e corr. V. 22. ἀλλά] supra scr. m. 1 V. τῷ] corr. ex τό m. 1 F. τῷ μέν] e corr. V. 23. ΓΒ] B eras. B.

σύμμετροι αί ΑΓ, ΓΒ. τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ σύμμετρόν έστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἄρα ἀσύμμετρά ἐστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. άλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον ἐστὶ 5 τὸ ΕΗ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον τὸ ΘΚ. ἀσύμμετρον ἄρα έστι τὸ ΕΗ τῷ ΘΚ : ὥστε και ἡ ΕΘ τη ΘΝ ἀσύμμετρός έστι μήχει. καί είσι δηταί αί ΕΘ, ΘΝ ἄρα ζηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. έαν δε δύο φηταί δυνάμει μόνον σύμμετροι συντεθώσιν, 10 ή όλη άλογός έστιν ή καλουμένη έκ δύο όνομάτων. ή ΕΝ ἄρα έκ δύο ὀνομάτων έστὶ διηρημένη κατὰ τὸ Θ. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ δειχθήσονται καὶ αί ΕΜ, ΜΝ όηται δυνάμει μόνον σύμμετροι και έσται ή ΕΝ έκ δύο ονομάτων κατ' άλλο καὶ άλλο διηρημένη τό τε Θ 15 και τὸ Μ, και οὐκ ἔστιν ἡ ΕΘ τῆ ΜΝ ἡ αὐτή, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μείζονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. άλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μείζονά ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ ΑΔ, ΔΒ' πολλῷ ἄρα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τουτέστι τὸ ΕΗ, μεζζόν έστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν 20 $A\Delta$, ΔB , τουτέστι τοῦ MK. ὅστε καὶ ἡ $E\Theta$ τῆς MNμείζων έστίν. ἡ ἄρα ΕΘ τῆ ΜΝ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτή: οπερ έδει δείξαι.

^{1.} Supra σύμμετροι add. ἀ Fb. τῷ δέ — ΓΒ] mg. m. 1 P. 2. τό] corr. ex τῷ Vb. τά] supra scr. m. 2 F. 3. σύμμετρα b, et B, corr. m. 2; ἀ- del. F. 4. ΓΒ μήκει V. ΓΒ] (alt.) Γ e corr. V. 5. ἴσον ἐστί P. 6. ἐστίν P. ΕΗ Η in ras. V. 8. ΕΘ] "Θ΄Ε F. εἰσιν P. 9. ἐντεθῶσιν Β, corr. m. 2. 10. ἐκ] ἐκ τῶν F. 11. ἄρα] om. P. ἐστίν P. 12. ΘΚ b. 15. ἔστιν] ἔσται V. ἡ] supra scr. m. 1 F. ἡ] postea ins. F. ὅτι] ἐπειδήπερ Theon (ΒFV b). 17. Mg. m. 1: γρ. τὰ δὲ ἀπὸ (τῶν Α, Δ F) Fb. 18. τῶν ΔΔ FV. 19. τουτέστι P. 20. τουτέστιν P. τοῦ] e corr. V. MK] M seq. ras. 1 litt. B. ἡ] supra scr. m.

XI]. uerum $A\Gamma^2$ et $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ commensurabilia sunt; nam $A\Gamma$, ΓB potentia commensurabiles sunt. $A\Gamma \times \Gamma B$, $2A\Gamma \times \Gamma B$ commensurabilia sunt [prop. VI]. quare etiam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ et $2A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. uerum $EH = A\Gamma^2 + \Gamma B^2$, $\Theta K = 2A\Gamma \times \Gamma B$. itaque EH, ΘK incommensurabilia sunt. quare etiam $E\Theta$, ΘN longitudine incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et sunt rationales. itaque E@, @N rationales sunt potentia tantum commensurabiles. sin duae rectae rationales potentia tantum commensurabiles componuntur, tota irrationalis est ex duobus nominibus, quae uocatur [prop. XXXVI]. itaque EN ex duobus nominibus est in Θ diuisa. eodem igitur modo demonstrabimus, etiam EM, MN rationales esse potentia tantum commensurabiles. et EN, quae ex duobus nominibus est, in punctis diuersis Θ et Mdiuisa erit [quod absurdum est; prop. XLII], et E@, MN eaedem non sunt, quod $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > A\Delta^2 + \Delta B^2$; uerum $A\Delta^2 + \Delta B^2 > 2A\Delta \times \Delta B^{-1}$) quare multo magis $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > 2A\Delta \times \Delta B$, hoc est EH > MK. quare etiam $E\Theta > MN$ [VI, 1]. itaque $E\Theta$, MN eaedem non sunt; quod erat demonstrandum.

¹⁾ U. prop. LIX lemma.

¹ b. 21. μείζον ∇ , sed corr. $\tau \tilde{\eta}$] $\tau \tilde{\eta}$ s b, Post αὐτή add. $\tilde{\eta}$ EN ἄφα ἐκ δύο ὁνομάτων καλουμένη κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο σημεῖον διαιφεῖται ὅπες ἄτοπον. οὐκ ἄφα ἐκ δύο μέσων δευτέφα κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο σημεῖον διαιφεῖται $\tilde{\eta}$ καθ' εν μόνον F. 22. ὅπες ἔδει δεῖξαι] om. BV b.

με΄.

Ή μείζων κατὰ τὸ αὐτὸ μόνον σημεῖον διαιφεῖται.

"Εστω μείζων ή AB διηφημένη κατὰ τὸ Γ, ώστε τὰς ΑΓ, ΓΒ δυνάμει ἀσυμμέτρους εἶναι ποιούσας τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τετραγώνων ὁητόν, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον λέγω, ὅτι ἡ AB κατ' ἄλλο σημεῖον οὐ διαιρεῖται.

Εί γὰο δυνατόν, διηρήσθω και κατὰ τὸ Δ, ὅστε 10 και τὰς ΑΔ, ΔΒ δυνάμει ἀσυμμέτρους είναι ποιούσας τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ὁητόν, τὸ δ΄ ὑπ αὐτῶν μέσον. και ἐπεί, ῷ διαφέρει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, τούτῷ διαφέρει και τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ ὑπερέχει ἡητῷ ἡητὰ γὰρ ἀμφότερα και τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἄρα τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ἡητῷ μέσα ὄντα ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ μείζων κατ ἄλλο και ἄλλο σημείον 20 διαιρείται κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρα μόνον διαιρείται ὅπερ ἔδει δείξαι.

μs'.

Ή φητὸν καὶ μέσον δυναμένη καθ' εν μόνον σημείον διαιρείται.

26 "Εστω όητὸν καὶ μέσον δυναμένη ή AB διηρημένη κατὰ τὸ Γ, ώστε τὰς AΓ, ΓΒ δυνάμει ἀσυμμέτρους

XLV.

Recta maior in uno tantum puncto dividitur.

Sit AB maior in Γ ita diuisa, ut $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sint efficientes summam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ rationalem, $A\Gamma \times \Gamma B$ autem medium [prop. XXXIX]. dico, AB in nullo alio puncto diuidi.

nam, si fieri potest, etiam in Δ diuidatur, ita ut $A\Delta$, ΔB potentia incommensurabiles sint efficientes summam $A\Delta^2 + \Delta B^2$ rationalem, $A\Delta \times \Delta B$ autem medium. et quoniam, quo $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ ab $A\Delta^2 + \Delta B^2$ differt [prop. XLI lemma], eo etiam $2A\Delta \times \Delta B$ a $2A\Gamma \times \Gamma B$ —B differt [cfr. p. 122, 10 sq.], et $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ excedit $A\Delta^2 + \Delta B^2$ spatio rationali (nam utrumque rationale est), etiam $2A\Delta \times \Delta B$ excedit $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali, quamquam media sunt; quod fieri non potest [prop. XXVI]. itaque maior non diuiditur in punctis diuersis. ergo in uno tantum diuiditur; quod erat demonstrandum.

XLVI.

Recta spatio rationali et medio aequalis quadrata in uno tantum puncto dividitur.

Sit AB recta spatio rationali et medio aequalis quadrata in Γ ita diuisa, ut $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sint efficientes $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ medium,

νάμεις P, corr. m. 1. 11. τῶν ἀπό] m. 2 V. φητῶν F. 12. δέ F. ἀτῶν P, corr. m. 1. 14. τό] corr. ex τοῦ V. 17. τό] τὰ V. 20. ὅπες ἔδει δεῖξαι] comp. P, om. BFV b. 24. Post διαιςεῖται add. εἰς τὰ ὀνόματα Theon (BFV b), P m. 2.

είναι ποιούσας τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ φητόν λέγω, ὅτι ἡ ΑΒ κατ' ἄλλο σημεῖον οὐ διαιφεῖται.

Εἰ γὰο δυνατόν, διηρήσθω καὶ κατὰ τὸ Δ, ὅστε ταὶ τὰς ΑΔ, ΔΒ δυνάμει ἀσυμμέτρους εἶναι ποιούσας τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ φητόν. ἐπεὶ οὖν, ῷ διαφέρει τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ, τούτῷ διαφέρει καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ τοῦν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ ὑπερέχει ἡητῷ, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ ἄρα τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ἡητῷ μέσα ὄντα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ἡητὸν καὶ μέσον δυναμένη κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο ση-15 μεῖον διαιρεῖται. κατὰ εν ἄρα σημεῖον διαιρεῖται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μζ.

Ή δύο μέσα δυναμένη καθ' εν μόνον σημετον διαιφετται.

20 "Εστω [δύο μέσα δυναμένη] ή AB διηρημένη κατὰ τὸ Γ, ὥστε τὰς ΑΓ, ΓΒ δυνάμει ἀσυμμέτρους εἶναι ποιούσας τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τῷ συγκειμένῳ ἐκ τῶν ἀπὰ αὐτῶν. λέγω, ὅτι · 25 ἡ AB κατὰ ἄλλο σημεῖον οὐ διαιρεῖται ποιοῦσα τὰ προκείμενα.

^{2.} ΓB] in ras. V. $\delta \dot{\epsilon}$] $\delta' B$, suynelmevov ên $\tau \tilde{\omega} \nu$ V. $\delta l \hat{\epsilon}$] om. Theon (BFVb). $\dot{v}\pi \dot{\epsilon}$] corr. ex $\dot{\alpha}\pi \dot{\epsilon}$ V. 3. Post léyer ras. 1 litt. F. AB evôtera V. 4. $\kappa \alpha l$] om. Bb, postea add. FV. 5. $\kappa \alpha l$] supra scr. V. 6. $\dot{\alpha}\pi \dot{\epsilon}$ $\tau \tilde{\omega} \nu$ — 7. $\dot{\epsilon}\eta\tau \dot{\epsilon}\nu$ in ras. m. 1 F. 6. ΔB] ΔB , KZ b. 7. $\delta \dot{\epsilon}$] δ' BFb, $\delta \dot{\epsilon}$ suynelmevov èn $\tau \tilde{\omega} \nu$ V. $\delta l \hat{\epsilon}$] om. Theon (BFVb). 10. $\delta \dot{\epsilon}$] om.

 $2A\Gamma \times \Gamma B$ autem rationale [prop. XL]. dico, AB in nullo alio puncto diuidi.

nam si fieri potest, etiam in Δ ita diuidatur, ut $A\Delta$, ΔB potentia incommensurabiles sint efficientes $A\Delta^2 + \Delta B^2$ medium, $2A\Delta \times \Delta B$ autem Γ rationale. iam quoniam, quo differt $2A\Gamma \times \Gamma B$ a $2A\Delta \times \Delta B$, eo etiam $A\Delta^2 + \Delta B^2$ ab $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ differt, $2A\Gamma \times \Gamma B$ autem $2A\Delta \times \Delta B$ excedit spatio rationali, etiam $A\Delta^2 + \Delta B^2$ excedit $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ spatio rationali, quamquam media sunt; quod fieri non potest [prop. XXVI]. itaque recta spatio rationali et medio aequalis quadrata non diuiditur in punctis diuersis. ergo in uno tantum puncto diuiditur; quod erat demonstrandum.

XLVII.

Recta duobus spatiis mediis aequalis quadrata in uno tantum puncto diuiditur.

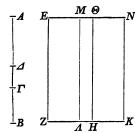
Sit AB in Γ ita diuisa, ut $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sint efficientes $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ medium et $A\Gamma \times \Gamma B$ medium et simul quadratis $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ incommensurabile [prop. XLI]. dico, AB in nullo alio puncto diuidi, ita ut proposita efficiat.

BV. δίς ἄρα V. 11. τά] τό P. 12. τῶν] (alt.) corr. ex τά m. 2 F. 14. σημεῖα P, corr. m. 1. 15. καθ' BF b. κατά — 16. δεἰξαὶ] m. 2 V. 16. ὅπες ἔδει δεἰξαὶ] comp. P, om. BF. 17. μζ'] e corr. F. 18. ἡ δύο μέσα] in ras. m. 1 F. 19. διαιρεῖται εἰς τὰ ὀνόματα Theon (BFV b). 20. δύο μέσα δυναμένη] om. P. 23. καὶ τό — μέσον] mg. m. 1 P. τό] τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν V. 24. τῷ συγκείμενοῦ ego; τὸ συγκείμενοῦ PBFV b. Post αὐτῶν add. τῷ (corr. ex τό m. rec. P) συγκείμενοῦ (corr. ex -μενοῦ m. rec. P) ἐκ τῶν ὑπ' (corr. ex ἀπ' m. 2 V, ἀπ' b) αὐτῶν (τετραγώνων add. b, F m. 2) BFV b, P mg. m. 1.

Εί γὰο δυνατόν, διηρήσθω κατὰ τὸ Δ, ώστε πάλιν δηλονότι την ΑΓ τη ΔΒ μη είναι την αὐτήν, άλλά μείζονα καθ' ὑπόθεσιν την ΑΓ, καὶ ἐκκείσθω ζητή ή ΕΖ, καὶ παραβεβλήσθω παρὰ τὴν ΕΖ τοῖς μὲν ἀπὸ 5 τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον τὸ ΕΗ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον τὸ ΘΚ. ὅλον ἄρα τὸ ΕΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετραγώνω, πάλιν δὴ παραβεβλήσθω παρὰ την ΕΖ τοις ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἴσον τὸ ΕΛ. λοιπὸν ἄρα τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ λοιπῷ τῷ ΜΚ ἴσον 10 έστίν. καὶ έπεὶ μέσον ὑπόκειται τὸ συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, μέσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΕΗ. καὶ παρὰ όητὴν τὴν ΕΖ παράκειται όητὴ ἄρα ἐστὶν ή ΘΕ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΕΖ μήκει. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ και ή ΘΝ όητή έστι και άσύμμετρος τη ΕΖ μήκει. 15 καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρόν ἐστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, καὶ τὸ ΕΗ άρα τῶ ΗΝ ἀσύμμετρόν ἐστιν. ὥστε καὶ ἡ ΕΘ τῆ ΘN ασύμμετρός έστιν. καί είσι δηταί α $E\Theta, \Theta N$ άρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ή ΕΝ άρα 20 έκ δύο ονομάτων έστι διηρημένη κατά το Θ. ομοίως δή δείξομεν, ότι καὶ κατὰ τὸ Μ διήρηται. καὶ οὐκ έστιν ή ΕΘ τη ΜΝ ή αὐτή: ή ἄρα έκ δύο ὀνομάτων κατ' άλλο καὶ άλλο σημεῖον διήρηται ὅπερ ἐστίν άτοπον. οὐκ ἄρα ἡ δύο μέσα δυναμένη κατ άλλο καὶ 25 άλλο σημείον διαιρείται καθ' εν άρα μόνον [σημείον] διαιρεΐται.

^{1.} καὶ κατά V. 3. κείσθω P. 6. ΕΚ] corr. ex ΘΚ m. 2 P. 10. ἐστί BV, comp. Fb. 13. ΘΕ] ΕΘ P. 14. ἐστιν P. 15. τό — 16. τῷ] in ras. m. 1 F. 16. τῷ] τῷ συγκειμένο ἐκ τῶν (τοῦ F) FVb. δίς] supra scr. F. ὑπό] in ras. F. ΓΒ] ΒΓ΄ F. ΕΝ b. 17. ἄφα] om. V. τῷ] mut. in τῶν m. 2 V. ΗΝ] ΘΚ ΒFb, ΘΚ ἄφα V. 18. ἐτιν] comp. Fb, ἐστι μήκει V. εἰσιν PB. 19. εἰσιν PB.

nam, si fieri potest, in Δ ita diuidatur, ut scilicet rursus $A\Gamma$, ΔB eaedem non sint, sed supponatur maior

et rectae EZ quadratis $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ aequale adplicetur EH, rectangulo autem $2A\Gamma \times \Gamma B$ aequale ΘK . itaque $EK = AB^2$ [II, 4]. iam rursus rectae EZ quadratis $A\Delta^2 + \Delta B^2$ aequale adplicetur EA. itaque quod respectively.

linguitur, $2 A\Delta \times \Delta B = MK$. et quoniam supposuimus, $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ medium esse, etiam EH medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est; itaque @E rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. eadem de causa etiam ΘN rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis. et quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ et $2A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt, etiam EH, HN incommensurabilia sunt. quare etiam $E\Theta$, ΘN incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XII. et sunt rationales. itaque $E\Theta$, ΘN rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ENex duobus nominibus est in @ diuisa [prop. XXXVI]. similiter demonstrabimus, eandem in M diuisam esse. et EO, MN eaedem non sunt. itaque recta ex duobus nominibus in punctis diuersis diuisa est; quod fieri non potest [prop. XLII]. itaque recta duobus spatiis mediis aequalis quadrata non diuiditur in punctis diuersis. ergo in uno tantum diuiditur.

^{21.} διαιφείται V. 22. MN ἄρα b. ἐκ τῶν P. 23. ἄτοπόν ἐστιν V. 24. ἡ] corr. ex ἐκ V. 25. ἕνα F. σημείον] om. P.

"Όροι δεύτεροι.

- α΄. Υποκειμένης φητης και της έκ δύο ὀνομάτων διηφημένης είς τὰ ὀνόματα, ης τὸ μεῖζον ὄνομα τοῦ ἐλάσσονος μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτη 5 μήκει, ἐὰν μὲν τὸ μεῖζον ὄνομα σύμμετρον ἡ μήκει τῆ ἐκκειμένη φητῆ, καλείσθω [ἡ ὅλη] ἐκ δύο ὀνομάτων πρώτη.
- β΄. Ἐὰν δὲ τὸ ἐλάσσον ὄνομα σύμμετρον ἦ μήκει τῆ ἐκκειμένη ζητῆ, καλείσθω ἐκ δύο ὀνομάτων 10 δευτέρα.
 - γ΄. 'Εὰν δὲ μηδέτερον τῶν ὀνομάτων σύμμετρον ἢ μήκει τῆ ἐκκειμένη ἡητῆ, καλείσθω ἐκ δύο ὀνομάτων τοίτη.
- δ΄. Πάλιν δη έὰν το μεῖζον ὅνομα [τοῦ ἐλάσσονος]

 15 μεῖζον δύνηται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ μήκει, ἐὰν
 μὲν το μεῖζον ὄνομα σύμμετρον ἡ μήκει τῆ ἐκκειμένη

 ξητῆ, καλείσθω ἐκ δύο ὀνομάτων τετάρτη.
 - ε΄. 'Εὰν δὲ τὸ ἔλασσον, πέμπτη.
 - 5'. 'Εὰν δὲ μηδέτερον, ἕκτη.

μη'.

20

Εύρειν την έκ δύο όνομάτων πρώτην.

'Εκκείσθωσαν δύο ἀφιθμοὶ οἱ ΑΓ, ΓΒ, ὅστε τὸν συγκείμενον έξ αὐτῶν τὸν ΑΒ πρὸς μὲν τὸν ΒΓ λόγον ἔχειν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀρι-25 θμόν, πρὸς δὲ τὸν ΓΑ λόγον μὴ ἔχειν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, καὶ ἐκκείσθω

^{1.} $\~ο$ οοι δεύτεροι] mg. B, m. 2 V, om. F, μη' b. numeros om. codd.
4. ελάττονος BFb. αὐτῆ B, corr. m. rec.; et supra scr. ω b; ε- e corr. V.
5. μήπει] (alt.) om. V, m. 2 F (eras.).
6. εητῆ μημει FV. η ελη] supra scr. m. 2 P, ελη B.

Definitiones alterae.

- 1. Proposita recta rationali et recta ex duobus nominibus in nomina diuisa, cuius nomen maius potentia minus excedit quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis, si maius nomen rationali propositae longitudine commensurabile est, uocetur ex duobus nominibus prima.
- 2. Sin minus nomen rationali propositae longitudine commensurabile est, uocetur ex duobus nominibus secunda.
- 3. Sin neutrum nomen rationali propositae longitudine commensurabile est, uocetur ex duobus nominibus tertia.
- 4. Rursus si maius nomen potentia excedit quadrato rectae sibi longitudine incommensurabilis, si maius nomen rationali propositae longitudine commensurabile est, uocetur ex duobus nominibus quarta.
 - 5. Sin minus commensurabile est, quinta.
 - 6. Sin neutrum, sexta.

XLVIII.

Inuenire rectam ex duobus nominibus primam.

Exponantur duo numeri $A\Gamma$, ΓB eius modi, ut $AB:B\Gamma$ rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, AB autem ad ΓA rationem non habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum [prop. XXVIII lemma], et exponatur ratio-

^{8.} $\mu\eta$ nel] om. V. 9. $\delta\eta\tau\tilde{\eta}$ $\mu\dot{\eta}$ nel V. $\dot{\eta}$ $\delta\lambda\eta$ &x F. 14. $\tau o\tilde{v}$ &lásovos] m. 2 P, $\tau o\tilde{v}$ &lástrovos V. 15. $\sigma v\mu\mu\dot{\epsilon}\tau \rho ov$ BFb, corr. m. 2. $\dot{\epsilon}\alpha v\tau\tilde{\eta}$] supra scr. ω b. 16. $\delta v o\mu \alpha$] om. V. 19. Seq. schol., u. app. 20. $\mu \delta'$ F. 23. τov] (prius) corr. ex $\tau \tilde{\omega} v$ V. 25. ΓA] ras. V.

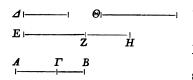
τις όητη ή Δ, καὶ τῆ Δ σύμμετρος ἔστω μήκει ή ΕΖ.
όητη ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΕΖ. καὶ γεγονέτω ὡς ὁ ΒΑ
ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΑΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς
τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ. ὁ δὲ ΑΒ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον ἔχει,
δ ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἄρα
πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς
ἀριθμόν ῶςτε σύμμετρόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ
ἀπὸ τῆς ΖΗ. καί ἐστι ὁητη ἡ ΕΖ ὁητη ἄρα καὶ ἡ
ΖΗ. καὶ ἐπεὶ ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον οὐκ ἔχει,
10 ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν,
οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον
ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν
ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΖ τῆ ΖΗ μήκει. αἱ ΕΖ,
ΖΗ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἐκ δύο
15 ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΕΗ.

Λέγω, δτι καλ πρώτη.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ὁ ΒΑ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΑΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, μείζων δὲ ὁ ΒΑ τοῦ ΑΓ, μείζον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ 20 τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἔστω οὖν τῷ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΖΗ, Θ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ὁ δὲ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΖ τῆ

^{1.} $\tau\iota\varsigma$] supra scr. m. 1 V. 2. $\dot{\epsilon}\sigma\tau l$ $\kappa\alpha l$] $\dot{\epsilon}\sigma\tau l \nu$ B. 3. $A\Gamma$] ΓA F V b. Dein add. $\dot{\alpha}\varrho\iota\partial\mu\dot{o}\nu$ V. 4. ZH] H eras. F. $\dot{\delta}$ $\delta\dot{\epsilon}$ ℓ 5. $\dot{\alpha}\varrho\iota\partial\mu\dot{o}\nu$] mg. m. 2 B. 5. $\delta\nu$ $\dot{\delta}$ F. 8. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ B.

nalis aliqua Δ , et rectae Δ longitudine commensurabilis sit EZ; itaque EZ rationalis est [def. 3]. et fiat

 $BA: A\Gamma = EZ^2: ZH^2$ [prop. VI coroll.]. uerum $AB: A\Gamma$ rationem habet, quam numerus ad numerum. itaque

etiam $EZ^2:ZH^2$ rationem habet, quam numerus ad numerum. quare EZ^2 , ZH^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. et EZ rationalis est. itaque etiam ZH rationalis est. et quoniam $BA:A\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne EZ^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque EZ,ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. quare EZ,ZH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo EH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI]. dico, eandem primam esse.

nam quoniam est $BA:A\Gamma = EZ^2:ZH^2$, et $BA>A\Gamma$, erit etiam $EZ^2>ZH^2$ [V, 14]. sit igitur $ZH^2+\Theta^2=EZ^2$. et quoniam est $BA:A\Gamma=EZ^2:ZH^2$, convertendo [V, 19 coroll.] est $AB:B\Gamma=EZ^2:\Theta^2$. uerum $AB:B\Gamma$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque etiam $EZ^2:\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare EZ, Θ longitudine commensurabiles sunt [prop.

^{9.} BA] mut. in AB V. $o\vec{v}n$] postea ins. F. 14. ZH — $\delta vv\acute{\alpha}\mu \epsilon \iota$] m. 2 B. $\epsilon \acute{\iota} \sigma \iota$ P. 15. $\acute{\alpha} \varrho \alpha$] m. rec. b. 17. \acute{o}] in ras. m. 1 P. AB F. 18. $\tau \acute{o}$] (prius) supra scr. m. 1 P. $\mu \epsilon \acute{\iota} \xi \sigma v$ F. 20. $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \acute{o}$ V. 21. AB P. 25. $\tau \acute{o}v$] om. BFb. $B\Gamma$] Γ supra scr. V. 26. EZ] ZE corr. ex ZB F. 27. Θ] seq. ras. 1 litt. F.

Θ μήκει ἡ EZ ἄρα τῆς ZH μετζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ. καί εἰσι φηταὶ αί EZ, ZH, καὶ σύμμετρος ἡ EZ τῆ Δ μήκει.

Ή ΕΗ ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ πρώτη· ὅπερ 5 ἔδει δεῖξαι.

μθ'.

Εύρειν την έκ δύο όνομάτων δευτέραν.

Έκκείσθωσαν δύο άριθμοί οί ΑΓ, ΓΒ, ώστε τὸν συγκείμενον έξ αὐτῶν τὸν ΑΒ πρὸς μὲν τὸν ΒΓ λό-10 γον έχειν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον άριθμόν, πρός δε τον ΑΓ λόγον μη έχειν, ον τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν, καὶ έκκείσθω φητή ή Δ, καὶ τῆ Δ σύμμετρος ἔστω ή ΕΖ μήκει. δητη ἄρα έστιν η EZ. γεγονέτω δη και ώς δ ΓA 15 αριθμός πρός του ΑΒ, ούτως το από της ΕΖ πρός τὸ ἀπο τῆς ΖΗ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τω ἀπὸ τῆς ΖΗ. όητη ἄρα ἐστὶ καὶ ή ΖΗ. καὶ ἐπεὶ ό ΓΑ ἀριθμός πρός του ΑΒ λόγου οὐκ ἔχει, ὃυ τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν, οὐδὲ τὸ 20 ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμὸς πρὸς τετράγωνον άριθμόν. ἀσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΕΖ τη ΖΗ μήκει αί ΕΖ, ΖΗ άρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι έχ δύο άρα ονομάτων έστιν ή ΕΗ.

25 Δεικτέον δή, ὅτι καὶ δευτέρα.

^{2.} εἰσιν PB. 3. ἀσύμμετρος F, ἀ- eras.; deinde add. μήκει, del. m. 1. Post μήκει del. ἀσύμμετροι m. 1 F. 4. ὅπερ ἔδει δεἰξαι] comp. P, om. BFVb. 6. ν΄ F, et sic deinceps. 8. τόν] corr. ex τό m. 2 V. 11. ΓA BVb. 12- ετεράγωνος F. 13. EZ] ZH BVb, in ras. F, m. rec. P. 14. ξητή — EZ] καὶ ἡ ZH ἄρα ξητή ἐστιν F. EZ] ZH BVb, m. rec. P. γεγονέτω δή καί] καὶ ἔστω V. δέ F, supra scr. δή. 15. EZ] HZ F, et corr. ex ZH V, ZH Bb, P m.

IX]. itaque EZ^2 excedit ZH^2 quadrato rectae sibi commensurabilis. et EZ, ZH rationales sunt, et EZ, A longitudine commensurabiles.

Ergo EH ex duobus nominibus est prima [def. alt. 1]; quod erat demonstrandum.

XLIX.

Inuenire rectam ex duobus nominibus secundam.

Exponantur duo numeri $A\Gamma$, ΓB eius modi, ut ${\it AB}$ ad ${\it B\Gamma}$ rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ad $A\Gamma$ autem rationem non habeat, quam numerus quadratus ad numerum qua-

dratum [prop. XXVIII lemma]. et ponatur rationalis Δ , et rectae Δ longitudine commensurabilis sit EZ; itaque EZ rationalis est. iam fiat etiam $\Gamma A: AB = EZ^2: ZH^2$ [prop. VI coroll.]. itaque EZ^2 , ZH^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. quare etiam ZH ratio-

nalis est. et quoniam $\Gamma A:AB$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne EZ^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque EZ, ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. quare EZ, ZH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo EH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI]. iam demonstrandum, eandem secundam esse.

^{16.} ZH] ZE BFVb, m. rec. P; item lin. 17 bis, 20, 22. 16. EZ] HZ Bb, et corr. ex ZH V, ZH F, P m. rec. 17. ἐστίν B. 18. ΓΑ] in ras. V. 19. σὐδ ἄρα Theon (BFVb). 20. EZ] HZ BFV, et e corr. m. 1 b. 22. EZ] HZ Bb, P m. rec.; ZH V, ZH' F. της b. 23. είσιν Β. 25. δέ P.

'Επεὶ γὰρ ἀνάπαλίν ἐστιν ὡς ὁ ΒΑ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΑΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΗΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ, μείζων δὲ ὁ ΒΑ τοῦ ΑΓ, μείζον ἄρα [καὶ] τὸ ἀπὸ τῆς ΗΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΕ. ἔστω τῷ ἀπὸ τῆς ΗΖ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΕΖ, Θ΄ ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ἀλλ' ὁ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗ τῆ Θ μήκει ¨ ωστε ἡ ΖΗ τῆς ΖΕ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ. καί εἰσι ὁηταὶ αὶ ΖΗ, ΖΕ δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ τὸ ΕΖ ἔλασσον ὄνομα τῆ ἐκκειμένη ξητῆ σύμμετρόν ἐστι 15 τῆ Δ μήκει.

Ή EΗ ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ δευτέρα. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

 ν' .

Εύρεϊν την έκ δύο όνομάτων τρίτην.

^{1.} AB P. $\mathring{\alpha}\varrho \iota \vartheta \mu \acute{o}s$] om. b. 2. HZ] EZ BFVb, m. rec. P, item lin. 4 bis. ZE] ZH BFVb, m. rec. P, item lin. 4, 11. 3. $\mu \epsilon \iota \xi \omega \nu - A\Gamma$] mg. m. 1 P ($\mu \epsilon \iota \xi o \nu$, sed corr. m. 1). BA] A e corr. V. $\kappa \iota \iota$] om. P. 5. EZ] HZ BFVb, m. rec. P. $\mathring{\sigma}$] $\mathring{\eta}$ b φ (non F). 6. ZH] EZ BFVb, m. rec. P, item lin. 9, 11 bis. 8. $\kappa \iota \iota$ — 10. $\mathring{\alpha}\varrho \iota \vartheta \mu \acute{o}\nu$] mg. m.

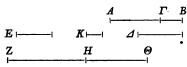
nam quoniam e contrario est [V, 7 coroll.] $BA:A\Gamma = HZ^2:ZE^2$, et $BA>A\Gamma$, erit $HZ^2>ZE^2$ [V, 14]. sit $HZ^2=EZ^2+\Theta^2$. convertendo [V, 19 coroll.] igitur est $AB:B\Gamma=ZH^2:\Theta^2$. uerum $AB:B\Gamma$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque etiam $ZH^2:\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum itaque ZH, Θ longitudine commensurabiles sunt [prop. IX]. quare ZH^2 excedit ZE^2 quadrato rectae sibi commensurabilis. et rationales sunt ZH, ZE potentia tantum commensurabiles, et minus nomen EZ rationali propositae Δ commensurabilis est longitudine.

Ergo EH ex duobus nominibus secunda est [def. alt. 2]; quod erat demonstrandum.

L.

Inuenire rectam ex duobus nominibus tertiam.

Exponantur duo numeri $A\Gamma$, ΓB eius modi, ut AB ad $B\Gamma$ rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ad $A\Gamma$ autem rationem non habeat,

quam numerus quadratus ad numerum quadratum. exponatur autem etiam alius aliquis numerus non quadratus Δ , et ad utrumque BA, $A\Gamma$ rationem ne habeat,

¹ F. 12. είσιν Β. 13. ΕΖ, ΖΗ ΒΓVb, m. rec. P. 14. ΕΖ] ΖΗ ΒΓVb, m. rec. P. έλαττον ΒVb, comp. F. σύμμετος έστι τη Theon (ΒΓVb). σύμμετος έστι] om. Theon (ΒΓVb). 16. ὅπες ἔδει δείξαι] comp. P, om. ΒΓVb. 20. πείσθωσαν, supra scr. έπ, V. δύο] corr. ex of m. rec. P. 25. ἀριθμός] om. V.

τράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν καί έκκείσθω τις όητη εύθεζα η Ε, και γεγονέτω ώς δ Δ πρός τὸν ΑΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ σύμμετρον ἄρα έστι τὸ ἀπὸ τῆς Ε τῷ ἀπὸ τῆς 5 ΖΗ. καί έστι όητη ή Ε΄ όητη άρα έστι και ή ΖΗ. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ πρὸς τὸν AB λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν, ούδε τὸ ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν άσύμμετρος 10 ἄρα ἐστὶν ἡ Ε τῆ ΖΗ μήκει. γεγονέτω δὴ πάλιν ὡς ή ΒΑ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ. σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΘ. ὁητὴ δὲ ἡ ΖΗ όητὴ ἄρα καὶ ἡ ΗΘ. καὶ ἐπεὶ ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον οὐκ 15 έχει, δν τετράγωνος ἀριθμός πρός τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΘΗ λόγον έχει, δυ τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνου άριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἐστίν ἡ ΖΗ τῆ ΗΘ μήκει. αί ΖΗ, ΗΘ ἄρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σίμμετροι. 20 ή ΖΘ ἄρα έκ δύο ονομάτων έστίν.

Λέγω δή, ὅτι καὶ τρίτη.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν ΑΒ, οὖτως τὸ ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, ὡς δὲ ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΣΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΣΗ θο, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ. ὁ δὲ Δ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς

^{2.} $\theta\eta\tau\dot{\eta}$] m. 2 F. 3. $\tau\ddot{\eta}$ Z H b. 4. $\tau\dot{\phi}$ — 5. Z H] (prius) m. 2 B. 5. $\kappa\alpha\dot{\ell}$ ė $\sigma\tau\dot{\ell}$ $\theta\eta\tau\dot{\eta}$] $\theta\dot{\eta}$ $\theta\dot{\theta}$ B. $\theta\dot{\theta}$ V. 10. $\theta\dot{\theta}$ V.

quam numerus quadratus ad numerum quadratum; et ponatur aliqua recta rationalis E, et fiat $\Delta:AB =$ $E^2: ZH^2$ [prop. VI coroll.]. itaque E^2, ZH^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. et E rationalis est; quare etiam ZH rationalis est. et quoniam $\Delta: AB$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne E^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque E, ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. iam rursus fiat $BA: A\Gamma = ZH^2: H\Theta^2$ [prop. VI coroll.]. itaque ZH^2 , $H\Theta^2$ commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum ZH rationalis est; itaque etiam $H\Theta$ rationalis est. et quoniam $BA:A\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne ZH^2 quidem ad HO2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ZH, H@ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. quare ZH, H@ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo Z@ ex duobus nominibus est [prop. XXXVI]. iam dico, eandem tertiam esse. nam quoniam est $\Delta:AB=E^2:ZH^2$ et $BA:A\Gamma=ZH^2:H\Theta^2$, ex aequo [V, 22] erit $\Delta: A\Gamma = E^2: H\Theta^2$. uerum $\Delta: A\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad

^{11.} BA] AB' F. $\tau \acute{o}\nu$] om. B. 14. ΓA F. 16. ΘH] in ras. V, $H\Theta$ F. 18. $\acute{e}\sigma\iota \iota \nu$] $\acute{e}\sigma\iota$ $\iota \iota \iota$ F. ZH] e corr. m. 2 (ex HZ?) V. $\tau \~{\varrho}$] m. rec. P. ΘH F. 19. $H\Theta$] in ras. V. $\acute{e}\iota \iota \iota$ B. 20. $\acute{e}\sigma\iota$ BV, comp. Fb. 22. $\acute{o}s$] supra scr. m. 1 F. 23. ZH] HZ F. BA] AB P, AB' F. 24. $\tau \acute{o}\nu$] om. P. $A\Gamma$] corr. ex AB m. 1 F. 25. $H\Theta$] $Z\Theta$ P, corr. m. rec. (euan.). 28. $\tau \acute{e}\tau \varrho \acute{e}\gamma \omega \nu o g$ F, corr. m. 1.

πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ Ε τῆ ΗΘ μήκει. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, μεῖζον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΘ. ἔστω 5 οὖν τῷ ἀπὸ τῆς ΖΗ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΗΘ, Κ΄ ἀναστρέψαντι ἄρα [ἐστὶν] ὡς ὁ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Κ. ὁ δὲ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ ἄρα πρὸς τὸ τετράγωνον ἀριθμόν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ ἄρα πρὸς το τετράγωνον ἀριθμόν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ ἄρα πρὸς το τετράγωνον ἀριθμόν πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν σύμμετρος ἄρα [ἐστὶν] ἡ ΖΗ τῆ Κ μήκει. ἡ ΖΗ ἄρα τῆς ΗΘ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ. καί εἰσιν αί ΖΗ, ΗΘ ρηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ οὐδετέρα αὐτῶν σύμμετρός 15 ἐστι τῆ Ε μήκει.

Ή ΖΘ ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τρίτη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

να'.

Εύρεῖν τὴν ἐχ δύο ὀνομάτων τετάρτην.

20 Ἐκκείσθωσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ ΑΓ, ΓΒ, ὥστε τὸν ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον μὴ ἔχειν μήτε μὴν πρὸς τὸν ΑΓ, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. καὶ ἐκκείσθω ὁητὴ ἡ Δ, καὶ τῆ Δ σύμμετρος ἔστω μήκει ἡ ΕΖ· ὁητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΕΖ. καὶ γε-25 γονέτω ὡς ὁ ΒΛ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ

^{1.} $\ell \sigma \tau / \nu$] m. 2 F, om. B. 3. $\tau \dot{\sigma}$] (alt.) om. b. 4. $\tau \ddot{\eta} \dot{\varsigma}$] (alt.) om. b. 6. $\ell \sigma \tau / \nu$] om. P. $\tau \dot{\sigma} \nu$] om. Fb. 11. $\ell \sigma \tau \ell \nu$] om. BFVb. 12. $\tilde{\alpha} \varphi \alpha$] m. 2 V. $\tilde{\sigma} \dot{\nu} \nu \alpha \tau \alpha \iota$] $-\nu \alpha$ - in ras. P. 13. $\tilde{\alpha} \dot{\sigma} \nu \nu \mu \mu \dot{\tau} \tau \varphi \sigma \nu$ F, corr. m. rec.; $\dot{\alpha}$ - supra scr. F m. 2. $H\Theta$ $\ddot{\alpha} \varphi \alpha$ V. 15. $\dot{\ell} \dot{\sigma} \tau \iota \nu$ B. $\tau \ddot{\eta}$ E $\dot{\ell} \dot{\sigma} \tau \iota \nu$ F. 16. $\tau \varrho \ell \tau \eta$] corr. ex $\dot{\varrho} \eta \tau \dot{\eta}$ m. rec. b; $\dot{\varrho} \eta \tau \dot{\eta}$ F, mg. $\gamma \varrho$. $\tau \varrho \ell \tau \eta$ m. rec. $\ddot{\sigma} \pi \varepsilon \varrho$ $\ddot{\epsilon} \dot{\sigma} \varepsilon \dot{\epsilon}$

numerum quadratum. itaque ne E^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare E, $H\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et quoniam est $BA:A\Gamma=ZH^2:H\Theta^2$, erit $ZH^2>H\Theta^2$ [V, 14]. sit igitur $ZH^2=H\Theta^2+K^2$. itaque convertendo [V, 19 coroll.] $AB:B\Gamma=ZH^2:K^2$. uerum $AB:B\Gamma$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare etiam $ZH^2:K^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ZH, K longitudine commensurabiles sunt. itaque ZH^2 excedit $H\Theta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis. et ZH, $H\Theta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et neutra rectae E longitudine commensurabilis est.

Ergo Z@ ex duobus nominibus tertia est [def. alt. 3]; quod erat demonstrandum.

LT.

Inuenire rectam ex duobus nominibus quartam.

Exponantur duo numeri $A\Gamma$, ΓB eius modi, ut AB neque ad $B\Gamma$ neque ad $A\Gamma$ rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum [prop. XXVIII lemma]. et ponatur rationalis Δ , et rectae Δ longitudine commensurabilis sit EZ. itaque EZ rationalis est. et fiat $BA: A\Gamma = EZ^2: ZH^2$ [prop. VI coroll.]. itaque EZ^2 , ZH^2 com-

mensurabilia sunt [prop. VI]. itaque etiam ZH ra-

δείξαι] comp. P, om. BFVb. 21. τὸν $B\Gamma$] ἐκάτερον αὐτῶν Theon (BFVb). $B\Gamma$] corr. ex $A\Gamma$ m. 1 P. μήτε — 22. $A\Gamma$] om. Theon (BFVb). 24. ἐστίν B. 25. BA] A''B' F. άριθμός] om. V. ΓA F. 26. σύμμετρος P, corr. m. 1.

έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΖΗ· ξητὴ ἄρα έστι και ἡ ΖΗ. και ἐπει ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον οὐκ ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΖ τῆ ΖΗ μήκει. αι ΕΖ, ΖΗ ἄρα ξηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ὅστε ἡ ΕΗ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστίν.

Λέγω δή, ὅτι καὶ τετάρτη.

Ή ΕΗ ἄφα έκ δύο ονομάτων έστι τετάρτη· ὅπερ 25 ἔδει δείξαι.

^{1.} Post Z H add. ξητή δὲ (seq. ras. 1 litt. F) ή EZ b, m. 2 F. ξητή ἄρα] ἡ EZ ξητή ἄρα V m. 2, ξητή ἐστιν ἄρα b. ἐστί] om. b, ἐστίν PB. 2. καί] (prius) om. BFb. BA] AB P. σὐκ] postea add. m. 1 F. 6. τῆ] τῆς b. 7. εἰσιν B. 8. ἐστί BV, comp. Fb. 9. δή] supra ser. m. 1 P. καί] m. 2 F. 10. BA] corr. ex AB V. τόν] om. Bb, corr. ex τό m. rec. P. 11. μείζων — 12. ΑΓ] mg. m. 1 in ras. P.

tionalis est. et quoniam $BA:A\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne EZ^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque EZ,ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. itaque EZ,ZH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare EH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

Iam dico, eandem quartam esse. nam quoniam est $BA: A\Gamma = EZ^2: ZH^2$, erit $EZ^2 > ZH^2$ [V, 14]. sit igitur $EZ^2 = ZH^2 + \Theta^2$. itaque convertendo [V, 19 coroll.] $AB: B\Gamma = EZ^2: \Theta^2$. verum $AB: B\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne EZ^2 quidem ad Θ^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare EZ, Θ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. EZ^2 igitur excedit ZH^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis. et EZ, ZH rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et EZ, Z longitudine commensurabiles sunt.

Ergo EH ex duobus nominibus est quarta [def. alt. 4]; quod erat demonstrandum.

^{11.} BA] A e corr. V. 12. $\tau\tilde{\eta}_S$] (prius) om. P. 13. $\tau\tilde{\omega}$] $\tau\tilde{\sigma}$ F. 16. $\tau\tilde{\omega}$] om. B F b. 18. Θ] Θ A b. 20. $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\tilde{\omega}$] om. F b. $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$] om. F. $\tau\tilde{\eta}_S$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ V. HZ] corr. ex Z H V, E H F. 21. $\sigma\nu\mu\mu\epsilon\tau\varrho\sigma\nu$ b, corr. m. rec., et F, corr. m. 2. $\epsilon\alpha\nu\tau\tilde{\eta}$ $\mu\tilde{\eta}$ $\mu\tilde{\eta$

 $\nu\beta'$.

Εύρεῖν τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων πέμπτην.

Ἐκκεισθωσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ ΑΓ, ΓΒ, ὥστε τὸν ΑΒ πρὸς ἐκάτερον αὐτῶν λόγον μὴ ἔχειν, ὃν τετράδ γωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, καὶ ἐκκεισθω ρητή τις εὐθεῖα ἡ Δ, καὶ τῆ Δ σύμμετρος ἔστω [μήκει] ἡ ΕΖ· ρητὴ ἄρα ἡ ΕΖ. καὶ γεγονέτω ὡς ὁ ΓΛ πρὸς τὸν ΑΒ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ. ὁ δὲ ΓΛ πρὸς τὸν ΑΒ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν 10 τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. αἱ ΕΖ, ΖΗ ἄρα ρηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΕΗ.

15 Λέγω δή, ὅτι καὶ πέμπτη.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ὁ ΓΑ προς τὸν ΑΒ, οὕτως το ἀπὸ τῆς ΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, ἀνάπαλιν ὡς ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΕ. μεῖζον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΗΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΕ. ἔστω οὖν τῷ ἀπὸ τῆς ΗΖ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΕΖ, Θ΄ ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΑΒ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΒΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΗΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ὁ δὲ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον οὐκ ἔχει, ὂν

^{3.} τόν] corr. ex τό V. 7. μήπει] om. P. EZ] ZH Theon (BFVb), HZ m. rec. P. ξητὴ ἄρα ἡ EZ] ξητὴ ἄρα ἡ ZH V, mg. ξητὴ τῆ ἄρα HZ m. 2. EZ] ZH Theon (BFb), HZ P m. rec. 8. EZ] Z post ras. 1 litt. V, ZH F, HZ Bb, P m. rec. 9. ZH] ZE Theon (BFVb), m. rec. P. Deinde add. σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΖΕ· ξητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΖΕ. καὶ ἐπεί Theon (BFVb), P m. rec. (ZH pro HZ). δέ] om. Theon (BFVb). τόν] om. BFb. 11. τῆς] (prius) m. 2 B. EZ] HZ FVb, m. 2 B, m. rec. P. ἄρα] om. B. πρὸς τὸ ἀπό] m. 2 B. ZH] P, ZE BFVb,

LII.

Inuenire rectam ex duobus nominibus quintam.

Exponantur duo numeri $A\Gamma$, ΓB eius modi, ut ABad neutrum rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum [prop. XXVIII lemma]. et

ponatur recta aliqua rationalis 1, et rectae \(\sigma \) commensurabilis sit \(EZ. \) itaque

Fectae Δ commensurations set ΔZ . Respectively. Figure ΔZ rationalis est. et fiat $\Gamma A:AB=EZ^2:ZH^2$ [prop. VI coroll.]. ΓA autem ad AB rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne EZ^2 quidem ad ZH^2 rationem habet,

quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare EZ, ZH rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. IX]. ergo EH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

iam dico, eandem quintam esse. nam quoniam est $\Gamma A: AB = EZ^2: ZH^2$, e contrario [V, 7 coroll.] est $BA:A\Gamma = ZH^2:ZE^2$. itaque $HZ^2 > ZE^2$ [V, 14]. sit igitur $HZ^2 = EZ^2 + \Theta^2$. itaque convertendo [V,

^{12.} τετράγωνος F, corr. m. 1. άριθμόν] m. m. rec. P. 2 V. Deinde add. ἀσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΗΖ τῆ ΖΕ (τῆ ΖΕ 2 V. Deinde add. ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ HZ τῆ ZE (τῆ ZE om. V) μήκει b, mg. m. 1 F, m. 2 V. 13. εἰσιν PB. 14. ἄρα] om. P. EH] He corr. m. 1 b. 15. καί] m. 2 F. 17. EZ] P; HZ BVb, P m. rec.; ZH F. ZH] P, ZE BF Vb, P m. rec. P. 18. οὔτως] om. BVb. ZH] P, EZ BF Vb, P m. rec. 19. ZE] P, ZH BFVb, P m. rec. Dein add. ὁ δὲ BΛ τοῦ ΛΓ μείζων (corr. ex μεῖζον) ἐστί V; μεῖζον (μείζων m. rec. b) δὲ τὸ (ὁ m. rec. b) ΒΛ τοῦ ΛΓ b, in ras. F. μεῖζον ἄρα] sustulit rep. in F. ἄρα ἐστί V. τό] m. 2 F. HZ] P, EZ BFVb, P m. rec.; item lin. 20, 22. 20. τῆς] om. P. ZE] P, ZH BFVb, P m. rec. τῷ] supra scr. m. 1 b, postea add. m. 1 V, corr. ex τό F m. 1. 21. EZ] P, HZ BFb, m. rec. P, in ras. V.

τετράγωνος ἀριθμός πρός τετράγωνον ἀριθμόν · οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρός τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμός πρός τετράγωνον ἀριθμόν. ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗ τῆ Θ μήκει · ώστε ἡ ΖΗ τῆς ΖΕ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καί εἰσιν αί ΗΖ, ΖΕ ρηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ τὸ ΕΖ ἔλαττον ὄνομα σύμμετρόν ἐστι τῆ ἐκκειμένη ρητῆ τῆ Δ μήκει.

Ή EH ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ πέμπτη· ὅπερ 10 ἔδει δεῖξαι.

$\nu\gamma'$.

Εύρεῖν τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων ἕκτην.

'Εκκείσθωσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ ΑΓ, ΓΒ, ὥστε τὸν ΑΒ πρὸς ἐκάτερον αὐτῶν λόγον μὴ ἔχειν, ὃν τετρά15 γωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ἔστω δὲ καὶ ἔτερος ἀριθμὸς ὁ Δ μὴ τετράγωνος ὢν μηδὲ πρὸς ἐκάτερον τῶν ΒΑ, ΑΓ λόγον ἔχων, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν καὶ ἐκκείσθω τις ρητὴ εὐθεῖα ἡ Ε, καὶ γεγονέτω ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν 20 ΑΒ, οῦτως το ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ καί ἐστι ρητὴ ἡ Ε΄ ρητὴ ἄρα καὶ ἡ ΖΗ. καὶ ἐπεὶ οὐκ ἔχει

^{1.} τετράγωνον] corr. ex τετράγωνος m. 1 b. 2. ZH] P, EZ BFVb, P m. rec.; item lin. 4, 5. Θ] ras. 1 litt. V. 4. ἐστίν] om. BVb. 5. τῆς] corr. ex τῆ Vb. ZE] P, ZH BFVb, P m. rec. συμμέτρον F, corr. m. 2. 6. εἰσι V, comp. Fb. αί] m. rec. P. αί HZ, ZE] om. FVb; αί ΕΖ, ZH supra scr. m. 2 B. 7. EZ] P, ZH BFVb, HZ m. rec. P. 9. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. P, om. BFVb. 13. ΑΓ] Α, seq. ras. 1 litt., F. τόν] corr. ex τό m. 2 B. 16. μήτε P. 17. ΒΑ] supra scr. Γ m. 1 b, ΑΒ F et V, sed corr. ἔχειν V, sed corr. 18. παί] m. 2 F. 20. οῦτως παί V. σύμμετρος Theon (BFVb), P m. rec. 21. ἄρα ἐστίν FV. τό —

19 coroll.] $AB:B\Gamma = HZ^2:\Theta^2$. uerum $AB:B\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne ZH^2 quidem ad Θ^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ZH, Θ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. quare ZH^2 excedit ZE^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis. et HZ, ZE rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et minus nomen EZ rectae rationali propositae Δ longitudine commensurabilis est.

Ergo EH ex duobus nominibus est quinta [def. alt. 5]; quod erat demonstrandum.

LIII.

Inuenire rectam ex duobus nominibus sextam.

Exponantur duo numeri $A\Gamma$, ΓB eius modi, ut AB ad neutrum rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, sit autem etiam alius numerus Δ non quadratus neque ad alterutrum BA, $A\Gamma$ rationem habens, quam numerus quadratus ad numerum quadratum [prop. XXVIII lemma]; et ponatur recta rationalis E, et fiat $\Delta:AB=E^2:ZH^2$ [prop. VI coroll.]. itaque E^2 , ZH^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. et E rationalis est; itaque etiam ZH rationalis est. et quoniam $\Delta:AB$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne E^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerum quadratum q

ZH] $\mathring{\eta}$ E $\tau \mathring{\eta}$ $(\tau \mathring{\phi}$ $\mathring{\alpha} \pi \mathring{o}$ $\tau \mathring{\eta}_S$ P) ZH $\delta vv \mathring{\alpha} \mu \epsilon \iota$ Theon (BFVb), P m. rec. $\mathring{\epsilon} \sigma \tau \iota v$ B. 22. $\mathring{\epsilon} \pi \epsilon \ell$] m. 2 B, om. F.

δ Δ πρὸς τὸν ΑΒ λόγον, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς Ε ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἡ ε τῆ ΖΗ μήκει. γεγονέτω δὴ πάλιν ὡς ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ. σύμμετρον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΘΗ. ρητὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΘΗ· ρητὴ ἄρα ἡ ΘΗ. καὶ ἐπεὶ ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον οὐκ ἔχει, ὅν τετράγωνος 10 ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗ τῆ ΗΘ μήκει. αὶ ΖΗ, ΗΘ ἄρα ρηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων 15 ἐστὶν ἡ ΖΘ.

Δεικτέον δή, ὅτι καὶ ἕκτη.

'Επεὶ γάρ ἐστιν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν ΑΒ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Ε πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, ἔστι δὲ καὶ ὡς ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ. ὁ δὲ Δ πρὸς τὸν ΑΓ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· οὐδὲ τὸ ἀπὸ τῆς Ε ἄρα προς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς μὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ Ε τῆ ΗΘ μήκει. ἐδείχθη δὲ καὶ τῆ ΖΗ ἀσύμμετρος ἑκατέρα ἄρα τῶν ΖΗ, ΗΘ ἀσύμμετρός ἐστι τῆ Ε μήκει. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ὁ ΒΑ πρὸς τὸν ΑΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, μεῖζον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς

^{7.} ἀσύμμετρον F, sed corr. ΘH] in ras. V, $H\Theta$ Fb. Deinde add. ξητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ZH Theon (BFVb). 8. ἄφα

merus quadratus ad numerum quadratum. itaque E, ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. iam rursus fiat $BA:A\Gamma = ZH^2:H\Theta^2$ [prop. VI coroll.]. itaque ZH^2 , ΘH^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. itaque ΘH^2 rationale est; quare ΘH est rationalis. et quoniam $BA:A\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne ZH^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ZH, $H\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. quare ZH, $H\Theta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. itaque $Z\Theta$ ex duobus nominibus est.

iam demonstrandum, eandem sextam esse. nam quoniam est $\Delta:AB = E^2:ZH^2$, et $BA:A\Gamma = ZH^2:H\Theta^2$, ex aequo erit [V,22] $\Delta:A\Gamma = E^2:H\Theta^2$. uerum $\Delta:A\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne E^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque E, $H\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. demonstrauimus autem, etiam E, ZH incommensurabiles esse. itaque utraque ZH, $H\Theta$ rectae E longitudine incommensurabilis est. et quoniam est $BA:A\Gamma = ZH^2:H\Theta^2$, erit $ZH^2>H\Theta^2$ [V,14]. iam sit $ZH^2=H\Theta^2+K^2$. quare convertendo [V,19 coroll.] erit $AB:B\Gamma=ZH^2:K^2$. uerum $AB:B\Gamma$

παί Theon (BFVb). $\delta \eta \tau \dot{\eta} - \Theta H$] mg. V. $H\Theta$ P. 9. BA] AB' F. 10. οὐ∂ἱ] οὐ∂˙ ἄρα FVb, οὐκ ἄρα B. τό] τά F. 14. εἰσιν B. 18. ἔστιν B. 19. BA] AB P. 21. ∂ἱ] m. 2 F. 23. οὐ∂ἱ] οὐ∂˙ ἄρα Theon (BFVb). ἄρα] om. Theon (BFVb). 26. HZ F. 27. ἑκατέρα — E] $\dot{\eta}$ E ἄρα ἐκατέρα τῶν ZH, $H\Theta$ ἐστιν ἀσύμμετρος V. ἄρα] supra scr. F. 28. οῦτωξ] om. b, m. 2 B. 29. Post HΘ add. μείζων δὲ δ AB τοῦ $A\Gamma$ V. μείζον] bis F.

ΖΗ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΘ. ἔστω οὖν τῷ ἀπὸ [τῆς] ΖΗ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΗΘ, Κ΄ ἀναστρέψαντι ἄρα ὡς ὁ ΑΒ πρὸς ΒΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Κ. ὁ δὲ ΑΒ πρὸς τὸν ΒΓ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος δ ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ὅστε οὐδὲ τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Κ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμός πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗ τῆ Κ μήκει ἡ ΖΗ ἄρα τῆς ΗΘ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καὶ εἰσιν 10 αί ΖΗ, ΗΘ ὁηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ οὐδετέρα αὐτῶν σύμμετρός ἐστι μήκει τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ τῆ Ε.

Ή Z® ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἕκτη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

$\Lambda \tilde{\eta} \mu \mu \alpha$.

"Εστω δύο τετράγωνα τὰ ΑΒ, ΒΓ καὶ κείσθωσαν ωστε ἐπὶ εὐθείας εἶναι τὴν ΔΒ τῆ ΒΕ΄ ἐπὶ εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΖΒ τῆ ΒΗ. καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΑΓ παραλληλόγραμμον λέγω, ὅτι τετράγωνόν ἐστι τὸ ΔΗ, καὶ ὅτι τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΔΗ, καὶ ἔτι τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΔΓ Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΔΒ τῆ ΒΖ, ἡ δὲ ΒΕ τῆ ΒΗ, ὅλη ἄρα ἡ ΔΕ ὅλη τῆ ΖΗ ἐστιν ἴση. ἀλλ' ἡ μὲν ΔΕ ἑκατέρα τῶν ΑΘ, ΚΓ ἐστιν ἴση, ἡ δὲ ΖΗ 25 ἐκατέρα τῶν ΑΚ, ΘΓ ἐστιν ἴση. ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΓ παραλληλόγραμμον ἔστι δὲ καὶ ὀρθογώνιον τετράγωνον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΓ.

^{1.} ZH] $Z\Theta$ b. $\tau\tilde{\eta}s$] om. P. $\tau\tilde{\eta}s$] om. Pb. 3. $\tau\delta\nu$ B Γ V. $\tau\tilde{\eta}s$ ZH F V. 4. $\tau\varrho\delta s$ $\tau\delta\nu$ B Γ] mg. m. 1 P. 6. $\tau\tilde{\eta}s$ ZH F V. 7. $\alpha\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\varrho\alpha$ P, corr. m. 1. 9. $\sigma\nu\mu$ -

rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare ne ZH^2 quidem ad K^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ZH, K longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. itaque ZH^2 excedit $H\Theta^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis. et ZH, $H\Theta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et neutra earum rationali propositae E longitudine commensurabilis est.

Ergo Z@ recta ex duobus nominibus est sexta [def. alt. 6]; quod erat demonstrandum.

Lemma.

Sint duo quadrata AB, $B\Gamma$ et ita ponantur, ut ΔB , BE in eadem recta sint. itaque etiam ZB, BH in eadem sunt recta. et expleatur parallelogrammum $A\Gamma$. dico, $A\Gamma$ quadratum esse, et ΔH medium esse proportionale inter AB, $B\Gamma$, et praeterea $\Delta\Gamma$ medium esse proportionale inter $A\Gamma$, ΓB .

nam quoniam $\Delta B = BZ$, BE = BH, erit $\Delta E = HZ$. uerum $\Delta E = A\Theta = K\Gamma$, $ZH = AK = \Theta\Gamma$ [I, 34]. quare etiam

$$A\Theta = K\Gamma = AK = \Theta\Gamma$$

μέτρου F, corr. m. 2. ξαυτή μήκει F. 11. αὐτῶν] τῶν ZH, HΘ Theon (BFVb). ἐστιν P. ἐγκειμένη F. 12. E] EH b, H add. m. 2 F. 13. ή] om. b. ὅπες ἐδει δεῖξαι] comp. P, om. BFVb. 18. ἐστίν B. 19. ὅτι τὸ ΛΓ V. ἐστιν P. 20. τὸ ΛΓ] om. V. ὅτι] ἔτι BF, supra scr. ὅτι m. 2. 21. ἐστιν P. 22. ZB B. 24. Post ἴση del. ἀλλ' ἡ μὲν ΔΕ ἐκατέρα m. 1 P. HZ BFV. 25. ΓΘ V. ἄρα] om. b. 26. ΛΘ] Λ postea add. V. 27. ἐστίν P. ἔστιν PB. 28. ἐστίν P.

Καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΖΒ πρὸς τὴν ΒΗ, οὕτως ἡ ΔΒ πρὸς τὴν ΒΕ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΖΒ πρὸς τὴν ΒΗ, οὕτως τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΔΗ, ὡς δὲ ἡ ΔΒ πρὸς τὴν ΒΕ, οὕτως τὸ ΔΗ πρὸς τὸ ΒΓ, καὶ ὡς ἄρα τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΔΗ, οῦτως τὸ ΔΗ πρὸς τὸ ΒΓ. τῶν ΑΒ, ΒΓ ἄρα μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΔΗ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ τῶν $A\Gamma$, ΓB μέσον ἀνάλογόν [έστι] τὸ $\Delta \Gamma$.

'Επεὶ γάρ ἐστιν ὡς ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΚ, οὕτως 10 ἡ ΚΗ πρὸς τὴν ΗΓ΄ ἴση γάρ [ἐστιν] ἑκατέρα ἐκατέρα; καὶ συνθέντι ὡς ἡ ΑΚ πρὸς ΚΔ, οῦτως ἡ ΚΓ πρὸς ΓΗ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΚ πρὸς ΚΔ, οῦτως τὸ ΑΓ πρὸς τὸ ΓΔ, ὡς δὲ ἡ ΚΓ πρὸς ΓΗ, οῦτως τὸ ΔΓ πρὸς ΓΒ, καὶ ὡς ἄρα τὸ ΑΓ πρὸς ΔΓ, οῦτως τὸ ΔΓ πρὸς τὸ ΒΓ. τῶν ΑΓ, ΓΒ ἄρα μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΔΓ΄ ἃ προέκειτο δεῖξαὶ.

νδ'.

'Εὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ φητῆς καὶ τῆς έκ δύο ὀνομάτων πρώτης, ἡ τὸ χωρίον δυνα-20 μένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἐκ δύο ὀνομάτων.

Χωρίον γὰρ τὸ $A\Gamma$ περιεχέσθω ὑπὸ ξητῆς τῆς AB καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων πρώτης τῆς AD λέγω, ὅτι ἡ τὸ $A\Gamma$ χωρίον δυναμένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλου-25 μένη ἐκ δύο ὀνομάτων.

^{3.} $\tau \dot{\eta} \nu$ BE = 5. $B\Gamma$] postea ins. m. 1 F. 4. $\sigma \tilde{\nu} \tau \omega$ B. τ'] m. 2 F. $\tau \dot{\sigma}$ $B\Gamma$] corr. ex $\tau \dot{\eta} \nu$ $B\Gamma$ m. 2 B. 5. $\sigma \tilde{\nu} \tau \omega$ B. 6. $\tilde{\sigma} \epsilon \alpha$] om. b. 8. $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota$] om. P. 10. $\tau \dot{\eta} \nu$] om. BFb. $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \nu$] om. P. $\dot{\epsilon} \kappa \alpha \tau \dot{\epsilon} \epsilon \alpha$] om. P. 11. $\tau \dot{\eta} \nu$ $K \Delta$ V. 12. $\tau \dot{\eta} \nu$ ΓH V. $\tau \dot{\eta} \nu$ $K \Delta$ V. 13. $\tau \dot{\eta} \nu$ ΓH V. 14. $\tau \dot{\sigma}$ ΓB V, seq. ras. 1 litt. $\Delta \Gamma$] $\tau \dot{\sigma}$ $\Gamma \Delta$ V. 15. $\Delta \Gamma$] $\Gamma \Delta$ V. $\tau \dot{\sigma}$ $B\Gamma$] $B\Gamma$

itaque parallelogrammum $A\Gamma$ aequilaterum est; est autem idem rectangulum. ergo $A\Gamma$ quadratum est.

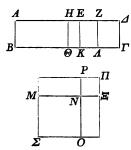
et quoniam est $ZB:BH=\Delta B:BE$, et $ZB:BH=AB:\Delta H$, $\Delta B:BE=\Delta H:B\Gamma$ [VI, 1], erit etiam $AB:\Delta H=\Delta H:B\Gamma$. ergo ΔH medium est proportionale inter AB, $B\Gamma$.

Iam dico, $\Delta\Gamma$ etiam medium proportionale esse inter $\Delta\Gamma$, ΓB .

nam quoniam est $A\Delta: \Delta K = KH: H\Gamma$ (nam utraque utrique aequalis est), et componendo [V, 18] $AK: K\Delta = K\Gamma: \Gamma H$, est autem $AK: K\Delta = A\Gamma: \Gamma \Delta$, $K\Gamma: \Gamma H = \Delta \Gamma: \Gamma B$, erit etiam $A\Gamma: \Delta \Gamma = \Delta \Gamma: B\Gamma$. ergo $\Delta \Gamma$ medium est proportionale inter $A\Gamma$, ΓB ; quae propositum erat demonstrare.

LIV.

Si spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus prima comprehenditur, recta spatio aequalis

quadrata irrationalis est ex duobus nominibus, quae uocatur.

Spatium enim $A\Gamma$ recta rationali AB et recta ex duobus nominibus prima $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio $A\Gamma$ aequalem quadratam irrationalem esse ex duobus nominibus, quae uocatur.

B, ΓB Fb. 16. $\tilde{\alpha}$] $\tilde{\alpha}\pi\epsilon_{Q}$ Theon (BFVb). Post $\delta\epsilon_{i}\tilde{\epsilon}\alpha_{i}$ add. $o > : \succ P$. 18. $\tau \tilde{\eta}_{S}$] m. 2 B. 22. $\chi \omega \varrho \ell o \nu - 25$. $\delta \nu o - \mu \alpha \tau \omega \nu$] mg. m. 1 F. 22. $A\Gamma$] $AB\Gamma \Delta$ Theon (BFVb). 23. AB] $A\Delta$ F.

'Επεὶ γὰρ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ πρώτη ἡ ΑΔ, διηρήσθω είς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ Ε, καὶ ἔστω τὸ μεζον όνομα τὸ ΑΕ. φανερὸν δή, ὅτι αί ΑΕ, ΕΔ όηταί είσι δυνάμει μένον σύμμετροι, καὶ ἡ ΑΕ τῆς ΕΔ 5 μεζζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ, καὶ ἡ ΑΕ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη φητή τη ΑΒ μήκει. τετμήσθω δη ή ΕΔ δίχα κατά τὸ Ζ σημείον. καὶ έπεὶ ή ΑΕ της ΕΔ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη, έὰν ἄρα τῶ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ της έλάσ-10 σονος, τουτέστι τῶ ἀπὸ τῆς ΕΖ, ἴσον παρὰ τὴν μείζονα την ΑΕ παραβληθη έλλειπον είδει τετραγώνω, είς σύμμετρα αὐτὴν διαιρεῖ. παραβεβλήσθω οὖν παρὰ την ΑΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἴσον τὸ ὑπὸ ΑΗ, ΗΕ σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΗ τῆ ΕΗ μήκει. καὶ ἤχθωσαν 15 ἀπὸ τῶν Η, Ε, Ζ ὁποτέρα τῶν ΑΒ, Γ Δ παράλληλοι αί ΗΘ, ΕΚ, ΖΛ καὶ τῷ μὲν ΑΘ παραλληλογράμμο ίσον τετράγωνον συνεστάτω το ΣΝ, τω δε ΗΚ ίσον τὸ ΝΠ, καὶ κείσθω ώστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν ΜΝ $au ilde{\eta}$ $N\Xi^{\cdot}$ έπ' εὐθείας ἄρα έστὶ καὶ $\dot{\eta}$ PN $au ilde{\eta}$ NO. καὶ 20 συμπεπληρώσθω τὸ ΣΠ παραλληλόγραμμον τετράγωνον ἄρα έστὶ τὸ ΣΠ. καὶ έπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗ. ΗΕ ίσον έστι τῷ ἀπὸ τῆς ΕΖ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΗ πρός ΕΖ, ούτως ή ΖΕ πρός ΕΗ καὶ ώς ἄρα τὸ ΑΘ πρὸς ΕΛ, τὸ ΕΛ πρὸς ΚΗ τῶν ΑΘ, ΗΚ ἄρα μέσον 25 ἀνάλογόν έστι τὸ $E \Lambda$. ἀλλὰ τὸ μὲν $A \Theta$ ἴσον έστὶ

^{2.} E] e corr. m. rec. P. 3. $\delta\eta$] corr. ex $\delta\dot{\epsilon}$ B. 4. $\epsilon\dot{\epsilon}\delta\iota\nu$ P. $\dot{\alpha}\delta\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\varrho\sigma\iota$ F, sed corr. 5. $\dot{\alpha}\delta\nu\mu\mu\dot{\epsilon}\tau\varrho\sigma\upsilon$ b, sed corr.; in F supra add. $\dot{\alpha}$ - m. 2. $\kappa\alpha l$] om. F. EA F. 7. $\delta\dot{\eta}$] $\delta\dot{\epsilon}$ V. 8. $\dot{\alpha}\delta\nu\mu\dot{\epsilon}\tau\varrho\sigma\upsilon$ b, sed corr. 9. $\iota\epsilon\iota\dot{\epsilon}\delta\iota\varrho\sigma\upsilon$ D. $\iota\epsilon\dot{\nu}\delta\iota\dot{\epsilon}$ B. $\iota\dot{\tau}\delta\iota\dot{\epsilon}$ B. 12. $\iota\dot{\nu}\epsilon\dot{\nu}\epsilon\dot{\epsilon}$ B. $\iota\dot{\tau}\delta\iota\dot{\epsilon}$ B. Dein add. $\iota\dot{\nu}\dot{\tau}\kappa\dot{\epsilon}$ V. 18. $\dot{\nu}\dot{\tau}\dot{\sigma}\dot{\tau}$ FV. $\iota\dot{\tau}\delta\dot{\tau}$ HE] $\iota\dot{\tau}\Theta$ P. 14. $\iota\dot{\tau}AH$] $\iota\dot{\tau}$ H e corr. m. 1 V.

nam quoniam $A\Delta$ ex duobus nominibus prima est, in E in nomina dividatur, et maius nomen sit AE. manifestum igitur. AE, E arationales esse potentia tantum commensurabiles, et AE^2 excedere $E\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis, et AE rationali propositae AB longitudine commensurabilem esse [def. alt. 1]. iam $E\Delta$ in Z puncto in duas partes aequales secetur. et quoniam AE^2 excedit $E\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis, si quartae parti quadrati minoris, hoc est quadrato EZ^2 , aequale maiori AE adplicatur parallelogrammum figura quadrata deficiens, eam in partes commensurabiles dividit [prop. XVII]. adplicetur igitur rectae AE quadrato EZ^2 aequale $AH \times HE$. itaque AH, EH longitudine commensurabiles sunt. et ab H, E, Z alterutri AB, $\Gamma \Delta$ parallelae ducantur HO, EK, ZA. et parallelogrammo AO aequale quadratum ΣN constructur, et $N\Pi = HK$ [II, 14], et ita ponantur, ut MN, $N\Xi$ in eadem recta sint; quare etiam PN, NO in eadem sunt recta. et parallelogrammum $\Sigma\Pi$ expleatur; itaque $\Sigma\Pi$ quadratum est [u. lemma]. et quoniam est $AH \times HE = EZ^2$, erit AH: EZ = ZE: EH [VI, 17]. quare etiam

 $A\Theta: E\Lambda = E\Lambda: KH \text{ [VI, 1]}.$

4

EH] HE in ras. V. 15. H] m. 2 F. AB] A eras. F. ΓΔ] in ras. V, BΔ F, ΔΓ B. 16. EK] E postea ins. m. 1 F. ZΛ] mut. in ΛΖ V, ΛΖ BFb. παςαλληλόγςαμμον P, corr. m. 1. 17. ΣΝ] Σ corr. ex E BFb. 18. κείσθωσαν V. MN] corr. ex N m. 1 F. 19. ἐστίν Β. NP P. 20. ΣΠ] corr. ex EΠ B, item lin. 21. 21. τό] τῷ V. ΛΗΕ b, et corr. in ΛΗ, ΕΗ m. 2 V, ΛΗ F, et B, corr. m. 2. 22. τῷ] τὸ V. 23. πρὸς τἡν V. ΖΕ] ΕΖ P. ΕΗ] τὴν Η, ante Η ras. 1 litt. V. 24. πρὸς τό, seq. ras. 1 litt., V. ΕΛ] E eras. V. τὸ ΚΗ V. ἄςα] postea add. m. 1 P.

τῷ ΣΝ, τὸ δὲ ΗΚ ἴσον τῷ ΝΠ· τῶν ΣΝ, ΝΠ ἄρα μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΕΛ. ἔστι δὲ τῶν αὐτῶν τῶν ΣΝ, ΝΠ μέσον ἀνάλογον καὶ τὸ ΜΡ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΛ τῷ ΜΡ· ιῶστε καὶ τῷ ΟΕ ἴσον ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὰ ΑΘ, ΗΚ τοῖς ΣΝ, ΝΠ ἴσα· ὅλον ἄρα τὸ ΑΓ ἴσον ἐστὶν ὅλφ τῷ ΣΠ, τουτέστι τῷ ἀπὸ τῆς ΜΕ τετραγώνω· τὸ ΑΓ ἄρα δύναται ἡ ΜΕ.

Λέγω, ὅτι ἡ ΜΞ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστίν.

'Επεὶ γὰο σύμμετοός ἐστιν ἡ ΑΗ τῆ ΗΕ, σύμμε10 τρός ἐστι καὶ ἡ ΑΕ ἑκατέρα τῶν ΑΗ, ΗΕ. ὑπόκειται δὲ καὶ ἡ ΑΕ τῆ ΑΒ σύμμετοος καὶ αἱ ΑΗ, ΗΕ
ἄρα τῆ ΑΒ σύμμετροί εἰσιν. καὶ ἐστι ὁητὴ ἡ ΑΒ·
ὁητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἑκατέρα τῶν ΑΗ, ΗΕ ὁητὸν ἄρα
ἐστὶν ἑκάτερον τῶν ΑΘ, ΗΚ, καὶ ἐστι σύμμετρον τὸ
15 ΑΘ τῷ ΗΚ. ἀλλὰ τὸ μὲν ΑΘ τῷ ΣΝ ἴσον ἐστίν,
τὸ δὲ ΗΚ τῷ ΝΠ καὶ τὰ ΣΝ, ΝΠ ἄρα, τοντέστι
τὰ ἀπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ, ὁητά ἐστι καὶ σύμμετρα. καὶ
ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΕ τῷ ΕΔ μήκει, ἀλλ ἡ
μὲν ΑΕ τῷ ΑΗ ἐστι σύμμετρος, ἡ δὲ ΔΕ τῷ ΕΖ
20 σύμμετρος, ἀσύμμετρος ἄρα καὶ ἡ ΑΗ τῷ ΕΖ ὅστε
καὶ τὸ ΑΘ τῷ ΕΛ ἀσύμμετρόν ἐστιν. ἀλλὰ τὸ μὲν
ΑΘ τῷ ΣΝ ἐστιν ἴσον, τὸ δὲ ΕΛ τῷ ΜΡ καὶ τὸ
ΣΝ ἄρα τῷ ΜΡ ἀσύμμετρόν ἐστιν. ἀλλὶ ὡς τὸ ΣΝ

itaque EA medium est proportionale inter ΣN , $N\Pi$. uerum etiam MP inter eadem ΣN , $N\Pi$ medium est proportionale [u.lemma]. quare EA = MP. itaque etiam $EA = O\Xi[I, 43]$. uerum etiam $A\Theta + HK = \Sigma N + N\Pi$. quare totum¹) $A\Gamma = \Sigma \Pi = M\Xi^2$. ergo $M\Xi$ quadrata spatio $A\Gamma$ aequalis est.

dico, MZ ex duobus nominibus esse. nam quoniam AH rectae HE commensurabilis est, AE utrique rectae AH, HE commensurabilis est [prop. XV]. supposuimus autem, etiam AE, AB commensurabiles esse. quare etiam AH, HE rectae AB commensurabiles sunt [prop. XII]. et AB rationalis est. itaque etiam utraque AH, HE rationalis est. quare etiam $A\Theta$, HK rationalia sunt [prop. XIX], et AO, HK commensurabilia. uerum $A\Theta = \Sigma N$, $HK = N\Pi$. itaque etiam ΣN , $N\Pi$, hoc est MN^2 , $N\Xi^2$, rationalia sunt et commensurabilia. et quoniam AE, E 1 longitudine incommensurabiles sunt, et AE, AH commensurabiles, et ΔE , EZ commensurabiles, AH et EZ incommensurabiles sunt [prop. XIII]. quare etiam A@ et EA incommensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. uerum $A\Theta = \Sigma N$, EA = MP. quare etiam ΣN , MP incommensurabilia sunt. est autem $\Sigma N: MP = ON: NP$ [VI, 1]. itaque ON, NP incommensurabiles sunt

¹⁾ Nam $EA = Z\Gamma$.

^{15.} ΣΝ] corr. ex EN B, item lin. 16. 15. ἐστιν ἴσον V. ἐστί PBb, comp. F. 16. τά] τό F. ΝΠ ἄφα] τῷ ΝΠ F. 17. ἀσύμμετρα B. 18. ἀλλά Bb. 19. ΛΗ] corr. ex ΛΒ V. ΕΖ] ΕΖ ἐστι V. 20. καί] ἐστιν V. Post ΕΖ add. μήκει Vb, m. 2 B. 21. ἐστιν] om. BFb. 22. ΣΝ] ΝΣ΄ F.

πρὸς ΜΡ, ἡ ΟΝ πρὸς τὴν ΝΡ ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΟΝ τῆ ΝΡ. ἴση δὲ ἡ μὲν ΟΝ τῆ ΜΝ, ἡ δὲ ΝΡ τῆ ΝΞ· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΜΝ τῆ ΝΞ. καί ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΜΝ σύμμετρον τῷ ἀπὸ τῆς ΝΞ, καὶ 5 ἡτὸν ἐκάτερον αί ΜΝ, ΝΞ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι.

Ή $M\Xi$ ἄρα έκ δύο ὀνομάτων έστl καl δύναται τὸ $A\Gamma$. ὅπερ έδει δείξαι.

νε΄.

10 Ἐὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ ρητῆς καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων δευτέρας, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἐκ δύο μέσουν πρώτη.

Περιεχέσθω γὰρ χωρίον τὸ ΑΒΓΔ ὑπὸ ἡητῆς 15 τῆς ΑΒ καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων δευτέρας τῆς ΑΔ λέγω, ὅτι ἡ τὸ ΑΓ χωρίον δυναμένη ἐκ δύο μέσων πρώτη ἐστίν.

Έπεὶ γὰο ἐκ δύο ὀνομάτων δευτέρα ἐστὶν ἡ ΑΔ, διηρήσθω εἰς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ Ε, ώστε τὸ μεῖζον 20 ὄνομα εἰναι τὸ ΑΕ΄ αἱ ΑΕ, ΕΔ ἄρα ξηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΑΕ τῆς ΕΔ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἐαυτῆ, καὶ τὸ ἔλαττον ὅνομα ἡ ΕΔ σύμμετρόν ἐστι τῆ ΑΒ μήκει. τετμήσθω ἡ ΕΔ δίχα κατὰ τὸ Ζ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΖ ἴσον παρὰ τὴν 25 ΑΕ παραβεβλήσθω ἐλλεῖπον εἰδει τετραγώνφ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗΕ΄ σύμμετρος ἄρα ἡ ΑΗ τῆ ΗΕ μήκει. καὶ

^{1.} $\vec{\tau}$ \vec{o} MP \vec{V} . $\vec{o}\vec{v}$ \vec{v} \vec{o} \vec{v} \vec

[prop. XI]. uerum ON = MN, $NP = N\Xi$. quare MN, $N\Xi$ incommensurabiles sunt. et MN^2 , $N\Xi^2$ commensurabilia sunt, et utrumque rationale. MN, $N\Xi$ igitur rationales sunt potentia tantum commensurabiles.

Ergo $M\Xi$ ex duobus nominibus est [prop. XXXVI], et $M\Xi^2 = A\Gamma$; quod erat demonstrandum.

LV.

Si spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus secunda comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata irrationalis est ex duobus mediis prima, quae nocatur.

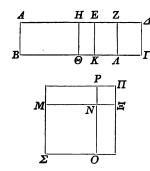
Spatium enim $AB\Gamma\Delta$ rationali AB et recta ex duobus nominibus secunda $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio $A\Gamma$ aequalem quadratam ex duobus mediis primam esse.

nam quoniam $A\Delta$ ex duobus nominibus secunda est, in E in nomina dividatur ita, ut AE maius nomen sit. itaque AE, $E\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et AE^2 excedit $E\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis, et minus nomen $E\Delta$ rectae AB longitudine commensurabile est [def. alt. 2]. iam $E\Delta$ in Z in duas partes aequales secetur, et quadrato EZ^2 aequale rectae AE adplicetur AH > HE figura quadrata deficiens. itaque AH, HE longitudine commensurabiles sunt [prop. XVII]. et per H, E, E rectis E0 parallelae ducantur E1 et paral-

m. rec. εἰσιν PB. 21. τῆς ΕΔ] mg. m. 1 P. 22. ἔλασσον P, comp. F. 23. AB] A ins. m. 1 F. 24. τῷ] corr. ex τό m. 1 F. 25. τό] τῷ V. 26. AH, HE V e corr.

διὰ τῶν Η, Ε, Ζ παράλληλοι ἦχθωσαν ταϊς ΑΒ, ΓΔ αί ΗΘ, ΕΚ, ΖΛ, καὶ τῷ μὲν ΑΘ παραλληλογράμμο ίσον τετράγωνον συνεστάτω τὸ ΣΝ, τῷ δὲ ΗΚ ίσον τετράγωνον τὸ ΝΠ, καὶ κείσθω ώστε ἐπ' εὐθείας εἶναι 5 την ΜΝ τῆ ΝΞ΄ ἐπ' εὐθείας ἄρα [ἐστὶ] καὶ ἡ ΡΝ τῆ ΝΟ. καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΣΠ τετράγωνον: φανερον δη έκ του προδεδειγμένου, ότι το ΜΡ μέσον άνάλογόν έστι τῶν ΣN , $N\Pi$, καὶ ἴσον τῷ $E \Lambda$, καὶ οτι τὸ ΑΓ χωρίον δύναται ή ΜΞ. δεικτέον δή, οτι 10 ή ΜΞ έκ δύο μέσων έστι πρώτη. έπει άσύμμετρός έστιν ή ΑΕ τη ΕΔ μήχει, σύμμετρος δε ή ΕΔ τη ΑΒ, ἀσύμμετρος ἄρα ἡ ΑΕ τῆ ΑΒ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρός έστιν ή ΑΗ τη ΕΗ, σύμμετρός έστι καλ ή ΑΕ έκατέρα τῶν ΑΗ, ΗΕ. ἀλλὰ ἡ ΑΕ ἀσύμμετρος τῆ 15 ΑΒ μήχει καλ αί ΑΗ, ΗΕ ἄρα ἀσύμμετροί είσι τῆ ΑΒ. αί ΒΑ, ΑΗ, ΗΕ ἄρα ρηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ώστε μέσον έστιν έκάτερον των ΑΘ, ΗΚ. ώστε και έκατερου των ΣΝ, ΝΠ μέσου έστίν. και αί ΜΝ, ΝΞ άρα μέσαι είσίν. καὶ έπεὶ σύμμετρος ή 20 ΑΗ τη ΗΕ μήκει, σύμμετρόν έστι καὶ τὸ ΑΘ τῷ ΗΚ, τουτέστι τὸ ΣΝ τῷ ΝΠ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΜΝ

^{1.} ΓΔ] ΒΓ, ΓΔ P, corr. m. 1; ΔΓ Bb. 2. ΖΔ] mut. in ΛΖ V, ΛΖ Fb. 3. Post τετράγωνον del. τὸ ΝΠ m. 1 P. ΕΝ Β, sed corr. 5. ΝΞ] mut. in ΝΖ V. ἐστί] om. P, ἐστίν Β. 8. ΝΠ] ΠΝ F et in ras. V. 9. ΜΞ] ΜΝ, ΝΞ corr. ex ΜΝΞ V; mg. m. 1 γρ. ΜΝ, ΝΞ b. δὲ V. 10. μέσον F, corr. m. 1. ἐπεὶ γάρ F. 12. ἄρα] ἄρα καί V, ἄρα ἐστίν F. Post ΛΒ add. μήκει V, m. 2 Β. ἐπεί] om. P. 13. ΕΗ] ΗΕ F. ἐστιν Β. 14. ἀλλά — 15. καί] καί ἐστι (ἐστιν Β) ἔητὴ ἡ ΛΕ· ἐητὴ ἄρα καί ἐκατέρα τῶν ΛΗ (ΛΕ F), ΗΕ. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΛΕ τῆ ΛΒ, σύμμετρος δὲ ἡ ΛΕ ἐκατέρα τῶν ΛΗ, ΗΕ, καί (om. Β) Theon (ΒF V b). 15. ἄρα] m. 2 F. σύμμετροι ΒF, sed corr. εἰσιν PΒ. 16. Post ΛΒ add. μήκει m. 2 Β. ΒΛ] om. P. εἰσιν Β. 18. ἐστί PV, comp. Fb. 19. εἰσίν V, comp. Fb. Απte ἡ add.

lelogrammo $A\Theta$ aequale construatur quadratum ΣN , parallelogrammo HK autem $N\Pi$, et ponantur ita, ut MN, $N\Xi$ in eadem recta sint; itaque etiam PN, NO in eadem sunt recta. expleatur quadratum $\Sigma\Pi$. tum ex iis, quae antea demonstrata sunt [prop. LIII lemma], adparet,

MP medium esse proportionale inter ΣN , $N\Pi$ et = EA [p. 162, 1], et esse $M\Xi^2 = A\Gamma$ [p. 162, 5]. iam demonstrandum est, MZ ex duabus mediis primam esse. quoniam AE, $E\Delta$ longitudine incommensurabiles sunt, et $E\Delta$, AB commensurabiles, AE, ABincommensurabiles erunt [prop. XIII]. et quoniam AH, EH commensurabiles sunt, etiam AE utrique AH, HE commensurabilis est [prop. XV]. AE, AB longitudine incommensurabiles sunt. etiam AH, HE rectae AB incommensurabiles sunt [prop. XIII]. itaque BA et AH, HE rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare utrumque $A\Theta$, HK medium est [prop. XXI]. quare etiam utrumque ΣN , $N\Pi$ medium est. itaque etiam MN, $N\Xi$ mediae sunt. et quoniam AH, HE longitudine commensurabiles sunt, etiam $A\Theta$, HK, hoc est ΣN , $N\Pi$ siue MN², NZ² commensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. et quoniam AE, $E\Delta$ longitudine incommensurabiles sunt, et AE, AH commensurabiles, et EA, EZ com-

έστιν B V b, m. 2 F. 20. καὶ τὸ ΑΘ] eras. V. τῷ] τῆ P. MK F, corr. m. 2.

τῷ ἀπο τῆς ΝΞ [ώστε δυνάμει εἰσὶ σύμμετροι αί ΜΝ, ΝΞ]. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΕ τῆ ΕΔ μήκει, άλλ' ή μεν ΑΕ σύμμετρός έστι τη ΑΗ, ή δε ΕΔ τη ΕΖ σύμμετοος, ἀσύμμετοος ἄρα ἡ ΑΗ τῆ ΕΖ. ώστε 5 καὶ τὸ ΑΘ τῷ ΕΛ ἀσύμμετρόν ἐστιν, τουτέστι τὸ ΣΝ τῷ ΜΡ, τουτέστιν ἡ ΟΝ τῆ ΝΡ, τουτέστιν ἡ ΜΝ τη ΝΕ ασύμμετρός έστι μήκει. έδείχθησαν δε αί ΜΝ, ΝΞ και μέσαι οὖσαι και δυνάμει σύμμετροι αί ΜΝ' ΝΞ ἄρα μέσαι είσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι. λέγω 10 δή, ὅτι καὶ ὁητὸν περιέχουσιν. ἐπεὶ γὰρ ἡ ΔΕ ὑπόκειται έκατέρα των ΑΒ, ΕΖ σύμμετρος, σύμμετρος άρα καὶ ή ΕΖ τῆ ΕΚ. καὶ όητὴ έκατέρα αὐτῶν : όητὸν ἄρα τὸ ΕΛ, τουτέστι τὸ ΜΡ τὸ δὲ ΜΡ έστι τὸ ύπὸ τῶν ΜΝΞ. ἐὰν δὲ δύο μέσαι δυνάμει μόνον 15 σύμμετροι συντεθώσι δητὸν περιέχουσαι, ή όλη άλογός έστιν, καλείται δε έκ δύο μέσων πρώτη.

Ή ἄρα ΜΞ ἐκ δύο μέσων ἐστὶ πρώτη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ขธ'.

Χωρίον γὰρ τὸ $AB\Gamma \Delta$ περιεχέσθω ὑπὸ ξητῆς τῆς AB καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων τρίτης τῆς $A\Delta$ διηρημένης εἰς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ E, ὧν μειζόν ἐστι τὸ

^{1.} $\varpi\sigma\tau\epsilon$ — 2. $N\Xi$] om. P. $\varpi\sigma\tau\epsilon$ rat F, sed corr. 3. $\vec{\alpha}\lambda\lambda\dot{\alpha}$ V. 4. $\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma_{\rm S}$] om. FVb. $\vec{\alpha}\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma_{\rm S}$] corr. ex $\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma_{\rm S}$ m. 2 F. 5. $\vec{\alpha}\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma_{\rm S}$ F, corr. m. 2. $\vec{\epsilon}\sigma\tau\iota$ BV, comp. Fb. ΣN] corr. ex EN B. 6. NP] in ras. V. 7. $\vec{\epsilon}\sigma\tau\iota$ P. 8. $\delta vv\dot{\alpha}\mu\epsilon\iota$ $\mu\dot{\sigma}v\sigma v$ V. $\alpha\dot{\iota}$ — 9. $\sigma\dot{\nu}\mu\mu\epsilon\tau\rho\sigma_{\rm S}$] mg. m. 2 V. 9. $\epsilon\dot{\iota}\sigma\dot{\nu}$ B. 10. ΔE] in ras. V. 11. ΔB] corr.

mensurabiles, AH et EZ incommensurabiles sunt [prop. XIII]. quare $A\Theta$, EA, hoc est ΣN , MP, incommensurabilia sunt, siue ON, NP, hoc est MN, NE, longitudine incommensurabiles [VI, 1; prop. XI]. demonstrauimus autem, MN, NZ et medias esse et potentia commensurabiles. itaque MN, NZ mediae sunt potentia tantum commensurabiles. iam dico, easdem spatium rationale comprehendere. nam quoniam supposuimus, ΔE utrique AB, EZ commensurabilem esse, etiam EZ, EK commensurabiles sunt. et utraque rationalis est. quare EA, hoc est MP, rationale est [prop. XIX]. uerum $MP = MN \times N\Xi$. mediae potentia tantum commensurabiles componuntur spatium rationale comprehendentes, tota irrationalis est, uocatur autem ex duabus mediis prima [prop. XXXVII].

Ergo $M\Xi$ ex duabus mediis prima est; quod erat demonstrandum.

LVI.

Si spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus tertia comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata irrationalis est ex duabus mediis secunda, quae uocatur.

Spatium enim $AB\Gamma\Delta$ comprehendatur rationali AB et recta ex duobus nominibus tertia $A\Delta$ in nomina in E diuisa, quorum maius est AE. dico, rectam

ex EB m. rec. F. EZ] in ras. V. σύμμετρος] om. F. 12. άρα έστί P. EZ] mut. in ZE V, ZE P. 13. τοντέστιν P. 14. MN, NΞ V. μόνον] om. BFV. 15. συντεθτώσιν P. Β. ή] m. 2 F. 16. έστι V, comp. Fb. 17. ΜΞ] MHZ, del. Z, F. έστί] m. 2 F. 24. έητῆς] supra scr. F. 25. τρίτης] supra scr. F. 26. ών] ών τό P. έστω BFb.

ΑΕ λέγω, ὅτι ἡ τὸ ΑΓ χωρίον δυναμένη ἄλογίς έστιν ἡ καλουμένη ἐκ δύο μέσων δευτέρα.

Κατεσκευάσθω γὰο τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον. καὶ ἐπεὶ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τρίτη ἡ ΑΔ, αί ΑΕ, ΕΔ 5 ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΑΕ τῆς ΕΔ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ, καὶ οὐδετέρα τῶν ΑΕ, ΕΔ σύμμετρός [ἐστι] τῆ ΑΒ μήκει. ὁμοίως δὴ τοῖς προδεδειγμένοις δείξομεν, ὅτι ἡ ΜΞ ἐστιν ἡ τὸ ΑΓ χωρίον δυναμένη, καὶ αί ΜΝ, ΝΞ 10 μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι ¨ ῶστε ἡ ΜΞ ἐκ δύο μέσων ἐστίν.

⊿εικτέον δή, ὅτι καὶ δευτέρα.

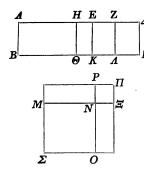
[Καl] ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΕ τῆ ΑΒ μήκει, τουτέστι τῆ ΕΚ, σύμμετρος δὲ ἡ ΔΕ τῆ ΕΖ, ἀσύμ15 μετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΖ τῆ ΕΚ μήκει. καί εἰσι ζηταί·
αί ΖΕ, ΕΚ ἄρα ζηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. μέσον ἄρα [ἐστὶ] τὸ ΕΛ, τουτέστι τὸ ΜΡ· καὶ περιέχεται ὑπὸ τῶν ΜΝΞ· μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπο τῶν ΜΝΞ.

ό Ἡ ΜΞ ἄρα ἐκ δύο μέσων ἐστὶ δευτέρα. ὅπερ ἔδει δείξαι.

^{1.} $\dot{\eta}$] supra scr. m. 1 b. 3. natasnevásda Vb. yáq] dé V. 5. elsiv P. Post AE del. $E \angle$ ãça squat elsiv m. 1 P. 7. ésti] om. P. 8. tois neótegor dedeiquévois Theon (BFVb). $\dot{\eta}$] m. rec. P. 9. $\dot{\eta}$] postea ins. F. nal sti al BFV. 10. elsiv B. $M\Xi$] MZ FV. 11. éstl BV, comp. Fb. 13. nal m. 2 BF, om. Vb. énel où V. 15. EZ] ZE P. EK] EH P. 16. elsiv PB. 17. éstl om. BFVb. toutésti P. 18. MN, $N\Xi$ b. μ ésor — 19. $MN\Xi$] mg. m. 2 F. 20. $M\Xi$] MN, add. Ξ m. 2 B; $MN\Xi$ FVb. Δ cal supra scr. m. 1 F. Δ ctl om. P. Δ cae Δ ce Δ ce Δ ce Δ ce on. BFVb.

spatio $A\Gamma$ aequalem quadratam irrationalem esse ex duabus mediis secundam, quae uocatur.

Comparentur enim eadem, quae antea. et quoniam $A\Delta$ ex duobus nominibus tertia est, AE, $E\Delta$

rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et AE^2 excedit $E\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis, et neutra rectarum AE, $E\Delta$ rectae AB longitudine commensurabilis est [def. alt. 3]. iam eodem modo quo antea demonstrabimus, esse

 $M\Xi^2 = A\Gamma$

[cfr. p. 162, 5], et MN, $N\Xi$ medias esse potentia tantum commensurabiles [cfr. p. 166, 10 sq.]. quare $M\Xi$ ex duabus mediis est.

iam demonstrandum est, eandem secundam esse. quoniam ΔE , ΔB , hoc est ΔE , EK, longitudine incommensurabiles sunt, et ΔE , EZ commensurabiles, EZ et EK longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. et rationales sunt; itaque ZE, EK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare $E\Delta$, hoc est MP, medium est [prop. XXI]. et rectis MN, $N\Xi$ comprehenditur. itaque $MN > N\Xi$ medium est.

Ergo MZ ex duabus mediis secunda est [prop. XXXVIII]; quod erat demonstrandum.

Ἐὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ δητῆς καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων τετάρτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη μείζων.

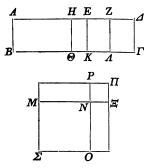
^{2.} περιέχεται P. 4. μείζω V, sed corr. 8. ή] om. Fb. ΛΕ P. χωρίον ή Fb. 10. ἐστίν P. 11. εἰσιν P. 12. τῆς] τῆ b. τῷ] corr. ex τό V. συμμέτρον, ἀ- add. m. 2, BFb. 13. ἐστί] om. P. 15. ΛΕ] supra Λ scr. Δ b, Ε in ras. V. 16. ὑπὸ τῶν V. ΛΗ] corr. ex ΛΕ m. 1 F. 17. ΕΗ V. 18. ΖΛ] in ras., seq. ras. 3 litt. V, Z in ras. m. 1 B. λοιπά] supra scr. V. τά] om. FV. αὐτά] om. F. 21. σύμμετρος F, corr. m. 2. ἐστιν] om. B. 22. τουτέστιτεστι P, corr. m. 1. 23. τῷ] corr. ex τό FV. ἄρα] om. b. εἰσὶ σύμμετροι V, corr. m. 2.

LVII.

Si spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus quarta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata irrationalis est maior, quae uocatur.

Spatium enim $A\Gamma$ rationali AB comprehendatur et $A\Delta$ recta ex duobus nominibus quarta in E in nomina diuisa, quorum maius sit AE. dico, rectam spatio $A\Gamma$ aequalem quadratam irrationalem esse maiorem, quae uocatur.

nam quoniam $A\Delta$ ex duobus nominibus quarta est, AE, $E\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensu-

rabiles, et AE^2 excedit $E\Delta^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis, et AE, AB longitudine commensurabiles sunt [deff. alt. 4]. secetur ΔE in Z in duas partes aequales, et quadrato EZ^2 aequale rectae AE adplicetur parallelogrammum

 $AH \times HE$.

itaque AH, HE longitudine incommensurabiles sunt [prop. XVIII]. rectae AB parallelae ducantur $H\Theta$, EK, ZA, et reliqua eodem modo, quo antea [p. 166, 1 sq.], fiant. manifestum igitur est, esse $M\Xi^2 = A\Gamma$. iam demonstrandum, $M\Xi$ irrationalem esse maiorem, quae uocatur. quoniam AH, EH longitudine incommensurabiles sunt, etiam $A\Theta$, HK, hoc est ΣN , NH, incommensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. itaque MN, $N\Xi$ potentia incommensurabiles sunt. et quoniam AE, AB longitudine commensurabiles sunt, AK rationale est [prop.

ἀσύμμετροι. καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΕ τῆ ΑΒ μήκει, ὁητόν ἐστι τὸ ΑΚ καί ἐστιν ἴσον τοῖς ἀπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ ὁητὸν ἄρα [ἐστὶ] καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός δ [ἐστιν] ἡ ΔΕ τῆ ΑΒ μήκει, τουτέστι τῆ ΕΚ, ἀλλὰ ἡ ΔΕ σύμμετρός ἐστι τῆ ΕΖ, ἀσύμμετρος ἄρα ἡ ΕΖ τῆ ΕΚ μήκει. αἱ ΕΚ, ΕΖ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον ἄρα τὸ ΛΕ, τουτέστι τὸ ΜΡ. καὶ περιέχεται ὑπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ μέσον ἄρα ἐστὶ 10 τὸ ὑπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ, καὶ ρητὸν τὸ [συγκείμενον] ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ, καὶ εἰσιν ἀσύμμετροι αἱ ΜΝ, ΝΞ δυνάμει. ἐὰν δὲ δύο εὐθεῖαι δυνάμει ἀσύμμετροι σύντεθῶσι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὰ αὐτῶν τετραγώνων ὁητόν, τὸ δ' ὑπὰ αὐτῶν μέσον, 15 ἡ ὅλη ἄλογός ἐστιν, καλεῖται δὲ μείζων.

Ή ΜΞ ἄφα ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη μείζων, καὶ δύναται τὸ ΑΓ χωρίον ὅπερ ἔδει δείξαι.

νη'.

'Εὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ ζητῆς καὶ τῆς 20 ἐκ δύο ὀνομάτων πέμπτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ζητὸν καὶ μέσον δυναμένη.

Χωρίον γὰο τὸ ΑΓ περιεχέσθω ὑπὸ φητῆς τῆς ΑΒ καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων πέμπτης τῆς ΑΔ διη25 οημένης εἰς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ Ε, ὥστε τὸ μετζον ὅνομα εἰναι τὸ ΑΕ΄ λέγω [δή], ὅτι ἡ τὸ ΑΓ χωρίον

XIX]. et $AK = MN^2 + N\Xi^2$. quare etiam $MN^2 + N\Xi^2$ rationale est. et quoniam ΔE , ΔB , hoc est ΔE , EK, longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII], et ΔE , EZ commensurabiles, EZ, EK longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. itaque EK, EZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare ΔE , hoc est MP, medium est [prop. XXI]. et rectis MN, $N\Xi$ comprehenditur. itaque $MN \times N\Xi$ medium est. et $MN^2 + N\Xi^2$ rationale est, et MN, $N\Xi$ potentia incommensurabiles sunt. sin duae rectae potentia incommensurabiles componuntur efficientes summam quadratorum suorum rationalem, rectangulum autem medium, tota irrationalis est, uocatur autem maior [prop. XXXIX].

Ergo $M\Xi$ irrationalis est maior, quae uocatur, et $M\Xi^2 = A\Gamma$; quod erat demonstrandum.

LVIII.

Si spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus quinta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata irrationalis est spatio rationali et medio aequalis quadrata, quae uocatur.

Spatium enim $A\Gamma$ comprehendatur rationali AB et $A\Delta$ recta ex duobus nominibus quinta in E in nomina diuisa, ita ut AE maius nomen sit. dico, rectam spatio $A\Gamma$ aequalem quadratam irrationalem esse

ύπό] συγκείμενον ἐκ V. συγκείμενον] om. P. 11. ἐκ τῶν] supra scr. F. καί ἐστιν ἀσύμμετρος ἡ MN τῆ $N\Xi$ Theon (BFVb). 13. συντεθῶσιν PB. 14. δέ comp. F. 15. ἐστι BV, comp. Fb. 19. καὶ τῆς] bis b. 26. δή] om. P. ἡ] supra scr. m. 1 P.

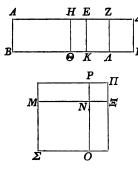
δυναμένη ἄλογός έστιν ή καλουμένη όητον και μέσον δυναμένη.

Κατεσκευάσθω γὰρ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον δεδειγμένοις φανερον δή, ὅτι ἡ τὸ ΑΓ χωρίον δυναμένη έστλν 5 ή ΜΞ. δεικτέον δή, ὅτι ἡ ΜΞ έστιν ἡ ἡητὸν καὶ μέσον δυναμένη. έπει γὰο ἀσύμμετοός έστιν ἡ ΑΗ τη ΗΕ, ἀσύμμετρον ἄρα έστι και τὸ ΑΘ τῷ ΘΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΜΝ τῷ ἀπὸ τῆς ΝΞ΄ αί ΜΝ, ΝΞ άρα δυνάμει είσιν ασύμμετροι, και έπει ή ΑΔ έκ 10 δύο ονομάτων έστι πέμπτη, καί [έστιν] έλασσον αὐτῆς τμημα τὸ ΕΔ, σύμμετρος ἄρα ἡ ΕΔ τῆ ΑΒ μήκει. άλλὰ ἡ ΑΕ τῆ ΕΔ ἐστιν ἀσύμμετρος καὶ ἡ ΑΒ ἄρα τῆ ΑΕ ἐστιν ἀσύμμετρος μήπει [αί ΒΑ, ΑΕ ρηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι]. μέσον άρα έστλ 15 τὸ ΑΚ, τουτέστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΕ τῆ ΑΒ μήκει. τουτέστι τη ΕΚ, άλλα ή ΔΕ τη ΕΖ σύμμετρός έστιν, καὶ ἡ ΕΖ ἄρα τῆ ΕΚ σύμμετρός ἐστιν. καὶ δητὴ ἡ EK · $\delta \eta \tau \dot{\delta} \nu$ $\ddot{\alpha} \rho \alpha$ $\kappa \alpha \dot{\epsilon}$ $\tau \dot{\delta}$ EA, τουτέστι $\tau \dot{\delta}$ MP, τουτ-20 έστι τὸ ὑπὸ ΜΝΞ΄ αί ΜΝ, ΝΞ ἄρα δυνάμει ἀσύμμετροί είσι ποιούσαι τὸ μὲν συγκείμενον έκ τῶν ἀπ αὐτῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν ρητόν.

^{3.} κατασκενάσθα V, sed corr. γάρ] οὖν V. τοῖς προδεδειγμένοις Theon (BFVb). 5. δέ F. 7. HE] corr. ex EH V. ἐστίν PB. 8. τῆς NΞ] τῶν NΞ P. 9. σύμμετροι V, corr. m. 2. AΔ] Δ e corr. V. 10. ἐστιν] om. P. 12. ἀλλ F. 13. BΛ] mut. in ΛΒ m. 2 V, ΛΒ F. 14. εἰσιν B. 16. ἀσύμμετρος B, corr. m. 2. 17. ἀλλ F. ΔΕ] corr. ex BΓ, ut uidetur, V. ἐστι PBV, comp. Fb. ΔΕ] corr. ex BΓ, ut uidetur, V. ἐστι PBV, comp. Fb. 19. Post EΚ add. ὁητὴ ἄρα καὶ ἡ EΖ V. EΛ] supra add. Δ m. 1 b. τοντέστιν P. τοντέστιν P. 20. ὑπὸ τῶν FV. MN, NΞ B. 21. εἰσιν PB. 22. δέ F.

spatio rationali et medio aequalem quadratam, quae

comparentur enim eadem, quae in superioribus demonstrationibus. manifestum igitur est, esse $M\Xi^2 = A\Gamma$

[p. 162, 1 sq.]. iam demonstrandum est, $M\Xi$ esse rectam spatio rationali et medio aequalem quadratam. nam quoniam AH, HE incommensurabiles sunt [prop. XVIII], $A\Theta$, ΘE , hoc est MN^2 , $N\Xi^2$, incommensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. itaque MN, $N\Xi$ potentia

incommensurabiles sunt. et quoniam $A\Delta$ ex duobus nominibus est quinta, et minor pars eius est $E\Delta$, $E\Delta$ et AB longitudine commensurabiles sunt [deff. alt. 5]. uerum AE, $E\Delta$ incommensurabiles sunt quare etiam AB, AE longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII].\(^1\)) itaque AK, hoc est $MN^2 + N\Xi^2$, medium est [prop. XXI]. et quoniam ΔE , AB, hoc est ΔE , EK, longitudine commensurabiles sunt, et ΔE , EZ commensurabiles, etiam EZ, EK commensurabiles sunt [prop. XII]. et EK rationalis est. itaque etiam EA, hoc est MP siue $MN \times N\Xi$, rationale est [prop. XIX]. itaque MN, $N\Xi$ potentia incommensurabiles sunt summam quadratorum suorum mediam efficientes, rectangulum autem rationale.

¹⁾ Cum lin. 13 ἄφα, quod edd. post AE habent, in codd. omittatur, malui delere αί ΒΑ — lin. 14 σύμμετροι.

Ή ΜΞ ἄρα φητὸν καὶ μέσον δυναμένη έστι καὶ δύναται τὸ ΑΓ χωρίον ὅπερ ἔδει δείξαι.

νθ'.

Έὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ φητῆς καὶ τῆς 5 ἐκ δύο ὀνομάτων ἕκτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη δύο μέσα δυναμένη.

Χωρίον γὰρ τὸ $AB\Gamma \Delta$ περιεχέσθω ὑπὸ ζητῆς τῆς AB καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων ἕκτης τῆς $A\Delta$ διηρημένης εἰς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ E, ώστε τὸ μετζον 10 ὅνομα εἶναι τὸ AE λέγω, ὅτι ἡ τὸ $A\Gamma$ δυναμένη ἡ δύο μέσα δυναμένη ἐστίν.

Κατεσκευάσθω [γὰρ] τὰ αὐτὰ τοῖς προδεδειγμένοις. φανερὸν δή, ὅτι [ή] τὸ ΑΓ δυναμένη ἐστὶν ἡ ΜΞ, καὶ ὅτι ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΜΝ τῆ ΝΞ δυνάμει. καὶ 15 ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΕΛ τῆ ΑΒ μήκει, αἱ ΕΛ, ΑΒ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΚ, τουτέστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΜΝ, ΝΞ. πάλιν, ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΕΛ τῆ ΑΒ μήκει, ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΖΕ τῆ ΕΚ· 20 αἱ ΖΕ, ΕΚ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΛ, τουτέστι τὸ ΜΡ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΜΝΞ. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρος ἡ ΑΕ τῆ ΕΖ, καὶ τὸ ΑΚ τῷ ΕΛ ἀσύμμετρον ἐστιν. ἀλλὰ τὸ μὲν

^{1.} ἐστίν PB. 6. ἡ] postea ins. F. μέσας P, corr. m. 1. 7. ὁητῆς] om. F. 10. ἡ — δυναμένη] mg. m. 1 P. ἡ] (alt.) ἄλογὸς ἐστιν ἡ καλουμένη V b, e corr. F. 11. ἐστίν] del. F, om. V b. 12. κατασκευάσθω V. γάρ] om. P. 13. ἡ] om. PF. 15. EA] AE F V b. EA] AE΄ F, in ras. V. 16. εἰσιν Β. 17. ἐστίν P. "ἀπὸ τῶν 'ἐκ τῶν F. 18. NÆ] mut. in ℬN V. 19. Post AB add. τοντέστι τῆ ΕΚ V. ἐστίν Β. ZE] EZ P. 20. αί] καὶ αί ΒF b. εἰσιν P. 21. ΜΡ] corr. ex ΜΕ m. rec. b. τοντέστιν P. 22. ἡ] ἐστιν ἡ F V. 23. ἀσύμμετρος F.

Ergo $M\Xi$ recta spatio rationali et medio aequalis quadrata est [prop. XL], et $M\Xi^2 = A\Gamma$; quod erat demonstrandum.

LIX.

Si spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus sexta comprehenditur, recta spatio quadrata aequalis irrationalis est duobus spatiis mediis aequalis quadrata, quae uocatur.

Spatium enim $AB\Gamma\Delta$ comprehendatur recta rationali AB et recta ex duobus nominibus sexta $A\Delta$ in E in nomina diuisa, ita ut maius nomen sit AE. dico, rectam spatio $A\Gamma$ aequalem quadratam rectam esse duobus spatiis mediis aequalem quadratam.

comparentur eadem, quae in superioribus demonstrationibus. manifestum est igitur, esse $M\Xi^2 = A\Gamma$,

 et MN, $N\Xi$ potentia incommensurabiles esse [p. 176, 6 sq.]. et quoniam EA, AB longitudine incommensurabiles sunt [deff. alt. 6], EA et AB rationales sunt potentia tantum commensurabiles. itaque AK, hoc est $MN^2 + N\Xi^2$, medium est [prop. XXI]. rursus quo-

niam $E\Delta$, AB longitudine incommensurabiles sunt [deff. alt. 6], ZE et EK incommensurabiles sunt [prop. XIII]. quare ZE, EK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. itaque $E\Delta$, hoc est MP sine $MN \times NE$, medium est [prop. XXI]. et quoniam ΔE , EZ incommensurabiles sunt, etiam ΔK , $E\Delta$

25

AK έστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπο τῶν MN, $N\Xi$, τὸ δὲ EA ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν $MN\Xi$ · ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν $MN\Xi$ τῷ ὑπὸ τῶν $MN\Xi$. καί ἐστι μέσον ἑκάτερον αὐτῶν, καὶ αί $5 \ MN$, $N\Xi$ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι.

Ή M Ξ ἄρα δύο μέσα δυναμένη έστ ℓ καὶ δύναται τὸ $A\Gamma$. ὅπερ ἔδει δείξαι.

[Λημμα.

'Εὰν εὐθεῖα γοαμμὴ τμηθῆ εἰς ἄνισα, τὰ ἀπὸ τῶν 10 ἀνίσων τετράγωνα μείζονά ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ἀνίσων περιεχομένου ὀρθογωνίου.

"Εστω εὐθεῖα ἡ AB καὶ τετμήσθω εἰς ἄνισα κατὰ τὸ Γ , καὶ ἔστω μείζων ἡ $A\Gamma$ · λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB μείζονά ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν 15 $A\Gamma$, ΓB .

Τετμήσθω γὰρ ἡ ΑΒ δίχα κατὰ τὸ Δ. ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα γραμμὴ τέτμηται εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ Δ, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Γ, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΑΔ· ὥστε τὸ ὑπὸ 20 τῶν ΑΓ, ΓΒ ἔλαττόν ἐστι τοῦ ἀπὸ ΑΔ· τὸ ἄρα δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἔλαττον ἢ διπλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ ΑΔ. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ διπλάσιά [ἐστι] τῶν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΓ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μείζονά ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ εδειξαι.]

ξ΄.

Τὸ ἀπὸ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων παρὰ φητὴν

^{2.} έστι] m. 2 F. τῶν] om. BFb. 3. MN, N\ \(\nabla \) V. τῷ] τό FV. 4. MN, N\(\nabla \) m. 2 V. ἐστῖ P. μέσον] μέν V. 6. δυνάμει V. 8. λῆμμα] m. 2 P. 10. ἴσων V, sed corr.

incommensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. uerum $AK = MN^2 + N\Xi^2$, $EA = MN \times N\Xi$. itaque $MN^2 + N\Xi^2$ et $MN \times N\Xi$ incommensurabilia sunt. et utrumque medium est, et MN, $N\Xi$ potentia incommensurabiles sunt.

Ergo $M\Xi$ recta est duobus spatiis mediis aequalis quadrata [prop. XLI], et $M\Xi^2 = A\Gamma$; quod erat demonstrandum.

[Lemma.

Si recta linea in partes inaequales secatur, quadrata partium inaequalium maiora sunt duplo rectantal gulo partibus inaequalibus comprehenso.

Sit recta AB et in Γ in partes inaequales secetur, et maior sit $A\Gamma$. dico, esse $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > 2 A\Gamma \times \Gamma B$.

nam AB in Δ in duas partes aequales secetur. B iam quoniam recta linea in Δ in partes aequales secta est, in Γ autem in inaequales, erit $A\Gamma \times \Gamma B + \Gamma \Delta^2 = A\Delta^2$ [II, 5]. quare $A\Gamma \times \Gamma B < A\Delta^2$. itaque $2A\Gamma \times \Gamma B < 2A\Delta^3$. est autem $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 = 2(A\Delta^2 + \Delta\Gamma^2)$ [II, 9]. ergo $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > 2A\Gamma \times \Gamma B$; quod erat demonstrandum].1)

LX.

Quadratum rectae ex duobus nominibus rectae ra-

¹⁾ Cum Euclides iam prop. XLIV p. 128, 17 hoc lemmate tacite usus sit, parum credibile est, id ab eo ipso hic demum additum esse. quare puto, lemma ab interpolatore adiectum esse, quem fugerit, id iam antea usurpatum esse. facile adparet res ipsa ex II, 7.

είσι V. ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων V. 12. ἔστω γάο F. 18. μείζον τὸ ΛΓ P. 16. Δ] corr. ex B F. 17. γραμμή ή ΛΒ V. 19. ἀπὸ τῆς V b. ΓΔ] in ras. V, ΔΓ P. τῆς ΛΔ V. 20. ἔλασσον P, comp. F b. τῆς ΛΔ V. 22. τῆς ΛΔ V. ἐστι] om. P. 24. τῶν] om. P. 25. νθ΄, corr. m. 2, F.

παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων πρώτην.

Έστω έχ δύο ὀνομάτων ἡ AB διηρημένη εἰς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ Γ , ώστε τὸ μεῖζον ὄνομα εἶναι τὸ 5 $A\Gamma$, καὶ ἐκκείσθω ἱητὴ ἡ ΔE , καὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB ἴσον παρὰ τὴν ΔE παραβεβλήσθω τὸ ΔEZH πλάτος ποιοῦν τὴν ΔH · λέγω, ὅτι ἡ ΔH ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ πρώτη.

Παραβεβλήσθω γάρ παρά την ΔΕ τῷ μὲν ἀπὸ 10 $ilde{\eta}_S$ $A\Gamma$ ἴσον τὸ $\Delta\Theta$, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ ἴσον τὸ ΚΑ λοιπον ἄρα το δίς ύπο των ΑΓ, ΓΒ ίσον έστί τῷ ΜΖ. τετμήσθω ἡ ΜΗ δίχα κατὰ τὸ Ν, καὶ παράλληλος ήγθω ή ΝΞ [έκατέρα των ΜΛ, ΗΖ]. έκάτερον ἄρα τῶν ΜΞ, ΝΖ ἴσον ἐστὶ τῶ ᾶπαξ ὑπὸ τῶν 15 ΑΓΒ. και έπει έκ δύο ονομάτων έστιν ή ΑΒ διηρημένη είς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ Γ, αί ΑΓ, ΓΒ ἄρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ φητά έστι καὶ σύμμετρα άλλήλοις ώστε καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ [σύμμετρόν 20 έστι τοις ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. όητὸν ἄρα έστι τὸ συγκείμενον έκ των από των ΑΓ, ΓΒ]. καί έστιν ίσου ΔΕ παράκειται όητη άρα έστιν η ΔΜ και σύμμετρος τη ΔΕ μήκει. πάλιν, ἐπεὶ αί ΑΓ, ΓΒ όηταί είσι 25 δυνάμει μόνον σύμμετροι, μέσον άρα έστι τὸ δὶς ὑπὸ των ΑΓ, ΓΒ, τουτέστι τὸ ΜΖ. καὶ παρὰ όητὴν τὴν Μ Λ παράκειται όητη άρα και ή ΜΗ έστι και άσύμ-

tionali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus primam.

Sit AB recta ex duobus nominibus in Γ in nomina diuisa, ita ut maius nomen sit $A\Gamma$, et ponatur ratio-A KMNH nalis AE, et quadrato AB^2 aequale rectae AE adplicetur AEZH latitudinem efficiens AH.
dico, AH rectam esse ex duobus nominibus primam.

nam rectae ΔE adplicetur $\Delta \Theta = A \Gamma^2$ et $K \Lambda = B \Gamma^2$. itaque reliquum [II, 4] $2A\Gamma \times \Gamma B = MZ$. iam MH in N in duas partes aequales secetur, et $N\Xi$ parallela ducatur. itaque $M\Xi = NZ = A\Gamma \times \Gamma B$. et quoniam AB ex duobus nominibus est in Γ in nomina diuisa. $A\Gamma$, ΓB rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. XXXVI]. itaque $A\Gamma^2$, ΓB^2 rationalia sunt et commensurabilia. quare etiam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ [prop. XV]. et $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 = \Delta \Lambda$. itaque etiam $\Delta \Lambda$ rationale est. et rectae rationali ΔE adplicatum est; quare ΔM rationalis est et rectae ΔE longitudine commensurabilis [prop. XX]. rursus quoniam $A\Gamma$, ΓB rationales sunt potentia tantum commensurabiles, $2 A \Gamma \times \Gamma B$, hoc est MZ, medium est [prop. XXI]. et rectae rationali MA adplicatum est. itaque MHrationalis est et rectae MA, hoc est ΔE , longitudine

m. 1 F. 15. ΔΓ, ΓΒ in ras. V. 16. α[] καὶ αὶ V. 18. ἐστι] εἰσι Β F b. καί] (alt.) om. V. 19. Post ΓΒ del. καὶ ἐστιν ἔσον F. σύμμετρον — 20. ΓΒ] mg. m. 1 P. 20. ὅητόν — 21. ΓΒ] om. P. 22. ΔΔ] Λ e corr. FV, ΔΔ P. τό] τῷ F. ΔΛ] corr. ex ΔΛ m. rec. P. 23. ΔΜ] corr. ex ΔΗ m. 2 F. 27. ἄφα ἐστὶ Β F V b. καί] om. V. ἐστι] om. B F V b. σύμμετρος F, corr. m. 2.

μετρος τῆ ΜΛ, τουτέστι τῆ ΔΕ, μήκει. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΜΔ ἡητὴ καὶ τῆ ΔΕ μήκει σύμμετρος ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΜ τῆ ΜΗ μήκει. καί εἰσι ἡηταί· αὶ ΔΜ, ΜΗ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· 5 ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΔΗ.

Δεικτέον δή, δτι καλ πρώτη.

Έπεὶ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, καὶ τῶν ΔΘ, ΚΛ ἄρα μέσον ἀνάλογόν έστι τὸ ΜΞ. ἔστιν ἄρα ώς τὸ ΔΘ πρὸς τὸ 10 ΜΞ, ουτως τὸ ΜΞ πρὸς τὸ ΚΛ, τουτέστιν ώς ή ΔΚ πρὸς τὴν ΜΝ, ἡ ΜΝ πρὸς τὴν ΜΚ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΔΚ, ΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ. καὶ ἐπεὶ σύμμετοόν έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῶ ἀπὸ τῆς ΓΒ, σύμμετρόν έστι καὶ τὸ $\Delta\Theta$ τῷ KA. ώστε καὶ ἡ ΔK τῆ 15 ΚΜ σύμμετρός έστιν. καὶ έπεὶ μείζονά έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, μεζον ἄρα καὶ τὸ ΔΛ τοῦ MZ. ώστε καὶ ἡ ΔΜ τῆς MH μείζων έστίν. καί έστιν ίσον τὸ ὑπὸ τῶν ΔΚ, ΚΜ τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ, τουτέστι τῷ τετάρτφ τοῦ ἀπὸ τῆς ΜΗ, καὶ 20 σύμμετρος ή ΔΚ τη ΚΜ. ἐὰν δὲ ὧσι δύο εὐθεῖαι ἄνισοι, τῶ δὲ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παρά την μείζονα παραβληθη έλλεϊπον είδει τετραγώνω καλ είς σύμμετρα αὐτὴν διαιρή, ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος μείζον δύναται τῶ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ ἡ ΔΜ ἄρα 25 της ΜΗ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη. καί είσι δηταί αί ΔΜ, ΜΗ, καί ή ΔΜ μείζον ὄνομα οὖσα σύμμετρός έστι τῆ έκκειμένη δητῆ τῆ ΔΕ μήκει.

e3.6

^{1.} MA] ΛM in ras. V. ἔστιν PB. 8. ΔΜ] ΜΔ P. και είσι] e corr. V. είσιν B. 4. ΔΜ, ΜΗ ἄφα] e corr. V. 5. ἄφα] supra scr. F, om. P. 7. Post έπει add. γάφ BVb, F m. 2. 8. ΛΓ, ΓΒ m. 2 V. 10. ΔΚ] Κ in ras. V. 13. ΓΒ] ΒΓ in ras. V. 15. ΚΜ μήπει σύμ-

incommensurabilis [prop. XXII]. uerum $M\Delta$ rationalis est et rectae ΔE longitudine commensurabilis. itaque △M, MH longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. et sunt rationales. itaque ΔM , MH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΔH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI]. iam demonstrandum, eandem primam esse. quoniam $A\Gamma \times \Gamma B$ medium est proportionale inter $A\Gamma^2$, ΓB^2 [cfr. prop. XXI lemma], etiam $M\Xi$ medium est proportionale inter $\Delta\Theta$, KA. itaque $\triangle\Theta: M\Xi = M\Xi: KA$, hoc est [VI,1] $\triangle K: MN = MN: MK$. itaque $\Delta K \times KM = MN^2$ [VI, 17]. et quoniam $A\Gamma^2$, ΓB^2 commensurabilia sunt, etiam $\Delta\Theta$, $K\Lambda$ commensurabilia sunt. quare etiam ΔK , KM commensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et quoniam est $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > 2A\Gamma \times \Gamma B$ [u. ad lemma], crit $\Delta A > MZ$. quare etiam $\Delta M > MH$ [VI, 1; V, 14]. et

 $\Delta K \times KM = MN^2 = 1 MH^2$.

et ΔK , KM commensurabiles sunt. sin datae sunt duae rectae inaequales, et quartae parti quadrati minoris aequale spatium maiori adplicatur figura quadrata deficiens et eam in partes commensurabiles dividit, maior quadrata minorem excedit quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XVII]. itaque ΔM^2 excedit MH^2 quadrato rectae sibi commensurabilis. et ΔM , MH rationales sunt, et maius nomen ΔM rectae rationali propositae ΔE longitudine commensurabilis est.

μετρός έστι V. Post έστιν add. μήπει m. 2 B. 16. τοῦ

— ΓΒ] supra scr. F. 18. έστι PVb, comp. F. 20. Post

ΚΜ add. μήπει V, m. 2 B. ωσιν PB. 23. διαιρεί b.

24. Ante μείζον ras. 1 litt. F. 25. τῷ] τό V. 26. καὶ ἡ —

27. έστι] in ras. F. 26. ΔΜ] ΜΗ P, ΗΜ Fb.

Ή ΔH ἄρα έκ δύο ὀνομάτων έστπρώτη ὅπερ έδει δεῖξαι.

ξα΄.

Τὸ ἀπὸ τῆς ἐκ δύο μέσων πρώτης παρὰ ǫη-5 τὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων δευτέραν.

"Εστω έκ δύο μέσων πρώτη ή ΑΒ διηρημένη είς τὰς μέσας κατα τὸ Γ, ὧν μείζων ή ΑΓ, καὶ ἐκκείσθω ὁητὴ ἡ ΔΕ, καὶ παραβεβλήσθω παρὰ τὴν ΔΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΔΖ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ λέγω, ὅτι ἡ ΔΗ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ δευτέρα.

Κατεσκευάσθω γὰο τὰ αὐτὰ τοῖς πρὸ τούτου. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ ἐκ δύο μέσων ἐστὶξπρώτη διηρημένη κατὰ τὸ Γ, αἱ ΑΓ, ΓΒ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον 15 σύμμετροι ὁητὸν περιέχουσαι ὅστε καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσα ἐστίν. μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΛ. καὶ καρὰ ὁητὴν τὴν ΔΕ παραβέβληται ἡητὴ ἄρα ἐστίν ἡ ΜΔ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΔΕ μήκει. πάλιν, ἐπεὶ ἡητόν ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, ἡητόν ἐστι καὶ τὸ ΜΖ. καὶ ἡ ΜΗ καὶ μήκει σύμμετρος τῆ ΜΛ, τουτέστι τῆ ΔΕ ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΜ τῆ ΜΗ μήκει. καὶ εἰσι ἡηταί αὶ ΔΜ, ΜΗ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΔΗ.

^{1.} ὀνομάτω b. ὅπες ἔδει δείξαι] om. BFV b, comp. P. 8. ξβ΄ F. 4. ὁητῆς B, sed corr. 7. ἔστω] e corr. m. 2 F. 9. παςὰ τὴν ΔΕ παςαβεβλήσθω P. 10. AB] corr. ex AΔ m. 1 b. ἴσον τό P. 12. κατασκευάσθω V. 14. αί] in ress. m. 2 B. εἰσίν Β. 16. ἐστίν] ἐστί PB, comp. F b, εἰσί V. 17. παςάπειται Theon (BFV b). 19. ἐστί] om. B. 20. ξη, supra scr. τήν P. ἐστί] om. BFV b. 21. σύμμετοςς μήπει V. ΜΛ] Μ e corr. V. 22. ἐστίν] om. V. μήπει τῆ ΜΗ V. εἰσιν Β.

Ergo ΔH ex duobus nominibus prima est [deff. alt. 1]; quod erat demonstrandum.

LXI.

Quadratum rectae ex duabus mediis primae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus secundam.

Sit AB recta ex duabus mediis prima in Γ in medias diuisa, quarum maior sit $A\Gamma$, et ponatur radiusa, quarum maior sit $A\Gamma$, et ponatur radius ΔE , et rectae ΔE adplicetur quadrato ΔB^2 aequale parallelogrammum ΔZ latitudinem efficients ΔH . dico, ΔH ex duobus nominibus secundam esse.

nam comparentur eadem, quae in priore propositione. et quoniam AB ex duabus mediis prima est in Γ diuisa, AI, IB mediae sunt potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes [prop. XXXVII]. quare etiam $A\Gamma^2$, ΓB^2 media sunt [prop. XXI]. itaque $\Delta \Lambda$ medium est. et rectae rationali ΔE adplicatum est. itaque M⊿ rationalis est et rectae △E longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. rursus quoniam $2 A \Gamma \times \Gamma B$ rationale est, etiam MZ rationale est. et rectae rationali MA adplicatum est. itaque etiam MH rationalis est et rectae $M\Lambda$ longitudine commensurabilis [prop. XX], hoc est rectae ΔE . itaque △M, MH longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. et sunt rationales. itaque ΔM , MH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΔH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

Δεικτέον δή, ὅτι καὶ δευτέρα.

'Επεὶ γὰο τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μείζονά ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, μεῖζον ἄρα καὶ τὸ ΔΛ τοῦ ΜΖ· ῶστε καὶ ἡ ΔΜ τῆς ΜΗ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρόν τὰ ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΒ, σύμμετρόν ἐστι καὶ τὸ ΔΘ τῷ ΚΛ· ῶστε καὶ ἡ ΔΚ τῆ ΚΜ σύμμετρός ἐστιν. καί ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΔΚΜ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ· ἡ ΔΜ ἄρα τῆς ΜΗ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ. καί ἐστιν ἡ ΜΗ σύμμετρος τῆ ΔΕ 10 μήκει.

Ή ΔΗ ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ δευτέρα.

ξβ'.

Τὸ ἀπὸ τῆς ἐκ δύο μέσων δευτέρας παρὰ ὁητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί τὴν ἐκ 15 δύο ὀνομάτων τρίτην.

Εστω έκ δύο μέσων δευτέρα ή ΑΒ διηρημένη είς τὰς μέσας κατὰ τὸ Γ, ώστε τὸ μεῖζον τμῆμα εἶναι τὸ ΑΓ, όητὴ δέ τις ἔστω ἡ ΔΕ, καὶ παρὰ τὴν ΔΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβεβλήσθω 20 τὸ ΔΖ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ λέγω, ὅτι ἡ ΔΗ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τρίτη.

Κατεσκευάσθω τὰ αὐτὰ τοῖς προδεδειγμένοις. καὶ ἐπεὶ ἐκ δύο μέσων δευτέρα ἐστὶν ἡ ΑΒ διηρημένη κατὰ τὸ Γ, αὶ ΑΓ, ΓΒ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον 25 σύμμετροι μέσον περιέχουσαι ωστε καὶ τὸ συγκείμενον

^{3.} $A\Gamma$] Γ in ras. m. 1 P. 7. èstiv] èsti BV, comp. Fb. èsti] èstiv P. $\triangle KM$] K corr. ex M m. 1 P; $\triangle K$, KM corr. ex $\triangle K$, NM V. 8. MH] corr. ex MN m. 1 b. Súvatai $\mu \epsilon i \xi \sigma \nu$ V. 12. $\xi \beta'$] corr. ex $\xi \gamma'$ F. 15. $\delta \nu \sigma \mu \alpha \tau \sigma \nu$] corr. ex $\mu \epsilon \sigma \sigma \nu$ m. 2 B. $\tau \rho (\tau \eta \nu)$ in ras. m. 1 B. 16. $\epsilon \sigma \tau \sigma$] in ras. m. 1 B. 18. $\epsilon \sigma \tau \sigma$] $\tau \rho \tau \sigma \nu$

iam demonstrandum est, eandem secundam esse.

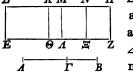
nam quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 > 2 A\Gamma \times \Gamma B$ [prop. LIX lemma], erit etiam $\Delta A > MZ$. quare etiam $\Delta M > MH$. et quoniam $A\Gamma^2$, ΓB^2 commensurabilia sunt, etiam $\Delta \Theta$, $K\Delta$ commensurabilia sunt. quare etiam ΔK , KM commensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et $\Delta K \times KM = MN^2$ [cfr. p. 184, 7 sq.]. itaque ΔM^2 excedit MH^2 quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XVII]; et MH, ΔE longitudine commensurabiles sunt.

Ergo ΔH ex duobus nominibus secunda est [deff. alt. 2].

LXII.

Quadratum rectae ex duabus mediis secundae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus tertiam.

Sit AB ex duabus mediis secunda in Γ in medias diuisa, ita ut maior pars sit $A\Gamma$, rationalis autem sit Δ KM N H ΔE , et rectae ΔE quadrato ΔB^2

 ΔE , et rectae ΔE quadrato AB^2 aequale parallelogrammum ΔZ adplicetur latitudinem efficiens ΔH . dico, ΔH ex duobus nominibus tertiam esse.

comparentur eadem, quae in superioribus demonstrationibus. et quoniam AB ex duabus mediis secunda est in Γ diuisa, $A\Gamma$, ΓB mediae sunt potentia tantum commensurabiles spatium medium comprehen-

όητὴν τήν F. τῷ] corr. ex τό m. 1 F. 20. τήν] corr. ex τό m. 1 B, τό F. 22. καὶ κατεσκευάσθω, del. καί, F; κατασκευάσθω γάς V. καί] postea ins. F. 23. ἐστὶ δευτέςα P. 24. ΓΒ] Γ in ras. V. μέσαι ἄσα V. εἰσίν PΒ.

έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον ἐστίν. καί ἐστιν ἴσον τῷ ΔΛ μέσον ἄρα καὶ τὸ ΔΛ. καὶ παράκειται παρὰ ὁπτὴν τὴν ΔΕ ὁπτὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΜΔ καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΔΕ μήκει. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΔΕ, μήκει ὁπτὴ ἄρα ἐστὶν εκατέρα τῶν ΔΜ, ΜΗ καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΔΕ μήκει. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΓ τῷ ΓΒ μήκει, ὡς δὲ ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, ἀσύμ-10 μετρον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ. ῶστε καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓΒ ἀσύμμετρόν ἐστιν, τουτέστι τὸ ΔΛ τῷ ΜΖ ῶστε καὶ ἡ ΔΜ τῷ ΜΗ ἀσύμμετρός ἐστιν. καί εἰσι ὁηταί ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν 15 ἡ ΔΗ.

Δεικτέον [δή], ὅτι καὶ τρίτη.

Όμοίως δὴ τοῖς προτέροις ἐπιλογιούμεθα, ὅτι μείξων ἐστὶν ἡ ΔΜ τῆς ΜΗ, καὶ σύμμετρος ἡ ΔΚ τῆ
ΚΜ. καί ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΔΚΜ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς
20 ΜΝ· ἡ ΔΜ ἄρα τῆς ΜΗ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ
συμμέτρου ἑαυτῆ. καὶ οὐδετέρα τῶν ΔΜ, ΜΗ σύμμετρός ἐστι τῆ ΔΕ μήκει.

΄H ΔH ἄρα ἐχ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τρίτη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

^{1.} ên $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. Fb, m. 2 B. êsτίν] êsτί PBVb, comp. F. 2. παράπειται] om. V. 3. τὴν ΔΕ ξητήν P. êsτίν B. παί] om. B. ΔΜ P. 4. διά] καὶ διά F. 6. ξητή — 7. μήμει] mg. m. 2 V. 6. ΜΝ V. 8. τῆ ΓΒ — ἡ ΛΓ] supra scr. m. 2 F. 9. τῆς] τῶν Β. ΛΓ, ΒΛ Β. σύμμετρον Β, corr. m. 2. 10. τό] corr. ex τῷ V. τῷ] corr. ex τὸ m. 2 P. ΛΓ, ΓΒ V. 11. ΓΒ] om. P. 12. ΛΒΓ P. ἐστι PBFV, comp. b. τό] τῷ F. 13. ΔΛ] ΔΛ F et, eras. Λ, b. παί] om. B. 14. ἐστι PBV, comp. Fb. 16. δή] om. P. 17.

dentes [prop. XXXVIII]. quare etiam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ medium est. est autem $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 = \Delta \Lambda$. itaque etiam $\Delta \Lambda$ medium est. et rectae rationali ΔE adplicatum est. itaque $M\Delta$ rationalis est et rectae ΔE longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. eadem de causa etiam MH rationalis est et rectae $M\Lambda$, hoc est ΔE , longitudine incommensurabilis. itaque utraque ΔM , MH rationalis est et rectae ΔE longitudine incommensurabilis. et quoniam $A\Gamma$, ΓB longitudine incommensurables sunt, et $A\Gamma: \Gamma B = A\Gamma^2: A\Gamma \times \Gamma B$ [prop. XXI lemma], etiam $A\Gamma^2$ et $A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. quare etiam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ et $2A\Gamma \times \Gamma B$, hoc est ΔA et MZ, incommensurabilia sunt. quare etiam ΔM , MH incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et sunt rationales. ergo ΔH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

demonstrandum, eandem tertiam esse.

eodem igitur modo, quo antea [p. 188, 2 seq.], concludemus, esse $\Delta M > MH$, et ΔK , KM commensurabiles esse. et $\Delta K \times KM = MN^2$. itaque ΔM^2 excedit MH^2 quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XVII]. et neutra rectarum ΔM , MH rectae ΔE longitudine commensurabilis est.

Ergo ΔH ex duobus nominibus tertia est [deff. alt. 3]; quod erat demonstrandum.

δή] δέ V. πρότερον BFb. ὅτι] corr. ex τι m. rec. P. 19.
ΔΚΜ] Δ e corr. V, corr. ex Λ m. rec. P. 21. συμμέτρου]
σ in ras. V. 22. ἐστιν PV. 23. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P,
om. BFVb.

ξy'.

Τὸ ἀπὸ τῆς μείζονος παρὰ όητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί την έκ δύο δνομάτων τετάρτην.

"Εστω μείζων ή ΑΒ διηρημένη κατά τὸ Γ, ώστε μείζουα είναι την ΑΓ της ΓΒ, όητη δε ή ΔΕ, καί τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παρὰ τὴν ΔΕ παραβεβλήσθω τὸ ΔΖ παραλληλόγραμμον πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ. λέγω, ὅτι ἡ ΔΗ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τετάρτη.

Κατεσκευάσθω τὰ αὐτὰ τοῖς προδεδειγμένοις. καὶ έπεὶ μείζων έστιν ή ΑΒ διηρημένη κατά τὸ Γ, αί ΑΓ, ΓΒ δυνάμει είσιν ἀσύμμετοι ποιούσαι τὸ μέν συγκείμενον έκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων δητόν, τὸ δὲ ύπ' αὐτῶν μέσον. ἐπεὶ οὖν δητόν ἐστι τὸ συγκείμενον 15 έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, ὁητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΑ: όητη ἄρα καὶ ή ΔΜ καὶ σύμμετρος τῆ ΔΕ μήκει. πάλιν, έπει μέσον έστι το δίς ύπο των ΑΓ, ΓΒ, τουτέστι τὸ ΜΖ, καὶ παρὰ φητήν έστι τὴν ΜΛ, φητή ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΜΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΔΕ μήκει· 20 ἀσύμμετρος ἄρα έστι και ή ΔΜ τῆ ΜΗ μήκει. αί ΔΜ, ΜΗ ἄρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. έκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΔΗ.

Δεικτέον [δή], ὅτι καὶ τετάρτη.

Όμοίως δη δείξομεν τοις πρότερον, ὅτι μείζων έστιν

^{1.} $\xi \delta'$ F, et sic deinceps. 6. $\xi \eta$ supra scr. $\tau \eta$ V. $\delta \xi$ τ_{15} V. 7. $\pi \alpha \varrho \alpha' - 8$. ΔZ] mg. m. 1 F. 8. ΔH] corr. ex 115 V. 1. παρα — 5. ΔΙ] corr. ex ΑΗ F. 10. πατασκευάσθω V. Dein add, γάρ FV. προδεδειμένοις F, corr. m. 2; προδεδιδαγμένοις P, mg. m. 1 γρ. προδεδειγμένοις. 12. ΓΒ ἄρα V. είσι σύμμετροι B, corr. m. 2. μέν] supra scr. m. 1 F. 13. δ' BFV. 15. ΔΛ] corr. ex ΔΛ m. rec. P. 16. ΔM] M Δ BVb, "Δ'M F. 17. AΓB P. 18. έστι] om.

LXIII.

Quadratum maioris rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus quartam.

r comparentur eadem, quae in superioribus demonstrationibus. et quoniam AB maior est in Γ diuisa, $A\Gamma$, ΓB potentia sunt incommensurabiles efficientes summam quadratorum rationalem. rectangulum autem medium [prop. XXXIX], iam quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ rationale est, ΔA rationale est. quare ΔM rationalis est et rectae ΔE longitudine commensurabilis [prop. XX]. rursus quoniam $2A\Gamma \times \Gamma B$ medium est, hoc est MZ, et rectae rationali MA adplicatum est, etiam MH rationalis est et rectae AE longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. itaque △M, MH longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. quare ΔM , MH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΔH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

demonstrandum, eandem quartam esse.

iam eodem modo, quo antea, demonstrabimus, esse

Theon (BFVb). $M\Lambda$] corr. ex $M\Delta$ m. rec. b, $M\Delta$ BF. Deinde add. παράκειται Theon (BFVb). 19. ἐστίν V. 20. ἐστίν P. ΔM] M e corr. m. 1 F. Ante αί del. καί F. 21. ἄρα] om. P. 23. δή] om. P. 24. δὴ τοὶς πρότερον ἐπιλογιούμεδα, ὅτι Theon (BFVb).

ἡ ΔΜ τῆς ΜΗ, καὶ ὅτι τὸ ὑπὸ ΔΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ. ἐπεὶ οὖν ἀσύμμετρον ἔστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΒ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὶ ΔΘ τῷ ΚΛ΄ ὥστε ἀσύμμετρος καὶ ἡ ΔΚ τῆ ΚΜ ε ἐστιν. ἐὰν δὲ ὧσι δύο εὐθεῖαι ἄνισοι, τῷ δὲ τετάρτφ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἴσον παραλληλόγραμμον παρὰ τὴν μείζονα παραβληθῆ ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνφ καὶ εἰς ἀσύμμετρα αὐτὴν διαιρῆ, ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος μείζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ 10 μήκει ἡ ΔΜ ἄρα τῆς ΜΗ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καί εἰσιν αὶ ΔΜ, ΜΗ ἡηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΔΜ σύμμετρός ἐστι τῆ ἐκκειμένη ἡητῆ τῆ ΔΕ.

΄H ΔH ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τετάρτοτε

ξδ′.

Τὸ ἀπο τῆς φητὸν καὶ μέσον δυναμένης παοὰ φητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων πέμπτην.

20 Έστω φητὸν καὶ μέσον δυναμένη ἡ AB διηφημένη εἰς τὰς εὐθείας κατὰ τὸ Γ, ὥστε μείζονα εἰναι τὴν AΓ, καὶ ἐκκείσθω φητὴ ἡ ΔΕ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB ἰσον παρὰ τὴν ΔΕ παραβεβλήσθω τὸ ΔΖ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ λέγω, ὅτι ἡ ΔΗ ἐκ δύο ὀνομάτων 25 ἐστὶ πέμπτη.

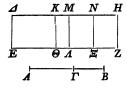
 $\Delta M > MH$, et $\Delta K \times KM = MN^2$. iam quoniam $A\Gamma^2$, ΓB^2 incommensurabilia sunt, etiam $\Delta\Theta$, $K\Lambda$ incommensurabilia sunt. quare AK, KM incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. sin datae sunt duae rectae inaequales, et quartae parti quadrati minoris aequale parallelogrammum maiori adplicatur figura quadrata deficiens et eam in partes incommensurabiles diuidit, maior quadrata minorem excedit quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XVIII]. itaque △M² excedit MH² quadrato rectae sibi incommensurabilis. et ΔM , MH rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et ΔM rationali propositae ΔE commensurabilis est.

Ergo ΔH ex duobus nominibus quarta est [deff. alt. 4]; quod erat demonstrandum.

LXIV.

Quadratum rectae spatio rationali et medio aequalis quadratae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus quintam.

Sit AB recta spatio rationali et medio aequalis quadrata in Γ in rectas divisa, ita ut $A\Gamma$ maior sit,

KMN H et ponatur ΔE rationalis, et quadrato AB^2 aequale rectae ΔE adplicatur \(\mathcal{Z} \) latitudinem efficiens ΔH . dico, ΔH ex duobus nominibus quintam esse.

όπες έδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 17. καί] r m. 1 F. 20. όητή F, sed corr. ή AB] m. 2 V. 17. καί] postea ins. Κατεσκευάσθω τα αὐτα τοῖς πρὸ τούτου. ἐπεὶ οὖν ἡητὸν καὶ μέσον δυναμένη ἐστὶν ἡ ΑΒ διηρημένη κατα το Γ, αἱ ΑΓ, ΓΒ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὰ αὐτῶν τετρα5 γώνων μέσον, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν ἡητόν. ἐπεὶ οὖν μέσον ἐστὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΛ' ὅστε ἡητή ἐστιν ἡ ΔΜ καὶ μήκει ἀσύμμετρος τῆ ΔΕ. πάλιν, ἐπεὶ ἡητόν ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, τουτέστι τὸ ΜΖ, ἡητὴ ἄρα ἡ ΜΗ 10 καὶ σύμμετρος τῆ ΔΕ. ἀσύμμετρος ἄρα ἡ ΔΜ τῆ ΜΗ αὶ ΔΜ, ΜΗ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΔΗ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ πέμπτη.

Όμοίως γὰρ δειχθήσεται, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ΔΚΜ 15 ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ, καὶ ἀσύμμετρος ἡ ΔΚ τῆ ΚΜ μήκει ἡ ΔΜ ἄρα τῆς ΜΗ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καί εἰσιν αί ΔΜ, ΜΗ [ἡηταὶ] δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ἐλάσσων ἡ ΜΗ σύμμετρος τῆ ΔΕ μήκει.

20 ΄Η ΔΗ ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ πέμπτη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξε'.

Τὸ ἀπὸ τῆς δύο μέσα δυναμένης παρὰ φητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ τὴν ἐκ δύο 25 ὀνομάτων ἕκτην.

Εστω δύο μέσα δυναμένη ή AB διηρημένη κατὰ τὸ Γ , ρητὴ δὲ ἔστω ή ΔE , καὶ παρὰ τὴν ΔE τῷ

^{1.} κατασκενάσθα V. Deinde add. γάρ FV. πρὸ τούτον] πρότερον, corr. m. 2, F. 4. τετράγωνον F, corr. m. 2. 5. δὲ F. 7. καὶ τό b. 8. τῆ] ἡ b. 9. ΛΓ, ΓΒ B et corr. in $AB\Gamma$ V. 10. Post ΔE add. μήκει m. 2 B. 11. ΔM] in ras. V. 17. συμμέτρον, sed corr., BF b. $(6\pi \pi \ell)$ om. P,

comparentur eadem, quae antea. iam quoniam AB recta est spatio rationali et medio aequalis quadrata in Γ diuisa, $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam, rectangulum autem rationale [prop. XL]. iam quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ medium est, ΔA medium est. itaque ΔM rationalis est et rectae ΔE longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. rursus quoniam $2A\Gamma \times \Gamma B$, hoc est MZ, rationale est, MH rationalis est et rectae ΔE commensurabilis [prop. XX]. itaque ΔM , MH incommensurabiles sunt [prop. XIII]. quare ΔM , MH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΔH ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

iam dico, eandem quintam esse.

nam similiter demonstrabimus, esse $\Delta K \times KM = MN^2$ et ΔK , KM longitudine incommensurabiles. itaque ΔM^2 excedit MH^2 quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XVIII]. et ΔM , MH potentia tantum commensurabiles sunt, et minor MH rectae ΔE longitudine commensurabilis est.

Ergo ΔH ex duobus nominibus est quinta [deff. alt. 5]; quod erat demonstrandum.

LXV.

Quadratum rectae duobus spatiis mediis aequalis quadratae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus sextam.

Sit AB recta duobus spatiis mediis aequalis qua-

m. 2 F. 20. ΔH] ΔM PBb, ΔH in ras. V, mut. in ΔM
 m. 2 F. ὅπες ἔδει δεἔξαι] comp. P, om. BVb. 27. δ' b. τήν] ξητὶν τίν F. τῷ] corr. ex τό m. 1 F.

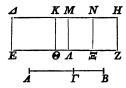
ἀπὸ τῆς AB ἴσον παραβεβλήσθω τὸ AZ πλάτος ποιοῦν τὴν AH λέγω, ὅτι ἡ AH ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἕκτη.

Κατεσκευάσθω γας τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον. καὶ 5 ἐπεὶ ἡ ΑΒ δύο μέσα δυναμένη ἐστὶ διηρημένη κατὰ τὸ Γ, αἱ ΑΓ, ΓΒ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τὸ ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων συγκείμενον 10 τῷ ὑπ' αὐτῶν. ὥστε κατὰ τὰ προδεδειγμένα μέσον ἐστὶν ἑκάτερον τῶν ΔΛ, ΜΖ. καὶ παρὰ ὁητὴν τὴν ΔΕ παράκειται. ἡητὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ΔΜ, ΜΗ καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΔΕ μήκει. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρόν ἐστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΛ τῷ ΜΖ. ἀσύμμετρος ἄρα καὶ ἡ ΔΜ τῷ ΜΗ αἱ ΔΜ, ΜΗ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΔΗ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ ἕκτη.

20 Όμοίως δὴ πάλιν δείξομεν, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ΔΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ, καὶ ὅτι ἡ ΔΚ τῆ ΚΜ μήκει ἐστὶν ἀσύμμετρος καὶ διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ἡ ΔΜ τῆς ΜΗ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. καὶ οὐδετέρα τῶν ΔΜ, ΜΗ σύμμετρός ἐστι 25 τῆ ἐκκειμένη ξητῆ τῆ ΔΕ μήκει.

^{1.} ἴσον] ἴσον παραλληλόγραμμον V. 4. πατασκενάσθω V, sed corr. 5. δύο] δ corr. ex μ F. 6. $A\Gamma$] ΓA F. 9. τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων Theon (BFV b). 10. τῷ] τῷ ἐκ τῶν P. τὰ] οπ. b. προδεδειδαγμένα P, corr. m. 1. 12. παράκεινται P. ἐστίν] ἐστί καί BFV b. 15. ἐστίν P. 16. MZ] corr. ex $M\Gamma$ m. 1 F. 17. ΔM] corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. ΔM corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. ΔM corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. ΔM corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. ΔM corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. rec. ΔM on. ΔM corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. rec. ΔM on. ΔM corr. ex ΔM m. rec. ΔM m. rec. ΔM on. ΔM or. Δ

drata in Γ diuisa, ΔE autem rationalis sit, et rectae ΔE quadrato ΔB^2 aequale adplicatur ΔZ latitudinem efficiens ΔH . dico, ΔH ex duobus nominibus sextam esse.

comparentur enim eadem, quae antea. et quoniam $\mathcal{A}B$ recta est duobus spatiis mediis aequalis quadrata in Γ diuisa, $\mathcal{A}\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam et rectangulum medium et praeterea summam quadratorum rectangulo incommensurabilem [prop. XLI]. quare ex iis, quae antea demonstrata sunt, $\mathcal{A}\mathcal{A}$ et MZ media sunt. et rectae rationali $\mathcal{A}E$ adplicata sunt. quare utraque $\mathcal{A}M$, MH rationalis est et rectae $\mathcal{A}E$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $\mathcal{A}\Gamma^2 + \Gamma B^2$ et $2\mathcal{A}\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt, $\mathcal{A}\mathcal{A}$ et MZ incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. itaque $\mathcal{A}M$, MH rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $\mathcal{A}H$ ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

iam dico, eandem sextam esse.

iam rursus similiter demonstrabimus, esse $\Delta K \times KM$ = MN^2 , et ΔK , KM longitudine incommensurabiles esse. eadem igitur de causa ΔM^2 excedit MH^2 quadrato rectae sibi longitudine incommensurabilis [prop. XVIII]. et neutra rectarum ΔM , MH rectae rationali propositae ΔE longitudine commensurabilis est.

Ή ΔH ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἕκτη \cdot ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξς'.

Ή τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων μήκει σύμμετρος καὶ 5 αὐτὴ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτή.

 $^{\prime\prime}$ Εστω έκ δύο ὀνομάτων $\mathring{\eta}$ AB, καὶ τ $\mathring{\eta}$ AB μήκει σύμμετρος ἔστω $\mathring{\eta}$ $\Gamma \Delta$: λέγω, ὅτι $\mathring{\eta}$ $\Gamma \Delta$ έκ δύο ὀνομάτων έστὶ καὶ τ $\mathring{\eta}$ τάξει $\mathring{\eta}$ αὐτ $\mathring{\eta}$ τ $\mathring{\eta}$ AB.

ΥΕπεὶ γὰρ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΑΒ, διηρήσθω εἰς τὰ ὀνόματα κατὰ τὸ Ε, καὶ ἔστω μεῖζον ὄνομα το ΑΕ΄ αἰ ΑΕ, ΕΒ ἄρα ξηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. γεγονέτω ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ, οῦτως ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ΄ καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΕΒ πρὸς λοιπὴν 15 τὴν ΖΔ ἐστιν, ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ. σύμμετρος δὲ ἡ ΑΒ τῆ ΓΔ μήκει σύμμετρος ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ μὲν ΑΕ τῆ ΓΖ, ἡ δὲ ΕΒ τῆ ΖΔ. καί εἰσι ξηταὶ αἰ ΑΕ, ΕΒ΄ ξηταὶ ἄρα εἰσὶ καὶ αὶ ΓΖ, ΖΔ. καὶ [ἐπεί] ἐστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΓΖ, ἡ ΕΒ πρὸς ΖΔ. ἐναλλὰξ ἄρα 20 ἐστὶν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΕΒ, ἡ ΓΖ πρὸς ΖΔ. αὶ δὲ ΑΕ, ΕΒ δυνάμει μόνον [εἰσὶ] σύμμετροι καὶ αὶ ΓΖ, ΖΔ ἄρα δυνάμει μόνον εἰσὶ σύμμετροι. καί εἰσι ξηταί ἐκ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΓΔ.

Λέγω δή, ὅτι τῆ τάξει ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῆ ΑΒ.

^{1.} $\tilde{o}\pi\epsilon\varrho$ kdei deîkai] comp. P, om. BFVb. 5. kstir P. $\dot{\eta}$] m. 2 B. 7. $\dot{\eta}$ — 8. $\dot{o}\nu\rho\mu\dot{\alpha}\tau\omega\nu$] mg. m. 2 B. 11. $\dot{o}\nu\rho\mu\dot{\alpha}$] om. V. 14. ΓZ] mut. in BZ b. $\kappa a\ell$] in ras. V. 15. $Z\Delta$] ΔZ FV. $\Gamma\Delta$] corr. ex $E\Delta$ F. $\sigma'\nu\mu\mu\epsilon\epsilon\varrho\sigma_{\xi}$ — 16. $\ell\sigma\ell$] om. b, m. 2 B. 17. $Z\Delta$] corr. ex ΔZ V. at ΔE , EB] mg. m. 2 V. 18. $\epsilon k\epsilon\ell$] om. P. 19. $\epsilon k\epsilon\ell$] om. P. 19. $\epsilon k\epsilon\ell$] om. P. 19. $\epsilon k\epsilon\ell$] mg. m. 2 B. 19. $\epsilon k\epsilon\ell$] bV. $\epsilon k\epsilon\ell$] wg. com. F. $\epsilon k\epsilon\ell$] om. F. $\epsilon k\epsilon\ell$]

Ergo ΔH ex duobus nominibus sexta est [deff. alt. 6]; quod erat demonstrandum.

LXVI.

Recta rectae ex duobus nominibus longitudine commensurabilis et ipsa ex duobus nominibus est et ordine eadem.

Sit AB ex duobus nominibus, et $\Gamma \Delta$ rectae AB A E Blongitudine commensurabilis sit. dico, $\Gamma \Delta$ ex Γ Z Δ duobus nominibus esse et

ordine eandem ac AB.

nam quoniam AB ex duobus nominibus est, in E in nomina dividatur, et maius nomen sit AE. itaque AE, EB rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. XXXVI]. fiat [VI, 12] $AB: \Gamma \triangle = AE: \Gamma Z$. itaque etiam $EB: Z\triangle = AB: \Gamma \triangle$ [V, 16; V, 19 coroll.]. uerum AB, $\Gamma \triangle$ longitudine commensurabiles sunt. itaque etiam AE, ΓZ et EB, $Z\triangle$ longitudine commensurabiles sunt [prop. XI]. et AE, EB rationales sunt. itaque etiam ΓZ , $Z\triangle$ rationales sunt. est autem $AE: \Gamma Z = EB: Z\triangle$ [V, 11]. itaque permutando [V, 16] $AE: EB = \Gamma Z: Z\triangle$. uerum AE, EB potentia tantum commensurabiles sunt. itaque etiam ΓZ , $Z\triangle$ potentia tantum commensurabiles sunt. [prop. XI]. et sunt rationales. ergo $\Gamma \triangle$ ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

iam dico, eam ordine eandem esse ac AB.

^{20.} οὖτως ἡ ΓΖ V. 21. εἰσί] om. P. 23. ΓΔ] Δ in ras. V. 24. δή] om. V. ὅτι] ὅτι καί ΒFV.

Ή γὰο ΑΕ τῆς ΕΒ μεζζον δύναται ἥτοι τῶ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη η τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου. εἰ μὲν οὖν ή ΑΕ της ΕΒ μεζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη, καὶ ή ΓΖ της ΖΔ μεζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ 5 συμμέτρου έαυτη. καί εί μεν σύμμετρός έστιν ή ΑΕ τη έκκειμένη όητη, και ή ΓΖ σύμμετρος αὐτη έσται, καὶ δια τοῦτο έκατέρα τῶν ΑΒ, ΓΔ ἐκ δύο ὀνομάτων έστι πρώτη, τουτέστι τη τάξει ή αὐτή. εί δε ή ΕΒ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη δητή, καὶ ή Ζ Δ σύμ-10 μετρός έστιν αὐτῆ, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν τῆ τάξει ἡ αὐτὴ ἔσται τῆ ΑΒ' έκατέρα γὰρ αὐτῶν ἔσται έκ δύο ονομάτων δευτέρα. εί δε ούδετέρα των ΑΕ, ΕΒ σύμμετρός έστι τη έχκειμένη δητη, οὐδετέρα τῶν ΓΖ, ΖΔ σύμμετρος αὐτη ἔσται, καί έστιν έκατέρα τρίτη. εί δε 15 ή ΑΕ τῆς ΕΒ μετζον δύναται τῶ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτη, καὶ ἡ ΓΖ της ΖΔ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτη. και εί μεν ή ΑΕ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη δητή, καὶ ἡ ΓΖ σύμμετρός έστιν αὐτή, και έστιν έκατέρα τετάρτη. εί δὲ ἡ ΕΒ, καὶ ἡ ΖΔ, καὶ 20 έσται έκατέρα πέμπτη. εί δε ούδετέρα των ΑΕ, ΕΒ, καὶ τῶν ΓΖ, ΖΔ οὐδετέρα σύμμετρός ἐστι τῆ ἐκκειμένη δητή, καὶ ἔσται έκατέρα έκτη.

"Ωστε ή τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων μήκει σύμμετ**ο**ος ἐκ

^{1.} AE] corr. ex AB m. 2 F. $\tau\tilde{\eta}s$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ m. 2 F. 2. $d\sigma\nu\mu\mu\dot{\epsilon}\tau\rho\sigma\nu$] corr. ex $\sigma\nu\mu\mu\dot{\epsilon}\tau\rho\sigma\nu$ m. 2 B. ϵl] corr. ex η V. 3. $\tau\tilde{\eta}s$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ m. 2 F. $d\sigma\nu\mu\mu\dot{\epsilon}\tau\rho\sigma\nu$ b, d- supra add. m. 2 F. 4. $\tau\tilde{\eta}s$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ m. 2 V. Δ Z V. $d\nu$ - $\nu\dot{\eta}\sigma\eta\tau\alpha\iota$ b. 5. $d\sigma\nu\mu\dot{\epsilon}\tau\rho\sigma\nu$ Fb. 7. $\Gamma\Delta$] postes add. F, dein del. $B\Gamma$. 8. ϵl] postes ins. F. 9. Δ Z Fb. 10. Post $\dot{\epsilon}\sigma\iota\nu$ del. $\dot{\eta}$ m. 1 P. $\tau\sigma\tilde{\nu}\sigma$] corr. ex $\tau\sigma\tilde{\nu}$ m. 2 F. 11. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\iota$ (alt.) $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ b, om. V. 12. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ deverte Δ V. Δ V. Δ V. 13. $\sigma\dot{\nu}\Delta\dot{\epsilon}$ 0 $\sigma\dot{\nu}\Delta\dot{\epsilon}\tau\dot{\epsilon}\rho\alpha$ BF. 14. $\tau\rho\langle\tau\eta$] $\dot{\epsilon}\eta\tau\dot{\eta}$ b. ϵl $\dot{\delta}\dot{\epsilon}$ $\dot{\eta}$] $\dot{\eta}$ $\dot{\delta}\dot{\epsilon}$ b. 15. $\tau\tilde{\eta}s$] corr. ex $\tau\tilde{\eta}$ m. 2 F. $\sigma\nu\mu\mu\dot{\epsilon}\tau\rho\sigma\nu$ BF, sed corr. 16. $Z\Delta$

nam AE^2 excedit EB^2 aut quadrato rectae sibi commensurabilis aut incommensurabilis. iam si AE^2 excedit EB² quadrato rectae sibi commensurabilis, etiam ΓZ^2 excedet $Z \Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XIV]. et siue AE rationali propositae commensurabilis est, etiam ΓZ ei commensurabilis erit [prop. XII]; quare utraque AB, ΓΔ ex duobus nominibus prima est [deff. alt. 1], hoc est ordine siue EB rationali propositae commensuraeadem. bilis est, etiam Z⊿ ei commensurabilis est [prop. XII]; quare rursus ordine eadem erit ac AB; nam utraque earum ex duobus nominibus secunda erit [deff. alt. 2]. siue neutra rectarum AE, EB rationali propositae commensurabilis est, neutra rectarum \(\Gamma \, \mathbb{Z} , \, \mathbb{Z} \, d \) ei commensurabilis est [prop. XIII], et utraque tertia est [deff. alt. 3]. $\sin AE^2$ excedit EB^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis, etiam ΓZ^2 excedit $Z \Delta^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XIV]. et siue AE rationali propositae commensurabilis est. etiam ΓZ ei commensurabilis est [prop. XII], et utraque quarta est [deff. alt. 4]. sive EB, etiam Z \(\alpha \) commensurabilis est, et utraque quinta est [deff. alt. 5]. siue neutra rectarum AE, EB, etiam neutra rectarum ΓZ , Z rectae rationali propositae commensurabilis est, et utraque sexta est [deff. alt. 6].

Quare recta rectae ex duobus nominibus longitu-

ΔΖ F. δυνήσεται Theon (BFVb). συμμέτρου BF, sed corr. 17. έστι — 18. $\xi \eta \tau \tilde{\eta}$] e corr. F. 19. έστιν] supra ecr. m. 1 P, έσται FVb. $\dot{\eta}$] (prius) m. 2 P. καὶ έσται έκατέρα πέμπτη] mg. m. 1 P.

δύο ὀνομάτων ἐστὶ καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτή· ὅπερ ἔδει δείξαι.

ξζ'.

Ή τῆ ἐκ δύο μέσων μήκει σύμμετρος καὶ 5 αὐτὴ ἐκ δύο μέσων ἐστὶ καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτή.

"Εστω έκ δύο μέσων $\hat{\eta}$ AB, καὶ τ $\hat{\eta}$ AB σύμμετ \mathbf{q} ος ἔστω μήκει $\hat{\eta}$ $\Gamma \Delta$: λέγω, ὅτι $\hat{\eta}$ $\Gamma \Delta$ ἐκ δύο μέσων ἐστὶ καὶ τ $\hat{\eta}$ τάξει $\hat{\eta}$ αὐτ $\hat{\eta}$ τ $\hat{\eta}$ AB.

'Επεὶ γὰο ἐκ δύο μέσων ἐστὶν ἡ ΑΒ, διηρήσθω 10 εἰς τὰς μέσας κατὰ τὸ Ε΄ αί ΑΕ, ΕΒ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ γεγονέτω ὡς ἡ ΑΒ πρὸς ΓΔ, ἡ ΑΕ πρὸς ΓΖ΄ καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΕΒ πρὸς λοιπὴν τὴν ΖΔ ἐστιν, ὡς ἡ ΑΒ πρὸς ΓΔ. σύμμετρος δὲ ἡ ΑΒ τῆ ΓΔ μήκει σύμμετρος ἄρα 15 καὶ ἐκατέρα τῶν ΑΕ, ΕΒ ἐκατέρα τῶν ΓΖ, ΖΔ. μέσαι δὲ αί ΑΕ, ΕΒ' μέσαι ἄρα καὶ αί ΓΖ, ΖΔ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΕΒ, ἡ ΓΖ πρὸς ΖΔ, αί δὲ ΑΕ, ΕΒ δυνάμει μόνον σύμμετροί εἰσιν, καὶ αί ΓΖ, ΖΔ [ἄρα] δυνάμει μόνον σύμμετροί εἰσιν. ἐδείχ-20 θησαν δὲ καὶ μέσαι ἡ ΓΔ ἄρα ἐκ δύο μέσων ἐστίν. Λέγω δή, ὅτι καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτή ἐστι τῆ ΑΒ.

'Επεὶ γάρ έστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΕΒ, ἡ ΓΖ πρὸς ΖΔ, καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖΔ: ἐναλλὰξ ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ προς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ,

^{1.} ὅπες ἔδει δείξαι] om. BFVb. 3. ξζ΄] ζ΄ in ras. F. 4. τη] m. 2 B. καὶ αὐτή] om. Theon (BFVb). 7. ἡ ΓΔ μήκει V. 8. AB] BΔ P. 9. διηςημένη Theon (BFVb). 10. εἰς] ἐς V. AE] EA P. εἰσίν P. 12. τὴν ΓΔ V. 14. ἀσύμμετοος δὲ b, sed corr. 15. καὶ ἡ μὲν AE τῆ ΓΖ (ZΓ F), ἡ δὲ EB τῆ ZΔ (corr. ex ΔZ V) Theon (BFVb). 16. μέσαι δὲ] καὶ εἰσι μέσαι Theon (BFVb). καὶ αί] καὶ b. 17. AE]

dine commensurabilis ex duobus nominibus est et ordine eadem; quod erat demonstrandum.

LXVII.

Recta rectae ex duabus mediis longitudine commensurabilis et ipsa ex duabus mediis est et ordine eadem.

Sit AB ex duabus mediis, et rectae AB longitudine commensurabilis sit $\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ ex duabus mediis esse et ordine eandem ac AB.

nam quoniam AB ex duabus mediis est, in E in medias dividatur. AE, EB igitur Γ $Z \Delta$ mediae sunt potentia tantum commensurabiles. et fiat $AB: \Gamma \Delta = AE: \Gamma Z$ [VI, 12]. itaque etiam [V, 19 coroll.; V, 16] $EB: Z\Delta = AB: \Gamma \Delta$. uerum AB, $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabiles sunt; itaque etiam utraque AE, EB utrique ΓZ , $Z\Delta$ commensurabilis est [prop. XI]. uerum AE, EB mediae sunt. itaque etiam ΓZ , $Z\Delta$ mediae sunt [prop. XXIII]. et quoniam est $AE: EB = \Gamma Z: Z\Delta$, et AE, EB potentia tantum commensurabiles sunt, etiam ΓZ , $Z\Delta$ potentia tantum commensurabiles sunt [prop. XI]. demonstrauimus autem, easdem medias esse. ergo $\Gamma \Delta$ ex duabus mediis est.

iam dico, etiam ordine eam eandem esse ac AB. nam quoniam est $AE:EB = \Gamma Z:Z\Delta$, erit etiam [prop. XXI lemma] $AE^2:AE \times EB = \Gamma Z^2:\Gamma Z \times Z\Delta$.

AB B. $\tau \dot{\eta} \nu$ EB V. $\tau \dot{\eta} \nu$ Z Δ V. 18. $\epsilon l \sigma l$ $\sigma \dot{\nu} \mu \mu \epsilon \tau \varrho \sigma l$ BF V b. 19. $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$] om. P. $\epsilon l \sigma l$ $\sigma \dot{\nu} \mu \mu \epsilon \tau \varrho \sigma l$ BF V b. 20. Δ Γ F. $\ell \sigma \tau l$ BV b, comp. F. 22. $\tau \dot{\eta} \nu$ EB BV. $\sigma \dot{\nu} \tau \omega s$ $\dot{\eta}$ F. Γ Z Γ Z F. 23. $\tau \dot{\eta} \nu$ Z Δ V, Z Λ F. 24. Γ Z Γ Z Γ F. Γ Z Γ S cupra scr. Z m. 2 V. 25. $\dot{\omega} s$ Γ $\dot{\omega} \varrho \alpha$ $\dot{\omega} s$ F.

10

οῦτως τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ πρὸς τὸ ὑπο τῶν ΓΖΔ. σύμμετρον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΖ· σύμμετρον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΓΖΔ. εἴτε οὖν ρητόν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ, καὶ τὸ ὑπο τῶν ΓΖΔ ρητόν ἐστιν [καὶ διὰ τοῦτό ἐστιν ἐκ δύο μέσων πρώτη]. εἴτε μέσον, μέσον, καί ἐστιν ἐκατέρα δευτέρα.

Καὶ διὰ τοῦτο ἔσται ἡ $\Gamma \Delta$ τῆ AB τῆ τάξει ἡ αὐτή ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξη'.

Ή τῆ μείζουι σύμμετοος καὶ αὐτὴ μείζων έστίν.

"Εστω μείζων ή AB, καὶ τῆ AB σύμμετρος έστω ή $\Gamma \Delta$: λέγω, ὅτι ἡ $\Gamma \Delta$ μείζων ἐστίν.

15 Διηρήσθω ή ΑΒ κατά τὸ Ε΄ αί ΑΕ, ΕΒ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων ξητόν, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ γεγονέτω τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ, οῦτως ἢ τε ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ καὶ ἡ ΕΒ πρὸς τὴν ΖΔ, καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ, οῦτως ἡ ΕΒ πρὸς τὴν ΖΔ. σύμμετρος δὲ ἡ ΑΒ τῷ ΓΔ΄ σύμμετρος ἄρα καὶ ἐκατέρα τῶν ΑΕ, ΕΒ ἐκατέρα τῶν ΓΖ, ΖΔ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ, οῦτως ἡ ΕΒ πρὸς τὴν ΖΔ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΕΒ, οῦτως ἡ ΓΖ πρὸς ΖΔ, καὶ συνθέντι ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΕ, οῦτως

^{1.} $\Gamma Z \Delta$] Δ in ras. m. 1 b; $\Gamma \Delta Z$ P, $\gamma \varrho$. $\Gamma Z \Delta$ mg. m. 1. 2. $\delta \dot{\epsilon}$] corr. ex $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$ m. 2 F. $\tau \dot{\epsilon}$ — 3. $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$] mg. m. 2 F. 4. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ B. 5. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\iota$ BFb. $\kappa\iota\iota$ — 6. $\kappa\varrho\omega\tau\eta$] om. P. 5. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] comp. post ras. 1 litt. F, $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\iota$ V. 6. $\epsilon\dot{\epsilon}\tau\epsilon$ $\mu\dot{\epsilon}\sigma\sigma\nu$ $\tau\dot{\epsilon}$ $\dot{\nu}\pi\dot{\epsilon}$ $\tau\dot{\omega}\nu$ $\Delta E B$, $\mu\dot{\epsilon}\sigma\sigma\nu$ $\kappa\iota\iota$ $\dot{\tau}\dot{\epsilon}$ $\dot{\nu}\pi\dot{\epsilon}$ $\dot{\tau}\dot{\omega}\nu$ $\Gamma Z \Delta$ Theon (BFVb). 8. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\iota$]

permutando [V,16] erit AE^2 : $\Gamma Z^2 = AE \times EB$: $\Gamma Z \times Z\Delta$. uerum AE^2 , ΓZ^2 commensurabilia sunt. itaque etiam $AE \times EB$, $\Gamma Z \times Z\Delta$ commensurabilia sunt [prop. XI]. itaque siue $AE \times EB$ rationale est, etiam $\Gamma Z \times Z\Delta$ rationale est; siue medium, medium est [prop. XXIII coroll.], et utraque secunda est [prop. XXXVII—XXXVIII].

Ea de causa $\Gamma \Delta$ ordine eadem erit ac AB; quod erat demonstrandum.

LXVIII.

Recta maiori commensurabilis et ipsa maior erit. Sit AB maior, et rectae AB commensurabilis sit $\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ maiorem esse.

dividatur AB in E. itaque AE, EB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum rationalem, rectangulum autem medium [prop. XXXIX],

et fiant eadem, quae antea. et quoniam est $AB: \Gamma \Delta = AE: \Gamma Z$ et $AB: \Gamma \Delta = EB: Z\Delta$ [cfr. p. 204, 11 sq.], erit etiam $AE: \Gamma Z = EB: Z\Delta$ [V, 11]. uerum AB, $\Gamma \Delta$ commensurabiles sunt. quare etiam utraque AE, EB utrique ΓZ , $Z\Delta$ commensurabilis est [prop. XI]. et

om. Vb. καὶ ἡ BF Vb. $\Gamma \Delta$] $A \Delta$ b. 9. ὅπερ ἔδει δεἰξαι] comp. P, om. BF Vb. 10. ξη΄] ξ seq. ras. 1 litt. F. 11. μεἰζονι] ο eras. b. 14. ὅτι καὶ BF b. $\Gamma \Delta$] Δ post ras. 1 litt. b. ἐστὶ PV, comp. Fb; ἐστὶ καὶ B. 15. AE] corr. ex AB F. EB] m. rec. P. ἄρα] m. 2 F. 17. δ΄] δὲ F. $\dot{\nu}$ τ αὐτῶν] corr. ex ὑπὸ τῶν m. 1 P. 18. καὶ γεγονέτω γεγονέτω γάρ P. 19. τε] om. F. 20. EB] BE΄ F. $\tau \dot{\eta} \nu$] om. P. καὶ ὡς ἄρα] ἔστιν ἄρα καὶ ὡς in ras. V. $\dot{\eta}$ AE — 21. Δ] in ras. V. 21. Γ Z] EB V. EB] Γ Z V. $\tau \dot{\eta} \nu$] om. Bb. 22. AB] corr. ex EB m. 2 F. 24. $\tau \dot{\eta} \nu$] (alt.) om. P. 25. $\tau \dot{\eta} \nu$ EB V. $\tau \dot{\eta} \nu$ $Z\Delta$ V.

ή Γ Δ προς την ΔΖ καὶ ώς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ προς τὸ ἀπο τῆς ΒΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ πρὸς τὸ απὸ τῆς <math>ΔZ. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ ὡς τὸ ἀπὸ της ΑΒ πρός τὸ ἀπὸ της ΑΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ της ΓΔ 5 πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ. καὶ ώς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς AB πρός τὰ ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ πρός τὰ ἀπό τῶν ΓΖ, ΖΔ καὶ ἐναλλὰξ ἄρα ἐστὶν ως τὸ ἀπο τῆς AB πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $\Gamma Δ$, οὕτως τὰ ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ. σύμ-10 μετρον δε τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΔ. σύμμετρα άρα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τοῖς ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ. καί έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ ᾶμα φητόν, καὶ τὰ ἀπὸ ύπο των ΑΕ, ΕΒ σύμμετρόν έστι τω δίς ύπο των 15 ΓZ , $Z \triangle$. καί έστι μέσον τὸ δὶς ὑπὸ τῶν AE, EB. μέσον ἄρα καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ. αί ΓΖ, ΖΔ άρα δυνάμει ἀσύμμετροί είσι ποιούσαι τὸ μὲν συγκείμενον έχ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων ᾶμα δητόν, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον. ὅλη ἄρα ἡ Γ⊿ ἄλογός ἐστιν 20 ή καλουμένη μείζων.

Ή ἄρα τῆ μείζονι σύμμετρος μείζων ἐστίν· ὅπερ ἔδει δείξαι.

ξϑ΄.

Ή τῆ φητὸν καὶ μέσον δυναμένη σύμμετρος 25 [καὶ αὐτὴ] φητὸν καὶ μέσον δυναμένη έστίν.

^{1.} $\tau \dot{\eta} \nu \Delta Z$] ΔB mut. in ΔZ m. rec. P; $\tau \dot{\eta} \nu Z \Delta$ FV. 3. ΔZ] $Z \Delta$ F. 4. $\tau \dot{\sigma}$ $\dot{\sigma} \dot{\sigma} \dot{\sigma}$ $\dot{\tau} \dot{\eta} \dot{s}$ $\Gamma \Delta$ $\pi \varrho \dot{\sigma} \dot{s}$] m. rec. P. 5. $\tau \dot{\sigma}$] (alt.) e corr. V. 6. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{\sigma}$ Fb, et B, corr. m. 2. 7. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{\sigma}$ PFb, et B, sed corr. ΓZ] $\Gamma \Delta$ F. 8. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{\sigma}$ F, et B, sed corr. 9. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{\sigma}$ F, et B, sed corr. ΓZ] EZ b, et F, sed corr.; Γ in ras. B. 11. ΔE] Δ e corr. b. ΓZ] EZ b, et F, sed corr. 12. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{\sigma}$ F. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{\sigma}$ PF. 18. $\xi \sigma \tau \alpha \iota$ V. 15. $\pi \alpha \iota$

quoniam est $AE: \Gamma Z = EB: Z \Delta$ et permutando [V, 16] $AE: EB = \Gamma Z: Z \Delta$, etiam componendo erit [V, 18] $AB: BE = \Gamma \Delta: \Delta Z$. quare etiam $AB^2: BE^2 = \Gamma \Delta^2: \Delta Z^2$ [VI, 20]. iam similiter demonstrabimus, esse etiam $AB^2: AE^2 = \Gamma \Delta^2: \Gamma Z^2$.

quare etiam $AB^2: AE^2 + EB^2 = \Gamma \Delta^2: \Gamma Z^2 + Z \Delta^2$. permutando igitur [V, 16]

 $AB^2: \Gamma \Delta^2 = AE^2 + EB^2: \Gamma Z^2 + Z\Delta^2$. uerum AB^2 , $\Gamma \Delta^2$ commensurabilia sunt. itaque etiam $AE^2 + EB^2$ et $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ commensurabilia sunt [prop. XI]. et $AE^2 + EB^2$ rationale est, et¹) $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ rationale. eodem modo etiam $2AE \times EB$ et $2\Gamma Z \times Z\Delta$ commensurabilia sunt. et $2AE \times EB$ medium est. itaque etiam $2\Gamma Z \times Z\Delta$ medium est [prop. XXIII coroll.]. itaque ΓZ , $Z\Delta$ potentia incommensurabiles sunt [prop. XIII; cfr. p. 206, 15 et 22] efficientes summam quadratorum rationalem, rectangulum autem medium. itaque tota $\Gamma \Delta$ irrationalis est maior, quae uocatur [prop. XXXIX].

Ergo recta maiori commensurabilis maior est; quod erat demonstrandum.

LXIX.

Recta rectae spatio rationali et medio aequali quadratae commensurabilis ipsa spatio rationali et medio quadrata aequalis est.

¹⁾ Post Z⊿ lin. 13 Augustus non male addidit ἄρα.

ξστι μέσον] μέσον δέ V.
 16. ΓΖ] supra add. E b.
 Γ in ras. m. 2 P, supra scr. E b.
 17. εἰσὶν ἀσύμμετροι BFV b.
 εἰσιν P.
 19. ἡ ὅλη V b.
 21. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. P,
 om. BFV b.
 24. ἡητόν] -ov in ras. B.
 25. καὶ αὐτή] om. P.
 Euclides, edd. Heiberg et Menge.

"Εστω όητὸν καὶ μέσον δυναμένη ή AB, καὶ τἦ AB σύμμετρος ἐστω ἡ $\Gamma \Delta$ · δεικτέον, ὅτι καὶ ἡ $\Gamma \Delta$ ὁητὸν καὶ μέσον δυναμένη ἐστίν.

Διηρήσθω ή AB είς τὰς εὐθείας κατὰ τὸ Ε΄ αί
5 AE, EB ἄρα δυνάμει είσιν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ
μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγ 'νων μέσον,
τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν ἡητόν καὶ τὰ αὐτὰ κατεσκευάσθω
τοῖς πρότερον. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ αί ΓΖ,
ΖΔ δυνάμει είσιν ἀσύμμετροι, καὶ σύμμετρον τὸ μὲν
10 συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τῷ συγκειμένω
ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ, τὸ δὲ ὑπὸ ΑΕ, ΕΒ τῷ ὑπὸ
ΓΖ, ΖΔ ὅστε καὶ τὸ [μὲν] συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ
τῶν ΓΖ, ΖΔ τετραγώνων ἐστὶ μέσον, τὸ δ' ὑπὸ τῶν
ΓΖ, ΖΔ ἡτόν.

ς ΄Ρητὸν ἄρα καὶ μέσον δυναμένη έστὶν ή Γ⊿· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

o'.

Ή τῆ δύο μέσα δυναμένη σύμμετρος δύο μέσα δυναμένη έστίν.

20 "Εστω δύο μέσα δυναμένη ἡ AB, καὶ τῆ AB σύμμετρος ἡ ΓΔ' δεικτέον, ὅτι καὶ ἡ ΓΔ δύο μέσα δυναμένη ἐστίν.

Ἐπεὶ γὰο δύο μέσα δυναμένη έστ lv ή AB, διηοήσθω εἰς τὰς εὐθείας κατὰ τὸ Ε΄ αί AE, EB ἄρα 25 δυνάμει είσιν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον

^{1.} καὶ τῆ AB] supra scr. m. 1 F. 2. δεικτέον] λέγω V. 3. ἐστί B, comp. Fb. 7. δέ F. κατασκενάσθω b. 8. αί] ἡ V. 11. δ' P. τῶν AE V. 12. τῶν ΓZ (corr. ex ΓH) V. μέν] om. P. 13. τετράγωνον P. δέ F. 15. ὅπες ἔδει δεὶξωι] comp. P, om. BF V b. 17. ο'] seq. ras. 1 litt. F. 18. καὶ αὐτὴ δύο V. 21. ἡ] ἔστω ἡ V. δεικτέον] λέγω V. δὴ ὅτι B. 24. κατὰ τὸ Ε εἰς τὰς εὐθείας V. εὖθείας] m. 2 B.

Sit $\mathcal{A}\mathcal{B}$ spatio rationali et medio aequalis quadrata, et rectae $\mathcal{A}\mathcal{B}$ commensurabilis sit $\Gamma \mathcal{\Delta}$. demonstrandum, etiam $\Gamma \mathcal{\Delta}$ spatio rationali et medio aequalem esse quadratam.

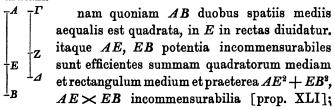
diuidatur AB in rectas in E; itaque AE, EB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam, rectangulum autem rationale [prop. XL]; et comparentur eadem, quae antea. iam similiter demonstrabimus, ΓZ , $Z\Delta$ potentia incommensurabiles esse et $AE^2 + EB^2$, $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ commensurabilia et $AE \times EB$, $\Gamma Z \times Z\Delta$ commensurabilia. quare etiam $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ medium est, $\Gamma Z \times Z\Delta$ autem rationale.

Ergo $\Gamma \Delta$ spatio rationali et medio aequalis est quadrata; quod erat demonstrandum.

LXX.

Recta rectae duobus spatiis mediis aequali quadratae commensurabilis ipsa duobus spatiis mediis quadrata est aequalis.

Sit AB duobus spatiis mediis aequalis quadrata, et rectae AB commensurabilis $\Gamma \Delta$. demonstrandum, etiam $\Gamma \Delta$ duobus spatiis mediis aequalem esse quadratam.

15

έκ τῶν ἀπ' αὐτῶν [τετραγώνων] μέσον καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τετραγώνων τῷ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ' καὶ κατεσκευάσθω τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον. ὁμοίως δ δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ αί ΓΖ, ΖΔ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι καὶ σύμμετρον τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὶ τῶν ΑΕ, ΕΒ τῷ συγκειμένῳ ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ ἄστε καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ τετραγώνων μέσον ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ.

΄Η ἄρα $\Gamma \Delta$ δύο μέσα δυναμένη έστίν· ὅπερ ξδει δεῖξαι.

oα'.

'Ρητοῦ καὶ μέσου συντιθεμένου τέσσαρες ἄλογοι γίγνονται ἔτοι ἐκ δύο ἀνομάτων ἢ ἐκ δύο μέσων πρώτη ἢ μείζων ἢ ῥητὸν καὶ μέσον δυναμένη.

ο "Εστω όητὸν μὲν τὸ AB, μέσον δὲ τὸ ΓΔ' λέγω, ὅτι ἡ τὸ AΔ χωρίον δυναμένη ἤτοι ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἢ ἐκ δύο μέσων πρώτη ἢ μείζων ἢ ἡητὸν καὶ μέσον δυναμένη.

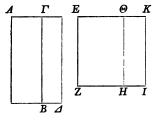
Τὸ γὰο ΑΒ τοῦ ΓΔ ἥτοι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἔλασσον. 25 ἔστω πρότερον μεῖζον καὶ ἐκκείσθω ὁητὴ ἡ ΕΖ, καὶ παραβεβλήσθω παρὰ τὴν ΕΖ τῷ ΑΒ ἴσον τὸ ΕΗ πλάτος ποιοῦν τὴν ΕΘ τῷ δὲ ΔΓ ἴσον παρὰ τὴν ΕΖ

et comparentur eadem, quae antea. iam similiter demonstrabimus, ΓZ , $Z \Delta$ potentia incommensurabiles esse, et $AE^2 + EB^2$, $\Gamma Z^2 + Z \Delta^2$ commensurabilia, et $AE \times EB$, $\Gamma Z \times Z \Delta$ commensurabilia. quare etiam $\Gamma Z^2 + Z \Delta^2$ medium est et $\Gamma Z \times Z \Delta$ medium et praeterea $\Gamma Z^2 + Z \Delta^2$, $\Gamma Z \times Z \Delta$ incommensurabilia.

Ergo $\Gamma \Delta$ duobus spatiis mediis aequalis est quadrata; quod erat demonstrandum.

LXXI.

Spatiis rationali et medio compositis quattuor irrationales oriuntur, aut recta ex duobus nominibus aut ex duabus mediis prima aut maior aut spatio rationali et medio aequalis quadrata.

Sit AB rationale, $\Gamma \Delta$ autem medium. dico, rectam spatio $A\Delta$ aequalem quadratam aut ex duobus nominibus esse aut ex duabus mediis primam aut maiorem aut spatio rationali et medio

aequalem quadratam.

est enim aut $AB > \Gamma \Delta$ aut $AB < \Gamma \Delta$. sit prius $AB > \Gamma \Delta$. et ponatur rationalis EZ, et rectae EZ spatio AB aequale adplicetur EH latitudinem efficiens $E\Theta$; spatio autem $\Delta \Gamma$ aequale rectae EZ adplicetur ΘI latitudinem efficiens ΘK . et quoniam AB rationale est

supra add. γ m. 1, P. $\mathring{\eta}\tau\iota$] corr. in $\mathring{\eta}$ $\tau\iota$ m. rec. P, corr. ex δ $\tau\mathring{\eta}$ V, ex $\mathring{\eta}$ F; $\mathring{\eta}$ $\tau\iota$ B. 21. $\mathring{\eta}$] m. 2 F. $A\Delta$] A e corr. V. $\mathring{\eta}\tau\iota$ $\mathring{\eta}$ V. 27. $\tau\mathring{\omega}$] corr. ex $\tau\acute{o}$ m. 1 F. Post EZ add. Theon: $\tau o \nu \tau \acute{e} \sigma \iota \iota$ $\tau \mathring{\eta} \nu$ Θ H (BFVb).

παραβεβλήσθω τὸ ΘΙ πλάτος ποιοῦν τὴν ΘΚ. καὶ έπει όητόν έστι τὸ ΑΒ καί έστιν ίσον τῶ ΕΗ, όητὸν αρα και τὸ ΕΗ. και παρά [δητην] την ΕΖ παραβέβληται πλάτος ποιούν την ΕΘ: ή ΕΘ ἄρα φητή έστι 5 καὶ σύμμετρος τῆ ΕΖ μήκει. πάλιν, ἐπεὶ μέσον ἐστὶ τὸ $\Gamma \Delta$ καί ἐστιν ἴσον τῷ ΘI , μέσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΘΙ. καὶ παρὰ δητὴν τὴν ΕΖ παράκειται πλάτος ποιοῦν τὴν ΘΚ : όητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΚ καὶ ἀσύμμετρος τη ΕΖ μήκει. και έπει μέσον έστι τὸ ΓΔ, δητὸν δε 10 τὸ ΑΒ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒ τῷ ΓΔ. ὅστε καὶ τὸ ΕΗ ἀσύμμετρόν έστι τῷ ΘΙ. ὡς δὲ τὸ ΕΗ πρός τὸ ΘΙ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΕΘ πρὸς τὴν ΘΚ · ἀσύμμετρος ἄρα έστὶ καὶ ἡ ΕΘ τῆ ΘΚ μήκει. καί είσιν άμφότεραι δηταί αί ΕΘ, ΘΚ ἄρα δηταί είσι δυνάμει 15 μόνον σύμμετροι· έκ δύο άρα ονομάτων έστιν ή ΕΚ διηρημένη κατά τὶ Θ. καὶ ἐπεὶ μεζόν ἐστι τὸ ΑΒ τοῦ $\Gamma \Delta$, ἴσον δὲ τὸ μὲν AB τῷ EH, τὸ δὲ $\Gamma \Delta$ τῷ ΘI, μεζζον ἄρα καὶ τὸ EH τοῦ ΘI· καὶ ἡ EΘ ἄρα μείζων έστὶ τῆς ΘΚ. ἤτοι οὖν ἡ ΕΘ τῆς ΘΚ μεῖζον 20 δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ μήκει ἢ τῷ ἀπὸ άσυμμέτρου. δυνάσθω πρότερον τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη καί έστιν ή μείζων ή ΘΕ σύμμετρος τη έκκειμένη δητη τη ΕΖ. ή άρα ΕΚ έκ δύο ονομάτων έστι

^{1.} Θ I] mut. in Θ H F, I eras. V. 3. $\pi\alpha$ I] (prius) m. 2 F. $\delta\eta\tau\dot{\eta}^{\nu}$ I om. P. 4. $E\Theta$] (prius) Θ E F. $\delta\eta\tau\dot{\eta}^{\nu}$ $\delta\varphi\alpha$ $\delta\sigma\iota \nu$ $\dot{\eta}$ $E\Theta$ Theon (BFVb). $\delta\sigma\iota\nu$ P. 6. Θ I] I in ras. F. 7. Θ I] I in ras. F. Post $\pi\alpha\varphi\dot{\alpha}\kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ add. Theon: $\tau\sigma\nu\dot{\tau}\dot{\epsilon}\sigma\iota$ (- $\iota\nu$ V) $\tau\dot{\eta}\nu$ Θ H (BFVb). 8. $\check{\alpha}\varphi\alpha$] corr. ex $\check{\epsilon}\sigma\iota$ F. 9. EZ] Z postea ins. m. 1 V. $\Gamma\Delta$] eras. V. 11. EH] ZH e corr. V. Θ I] corr. ex Θ Γ P, I in ras. F. 12. Θ I] I in ras. F. 13. $\check{\epsilon}\sigma\iota\dot{\nu}$ B. 15. EK] corr. ex EO m. rec. b. 16. Post Θ ras. 1 litt. B. $\mu\epsilon\dot{\iota}\zeta\sigma\nu$ V, sed corr. 18. Θ I] I e corr. F. $\pi\alpha\iota$] m. 2 F. Θ I] I in ras. F. 20. $\delta\alpha\nu\tau\ddot{\eta}$ $\mu\dot{\eta}\pi\epsilon\iota$] om. V. 21. $\check{\alpha}\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\varepsilon\rho\sigma$] $\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\varepsilon\rho\sigma$ F, corr. m. 2; $\sigma\nu\mu\dot{\nu}\dot{\tau}\varepsilon\rho\sigma$ B,

et AB = EH, etiam EH rationale est. et rectae EZadplicatum est latitudinem efficiens $E\Theta$. itaque $E\Theta$ rationalis est et rectae EZ longitudine commensurabilis [prop. XX]. rursus quoniam $\Gamma \Delta$ medium est et $\Gamma \Delta = \Theta I$, etiam @I medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens ΘK . itaque ΘK rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $\Gamma \Delta$ medium est, AB autem rationale, AB et $\Gamma \Delta$ incommensurabilia sunt. quare etiam EH, ΘI incommensurabilia sunt. $EH: \ThetaI = E\Theta: \ThetaK$ [VI, 1]. quare etiam $E\Theta$, ΘK longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque $E\Theta$, ΘK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo EK ex duobus nominibus est in @ diuisa [prop. XXXVI]. et quoniam $AB > \Gamma \Delta$ et AB = EH, $\Gamma \Delta = \Theta I$, erit etiam $EH > \Theta I$. itaque etiam $E\Theta > \Theta K$ [V, 14]. iam $E\Theta^2$ excedit ΘK^2 quadrato rectae aut sibi commensurabilis aut incommensurabilis. prius excedat quadrato rectae sibi commensurabilis; et maior @E rationali propositae EZ commensurabilis est. ergo EK ex duobus nominibus est prima [deff. alt. 1]. EZ autem rationalis sin spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus prima comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata ex duobus nominibus est [prop. LIV]. itaque recta spatio EI aequalis quadrata ex duobus nominibus est: quare etiam recta spatio A a aequalis quadrata ex duobus nominibus est. iam uero $E\Theta^2$ excedat ΘK^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis; et maior $E\Theta$

corr. m. 2. 22. ἐστιν ἡ] ἐστι Β. ΕΘ F. 23. ἡ] m. 2 P. ἐπ] supra scr. b.

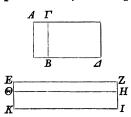
πρώτη. όητη δε ή ΕΖ· έὰν δε χωρίον περιέχηται ὑπὸ όητης καὶ της έκ δύο ὀνομάτων πρώτης, ή τὸ χωρίον δυναμένη ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστίν. ἡ ἄρα το ΕΙ δυναμένη ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστίν. ἀλλὰ δη δυνάσθω ἡ ΕΘ της ΘΚ μείζον τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτη καί ἐστιν ἡ μείζων ἡ ΕΘ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ὁητη τῆ ΕΖ μήκει ἡ ἄρα ΕΚ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τετάρτη, ὁητὴ δὲ ἡ ΕΖ· ἐὰν δὲ χωρίον περιέχηται ὑπὸ 10 ὁητης καὶ της ἐκ δύο ὀνομάτων τετάρτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη μείζων. ἡ ἄρα τὸ ΕΙ χωρίον δυναμένη μείζων ἐστίν.

'Αλλὰ δὴ ἔστω ἔλασσον τὸ ΑΒ τοῦ ΓΔ΄ καὶ τὸ ΕΗ ἄρα ἔλασσόν ἐστι τοῦ ΘΙ΄ ὅστε καὶ ἡ ΕΘ ἐλάσσων ἐστι τῆς ΘΚ. ἤτοι δὲ ἡ ΘΚ τῆς ΕΘ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ ἢ τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου. δυνάσθω πρότερον τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ μήκει καὶ ἐστιν ἡ ἐλάσσων ἡ ΕΘ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ 20 τῆ ΕΖ μήκει ἡ ἄρα ΕΚ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ δευτέρα. ὁητὴ δὲ ἡ ΕΖ΄ ἐὰν δὲ χωρίον περιέχηται ὑπο ὁητῆς καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων δευτέρας, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἐκ δύο μέσων ἐστὶ πρώτη. ἡ ἄρα τὸ ΕΙ χωρίον δυναμένη ἐκ δύο μέσων ἐστὶ πρώτη. άλλὰ

^{2.} δητῶν V. 3. ἐκ] ἡ ἐκ F. ἐστί P. ἡ ἄφα] corr. ex παρα m. 2 P. EI] I in ras. F. 5. δυναμένη] corr. ex ἀδυναμένη V. 6. Ante ἡ ras. 3 litt. F. ΘΚ] corr. ex ΟΣ m. 2 F. μείζων b. συμμέτρου B, sed corr. 7. ἐστιν] ἐστι, supra scr. ω, Β; ἔστω P. ἡ] (prius) om. B. 11. μείζον V, sed corr. 12. ΕΙ] I in ras. F. 15. ΘΙ] ΘΚ b et corr. ex ΘΓ F. ΕΘ ἄρα b. ἔλασσον b. 17. συμμέτρου — ἀπό] mg. 1 P. συμμέτρου] ἀσυμμέτρου V, sed α eras. ἀσυμμέτρου]

rationali propositae EZ longitudine commensurabilis est. itaque EK ex duobus nominibus est quarta [deff. alt. 4]. EZ autem rationalis est. sin spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus quarta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata irrationalis est maior, quae uocatur [prop. LVII]. itaque recta spatio EI aequalis quadrata maior est. ergo etiam recta spatio $A\Delta$ aequalis quadrata maior est.

iam uero sit $AB < \Gamma \Delta$. quare etiam $EH < \Theta I$. itaque etiam $E\Theta < \Theta K$ [VI, 1; V, 14]. uerum ΘK^2 excedit $E\Theta^2$ quadrato rectae aut sibi commensurabilis aut incommensurabilis. prius excedat quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis. et minor $E\Theta$ rationali propositae EZ longitudine commensurabilis est. itaque EK ex duobus nominibus est secunda [deff. alt. 2]. EZ autem rationalis est. sin spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus secunda comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata ex duabus

mediis est prima [prop. LV]. itaque recta spatio EI aequalis quadrata ex duabus mediis est prima. ergo etiam recta spatio $A\Delta$ aequalis quadrata ex duabus mediis prima est. iam uero ΘK^2 excedat ΘE^2 quadrato rectae

sibi incommensurabilis; et minor $E\Theta$ rationali propositae EZ commensurabilis est. itaque EK ex duobus nominibus est quinta [deff. alt. 5]. EZ autem ratio-

συμμέτρου BV, sed corr. 19. ή] (prius) m. 2 F, om. B. 21. δέ] (alt.) m. 2 F. περιέχεται P. 23. ΕΙ] I in ras. F. 24. χωρίου] om. V. 25. ΑΔ χωρίου BFb.

δη ή ΘΚ της ΘΕ μείζον δυνάσθω τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτη. και ἐστιν ἡ ἐλάσσων ἡ ΕΘ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ τῆ ΕΖ· ἡ ἄρα ΕΚ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστι πέμπτη. ἡητὴ δὲ ἡ ΕΖ· ἐὰν δὲ χωρίον περιέχηται τὸ ὑπὸ ἡητῆς καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων πέμπτης, ἡ τὶ χωρίον δυναμένη ἡητον καὶ μέσον δυναμένη ἐστίν. ἡ ἄρα τὸ ΕΙ χωρίον δυναμένη ἡητὸν καὶ μέσον δυναμένη ἐστίν τὰ ΑΔ χωρίον δυναμένη ἡητὸν καὶ μέσον δυναμένη ἐστίν.

· Υητοῦ ἄρα καὶ μέσου συντιθεμένου τέσσαρες ἄλογοι γίγνονται ἤτοι ἐκ δύο ὀνομάτων ἢ ἐκ δύο μέ<mark>σων πρώτη</mark> ἢ μείζων ἢ ῥητὸν καὶ μέσον δυναμένη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

oβ'.

Δύο μέσων ἀσυμμέτοων ἀλλήλοις συντιθε15 μένων αί λοιπαὶ δύο ἄλογοι γίγνονται ἤτοι ἐκ
δύο μέσων δευτέρα ἢ [ἡ] δύο μέσα δυναμένη.

Συγκείσθω γὰρ δύο μέσα ἀσύμμετρα ἀλλήλοις τὰ AB, $\Gamma \Delta$ · λέγω, ὅτι ἡ τὸ $A\Delta$ χωρίον δυναμένη ῆτοι ἐκ δύο μέσων ἐστὶ δευτέρα ἢ δύο μέσα δυναμένη.

 $m{T}$ ο $m{T}$ ο $m{A}$ $m{B}$ $m{T}$ οῦ $m{\Gamma}$ Δ ἤτοι μεζόν ἐστιν ἢ ἔλασσον. ἔστω, εἰ τύχοι, πρότερον μεζζον τὸ $m{A}m{B}$ τοῦ $m{\Gamma}$ Δ' καὶ

^{1.} ΘΕ] supra scr. η b, ΘΗ e corr. F, ΕΘ V (Ε in ras.). συμμέτουν F, et B, sed corr. m. 2. 2. η | (prius) om. B. 4. ἐστί | postea ins. F, ἐστίν P. 7. δυναμένη — 8. χωρίον | in ras. F. 9. ξητόν — δυναμένη | mg. m. 2 B. ἐστί PBb. 10. ἀνάλογοι P, sed corr. m. rec. 11. γίνονται FVb. ἤτοι η V. 12. η ξητόν | m. 2 V. ὅπεο ἔδει δεῖξαι | comp. P, om. BFVb. 13. ογ΄, sed corr. m. 2, F. 14. συμμέτρων, corr. m. 2, F. συντεθέντων Theon (BFVb); συντιθεμένων supra scr. m. 2 B. 15. Post δύο ras. 2 litt. V. γίνονται Fb, et supra scr. γ, V. ἐκ | η ἐκ V. 16. η | deleo. 17. συγκείσθω FV. τά | τό b. 18. Δ | corr. ex ΓΔ m. 2 F. 19. η | η η P. 21. εί τύχοι | om. Theon (BFVb).

nalis est. sin spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus quinta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata recta spatio rationali et medio aequalis quadrata est [prop. LVIII]. itaque recta spatio EI aequalis quadrata recta spatio rationali et medio aequalis quadrata est. quare etiam recta spatio $A\Delta$ aequalis quadrata recta spatio rationali et medio aequalis quadrata est.

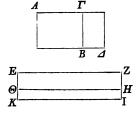
Ergo spatiis rationali et medio compositis quattuor irrationales oriuntur, aut recta ex duobus nominibus aut ex duabus mediis prima aut maior aut spatio rationali et medio aequalis quadrata; quod erat demonstrandum.

LXXII.

Duobus mediis sibi incommensurabilibus compositis reliquae duae irrationales oriuntur, aut recta ex duabus mediis secunda aut duobus spatiis mediis aequalis quadrata.

Componantur enim duo media sibi incommensurabilia AB, $\Gamma \Delta$. dico, rectam spatio $A\Delta$ aequalem quadratam aut ex duabus mediis secundam esse aut duobus spatiis mediis aequalem quadratam.

nam aut $AB > \Gamma \Delta$ aut $AB < \Gamma \Delta$. sit uerbi gratia prius $AB > \Gamma \Delta$, et ponatur recta rationalis EZ, et

spatio AB aequale rectae EZ adplicetur EH latitudinem efficiens $E\Theta$, spatio autem $\Gamma \Delta$ aequale ΘI latitudinem efficiens ΘK . et quoniam utrumque AB, $\Gamma \Delta$ medium est, etiam utrumque EH, ΘI medium est. et rectae

έκκείσθω όητη ή ΕΖ, και τῷ μεν ΑΒ ίσον παρά την ΕΖ παραβεβλήσθω τὸ ΕΗ πλάτος ποιοῦν τὴν ΕΘ. τῷ δὲ Γ⊿ ἴσον τὸ ΘΙ πλάτος ποιοῦν τὴν ΘΚ. καὶ έπεὶ μέσον έστιν εκάτερον τῶν ΑΒ, ΓΔ, μέσον ἄρα 5 καλ έκάτερον τῶν ΕΗ, ΘΙ, καλ παρά δητὴν τὴν ΖΕ παράκειται πλάτος ποιούν τὰς ΕΘ, ΘΚ' έκατέρα ἄρα τῶν ΕΘ. ΘΚ δητή έστι καλ άσύμμετρος τη ΕΖ μήκει. καλ έπελ ασύμμετρον έστι τὸ AB τῷ ΓΔ, καί έστιν ίσον το μὲν ΑΒ τῷ ΕΗ, τὸ δὲ ΓΔ τῷ ΘΙ, ἀσύμμετρον ἄρα 10 έστι και τὸ ΕΗ τῷ ΘΙ. ὡς δὲ τὸ ΕΗ πρὸς τὸ ΘΙ, ούτως έστιν ή ΕΘ πρός ΘΚ άσύμμετρος άρα έστιν ή ΕΘ τη ΘΚ μήκει. αί ΕΘ, ΘΚ άρα ζηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι έκ δύο άρα όνομάτων έστιν ή ΕΚ. ήτοι δε ή ΕΘ τῆς ΘΚ μεζίον δύναται τῷ ἀπὸ συμ-15 μέτρου έαυτη η τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου. δυνάσθω πρότερον τῶ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ μήκει καὶ οὐδετέρα των ΕΘ, ΘΚ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη δητή τη ΕΖ μήκει ή ΕΚ ἄρα ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τρίτη. δητή δε ή ΕΖ. έαν δε χωρίον περιέχηται υπό φητης 20 και της έκ δύο ονομάτων τρίτης, ή το χωρίον δυναμένη έκ δύο μέσων έστι δευτέρα ή άρα το ΕΙ, τουτέστι τὸ ΑΔ, δυναμένη έκ δύο μέσων έστὶ δευτέρα. άλλα δη ή ΕΘ της ΘΚ μείζον δυνάσθω τῷ ἀπο άσυμμέτρου έαυτη μήκει και άσύμμετρός έστιν έκα-25 τέρα τῶν ΕΘ, ΘΚ τῆ ΕΖ μήκει ἡ ἄρα ΕΚ ἐκ δύο ονομάτων έστιν έκτη. έαν δε χωρίον περιέχηται ύπο δητης και της έκ δύο όνομάτων εκτης, ή τὸ χωρίον

^{1.} $\tau\iota\varsigma$ $\xi\eta\tau\dot{\gamma}$ F. $\tau\check{\varphi}$] corr. ex $\tau\acute{\phi}$ m. 2 P. 2. EH] EZ b. 3. Post $\iota\check{\epsilon}\sigma\sigma$ add. $\pi\alpha\dot{\varphi}\dot{\alpha}$ $\tau\dot{\gamma}\nu$ Θ H V, del. m. 2. 4. $\check{\epsilon}\pi\epsilon\iota$ — $\check{\alpha}\varphi\alpha$ $\kappa\iota\iota$] om. b. 5. $\tau\check{\omega}\nu$] corr. ex $\tau\acute{\phi}$ m. 2 b. EH] supra add. Θ b. Θ I] Θ Γ , supra add. H, b. $\kappa\iota\iota$] m. 2 F. 6.

rationali EZ adplicata sunt latitudines efficientia $E\Theta$, ΘK . itaque utraque $E\Theta$, ΘK rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam AB, $\Gamma\Delta$ incommensurabilia sunt, et AB = EH, $\Gamma \Delta = \Theta I$, etiam EH, ΘI incommensurabilia sunt. uerum $EH: \ThetaI = E\Theta: \ThetaK$ [VI, 1]. itaque etiam $E\Theta$, ΘK longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. quare $E\Theta$, ΘK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo EK ex duobus nominibus est [prop. XXXVI]. uerum $E\Theta^2$ excedit ΘK^2 quadrato rectae aut sibi commensurabilis aut incommensurabilis. prius excedat quadrato rectae longitudine commensurabilis. et neutra rectarum E@, @K rectae rationali propositae EZ longitudine commensurabilis est. itaque EKex duobus nominibus est tertia [deff. alt. 3]. uerum EZ rationalis est. sin spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus tertia comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata ex duabus mediis est secunda [prop. LVI]. itaque recta spatio EI, hoc est $A\Delta$, aequalis quadrata ex duabus mediis est secunda. iam uero $E\Theta^2$ excedat ΘK^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis; et utraque $E\Theta$, ΘK rectae EZ longitudine incommensurabilis est. itaque EK ex duobus nominibus est sexta [deff. alt. 6]. sin spatium recta rationali et recta ex duobus nominibus sexta comprehenditur, recta

παράκειτα P, παράκειται V. ποιοῦντα Vb. 7. ΘΚ ἄρα V. ἐστιν P. 8. ἀσύμμετρος P, corr. m. rec. ἐστιν P. AB] supra add. H V. ἐστιν] m. 2 F. 10. πρός] m. 2 F. τό] τῷ F. 11. πρὸς τήν V. 12. εἰσιν P. 14. ἀσυμμέτρου V, sed corr. 15. συμμέτρου B V, corr. m. 2. 16. ἀσυμμέτρου V, sed corr.; ἀ- supra add. b m. 1. 17. ἐστιν P. 18. τρίτη] corr. ex ξητή m. rec. b. 25. τῷ] corr. ex τῆς B. ἐν] m. rec. P.

δυναμένη ή δύο μέσα δυναμένη έστίν ωστε καὶ ή τὸ $A\Delta$ χωρίον δυναμένη ή δύο μέσα δυναμένη έστίν.

[Όμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι κὰν ἔλαττον ἢ τὸ AB τοῦ $\Gamma \Delta$, ἡ τὸ $A\Delta$ χωρίον δυναμένη ἢ ἐκ δύο μέσων 5 δευτέρα ἐστὶν ἤτοι δύο μέσα δυναμένη].

Δύο ἄρα μέσων ἀσυμμέτρων ἀλλήλοις συντιθεμένων αί λοιπαλ δύο ἄλογοι γίγνονται ἤτοι ἐκ δύο μέσων δευτέρα ἢ δύο μέσα δυναμένη.

Ή έκ δύο ονομάτων και αι μετ' αὐτὴν ἄλογοι οὕτε 10 τη μέση ούτε άλλήλαις είσλυ αί αύταί. τὸ μέν γὰρ άπὸ μέσης παρα δητην παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί δητην καλ άσύμμετρον τη παρ' ην παράκειται μήκει. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων παρά δητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί την έκ δύο όνομάτων πρώτην. 15 τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκ δύο μέσων πρώτης παρὰ ρητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί την έκ δύο ονομάτων δευτέραν. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκ δύο μέσων δευτέρας παρὰ δητην παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί την έκ δύο όνομάτων τρίτην. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μείζονος παρὰ ζητὴν 20 παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων τετάρτην. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ρητὸν καὶ μέσον δυναμένης παρά δητην παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί την έκ δύο όνομάτων πέμπτην. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς δύο μέσα δυναμένης παρά δητήν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί τήν

spatio aequalis quadrata recta est duobus spatiis mediis aequalis quadrata [prop. LIX]. quare recta spatio $A\Delta$ aequalis quadrata recta duobus spatiis mediis aequalis quadrata est.

Ergo duobus spatiis mediis sibi incommensurabilibus compositis reliquae duae irrationales oriuntur, aut recta ex duabus mediis secunda aut duobus spatiis mediis aequalis quadrata.

Recta ex duobus nominibus et irrationales ab ea deriuatae neque mediae neque inter se eaedem sunt. nam quadratum mediae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rationalem et rectae, cui adplicatum est, longitudine incommensurabilem [prop. XXII]. quadratum autem rectae ex duobus nominibus rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus primam [prop. LX]. quadratum autem rectae ex duabus mediis primae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus secundam [prop. LXI]. quadratum autem rectae ex duabus mediis secundae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus tertiam [prop. LXII]. quadratum autem maioris rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus quartam [prop. LXIII]. quadratum autem rectae spatio rationali et medio aequalis quadratae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus quintam [prop. LXIV].

τήν V. $\tilde{\eta}\nu$] corr. ex $\tilde{\eta}\iota$ F. 13. δέ] δ' P. παραβαλόμενον P. 15. τὸ δέ — 19. τρίτην] mg. m. 2 V. 16. ποιεῖ] om. V. 17. δέ] δ' P. 19. δέ] δ' P. 21. δέ] δ' P. 23. τό] e corr. V. δέ] δ' P. 24. πλάτος] corr. ex πάτος m. 1 P.

5

έκ δίο ὀνομάτων Εκτην. τὰ δ' εἰρημένα πλάτη διαφέρει τοῦ τε πρώτου καὶ ἀλλήλων, τοῦ μὲν πρώτου, ὅτι ξητή ἐστιν, ἀλλήλων δέ, ὅτι τῆ τάξει οὐκ εἰσὶν αὶ αὐταί ὅστε καὶ αὐταὶ αἱ ἄλογοι διαφέρουσιν ἀλλήλων.

oγ'.

'Εὰν ἀπὸ φητῆς φητὴ ἀφαιρεθῆ δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, ἡ λοιπὴ ἄλογός ἐστιν' καλείσθω δὲ ἀποτομή.

'Απὸ γὰρ ξητῆς τῆς ΑΒ ξητὴ ἀφηρήσθω ἡ ΒΓ 10 δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη ΄ λέγω, ὅτι ἡ λοιπὴ ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἀποτομή.

Ἐπεὶ γὰο ἀσύμμετοός ἐστιν ἡ ΑΒ τῆ ΒΓ μήπει, καί ἐστιν ὡς ἡ ΑΒ ποὸς τὴν ΒΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ ποὸς τὸ νπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἀσύμμετον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΒ σύμμετοὰ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τετράγωνα, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ σύμμετοὸν ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ ἐπειδήπεο τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ ΑΒ, ΒΓ ἴσα ἐστὶ τῷ δὶς υπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μετὰ τοῦ 20 ἀπὸ ΓΑ, καὶ λοιπῷ ἄρα τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἀσύμμετοὰ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ.

^{1.} τὰ δ'] ἐπεὶ οὖν τὰ Theon (BFVb). εἰρημένα] εἰ- θ corr. V. 3. τῆ] om. F. 4. ἄστε] δῆλον ὡς Theon (BFVb). 5. Seq. δεντέρα τάξις ἐτέραν λόγαν (om. b) τῶν κατὰ ἀφαίρεσιν PBVb (uidetur fuisse in F, sed sust. reparatio); ἀρχὴ τῶν κατὰ ἀφαίρεσιν ἐξάδων m. 2 B. ογ΄] postea add. F (ab initio haec prop. a praecedentibus dirempta non erat). 7. τῆ] om. b. ἡ λοιπή] λοιπῆι F. 8. ἐστι BV, comp. Fb. δέ] δῆ B. 9. ὁρτῆς] διττῆς F. BΓ] ΓΒ F. 11. ἡ καλονμένη] καλείσθω δὲ V. 12. ἀσύμμετρος] corr. ex ἄρα σύμμετρος m. rec. P, ex σύμμετρος m. 2 B. ἡ ΛΒ τῆ ΒΓ ἀσύμμετρός ἐστι V. 13. τῆν] τάς F. 14. ἀσύμμετρον] -ον θ corr. V, corr. ex -ος m. rec. P. 16. σύμμετρα — τῶν]

quadratum autem rectae duobus spatiis mediis aequalis quadratae rationali adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus sextam [prop. LXV]. latitudines autem, quas significauimus, differunt et a prima et inter se, a prima, quia ea rationalis est, inter se autem, quia ordine non sunt eaedem. ergo etiam ipsae rectae irrationales inter se differunt.

LXXIII.

Si a recta rationali rationalis aufertur potentia tantum toti commensurabilis, reliqua irrationalis est, uocetur autem apotome.

A rationali enim AB rationalis auferatur $B\Gamma$ potentia tantum toti commensurabilis. dico, reliquam $A\Gamma$ irrationalem esse apotomen, quae uocatur.

nam quoniam AB, $B\Gamma$ longiest $AB:B\Gamma=AB^2:AB\times B\Gamma$ [prop. XXI lemma], etiam AB^2 , $AB\times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum AB^2 et $AB^2+B\Gamma^2$ commensurabilia sunt [prop. XV], et $AB\times B\Gamma$, $2AB\times B\Gamma$ commensurabilia [prop. XV], et $AB\times B\Gamma$, $2AB\times B\Gamma$ commensurabilia [prop. VI]. et quoniam est [II, 7]

 $AB^2 + B\Gamma^2 = 2 AB \times B\Gamma + \Gamma A^2$, etiam $A\Gamma^2$, $AB^2 + B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [prop. XIII, XVI]. uerum $AB^2 + B\Gamma^2$ rationale est. ergo

mg. m. 2 B. 17. τ $\tilde{\omega}$] τό corr. ex τά m. 1 b. τό] τ $\tilde{\omega}$ b. 18. $B\Gamma$] e corr. V. καὶ ἐπειδήπες τά] τὰ ἄςα Theon (BFVb). 19. ἴσα] ἀσύμμετςα Theon (BFVb). μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓA] om. Theon (BFVb). 20. καί] in ras. V. σύμμετςα B, corr. m. 2. 21. Post $B\Gamma$ add. Theon: ἐπεὶ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ ἴσα ἐστὶ τῷ δἰς ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ (τοῦ add. V) ΓA (BFVb).

 $B\Gamma$ · ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ $A\Gamma$ · καλείσθω δὲ ἀποτομή. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

oδ'.

Ἐὰν ἀπὸ μέσης μέση ἀφαι**φεθῆ δυνάμει**5 μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης **ϙητὸν περιέχουσα, ἡ λοιπὴ ἄλογός ἐστιν** ἀποτομ<u>ὴ πρ</u>ώτη.

Δεδίω 'Απὸ γαο μέσης τῆς ΑΒ μέση ἀφηρήσθω ἡ ΒΓ δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ΑΒ, μετὰ δὲ τῆς 10 ΑΒ όητον ποιοῦσα τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ λέγω, ὅτι ἡ λοιπὴ ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν καλείσθω δὲ μέσης ἀποτομὴ πρώτη.

Ἐπεὶ γὰο αί ΑΒ, ΒΓ μέσαι εἰσίν, μέσα ἐστὶ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ὁητὸν δὲ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, 15 ΒΓ ἀσύμμετρα ἄρα τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ δὶς ὑπο τῶν ΑΒ, ΒΓ τὰ δὶς ὑπο τῶν ΑΒ, ΒΓ τὰ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἐπεὶ κὰν τὸ δλον ἐνὶ αὐτῶν ἀσύμμετρον ἡ, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς μεγέθη ἀσύμμετρα ἔσται. ὁητὸν δὲ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ 20 ἄλογον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΓ καλείσθω δὲ μέσης ἀποτομὴ πρώτη.

οε'.

Έὰν ἀπὸ μέσης μέση ἀφαιφεθῆ δυνάμει μόνον σύμμετφος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς

^{1.} ἄλογον in ras. V. ἐστιν ἄρα b. ἐστιν ἡ ΑΓ] καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ΑΓ΄ ὥστε καὶ ἡ ΑΓ in ras. m. 2 V. 2. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 3. οδ΄] corr. ex οε΄ F. 6. περιέχη Theon (BVb, περιέχει F). ἐστι PBV, comp. Fb. 7. μέση V (seq. ras. 1 litt.) et P, corr. m. rec. ποιοῦσα] PFVb, περιέχουσα B et mg. m. 1 Fb, add. γρ. Post ὅτι add. καί b, m. 2 F. 11. ἐστι BV, comp. F. καλεῖται P.

 $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4]; uocetur autem apotome; quod erat demonstrandum.

LXXIV.

Si a recta media aufertur media potentia tantum commensurabilis toti, cum tota autem spatium rationale comprehendens, reliqua irrationalis est; uocetur autem prima apotome mediae.

A media enim AB media auferatur $B\Gamma$ potentia tantum rectae AB commensurabilis, cum AB autem spatium rationale comprehendens $AB \times B\Gamma$ [prop. XXVII]. dico, reliquam $A\Gamma$ irrationalem esse, uocetur autem prima apotome mediae.

nam quoniam AB, $B\Gamma$ mediae sunt, etiam AB^2 , $B\Gamma^2$ media sunt. uerum $2AB \times B\Gamma$ rationale est. itaque $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt. quare etiam $2AB \times B\Gamma$ reliquo [cfr. II, 7] $A\Gamma^2$ incommensurabile est, quoniam, si totum alterutri incommensurabile est, etiam magnitudines ab initio sumptae incommensurabiles erunt [prop. XVI]. uerum $2AB \times B\Gamma$ rationale est. quare $A\Gamma^2$ irrationale est. ergo $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4]; uocetur autem prima apotome mediae.

LXXV.

Si a media media aufertur potentia tantum toti commensurabilis, cum tota autem spatium medium

μέση seq. ras. 1 litt. V, supra scr. g F. 13. είσί V, comp. Fb. έστί] m. 2 F. 14. Ante δέ del. τό P. 15. ἄρα έστί b. τῷ — 16. $B\Gamma$] mg. m. 1 P. 17. ἐστι] corr. ex ἄρα F. τῶν] om. P. 21. δέ] δή P. μέση Fb. 22. os F, sed corr.

ολης μέσον περιέχουσα, ή λοιπη ἄλογός ἐστιν· Στ. Ακαλείσθω δὲ μ<u>έσης ἀποτομη δευτέρ</u>α.

Από γὰο μέσης τῆς ΑΒ μέση ἀφηρήσθω ἡ ΓΒ . δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλή τῆ ΑΒ, μετὰ 5 δὲ τῆς ὅλης τῆς ΑΒ μέσον περιέχουσα τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ λέγω, ὅτι ἡ λοιπὴ ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν καλείσθω δὲ μέσης ἀποτομη δευτέρα.

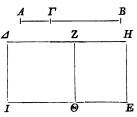
'Εκκείσθω γὰρ ὁητὴ η ΔΙ, καὶ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσον παρὰ τὴν ΔΙ παραβεβλήσθω τὸ ΔΕ 10 πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσον παρὰ τὴν ΔΙ παραβεβλήσθω τὸ ΔΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΖ λοιπὸν ἄρα τὸ ΖΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ. καὶ ἐπεὶ μέσα καὶ σύμμετρὰ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, μέσον ἄρα καὶ τὸ ΔΕ. καὶ παρὰ ὁητὴν τὴν 15 ΔΙ παράκειται πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ · ὁητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΗ καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΔΙ μήκει. πάλιν, ἐπεὶ μέσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, καὶ τὸ δὶς ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον ἐστίν. καὶ ἐστιν ἴσον τῷ ΔΘ · καὶ τὸ ΔΘ ἄρα μέσον ἐστίν. καὶ παρὰ ὁητὴν τὴν ΔΙ 20 παραβέβληται πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΖ · ὁητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΖ καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΔΙ μήκει. καὶ ἐπεὶ αἱ ΑΒ,

^{1.} περιέχη Theon (BFb, περιέχει F). ἐστι BV, comp. Fb. 2. μέση V, P (corr. m. rec.), F (supra scr. σ m. 2). 3. μέση supra scr. m. 1 V. ΓB] e corr. V. 5. δὲ τῆς] δέ P. 6. ὅτι ἡ] ὅτι καί V. ἐστι PBV, comp. b. 7. μέση P (corr. m. rec.), F (corr. m. 2), e corr. V. 8. ΔK b, et FV, sed corr. 9. ΔI] I in ras. B, ΔK FVb (in V corr.). ΔE] E in ras. B. 10. ΔH] corr. ex $H\Delta$ m. 2 F. 11. ΔK FVb, sed corr. Ante $\Delta \Theta$ del. ΔE πλάτος ποιοῦν τὴν ΔH (corr. ex $H\Delta$ m. 2), τῷ δὲ δἰς ὑπὸ τῶν ΔB , $B\Gamma$ (supra scr. m. 2) ἴσον παρὰ τὴν ΔK (corr. ex ΔI) παραβεβλήσθω F. 12. ΔZ] Z in ras. F. ZE] $Z\Theta$ F. ἐστιν P. 14. καί] (alt.) postea ins. m. 1 F. 15. ΔI] ΔK FVb, sed corr. παράκειται] om. b. Ante ΔH del. Z F. 16. Post ΔH del. Z F. ΔI]

comprehendens, reliqua irrationalis est; uocetur autem mediae apotome secunda.

A media enim AB media auferatur ΓB potentia tantum toti AB commensurabilis, cum tota autem AB medium comprehendens $AB \times B\Gamma$ [prop. XXVIII]. dico, reliquam $A\Gamma$ irrationalem esse, uocetur autem mediae apotome secunda.

ponatur enim rationalis ΔI , et quadratis $AB^2 + B\Gamma^2$ aequale rectae ΔI adplicetur ΔE latitudinem efficiens

 ΔH , spatio autem $2 AB \times B\Gamma$ aequale rectae ΔI adplicetur $\Delta \Theta$ latitudinem efficiens ΔZ . itaque reliquum $ZE = A\Gamma^2$ [II, 7]. et quoniam AB^2 , $B\Gamma^2$ media sunt et commensurabilia, etiam ΔE medium est. 1)

et rectae rationali ΔI adplicatum est latitudinem efficiens ΔH . itaque ΔH rationalis est et rectae ΔI longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. rursus quoniam $AB \times B\Gamma$ medium est, etiam $2\dot{A}B \times B\Gamma$ medium est [prop. XXIII coroll.]. et est $= \Delta \Theta$. itaque etiam $\Delta \Theta$ medium est. et rationali ΔI adplicatum est latitudinem efficiens ΔZ . quare ΔZ rationalis est et rectae ΔI longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam ΔB , ΔB potentia tantum com-

¹⁾ Sequitur ex prop. XV et prop. XXIII coroll. ceterum idem tacite usurpatur p. 226, 13 sq.

ΔK FVb, sed corr. 17. καὶ τό — 18. ΒΓ] in ras. F. 18. ἐστίν] ἐστί PBV, comp. b; cum proximis sustulit rep. in F. 19. ἐστί PBV, comp. Fb. ΔK FVb, sed corr. 20. παρά-κειται F. ΔH F, corr. m. 2. 21. ΔH F. ΔΙ] ΔΚ b, et V, sed corr.; corr. ex ΔI m. 2 F.

ΒΓ δυνάμει μόνον σύμμετροί είσιν, ἀσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΑΒ τη ΒΓ μήκει άσύμμετρον άρα και τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετράγωνον τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ἀλλὰ τῶ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΒ σύμμετρά ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, 5 ΒΓ, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ σύμμετρόν ἐστι τὸ δὶς ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ δὶς ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. ἴσον δὲ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τὸ ΔΕ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τὸ ΔΘ : ἀσύμμετρον ἄρα [ἐστί] τὸ ΔΕ τῶ 10 $\triangle \Theta$, $\dot{\omega}_S$ $\dot{\sigma}_S$ $\dot{\sigma}_S$ $\dot{\tau}_S$ $\dot{\sigma}_S$ $\dot{\sigma}_S$ $\dot{\tau}_S$ $\dot{\sigma}_S$ $\dot{\sigma}_S$ την ΔΖ άσύμμετρος ἄρα έστιν η ΗΔ τη ΔΖ. καί είσιν άμφότεραι δηταί αί άρα ΗΔ, ΔΖ δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ή ΖΗ άρα αποτομή έστιν. όητη δε ή ΔΙ το δε ύπο όητης και άλόγου περι-15 εχόμενον άλογόν έστιν, καὶ ἡ δυναμένη αὐτὸ άλογός έστιν. καλ δύναται τὸ ΖΕ ή ΑΓ ή ΑΓ ἄρα ἄλογός έστιν καλείσθω δε μέσης άποτομη δευτέρα, δπερ έδει δείξαι.

os'.

20 'Εὰν ἀπὸ εὐθείας εὐθεῖα ἀφαιǫεθῆ δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ποιοῦσα τὰ μὲν ἀπ' αὐτῶν ἄμα ۉητόν, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν μέσον, ἡ λοιπὴ ἄλογός ἐστιν' καλείσθω ἀκεν δὲ ἐλάσσων.

25 $^{\prime}A\pi$ ο γὰρ εὐθείας τῆς $^{\prime}AB$ εὐθεῖα ἀφηρήσθω ἡ $^{\prime}B\Gamma$

^{1.} $B\Gamma$] ΓB F. $\mathring{a} \sigma \mathring{v} \mu \mu \epsilon \tau \varrho o_{S}$] $\sigma \mathring{v} \mu \mu \epsilon \tau \varrho o_{S}$ b. 2. $\kappa \mathring{a}$ $t \widetilde{\eta}$ P. 3. $t \widetilde{\eta}_{S}$ AB] om. b. 4. $\mathring{\epsilon} \sigma \iota \iota \nu$ P. 5. $t \widetilde{\varphi}$] corr. ex $\iota \mathring{o}$ m. 1 F. 6. $\mathring{a} \sigma \mathring{v} \mu \mu \epsilon \iota \varrho a$ $\mathring{a} \varrho a$ $\mathring{\epsilon} \sigma \iota l$ (om. V) $\iota \mathring{a}$ $\mathring{a} \pi \mathring{o}$ $\iota \mathring{a} \nu$ AB, $B\Gamma$ $\iota \mathring{\varphi}$ δl_{S} $\mathring{v} \pi \mathring{o}$ $\iota \mathring{\varphi} \nu$ AB, $B\Gamma$ Theon (BFVb). 7. $\mathring{v} \pi \mathring{o}$] \mathring{v} - in ras. m. 1 P. $\mathring{\iota} \sigma \circ \nu$ — 8. $B\Gamma$] mg. m. 2 P. 8. P \mathcal{I} corr. ex P \mathcal{I} \mathcal{I} om. P \mathcal{I} \mathcal{I} corr. ex P \mathcal{I} $\mathcal{$

mensurabiles sunt, AB, $B\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt. itaque etiam AB^2 , $AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XXI lemma, prop. XI]. uerum AB^2 , $AB^2 + B\Gamma^2$ commensurabilia sunt [prop. XV] et $AB \times B\Gamma$, $2AB \times B\Gamma$ commensurabilia [prop. VI]. itaque $2AB \times B\Gamma$ et $AB^2 + B\Gamma^2$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. est autem $\Delta E = AB^2 + B\Gamma^2$, $\Delta\Theta = 2 AB \times B\Gamma$. itaque ΔE , $\Delta\Theta$ incommensurabilia sunt. uerum $\Delta E : \Delta \Theta = H\Delta : \Delta Z$ [VI, 1]. itaque $H\Delta$, ΔZ incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque $H\Delta$, ΔZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare ZH apotome est [prop. LXXIII]. uerum ΔI rationalis est. spatium autem recta rationali et irrationali comprehensum irrationale est [prop. XX], et recta ei aequalis quadrata irrationalis est. et $A\Gamma^2 = ZE$. irrationalis est [def. 4]; uocetur autem mediae apotome secunda; quod erat demonstrandum.

LXXVI.

Si a recta aufertur recta potentia incommensurabilis toti et cum tota efficiens summam quadratorum rationalem, rectangulum autem medium, reliqua irrationalis est; uocetur autem minor.

A recta enim AB recta auferatur $B\Gamma$ potentia toti incom-

sed corr. 15. έστι PV, comp. Fb. ἄρα αὐτό Theon (BFVb). 16. έστιν] έστι PBV, comp. Fb. $\mathring{\eta}$ $\Lambda \Gamma$] (alt.) m. 2 F. 17. έστι PBV, comp. Fb. $\mathring{\sigma} \mathring{\epsilon}$ $\mathring{\delta}$ έν F. $\mathring{\mu}$ έστη P, et V, corr. m. 2. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 22. $\mathring{\sigma}$ έ F. 23. ἐστι BV, comp. Fb.

δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη ποιοῦσα τὰ προκείμενα. λέγω, ὅτι ἡ λοιπὴ ἡ $A\Gamma$ ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἐλάσσων.

'Επεί γὰο τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ,
5 ΒΓ τετραγώνων ὁητόν ἐστιν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ,
ΒΓ μέσον, ἀσύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ ἀναστρέψαντι λοιπῷ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἀσύμμετρά ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ.
ἡητὰ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ· ἄλογον ἄρα τὸ ἀπὸ
10 τῆς ΑΓ· ἄλογος ἄρα ἡ ΑΓ· καλείσθω δὲ ἐλάσσων.
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

oξ'.

'Εὰν ἀπὸ εὐθείας εὐθεῖα ἀφαιρεθῆ δυνάμὶει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης 15 ποιοῦσα τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν ρητόν, ἡ λοιπὴ ἄλογός ἐστιν' καλείσθω δὲ ἡ μετὰ ρητοῦ μέτὰ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα.

Από γὰρ εὐθείας τῆς ΑΒ εὐθεῖα ἀφηρήσθα ἡ ΒΓ 20 δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ΑΒ ποιοῦσα τὰ προκείμενα· λέγω, ὅτι ἡ λοιπὴ ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν ἡ προειρημένη.

 $^{\prime}$ Επεὶ γὰ ϕ τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν $^{\prime}$ $^{\prime}$ ΑΒ, ΒΓ τετ ϕ αγώνων μέσον ἐστίν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν

mensurabilis et proposita efficiens [prop. XXXIII]. dico, reliquam $A\Gamma$ irrationalem esse minorem, quae uocatur.

nam quoniam $AB^2 + B\Gamma^2$ rationale est, et $2AB \times B\Gamma$ medium, incommensurabilia sunt $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$. et e contrario reliquo [II, 7] $A\Gamma^2$ incommensurabile est $AB^2 + B\Gamma^2$ [prop. XVI]. uerum $AB^2 + B\Gamma^2$ rationale est. itaque $A\Gamma^2$ irrationale est. ergo $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4]; uocetur autem minor; quod erat demonstrandum.

LXXVII.

Si a recta aufertur recta potentia incommensurabilis toti, cum tota autem efficiens summam quadratorum mediam, duplum autem rectangulum rationale, reliqua irrationalis est; uocetur autem recta cum rationali totum medium efficiens.

A recta enim AB auferatur recta $B\Gamma$ potentia rectae AB incommensurabilis proposita efficiens [prop. XXXIV]. dico, reliquam $A\Gamma$ irrationalem esse, quam significauimus.

nam quoniam $AB^2 + B\Gamma^2$ medium est, $2AB \times B\Gamma$

τὸ συγκείμενον Fb. ἄρα] ἐστι P. 10. ἄλογος — $A\Gamma$] om. P. 11. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFV b. 12. οη΄ F. 17. ἐστι PBV, comp. Fb. δὲ ἡ] δέ BFV b. Supra μετά scr. ἀπό comp. m. 1 b. 19. AB] corr. ex $A\Gamma$ m. 2 F. 20. ἀσύμμετρος οὖσα δυνάμει V. τῆ ὅλη τῆ Theon (BFV b). τὰ προκείμενα] τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ βητόν Theon (BFV b). 21. ἐστι BV, comp. F. ἡ προειρημένη] καλείσδω (καλεῖται B) δὲ ἡ (om. V b) μετὰ ξητού μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα Theon (BFV b). 24. ἐστί PBV, comp. Fb.

ΑΒ, ΒΓ όητόν, ἀσύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὰ τῆς ΑΓ ἀσύμμετρόν ἐστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. καὶ ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. καὶ ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ὁητόν τὸ ἄρα ἀπὸ 5 τῆς ΑΓ ἄλογόν ἐστιν ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΓ καλείσθω δὲ ἡ μετὰ ὁητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

oη'.

Ἐὰν ἀπὸ εὐθείας εὐθεῖα ἀφαιρεθῆ δυνάμει

10 ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης
ποιοῦσα τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν
Τετραγώνων μέσον τό τε δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον
τῷ δὶς ὑπ' αὐτῶν, ἡ λοιπὴ ἄλογός ἐστιν· κα
15 λείσθω δὲ ἡ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα.

᾿Απὸ γὰρ εὐθείας τῆς ΑΒ εὐθεῖα ἀφηρήσθω ἡ
ΒΕ δυνάμε ἀπόμμετρος κόσον τῷ ΑΒ ποιοῦσα τὸ πορ-

Απο γας ευσειας της ΑΒ ευσεια αφηρηστω η ΒΓ δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ΑΒ ποιοῦσα τὰ προκείμενα λέγω, ὅτι ἡ λοιπὴ ἡ ΑΓ ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἡ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα.

Έκκείσθω γὰρ ρητὴ ἡ ΔI , καὶ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ ἴσον παρὰ τὴν ΔI παραβεβλήσθω τὸ ΔE πλάτος ποιοῦν τὴν ΔH , τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ $\Delta \Theta$ [πλάτος ποιοῦν τὴν ΔZ]. λοιπὸν ἄρα τὸ ZE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ · ὥστε

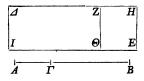
autem rationale, $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt. itaque etiam reliquum [II, 7] $A\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt [prop. XVI]. et $2AB \times B\Gamma$ rationale est. itaque $A\Gamma^2$ irrationale est. ergo $A\Gamma$ irrationalis est [def. 4]; uocetur autem recta cum rationali totum medium efficiens; quod erat demonstrandum.

LXXVIII.

Si a recta aufertur recta potentia incommensurabilis toti, cum tota autem efficiens et summam quadratorum mediam et duplum rectangulum medium praetereaque summam quadratorum duplo rectangulo incommensurabilem, reliqua irrationalis est; uocetur autem recta cum medio totum medium efficiens.

A recta enim AB recta auferatur $B\Gamma$ potentia rectae AB incommensurabilis proposita efficiens [prop. XXXV]. dico, reliquam $A\Gamma$ irrationalem esse, quae uocetur recta cum medio totum medium efficiens.

ponatur enim rationalis ΔI , et quadratis $AB^2 + B\Gamma^2$ aequale rectae ΔI adplicetur ΔE latitudinem efficiens

τὰ ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ ἀσύμμετρα τῷ δἰς ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ Theon (BFVb). 18. ἐστι BV, comp. F. ἡ καλουμένη] καλείσθω δέ Theon (BFVb). 19. μέσον] supra scr. F. 20. $\triangle I$] $\triangle K$ in ras. V, item lin. 21. 21. ἴσον] ἴσον τὸ $\triangle E$ V. τήν] corr. ex ὁητήν m. 1 P, ἱητὴν τήν V, m. 2 B. τὸ $\triangle E$] om. V. 23. πλάτος — $\triangle Z$] om. P.

ή ΑΓ δύναται τὸ ΖΕ. καὶ έπεὶ το συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τετραγώνων μέσον ἐστὶ καί έστιν ἴσον τῷ ΔE , μέσον ἄρα [έστl] τὸ ΔE . καlπαρὰ φητὴν τὴν ΔΙ παράκειται πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΗ: 5 όητη ἄρα έστιν η ΔΗ και ασύμμετρος τη ΔΙ μήκει. πάλιν, έπει τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μέσον έστι καί έστιν ίσον τῷ ΔΘ, τὸ ἄρα ΔΘ μέσον έστίν. καὶ παρὰ δητην την ΔΙ παράκειται πλάτος ποιούν την ΔΖ· όητη ἄρα έστι και ή ΔΖ και ἀσύμμετρος τῆ ΔΙ μήκει. 10 καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρά ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ τῷ δὶς ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἀσύμμετρον ἄρα καὶ τὸ ΔΕ τῷ ΔΘ. ώς δὲ τὸ ΔΕ πρὸς τὸ ΔΘ, οῦτως ἐστὶ καὶ ἡ ΔH πρὸς τὴν ΔZ · ἀσύμμετρος ἄρα ἡ ΔH τῆ ΔZ . καί είσιν ἀμφότεραι δηταί αί ΗΔ, ΔΖ ἄρα δηταί 15 είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. ἀποτομή ἄρα έστίν ή ΖΗ όητη δε η ΖΘ, τὸ δε ὑπὸ όητης καὶ ἀποτομης περιεχόμενον [όρθονώνιον] άλογόν έστιν, και ή δυναμένη αὐτὸ ἄλογός έστιν. καὶ δύναται τὸ ΖΕ ἡ ΑΓ. ή ΑΓ ἄρα ἄλογός έστιν· καλείσθω δὲ ή μετὰ μέσου 20 μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα. ὅπεο ἔδει δεῖξαι.

oθ'.

Τῆ ἀποτομῆ μία [μόνον] ποοσαρμόζει εὐθεῖα δητὴ δυνάμει μόνον σύμμετοος οὐσα τῆ ὅλη.

 $+B\Gamma^2$ medium est et $=\Delta E$, ΔE medium est. et rationali ΔI adplicatum est latitudinem efficiens ΔH . itaque ΔH rationalis est et rectae ΔI longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. rursus quoniam $2 AB \times B\Gamma$ medium est et = $\Delta \Theta$, $\Delta \Theta$ medium est. et rationali ΔI adplicatum est latitudinem efficiens ΔZ . itaque ΔZ rationalis est et rectae ΔI longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ incommensurabilia sunt, etiam ΔE , $\Delta \Theta$ incommensurabilia sunt. $\Delta E: \Delta \Theta = \Delta H: \Delta Z$ [VI, 1]. itaque ΔH , ΔZ incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque HA, AZ rationales sunt potentia tantum quare ZH apotome est [prop. commensurabiles. LXXIII]. ZO autem rationalis est. spatium autem recta rationali et apotome comprehensum irrationale est [prop. XX], et recta ei potentia aequalis irrationalis est. est autem $A\Gamma^2 = ZE$. ergo $A\Gamma$ irrationalis est; uocetur autem recta cum medio totum medium efficiens. quod erat demonstrandum.

LXXIX.

Apotomae una tantum congruit recta rationalis potentia tantum toti commensurabilis.

^{17.} $\delta\varrho\partial o\gamma\acute{\omega}\nu\iota o\nu$] om. P. $\dot{\ell}\sigma\tau\iota$ PBV, comp. Fb. 18. $\dot{\ell}\sigma\tau\iota$ PBV, comp. Fb. 19. $\dot{\ell}\sigma\tau\iota$ BV, comp. Fb. $\dot{\eta}$] om. P. 20. $\ddot{\delta}\pi\epsilon\varrho$ $\dot{\ell}\ddot{\delta}\epsilon\iota$ $\dot{\delta}\epsilon\ddot{\epsilon}\dot{\xi}\alpha\iota$] comp. P, om. BFVb. 21. $o\partial'$] corr. ex π' m. 2 F. 22. $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$] om. P, $\mu\acute{o}\nu\eta$ V et F supra scr. ov m. 1.

"Εστω ἀποτομή ή ΑΒ, προσαρμόζουσα δὲ αὐτῆ ἡ ΒΓ· αἱ ΑΓ, ΓΒ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι λέγω, ὅτι τῆ ΑΒ ἐτέρα οὐ προσαρμόζει ἡητὴ δυνάμει μόνον σύμμετρος οὐσα τῆ ὅλη.

5 Εἰ γὰρ δυνατόν, προσαρμοζέτω ἡ ΒΔ΄ καὶ αἰ ΑΔ, ΔΒ ἄρα ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ ἐπεί, ῷ ὑπερέχει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, τούτω ὑπερέχει καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ΄ τῷ γὰρ αὐτῷ τῷ 10 ἀπὸ τῆς ΑΒ ἀμφότερα ὑπερέχει ἐναλλὰξ ἄρα, ῷ ὑπερέχει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τούτῳ ὑπερέχει [καὶ] τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ἡητῷ ἡητὰ γὰρ ἀμφότερα. 15 καὶ τὸ δὶς ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ἡητῷ ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον μέσα γὰρ ἀμφότερα, μέσον δὲ μέσον οὐχ ὑπερέχει ἡητῷ. τῆ ἄρα ΑΒ ἐτέρα οὐ προσαρμόζει ἡητὴ δυνάμει μόνον σύμμετρος οὐσα τῷ ὅλη.

 Μία ἄρα μόνη τῆ ἀποτομῆ προσαρμόζει ǫητὴ δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

 π' .

Τῆ μέσης ἀποτομῆ ποωτη μία μόνον ποοσαρμόζει εὐθεῖα μέση δυνάμει μόνον σύμμετοος

^{3.} $\xi \eta \tau \dot{\eta}$] m. 2 F. 5. προσαρμοζέσθω b. παί] om. B. 6. $\triangle B$] $B \triangle F$. 9. $\tau \ddot{\phi}$ ἀπὸ $\tau \dot{\eta} \dot{\varsigma}$] $\tau \dot{\phi}$ F. 10. $AB - \dot{\vartheta} \pi \varepsilon \dot{\varphi} \varepsilon \dot{\zeta} \varepsilon \dot{\xi}$] ἀπὶ ἀμφοτέρων ὑπεροχῆς $\tau \ddot{\phi}$ ἀπὸ $\tau \ddot{\eta} \dot{\varsigma}$ AB BFb; in B del. m. 2, mg. $\tau \ddot{\phi}$ γὰρ αὐτ $\ddot{\phi} - \dot{\vartheta} \pi \varepsilon \rho \dot{\varepsilon} \dot{\zeta} \varepsilon \dot{\varepsilon}$ m. 2. $\dot{\phi}$] ἀς b. 11. $A\triangle$, ΔB] $A\Gamma$, ΓB F, corr. m. 2. ἀπό — 12. ὑπερέχει] in ras. F. 12. παί] om. P. $\triangle B$] m. 2 F. 14. $\dot{\psi} \eta \tau \dot{\varepsilon}$] corr. ex $\dot{\xi} \dot{\eta} \tau \dot{\eta}$ V et m. rec. B. Post γάρ add. είσιν FVb, ἐστιν B. 15. τό] corr. ex $\tau \ddot{\phi}$ m. 1 F. ἄρα] om. V. 17. Post γάρ add. είσιν Vb,

Sit AB apotome, ei autem congruens BT. itaque AT, TB rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. LXXIII]. dico, nullam B aliam rationalem potentia tantum toti commensurabilem rectae AB congruere.

nam si fieri potest, congruat $B\Delta$. itaque etiam Γ $A\Delta$, ΔB rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. LXXIII]. et quoniam

 $(A\Delta^2 + \Delta B^2) \div 2A\Delta \times \Delta B = (A\Gamma^2 + \Gamma B^2) \div 2A\Gamma \times \Gamma B$ (nam utrumque excedit eodem spatio AB^2 [II, 7]), permutando erit

 $(A\Delta^2 + \Delta B^2) \div (A\Gamma^2 + \Gamma B^2) = 2A\Delta \times \Delta B \div 2A\Gamma \times \Gamma B$. uerum $A\Delta^2 + \Delta B^2$ excedit $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ spatio rationali; nam utraque rationalia sunt. itaque etiam $2A\Delta \times \Delta B$ excedit $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali; quod fieri non potest; nam utrumque medium est [prop. XXI], medium autem non excedit medium spatio rationali [prop. XXVI]. itaque rectae AB nulla alia rationalis potentia tantum toti commensurabilis congruit.

Ergo una tantum recta rationalis potentia tantum toti commensurabilis apotomae congruit; quod erat demonstrandum.

LXXX.

Mediae apotomae primae una tantum congruit recta media potentia tantum toti commensurabilis, cum tota autem spatium rationale comprehendens.

έστιν BF. 18. τῆ] corr. ex τά m. 2 F. φητῆι V. 20. μία — 21. ὅλη] bis F, sed corr. 20. μόνον BFb. προσαφμόσει BFVb. 21. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 22. πα΄ F, et sic deinceps. 23. μέσης] corr. ex μέσηι m. rec. P, μέσηι BFV, μέση b. μία] om. b.

οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης φητὸν περι-έχουσα.

Έστω γὰο μέσης ἀποτομὴ ποώτη ἡ AB, καὶ τῷ AB προσαρμοζέτω ἡ BΓ· αἱ AΓ, ΓΒ ἄρα μέσαι εἰσὶ 5 δυνάμει μόνον σύμμετροι ὁητὸν περιέχουσαι τὸ ὑπὸ τῶν AΓ, ΓΒ· λέγω, ὅτι τῷ AB ἐτέρα οὐ προσαρμόζει μέση δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῷ ὅλῃ, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ὁητὸν περιέχουσα.

Εἰ γὰο δυνατόν, ποοσαρμοζέτω καὶ ἡ ΔΒ΄ αὶ ἄρα 10 ΑΔ, ΔΒ μέσαι εἰσὶ δυνάμει μένον σύμμετροι ὁητὸν περιέχουσαι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ ἐπεί, ινῶ ὑπερέχει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ, τούτφ ὑπερέχει καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τοῦ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τούτφ ὑπερέχει καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τούτφ ὑπερέχει καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ἱητῷ ὁητὰ γὰρ ἀμφότερα. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἄρα τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ [τετραγώνων] ὑπερέχει ἱητῷ ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον μέσα γάρ ἐστιν ἀμφότερα, μέσον δὲ μέσον οὐχ ὑπερέχει ἱητῷ.

Τῆ ἄρα μέσης ἀποτομῆ πρώτη μία μόνον προσαρμόζει εὐθεῖα μέση δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα 25 τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ὁητὸν περιέχουσα ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

^{3.} $\mu \acute{e} \sigma \eta$ BVb, om. F. 4. $\pi \varrho o \sigma \alpha \varrho \mu \acute{o} \xi \epsilon \iota$ F, corr. m. 2. $\alpha \acute{l}$] corr. ex $\epsilon \emph{l}$ m. 1 F. $\H{\alpha} \varrho \alpha$ $A \Gamma$, ΓB BF V b. $\epsilon \emph{loiv}$ B. 5. $\sigma \acute{v} \mu \mu \epsilon \tau \varrho o \varsigma$ V, corr. m. 1. 6. $\pi \varrho o \sigma \alpha \varrho \mu \acute{o} \sigma \epsilon \iota$ V. 8. $\pi \epsilon \varrho \iota \acute{\epsilon} \chi o \sigma \alpha \iota$ V, corr. m. 1. 10. $A \varDelta$] m. 2 F. $\epsilon \emph{loiv}$ LB. 12. $\tau \acute{\alpha}$] corr. ex $\tau \acute{o}$ m. 2 F. $\tau o \~{v}$] $\tau \~{\alpha} \iota$ F. $A \Gamma$, ΓB F. 13. $\mathring{v} \pi \epsilon \varrho \epsilon \check{\iota} \chi \epsilon$ b, corr. m. 1. 14. $\tau \~{\alpha}$] corr. ex $\tau \acute{o}$ V. $\pi \acute{\alpha} \iota \iota \nu$] om. P. $\mathring{v} \pi \epsilon \varrho - \iota \nu$

Sit enim AB mediae apotome prima, et rectae AB congruat $B\Gamma$. itaque $A\Gamma$, ΓB mediae sunt potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes $A\Gamma \times \Gamma B$ [prop. LXXIV]. dico, rectae AB nullam aliam mediam potentia tantum toti commensurabilem congruere cum tota spatium rationale comprehendentem.

nam si fieri potest, etiam ΔB congruat. $A\Delta$, ΔB igitur mediae sunt potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes $A\Delta \times \Delta B$ [prop. LXXIV]. et quoniam est

 $(A\Delta^2 + \Delta B^2) \div 2A\Delta \times \Delta B = (A\Gamma^2 + \Gamma B^2) \div 2A\Gamma \times \Gamma B$ (nam eodem spatio AB^2 excedunt [II, 7]), permutando erit

 $(A\Delta^2 + \Delta B^2) \div (A\Gamma^2 + \Gamma B^2) = 2A\Delta \times \Delta B \div 2A\Gamma \times \Gamma B$. uerum $2A\Delta \times \Delta B$ excedit $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali; nam utrumque rationale est. itaque etiam $A\Delta^2 + \Delta B^2$ excedit $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ spatio rationali; quod fieri non potest; nam utraque media sunt [prop. XXIV], medium autem non excedit medium spatio rationali [prop. XXVI].

Ergo mediae apotomae primae una tantum recta media congruit potentia tantum toti commensurabilis, cum tota autem spatium rationale comprehendens; quod erat demonstrandum.

έχουσιν LBF. τῷ] τά b. 15. τά] καὶ τά LB. 17. τό] τά P. 18. τὸ δέ $\stackrel{\leftarrow}{-}$ 19. ΓB] καί V. 20. τετραγώνων] om. P. 21. ὑπερέξει P, ξ supra scr. B. 22. δέ] γάρ L. 23. μέση uel μέση LBFVb. 25. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. P, om. LBFVb

$\pi\alpha'$.

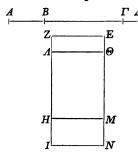
Τῆ μέσης ἀποτομῆ δευτέρα μία μόνον προσαρμόζει εὐθεῖα μέση δυνάμει μόνον σύμμετρος τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης μέσον περίέχουσα.

ΤΕστω μέσης ἀποτομὴ δευτέρα ἡ AB καὶ τῆ AB προσαρμόζουσα ἡ BΓ· αἱ ἄρα AΓ, ΓΒ μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον περιέχουσαι τὸ ὑπὸ τῶν AΓ, ΓΒ· λέγω, ὅτι τῆ AB ἐτέρα οὐ προσαρμόσει εὐθεῖα μέση δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, 10 μετὰ δὲ τῆς ὅλης μέσον περιέχουσα.

Εἰ γὰρ δυνατόν, προσαρμοζέτω ἡ ΒΔ· καὶ αἱ ΔΔ, ΔΒ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον περιέχουσαι τὸ ὑπὸ τῶν ΔΔ, ΔΒ. καὶ ἐκκείσθω ρητὴ ἡ ΕΖ, καὶ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον παρὰ τὴν 15 ΕΖ παραβεβλήσθω τὸ ΕΗ πλάτος ποιοῦν τὴν ΕΜτῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ ΘΗ πλάτος ποιοῦν τὴν ΘΜ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΛ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ· ὅστε ἡ ΑΒ δύναται τὸ ΕΛ. πάλιν δὴ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἴσον παρὰ τὴν ΕΖ παρατὸ ΕΛ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετραγώνῳ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΛ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετραγώνω· λοιπὸν ἄρα τὸ ΘΙ ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. καὶ ἐπεὶ μέσαι εἰσὶν αἱ ΑΓ, ΓΒ, μέσα ἄρα ἐστὶ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. καὶ ἐστιν ἴσα τῷ ΕΗ· μέσον ἄρα καὶ τὸ ΕΗ. καὶ παρὰ ἡτὴν τὴν ΕΖ παράκειται πλάτος ποιοῦν

LXXXI.

Mediae apotomae secundae una tantum recta media congruit potentia tantum toti commensurabilis, cum tota autem spatium medium comprehendens.

Sit AB mediae apotome secunda et rectae AB congruens $B\Gamma$. itaque $A\Gamma$, ΓB mediae sunt potentia tantum commensurabiles medium comprehendentes $A\Gamma \times \Gamma B$ [prop. LXXV]. dico, rectae AB nullam aliam rectam mediam congruere potentia tantum toti commensu-

rabilem, cum tota autem medium comprehendentem.

nam si fieri potest, congruat $B\Delta$. itaque etiam $A\Delta$, ΔB mediae sunt potentia tantum commensurabiles medium comprehendentes $A\Delta \times \Delta B$ [prop. LXXV]. et ponatur rationalis EZ, et quadratis $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ aequale rectae EZ adplicetur EH latitudinem efficiens EM; spatio autem $2A\Gamma \times \Gamma B$ aequale auferatur ΘH latitudinem efficiens ΘM . itaque reliquum $EA = AB^2$ [II, 7]. itaque AB spatio EA aequalis est quadrata. iam rursus quadratis $A\Delta^2 + \Delta B^2$ aequale rectae EZ adplicetur EI latitudinem efficiens EN. est autem $EA = AB^2$. itaque reliquum $\Theta I = 2A\Delta \times \Delta B$ [II, 7]. et quoniam $A\Gamma$, ΓB mediae sunt, etiam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ media sunt. et $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 = EH$. quare etiam EH medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens EM. itaque EM rationalis est

^{22.} Éstív L. Post épel del m. 1: Isov éstl t $\tilde{\varphi}$ dís P. 23. Éstív L, elsí Fb. 24. EH] seq. Isov éstl t $\tilde{\varphi}$ EH F.

την ΕΜ. όητη ἄρα έστιν η ΕΜ και ασύμμετρος τη ΕΖ μήκει. πάλιν, έπεὶ μέσον έστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, και τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ μέσον ἐστίν. καί έστιν ἴσον τ $\tilde{\omega}$ ΘH καὶ τὸ ΘH ἄρα μέσον έστίν. καὶ 5 παρά φητήν τήν ΕΖ παράκειται πλάτος ποιοῦν τήν ΘΜ. δητή ἄρα έστι και η ΘΜ και ἀσύμμετρος τῆ ΕΖ μήκει. και έπει αί ΑΓ, ΓΒ δυνάμει μόνον σύμμετροί είσιν, ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΓ τῆ ΓΒ μήκει. ώς δὲ ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ, οῦτως ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ 10 πρός τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. ἀσύμμετρον ἄρα έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΓ σύμμετοά έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τῷ δὲ ίπὶ τῶν ΑΓ, ΓΒ σύμμετρόν ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ άσύμμετρα ἄρα έστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ 15 τῷ δὶς ὑπο τῶν ΑΓ, ΓΒ. καί ἐστι τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ίσον τὸ ΕΗ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ίσον τὸ ΗΘ : ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΗ τῷ ΘΗ. ώς δὲ τὸ ΕΗ πρὸς τὸ ΘΗ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΕΜ πρὸς την ΘΜ άσύμμετρος άρα έστιν η ΕΜ τη ΜΘ μήχει. 20 καί είσιν άμφότεραι δηταί αί ΕΜ, ΜΘ άρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι άποτομή ἄρα έστλν ή ΕΘ, προσαρμόζουσα δε αὐτη ή ΘΜ. δμοίως δη δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΘΝ αὐτῆ προσαρμόζει τῆ ἄρα ἀποτομή άλλη και άλλη προσαρμόζει εύθετα δυνάμει μόνον 25 σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Τῆ ἄρα μέσης ἀποτομῆ δευτέρα μία μόνον προσ-

^{1.} EM] (alt.) EN L?, ME b. 2. ἐστίν L. 3. δἰς ἄρα V. ἐστίν] L, comp. Fb, ἐστί PBV. 4. τῷ ΘΗ] om. L, m. 2 B. ἐστίν L, comp. Fb, ἐστί PBV. 6. ἐστίν L. 7. ΓΒ] in ras. V. ἀσύμμετροί F, sed corr. 9. ἐστίν L, ἄρα ἐστί B. 10. ἀσύμμετρον — 11. ΓΒ] m. 2 V. 10. ἐστί καί Β. 11. ΑΓ] (prius) φ (non F, habuit B). 12. ἐστίν P.

et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. rursus quoniam $A\Gamma \times \Gamma B$ medium est, etiam $2 A \Gamma \times \Gamma B$ medium est [prop. XXIII coroll.]. $\Theta H = 2 A \Gamma \times \Gamma B$. itaque etiam ΘH medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens ΘM . itaque ΘM rationalis est et rectae EZlongitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $A\Gamma$, ΓB potentia tantum commensurabiles sunt $A\Gamma$ et ΓB longitudine incommensurabiles sunt. uerum $A\Gamma: \Gamma B = A\Gamma^2: A\Gamma \times \Gamma B$ [prop. XXI coroll.]. quare $A\Gamma^2$ et $A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. uerum $A\Gamma^2$, $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ commensurabilia, et $A\Gamma \times \Gamma B$, $2 A \Gamma \times \Gamma B$ commensurabilia. quare $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$, $2 A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. est autem $EH = A\Gamma^2 + \Gamma B^2$, $H\Theta = 2 A\Gamma \times \Gamma B$. itaque EH, ΘH incommensurabilia sunt. est autem EH: ΘH $=EM:\Theta M$ [VI, 1]. itaque EM, $M\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. quare EM, M@ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. itaque $E\Theta$ apotome est [prop.LXXIII], ei autem congruens OM. iam similiter demonstrabimus, etiam ΘN ei congruere. itaque apotomae rectae diuersae congruunt potentia tantum toti commensurabiles; quod fieri non potest [prop. LXXIX].

Ergo mediae apotomae secundae una tantum recta

^{15.} êστιν P. 17. $H\Theta$] in ras. V. EH] mut. in HE m. 1 V, HE Bb. 18. $\tau \acute{o}$] (alt.) om. b. 19. $M\Theta$] in ras. m. 1 B, ΘM P. 20. $\check{a} \acute{e} \alpha$] postea ins. m. 1 V. 21. $\imath \acute{e} \acute{o} \iota$] om. φ . $\sigma \acute{v} \mu \mu \epsilon \tau \wp \upsilon$] -o. e corr. P. 23. ΘN] N in ras. V. $\pi \wp o \sigma \iota \mu \iota \iota \iota$ V. $\mathring{a} \pi \sigma \tau o \iota \iota \iota$ $\mathring{\tau} \widecheck{\eta} E\Theta$ V. 24. $\iota \iota \acute{o} \sigma \iota \iota$ supra scr. m. 1 F. 25. $\check{\sigma} \pi \epsilon \wp \iota \iota$ $\mathring{e} \acute{\sigma} \iota \iota \iota \iota$ om. V. 26. $\iota \iota \iota \sigma \jmath$ BF V b.

αρμόζει εὐθεῖα μέση δυνάμει μόνον σύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης μέσον περιέχουσα. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

 $\pi\beta'$.

Τῆ ἐλάσσονι μία μόνον προσαρμόζει εὐθετα δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη ποιοῦσα μετὰ τῆς ὅλης τὸ μὲν ἐκ τῶν ἀκ' αὐτῶν τετραγώνων δητόν, τὸ δὲ δὶς ὑκ' αὐτῶν μέσον.

"Εστω ή έλάσσων ή AB, καὶ τῆ AB προσαρμόζουσα 10 ἔστω ή BΓ· αὶ ἄρα AΓ, ΓΒ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων ρητόν, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον· λέγω, ὅτι τῆ AB ἐτέρα εὐθεῖα οὐ προσαρμόσει τὰ αὐτὰ ποιοῦσα.

Εί γὰο δυνατόν, προσαρμοζέτω ἡ ΒΔ· καὶ αί ΑΔ, 15 ΔΒ ἄρα δυνάμει εἰσιν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὰ προειρημένα. καὶ ἐπεί, ῷ ὑπερέχει τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τούτῷ ὑπερέχει καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τετράγωνα τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ 20 τετραγώνων ὑπερέχει ὁητῷ· ὁητὰ γάρ ἐστιν ἀμφότερα καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἄρα τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ὁητῷ· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον μέσα γάρ ἐστιν ἀμφότερα.

T $\tilde{\eta}$ ἄρα ἐλάσσονι μία μόνον προσαρμόζει εὐθε \tilde{t} α 25 δυνάμει ἀσύμμετρος οὐσα τ $\tilde{\eta}$ δλη καὶ ποιοῦσα τὰ μὲν

^{1.} εὐθεῖα — μόνον] om. P. 2. ὅπες ἔδει δεἰξαι] comp. P, om. BFVb. 4. πβ΄] corr. ex πγ΄ F. 5. μόνη V, μόν η F. 9. ἡ] (prius) ins. m. 2 F. 10. ἄςα] supra scr. m. 1 V. σύμμετροι F. 13. τῆ] corr. ex ἡ m. 2 F. ἐτέραι εὐθείαι F. προσαρμόζει b. 14. παί] om. B. αί] om. b. 15. Ante εἰσίν ras. 4 litt. V. τά] τό V, et F, corr. m. 2. προειρημένα] μὲν ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ (m. 2 F) τετράγωνα (-γώνων FV) ἄμα ξητόν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μέσον

media congruit potentia tantum toti commensurabilis, cum tota autem spatium medium comprehendens; quod erat demonstrandum.

LXXXII.

Rectae minori una tantum recta potentia toti incommensurabilis congruit cum tota efficiens summam quadratorum rationalem, rectangulum autem duplum medium.

Sit AB minor, et rectae AB congruat $B\Gamma$. itaque $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum rationalem medium [prop. LXXVI]. dico, rectae AB nullam aliam rectam congruere eadem efficientem.

nam si fieri potest, congruat $B\Delta$. itaque etiam $A\Delta$, ΔB potentia incommensurabiles sunt efficientes, quae diximus [prop. LXXVI]. et quoniam est [II, 7; cfr. p. 238, 7 sq.] $(A\Delta^2 + \Delta B^2) \rightarrow (A\Gamma^2 + \Gamma B^2) = 2A\Delta \times \Delta B \rightarrow 2A\Gamma \times \Gamma B$, et $A\Delta^2 + \Delta B^2$ excedit $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ spatio rationali (nam utraque rationalia sunt), etiam $2A\Delta \times \Delta B$ excedit $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali; quod fieri non potest [prop. XXVI]; nam utrumque medium est.

Ergo rectae minori una tantum recta congruit potentia toti incommensurabilis et cum tota efficiens

Theon (BFVb). 16. τά] in ras. m. 1 P. 17. τό] τά B; τῷ F, sed corr. m. 1. 18. ὑπό — δέ] mg. m. 2 B. τοῦ — 19. ΔB] e corr. m. 1 F. 19. $\Delta \Delta$] Δ e corr. m. 1 V. 20. ὑπερέχει] m. 2 B. εἰσιν b. 21. ἄρα] m. 2 B, om. FV b. 23. ἐστιν] m. 2 F. 24. ἄρα] om. P. Ante μία del. τῆ ΔB m. 2 V. μόνη V. 25. δυνάμει μόνον FV b. σύμμετρος FV b, et B, corr. m. 2. καί] om. V. τά] τό PFV.

ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα ᾶμα φητόν, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον· ὅπερ ἔδει δείξαι.

$\pi \gamma'$.

Τῆ μετὰ όητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιούση μία το μόνον προσαρμόζει εὐθεῖα δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ποιοῦσα τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν ὁητόν.

"Εστω ή μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ή ΑΒ, 10 καὶ τῆ ΑΒ προσαρμοζέτω ή ΒΓ΄ αὶ ἄρα ΑΓ, ΓΒ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὰ προκείμενα λέγω, ὅτι τῆ ΑΒ έτέρα οὐ προσαρμόσει τὰ αὐτὰ ποιοῦσα.

Εἰ γὰρ δυνατόν, προσαρμοζέτω ἡ ΒΔ· καὶ αἱ ΔΔ, 15 ΔΒ ἄρα εὐθεῖαι δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὰ προκείμενα. ἐπεὶ οὖν, ὧ ὑπερέχει τὰ ἀπὸ τῶν ΔΔ, ΔΒ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, τούτω ὑπερέχει καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἀκολούθως τοῖς πρὸ αὐτοῦ, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, 20 ΔΒ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΛ, ΓΒ ὑπερέχει ἐρτῷ· ἔρτὰ γάρ ἐστιν ἀμφότερα· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΛ, ΔΒ ἄρα τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ὑπερέχει ἑρτῷ· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· μέσα γάρ ἐστιν ἀμφότερα. οὐκ ἄρα τῆ ΑΒ ἔτέρα προσαρμόσει εὐθεῖα δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα

^{1.} τετράγωνον P, τετραγώνων V, et F, corr. m. 2. Post δητόν add. μετὰ τῆς δίης V. 2. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BF Vb. 3. πδ΄ F. 4. μετὰ τοῦ V. Post δητοῦ add. καί m. 2 F. 5. μόνη V. 10. καὶ τῆ AB] om. B. προσαρμόζουσα Vb, προσαρμόζουσα δέ B, άρμόζουσα F. 11. τὰ προκείμενα] τὸ μὲν συγκείμενον ἔκ τῶν ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὁπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB ξητόν Theon

summam quadratorum rationalem, rectangulum autem duplum medium; quod erat demonstrandum.

LXXXIII.

Rectae cum rationali totum medium efficienti una tantum recta congruit potentia toti incommensurabilis, cum tota autem summam quadratorum mediam efficiens, rectangulum autem duplum rationale.

Sit AB recta cum rationali totum medium efficiens, et rectae AB congruat $B\Gamma$. itaque $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sunt proposita efficientes [prop. LXXVII]. dico, rectae AB nullam aliam congruere eadem efficientem.

nam si fieri potest, congruat $B\Delta$. itaque etiam $A\Delta$, ΔB rectae potentia incommensurabiles sunt proposita efficientes [prop. LXXVII]. iam quoniam, sicut in priore propositione [p. 246, 16 sq.] $(A\Delta^2 + \Delta B^2) \div (A\Gamma^2 + \Gamma B^2) = 2A\Delta \times \Delta B \div 2A\Gamma \times \Gamma B$, et $2A\Delta \times \Delta B$ excedit $2A\Gamma \times \Gamma B$ spatio rationali (nam utrumque rationale est), etiam $A\Delta^2 + \Delta B^2$ excedit $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ spatio rationali; quod fieri non potest; nam utraque media sunt [prop. XXVI]. itaque

rectae AB nulla alia recta congruet potentia toti incommensurabilis, cum tota autem efficiens, quae dixi-

⁽BFVb). 12. $\lambda \acute{e}\gamma ω - 16$. προπείμενα] οπ. P. 12. ταῦτα V. 14. $A \triangle]$ \triangle e corr. m. 1 b. 16. τὰ προπείμενα] τὸ μὲν συγπείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν $A \triangle , \triangle B$ τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν $A \triangle , \triangle B$ (AB, $B \triangle , \varphi)$) ζητόν Theon (BFVb). τὰ] corr. ex τό F. 18. Post ΓB uacat una linea et spat. 6 litt. b. 21. ἐστιν] οπ. V, m. 2 F. 23. γάρ εἰσιν V.

τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ποιοῦσα τὰ προειρημένα· μία ἄρα μόνον προσαρμόσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

$\pi\delta'$.

Τῆ μετὰ μέσου μέσου τὸ ὅλον ποιούση μία το μόνη προσαρμόζει εὐθεῖα δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ποιοῦσα τό τε συγκείμενου ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον τό τε δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τῷ συγκειμένῷ ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν.

10 Έστω ἡ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ἡ AB, προσαρμόζουσα δὲ αὐτῆ ἡ $B\Gamma$ αὶ ἄρα $A\Gamma$, ΓB δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὰ προειρημένα. λέγω, ὅτι τῆ AB ἐτέρα οὐ προσαρμόσει ποιοῦσα τὰ προειρημένα.

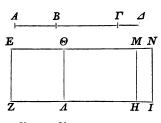
15 Εἰ γὰο δυνατόν, ποοσαρμοζέτω ἡ ΒΔ, ὥστε καὶ τὰς ΑΔ, ΔΒ δυνάμει ἀσυμμέτρους εἶναι ποιούσας τά τε ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ τετράγωνα ἄμα μέσον καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μέσον καὶ ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μέσον καὶ ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἀσύμμετρα τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ καὶ ἐκκείσθω 20 ὁητὴ ἡ ΕΖ, καὶ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον παρὰ τὴν ΕΖ παραβεβλήσθω τὸ ΕΗ πλάτος ποιοῦν τὴν

^{1.} τὰ προειρημένα] τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δἰς ὑπ' αὐτῶν δητόν Theon (BFV b). 2. μία ἄρα] τῆ ἄρα μετὰ ξητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιούση μία BV b et F, om. μία. προσαρμόζει V b, καὶ τὰ έξῆς F. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFV b. 8. πδ'] sic m. 2 F. 5. μόνον BFb. Post δυνάμει del. μόνον m. 1 P. 8. τό τε] καὶ τό Theon (BFV b). ὑπὸ τῶν b. ἀσύμμετρος F, sed corr. 9. τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τῷ δὶς ὑπ' αὐτῶν Theon (BFV b). 11. αὐτῆ] om. Theon (BFV b). 12. τὰ προειρημένα] τό τε (μέν F) συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τεραγώνων μέσον καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΛΓ, ΓΒ (ὑπ' αὐτῶν V) μέσον, ἔτι (corr. ex ἔστι F) δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ΛΓ, ΓΒ τετράγωνα (τά add. F) ἀσύμμετρα τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΛΓ, ΓΒ Theon (BFV b).

mus. ergo una tantum congruet; quod erat demonstrandum.

LXXXIV.

Rectae cum medio totum medium efficienti una tantum congruit recta potentia toti incommensurabilis, cum tota autem efficiens summam quadratorum mediam et duplum rectangulum medium praetereaque summae quadratorum incommensurabile.

Sit AB recta cum medio totum medium efficiens, ei MN autem congruens $B\Gamma$. itaque $A\Gamma$, ΓB potentia incommensurabiles sunt efficientes, quae diximus [prop. LXXVIII]. dico, rectae AB

nullam aliam congruere efficientem, quae diximus.

nam si fieri potest, congruat $B \Delta$, ita ut etiam $A \Delta$, ΔB potentia incommensurabiles sint efficientes $A \Delta^2 + \Delta B^2$ medium et $2 A \Delta \times \Delta B$ medium et praeterea $A \Delta^2 + \Delta B^2$, $2 A \Delta \times \Delta B$ incommensurabilia [prop. LXXVIII]. et ponatur rationalis EZ, et quadratis $A \Gamma^2 + \Gamma B^2$ aequale rectae EZ adplicetur EH latitudinem efficiens EM, spatio autem $2 A \Gamma \times \Gamma B$ aequale rectae EZ adplicetur ΘH latitudinem efficiens ΘM .

^{13.} Post προσαρμόσει add. Theon: δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης (BFVb). προειρημένα] -ει- in ras. m. 1 P, προπείμενα Theon (BFVb). 16. εἶναι ἀσυμμέτρους BFV, εἰσιν ἀσυμμ. b. τὰ τε] τό τε P, τὰ μέν BFb, τό τε συγπείμενον e corr. V. 17. ἀπό] ἐν V. $A \triangle$, ΔB] in ras. V. τετραγώνων P et V (supra -ων ras. est). ἄμα] supra scr. V. τό] supra scr. V. 18. ὑπό $-\Delta B$] ὑπ' αὐτῶν V. τά] om. P. 19. Post ΔB del. m. 2 τετραγώνων V. ἀσύμμετρον P. 20. τοἰς] corr. ex τούς m. 1 V.

ŀ

ΕΜ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ ἴσον παρὰ τὴν ΕΖ παραβεβλήσθω τὸ ΘΗ πλάτος ποιοῦν τὴν ΘΜ. λοιπὸν αρα τὸ απὸ της AB ἴσον έστὶ τφ EA· η αρα ABδύναται τὸ Ε Δ. πάλιν τοῖς ἀπὸ τῶν Α Δ, ΔΒ ἴσον 5 παρὰ τὴν ΕΖ παραβεβλήσθω τὸ ΕΙ πλάτος ποιοῦν την ΕΝ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον τῷ ΕΛ. λοιπὸν ἄρα τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἴσον [ἐστὶ] τῷ ΘΙ. καὶ ἐπεὶ μέσον ἐστὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ καί ἐστιν ἴσον τῷ ΕΗ, μέσον ἄρα ἐστὶ 10 καὶ τὸ ΕΗ. καὶ παρὰ ζητὴν τὴν ΕΖ παράκειται πλάτος ποιοῦν τὴν ΕΜ: όητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΜ καὶ ἀσύμμετρος τη ΕΖ μήκει. πάλιν, ἐπεὶ μέσον ἐστὶ τὸ δὶς ύπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ καί ἐστιν ἴσον τῷ ΘΗ, μέσον ἄρα καὶ τὸ ΘΗ. καὶ παρὰ δητὴν τὴν ΕΖ παράκειται 15 πλάτος ποιούν την ΘΜ. όητη ἄρα έστιν ή ΘΜ καί άσύμμετρος τη ΕΖ μήκει. και έπει άσύμμετρά έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΓΒ, ἀσύμμετρόν έστι και τὸ ΕΗ τῷ ΘΗ ἀσύμμετρος ἄρα έστι καὶ ἡ ΕΜ τῆ ΜΘ μήκει, καί είσιν ἀμφότεραι δηταί: 20 αί ἄρα ΕΜ, ΜΘ όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. αποτομή αρα έστιν ή ΕΘ, προσαρμόζουσα δε αὐτη ή ΘΜ. όμοίως δη δείξομεν, δτι η ΕΘ πάλιν αποτομή έστιν, προσαρμόζουσα δε αὐτη ή ΘΝ. τη άρα ἀποτομή άλλη καὶ άλλη προσαρμόζει όητη δυνάμει μόνον σύμ-25 μετρος οὖσα τῆ ὅλη. ὅπερ ἐδείγθη ἀδύνατον, οὐκ ἄρα τη ΑΒ έτέρα προσαρμόσει εὐθεῖα.

^{1.} $\pi\alpha\varrho\dot{\alpha}$ — 2. $\pi\alpha\varrho\alpha\beta\epsilon\beta\lambda\dot{\gamma}\sigma\delta\omega$] $\dot{\alpha}\varphi\eta\varrho\dot{\gamma}\sigma\delta\omega$ V. 2. $H\Theta$ B. $M\Theta$ in ras. V, Θ N F. $\lambda\iota\iota\dot{\gamma}\sigma\dot{\nu}$ — 6. EN] mg. m. 1 F. 4. τοὶς μέν P. 6. τ $\dot{\gamma}\nu$] bis V. 7. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$] $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ ν P, om. FV b, m. 2 B. 9. τ $\ddot{\varphi}$] τό F. μ $\dot{\epsilon}\sigma\sigma\nu$ — 10. EH] mg. m. 2 V, om. $\pi\alpha\iota$. 13. τ $\ddot{\varphi}$] corr. ex τό V, τό F. Θ H] $H\Theta$ ′ F. 15. $\dot{\epsilon}\eta\tau\dot{\gamma}$ — Θ M] mg. m. 1 P ($\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\nu}$). 17. $\dot{\alpha}\sigma\dot{\nu}$ μμετ $\dot{\nu}$ 0ν — 18.

itaque reliquum [II, 7] $AB^2 = EA$. quare AB spatio EA aequalis est quadrata. rursus quadratis $AA^2 + AB^2$ aequale. rectae EZ adplicatur EI latitudinem efficiens EN. uerum etiam $AB^2 = EA$. itaque reliquum [II, 7] $2AA \times AB = \Theta I$.

et quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ medium est, et $A\Gamma^2 + \Gamma B^2 = EH$, etiam EH medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens EM. itaque EM rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. rursus quoniam medium est $2 A \Gamma \times \Gamma B$, et $2 A \Gamma \times \Gamma B = \Theta H$, etiam ΘH medium est. et rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens ΘM . itaque ΘM rationalis est et rectae EZ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $A\Gamma^2 + \Gamma B^2$ et $2A\Gamma \times \Gamma B$ incommensurabilia sunt, etiam EH, OH incommensurabilia sunt. itaque etiam EM, M@ longitudine incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque EM, $M\Theta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare $E\Theta$ apotome est [prop. LXXIII] et ΘM ei congruens. iam similiter demonstrabimus, rursus E@ apotomen esse, ei autem congruentem ΘN . itaque apotomae diuersae rectae congruunt potentia tantum toti commensurabiles; quod demonstratum est fieri non posse [prop. LXXIX]. itaque rectae AB nulla alia recta congruet.

ΘH] mg. m. 1 V.
 18. ἄρα ἐστί BFb.
 ΘΗ] ΗΘ΄ F. ἐστίν PB.
 19. μήπει] om. b.
 21. προσαρμόττονσα V.
 22. ΘΜ] ΗΘ b, et F, corr. ex ΜΘ.
 23. ἐστι PBV, comp. Fb.
 24. παὶ ἄλλη ἡητή B. ἡητή] m. 2 B.
 25. ἀδύνατον ἐδείχθη V.
 26. Post AB del. εὐθεὶα m. 1 V.
 προσαρμόζει b.

Τῆ ἄρα ΑΒ μία μόνον προσαρμόζει εὐθεῖα δυνάμει ἀσύμμετρος οὖσα τῆ ὅλη, μετὰ δὲ τῆς ὅλης ποιοῦσα τά τε ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα ἄμα μέσον καὶ τὸ δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα ἀσύμ- μετρα τῷ δὶς ὑπ' αὐτῶν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Όροι τρίτοι.

α΄. Υποκειμένης όητης καὶ ἀποτομης, ἐὰν μὲν ἡ ὅλη τῆς προσαρμοζούσης μετζον δύνηται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἐαυτῆ μήκει, καὶ ἡ ὅλη σύμμετρος ἡ τῆ ἐκκειμένη 10 ἡητῆ μήκει, καλείσθω ἀποτομὴ πρώτη.

β΄. Ἐὰν δὲ ἡ προσαρμόζουσα σύμμετρος ἡ τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ μήκει, καὶ ἡ ὅλη τῆς προσαρμοζούσης μετζον δύνηται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἐαυτῆ, καλείσθω ἐκροτομὴ δευτέρα.

15 γ΄. Ἐὰν δὲ μηδετέρα σύμμετρος ἦ τῆ ἐκκειμένη ρητῆ μήκει, ἡ δὲ ὅλη τῆς προσαρμοζούσης μείζον δύνηται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἐαυτῆ, καλείσθω ἀποτομὴ Ε.Α. τρίτη.

Καρ. ε΄. Ἐὰν δὲ ἡ προσαρμόζουσα, πέμπτη... Καρ. ε΄. Ἐὰν δὲ μηδετέρα, ἕκτη.

¹ μόνη V. προσαρμόσει BFV. 3. τά] om. b, τό P. τετράγωνον P. μέσα V. 4. καὶ ἔτι] ἔτι τε BFV b. 5. δίς] om. b. αὐτῶν] eras. B. ὅπερ ἔδει δείξαι] om. BV. 6. ὅροι τρίτοι] PV, mg. m. 2 B, om. F; πε' b, mg. m. 2 B. numeros om. codd. 7. $\dot{\eta}$] om. B. 8. δύναται φ. ἀσυμμέτρον BV, sed corr. 9. $\dot{\eta}$] supra ser. m. 1 b, om. V. 11. εί V. 12. καὶ $\dot{\eta}$ — 13. ξαντ $\ddot{\eta}$] om. Fb, mg. m. 2 B. 12.

Ergo rectae AB una tantum congruit recta potentia toti incommensurabilis, cum tota autem efficiens summam quadratorum mediam et duplum rectangulum medium praetereaque summam quadratorum duplo rectangulo incommensurabilem; quod erat demonstrandum.

Definitiones tertiae.

- 1. Datis recta rationali et apotome, si tota quadrata congruentem excedit quadrato rectae sibi commensurabilis, et tota rationali propositae longitudine commensurabilis est, uocetur apotome prima.
- 2. Sin congruens rationali propositae longitudine commensurabilis est, et tota quadrata congruentem excedit quadrato rectae sibi commensurabilis, uocetur apotome secunda.
- 3. Sin neutra rationali propositae longitudine commensurabilis est, et tota quadrata congruentem excedit quadrato rectae sibi commensurabilis, uocetur apotome tertia.
- 4. Rursus si tota quadrata congruentem excedit quadrato rectae sibi incommensurabilis, si tota rationali propositae longitudine commensurabilis est, uocetur apotome quarta.
 - 5. Sin congruens ei commensurabilis est, quinta.
 - 6. Sin neutra, sexta.

παί] supra scr. m. 1 V. 13. δύναται PV. Post παλείσθα ras. 2 litt. V. 15. εί V. 16. $\dot{\eta}$ δὲ ὅλη — 17. ἑαυτ $\ddot{\eta}$] om. Fb, m. 2 B. 16. δύναται V. 19. $\dot{\eta}$] m. 2 B. τ $\ddot{\eta}$ ι προσαμοζούσηι B, sed corr. (ante τ $\ddot{\eta}$ ι ras. 1 litt.). 20. συμμέτρου B, corr. m. 2. μήπει] om. P. μέν] supra scr. m. 1 F. 21. $\dot{\eta}$] m. 2 B. 24. -ρα ξ- in ras. m. 1 P.

 $\pi \varepsilon'$.

Εύρεζν τὴν πρώτην ἀποτομήν.

Έκκείσθω όητη ή Α, και τη Α μήκει σύμμετοος έστω ή ΒΗ φητή ἄρα έστι και ή ΒΗ. και έκκείσθωσαν 5 δύο τετράγωνοι άριθμοί οί ΔΕ, ΕΖ, ών ή ύπεροχή ό ΖΔ μη έστω τετράγωνος οὐδ' ἄρα ὁ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ λόγον έχει, ον τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν. καὶ πεποιήσθω ώς ὁ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ 10 της ΗΓ τετράγωνον σύμμετρον άρα έστι τὸ ἀπὸ της BH $\tau \tilde{\omega}$ $\tilde{\alpha}\pi \tilde{\alpha}$ $\tilde{\tau} \tilde{\eta}_S$ $H\Gamma$. $\tilde{\rho}\eta\tau \tilde{\alpha}\nu$ $\tilde{\delta}\tilde{\epsilon}$ $\tilde{\tau}\tilde{\alpha}$ $\tilde{\alpha}\pi \tilde{\alpha}$ $\tilde{\tau} \tilde{\eta}_S$ BH. όητὸν ἄρα και τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ· όητὴ ἄρα ἐστί και ἡ ΗΓ. καὶ ἐπεὶ ὁ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ λόγον οὐκ ἔχει, ου τετράγωνος άριθμος προς τετράγωνον άριθμον, ούδ' 15 ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ λόγον ἔχει, ου τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν. άσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΒΗ τῆ ΗΓ μήκει. καί είσιν άμφότεραι όηταί αί ΒΗ, ΗΓ άρα όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετοοι ή άρα ΒΓ αποτομή έστιν.

20 Δέγω δή, ὅτι καὶ πρώτη.

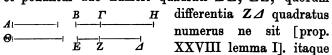
 7 Ωι γὰρ μετζόν έστι τὸ ἀπὸ τῆς BH τοῦ ἀπὸ τῆς $H\Gamma$, ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Θ . καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ὁ $E extstyle \Delta$ πρὸς τὸν $Z extstyle \Delta$, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς BH πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $H\Gamma$, καὶ ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ extstyle E πρὸς τὸ τὸν EZ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς HB πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ .

^{1.} $\pi e'$] om. BFb. 3. $\ell \eta \tau \eta$] m. 2 B. $\ell \eta \eta \pi e \iota$] om. V. 4. $\ell \sigma \tau \omega$] $\ell \sigma \tau \alpha \iota$ F, corr. m. 1; $\ell \sigma \tau \omega$ $\ell \eta \eta \pi e \iota$ V. $\ell \sigma \tau \ell \nu$ P. BH] corr. ex HB V. 5. $\ell \eta$] m. 2 F. 6. ΔZ BVb. où FV. 7. ΔZ] "Z Δ' F. 8. $\pi e \pi o \iota e \ell \sigma \partial \omega$ F. $\ell \eta$] m. 2 F. 10. $\ell \tau e \ell \psi \omega \nu \nu \nu \psi$ om. V. $\ell \sigma \psi \mu \mu e \tau \varrho \sigma \nu \psi$ V, corr. m. 1. $\ell \sigma \tau \ell \nu$ V. 11. HB F. HΓ] supra scr. $\ell \omega$ b; $\ell \omega$ F, sed corr. (?). $\ell \eta \tau \ell \nu$ — BH] m. 2 B. 13. HΓ] in ras. V, corr. ex Γ Δ m. 1 b. 14. $\ell \ell \varrho \iota \partial \mu \varrho \sigma \rho$] om. V. $\ell \ell \iota \partial \nu \psi \nu \rho \nu$] om. V. $\ell \iota \partial \nu \partial \nu \rho \nu \rho \nu$

LXXXV.

Inuenire apotomen primam.

Ponatur rationalis A, et rectae A longitudine commensurabilis sit BH. itaque etiam BH rationalis est. et ponantur duo numeri quadrati ΔE , EZ, quorum

 $E\Delta:\Delta Z$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. et fiat $E\Delta:\Delta Z=BH^2:H\Gamma^2$ [prop. VI coroll.]. itaque BH^2 , $H\Gamma^2$ commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum BH^2 rationale est. itaque etiam $H\Gamma^2$ rationale est. quare etiam $H\Gamma$ rationalis est. et quoniam $E\Delta:\Delta Z$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne BH^2 quidem ad $H\Gamma^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque BH, $H\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt. et utraque rationalis est. itaque BH, $H\Gamma$ rationales sunt potentia tantum commmensurabiles. ergo $B\Gamma$ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem primam esse.

sit enim $\Theta^2 = BH^2 \div H\Gamma^2$ [prop. XIII lemma]. et quoniam est

 $E\Delta: Z\Delta = BH^2: H\Gamma^2,$

etiam convertendo [V, 19 coroll.] est

 $\Delta E: EZ = HB^2: \Theta^2.$

uerum $\Delta E : EZ$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum; nam uterque quadratus

FV b. 15. $\tilde{\alpha}\varphi\alpha$] supra scr. m. 1 V. $H\Gamma$] e corr. V. 17. BH] HB φ . 18. $\epsilon l\sigma\iota\nu$ P. 19. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ V, comp. b, $\epsilon l\sigma\iota$ comp. φ . 22. Θ] in spat. 2 litt. φ . $E\Delta$] ΔE V. 23. $\tau \acute{o}\nu$] $\tau \acute{o}$ b. ΔZ BV b. 24. ΔE] in ras. m. 1 P.

δ δὲ ΔΕ πρὸς τὸν ΕΖ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν εκάτερος γὰρ τετράγωνος ἐστιν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τ τετράγωνον ἀριθμόν σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΗ τῆς Θ μήκει. καὶ δύναται ἡ ΒΗ τῆς ΗΓ μείζον τῷ ἀπὸ τῆς Θ ἡ ΒΗ ἄρα τῆς ΗΓ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. καὶ ἐστιν ἡ ὅλη ἡ ΒΗ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ρητῆ μήκει τῆ Α. ἡ ΒΓ ἄρα 10 ἀποτομή ἐστι πρώτη.

Ευρηται ἄρα ή πρώτη ἀποτομή ή $B\Gamma$. ὅπερ έδει εύρειν.

π5'.

Εύρεζν τὴν δευτέραν ἀποτομήν.

15 Έκκείσθω όητη η Α και τη Α σύμμετοος μήκει η ΗΓ. όητη ἄρα ἐστιν η ΗΓ. και ἐκκείσθωσαν δύο τετράγωνοι ἀριθμοι οι ΔΕ, ΕΖ, ὧν η ὑπεροχη ὁ ΔΖ μη ἔστω τετράγωνος. και πεποιήσθω ώς ὁ ΖΔ πρὸς τὸν ΔΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΗ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς 20 ΗΒ τετράγωνον. σύμμετρον ἄρα ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΓΗ τετράγωνον τῷ ἀπὸ τῆς ΗΒ τετραγώνω, ὁητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΗ. ὁητὸν ἄρα [ἐστι] και τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ. ὁητὴ ἄρα ἐστιν ἡ ΒΗ. και ἐπει τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΓΗ τῆ ΗΒ μήκει. και εἰσιν ἀμφότεραι ὁηταί αι ΓΗ, ΗΒ ἄρα

^{1.} EZ] in ras. V. Post λόγον del. οὖν F. 2. τετφάγωνος] τετφάγωνον F, sed corr. 3. ἐστι PBV, comp. Fb. ἄφα] om. φ. 4. Θ] HΘ b. 5. BH] HB P. 6. τῆς] τῆ b. 7. Θ. ἡ] ΘΗ b; HΘ. ἡ F. 8. ἀσνμμέτρον P, et eras. ἀ- V. ἡ] (prius) om. BV b. 9. μήνει] om. F. τῆ Α μήνει BV. 13. πτ΄] om. F, in figura πε΄. 14. τήν] supra scr. m. 1 P. 15. ἀσύμμετρος P, corr. m. rec.; σύμμετρος ἔστω V. 16. ἐστὶν

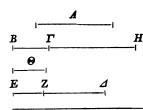
est. itaque etiam $HB^2: \Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare BH, Θ longitudine commensurabiles sunt [prop. IX]. est autem $BH^2 \div H\Gamma^2 = \Theta^2$. itaque BH quadrata excedit $H\Gamma$ quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis. et tota BH rationali propositae A commensurabilis est. itaque $B\Gamma$ apotome prima est [deff. tert. 1].

Ergo inuenta est $B\Gamma$ apotome prima; quod erat inueniendum.

LXXXVI.

Inuenire apotomen secundam.

Ponatur rationalis A et rectae A longitudine commensurabilis $H\Gamma$. itaque $H\Gamma$ rationalis est. et ponantur duo numeri quadrati ΔE , EZ, quorum differentia ΔZ numerus quadratus ne sit [prop. XXVIII lemma I]. et fiat $Z\Delta: \Delta E = \Gamma H^2: HB^2$ [prop. VI coroll.]. itaque ΓH^2 , HB^2 commensurabilia sunt [prop. VI] uerum ΓH^2 rationale est. quare etiam HB^2 rationale est. itaque etiam BH rationalis est. et quoniam $H\Gamma^2: HB^2$

rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ΓH et HB longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et utraque rationalis est. itaque ΓH , HB

καὶ ἡ P. 17. τετράγωνοι] om. F, ins. m. 2 ante δύο. δ] \dagger V. 18. πεποιείσθω F. \triangle Z FVb. 20. σύμμετρος P, corr. m. rec. 21. τετραγώνω] om. V. 22. ἐστί] om. BFVb. 25. ἐστιν] ἄρα \dagger ἐστιν (sic) b, ἄρα ἐστίν V; ἄρα add. m. 2 F. HB] BH BF. 26. μήκει] e corr. V. HB] Be corr. V. αρα om. P φ .

δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· ή BΓ ἄρα ἀποτομή έστιν.

Λέγω δή, ὅτι καὶ δευτέρα.

^{*}Ωι γὰρ μετζόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΗΓ, ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ, οῦτως ὁ ΕΔ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ΔΖ ἀριθμόν, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ, οῦτως ὁ ΔΕ πρὸς τὸν ΕΖ. και ἐστιν ἐκάτερος τῶν ΔΕ, ΕΖ τε-10 τράγωνος τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὸν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΗ τῆ Θ μήκει. καὶ δύναται ἡ ΒΗ τῆς ΗΓ μετζον τῷ ἀπὸ τῆς Θ΄ ἡ ΒΗ ἄρα τῆς ΗΓ μετζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ 15 μήκει. καὶ ἐστιν ἡ προσαρμόζουσα ἡ ΓΗ τῆ ἐκκειμένη ἡπτῆ σύμμετρος τῆ Α. ἡ ΒΓ ἄρα ἀποτομή ἐστι δευτέρα. Εὕρηται ἄρα δευτέρα ἀποτομὴ ἡ ΒΓ· ὅπερ ἔδει δετξαι.

$\pi\xi'$.

20 Εύρεϊν τὴν τρίτην ἀποτομήν.

'Εκκείσθω όητὴ ή A, καὶ ἐκκείσθωσαν τρεῖς ἀριθμοὶ οί E, $B\Gamma$, $\Gamma \triangle$ λόγον μὴ ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, ὀν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, ὁ δὲ ΓB πρὸς τὸν $B \triangle$ λόγον ἐχέτω, ὂν τετράγωνος ἀριθμὸς

^{2.} ἐστι PBV, comp. Fb. 3. δή] om. V. 6. ἀριθμός] om. V. 7. ἀριθμόν] om. V. 8. οῦτως] s τῶν (corr. ex τό) F. δ] supra scr. F. ΔE] $E \Delta$ F. 12. ἐστίν] ἐστὶ μήκει V. μήκει] om. FVb, m. 2 B. καὶ δύναται] m. 2 supra scr. B, -ὑνα- in ras. V, καὶ ἐστιν Fb, Bm. 1. 13. μείζων Fb et B, sed corr. m. 2; seq. ras. 6 litt. V. τῷ] in ras. m. 1 B, τοῦ b. τῆς] om. V. ἡ BH - 14. συμμέτρου mg. m. 1 V (συμμέτρου etiam in textu). 14. ἀσυμμέτρου b, corr. m. rec. 15. σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ Theon (BFVb).

rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $B\Gamma$ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem secundam esse.

sit enim $\Theta^2 = B\Gamma^2 - H\Gamma^2$ [prop. XIII lemma]. iam quoniam est $BH^2 : H\Gamma^2 = E\Delta : \Delta Z$,

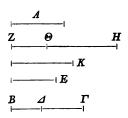
convertendo [V, 19 coroll.] erit $BH^2: \Theta^2 = \Delta E: EZ$. et uterque ΔE , EZ quadratus est. itaque $BH^2: \Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque BH, Θ longitudine commensurabiles sunt [prop. IX]. et $BH^2 - H\Gamma^2 = \Theta^2$. quare BH quadrata excedit $H\Gamma$ quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis. et congruens ΓH rationali propositae Λ commensurabilis est. itaque $B\Gamma$ apotome est secunda [deff. tert. 2].

Ergo inuenta est apotome secunda $B\Gamma$; quod erat demonstrandum.

LXXXVII.

Inuenire apotomen tertiam.

Ponatur rationalis A, et ponantur tres numeri E, $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$ rationem inter se non habentes, quam nu-

merus quadratus ad numerum quadratum, ΓB autem ad $B \Delta$ rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, et fiat $E: B\Gamma = A^2: ZH^2$ [prop. XXVIII lemma I], et $B\Gamma: \Gamma \Delta = ZH^2: H\Theta^2$. iam quon-

^{16.} μήπει τῆ A Bb, τῆ A μήπει V. ἄςα] ἄςα ζητή F. ἐστιν PB. 17. ἄςα ἡ V. BΓ] φ (de F non liquet). ὅπες ἔδει δεἰξαι] φ et comp. P, ὅπες ἔδει εὐςεῖν V, om. Bb. 19. π5΄ F (euan.). 21. ἡ ζητή ἡ P. 22. ΓΔ] corr. ex Δ m. 2 F. 24. ΓΒ] corr. ex ΓΔ m. rec. b.

πρός τετράγωνον άριθμόν, καλ πεποιήσθω ώς μέν δ Ε πρός του ΒΓ, ούτως το άπο της Α τετράγωνου πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τετράγωνον, ὡς δὲ ὁ ΒΓ πρὸς τὸν ΓΔ, οΰτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ 5 τῆς ΗΘ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ὁ Ε πρὸς τὸν ΒΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τετράγωνον, σύμμετρον άρα έστι τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον τῷ ἀπὸ τῆς ΖΗ τετραγώνω. ὁητὸν δὲ τὸ ἀπὸ της Α τετράγωνον. όητον άρα και το άπο της ΖΗ. 10 forth aga éstiv h ZH. nal étel δ E tods tov $B\Gamma$ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον άριθμόν, οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ άπὸ τῆς ΖΗ [τετράγωνου] λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν άσύμμετρος άρα 15 έστιν ή Α τη ΖΗ μήκει. πάλιν, έπεί έστιν ώς ό ΒΓ ποὸς τὸν ΓΔ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τετράγωνον ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τω ἀπὸ τῆς ΗΘ. φητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ φητὸν άρα και τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ. φητή ἄρα ἐστιν ή ΗΘ. και 20 έπει ὁ ΒΓ πρὸς τὸν ΓΔ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν, 'οὐδ' άρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν άσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΖΗ τῆ ΗΘ μήκει. καί είσιν άμ-25 φότεραι δηταί αί ΖΗ, ΗΘ άρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι άποτομή άρα έστιν ή ΖΘ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ τρίτη.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς μὲν ὁ Ε πρὸς τὸν ΒΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, ὡς

^{1.} πεποιείσθω F. 4. Z H] corr. ex A H F. 6. Α τετράγωνον] Α V. 7. ἐστί] om. V. τετράγωνον] om. V. 8. τε-

iam est $E:B\Gamma=A^2:ZH^2$, A^2 et ZH^2 commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum A^2 rationale est. itaque etiam ZH^2 rationale est. quare ZH rationalis est. et quoniam $E:B\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne A^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque A, ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. rursus quoniam est $B\Gamma: \Gamma A = ZH^2: H\Theta^2$.

 ZH^2 et $H\Theta^2$ commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum ZH^2 rationale est; itaque etiam $H\Theta^2$ rationale est. quare $H\Theta$ rationalis est. et quoniam $B\Gamma: \Gamma \Delta$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne ZH^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare ZH, $H\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et utraque rationalis est. itaque ZH, $H\Theta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $Z\Theta$ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem tertiam esse.

nam quoniam est $E: B\Gamma = A^2: ZH^2$, $B\Gamma: \Gamma \Delta = ZH^2: \Theta H^2$, ex aequo [V, 22] $E: \Gamma \Delta = A^2: \Theta H^2$.

τραγώνω] om. V. δέ] ἐστι, add. δέ m. 2, V. 9. τετράγωνον] om. V. 12. οὐδέ b. 13. τετράγωνον] om. P. 15. τῆ] corr. ex τῆς B, τῆς F. 16. τόν] om. B. 17. HΘ] e corr. F. 18. τῷ] πρὸς τό Fb. ἐητόν — ZH] mg. m. 1 V. 19. ἄρα καί] in ras. V. ἐητή — HΘ] mg. m. 1 F. ἐστίν] om. b. 21. οὐδέ b. 22. τό] (alt.) supra scr. m. 1 F. HΘ] H eras. V. 24. ZH] HZ F. 25. αί — εἰσι] mg. m. 2 B, in textu αί εἰσι. εἰσιν P. 27. τρίτη] corr. ex ἔητή m. 1 P. 28. οὖτω B.

δε δ ΒΓ πρός τον ΓΔ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΘΗ, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ Ε πρὸς τὸν $\Gamma \Delta$, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς Λ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΘH . ὁ δὲ Ε πρὸς τὸν ΓΔ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος 5 άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν άσύμμετρος άρα ή Α τη ΗΘ μήκει. οὐδετέρα ἄρα τῶν ΖΗ, ΗΘ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη όητη τη Α μήκει. ὧ οὖν 10 μεζζόν έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΘ, ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς K. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ὁ $B\Gamma$ πρὸς τὸν $\Gamma \triangle$, ουτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ $B\Gamma$ πρὸς τὸν BΔ, οὕτως τὸ άπὸ τῆς ΖΗ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Κ. ὁ δὲ 15 ΒΓ πρὸς τὸν Β⊿ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρός τετράγωνον άριθμόν και τὸ άπὸ τῆς ΖΗ ἄρα πρός τὸ ἀπὸ τῆς Κ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρός τετράγωνον άριθμόν. σύμμετρός άρα έστιν ή ΖΗ τῆ Κ μήκει, καὶ δύναται ἡ ΖΗ τῆς ΗΘ μεῖζον τῶ 20 ἀπὸ συμμέτρου έαυτη. και οὐδετέρα τῶν ΖΗ, ΗΘ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη φητή τη Α μήκει ή ΖΘ άρα ἀποτομή ἐστι τρίτη.

Ευρηται άρα ή τρίτη ἀποτομή ή $Z\Theta$ · ὅπερ ἔδει δείξαι.

 $\pi\eta'$.

25

Εύρεῖν τὴν τετάρτην ἀποτομήν.

Έκκείσθω φητή ή A καὶ τῆ A μήκει σύμμετρος ή BH· φητή ἄρα έστὶ καὶ ή BH. καὶ έκκείσθωσαν

^{1.} $\tau \delta \nu$ om. P. $\sigma \tilde{\nu} \tau \omega$ B. 3. Θ H] corr. ex $H\Theta$ V. 4. $\tau \delta \nu$ $\Gamma \Delta$ corr. ex Γ m. 2 F. 9. $\delta \sigma \tau \nu$ V. 11. B Γ ras. 2

uerum $E: \Gamma \Delta$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum; itaque ne A^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare A, H@ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. itaque neutra rectarum ZH, H@ rationali propositae A commensurabilis est longitudine. iam sit $ZH^2 \div H\Theta^2 = K^2$ [prop. XIII lemma]. quoniam igitur est $B\Gamma: \Gamma \Delta = ZH^2: H\Theta^2$, convertendo [V, 19 coroll.] est $B\Gamma: B\Delta = ZH^2: K^2$. uerum $B\Gamma:B\Delta$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque etiam $ZH^2: K^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare ZH, K longitudine commensurabiles sunt [prop. IX], et ZH quadrata excedit $H\Theta$ quadrato rectae sibi commensurabilis. et neutra rectarum ZH, H@ rationali propositae A longitudine commensurabilis est. itaque ZØ apotome est tertia [deff. tert. 3].

Ergo inuenta est apotome tertia $Z\Theta$; quod erat demonstrandum.

LXXXVIII.

Inuenire apotomen quartam.

Ponatur rationalis A et rectae A longitudine commensurabilis BH. itaque etiam BH rationalis est.

litt. V, corr. ex BE F. $\tau \acute{o} \nu$] om. P. $\Gamma \varDelta$] eras. V, corr. ex $\Gamma \Gamma$ m. 1 b. 12. $\tau \acute{o}$] (alt.) supra scr. m. 1 b. 13. $B\Gamma$] corr. ex ΓB V. 15. $\pi \varrho \acute{o} \varsigma$] $\pi \varrho \acute{o} \nu$ P. 16. $\check{a} \varrho \alpha$] supra scr. F. 19. $\iota \check{\eta}$ K — $\dot{\eta}$ ZH] mg. m. 1 P. Post $\mu \epsilon \iota \check{\zeta} \varrho \nu$ add. Theon: $\iota \check{\varphi}$ $\mathring{a} \pi \grave{o}$ $\iota \check{\eta} \check{\varsigma} S$ K. $\dot{\eta}$ $\check{\alpha} \varrho \alpha$ ZH $\iota \check{\eta} S$ $H\Theta$ $\mu \epsilon \iota \check{\zeta} \varrho \nu$ dévata: (BVb, F mg. m. 1). 28. $\dot{\eta}$] om. FV. $\iota \varrho \ell \iota \eta$] om. F. $\check{\delta} \pi \epsilon \varrho$ $\check{\epsilon} \delta \epsilon \iota \check{\delta} \epsilon \iota \check{\xi} a \iota$] comp. P, om. Bb. 24. $\delta \epsilon \iota \check{\xi} a \iota$] $\epsilon \dot{\nu} \varrho \epsilon \iota \nu$ V φ . 25. $\pi \xi'$ F, et sic deinceps. 27. $\mu \dot{\eta}^{n \epsilon \iota}$ b. 28. $\check{\alpha} \varrho$ P, corr. m. 2. $\check{\epsilon} \sigma \iota \iota \nu$ PBV. $\pi \alpha \iota$] (prius) corr. ex $\pi \alpha$ P, om. FV.

δύο ἀριθμοὶ οί ΔΖ, ΖΕ, ὥστε τὸν ΔΕ ὅλον πρὸς ἐκάτερον τῶν ΔΖ, ΕΖ λόγον μὴ ἔχειν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. καὶ πεποιήσθω ὡς ὁ ΔΕ πρὸς τὸν ΕΖ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ΄ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῆς ΒΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΓ. ρητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ΄ ρητὸν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ΄ ρητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΓ. καὶ ἐπεὶ ὁ ΔΕ πρὸς τὸν ΕΖ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, 10 οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΗ τῆ ΗΓ μήκει. καί εἰσιν ἀμφότεραι ρηταί αὶ ΒΗ, ΗΓ ἄρα ρηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΓ.

[Λέγω δή, ὅτι καὶ τετάρτη].

Τι οὖν μετζόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΓ, ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ὁ ΔΕ πρὸς τὸν ΕΖ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ, καὶ ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ὁ δὲ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα 25 ἐστὶν ἡ ΒΗ τῆς Θ μήκει. καὶ δύναται ἡ ΒΗ τῆς ΗΓ μετζον τῷ ἀπὸ τῆς Θ· ἡ ἄρα ΒΗ τῆς ΗΓ μετζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καί ἐστιν ὅλη ἡ ΒΗ

^{2.} EZ] eras. V. $\mu\dot{\eta}$] om. φ . 4. $\tau\dot{o}\nu$] mg. m. 1 P. 5. $\pi\dot{\varrho}\dot{o}s$] om. φ . $H\Gamma$] $B\Gamma$ supra scr. H b. $\dot{\ell}\sigma\tau\dot{\ell}\nu$ P, et V del. ν . 8. $\dot{\ell}\sigma\tau\dot{\ell}\nu$] $\dot{\ell}\sigma\tau\dot{\ell}$ ual FV. 9. $\pi\dot{\varrho}\dot{o}s$ — 10. $\tau\ddot{\eta}s$ (prius)] om. φ lacuna relicta. 9. $\dot{\alpha}\dot{\varrho}\iota\partial\mu\dot{o}\nu$] om. V. 10. $\dot{o}\dot{v}\dot{o}\dot{e}$ b. 11. $\dot{\alpha}\dot{\varrho}\iota\partial\mu\dot{o}\dot{e}$] om. V. 12. $\dot{\ell}\sigma\tau\dot{\ell}\nu$] om. FV.

et ponantur duo numeri \(\mathcal{Z} \), ZE, ita ut totus ΔE ad utrumque \(\mathcal{Z} \), \(EZ \) rationem non habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. et fiat $\Delta E: EZ = BH^2: H\Gamma^2$ [prop. VI] coroll.]. itaque BH^2 , $H\Gamma^2$ commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum BH^2 rationale est. itaque etiam $H\Gamma^2$ rationale est. quare $H\Gamma$ rationalis est. quoniam $\Delta E: EZ$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne BH^2 quidem ad $H\Gamma^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare BH, $H\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et utraque rationalis est. itaque BH, $H\Gamma$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $B\Gamma$ apotome est [prop. LXXIII]. iam sit $\Theta^2 = BH^2 + H\Gamma^2$ [prop. XIII lemma]. quoniam igitur est $\Delta E: EZ = BH^2: H\Gamma^2$, etiam convertendo [V, 19 coroll.] est $E\Delta: \Delta Z = BH^2: \Theta^2$. uerum E1: 12 rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne BH^2 quidem ad Θ^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare BH, @ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. est autem $BH^2 ildarrow H\Gamma^2 = \Theta^2$. itaque BH quadrata excedit $H\Gamma$ quadrato rectae sibi

BH] μη φ. μήπει] om. FV. καί — 13. ξηταί] mg. m. 1 V. 13. είσιν P. 14. σύμμετρον οὐν φ. $B\Gamma$] B e corr. φ, BH P. 15. λέγω — τετάρτη] om. PB, καί φ. δή] om. V. 17. ἐστιν] om. V. 18. πρὸς τὸν EZ] τοῦ ἀπὸ τῆς EZ b, corr. mg. m. 1. πρὸς τὸ] τοῦ b. 19. $H\Gamma$] H in ras. m. 1 B. ἀναστρέψαι φ. 20. τόν] om. P, τό b. BH V. 21. EA] A in ras. m. 1 B. 22. οὐδέ V b. 24. ἀριθμόν] om. V. ἄρα] in ras. V. 25. BH] (alt.) mut. in HB V, HB BF b. 27. συμμέτρον b, corr. m. rec. ἑαντῆ μήκει B. ἡ ὅλη ἡ V.

σύμμετρος τη έκκειμένη φητη μήκει τη A. $\dot{\eta}$ άρα $B\Gamma$ άποτομή έστι τετάρτη.

Ευρηται ἄρα ή τετάρτη ἀποτομή. ὅπερ ἔδει δείξαι.

πθ'.

ς Εύρεϊν την πέμπτην ἀποτομήν.

Έκκείσθω φητή ή Α, καὶ τῆ Α μήκει σύμμετοος έστω ή ΓΗ όητη ἄρα [έστιν] ή ΓΗ. και έκκείσθωσαν δύο ἀριθμοὶ οί ΔΖ, ΖΕ, ὅστε τὸν ΔΕ πρὸς έκάτερον τών ΔΖ, ΖΕ λόγον πάλιν μη έχειν, ον τετράγωνος 10 άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν και πεποιήσθω ώς δ ΖΕ πρός τὸν ΕΔ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ. όητὸν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ. δητη ἄρα έστι και η BH. και έπει έστιν ως δ ΔΕπρός τὸν ΕΖ, οΰτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς 45 $H\Gamma$, δ $\delta \epsilon$ ΔE $\pi \rho \delta c$ $\tau \delta \nu$ EZ $\lambda \delta \nu \rho \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ τράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΓ λόγον ἔχει, ου τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν: ἀσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΒΗ τῆ ΗΓ μήκει. καί είσιν 20 άμφότεραι δηταί· αί ΒΗ, ΗΓ άρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετοοι ή ΒΓ ἄρα ἀποτομή έστιν.

Λέγω δή, δτι καλ πέμπτη.

 $^{7}\Omega$ ι γὰο μετζόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς BH τοῦ ἀπὸ τῆς $H\Gamma$, ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Θ . ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς BH πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $H\Gamma$, οὕτως ὁ ΔE πρὸς τὸν

incommensurabilis. et tota BH rationali propositae A commensurabilis est longitudine. itaque $B\Gamma$ apotome est quarta [deff. tert. 4].

Ergo inuenta est quarta apotome; quod erat demonstrandum.

LXXXIX.

Inuenire apotomen quintam.

Ponatur rationalis A, et rectae A longitudine commensurabilis sit ΓH . itaque ΓH rationalis est. et

ponantur duo numeri ΔZ , ZE, ita ut ΔE rursus ad neutrum numerorum ΔZ , ZE rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. et fiat $ZE:E\Delta = \Gamma H^2:HB^2$. itaque etiam HB^2 rationale est [prop. VI]. quare etiam BH rationalis est. et quoniam est $\Delta E:EZ = BH^2:H\Gamma^2$, et $\Delta E:EZ$ rationem

non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne BH^2 quidem ad $H\Gamma^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque BH, $H\Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et utraque rationalis est. quare BH, $H\Gamma$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $B\Gamma$ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem quintam esse.

sit enim $\Theta^2 = BH^2 + H\Gamma^2$ [prop. XIII lemma]. quoniam igitur est

$$BH^2: H\Gamma^2 = \Delta E: EZ,$$

τῆς BH. $ξητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς <math>\Gamma H$ b, mg. FV. ξητόν — <math>HB] mg. V. ἄφα — 13. <math>ξητή] om. P. 15. $H\Gamma$] Γ in ras. V. 16. οὐδ ἄξα] οὐδ P. 18. τετράγωνον] τετράγωνος ξb, sed corr. 21. έστι EV, comp. Fb. 25. $H\Gamma$ — p. 270, 1. EZ] in ras. F.

ΕΖ, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ὁ δὲ ΕΔ πρὸς τὸν ΔΖ λόγον οὐκ ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τὸτ ἀπὸ τῆς Θ λόγον οὐκ ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τὸτ ἀπὸ τῆς Θ λόγον ἔχει, ὅν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΗ τῆ Θ μήκει. καὶ δύναται ἡ ΒΗ τῆς ΗΓ μεῖζον τῷ ἀπὸ τῆς Θ· ἡ ΗΒ ἄρα τῆς ΗΓ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. καὶ ἐστιν ἡ προστοριόζουσα ἡ ΓΗ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ρητῆ τῆ Α μήκει· ἡ ἄρα ΒΓ ἀποτομή ἐστι πέμπτη.

Εῦοηται ἄρα ή πέμπτη ἀποτομὴ ή BΓ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ď

15 Εύφετν την ξατην αποτομήν.

Έκκείσθω όητη ή Α και τρετς άριθμοι οι Ε, ΒΓ, ΓΔ λόγον μη έχοντες προς άλληλους, δυ τετράγωνος άριθμος προς τετράγωνον άριθμόν έτι δε και ο ΓΒ προς τον ΒΔ λόγον μη έχετω, δυ τετράγωνος άριθμος 20 προς τετράγωνον άριθμον και πεποιήσθω ώς μεν ο Ε προς τον ΒΓ, ουτως το άπο της Α προς το άπο της ΖΗ, ώς δε ο ΒΓ προς τον ΓΔ, ουτως το άπο της ΖΗ προς το άπο της ΖΗ προς το άπο της ΚΗ Φ.

Ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ὁ Ε πρὸς τὸν ΒΓ, οὕτως τὸ 25 ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, σύμμετρον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α τῷ ἀπὸ τῆς ΖΗ. ξητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Α· ξητὸν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ· ξητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ

^{1.} ἀναστρέψαντι — 2. ΕΔ] e corr. F. 1. ἐστίν] om. BFb. ΕΔ] ΔΕ P. 4. HB F. 7. Θ] HΘ F. BH] HB BFV. μεἰζον] om. P. 8. ἄρα HB V. BH P. δύναται] om. V. 9. ἀσυμμέτρου] ά- in ras. V, m. 2 B. ξαυτῆ δύναται V. 10. Post ΓH eras. καὶ ά- V. 11. $B\Gamma$ ἄρα b.

convertendo [V, 19 coroll.] est $E\Delta:\Delta Z=BH^2:\Theta^2$. uerum $E\Delta:\Delta Z$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne BH^2 quidem ad Θ^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare BH, Θ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. est autem

$$BH^2 \div H\Gamma^2 = \Theta^2.$$

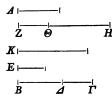
itaque HB quadrata excedit $H\Gamma$ quadrato rectae sibi incommensurabilis. et congruens ΓH rationali propositae A longitudine commensurabilis est. itaque $B\Gamma$ apotome est quinta [deff. tert. 5].

Ergo inuenta est apotome quinta $B\Gamma$; quod erat demonstrandum.

XC.

Inuenire apotomen sextam.

Ponatur rationalis A et tres numeri E, $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ inter se rationem non habentes, quam numerus qua-

dratus ad numerum quadratum; et praeterea ne ΓB quidem ad $B\Delta$ rationem habeat, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. et fiat $E: B\Gamma = A^2: ZH^2$, $B\Gamma: \Gamma\Delta = ZH^2: H\Theta^2$.

iam quoniam est $E: B\Gamma = A^2: ZH^2$, erunt A^2 , ZH^2 commensurabilia [prop. VI]. uerum A^2 rationale est. itaque etiam ZH^2 rationale est. quare etiam

^{12.} $\tilde{o}\pi\epsilon \varrho$ έδει δείξαι] comp. P, om. BFV b. 16. συγκείσθα B, corr. m. 2. Post E eras. B F. 18. ΓB] supra add. $\Gamma \triangle B$; B Γ V. 19. B \triangle] corr. ex B Γ m. rec. P. 20. $\pi\epsilon \pi \sigma i \sigma \delta \sigma \Phi$ P, sed corr.; $\pi \epsilon \pi \sigma i \epsilon i \sigma \delta \sigma \Phi$ F. $\mu \epsilon \nu \delta$] δ $\mu \epsilon \nu$ V. 22. $\tau \delta \nu$] om. B. 23. $H\Theta$] Θ H b. 26. $\delta \eta \tau \delta \nu$ Φ P. mg. V. 27. $\pi \alpha \ell$] $\delta \sigma \ell$ $\pi \alpha \ell$ BFb. $\delta \sigma \ell \nu$ PB.

ή ΖΗ. καὶ ἐπεὶ ὁ Ε πρὸς τὸν ΒΓ λόγον οὐκ ἔχει, ου τετράγωνος ἀριθμός πρός τετράγωνον ἀριθμόν, οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν: 5 ασύμμετρος άρα έστιν ή Α τη ΖΗ μήκει. πάλιν, έπεί έστιν ώς δ $B\Gamma$ πρός τὸν $\Gamma \Delta$, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ZHπρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, σύμμετρον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΘ. φητὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ φητὸν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ· ὁητὴ ἄρα καὶ ἡ ΗΘ. καὶ 10 έπει δ ΒΓ πρός τον ΓΔ λόγον ούκ έχει, ον τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν, οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ της ΖΗ πρός τὸ ἀπὸ της ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος άριθμός πρός τετράγωνον άριθμόν . άσύμμετρος άρα έστιν ή ΖΗ τη ΗΘ μήπει. και είσιν άμφότεραι 15 όηταί αί ΖΗ, ΗΘ ἄρα όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ή άρα ΖΘ άποτομή έστιν.

Λέγω δή, δτι καὶ ἕκτη.

'Επεὶ γάρ ἐστιν ὡς μὲν ὁ Ε πρὸς τὸν ΒΓ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ, ὡς δὲ ὁ ΒΓ 20 πρὸς τὸν ΓΔ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ Ε πρὸς τὸν ΓΔ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ. ὁ δὲ Ε πρὸς τὸν ΓΔ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς 25 τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ Α τῆ ΗΘ μήκει· οὐδετέρα ἄρα τῶν ΖΗ, ΗΘ σύμμετρός ἐστι τῆ Α ρητῆ μήκει. ὡ οὖν μεζόν ἐστι

^{1.} HZ P. 3. οὐδέ V b. 5. ἐστί ∇ . A] $K \varphi$. τ $\tilde{\eta}$] τ $\tilde{\eta}$ ς F. 6. $\dot{\eta}$ BΓ πρὸς τ $\dot{\eta}$ ν B. 7. ἄρα ἐστί ∇ . 11. οὐδέ $\dot{\nabla}$. 15. σύμμετροι μόνον ∇ . 16. ἐστι B ∇ , comp. F b. 17. δ $\dot{\eta}$]

ZH rationalis est. et quoniam $E:B\Gamma$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne A^2 quidem ad ZH^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque A, ZH longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. rursus quoniam est

$$B\Gamma: \Gamma \triangle = ZH^2: H\Theta^2$$
,

 ZH^2 et $H\Theta^2$ commensurabilia sunt [prop. VI]. uerum ZH^2 rationale est; quare etiam $H\Theta^2$ rationale est. itaque $H\Theta$ rationalis est. et quoniam $B\Gamma: \Gamma \triangle$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum, ne ZH^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ZH, $H\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. et utraque rationalis est. itaque ZH, $H\Theta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $Z\Theta$ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem sextam esse. nam quoniam est $E: B\Gamma = A^2: ZH^2$, $B\Gamma: \Gamma\varDelta = ZH^2: H\Theta^2$, ex aequo [V,22] est $E: \Gamma\varDelta = A^2: H\Theta^2$. uerum $E: \Gamma\varDelta$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne A^2 quidem ad $H\Theta^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare A, $H\Theta$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. ergo neutra rectarum ZH, $H\Theta$ rationali A commensurabilis est longitudine. iam sit $K^2 = ZH^2 \div H\Theta^2$ [prop.

supra scr. m. 1 P. 21. ἐστὶν ἄρα F. 24. οὐδ' — 26. ἀριθμόν] mg. m. 2 B. 24. οὐδ' ἄρα] οὐδέ b. A] A ἄρα b. 25. $H\Theta$] mut. in Θ H m. 2 V, Θ H b. 27. οὐδετέρα $\tilde{\alpha}$ $\tilde{\alpha}$ $\tilde{\alpha}$ $\tilde{\alpha}$ in $\tilde{\alpha}$ $\tilde{$

τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΘ, ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Κ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ὁ ΒΓ πρὸς τὸν ΓΔ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΗΘ, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ ΓΒ πρὸς τὸν ΒΔ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Κ. ὁ δὲ ΓΒ πρὸς τὸν ΒΔ λόγον οὐκ ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν οὐδ' ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Κ λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗ τῆ Κ μήκει. καὶ δύναται 10 ἡ ΖΗ τῆς ΗΘ μείζον τῷ ἀπὸ τῆς Κ· ἡ ΖΗ ἄρα τῆς ΗΘ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρον ἑαυτῆ μήκει. καὶ οὐδετέρα τῶν ΖΗ, ΗΘ σύμμετρός ἐστι τῆ ἐκκειμένη ξητῆ μήκει τῆ Λ. ἡ ἄρα ΖΘ ἀποτομή ἐστιν ἕκτη.

Ευρηται ἄρα ή έκτη ἀποτομή ή $Z\Theta$. ὅπερ έδει 15 δείξαι.

Gα'.

Ἐὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ ζητῆς καὶ ἀποτομῆς πρώτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἀποτομή ἐστιν.

20 Περιεχέσθω γὰρ χωρίον τὸ AB ὑπὸ ἡητῆς τῆς $A\Gamma$ καὶ ἀποτομῆς πρώτης τῆς $A \triangle$ λέγω, ὅτι ἡ τὸ AB χωρίον δυναμένη ἀποτομή ἐστιν.

Έπεὶ γὰο ἀποτομή ἐστι πρώτη ἡ ΑΔ, ἔστω αὐτἢ προσαρμόζουσα ἡ ΔΗ· αί ΑΗ, ΗΔ ἄρα ὁηταί εἰσι 25 δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ ὅλη ἡ ΑΗ σύμμετρός. ἐστι τἢ ἐκκειμένη ὁητἢ τἢ ΑΓ, καὶ ἡ ΑΗ τῆς ΗΔ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτἢ μήκει· ἐὰν

^{3.} ἄρα] om. F. 4. ΓΒ] ΒΓ FB. ΒΔ] supra add. Γ m. 1 b, ΔΒ corr. ex ΒΔ uel ΒΓ V. 5. τῆς] τοῦ φ. 8. ἔχει] οὐν ἔχει Ρ. 10. τῷ] corr. ex τό m. 1 F. ἡ] in ras. m. 1 P. 11. συμμέτρου Β, corr. m. 2. 13. τῆ Α μήπει V. 14. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. Seq. demonstr.

XIII lemma]. quoniam igitur est $B\Gamma:\Gamma\Delta=ZH^2:H\Theta^2$, convertendo [V, 19 coroll.] est

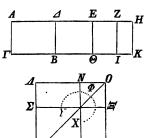
 $\Gamma B: B \triangle = ZH^2: K^2.$

uerum $\Gamma B: B \Delta$ rationem non habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. itaque ne ZH^2 quidem ad K^2 rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum. quare ZH, K longitudine incommensurabiles sunt [prop. IX]. est autem $ZH^2 \rightarrow H\Theta^2 = K^2$. itaque ZH quadrata excedit $H\Theta$ quadrato rectae sibi incommensurabilis. et neutra rectarum ZH, $H\Theta$ rationali propositae Δ commensurabilis est longitudine. itaque $Z\Theta$ apotome est sexta [deff. tert. 6].

Ergo inuenta est apotome sexta $Z\Theta$; quod erat demonstrandum.

XCI.

Si spatium comprehenditur recta rationali et apotome prima, recta spatio aequalis quadrata apotome est.

Spatium enim AB rationali $A\Gamma$ et apotome prima $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio AB aequalem quadratam apotomen esse.

nam quoniam $A\Delta$ apotome est prima, ei congruens sit ΔH . itaque AH, $H\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop.

alt., u. app. 16. q' F, qβ' BVb, et sic deinceps. 19. ἐστι BV, comp. Fb. 20. τό] τῷ V. 21. ἡ] m. 2 F. 28. γάρ] om. b, m. 2 B. πρώτη ἐστίν BFV. 24. AH, H⊿] in ras. m. 2 V. 27. ἀσνμμέτρον F, et V, sed corr.

ἄρα τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβληθῆ ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνῷ, εἰς σύμμετρα αὐτὴν διαιρεῖ. τετμήσθω ἡ ΔΗ δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παρα-5 βεβλήσθω ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνῷ, καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΖ τῷ ΖΗ. καὶ διὰ τῶν Ε, Ζ, Η σημείων τῷ ΑΓ παράλληλοι ἤχθωσαν αί ΕΘ, ΖΙ, ΗΚ.

Καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΖ τῆ ΖΗ μήκει, 10 καὶ ἡ ΑΗ ἄρα ἐκατέρα τῶν ΑΖ, ΖΗ σύμμετρός ἐστι μήκει. ἀλλὰ ἡ ΑΗ σύμμετρός ἐστι τῆ ΑΓ· καὶ ἐκατέρα ἄρα τῶν ΑΖ, ΖΗ σύμμετρός ἐστι τῆ ΑΓ μήκει. καὶ ἐστι ἡητὴ ἡ ΑΓ· ἡητὴ ἄρα καὶ ἐκατέρα τῶν ΑΖ, ΖΗ· ὅστε καὶ ἐκάτερον τῶν ΑΙ, ΖΚ ἡητόν ἐστιν. 15 καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΕ τῆ ΕΗ μήκει, καὶ ἡ ΔΗ ἄρα ἐκατέρα τῶν ΔΕ, ΕΗ σύμμετρός ἐστι μήκει. ἡητὴ δὲ ἡ ΔΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει· ἡητὴ ἄρα καὶ ἐκατέρα τῶν ΔΕ, ΕΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει· ἑκάτερον ἄρα τῶν ΔΘ, ΕΚ μέσον ἐστίν.

20 Κείσθω δὴ τῷ μὲν ΑΙ ἴσον τετράγωνον τὸ ΛΜ, τῷ δὲ ΖΚ ἴσον τετράγωνον ἀφηρήσθω κοινὴν γωνίαν ἔχον αὐτῷ τὴν ὑπὸ ΛΟΜ τὸ ΝΞ΄ περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα διάμετρόν ἐστι τὰ ΛΜ, ΝΞ τετράγωνα. ἔστω αὐτῶν διάμετρος ἡ ΟΡ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα.
25 ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ περιεχόμενον

^{1.} μέφει] -ερ- in ras. B. τοῦ ἀπό] m. 2 F. 2. τήν] corr. ex τῆς m. 2 F. AH Ain ras. F. 3. διαιρεῖ] supra add. μήκει m. 2 V, διελεὲ ΒF, διέλη b. 4. τῷ] τό F. 6. ZH] (alt.) HZ F. 8. ἥχθωσαν] ἤχθω- in ras. m. 1 P. ZI] mut. in ZH m. 2 F. 9. τῷ] τῆς F. 11. ἀλλ' F. AΓ] Γ e corr. m. 1 F. 13. ἐστιν P. 14. AI] AΓ P, I in ras. V. ἐστιν] ἐστι ΒV, comp. Fb. 15. καί] (alt.) om. V. 19. ἐστί PBV, comp. Fb. 20. καὶ κείσθω V. 22. ΛΟ, ΟΜ

LXXIII]. et tota AH rationali propositae $A\Gamma$ commensurabilis est, et AH quadrata excedit $H\Delta$ quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis [deff. tert. 1]. itaque si quartae parti quadrati ΔH^2 aequale rectae AH adplicatur spatium figura quadrata deficiens, in partes commensurabiles eam dividit [prop. XVII]. secetur ΔH in duas partes aequales in E, et quadrato EH^2 aequale rectae ΔH adplicatur spatium figura quadrata deficiens, et sit $AZ \times ZH$. itaque AZ, ZH commensurabiles sunt. et per puncta E, E, E, E rectae E0 parallelae ducantur E0, E1, E1.

et quoniam AZ, ZH longitudine commensurabiles sunt, etiam AH utrique AZ, ZH commensurabilis est [prop. XV]. uerum AH, $A\Gamma$ commensurabiles sunt. quare etiam utraque AZ, ZH rectae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis est [prop. XII]. et $A\Gamma$ rationalis est. quare etiam utraque AZ, ZH rationale est [VI, 1; prop. XI]. et quoniam ΔE , EH longitudine commensurabiles sunt, etiam ΔH utrique ΔE , EH longitudine commensurabilis est [prop. XV]. uerum ΔH rationalis est et rectae $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabilis. quare etiam utraque ΔE , EH rationalis est et rectae $\Delta\Gamma$ longitudine incommensurabilis [prop. XIII]. ergo utrumque $\Delta\Theta$, EK medium est [prop. XX].

ponatur igitur quadratum $\Lambda M = \Lambda I$, et spatio ZK aequale auferatur quadratum NZ communem angulum habens ΛOM . itaque quadrata ΛM , NZ

PF, $\tau \tilde{\omega} \nu$ ΛO , OM Bb. 23. $\epsilon \tilde{\sigma} \tau l$] $\epsilon l \sigma \iota$ ∇ . $\tau \epsilon \tau \rho \tilde{\alpha} \gamma \omega \nu \alpha l$] om. V. 25. $\tau \tilde{\sigma}$ in ras. V. $\tau \tilde{\omega} \nu$] m. 2 F. $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \chi \delta \mu \epsilon \nu \nu \nu$] -ov in ras. V.

όρθογώνιον τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ τετραγώνω, ἔστιν ἄρα ώς ή ΑΖ πρός την ΕΗ, ούτως ή ΕΗ πρός την ΖΗ. άλλ' ώς μεν ή ΑΖ πρός την ΕΗ, ούτως το ΑΙ προς τὸ ΕΚ, ώς δὲ ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἐστὶ τὸ 5 ΕΚ πρός το ΚΖ΄ των άρα ΑΙ, ΚΖ μέσον ἀνάλογόν έστι τὸ ΕΚ. ἔστι δὲ καὶ τῶν ΛΜ, ΝΕ μέσον ἀνάλογον τὸ ΜΝ, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδείχθη, καί έστι τὸ [μέν] ΑΙ τῶ ΛΜ τετραγώνω ἴσον, τὸ δὲ ΚΖ τω̃ NΞ· καὶ τὸ MN ἄρα τω̃ EK ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ 10 τὸ μὲν ΕΚ τῷ ΔΘ ἐστιν ἴσον, τὸ δὲ ΜΝ τῷ ΔΞ: το ἄρα ΔΚ ἴσον έστι τῷ ΤΦΧ γνώμονι και τῷ ΝΞ. έστι δε και το ΑΚ ίσον τοις ΛΜ, ΝΞ τετραγώνοις. λοιπὸν ἄρα τὸ ΑΒ ἴσον ἐστὶ τῶ ΣΤ. τὸ δὲ ΣΤ τὸ ἀπὸ τῆς ΛΝ ἐστι τετράγωνον· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΛΝ 15 τετράγωνον ίσον έστι τῷ ΑΒ: ἡ ΑΝ ἄρα δύναται τὸ ΑΒ.

Λέγω δή, ὅτι ἡ ΛΝ ἀποτομή ἐστιν.

Έπεὶ γὰρ ξητόν ἐστιν ἐκάτερον τῶν ΑΙ, ΖΚ, καί ἐστιν ἴσον τοῖς ΛΜ, ΝΞ, καὶ ἐκάτερον ἄρα τῶν ΛΜ, 20 ΝΞ ξητόν ἐστιν, τουτέστι τὸ ἀπὸ ἐκατέρας τῶν ΛΟ, ΟΝ΄ καὶ ἐκατέρα ἄρα τῶν ΛΟ, ΟΝ ξητή ἐστιν. πάλιν, ἐπεὶ μέσον ἐστὶ τὸ ΔΘ καὶ ἐστιν ἴσον τῷ ΛΞ, μέσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΛΞ. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν ΛΞ μέσον ἐστίν, τὸ δὲ ΝΞ ξητόν, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ 25 τὸ ΛΞ τῷ ΝΞ΄ ὡς δὲ τὸ ΛΞ πρὸς τὸ ΝΞ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΛΟ πρὸς τὴν ΟΝ΄ ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ

^{2.} $\tau\eta\nu$] (prius) om. P. 6. Post ἀνάλογον ras. 3 litt. V. 7. NM B. 8. $\mu\dot{\nu}\nu$] om. BF Vb. 9. $\tau\dot{o}$] $\tau\ddot{\omega}$ b. MN] EK in ras. V. EK] MN in ras. V. έστιν ἴσον V. 10. $\tau\dot{o}$] (prius) $\tau\ddot{\omega}$ V. $\tau\ddot{\omega}$] ἴσον έστὶ $\tau\dot{o}$ V. $\tau\ddot{\omega}$ ΔΘ] in ras. m. 1 P. έστιν ἴσον] om. V, ἴσον έστὶν F. $\tau\ddot{\omega}$ δὲ MN ἴσον έστὶ $\tau\dot{o}$ ΛΞ ἴσον ἄφα τὸ ΔΚ $\tau\ddot{\omega}$ V. 12. ἴσον] om. V (supra

circum eandem diametrum posita sunt [VI, 26]. sit OP diametrus eorum, et describatur figura [cfr. uol. I p. 137 not.]. iam quoniam est $AZ \times ZH = EH^2$, erit [VI, 17] AZ:EH = EH:ZH. uerum AZ:EH = AI:EK et EH:ZH = EK:KZ [VI, 1]. itaque EK medium proportionale est inter AI, KZ. est autem etiam MN medium proportionale inter AM, $N\Xi$, sicuti supra [prop. LIII lemma] demonstratum est, et AI = AM, $KZ = N\Xi$. itaque etiam MN = EK. est autem $EK = \Delta\Theta$, $MN = \Delta\Xi$ [I, 43]. itaque $\Delta K = T\Phi X + N\Xi$. uerum etiam $\Delta K = \Delta M + N\Xi$. itaque reliquim $\Delta B = \Sigma T$. est autem $\Sigma T = \Delta N^2$. quare $\Delta N^2 = \Delta B$. ergo ΔN quadrata spatio ΔB aequalis est.

Iam dico, ΔN apotomen esse.

nam quoniam utrumque AI, ZK rationale est, et AI = AM, $ZK = N\Xi$,

etiam utrumque ΔM , $N\Xi$, hoc est ΔO^2 , ON^2 , rationale est. quare etiam utraque ΔO , ON rationalis est. rursus quoniam $\Delta \Theta$ medium est, et $\Delta \Theta = \Delta \Xi$, etiam $\Delta \Xi$ medium est. iam quoniam $\Delta \Xi$ medium est, $N\Xi$ autem rationale, $\Delta \Xi$ et $N\Xi$ incommensurabilia sunt. uerum $\Delta \Xi : N\Xi = \Delta O : NO$ [VI, 1]. itaque ΔO , ΔO longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est; itaque ΔO , ΔO rationalis est; itaque ΔO , ΔO rationalis est; itaque ΔO , ΔO

est ras.). 13. ΣT] corr. ex $B\Gamma$ V. $\tau \delta$ $\delta \delta$ ΣT] supra scr. m. 1 P. $\tau \delta$] corr. ex. $\tau \tilde{\varphi}$ FV. 15. $\delta \sigma \tau \ell$] postea ins. F. $\tau \tilde{\varphi}$] $\tau \delta$ F. 17. $\kappa \alpha l$ $\dot{\eta}$ P. 19. $\delta \sigma \tau \iota$ V. $\delta \sigma \sigma \ell$] $\delta \sigma \alpha$ Bb, om. V. $N\Xi$ $\delta \sigma \alpha$ V. 20. $\delta \sigma \tau \iota$ BV, comp. Fb. 21. $\delta \sigma \tau \iota$ PBV, comp. Fb. 23. $\delta \sigma \tau \ell$] $\delta \sigma \tau \ell \nu$ P, om. V. 24. $\delta \sigma \tau \ell \nu$] $\delta \sigma \tau \ell$ PBVb, comp. F. 25. $\delta \sigma \tau \ell$ (prius) corr. ex $\delta \sigma \iota$ MK m. 1 b. $\delta \sigma \ell$ (tert.) in ras. m. 1 P.

ΛΟ τῆ ΟΝ μήκει. καί εἰσιν ἀμφότεραι ὁηταί αἱ ΛΟ, ΟΝ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΛΝ. καὶ δύναται τὸ ΑΒ χωρίον ἡ ἄρα τὸ ΑΒ χωρίον δυναμένη ἀποτομή ἐστιν.

ό Ἐὰν ἄρα χωρίον περιέχηται ὑπὸ ǫητῆς καὶ τὰ έξῆς.

qβ'.

'Εὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ φητῆς καὶ ἀποτομῆς δευτέρας, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη μέσης ἀποτομή ἐστι πρώτη.

10 Χωρίον γὰρ τὸ ΑΒ περιεχέσθω ὑπὸ ὁητῆς τῆς ΑΓ καὶ ἀποτομῆς δευτέρας τῆς ΑΔ λέγω, ὅτι ἡ τὸ ΑΒ χωρίον δυναμένη μέσης ἀποτομή ἐστι πρώτη.

"Εστω γὰς τῆ ΑΔ προσαρμόζουσα ἡ ΔΗ αί ἄςα ΑΗ, ΗΔ ξηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ 15 προσαρμόζουσα ἡ ΔΗ σύμμετρός έστι τῆ ἐκκειμένη ξητῆ τῆ ΑΓ, ἡ δὲ ὅλη ἡ ΑΗ τῆς προσαρμόζουσης τῆς ΗΔ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. ἐπεὶ οὖν ἡ ΑΗ τῆς ΗΔ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ, ἐὰν ἄςα τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς 20 ΗΔ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβληθῆ ἐλλεῖπον είδει τετραγώνω, εἰς σύμμετρα αὐτὴν διαιρεῖ. τετμήσθω οὖν ἡ ΔΗ δίχα κατὰ τὸ Ε΄ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβεβλήσθω ἐλλεῖπον είδει τετραγώνω,

^{2.} ON] NO e corr. V. είσιν V, sed ν del. 4. τὸ AB ἄφα V. 5. καὶ τὰ ἑξῆς] καὶ ἀποτομῆς πρώτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἀποτομή ἑστιν Theon (BFVb). 8. μέση BFVb et P, sed corr. m. 1. 11. $A \triangle$] AB b; δὲ $A \triangle$ P, corr. m. 1. 12. AB] corr. ex $A \triangle$ V. μέση BFb, et V, corr. m. 2. 14. $H \triangle$] $\triangle H$ F. δυναμένη V, corr. m. 2. 16. τῆς] om. F. 17. $H \triangle$] eras. V. Ante συμμέτρου ras. 1 litt. V. 18. AH] H in ras. V. τῆς] corr. ex τῆ m. 2 V. 19. τοῦ]

tionales sunt potentia tantum commensurabiles. quare AN apotome est [prop. LXXIII]. et quadrata spatio AB est aequalis. itaque recta spatio AB aequalis quadrata apotome est.

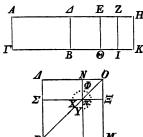
Ergo si spatium comprehenditur recta rationali, et quae sequuntur.

XCII.

Si spatium recta rationali et apotome secunda comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata mediae apotome est prima.

Spatium enim AB recta rationali $A\Gamma$ et apotome secunda $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio AB aequalem quadratam mediae apotomen primam esse.

nam ΔH rectae $A\Delta$ congruens sit. itaque AH, $H\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles

[prop. LXXIII], et congruens ΔH rationali propositae $A\Gamma$ commensurabilis est, tota autem AH quadrata excedit congruentem $H\Delta$ quadrato rectae sibi commensurabilis longitudine [deff. tert. 2]. iam quoniam AH^2 excedit $H\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis commensurabilis

surabilis, si $\frac{1}{4}H\Delta^2$ aequale rectae AH adplicatur spatium figura quadrata deficiens, in partes commensurabiles eam dividit [prop. XVII]. iam ΔH in puncto E in duas partes aequales secetur. et quadrato EH^2 aequale

 $[\]tau \tilde{\omega}$ b. 20. AH] H e corr. V. 21. $\delta\iota \epsilon \lambda \epsilon \tilde{\iota}$ Theon (BFVb). Dein add. $\iota \mu \tilde{\eta} \iota \epsilon \iota$ V. 22. ΔH] e corr. m. 2 V. EH] ΘH P.

καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ· σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΖ τῆ ΖΗ μήκει. καὶ ἡ ΑΗ ἄρα ἐκατέρα τῶν ΑΖ, ΖΗ σύμμετρός ἐστι μήκει. ὁητὴ δὲ ἡ ΑΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει· καὶ ἐκατέρα ἄρα τῶν ΑΖ, ΖΗ δ ἡητή ἐστι καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει· ἐκάτερον ἄρα τῶν ΑΙ, ΖΚ μέσον ἐστίν. πάλιν, ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΕ τῆ ΕΗ, καὶ ἡ ΔΗ ἄρα ἐκατέρα τῶν ΔΕ, ΕΗ σύμμετρός ἐστιν. ἀλλ' ἡ ΔΗ σύμμετρός ἐστι τῆ ΑΓ μήκει [ὁητὴ ἄρα καὶ ἐκατέρα τῶν ΔΕ, ΕΗ καὶ 10 σύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει]. ἐκάτερον ἄρα τῶν ΔΘ, ΕΚ ὁητόν ἐστιν.

Συνεστάτω οὖν τῷ μὲυ ΑΙ ἴσον τετράγωνον τὸ ΑΜ, τῷ δὲ ΖΚ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ ΝΞ περὶ τὴν αὐτὴν γωνίαν ὂν τῷ ΛΜ τὴν ὑπὸ τῶν ΛΟΜ περὶ 15 τὴν αὐτὴν ἄρα ἐστὶ διάμετρον τὰ ΛΜ, ΝΞ τετράγωνα.

[κακτ]

εστω αὐτῶν διάμετρος ἡ ΟΡ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα. ἐπεὶ οὖν τὰ ΑΙ, ΖΚ μέσα ἐστὶ καί ἐστιν ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ [ἄρα] μέσα ἐστίν καὶ αὶ ΛΟ, ΟΝ ἄρα μέσαι εἰσὶ 20 δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΕΗ, οῦτως ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΖΗ ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΕΗ, οῦτως τὸ ΑΙ πρὸς τὸ ΕΚ φὸς δὲ ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΖΗ, οῦτως [ἐστὶ] τὸ ΕΚ πρὸς τὸ ΖΚ΄ τῶν ἄρα ΑΙ, ΖΚ μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ

^{1.} ἀσύμμετρος b, sed corr. 2. Post μήπει add. καὶ διὰ τῶν Ε, Z, Η σημείων τῆ $A\Gamma$ παράλληλοι ἤχθωσαν αἱ ΕΘ, Z I, HK (corr. ex ZK V). καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ AZ τῆ ZH μήπει b, V mg. m. 1, F mg., sed euan. 4. ἄρα] om. FV. 6. AI] mut. in AZ F, AZ b. ZH b, et e corr. F. ἐστί BV, comp. Fb. 7. ἡ AH] HA F. 8. ἐστί] m. 2 B. 9. ὁητή — 10. μήπει] om. P. 9. AE, EH] E bis in ras. V. 10. καὶ ἐκάτερον b. 11. ἐστι PBV, comp. Fb. 12. τῷ] corr.

rectae AH spatium adplicatur figura quadrata deficiens, et sit $AZ \times ZH$. itaque AZ, ZH longitudine commensurabiles sunt. itaque etiam AH utrique AZ, ZH longitudine commensurabilis est [prop. XV]. uerum AH rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine incommensurabilis. itaque etiam utraque AZ, ZH rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine incommensurabilis [prop. XIII]. quare utrumque AI, ZK medium est [prop. XX]. rursus quoniam ΔE , EH commensurabiles sunt, etiam ΔH utrique ΔE , EH commensurabilis est [prop. XV].1) uerum ΔH , $A\Gamma$ longitudine commensurabiles sunt. ergo utrumque $\Delta\Theta$, EK rationale est. iam construatur quadratum AM = AI, et spatio ZK acquale auferatur $N\Xi$ in codem angulo AOMpositum, quo AM. itaque quadrata AM, NZ circum eandem diametrum posita sunt [VI, 26]. sit OP eorum diametrus, et describatur figura [cfr. uol. I p. 137 not.]. iam quoniam AI, ZK media sunt et $AI = AO^2$, $ZK = ON^2$, etiam AO^2 , ON^2 media sunt. quare etiam AO, ON mediae sunt potentia tantum commensurabiles. et quoniam $AZ \times ZH = EH^2$, erit [VI, 17] AZ:EH = EH:ZH, uerum AZ:EH = AI:EK

¹⁾ Hoc promptius ex prop. VI concludi poterat; nam $\Delta H = 2 \Delta E = 2 E H$.

ex ὁ V, τό F. 14. ὂν τῷ AM] e corr. F. τήν] τῷ P. τῶν] om. V. 15. ἐστιν ἄρα V. 17. Post ἐστι add. Theon: καὶ σύμμετρα ἀλλήλοις (BFVb; in V post καί ras. 1 litt.). ἴσον F. 19. ἄρα] om. P. μέσαι εἰσί V, sed corr. ἐστί PB, comp. Fb. καί] corr. ex δνν V. αί — 20. δν-] mg. m. 2 V. 19. εἰσί] εἰσίν λέγω ὅτι καί P. 20. μόνον] eras. V. σύμμετρα V, corr. m. 2. καὶ ἐπεὶ γάρ P. 21. ἐστί] supra scr. m. 1 F. ἔστιν] corr. ex ἴσον m. 1 F. 23. AI] AH P. 24. ἐστί] om. P. 25. ZK] (alt.) Z corr. ex K m. 1 V.

ΕΚ. ἔστι δὲ καὶ τῶν ΛΜ, ΝΞ τετραγώνων μέσον ἀνάλογον τὸ ΜΝ· καί ἐστιν ἴσον τὸ μὲν ΑΙ τῷ ΛΜ, τὸ δὲ ΖΚ τῷ ΝΞ· καὶ τὸ ΜΝ ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ ΕΚ. ἀλλὰ τῷ μὲν ΕΚ ἴσον [ἐστὶ] τὸ ΔΘ, τῷ δὲ ΜΝ ἴσον τὸ ΛΞ· ὅλον ἄρα τὸ ΔΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ΤΦΧ γνώμονι καὶ τῷ ΝΞ. ἐπεὶ οὖν ὅλον τὸ ΛΚ ἴσον ἐστὶ τοῖς ΛΜ, ΝΞ, ὧν τὸ ΔΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ΤΦΧ γνώμονι καὶ τῷ ΝΞ, λοιπὸν ἄρα τὸ ΛΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ΤΣ. τὸ δὲ ΤΣ ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΛΝ· τὸ ἀπὸ τῆς ΛΝ ἄρα 10 ἴσον ἐστὶ τῷ ΛΒ χωρίφ· ἡ ΛΝ ἄρα δύναται τὸ ΛΒ χωρίον.

Λέγω [δή], ὅτι ἡ ΛΝ μέσης ἀποτομή ἐστι πρώτη. Ἐπεὶ γὰρ ὁητόν ἐστι τὸ ΕΚ καί ἐστιν ἴσον τῷ ΛΞ, ὁητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ΛΞ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν 15 ΛΟ, ΟΝ. μέσον δὲ ἐδείχθη τὸ ΝΞ΄ ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΛΞ τῷ ΝΞ΄ ὡς δὲ τὸ ΛΞ πρὸς τὸ ΝΞ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΛΟ πρὸς ΟΝ΄ αἱ ΛΟ, ΟΝ ἄρα ἀσύμμετροί εἰσι μήκει. αἱ ἄρα ΛΟ, ΟΝ μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι ἡητὸν περιέχουσαι ἡ ΛΝ ἄρα μέσης 20 ἀποτομή ἐστι πρώτη καὶ δύναται τὸ ΛΒ χωρίον.

Ή ἄρα τὸ ΑΒ χωρίον δυναμένη μέσης ἀποτομή έστι πρώτη ὅπερ ἔδει δείξαι.

qy'.

Έὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ φητῆς καὶ ἀπο-

^{1.} EK] EIF. $N\Xi$] MN F, sed corr. 8. ZK] corr. ex KZ m. 1 V. 4. $\tau \tilde{\varphi}$] $\tau \delta$ V. $\delta \sigma \iota \ell$] om. P. $\tau \delta$] $\tau \tilde{\varphi}$ V. $\tau \tilde{\varphi}$] $\tau \delta$ V. $\delta \sigma \iota \ell$] om. P. $\tau \delta$] $\tau \tilde{\varphi}$ V. $\tau \tilde{\varphi}$] $\tau \delta$ V. $\delta \sigma \iota \ell$] m. 2 F. 8. $T\Sigma$] in ras. V. 9. $\tau \delta$ de $\delta \iota$ $T\Sigma$ dest] touriest B. 10. $\delta \sigma \iota \iota \nu$ P. $\tau \delta$] od dro $\tau \tilde{\eta}_S$ P, $\tau \delta$ dro $\tau \tilde{\eta}_S$ AN mg. m. b. 12. $\delta \eta$] om. P. $\mu \delta \sigma \eta$ PBF b, $\mu \delta \sigma \eta S$ φ , e corr. m. 2 V. $\delta \sigma \iota \nu$ P. 13. $\tau \delta$ EK — 14. $\tau \tilde{\varphi}$ A $\tilde{\varphi}$] in ras. F. 13. $\delta \sigma \iota \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \sigma \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \sigma \iota \nu$ $\delta \iota \nu$ Post $\delta \sigma \iota \nu$ Add. $\delta \iota \nu$ $\delta \iota \nu$ Post $\delta \iota \nu$ Pos

[VI, 1] et [id.] EH:ZH=EK:ZK. quare EK medium est proportionale inter AI, ZK. uerum etiam MN medium est proportionale inter AM, NE [prop. LIII lemma]. et AI = AM, ZK = NE. quare etiam MN = EK. uerum $\Delta \Theta = EK$, $\Delta E = MN$ [I, 43]. quare $\Delta K = T\Phi X + NE$. iam quoniam $\Delta K = \Delta M + NE$, quorum $\Delta K = T\Phi X + NE$, erit reliquum $\Delta B = TE$. sed $\Delta E = \Delta N^2$. itaque $\Delta N^2 = \Delta E$. ergo $\Delta E = \Delta N^2$. itaque $\Delta E = \Delta E$. ergo $\Delta E = \Delta E$. apatio $\Delta E = \Delta E$ aequalis est.

Iam dico, ΔN mediae esse apotomen primam. nam quoniam EK rationale est, et $EK = \Delta E$, etiam ΔE rationale est, hoc est $\Delta O \times ON$. demonstrauimus autem, NE medium esse [u. p. 282, 18]. quare ΔE , NE incommensurabilia sunt. est autem

 $A\Xi:N\Xi=AO:ON$

[VI, 1]. quare AO, ON longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. itaque AO, ON mediae sunt potentia tantum commensurabiles spatium rationale comprehendentes. itaque AN mediae apotome est prima [prop. LXXIV]. et est $AN^2 = AB$.

Ergo recta spatio AB aequalis quadrata mediae apotome est prima; quod erat demonstrandum.

XCIII.

Si spatium recta rationali et apotome tertia com-

^{16.} ἐστίν Ρ. τῷ ΝΞ] m. 2 B. ὡς δέ] καὶ ὡς ἄρα B. 17. ἐστίν] om. V. πρὸς τήν FV. ἄρα — 18. μήκει] δυνάμει εἰσὶ μόνον σύμμετροι in ras. V, mg. add. m. rec.: ἄρα μήκει εἰσὶν ἀσύμμετροι τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα σύμμετρα αί ΛΟ, ΟΝ ἄρα. 17. σύμμετροι F. 19. ΛΝ] ΟΝ $^{\rm N}$ ΛΗ F. μέση BFVb. 21. ἡ — χωρίον] om. φ. δυνα-] in spatio 9 litt. F. μέση BFb. 22. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb.

τομῆς τρίτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη μέσης ἀποτομή ἐστι δευτέρα.

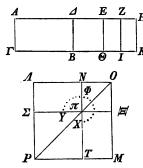
Χωρίον γὰρ τὸ AB περιεχέσθω ὑπὸ ρητῆς τῆς $A\Gamma$ καὶ ἀποτομῆς τρίτης τῆς $A\Delta$ · λέγω, ὅτι ἡ τὸ AB 5 χωρίον δυναμένη μέσης ἀποτομή ἐστι δευτέρα.

"Εστω γαο τη ΑΔ προσαρμόζουσα η ΔΗ αί ΑΗ, Η⊿ ἄρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ οὐδετέρα τῶν ΑΗ, ΗΔ σύμμετρός έστι μήκει τῆ έκκειμένη ζητη τη ΑΓ, ή δε όλη ή ΑΗ της προσαρμο-10 ζούσης της ΔΗ μεζζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη. έπει ούν η ΑΗ της ΗΔ μείζον δύναται τῷ άπὸ συμμέτρου έαυτη, έὰν ἄρα τῷ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβληθη έλλεῖπον είδει τετραγώνω, είς σύμμετρα αὐτὴν διελεί. τετμήσθω 15 οὖν ἡ ΔΗ δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον παρά την ΑΗ παραβεβλήσθω έλλειπον είδει τετραγώνω, καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ. καὶ ἤχθωσαν διὰ τῶν E, Z, H σημείων τη $A\Gamma$ παράλληλοι αί $E\Theta, ZI, HK$. σύμμετροι άρα είσιν αί ΑΖ, ΖΗ σύμμετρον άρα καί 20 τὸ ΑΙ τῶ ΖΚ. καὶ ἐπεὶ αί ΑΖ, ΖΗ σύμμετροί είσι μήκει, καὶ ἡ ΑΗ ἄρα έκατέρα τῶν ΑΖ, ΖΗ σύμμετρός έστι μήκει. όητη δε ή ΑΗ και ασύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει ὅστε καὶ αί ΑΖ, ΖΗ. ἐκάτερον ἄρα τῶν

prehenditur, recta spatio aequalis quadrata mediae apotome est secunda.

Spatium enim AB recta rationali $A\Gamma$ et apotome tertia AA comprehendatur. dico, rectam spatio AB aequalem quadratam mediae apotomen esse secundam.

nam ΔH rectae $A\Delta$ congruens sit. itaque AH, $H\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles,

et neutra rectarum AH, $H\Delta$ rationali propositae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis est, tota autem AH congruentem ΔH excedit quadrato rectae sibi commensurabilis [deff. tert. 3]. quoniam igitur AH^2 excedit ΔH^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, si $\frac{1}{4}\Delta H^2$ aequale rectae AH adplicatur

spatium figura quadrata deficiens, in partes commensurabiles eam dividet [prop. XVII]. iam ΔH in E in duas partes aequales secetur, et quadrato EH^2 aequale rectae AH adplicetur spatium figura quadrata deficiens, et sit $AZ \times ZH$. et per puncta E, Z, H rectae $A\Gamma$ parallelae ducantur $E\Theta, ZI, HK$. itaque AZ, ZH commensurabiles sunt. quare AI, ZK commensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. et quoniam AZ, ZH longitudine commensurabiles sunt, etiam AH utrique AZ, ZH longitudine commensurabilis est [prop. XV]. uerum AH rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine incommensurabilis. quare etiam AZ, ZH [prop. XIII]. itaque utrumque AI, ZK medium est [prop. XX]. rursus quoniam $\Delta E, EH$ longitudine commensurabilis commensurabilis.

ΑΙ, ΖΚ μέσον έστιν. πάλιν, έπεὶ σύμμετρός έστιν ἡ ΔΕ τῆ ΕΗ μήκει, καὶ ἡ ΔΗ ἄρα έκατέρα τῶν ΔΕ, ΕΗ σύμμετρός έστι μήκει. ὁητὴ δὲ ἡ ΗΔ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει ὁητὴ ἄρα καὶ έκατέρα τῶν ΔΕ, ε ΕΗ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει έκάτερον ἄρα τῶν ΔΘ, ΕΚ μέσον ἐστίν. καὶ ἐπεὶ αἱ ΑΗ, ΗΔ δυνάμει μόνον σύμμετροί εἰσιν, ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶ μήκει ἡ ΑΗ τῆ ΗΔ. ἀλλ' ἡ μὲν ΑΗ τῆ ΑΖ σύμμετρός ἐστι μήκει, ἡ δὲ ΔΗ τῆ ΕΗ ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΖ τῆ ΕΗ μήκει. ὡς δὲ ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΕΗ, οῦτως ἐστὶ τὸ ΑΙ πρὸς τὸ ΕΚ. ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΙ τῷ ΕΚ.

Συνεστάτω οὖν τῷ μὲν ΑΙ ἴσον τετράγωνον τὸ ΑΜ, τῷ δὲ ΖΚ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ ΝΕ περὶ τὴν αὐτὴν 15 γωνίαν ὂν τῷ ΛΜ· περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα διάμετρόν ἐστι τὰ ΛΜ, ΝΕ. ἔστω αὐτῶν διάμετρος ἡ ΟΡ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα. ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΕΗ, οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΖΗ. ἀλλ' ὡς 20 μὲν ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΕΗ, οὕτως ἐστὶ τὸ ΑΙ πρὸς τὸ ΕΚ· ὡς δὲ ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἐστὶ τὸ ΕΚ πρὸς τὸ ΖΚ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ΑΙ πρὸς τὸ ΕΚ, οὕτως τὸ ΕΚ πρὸς τὸ ΖΚ· τῶν ἄρα ΑΙ, ΖΚ μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΕΚ. ἔστι δὲ καὶ τῶν ΛΜ, ΝΕ τετρα-25 γώνων μέσον ἀνάλογον τὸ ΜΝ· καὶ ἐστιν ἴσον το μὲν ΑΙ τῷ ΛΜ, τὸ δὲ ΖΚ τῷ ΝΕ΄ καὶ τὸ ΕΚ ἄρα

^{1.} ἐστίν] ἐστί PB V, comp. Fb. ἐστιν] ἐστι V. 3. μήκει] om. B. $\triangle H$ F, $H \triangle$ in ras. V. 4. ἑητή - 5. μήκει] m. 2 B. 5. καὶ ἑκάτερον V. 6. EK] Θ K P. ἐστί B V, comp. Fb. δυνάμεις, c euan., V. 7. εἰσὶ σύμμετροι V. ἐστίν V. μήκει] om. V. 8. AH] H in ras. V, deinde add. μήκει m. 2. $H \triangle$] $\triangle H$ P. ἀλλ' - 9. τῆ EH] mg.

surabiles sunt, etiam ΔH utrique ΔE , EH longitudine commensurabilis est [prop. XV; cfr. p. 283 not.]. uerum $H\Delta$ rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine incommensurabilis. quare etiam utraque ΔE , EH rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine incommensurabilis [prop. XIII]. itaque utrumque $\Delta\Theta$, EK medium est [prop. XX]. et quoniam AH, $H\Delta$ potentia tantum commensurabiles sunt, AH et $H\Delta$ longitudine incommensurabiles sunt; uerum AH, AZ et ΔH , EH longitudine commensurabiles sunt. quare AZ, EH longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. est autem AZ: EH = AI: EK [VI, 1]. ergo AI, EK incommensurabilia sunt [prop. XI].

constructur igitur quadratum $\Delta M = AI$, et auferatur spatio ZK aequale $N\Xi$ in eodem angulo positum, quo ΔM . itaque ΔM , $N\Xi$ circum eandem diametrum posita sunt [VI, 26]. sit OP eorum diametrus, et figura describatur [cfr. uol. I p. 137 not.]. iam quoniam est $AZ \times ZH = EH^2$, erit AZ:EH = EH:ZH [VI, 17]. est autem AZ:EH = AI:EK [VI, 1], et EH:ZH = EK:ZK [id.]. quare etiam AI:EK = EK:ZK. itaque EK medium est proportionale inter AI, ZK. uerum etiam MN medium est proportionale inter quadrata ΔM , ΔM [prop. LIII lemma]. et $\Delta I = \Delta M$,

-1

m. 1 P. 8. Post μέν ras. 1 litt. V. AZ μήπει V. ἐστιν V. 9. μήπει] om. V. ἄρα] supra scr. m. 1 F. 10. AZ] supra scr. Δ b. EH] in ras. V. 11. τό] (pr.) τὸ ἀπὸ τῆς F. τό] τήν b. EK] EA supra scr. K b. ἀσυμμετρον — 12. EK] om. P. 11. ἐστὶ τό] m. 2 F. 13. τῷ] corr. ex τό m. 1 F. τετραγώνων P, sed corr. 15. ὄν] supra scr. m. 1 F. τῷ] τό F. 17. ὑπό] ἀπό b. 22. καὶ ὡς — 23. τὸ ZK] mg. m. 2 B. 23. τὸ ZK] ZK PB.

ἴσον ἐστὶ τῷ MN. ἀλλὰ τὸ μὲν MN ἴσον ἐστὶ τῷ $\Lambda\Xi$, τὸ δὲ EK ἴσον [ἐστὶ] τῷ $\Delta\Theta$ · καὶ ὅλον ἄρα τὸ ΔK ἴσον ἐστὶ τῷ $\Upsilon\Phi X$ γνώμονι καὶ τῷ $N\Xi$. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΔK ἴσον τοὶς ΔM , $N\Xi$ · λοιπὸν ἄρα τὸ ΔB ἴσον δ ἐστὶ τῷ ΣT , τουτέστι τῷ ἀπὸ τῆς ΔN τετραγώνῳ· ἡ ΔN ἄρα δύναται τὸ ΔB χωρίον.

Λέγω, ὅτι ἡ ΛΝ μέσης ἀποτομή ἐστι δευτέρα.

Ἐπεὶ γὰο μέσα ἐδείχθη τὰ ΑΙ, ΖΚ καί ἐστιν ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ, μέσον ἄρα καὶ ἑκάτερον τῶν 10 ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ· μέση ἄρα ἐκατέρα τῶν ΛΟ, ΟΝ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρον ἐστι τὸ ΑΙ τῷ ΖΚ, σύμμετρον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΛΟ τῷ ἀπὸ τῆς ΟΝ. πάλιν, ἐπεὶ ἀσύμμετρον ἐδείχθη τὸ ΑΙ τῷ ΕΚ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΛΜ τῷ ΜΝ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΛΟ 15 τῷ ὑπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ· ὥστε καὶ ἡ ΛΟ ἀσύμμετρός ἐστι μήκει τῆ ΟΝ· αὶ ΛΟ, ΟΝ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μένον σύμμετροι.

Λέγω δή, ὅτι καὶ μέσον περιέχουσιν.

Έπεὶ γὰο μέσον ἐδείχθη τὸ ΕΚ καί ἐστιν ἴσον 20 τῷ ὑπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ, μέσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ "ὅστε αὶ ΛΟ, ΟΝ μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον περιέχουσαι. ἡ ΛΝ ἄρα μέσης ἀποτομή ἐστι δευτέρα καὶ δύναται τὸ ΛΒ χωρίον.

Ή ἄρα τὸ AB χωρίον δυναμένη μέσης ἀποτομή 25 έστι δευτέρα: ὅπερ ἔδει δείξαι.

^{1.} $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \~{o}$ m, rec. P. $\tau \~{o}$] corr. ex $\tau \acute{o}$ m. rec. P. 2. $A\Xi$] $A\Xi$ F. $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \~{o}$ m. rec. P. $\acute{e}\sigma \iota \iota$] P, om. BF Vb. $\tau \~{o}$] corr. ex $\tau \acute{o}$ m. rec. P. Post $\Delta\Theta$ in b adp. : \sim , deinde spatium 1 lin. uacat. 3. $N\Xi$] mut. in NZ m. rec. B. 4. $\ifov \iota$] (prius) m. 2 FV. 5. $\ifov \iota$] $\ifov \iota$] (prius) m. 2 FV. 7. $\ifov \iota$ 6 $\ifov \iota$ 7 $\ifov \iota$ 8 $\ifov \iota$ 9 $\ifov \iota$ 9 $\ifov \iota$ 11. $\ifov \iota$ 9 $\ifov \iota$ 9 $\ifov \iota$ 11. $\ifov \iota$ 9 $\ifov \iota$ 9 $\ifov \iota$ 12. $\ifov \iota$ 9 \ifo

 $ZK = N\Xi$. itaque etiam EK = MN. uerum $MN = A\Xi$ [I, 43], $EK = \Delta\Theta$. quare etiam $\Delta K = T\Phi X + N\Xi$. est autem etiam

$AK = AM + N\Xi$.

itaque reliquum $AB = \Sigma T = \Lambda N^2$. ergo ΛN quadrata spatio ΛB aequalis est.

dico, ΔN mediae apotomen esse secundam. quoniam demonstrauimus, AI, ZK media esse, et $AI = AO^2$, $ZK = ON^2$, etiam utrumque AO^2 , ON^2 medium est. quare utraque AO, ON media est. et quoniam AI, ZK commensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. etiam AO^2 , ON^2 commensurabilia sunt. rursus quoniam demonstrauimus, AI et EK incommensurabilia esse, etiam ΔM et MN, hoc est ΔO^2 et $\Delta O \times ON$, incommensurabilia sunt. quare etiam AO, ON longitudine incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. ergo AO, ON mediae sunt potentia tantum commensurabiles. iam dico, easdem spatium medium comprehendere. nam quoniam demonstrauimus, EK medium esse, et $EK = AO \times ON$, etiam $AO \times ON$ medium quare AO, ON mediae sunt potentia tantum commensurabiles medium comprehendentes, itaque ANmediae apotome est secunda [prop. LXXV]. et spatio AB aequalis est quadrata.

Ergo recta spatio AB aequalis quadrata mediae apotome est secunda; quod erat demonstrandum.

τῶν F. 14. ἐστίν P. MN] NM P. 15. τῷ] corr. ex τό m. 1 F. 16. εἰσίν P. 18. περιέχουσαι V. 19. γάρ] om. Fb, m. 2 B. 20. μέσον — 21. ON (prius)] mg. V. 22. σύμετροι P. AN b. μέση BFV b. 23. ἐστιν P. χωρίον] om. Theon (BFV b). 24. μέση BFV b. 25. ὅπερ ἔδει δεἰξαι] comp. P, om. BFV b.

qδ'.

Έὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ ζητῆς καὶ ἀποτομῆς τετάρτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἐλάσσων ἐστίν.

5 Χωρίον γὰρ τὸ ΑΒ περιεχέσθω ὑπὸ ρητῆς τῆς ΑΓ καὶ ἀποτομῆς τετάρτης τῆς ΑΔ λέγω, ὅτι ἡ τὸ ΑΒ χωρίον δυναμένη ἐλάσσων ἐστίν.

"Εστω γὰο τῆ ΑΔ ποοσαομόζουσα ἡ ΔΗ αί ἄρα ΑΗ, ΗΔ όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ή 10 ΑΗ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη φητη τη ΑΓ μήκει, ή δὲ ὅλη ἡ ΑΗ τῆς προσαρμοζούσης τῆς ΔΗ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ μήκει. ἐπεὶ οὖν ή ΑΗ της ΗΔ μείζον δύναται τῶ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτη μήκει, έὰν ἄρα τῷ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς 15 ΔΗ ίσον παρά την ΑΗ παραβληθη έλλειπον είδει τετραγώνω, είς ἀσύμμετρα αὐτὴν διελεῖ. τετμήσθω οὖν ἡ ΔΗ δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον παρά την ΑΗ παραβεβλήσθω έλλειπον είδει τετραγώνω, καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶ 20 μήκει ή ΑΖ τῆ ΖΗ. ήγθωσαν οὖν διὰ τῶν Ε, Ζ, Η παράλληλοι τατς $A\Gamma$, $B\Delta$ αί $E\Theta$, ZI, HK. ἐπεὶ οὖν δητή έστιν ή ΑΗ καὶ σύμμετοος τῆ ΑΓ μήκει, δητὸν άρα έστιν όλον τὸ ΑΚ. πάλιν, έπει ἀσύμμετρός έστιν ή ΔΗ τῆ ΑΓ μήκει, καί είσιν ἀμφότεραι δηταί, μέσον 25 ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΚ. πάλιν, ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΖ τη ΖΗ μήκει, ἀσύμμετρον ἄρα καὶ τὸ ΑΙ τῶ ΖΚ.

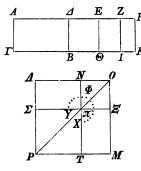
^{2.} tetάρτης ἀποτομῆς V. 4. ἐστί BV, comp. Fb. 5. δητῆς <math>τῆς] corr. ex τῆς m. 2 F, δητῆς V. 6. AΔ] ABΔ b, Δ in ras. m. 1 B. η] supra scr. P. 7. AB] om. Bb, m. 2 V. 8. AΔ] mut. in AB m. 2 F, AB b. 11. ΔΗ] HΔ V. 12. δυναμένη P. συμμέτρου B, corr. m. 2. 15. ἴσον] uέσον φ. 16. ἀσύμμετρον P, σύμμετρα b. διελεῖ μήπει V.

XCIV.

Si spatium recta rationali et apotome quarta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata minor est.

Spatium enim AB rationali $A\Gamma$ et apotome quarta $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio AB aequalem quadratam minorem esse.

sit enim ΔH rectae $A\Delta$ congruens. itaque AH, $H\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles,

et AH rationali propositae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis est, tota autem AH quadrata congruentem ΔH excedit quadrato rectae sibi longitudine incommensurabilis [deff. tert. 4]. iam quoniam AH^2 excedit $H\Delta^2$ quadrato rectae sibi longitudine incommensurabilis, si $\frac{1}{4}\Delta H^2$

aequale rectae AH adplicetur spatium figura quadrata deficiens, in partes incommensurabiles eam dividet [prop. XVIII]. ΔH igitur in E in duas partes aequales secetur, et quadrato EH^2 aequale rectae AH adplicetur spatium figura quadrata deficiens, et sit $AZ \times ZH$. itaque AZ, ZH incommensurabiles sunt. iam per E, Z, H rectis $A\Gamma$, $B\Delta$ parallelae ducantur $E\Theta$, ZI, HK. quoniam igitur AH rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis, AK rationale est. rursus

συνεστάτω οὖν τῷ μὲν ΑΙ ἴσον τετράγωνον τὸ ΑΜ, τῶ δὲ ΖΚ ἴσον ἀφηρήσθω περί τὴν αὐτὴν γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΛΟΜ τὸ ΝΞ. περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα διάμετρόν έστι τὰ ΔΜ, ΝΞ τετράγωνα. Εστω αὐτῶν 5 διάμετρος ή ΟΡ, και καταγεγράφθω τὸ σχημα. ἐπεί οὖν τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ, άνάλογον ἄρα έστιν ώς ή ΑΖ πρός την ΕΗ, οῦτως ή ΕΗ πρός την ΖΗ. άλλ' ώς μεν η ΑΖ πρός την ΕΗ, ουτως έστι τὸ ΑΙ πρὸς τὸ ΕΚ, ώς δὲ ή ΕΗ 10 πρός την ΖΗ, ούτως έστι τὸ ΕΚ πρός τὸ ΖΚ των άρα ΑΙ, ΖΚ μέσον ἀνάλογόν έστι τὸ ΕΚ. ἔστι δὲ καλ τῶν ΛΜ, ΝΞ τετραγώνων μέσον ἀνάλογον τὸ ΜΝ, καί έστιν ίσον τὸ μέν ΑΙ τῷ ΛΜ, τὸ δὲ ΖΚ τῷ ΝΞ: καὶ τὸ EK ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ MN. ἀλλὰ τῷ μὲν EK15 ίσον έστὶ τὸ $\Delta\Theta$, τῶ δὲ MN ίσον έστὶ τὸ $\Delta\Xi$. ὅλον ἄρα τὸ ΔΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ΤΦΧ γνώμονι καὶ τῷ ΝΞ. έπεὶ οὖν ὅλον τὸ ΑΚ ἴσον ἐστὶ τοῖς ΑΜ, ΝΞ τετραγώνοις, ών τὸ ΔΚ ἴσον ἐστὶ τῶ ΥΦΧ γνώμονι καὶ τῶ ΝΞ τετραγώνω, λοιπὸν ἄρα τὸ ΑΒ ἴσον ἐστὶ τῶ 20 ΣΤ, τουτέστι τῶ ἀπὸ τῆς ΛΝ τετραγώνω ἡ ΛΝ ἄρα δύναται τὸ ΑΒ χωρίον.

Λέγω, ὅτι ἡ ΛΝ ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἐλάσσων. Ἐπεὶ γὰο ὁητόν ἐστι τὸ ΑΚ καί ἐστιν ἴσον τοῖς ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ τετράγωνοις, τὸ ἄρα συγκείμενον 25 ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ ὁητόν ἐστιν. πάλιν, ἐπεὶ τὸ ΔΚ μέσον ἐστίν, καί ἐστιν ἴσον τὸ ΔΚ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ, τὸ ἄρα δὶς ὑπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ μέσον

quoniam ΔH , $\Delta \Gamma$ longitudine incommensurabiles sunt, et utraque rationalis est, ΔK medium est [prop. XXI]. rursus quoniam AZ, ZH longitudine incommensurabiles sunt, AI et ZK incommensurabilia sunt [VI, 1; prop. XI]. iam constructur quadratum AM = AI, et spatio ZK aequale auferatur $N\Xi$ in eodem angulo positum AOM. itaque quadrata AM, NZ circum eandem diametrum posita sunt [VI, 26]. sit OP eorum diametrus, et describatur figura [cfr. uol. I p. 137 not.]. iam quoniam $AZ \times ZH = EH^2$, erit AZ: EH = EH: ZH [VI, 17]. est autem AZ: EH= AI:EK, EH:ZH = EK:ZK [VI, 1]. quare EKmedium est proportionale inter AI, ZK. uerum etiam MN medium est proportionale inter quadrata ΛM , $N\Xi$ [prop. LIII lemma], et AI = AM, $ZK = N\Xi$. quare etiam EK = MN, uerum $\Delta\Theta = EK$, $\Delta\Xi = MN$ [I, 43]. itaque $\Delta K = T\Phi X + N\Xi$. iam quoniam est $AK = AM + N\Xi$, quorum $\Delta K = T\Phi X + N\Xi$, erit $AB = \Sigma T = AN^2$. ergo AN quadrata spatio AB aequalis est.

dico, ΔN irrationalem esse minorem, quae uocatur. nam quoniam ΔK rationale est, et $\Delta K = \Delta O^2 + ON^2$, $\Delta O^2 + ON^2$ rationale est. rursus quoniam ΔK medium est, et $\Delta K = 2 \Delta O \times ON$, $2 \Delta O \times ON$ medium est.

10

έστίν. και έπει ἀσύμμετρον έδείχθη το ΑΙ τῷ ΖΚ, ἀσύμμετρον ἄρα και το ἀπο τῆς ΛΟ τετράγωνον τῷ ἀπὸ τῆς ΟΝ τετραγώνῳ. αι ΛΟ, ΟΝ ἄρα δυνάμει είσιν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι το μεν συγκείμενον ἐκ τῶν τ ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων ξητόν, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον. ἡ ΛΝ ἄρα ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη ἐλάσσων και δύναται τὸ ΛΒ χωρίον.

 $^\circ$ Η ἄρα τὸ AB χωρίον δυναμένη ἐλάσσων ἐστίν $^\circ$

Ģε'.

'Εὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ ρητῆς καὶ ἀποτομῆς πέμπτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη [ἡ] μετὰ ρητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

Χωρίον γὰρ τὸ AB περιεχέσθω ὑπὸ ξητῆς τῆς $A\Gamma$ καὶ ἀποτομῆς πέμπτης τῆς $A\Delta$ · λέγω, ὅτι ἡ τὸ AB χωρίον δυναμένη [ἡ] μετὰ ξητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

"Εστω γὰο τῆ ΑΔ ποοσαομόζουσα ἡ ΔΗ αί ἄρα ΑΗ, ΗΔ όηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετοοι, καὶ ἡ 20 ποοσαομόζουσα ἡ ΗΔ σύμμετοός ἐστι μήκει τῆ ἐκκειμένη όητῆ τῆ ΑΓ, ἡ δὲ ὅλη ἡ ΑΗ τῆς ποοσαομοζούσης τῆς ΔΗ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτοου ἑαυτῆ. ἐὰν ἄρα τῷ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβληθῆ ἐλλεῖπον εἰδει τετρα-

^{1.} ἐστί BV b, comp. F. 2. σύμμετουν B, corr. m. 2. ἄρα ἐστί V. τετράγωνον] om. V. 3. ἀσύμμετου είσι δυνάμει V, deinde del. m. 2: διὰ τὸ δεύτερον θεώρημα τοῦ βιβλίου. 6. ΔΗ F. ἀνάλογος P, sed corr. 7. ΔΒ] B corr. ex Γ m. 2 F. 8. ἐστί B. 9. ὅπες ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFV b. 12. ή] (alt.) om. FV b, m. 2 B. 13. ἐστι BV, comp. Fb. 16. ή] om. FV b, m. 2 B. 20. ΗΔ] in ras. m. 1 b, ΔΗ P. μήπει] om. V. 21. ΔΓ μήπει V. 22. συμμέτου B, corr. m. 2.

et quoniam demonstrauimus, AI et ZK incommensurabilia esse, etiam AO^2 , ON^2 incommensurabilia sunt. itaque AO, ON potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum rationalem, duplum autem rectangulum medium. quare AN irrationalis est minor, quae uocatur [prop. LXXVI]. et $AN^2 = AB$.

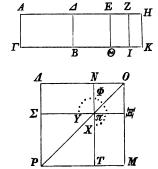
Ergo recta spatio AB aequalis quadrata minor est; quod erat demonstrandum.

XCV.

Si spatium recta rationali et apotome quinta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata recta est cum rationali totum medium efficiens.

Spatium enim AB recta rationali $A\Gamma$ et apotome quinta $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio AB aequalem quadratam rectam esse cum rationali totum medium efficientem.

nam ΔH rectae $A\Delta$ congruens sit. itaque AH, $H\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles,

et congruens $H\Delta$ rationali propositae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis est, tota autem AH quadrata excedit congruentem ΔH quadrato rectae sibi incommensurabilis [deff. tert. 5]. itaque si $\frac{1}{4}\Delta H^2$ aequale rectae AH adplicatur spatium figura quadrata deficiens, in partes incommensurabiles eam diuidet [prop.

XVIII]. ΔH igitur in puncto E in duas partes aequales

γώνω, είς ἀσύμμετρα αὐτὴν διελεί. τετμήσθω οὖν ἡ ΔH δίγα κατὰ τὸ E σημεῖον, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς EHίσον παρά την ΑΗ παραβεβλήσθω έλλειπον είδει τετραγώνω καὶ ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ ἀσύμμετρος 5 ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΖ τῆ ΖΗ μήκει. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός έστιν ή ΑΗ τη ΓΑ μήκει, καί είσιν άμφότεραι όηταί, μέσον άρα έστι τὸ ΑΚ, πάλιν, ἐπεὶ ὁητή ἐστιν ἡ ΔΗ καὶ σύμμετρος τῆ ΑΓ μήκει, δητόν έστι τὸ ΔΚ. συνεστάτω οὖν τῷ μὲν ΑΙ ἴσον τετράγωνον τὸ ΑΜ, 10 τῷ δὲ ΖΚ ἴσον τετράγωνον ἀφηρήσθω τὸ ΝΞ περί την αὐτην γωνίαν την ύπο ΛΟΜ περί την αὐτην άρα διάμετρόν έστι τὰ ΛΜ, ΝΞ τετράγωνα. ἔστω αὐτῶν διάμετρος ή ΟΡ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχημα. όμοίως δη δείξομεν, δτι η ΛΝ δύναται το ΑΒ χωρίον. Λέγω, ὅτι ἡ ΛΝ ἡ μετὰ όητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιούσα έστιν.

'Επεὶ γὰο μέσον ἐδείχθη τὸ ΑΚ καί ἐστιν ἴσον τοῖς ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ, τὸ ἄρα συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ μέσον ἐστίν. πάλιν, ἐπεὶ ὁητόν 20 ἐστι τὸ ΔΚ καί ἐστιν ἴσον τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΛΟ, ΟΝ, καὶ αὐτὸ ὁητόν ἐστιν. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρόν ἐστι τὸ ΑΙ τῷ ΖΚ, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΛΟ τῷ ἀπὸ τῆς ΟΝ· αὶ ΛΟ, ΟΝ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν 25 τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν ὁητόν. ἡ λοιπὴ ἄρα ἡ ΛΝ ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη μετὰ

^{1.} Post διελεῖ del. μήπει V. 3. AH] H e corr. m. 1 V. 4. τό] corr. ex τῷ P. 5. τῇ] supra scr. m. 1 b. Post μήπει add. παὶ ἤχθωσαν διὰ τῶν Ε, Ζ, Η τῇ ΑΓ (A b) παράλληλοι αἱ ΕΘ, ΖΙ, ΗΚ b, mg. FV. 6. ΓΑ] in ras. V, ΑΓ P. 8. Ante σύμμετρος ras. 1 litt. V. ἄρα ἐστί V b, m. 2 F. 9. ἐστάτω b, ἔστω V. 10. τετράγωνον] supra scr. F. τὸ ΝΣ]

secetur, et quadrato EH^2 aequale rectae AH adplicetur spatium figura quadrata deficiens et sit $AZ \times ZH$. itaque AZ, ZH longitudine incommensurabiles sunt. et quoniam AH, ΓA longitudine incommensurabiles, et utraque rationalis est, AK medium est [prop. XXI]. rursus quoniam ΔH rationalis est et rectae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis, ΔK rationale est [prop. XIX]. construatur igitur quadratum AM = AI, et spatio ZK aequale auferatur quadratum $N\Xi$ in eodem angulo AOM positum. itaque quadrata AM, $N\Xi$ circum eandem diametrum posita sunt [VI, 26]. sit OP eorum diametrus, et describatur figura [uol. I p. 137 not.]. eodem igitur modo demonstrabimus, esse $\Delta N^2 = AB$.

dico, ΔN rectam esse cum rationali totum medium efficientem. quoniam enim demonstrauimus, ΔK medium esse, et $\Delta K = \Delta O^2 + ON^2$, $\Delta O^2 + ON^2$ medium est. rursus quoniam ΔK rationale est, et

$$\Delta K = 2 \Lambda O \times ON$$

hoc et ipsum rationale est. et quoniam AI, ZK incommensurabilia sunt, etiam AO^2 , ON^2 incommensurabilia sunt. quare AO, ON potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam, duplum autem rectangulum rationale. itaque reliqua

om. Theon (BFVb). 11. $\dot{v}\pi\dot{o}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ BFb. AOM $\tau\dot{o}$ $N\Xi$ ($M\Xi$ φ) Theon (BFVb). 12. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$] $\epsilon\dot{\epsilon}\sigma\iota$ in ras. m. 2 V. $\tau\dot{\alpha}$] in ras. m. 2 V. AM] A in ras. m. 2 V. 18. $\sigma v\gamma\kappa\epsilon\dot{\mu}\epsilon\nu\sigma v$] om. V. 19. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\epsilon}$ BV, comp. Fb. 21. $\alpha\dot{v}\tau\dot{\epsilon}$ 0 7 $\dot{\sigma}\dot{\delta}$ 3 $\dot{\alpha}\varphi\alpha$ $\dot{v}\pi\dot{\delta}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ AO, ON Theon (BFVb). $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ PBV, comp. Fb. 22. AI] mut. in AE m. 2 F, AE b. 23. ON] (prius) e corr. V. 25. $\dot{\eta}$] om. B. 26. $\kappa\alpha\lambda\sigma\nu\mu\dot{\epsilon}\nu\eta$] $\kappa\alpha$ - supra ser. m. 1 b. $\dot{\eta}$ $\mu\epsilon\tau\dot{\alpha}$ b.

5

φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα· καὶ δύναται τὸ AB χωρίον.

Ή τὸ AB ἄρα χωρίον δυναμένη μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά έστιν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Gg'.

Έὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ φητῆς καὶ ἀποτομῆς ἕκτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

Χωρίον γὰρ τὸ ΑΒ περιεχέσθω ὑπὸ ἡητῆς τῆς ΑΓ 10 καὶ ἀποτομῆς ἔκτης τῆς ΑΔ: λέγω, ὅτι ἡ τὸ ΑΒ χωρίον δυναμένη [ἡ] μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

"Εστω γὰο τῆ ΑΔ ποοσαομόζουσα ἡ ΔΗ αί ἄρα ΑΗ, ΗΔ δηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ 15 οὐδετέρα αὐτῶν σύμμετρός ἐστι τῆ ἐκκειμένη δητῆ τῆ ΑΓ μήκει, ἡ δὲ ὅλη ἡ ΑΗ τῆς προσαρμοζούσης τῆς ΔΗ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. ἐκεὶ οὖν ἡ ΑΗ τῆς ΗΔ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. ἐὰν ἄρα τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ 20 ἀπὸ τῆς ΔΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβληθῆ ἐλλεῖκον εἴδει τετραγώνῷ, εἰς ἀσύμμετρα αὐτὴν διελεῖ. τετμήσθω οὖν ἡ ΔΗ δίχα κατὰ τὸ Ε [σημεῖον], καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον παρὰ τὴν ΑΗ παραβεβλήσθω ἐλλεῖκον εἴδει

AN irrationalis est cum rationali totum medium efficiens, quae uocatur [prop. LXXVII]. et $AN^2 = AB$.

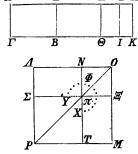
Ergo recta spatio AB aequalis quadrata recta cum rationali totum medium efficiens est; quod erat demonstrandum.

XCVI.

Si spatium recta rationali et sexta apotome comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata recta est cum medio totum medium efficiens.

Spatium enim AB rationali $A\Gamma$ et sexta apotome $A\Delta$ comprehendatur. dico, rectam spatio AB aequalem quadratam rectam esse cum medio totum medium efficientem.

nam ΔH rectae $A\Delta$ congruens sit. itaque AH, $H\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles,

E Z H et neutra earum rationali propositae $A\Gamma$ longitudine commensurabilis est, tota autem AH congruentem ΔH quadrata excedit quadrato rectae sibi longitudine incommensurabilis [deff. tert. 6]. iam quoniam AH^2 excedit $H\Delta^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis longitudine, si $\frac{1}{4}\Delta H^2$ aequale

rectae AH adplicatur spatium figura quadrata deficiens, in partes incommensurabiles eam dividet [prop. XVIII]. ΔH igitur in puncto E in duas partes aequales secetur, et quadrato EH^2 aequale rectae AH adplicatur

βαλλόμενον F, παραβάλλωμεν V b. 22. σημείον] om. P. τ $\tilde{\phi}$] τό F. 23. ἴσον] om. V. ἴσον έλλεῖπον V.

τετραγώνω, καὶ έστω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΖΗ ἀσύμμετρος άρα έστιν ή ΑΖ τῆ ΖΗ μήκει. ώς δὲ ή ΑΖ πρὸς την ΖΗ, ουτως έστι το ΑΙ πρός το ΖΚ ασύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΙ τῷ ΖΚ. καὶ ἐπεὶ αί ΑΗ, ΑΓ ὁηταί 5 είσι δυνάμει μόνον σύμμετοοι, μέσον έστὶ τὸ ΑΚ. πάλιν, έπεὶ αί ΑΓ, ΔΗ φηταί είσι καὶ ἀσύμμετοοι μήκει, μέσον έστὶ καὶ τὸ ΔK . ἐπεὶ οὖν αί AH, $H\Delta$ δυνάμει μόνον σύμμετροί είσιν, ἀσύμμετρος ἄρα έστλν $\dot{\eta}$ AH τη HΔ μήκει. ώς δὲ $\dot{\eta}$ AH πρὸς τὴν HΔ, 10 ουτως έστι τὸ ΑΚ πρὸς τὸ ΚΔ άσύμμετρον άρα έστl τὸ AK τῷ $K extstyle \Delta$. συνεστάτω οὖν τῷ μεν AIίσον τετράγωνον τὸ ΛΜ, τῷ δὲ ΖΚ ίσον ἀφηρήσθω περί την αὐτην γωνίαν τὸ ΝΕ: περί την αὐτην ἄρα διάμετρον έστι τὰ ΛΜ, ΝΕ τετράγωνα. Εστω αὐτῶν 15 διάμετρος ή Ο Ρ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχημα. δμοίως δή τοις ἐπάνω δείξομεν, ὅτι ἡ ΛΝ δύναται τὸ ΛΒ χωρίον.

Aέγω, ὅτι ἡ AN [ή] μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά έστιν.

^{1.} ἀσύμμετρον P, corr. m. 1. 2. ZH] HZ F. 3. AI] ἀπὸ AI F. 4. ἐστίν P. AI] corr. ex AΓ m. rec. P. 5. AK] corr. ex ΔΚ m. rec. P. 6. πάλιν — 7. ΔΚ] om. P. 10. ΚΔ] ΔΚ V. 11. ΚΔ] corr. ex ΔΚ V. 12. ἀφηρήσθω

spatium figura quadrata deficiens, et sit $AZ \times ZH$. itaque AZ, ZH longitudine incommensurabiles sunt. est autem AZ:ZH = AI:ZK [VI, 1]. itaque AI, ZK incommensurabilia sunt [prop. XI]. et quoniam AH, $A\Gamma$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles, AK medium est [prop. XXI]. rursus quoniam $A\Gamma$, ΔH rationales sunt et longitudine incommensurabiles, etiam ΔK medium est [id.]. quoniam igitur AH, $H\Delta$ potentia tantum commensurabiles sunt, AHet H 2 longitudine incommensurabiles sunt. est autem $AH: H\Delta = AK: K\Delta$ [VI, 1]. itaque $AK, K\Delta$ incommensurabilia sunt [prop. XI]. constructur igitur quadratum $\Delta M = \Delta I$, et spatio ZK aequale auferatur $N\Xi$ in eodem angulo positum. itaque quadrata ΛM , NE circum eandem diametrum posita sunt [VI, 26]. sit OP eorum diametrus, et describatur figura [uol. I p. 137 not.]. eodem igitur modo, quo supra, demonstrabimus, esse $AN^2 = AB$.

dico, ΔN rectam esse cum medio totum medium efficientem. nam quoniam demonstrauimus, ΔK medium esse, et $\Delta K = \Delta O^2 + ON^2$, $\Delta O^2 + ON^2$ medium est. rursus quoniam demonstrauimus ΔK medium esse, et $\Delta K = 2\Delta O \times ON$, etiam $2\Delta O \times ON$ medium est. et quoniam demonstrauimus, ΔK et ΔK incommensurabilia esse, etiam $\Delta O^2 + ON^2$ et $2\Delta O \times ON$ incommensurabilia sunt. et quoniam ΔI , ΔK incom-

τὸ N Ξ V. 13. περί — γωνίαν] om. Fb, mg. m. 2 B. αὐτήν (prius) αὐτήν τὴν ὑπὸ ΛOM V. τὸ N Ξ] om. V. 14. ἐστι] εἰσι V. τετράγωνα] om. V. 16. δύναται — 18. ΛN] mg. m. 2 V. 18. ἡ] (alt.) om. P. 20. ἴσον] m. 2 F. 22. ἐστί PBV b, comp. F. 24. ἐστί PBV, comp. Fb. 26. ἄρα] om. BFV b.

10

ΑΙ τῷ ΖΚ, ἀσύμμετοον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΛΟ τῷ ἀπὸ τῆς ΟΝ· αἱ ΛΟ, ΟΝ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ τὸ δὶς ὑπ' αὐτῶν μέσον ἔτι τε τὰ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα ἀσύμμετρα τῷ δὶς ὑπ' αὐτῶν. ἡ ἄρα ΛΝ ἄλογός ἐστιν ἡ καλουμένη μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα· καὶ δύναται τὸ ΑΒ γωρίον.

Ή ἄρα τὸ χωρίον δυναμένη μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά έστιν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

9ξ′.

Το ἀπὸ ἀποτομῆς παρὰ ǫητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν πρώτην.

"Εστω ἀποτομὴ ἡ ΑΒ, ǫητὴ δὲ ἡ ΓΔ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΕ 15 πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΖ λέγω, ὅτι ἡ ΓΖ ἀποτομή ἐστι πρώτη.

"Εστω γὰο τῆ ΑΒ προσαρμόζουσα ἡ ΒΗ· αί ἄρα ΑΗ, ΗΒ ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω 20 τὸ ΓΘ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΒΗ τὸ ΚΛ. ὅλον ἄρα τὸ ΓΛ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ· ὧν τὸ ΓΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΖΛ ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. τετμήσθω ἡ ΖΜ δίχα κατὰ τὸ Ν σημεῖον, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ Ν τῆ ΓΔ 25 παράλληλος ἡ ΝΞ· ἐκάτερον ἄρα τῶν ΖΞ, ΛΝ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. καὶ ἐπεὶ τὰ ἀπὸ

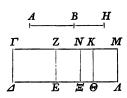
mensurabilia sunt, etiam AO^2 , ON^2 incommensurabilia itaque AO, ON potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam et duplum rectangulum medium et praeterea quadrata et duplum rectangulum incommensurabilia. itaque AN irrationalis est cum medio totum medium efficiens, quae uocatur [prop. LXXVIII]. et $AN^2 = AB$.

Ergo recta spatio illo aequalis quadrata recta est cum medio totum medium efficiens; quod erat demonstrandum.

XCVII.

Quadratum apotomes rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen primam.

Sit AB apotome, $\Gamma \Delta$ autem rationalis, et quadrato AB^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicator ΓE latitudinem efficiens ΓZ . dico, ΓZ primam esse apotomen.

nam BH rectae AB congruens sit. itaque AH, HB rationales sunt Z NK M potentia tantum commensurabiles [prop. LXXIII]. et rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur $\Gamma\Theta = AH^2$, $KA = BH^2$. itaque totum $\Gamma A = AH^2 + HB^2$.

quorum $\Gamma E = AB^2$. itaque reliquum $ZA = 2AH \times HB$ [II, 7]. iam ZM in puncto N in duas partes aequales secetur, et per N rectae $\Gamma \triangle$ parallela ducatur $N \Xi$. itaque $Z\Xi = AN = AH \times HB$. et quoniam $AH^2 + HB^2$

20

^{12.} ποεί P, corr. m. 1. 17. AB] B in ras. V. BH] HB e corr. V. 19. AH] corr. ex $A\Delta$ m. 1 F. 22. $Z\Lambda$] ΛZ P. 23. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. P. 25. $Z\Xi$] ΞZ F. ΛN] corr. ex $N\Lambda$ V. 26. τῷ ἄπαξ ὑπό V.

των ΑΗ, ΗΒ όπτά έστιν, καί έστι τοῖς ἀπὸ των ΑΗ. ΗΒ ἴσον τὸ ΔΜ, ὁητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΜ. καὶ παρὰ δητην την ΓΔ παραβέβληται πλάτος ποιούν την ΓΜ. όητη ἄρα έστιν ή ΓΜ και σύμμετρος τη ΓΔ μήκει. 5 πάλιν, έπεὶ μέσον έστι τὸ δίς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, καὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον τὸ ΖΛ, μέσον ἄρα τὸ Ζ Λ. καὶ παρὰ δητὴν τὴν Γ Δ παράκειται πλάτος ποιοῦν ΓΔ μήκει. καὶ έπεὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ δητά 10 έστιν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον, ἀσύμμετρα άρα έστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. καὶ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΛ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τὸ ΖΛ ἀσύμμετρον αρα έστὶ τὸ ΔΜ τῷ ZΛ. ὡς δὲ τὸ ΔΜ πρὸς τὸ 15 ΖΛ, ούτως έστιν ή ΓΜ πρός την ΖΜ. ἀσύμμετρος άρα έστιν ή ΓΜ τη ΖΜ μήκει. καί είσιν άμφότεραι δηταί· αί ἄρα ΓΜ, ΜΖ δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ή ΓΖ ἄρα ἀποτομή ἐστιν.

Λέγω δή, ὅτι καὶ πρώτη.

rationale est, et $\Delta M = AH^2 + HB^2$, ΔM rationale est. et rectae rationali $\Gamma \Delta$ adplicatum est latitudinem efficiens ΓM . itaque ΓM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis [prop. XX]. rursus quoniam medium est $2AH \times HB$, et $ZA = 2AH \times HB$, ZA medium est. et rectae rationali $\Gamma \Delta$ adplicatum est latitudinem efficiens ZM. itaque ZM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $AH^2 + HB^2$ rationale est, $2AH \times HB$ autem medium, $AH^2 + HB^2$ et $2AH \times HB$ incommensurabilia sunt. et

 $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$, $Z\Lambda = 2$ $AH \times HB$. itaque ΔM , $Z\Lambda$ incommensurabilia sunt. est autem $\Delta M : Z\Lambda = \Gamma M : ZM$ [VI, 1]. itaque ΓM , ZM longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque ΓM , MZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΓZ apotome est [prop. LXXIII].

iam dico, eandem primam esse. quoniam enim $AH \times HB$ medium est proportionale inter AH^2 et HB^2 [prop. XXI lemma], et $\Gamma\Theta = AH^2$, $KA = BH^2$, $NA = AH \times HB$, erit etiam NA medium proportionale inter $\Gamma\Theta$, KA. quare $\Gamma\Theta: NA = NA: KA$. est autem $\Gamma\Theta: NA = \Gamma K: NM$ et NA: KA = NM: KM [VI, 1]. itaque $\Gamma K \times KM = MN^2$ [VI, 17] = $\frac{1}{4}$ ZM^2 .

om. BFVb. 13. HB] corr. ex AB m. 1 b, HB loov V. 15. $\tau \dot{\eta} \nu$] om. B. 18. $\dot{\epsilon} \sigma \tau_i$ BVb, comp. F. 21. $\dot{\epsilon} \sigma \tau_i$] (alt.) $\dot{\epsilon} \sigma \tau_i \nu$ P. $\tau \dot{\omega}$] corr. ex $\tau \dot{\omega}$ m. 1 F. 22. $\tau \dot{\omega}$ dè $\dot{\nu} \dot{\tau} \dot{\omega} \nu$ AH, HB loov $\tau \dot{\omega}$ NA, $\tau \dot{\omega}$ dè $\dot{\alpha} \dot{\tau} \dot{\omega} \dot{\tau} \dot{\eta} \dot{\tau}$ BH loov $\tau \dot{\omega}$ KA: nal ntl. Theon (BFVb). 24. \dot{N} A] e corr. V. $\dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{\nu} \nu$ — 25. $\pi \dot{\varphi} \dot{\varphi} \dot{\tau} \dot{\omega}$ NA] mg. m. 1 P. 25. NA] corr. ex $\dot{\Lambda} \dot{N}$ V. $\dot{\varepsilon} \sigma \tau \dot{\nu} \nu$ — 26. NA] mg. m. 2 B. 26. NA] corr. ex $\dot{\Lambda} \dot{N}$ V. $\dot{\varepsilon} \sigma \tau \dot{\nu} \dot{\nu}$] m. 2 F. $\dot{\eta}$] ras. 1 litt. b.

τὴν ΝΜ· ὡς δὲ τὸ ΝΛ ποὸς τὸ ΚΛ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΝΜ ποὸς τὴν ΚΜ· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΚ, ΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΝΜ, τουτέστι τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ ἀπὶ τῆς ΖΜ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρον ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΗΒ, σύμμετρον [ἐστι] καὶ τὸ ΓΘ τῷ ΚΛ. ὡς δὲ τὸ ΓΘ ποὸς τὸ ΚΛ, οῦτως ἡ ΓΚ πρὸς τὴν ΚΜ· σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΚ τῆ ΚΜ. ἐπεὶ οὖν δύο εὐθεῖαι ἄνισοι εἰσιν αί ΓΜ, ΜΖ, καὶ τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΜ ἴσον παρὰ τὴν 10 ΓΜ παραβέβληται ἐλλεῖπον εἴδει τετραγώνῳ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΚ, ΚΜ, καὶ ἐστι σύμμετρος ἡ ΓΚ τῆ ΚΜ, ἡ ἄρα ΓΜ τῆς ΜΖ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ μήκει. καί ἐστιν ἡ ΓΜ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ἡητῆ τῆ ΓΔ μήκει ἡ ἄρα ΓΖ ἀποτομή ἐστι πρώτη.

Τὸ ἄρα ἀπὸ ἀποτομῆς παρὰ ζητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν πρώτην ὅπερ ἔδει δείξαι.

Gη'.

Τὸ ἀπὸ μέσης ἀποτομῆς ποώτης παρὰ φητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν δευ-20 τέραν.

"Εστω μέσης ἀποτομὴ πρώτη ή AB, ξητὴ δὲ ἡ $\Gamma Δ$, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB ἴσον παρὰ τὴν $\Gamma Δ$ παραβεβλήσθω τὸ ΓE πλάτος ποιοῦν τὴν ΓZ λέγω, ὅτι ἡ ΓZ ἀποτομή ἐστι δευτέρα.

25 "Εστω γὰο τῆ ΑΒ ποοσαομόζουσα ἡ ΒΗ· αί ἄρα ΑΗ, ΗΒ μέσαι είσὶ δυνάμει μόνον σύμμετοοι όητὸν περιέχουσαι. καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον παρὰ τὴν

^{1.} $\dot{\omega}_S$ δέ — 2. KM] om. F, uidetur fuisse in mg. 2. Post prius KM add. $\kappa \alpha i$ $\dot{\omega}_S$ αρα $\dot{\eta}$ ΓK πρὸς την NM (MN F), οῦτως $\dot{\eta}$

et quoniam AH^2 , HB^2 commensurabilia sunt, etiam $\Gamma\Theta$, KA commensurabilia sunt. est autem

$\Gamma\Theta: K \Lambda = \Gamma K: KM$

[VI, 1]. itaque ΓK , KM commensurabiles sunt [prop. XI]. iam quoniam sunt duae rectae inaequales ΓM , MZ, et $\frac{1}{4} ZM^2$ aequale spatium rectae ΓM adplicatum est $\Gamma K \times KM$ figura quadrata deficiens, et ΓK , KM commensurabiles sunt, ΓM^2 excedit MZ^2 quadrato rectae sibi commensurabilis longitudine [prop. XVII]. et ΓM rationali propositae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis est. itaque ΓZ apotome est prima [deff. tert. 1].

Ergo quadratum apotomes rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen primam; quod erat demonstrandum.

XCVIII.

Quadratum mediae apotomes primae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen secundam.

Sit AB mediae apotome prima, $\Gamma \Delta$ autem rationalis, et quadrato AB^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicatur ΓE latitudinem efficiens ΓZ . dico, ΓZ apotomen esse secundam.

nam BH rectae AB congruens sit. itaque AH, HB mediae sunt potentia tantum commensurabiles

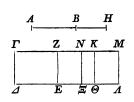
NM πρὸς τὴν KM FV b. 3. τουτέστιν P. 4. σύμμετρος P, corr. m. rec. ἐστιν P. 5. ἑστι] om. P. 11. ἐστιν P. ἀσύμμετρος F. 12. ΓM] $M\Gamma$ e corr. V; KM supra scr. Γ b. MZ] ZM F. ἀσυμμέτρον b, ά- add. m. 2 F. 15. παρὰ ἑητήν] om. V. 16. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFV b. 21. μέση BFV b. 22. Post παρὰ del. ἑη m. 1 P. $\Gamma \Delta$] ΓM F. 23. ΓE] corr. ex $\Gamma \Theta$ m. rec. P. 25. BH] corr. ex ZH m. 2 V. α ί ἄρα] ἄρα ἡ F. 26. εἰσίν B.

ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΚ, τῶ δὲ ἀπὸ τῆς ΗΒ ἴσον το ΚΛ πλάτος ποιοῦν τὴν KM δλον ἄρα τὸ $\Gamma \Lambda$ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΛH , HB· μέσον ἄρα καὶ τὸ $\Gamma \Lambda$. καὶ παρὰ ὁητὴν τὴν $\Gamma \Delta$ 5 παράκειται πλάτος ποιούν την ΓΜ οητή ἄρα έστιν ή ΓΜ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΓΔ μήκει. καὶ ἐπεὶ τὸ ΓΛ ίσον έστι τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, ὧν τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ΓΕ, λοιπὸν ἄρα τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ΖΛ. ὁητὸν δέ [ἐστι] τὸ δὶς ὑπὸ 10 των ΑΗ, ΗΒ΄ φητὸν ἄρα τὸ ΖΛ. καὶ παρὰ φητὴν την ΖΕ παράκειται πλάτος ποιοῦν την ΖΜ. όητη ἄρα έστι και ή ΖΜ και σύμμετρος τη ΓΔ μήκει. έπει οὖν τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, τουτέστι τὸ ΓΛ, μέσον έστίν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, τουτέστι τὸ ΖΑ, 15 όητόν, ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓΛ τῷ ΖΛ. ὡς δὲ τὸ ΓΛ πρὸς τὸ ΖΛ, οὕτως ἐστὶν ἡ ΓΜ πρὸς τὴν ΖΜ: άσύμμετρος άρα ή ΓΜ τη ΖΜ μήκει. καί είσιν άμφότεραι δηταί αι άρα ΓΜ, ΜΖ δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετοοι ή ΓΖ ἄρα ἀποτομή ἐστιν.

20 Λέγω δή, ὅτι καὶ δευτέρα.

Τετμήσθω γὰρ ἡ ZM δίχα κατὰ τὸ N, καὶ ἥχθω διὰ τοῦ N τῆ $\Gamma \triangle$ παράλληλος ἡ $N\Xi$ έκάτερον ᾶρα τῶν $Z\Xi$, NA ἴσον έστὶ τῷ ὑπὸ τῶν AH, HB. καὶ ἐπεὶ τῶν ἀπὸ τῶν AH, HB τετραγώνων μέσον ἀνά-

^{1.} τὸ ἄρα βεβλήσθω φ. τὸ ΓΘ] om. V, supra est ras. ΓΚ] ΓΚ τὸ ΓΘ V. 3. ΓΛ] ΓΔ b. 4. Post HB add. καί έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΛΗ, HB μέσα καὶ ἴσα τῷ ΓΛ V. 5. ξητή] -τή in ras. P. 6. ἡ ΓΜ καί] m. 2 F. 8. ἐστὶ τῷ ΓΕ] τῷ ΓΕ ὧν φ. 9. ἐστὶ οm. P. 10. ἄρα] ἐστι καί ∇, supra add. ἄρα m. 2; ἄρα καί Ϝ? (καί φ). 12. ἐστίν Β. 14. ἐστί PBFV, comp. b. HB ξητόν V. ZΛ] ΓΛ, supra scr. Z, b. 15. ξητόν] om. V. ἄρα] m. 2 F. 16. πρὸς τό] τῷ B, corr. m. 2. ἐστίν] om. V. 17. ἀσύμμετρος — ZΜ]

spatium rationale comprehendentes [prop. LXXIV]. et quadrato AH^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur $\Gamma \Theta$ latitudinem efficiens ΓK , quadrato autem HB^2 aequale $K\Delta$ latitudinem efficiens KM.

quare totum $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$. quare etiam $\Gamma \Lambda$ medium est. et rectae rationali $\Gamma \Delta$ adplicatum est latitudinem efficiens ΓM , itaque ΓM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam est

$$\Gamma \Lambda = \Lambda H^2 + HB^2,$$

quorum $AB^2 = \Gamma E$, erit reliquum $2AH \times HB = ZA$ [II, 7]. uerum $2AH \times HB$ rationale est. itaque ZA rationale est. et rectae rationali ZE adplicatum est latitudinem efficiens ZM. itaque etiam ZM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis [prop. XX]. quoniam igitur $AH^2 + HB^2$, hoc est ΓA , medium est, et $2AH \times HB$, hoc est ZA, rationale, ΓA et ZA incommensurabilia sunt. est autem

$\Gamma \Lambda : Z \Lambda = \Gamma M : Z M$

[VI, 1]. itaque ΓM , ZM longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque ΓM , MZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΓZ apotome est [prop. LXXIII].

iam dico, eandem secundam esse. ZM enim in N in duas partes aequales secetur, et per N rectae $\Gamma\Delta$ parallela ducatur $N\Xi$. itaque $Z\Xi = NA = AH \times HB$.

mg. m. 2 B. 18. ἄφα] φ, post MZ hab. F. 19. ἐστι BVb, comp. F. 20. ὅτι ἐστί Vb. δευτέφα ἐστίν B. 23. ΖΞ] Z in ras. B. 24. ἐπεί] ἔτι B (supra est ras.).

25

λογόν έστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, καί έστιν ἴσον τὸ μεν από της ΑΗ τω ΓΘ, το δε ύπο των ΑΗ, ΗΒ $\tau \tilde{\omega} N \Lambda$, $\tau \delta$ $\delta \epsilon$ $\dot{\alpha} \pi \delta$ $\tau \tilde{\eta} \epsilon B H \tau \tilde{\omega} K \Lambda$, $\kappa \alpha \ell$ $\tau \tilde{\omega} \nu \Gamma \Theta$, ΚΛ ἄρα μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΝΛ ἔστιν ἄρα ὡς 5 τὸ $\Gamma\Theta$ πρὸς τὸ $N\Lambda$, οὕτως τὸ $N\Lambda$ πρὸς τὸ $K\Lambda$. άλλ' ώς μεν τὸ ΓΘ πρὸς τὸ ΝΛ, οῦτως έστιν ή ΓΚ πρὸς τὴν ΝΜ, ὡς δὲ τὸ ΝΛ πρὸς τὸ ΚΛ, οὕτως έστιν ή ΝΜ πρός την ΜΚ. ώς ἄρα ή ΓΚ πρός την ΝΜ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΝΜ πρὸς τὴν ΚΜ τὸ ἄρα ὑπὸ 10 τῶν ΓΚ, ΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΝΜ, τουτέστι τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΜ [καὶ ἐπεὶ σύμμετρόν έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΗ, σύμμετρόν έστι καὶ τὸ ΓΘ τῷ ΚΛ, τουτέστιν ἡ ΓΚ τῆ ΚΜ]. έπει ούν δύο εὐθεῖαι ἄνισοί είσιν αί ΓΜ, ΜΖ, και 15 τῷ τετάρτφ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΜΖ ἴσον παρὰ τὴν μείζονα την ΓΜ παραβέβληται έλλειπον είδει τετραγώνω τὸ ὑπὸ τῶν ΓΚ, ΚΜ καὶ εἰς σύμμετρα αὐτην διαιρεί, ή άρα ΓΜ της ΜΖ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη μήκει. καί έστιν ή προσαρμόζουσα 20 $\dot{\eta}$ ZM σύμμετρος μήχει τη έχχειμένη δητή τη $\Gamma \Delta$. $\dot{\eta}$ άρα ΓΖ ἀποτομή ἐστι δευτέρα.

Τὸ ἄρα ἀπὸ μέσης ἀποτομῆς πρώτης παρὰ ξητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν δευτέραν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

વ∂'.

Τὸ ἀπὸ μέσης ἀποτομῆς δευτέρας παρὰ ξητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν τρίτην.

^{1.} $\hat{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] $\hat{\epsilon}\sigma\tau\iota$ V. $\hat{\epsilon}\sigma\upsilon$] supra scr. m. 1 V. 2. $\tau\tilde{\varphi}$] in ras. V. 3. $\tau\tilde{\varphi}$] $\tau\tilde{\omega}\nu$ mut. in $\tau\tilde{\phi}$ m. 1 V. $\tau\tilde{\phi}$] $\tilde{\tau}\tilde{\varphi}$ P. $\tau\tilde{\varphi}$] $\tau\tilde{\phi}$ PV. $\tau\tilde{\omega}\nu$] $\tau\tilde{\varphi}$ b. 5. $\tau\tilde{\phi}$ NA] (alt.) mg. m. 2 F. $\tau\tilde{\varphi}$ 0 KA] $\tau\tilde{\phi}$ NA $\tau\tilde{\phi}$. Deinde del. m. 1: $\tilde{\alpha}\lambda\lambda$ $\tilde{\omega}$ 5 μ 2 ν 7 $\tau\tilde{\phi}$ $\tau\tilde{\phi}$

et quoniam $AH \times HB$ medium est proportionale inter AH^2 et HB^2 [prop. XXI lemma], et $AH^2 = \Gamma \Theta$, $AH \times HB = NA$, $BH^2 = KA$, etiam NA medium est proportionale inter $\Gamma\Theta$, KA. itaque erit $\Gamma\Theta: NA = NA: KA$, werum $\Gamma\Theta: NA = \Gamma K: NM$, NA:KA = NM:MK [VI,1], quare $\Gamma K:NM = NM:KM$. itaque $\Gamma K \times KM = NM^2$ [VI, 17], hoc est $= \frac{1}{4}ZM^2$. iam quoniam sunt duae rectae inaequales ΓM , MZ, et $\frac{1}{2}MZ^2$ aequale maiori ΓM adplicatum est spatium $\Gamma K \times KM$ figura quadrata deficiens et eam in partes commensurabiles 1) dividit, ΓM^2 excedit MZ^2 quadrato rectae sibi commensurabilis longitudine [prop. XVII]. et congruens ZM rationali propositae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis est. itaque ΓZ apotome est secunda [deff. tert. 2].

Ergo quadratum mediae apotomes primae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen secundam; quod erat demonstrandum.

IC.

Quadratum mediae apotomes secundae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen tertiam.

¹⁾ Nam AH^2 et BH^2 commensurabilia sunt, et $AH^2:BH^2=\Gamma\Theta:KA=\Gamma K:KM$ [VI, 1]; tum u prop. XI.

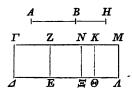
"Εστω μέσης ἀποτομὴ δευτέρα ἡ AB, ὁητὴ δὲ ἡ $\Gamma \Delta$, καὶ τῷ ἀπο τῆς AB ἴσον παρὰ τὴν $\Gamma \Delta$ παραβεβλήσθω τὸ ΓE πλάτος ποιοῦν τὴν ΓZ . λέγω, ὅτι ἡ ΓZ ἀποτομή ἐστι τρίτη.

5 Εστω γαο τη ΑΒ προσαρμόζουσα ή ΒΗ αι άρα ΑΗ, ΗΒ μέσαι είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσον περιέγουσαι. καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον παρὰ τὴν . Γ Δπαραβεβλήσθω τὸ ΓΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΚ. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΒΗ ἴσον παρὰ τὴν ΚΘ παραβεβλήσθω 10 τὸ ΚΛ πλάτος ποιοῦν τὴν ΚΜ. ὅλον ἄρα τὸ ΓΛ ἴσον έστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ [καί έστι μέσα τὰ ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ]· μέσον ἄρα καὶ τὸ ΓΛ. καὶ παρὰ δητὴν την ΓΔ παραβέβληται πλάτος ποιούν την ΓΜ. δητή ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΜ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΓΔ μήκει. καὶ 15 έπεὶ ὅλον τὸ $\Gamma \Lambda$ ἴσον έστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν AH, HB, ών τὸ ΓΕ ἴσον ἐστὶ τῶ ἀπὸ τῆς ΑΒ, λοιπὸν ἄρα τὸ ΑΖ ίσον έστὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. τετμήσθω οὖν ή ΖΜ δίχα κατὰ τὸ Ν σημεΐον, καὶ τῆ ΓΔ παράλληλος ήχθω ή ΝΞ εκάτερον ἄρα τῶν ΖΞ, ΝΑ ἴσον 20 έστι τῷ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. μέσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ' μέσον ἄρα έστι και το Ζ Λ. και παρά δητήν την ΕΖ παράκειται πλάτος ποιούν την ΖΜ. φητή ἄρα καὶ ἡ ΖΜ καὶ ἀσύμμετρος τῆ Γ⊿ μήκει. καὶ έπει αί ΑΗ, ΗΒ δυνάμει μόνον είσι σύμμετροι, ἀσύμ-25 μετρος ἄρα [έστλ] μήκει ἡ ΑΗ τῆ ΗΒ. ἀσύμμετρον άρα έστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΗ τῶ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. άλλὰ τῶ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ σύμμετρά ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν

^{1.} $\mu\acute{e}\sigma\eta$ BV. $\delta \epsilon vr\acute{e}\rho\alpha$] in ras. V. 4. $\tau \rho l\tau\eta$ $\acute{e}\sigma\tau l\nu$ BFVb. 9. $K\Theta$] corr. ex $\Gamma\Theta$ V. 10. KM] corr. ex KA m. 1 F. $\Gamma\Lambda$] corr. ex $K\Lambda$ V. 11. $\pi\alpha l$ — 12. HB] om. FVb, m. 2 B. 13. $\ell\eta\tau\acute{o}\nu$ P. 17. ΛZ] corr. ex $Z\Lambda$ V. 21.

Sit AB mediae apotome secunda, $\Gamma \Delta$ autem rationalis, et quadrato AB^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicatur ΓE latitudinem efficiens ΓZ . dico, ΓZ apotomen tertiam esse.

nam BH rectae AB congruens sit. itaque AH, HB mediae sunt potentia tantum commensurabiles spatium

medium comprehendentes [prop. LXXV]. et quadrato AH^2 ae-NKM quale rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur $\Gamma \Theta$ latitudinem efficiens ΓK , quadrato
autem BH^2 aequale rectae $K\Theta$ adplicetur $K\Delta$ latitudinem effi-

ciens KM. itaque totum $\Gamma A = AH^2 + HB^2$. $AH^2 + HB^2$ medium est. itaque etiam $\Gamma \Lambda$ medium est. et rationali \(\mathcal{\Gamma} \) adplicatum est latitudinem efficiens ΓM . quare ΓM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam est $\Gamma A = AH^2 + HB^2$, quorum $\Gamma E = AB^2$, erit reliquum $AZ = 2 AH \times HB$ [II, 7]. iam ZM in puncto N in duas partes aequales secetur, et rectae \(\Gamma \sim \text{parallela ducatur \(\bar{N} \bar{\bar{\pi}} \). itaque $Z\Xi = NA = AH \times HB$. uerum $AH \times HB$ medium est. itaque etiam Z1 medium est. et rectae rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens ZM. quare ZM rationalis est et rectae Γ⊿ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam AH, HB potentia tantum commensurabiles sunt, AH et HB longitudine incommensurabiles sunt. quare etiam AH^2 et $AH \times HB$ incommensurabilia sunt [prop. XXI lemma, prop. XI].

 $Z\Lambda$] corr. ex $Z\Delta$ m. rec. P, mut. in ΛZ V. 23. $\times \alpha \ell$] (primum) $\ell \sigma \tau \iota \nu$ V. 25. $\ell \sigma \iota \ell$] om. P. ΛH] H in ras. V. $\tau \tilde{\eta}$] om. b.

ΑΗ, ΗΒ, τῷ δὲ ὑπο τῶν ΑΗ, ΗΒ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἀσύμμετρα ἄρα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΛ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, 5 ΗΒ ἴσον ἐστὶ τὸ ΖΛ· ἀσύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓΛ τῷ ΖΛ. ὡς δὲ τὸ ΓΛ πρὸς τὸ ΖΛ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΓΜ τῷ ΖΜ μήκει. καί εἰσιν ἀμφότεραι ἡηταί· αί ἄρα ΓΜ, ΜΖ ἡηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· ἀποτομὴ 10 ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΖ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ τρίτη.

Έπεὶ γὰρ σύμμετρόν έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΒ, σύμμετρον ἄρα καὶ τὸ ΓΘ τῷ ΚΛ . ὥστε καὶ ἡ ΓΚ τῆ ΚΜ. καὶ ἐπεὶ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ 15 μέσον ανάλογόν έστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, καί έστι τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον τὸ ΓΘ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΗΒ ίσον τὸ ΚΛ, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΛΗ, ΗΒ ἴσον τὸ ΝΛ, καὶ τῶν ΓΘ, ΚΛ ἄρα μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ΝΛ. ἔστιν ἄρα ώς τὸ ΓΘ πρὸς τὸ ΝΛ, οῦτως τὸ ΝΛ 20 πρὸς τὸ ΚΛ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ΓΘ πρὸς τὸ ΝΛ. ούτως έστιν ή ΓΚ πρός την ΝΜ, ώς δε το ΝΑ πρός τὸ ΚΛ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΝΜ πρὸς τὴν ΚΜ ός ἄρα ή ΓΚ προς την ΜΝ, ουτως έστιν ή ΜΝ πρός την ΚΜ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΚ, ΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ [ἀπὸ 25 της ΜΝ, τουτέστι τῷ] τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ της ΖΜ. έπει οὖν δύο εὐθεῖαι ἄνισοί είσιν αί ΓΜ, ΜΖ, και τῶ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΜ ἴσον παρὰ τὴν ΓΜ παραβέβληται έλλειπον είδει τετραγώνω καί είς

^{1.} $\tau \dot{o}$] σύμμετος \dot{o} ν έστι τό Theon (BFVb). 2. Post HB del. $\dot{\tau}\dot{o}$ Z Λ V. ασύμμετος \dot{a} 3. $\dot{H}B$] om. P. 2. ασύμμετος \dot{a} 5. $Z\Lambda$] mg. m. 1 V. 2. αςα] om. b. έστιν αςα V. από]

uerum AH^2 et $AH^2 + HB^2$, $AH \times HB$ et $2AH \times HB$ commensurabilia sunt. itaque $AH^2 + HB^2$ et $2AH \times HB$ incommensurabilia sunt [prop. XIII]. est autem

 $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$, $Z\Lambda = 2AH \times HB$. quare $\Gamma \Lambda$, $Z\Lambda$ incommensurabilia sunt. est autem $\Gamma \Lambda: Z\Lambda = \Gamma M: ZM$ [VI, 1]. quare ΓM , ZM longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque ΓM , MZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΓZ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem tertiam esse. nam quoniam AH^2 , HB^2 commensurabilia sunt, etiam $\Gamma\Theta$, $K\Lambda$ commensurabilia sunt. quare etiam ΓK , KM commensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. et quoniam $AH \times HB$ medium est proportionale inter AH^2 et HB^2 [prop. XXI lemma], et $\Gamma\Theta = AH^2$, $K\Lambda = HB^2$, $N\Lambda = AH \times HB$, etiam $N\Lambda$ medium est proportionale inter $\Gamma\Theta$, $K\Lambda$. itaque $\Gamma\Theta: N\Lambda = N\Lambda: K\Lambda$. est autem

 $\Gamma\Theta: NA = \Gamma K: NM, \ NA: KA = NM: KM$ [VI, 1]. quare $\Gamma K: MN = MN: KM$. itaque [VI, 17] $\Gamma K \times KM = MN^2 = \frac{1}{4} ZM^2$. quoniam igitur duae rectae inaequales sunt ΓM , MZ, et $\frac{1}{4} ZM^2$ aequale rectae ΓM spatium adplicatum est figura quadrata deficiens et eam in partes commensurabiles diuidit,

νπό Β. 4. ΓΛ] corr. ex ΓΔ m. rec. P. $τ\tilde{φ}$] τό V. 5. τό] (prius) mut. in $τ\tilde{φ}$ V. 7. ΓΜ] ΗΓ b. $Z\dot{M}$] MZ P, ΓΜ b. 8. Post ZM eras. $μ\dot{η}$ V. 9. MZ] ZM F. 12. σύμμετφος P, corr. m. rec. 13. ἄφα ἐστί V. ΚΛ] ΓΛ P. 14. ΚΜ σύμμετφος ἐστί V. $τ\tilde{φ}ν$] (alt.) om. b. 15. ἐστί (prius) ἐστιν P. 17. ὑπό] ἀπό F. 20. τὸν ΚΛ P. 21. NΜ] ΜΝ b φ. 22. ΚΛ] NΚ? P. MN F. $\dot{φ}$ ς — 23. τ $\dot{η}ν$ KM] punctis del. V. 23. MN] NM V. ἐστίν] om. V. MN] NM V. 24. ἀπό — 25. τ $\ddot{φ}$] mg. m. 1 P.

σύμμετρα αὐτὴν διαιρεί, ἡ ΓM ἄρα τῆς MZ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ. καὶ οὐδετέρα τῶν ΓM , MZ σύμμετρός έστι μήκει τῆ ἐκκειμένη φητῆ τῆ $\Gamma \Delta$ · ἡ ἄρα ΓZ ἀποτομή ἐστι τρίτη.

5 Τὸ ἄρα ἀπὸ μέσης ἀποτομῆς δευτέρας παρὰ ρητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν τρίτην· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ę΄.

Τὸ ἀπὸ ἐλάσσονος παρὰ φητὴν παραβαλλό-10 μενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν τετάρτην.

"Εστω έλάσσων ή ΑΒ, φητή δὲ ή ΓΔ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παρὰ φητήν τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΖ λέγω, ὅτι ἡ ΓΖ ἀποτομή ἐστι τετάρτη.

15 Έστω γὰς τῆ ΑΒ προσαρμόζουσα ἡ ΒΗ· αὶ ἄςα ΑΗ, ΗΒ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τετραγώνων ἡπτόν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον. καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω 20 τὸ ΓΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΚ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΒΗ ἴσον το ΚΛ πλάτος ποιοῦν τὴν ΚΜ· ὅλον ἄςα τὸ ΓΛ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. καί ἐστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἡπτόν· ἡπτὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΓΛ. καὶ παρὰ ἡπτὴν τὴν ΓΔ παρά-25 κειται πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΜ· ἡπτὴ ἄρα καὶ ἡ ΓΜ καὶ σύμμετρος τῆ ΓΔ μήκει. καὶ ἐπεὶ ὅλον τὸ ΓΛ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπο τῶν ΑΗ, ΗΒ, ὧν τὸ ΓΕ ἴσον ἐστὶ

^{1.} σύμμετοον P. MZ] ZM P. 3. μήπει] om. b. 4. έστιν P. 5. τό] corr. ex τώ m. 2 F. ἀπό] m. 2 F. παρὰ ξητήν] mg. m. 2 V. 6. ὅπερ ἔδει δείξαι] om. BFV b, comp. P.

 ΓM^2 excedit MZ^2 quadrato rectae sibi commensurabilis. et neutra rectarum ΓM , MZ rationali propositae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis est. itaque ΓZ apotome est tertia [deff. tert. 3].

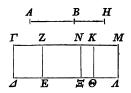
Ergo quadratum mediae apotomes secundae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen secundam; quod erat demonstrandum.

C.

Quadratum minoris rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen quartam.

Sit $\mathcal{A}B$ minor, $\Gamma\mathcal{A}$ autem rationalis, et quadrato $\mathcal{A}B^2$ aequale rationali $\Gamma\mathcal{A}$ adplicatur ΓE latitudinem efficiens ΓZ . dico, ΓZ apotomen quartam esse.

nam BH rectae AB congruens sit. itaque AH, HB potentia incommensurabiles sunt efficientes $AH^2 + HB^2$

rationale, $2AH \times HB$ autem medium [prop. LXXVI]. et quadrato AH^2 aequale rectae $\Gamma\Delta$ adplicetur $\Gamma\Theta$ latitudinem efficiens ΓK , et $K\Delta = BH^2$ latitudinem efficiens KM. itaque totum

 $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$. et $AH^2 + HB^2$ rationale est. quare etiam $\Gamma \Lambda$ rationale est. et rationali $\Gamma \Delta$ adplicatum est latitudinem efficiens ΓM . itaque ΓM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis [prop. XX]. et quoniam totum $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$,

^{11.} ἐλάσσων] ἐ- in ras. m. 1 P. 14. ἐστιν P. τετάςτη ἐστίν V. 15. γάς] m. 2 F. 16. HB] supra scr. m. 1 P. 19. μ έν] om. V. 21. KM] ΓK b. 25. κ α ℓ] om. F b, ἐστιν V.

τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ, λοιπὸν ἄρα τὸ ΖΛ ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ύπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. τετμήσθω οὖν ή ΖΜ δίχα κατὰ τὸ Ν σημείου, καὶ ηχθω διὰ τοῦ Ν ὁποτέρα τῶυ ΓΔ, ΜΛ παράλληλος ή ΝΞ΄ έκάτερον ἄρα τῶν ΖΞ, ΝΛ 5 ίσον έστὶ τῷ ὑπὸ τῷν ΑΗ, ΗΒ. καὶ ἐπεὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον ἐστὶ καί ἐστιν ἴσον τῷ ΖΛ, καὶ τὸ Ζ Λ ἄρα μέσον έστίν. και παρὰ δητὴν τὴν ΖΕ παράκειται πλάτος ποιούν την ΖΜ. όητη άρα έστιν ή ΖΜ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ΓΔ μήκει. καὶ ἐπεὶ το μὲν 10 συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ δητόν ἐστιν, τὸ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον, ἀσύμμετρα [ἄρα] έστι τὰ ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τῶ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. ἴσον δέ [έστι] τὸ ΓΛ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον τὸ ΖΑ ἀσύμμετρον ἄρα 15 $[\vec{\epsilon}\sigma\tau\hat{\iota}]$ $\vec{\tau}$ $\vec{\delta}$ $\Gamma \Lambda$ $\vec{\tau}$ $\tilde{\omega}$ $Z \Lambda$. $\hat{\omega}$ $\vec{\delta}$ $\hat{\epsilon}$ $\vec{\tau}$ $\hat{\delta}$ $\Gamma \Lambda$ $\pi \rho \hat{\delta} \hat{\varsigma}$ $\vec{\tau}$ $\hat{\delta}$ $Z \Lambda$, ούτως έστιν ή ΓΜ πρός την ΜΖ άσύμμετρος άρα έστιν ή ΓΜ τη ΜΖ μήκει. καί είσιν άμφότεραι δηταί. αί ἄρα ΓΜ, ΜΖ δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι άποτομή ἄρα έστιν ή ΓΖ.

20 Λέγω $[\delta \dot{\eta}]$, ὅτι καὶ τετάρτη.

'Επεί γὰο αί ΑΗ, ΗΒ δυνάμει εἰσιν ἀσύμμετοοι, ἀσύμμετοον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΒ. καί ἐστι τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον τὸ ΓΘ, τῷ δὲ ἀπο τῆς ΗΒ ἴσον τὸ ΚΛ· ἀσύμμετον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓΘ τῷ 25 ΚΛ. ὡς δὲ τὸ ΓΘ πρὸς τὸ ΚΛ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΓΚ πρὸς τὴν ΚΜ· ἀσύμμετος ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΚ τῆ ΚΜ μήκει. καὶ ἐπεὶ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, καί ἐστιν ἴσον τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ΓΘ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΗΒ τῷ ΚΛ,

^{1.} $\tau \tilde{\omega}$ [(alt.) $\tau \tilde{\omega} \nu$ P. 2. $o \tilde{v} \nu$] $o \tilde{v} \nu$ nal P. 3. $\tau o \tilde{v}$ N squelov V. 5. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. P. 6. $\tau \tilde{\omega}$] corr. ex $\tau \acute{o}$ m. 1 B.

quorum $\Gamma E = AB^2$, erit reliquum $ZA = 2AH \times HB$ [II, 7]. iam ZM in puncto N in duas partes aequales secetur, et per N utrique $\Gamma \Delta$, $M \Lambda$ parallela ducatur $N\Xi$. itaque $Z\Xi = NA = AH \times HB$. et quoniam $2 AH \times HB$ medium est et $2 AH \times HB = ZA$, etiam ZA medium est. et rectae rationali ZE adplicatum est latitudinem efficiens ZM. itaque ZM rationalis est et rectae \(\mathcal{I} \square \) longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $AH^2 + HB^2$ rationale est, $2AH \times HB$ autem medium, $AH^2 + HB^2$ et $2AH \times HB$ incommensurabilia sunt. uerum $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$ et $ZA = 2AH \times HB$. quare ΓA , ZA incommensurabilia sunt. est autem $\Gamma A: ZA = \Gamma M: MZ$ [VI. 1]. quare ΓM , MZ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque ΓM , MZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΓZ apotome est [prop. LXXIII].

Iam dico, eandem quartam esse. nam quoniam AH, HB potentia incommensurabiles sunt, etiam AH^2 et HB^2 incommensurabilia sunt. et $\Gamma\Theta = AH^2$, $KA = HB^2$. quare $\Gamma\Theta$, KA incommensurabilia sunt. uerum $\Gamma\Theta: KA = \Gamma K: KM$ [VI, 1]. itaque $\Gamma K, KM$ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et

^{7.} $\ell \sigma \tau \ell$ PBV, comp. Fb. 10. $\ell \sigma \tau \iota$ PBV, comp. Fb. 11. $\mathring{\alpha}\varrho\alpha$] om. P. 13. $\mathring{\delta}'$ b. $\mathring{\epsilon}\sigma \tau \iota$] om. P. 14. $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \check{\omega}$ m. 1 F. 15. $\mathring{\ell}\sigma \tau \ell$] om. P. $\tau \acute{o}$] in ras. m. 1 P. Supra $\mathring{L}' \Lambda$ $\tau \check{\omega}$ ras. est in V. $\Gamma \Lambda$] $Z \Lambda$ P. $Z \Lambda$] $\Gamma \Lambda$ P. 16. $\pi \varrho \acute{o} \varsigma$ $\tau \acute{\eta} \nu$] $\mathring{\tau} \check{\eta}$ P. Z M F. $\mathring{\epsilon}\sigma \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ point. FVb, m. 2 B. 22. $\mathring{\epsilon}\varrho \alpha$] $\mathring{\epsilon}\sigma \iota \iota$ V. HB] corr. ex B H m. 2 V. 23. $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \check{\omega}$ m. 1 F. 26. $\Gamma \check{K}$] $K \Gamma$ P. 27. $\iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ mg. m. 2 V. 28. $\tau \acute{o}$] (alt.) $\tau \check{\omega}$ PV. 29. $\iota \iota \iota \iota$ om. V. $\tau \check{\omega}$] $\tau \acute{o}$ P et V, corr. m. 1. $\tau \acute{o}$] $\tau \check{\omega}$ P. $\tau \check{\omega}$] $\tau \acute{o}$ P. Supra $K \Lambda$ add. N m. 1 b.

τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τῷ ΝΛ, τῶν ἄρα ΓΘ, ΚΛ μέσον ἀνάλογόν έστι τὸ ΝΑ: ἔστιν ἄρα ώς τὸ ΓΘ πρός τὸ ΝΛ, ούτως τὸ ΝΛ πρὸς τὸ ΚΛ. ἀλλ' ὡς μεν τὸ ΓΘ πρὸς τὸ ΝΑ, οῦτως ἐστίν ἡ ΓΚ πρὸς τὴν 5 ΝΜ, ώς δὲ τὸ ΝΛ πρὸς τὸ ΚΛ, οῦτως ἐστὶν ἡ ΝΜ πρός την ΚΜ ός ἄρα ή ΓΚ πρός την ΜΝ, ούτως έστιν ή ΜΝ πρός την ΚΜ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΚ. ΚΜ ίσον έστι τῷ ἀπὸ τῆς ΜΝ, τουτέστι τῷ τετάρτω μέρει τοῦ ἀπὶ τῆς ΖΜ. ἐπεὶ οὖν δύο εὐθεῖαι ἄνισοί 10 είσιν αί ΓΜ, ΜΖ, καὶ τῷ τετάρτφ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΜΖ ίσον παρά την ΓΜ παραβέβληται έλλειπον είδει τετραγώνφ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΚ, ΚΜ καὶ εἰς ἀσύμμετρα αὐτὴν διαιρεί, ἡ ἄρα ΓΜ τῆς ΜΖ μείζον δύναται τῷ απο ασυμμέτρου έαυτη. καί έστιν όλη ή ΓΜ σύμ-15 μετρος μήκει τη έκκειμένη όητη τη ΓΔ. η άρα ΓΖ άποτομή έστι τετάρτη.

Τὸ ἄρα ἀπὸ ἐλάσσονος καὶ τὰ έξῆς.

oα'.

Τὸ ἀπὸ τῆς μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον 20 ποιούσης παρὰ φητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομὴν πέμπτην.

"Εστω ή μετα φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ή AB, φητὴ δὲ ἡ ΓΔ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς <math>AB ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΣ 25 λέγω, ὅτι ἡ ΓΖ ἀποτομή ἐστι πέμπτη.

"Εστω γὰο τῆ ΑΒ ποοσαομόζουσα ἡ ΒΗ αί ἄοα

^{1.} $\dot{v}\pi\dot{o}$] corr. ex $\dot{\alpha}\pi\dot{o}$ V. $\tau\ddot{\omega}v$] (alt.) $\tau\ddot{\phi}$ b. 3. NA] ΛN F. $ο\ddot{v}\tau\omega_S$ — 4. $N\Lambda$] mg. m. 2 B. 3. $K\Lambda$] $K\Lambda'$ F. 4. $\mu\dot{e}v$] om. V. $\dot{e}\sigma\tau\dot{v}$] m. 2 F. 6. $\dot{\omega}_S$] $\pi\alpha\dot{c}$ $\dot{\omega}_S$ b, mg. V. $\dot{\alpha}\varrho\alpha$ — 7. $\tau\dot{\gamma}v$ KM] mg. V. 6. $\tau\dot{\eta}v$] (alt.) $\tau\dot{o}$ φ . 8. NM P.

quoniam AH > HB inter AH^2 , HB^2 medium est proportionale [prop. XXI lemma], et $AH^2 = \Gamma \Theta$, $HB^2 = KA$, AH > HB = NA, inter $\Gamma \Theta$, KA medium proportionale est NA. itaque $\Gamma \Theta: NA = NA: KA$. uerum $\Gamma \Theta: NA = \Gamma K: NM$, NA: KA = NM: KM [VI, 1]. itaque $\Gamma K: MN = MN: KM$. quare $\Gamma K > KM = MN^2$ [VI, 17] = $\frac{1}{4}$ ZM^2 . iam quoniam sunt duae rectae inaequales ΓM , MZ, et $\frac{1}{4}$ MZ^2 aequale rectae ΓM adplicatum est $\Gamma K > KM$ figura quadrata deficiens et eam in partes incommensurabiles diuidit, ΓM^2 excedit MZ^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XVIII]. et tota ΓM rationali propositae ΓA commensurabilis est longitudine. itaque ΓZ apotome est quarta [deff. tert. 4].

Ergo quadratum minoris, et quae sequuntur.

CI.

Quadratum rectae cum rationali totum medium efficientis rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen quintam.

Sit $\triangle B$ recta cum rationali totum medium efficiens, $\Gamma \triangle I$ autem rationalis, et quadrato $\triangle I$ aequale rectae $\Gamma \triangle I$ adplicetur ΓI latitudinem efficiens ΓI . dico, ΓI apotomen quintam esse.

nam BH rectae AB congruens sit. itaque rectae

^{10.} $\text{nal } \tau \tilde{\omega}$ dé FV. $\tau \tilde{ov}$] m. 2 F. 12. $\tau \tilde{o}$] $\tau \tilde{\omega}$ b. 14. summitted our Pb et V, sed corr. éstiv] om. V φ . 15. minei] ésti V. 17. $\text{nal } \tau \tilde{\omega}$ éfős] naga éhthy nagaballómes on thátos noisi ánotomy tetágthy Theon (BFVb). 22. $\dot{\eta}$] (prius) om. V. 28. éhth -AB] mg. m. 1 P. $\tau \tilde{\omega}$] e corr. P. 24. $\Gamma \Delta$] $\Delta \Gamma$ F. ΓZ] corr. ex $\Gamma \Delta$ P. 25. ΓZ] $Z\Gamma$ e corr. V, $A\Gamma$ φ . 26. $\gamma \acute{\alpha} \varrho$] m. 2 F.

ΑΗ, ΗΒ εύθεῖαι δυνάμει είσλν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον, τὸ δὲ δὶς ὑπ' αὐτῶν ὁητόν. καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΘ, 5 τῷ δὲ ἀπὸ τῆς HB ἴσον τὸ ΚΛ· ὅλον ἄρα τὸ ΓΛ ίσον έστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, τὸ δὲ συγκείμενον έχ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ᾶμα μέσον ἐστίν μέσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓΛ. καὶ παρὰ ρητὴν τὴν ΓΔ παράκειται πλάτος ποιούν την ΓΜ. όητη ἄρα έστιν ή ΓΜ καί 10 ἀσύμμετρος τῆ $\Gamma \Delta$. καὶ ἐπεὶ ὅλον τὸ $\Gamma \Lambda$ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, ὧν τὸ ΓΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ, λοιπὸν ἄρα τὸ ΖΛ ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. τετμήσθω οὖν ἡ ΖΜ δίγα κατὰ τὸ Ν, καὶ ήγθω διὰ τοῦ Ν ὁποτέρα τῶν ΓΔ, ΜΛ παράλ-15 ληλος ή ΝΕ΄ εκάτερον άρα τῶν ΖΕ, ΝΛ ἴσον ἐστὶ τῶ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. καὶ ἐπεὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ φητόν έστι καί [έστιν] ἴσον τῷ ΖΛ, φητὸν ἄρα έστι τὸ ΖΛ. και παρά φητήν τήν ΕΖ παράκειται πλάτος ποιούν την ΖΜ. όητη ἄρα έστιν η ΖΜ καί 20 σύμμετρος τῆ Γ⊿ μήκει. καὶ ἐπεὶ τὸ μὲν ΓΛ μέσον έστίν, τὸ δὲ ΖΛ όητόν, ἀσύμμετρον ἄρα έστὶ τὸ ΓΛ τῷ ΖΛ. ὡς δὲ τὸ ΓΛ πρὸς τὸ ΖΛ, οὕτως ἡ ΓΜ πρός την ΜΖ. ἀσύμμετρος ἄρα έστιν η ΓΜ τη ΜΖ μήκει. καί είσιν άμφότεραι δηταί αί άρα ΓΜ, ΜΖ 25 όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι άποτομή ἄρα έστιν ή ΓΖ.

^{3.} $\mu \acute{\epsilon} \nu$] om. V. 5. Post $\delta \acute{\epsilon}$ ras. 2 litt. V. HB] mut. in AB m. 2 F, in ras. V. ΓA] Λ in ras. m. 1 P, corr. ex A B. 6. $\tau \grave{o}$ $\delta \acute{\epsilon}$ — 7. $\mathring{a} \dot{n} \grave{o}$ $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \grave{a}$ $\delta \grave{\epsilon}$ $\mathring{a} \dot{n} \grave{o}$ $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ V. 7. $\mathring{\epsilon} \sigma \iota \prime \nu$] $\mathring{\epsilon} \sigma \iota \acute{\epsilon}$ PB, comp. FV; $\varepsilon \mathring{l} \nu \alpha \iota$ V, supra scr. $\mathring{\epsilon} \sigma \iota \iota$ m. 1. 8. ΓA] mut. in $\Lambda \Gamma$ m. 1 F. 9. ΓM] ΓH φ . $\mathring{\epsilon} \eta \tau \mathring{\eta}$] $\mathring{\epsilon} \eta$ - om. φ . 11. ΓE] BA B. 13. $o \mathring{\nu} \nu$] om. V φ . 14. $n \alpha \iota$ — N] supra

AH, HB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam, duplum autem rectan-

gulum rationale [prop. LXXVII]. et rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur $\Gamma \Theta = AH^2$, $K \Lambda = HB^2$. itaque totum $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$.

uerum $AH^2 + HB^2$ medium est; itaque etiam $\Gamma \Lambda$ medium est. et

rationali $\Gamma \triangle$ adplicatum est latitudinem efficiens ΓM . itaque ΓM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $\Gamma A = AH^2 + HB^2$, quorum $\Gamma E = AB^2$, erit reliquum $ZA = 2AH \times HB$ [II, 7]. iam ZM in N in duas partes aequales secetur, et per N utrique $P \Delta$, $M \Delta$ parallela ducatur $N \Xi$. quare $Z\Xi = NA = AH \times HB$. et quoniam $2AH \times HB$ rationale est, et $2AH \times HB = ZA$, ZA rationale est. et rationali EZ adplicatum est latitudinem efficiens ZM. itaque ZM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabilis [prop. XX]. et quoniam $\Gamma \Lambda$ medium est, $Z\Lambda$ autem rationale, $\Gamma\Lambda$ et $Z\Lambda$ incommensurabilia sunt. est autem $\Gamma A: ZA = \Gamma M: MZ$ [VI, 1]. quare ΓM , MZ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque ΓM , MZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo \(\Gamma Z\) apotome est [prop. LXXIII].

scr. m. 1 P. 17. $\ell\sigma\tau\nu$] om. P. ZA] Z (uel Ξ) corr. ex N V, item lin. 18. 18. EZ] e corr. m. 1 V. 19. ZM] (alt.) ZH b. 20. $\ell\sigma\nu$ $\ell\sigma\nu$

Λέγω δή, ὅτι καὶ πέμπτη.

Όμοίως γὰρ δείξομεν, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ΓΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΝΜ, τουτέστι τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΜ. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρον ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΒ, ἴσον δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ΓΘ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΗΒ τῷ ΚΛ, ἀσύμμετρον ἄρα το ΓΘ τῷ ΚΛ. ὡς δὲ τὸ ΓΘ προς τὸ ΚΛ, οῦτως ἡ ΓΚ πρὸς τὴν ΚΜ. ἀσύμμετρος ἄρα ἡ ΓΚ τῆ ΚΜ μήκει. ἐπεὶ οὖν δύο εὐθεῖαι ἄνισοί εἰσιν αί ΓΜ, ΜΖ, 10 καὶ τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΜ ἴσον παρὰ τὴν ΓΜ παραβέβληται ἐλλεῖπον είδει τετραγώνῷ καὶ εἰς ἀσύμμετρα αὐτὴν διαιρεῖ, ἡ ἄρα ΓΜ τῆς ΜΖ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καί ἐστιν ἡ προσαρμόζουσα ἡ ΖΜ σύμμετρος τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ τῆ ΓΔ. 15 ἡ ἄρα ΓΖ ἀποτομή ἐστι πέμπτη. ὅπερ ἔδει δείξαι.

øβ'.

Τὸ ἀπὸ τῆς μετὰ μέσου μέσου τὸ ὅλον ποιούσης παρὰ ζητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί ἀποτομὴν ἕκτην.

20 "Εστω ή μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ή AB, ἡητὴ δὲ ἡ ΓΔ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΖ: λέγω, ὅτι ἡ ΓΖ ἀποτομή ἐστιν ἕκτη.

Εστω γὰο τῆ ΑΒ προσαρμόζουσα ἡ ΒΗ· αί ἄρα 25 ΑΗ, ΗΒ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ

^{1.} $\delta\eta$ | m. 2 F. 2. ΓK , KM FV. 4. $\epsilon\sigma\iota$ | om. V φ . 5. AH | (alt.) A e corr. F. 6. $\Gamma\Theta$ | Θ in ras. m. 1 P. 8. $\tau\eta\nu$ | om. P. KM | ΓM P et B in ras. $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$ $\epsilon\sigma\iota\ell\nu$ V φ . KM | ΓM P et in ras. B. 9. $\epsilon\ell\sigma\iota$ P, corr. m. 1. 10. ZM | MZ

Iam dico, eandem quintam esse. nam similiter demonstrabimus, esse $\Gamma K \times KM = NM^2 = \frac{1}{4}ZM^2$. et quoniam AH^2 , HB^2 incommensurabilia sunt, et $AH^2 = \Gamma \Theta$, $HB^2 = KA$, $\Gamma \Theta$ et KA incommensurabilia sunt. est autem $\Gamma \Theta: KA = \Gamma K: KM$ [VI, 1]. quare ΓK , KM longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. iam quoniam sunt duae rectae inaequales ΓM , MZ, et $\frac{1}{4}ZM^2$ aequale rectae ΓM adplicatum est spatium figura quadrata deficiens et eam in partes incommensurabiles dividit, ΓM^2 excedit MZ^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XVIII]. et congruens ZM rationali propositae $\Gamma \Delta$ commensurabilis est.

Ergo ΓZ apotome est quinta [deff. tert. 5]; quod erat demonstrandum.

CII.

Quadratum rectae cum medio totum medium efficientis rectae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen sextam.

Sit $\mathcal{A}B$ recta cum medio totum medium efficiens, $\Gamma \mathcal{A}$ autem rationalis, et quadrato $\mathcal{A}B^2$ aequale rectae $\Gamma \mathcal{A}$ adplicetur ΓE latitudinem efficiens ΓZ . dico, ΓZ apotomen sextam esse.

nam BH rectae AB congruens sit. itaque AH, HB potentia incommensurabiles sunt efficientes sum-

P, et V (?), sed corr. m. 1. 13. έαντη μήμει V. 14. ZM] MZ P. 15. ὅπερ ἔδει δείξαι] om. BF V b. In hac pag. et sequenti multi loci euan. in F. 21. παρά] παρὰ δητήν $\nabla \varphi$. $\tau \dot{\eta} \nu$] supra scr. m. 1 V. 22. $\tau \dot{\eta} \nu$] $\tau \eta$ b. 24. ἀρμόζονσα, supra scr. προσ m. 1, F. HB P. 25. Post HB ras. 5 litt. V. Supra $\tau \varepsilon$ scr. μέν m. 1 b.

τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον καὶ ἀσύμμετρον τα άπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. παραβεβλήσθω οὖν παρὰ τὴν ΓΔ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΗ ίσον τὸ ΓΘ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΚ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς 5 ΒΗ τὸ ΚΑ όλον ἄρα τὸ ΓΑ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ' μέσον ἄρα [έστι] και τὸ ΓΛ. και παρὰ δητην την Γ Δπαράκειται πλάτος ποιοῦν την ΓΜ. όητη ἄρα έστὶν ἡ ΓΜ καὶ ἀσύμμετρος τῆ Γ⊿ μήκει. έπει οὖν τὸ ΓΛ ἴσον έστι τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, 10 ών τὸ ΓΕ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ, λοιπὸν ἄρα τὸ ΖΑ ἴσον έστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ. καί έστι τὸ δὶς ύπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον καὶ τὸ Ζ Λ ἄρα μέσον ἐστίν. καὶ παρα δητήν την ΖΕ παράκειται πλάτος ποιουν την ΖΜ. όητη ἄρα έστιν ή ΖΜ και ἀσύμμετρος τῆ 15 ΓΔ μήκει. καὶ ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἀσύμμετρά έστι τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, καί ἐστι τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον τὸ ΓΛ, τῷ δὲ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ίσον τὸ ΖΛ, ἀσύμμετρον ἄρα [ἐστί] τὸ ΓΛ τῷ ΖΛ. ώς δε τὸ ΓΛ πρὸς τὸ ΖΛ, οὕτως έστιν ή ΓΜ 20 πρός την ΜΖ. ἀσύμμετρος ἄρα έστιν ή ΓΜ τη ΜΖ μήκει. καί είσιν άμφότεραι δηταί. αί ΓΜ, ΜΖ άρα δηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι άποτομή άρα έστιν ή ΓΖ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ ἕκτη.

 $m{E}$ Έπεὶ γὰ $m{Q}$ τὸ $m{Z}$ Λ ἴσον έστὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῷν $m{A}$ Η, $m{H}$ Β, τετμήσθω δίχα ἡ $m{Z}$ Μ κατὰ τὸ $m{N}$, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ $m{N}$ τῷ $m{\Gamma}$ Δ παφάλληλος ἡ $m{N}$ Ξ $m{\Xi}$ \cdot ἐκάτερον ἄρα τῶν

^{1.} μέσον] ζητόν F. καί] καὶ ἔτι V, ἔτι δέ BFb. ἀσύμμετοα BFVb. τά] τό P. 5. Post KΛ add. πλάτος ποιοῦν τὴν KM mg. m. 2 V. 6. ἐστί] om. P. 8. ἐστίν] ἐστὶ καί V. 10. ἴσον ἐστί Vφ. τῷ] τό φ. 11. ἐστι] γίνεται V. δίς] corr. ex δί m. 2 P. 12. ἐστί PBV, comp. Fb. 16. τοῖς]

mam quadratorum mediam et $\boldsymbol{\Gamma}$ 7. NKM $2AH \times HB$ medium et $AH^2 + HB^2$, $2 AH \times HB$ incommensurabilia [prop. LXXVIII]. iam rectae \(\int \sigma \) B adplicetur $\Gamma\Theta = AH^2$ latitudinem efficiens ΓK et $K \Lambda = BH^2$, itaque totum $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$. quare etiam $\Gamma \Lambda$ medium est. et rationali Γ⊿ adplicatum est latitudinem efficiens ΓM . itaque ΓM rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. iam quoniam $\Gamma A = AH^2 + HB^2$, quorum $\Gamma E = AB^2$, erit reliquum $ZA = 2AH \times HB$ [II, 7]. et $2AH \times HB$ medium est. quare etiam ZA medium est. et rationali ZEadplicatum est latitudinem efficiens ZM. quare ZM

 $\Gamma \Lambda = AH^2 + HB^2$, $Z\Lambda = 2AH \times HB$, $\Gamma \Lambda$ et $Z\Lambda$ incommensurabilia sunt. est autem [VI, 1] $\Gamma \Lambda : Z\Lambda = \Gamma M : MZ$. quare ΓM , MZ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XI]. et utraque rationalis est. itaque ΓM , MZ rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo ΓZ apotome est [prop. LXXIII].

rationalis est et rectae $\Gamma \Delta$ longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. et quoniam $AH^2 + HB^2$,

 $2AH \times HB$ incommensurabilia sunt. et

Iam dico, eandem sextam esse. nam quoniam est $ZA = 2AH \times HB$, recta ZM in N in duas partes aequales secetur, et per N rectae $\Gamma\Delta$ parallela du-

τῷ V. ἀπὸ τῶν] om. P. 17. ΓΛ — 18. ἴσον τό] om. b. 18. ἐστί] om. P. 19. τό] (alt.) om. P. ΖΛ] corr. ex ΖΛ? F. 20. τήν] om. P. ΜΖ] in ras. V. ΜΖ] corr. ex ΖΜ V. 21. ἄᾳα] om. V. 22. εἰσιν P. ἐστιν ἄᾳα Β.

ΖΞ, ΝΛ ίσον έστὶ τῷ ὑπὸ τῷν ΑΗ, ΗΒ. καὶ ἐπεὶ αί ΑΗ, ΗΒ δυνάμει είσιν ἀσύμμετροι, ἀσύμμετρον άρα έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΒ. ἀλλὰ τῷ μεν ἀπὸ τῆς ΑΗ ἴσον έστι τὸ ΓΘ, τῷ δὲ ἀπὸ 5 της ΗΒ ίσον έστι τὸ ΚΛ άσύμμετρον άρα έστι τὸ $\Gamma\Theta$ $\tau\tilde{\omega}$ $K\Lambda$. $\tilde{\omega}_S$ δ è τ ò $\Gamma\Theta$ π ρ ò $_S$ τ ò $K\Lambda$, o \tilde{v} τ ω $_S$ $\dot{\epsilon}$ σ τ $)<math>\nu$ ή ΓΚ πρός την ΚΜ ασύμμετρος άρα έστιν η ΓΚ τῆ ΚΜ. καὶ ἐπεὶ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ μέσον ἀνάλογόν έστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ, καί έστι τῶ μὲν ἀπὸ 10 της ΑΗ ίσον τὸ ΓΘ, τῷ δὲ ἀπὸ της ΗΒ ίσον τὸ ΚΛ, τῶ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΗΒ ἴσον τὸ ΝΛ, καὶ τῶν ἄρα ΓΘ, ΚΛ μέσον ἀνάλογόν έστι τὸ ΝΛ ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ΓΘ πρὸς τὸ ΝΛ, οῦτως τὸ ΝΛ πρὸς τὸ ΚΛ. καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἡ ΓΜ τῆς ΜΖ μεζζον δύναται τῷ ἀπὸ 15 ασυμμέτρου έαυτη. καλ ούδετέρα αύτων σύμμετρός έστι τη έχχειμένη όητη τη ΓΔ. ή ΓΖ άρα αποτομή έστιν έπτη. ὅπεο έδει δείξαι.

ęγ'.

Ή τῆ ἀποτομῆ μήκει σύμμετοος ἀποτομή 20 ἐστι καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτή.

"Εστω ἀποτομὴ ἡ AB, καὶ τῆ AB μήκει σύμμετρος ἔστω ἡ $\Gamma \Delta$ λέγω, ὅτι καὶ ἡ $\Gamma \Delta$ ἀποτομή ἐστι καὶ τῷ τάξει ἡ αὐτὴ τῷ AB.

Έπελ γὰρ ἀποτομή έστιν ἡ ΑΒ, ἔστω αὐτῆ προσ-

^{2.} εἰσὶ σύμμετορι b. 4. τὸ ἀπὸ τῆς ΓΘ P. 5. ἐστί] om. V. 6. τῷ] corr. ex τό m. 2 P. 8. ἀπὸ τῶν] om. P; ὑπὸ τῶν supra scr. α m. 1 b; ὑπὸ τῶν ins. m. 2 F. 11. τῷ δὲ ὑπό - NΛ] mg. m. 2 V. τῷ] τό V. ΛΗ] H e corr. V. I εον ἐστί P. 12. NΛ] N b. 18. NΛ] (prius) Λ, supra add. N m. 2, F. 14. τὰ αὐτά] corr. ex ταῦτα V. MZ] corr. ex ZM V. 15. ἀσυμμέτρον] corr. ex συμμέτρον m. 2 B.

catur $N\Xi$. itaque $Z\Xi=NA=AH \times HB$. et quoniam AH, HB potentia incommensurabiles sunt, AH^2 et HB^2 incommensurabilia sunt. est autem $\Gamma\Theta=AH^2$, $KA=HB^2$. quare $\Gamma\Theta$, KA incommensurabilia sunt. est autem $\Gamma\Theta:KA=\Gamma K:KM$ [VI, 1]. itaque ΓK , KM incommensurabiles sunt [prop. XI]. et quoniam $AH \times HB$ medium est proportionale inter AH^2 et HB^2 [prop. XXI lemma], et $\Gamma\Theta=AH^2$, $KA=HB^3$, $NA=AH \times HB$, etiam NA medium est proportionale inter $\Gamma\Theta$, KA. itaque $\Gamma\Theta:NA=NA:KA$. et eadem de causa [cfr. p. 326, 9 sq.] ΓM^2 excedit MZ^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XVIII]. et neutra earum rationali propositae ΓA commensurabilis est.

Ergo ΓZ apotome est sexta [deff. tert. 6]; quod erat demonstrandum.¹)

CIII.

Recta apotomae longitudine commensurabilis apotome est et ordine eadem.

Sit AB apotome, et rectae AB longitudine commensurabilis sit $\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ quoque apotomen esse et ordine eandem ac AB.

nam quoniam AB apotome est, BE ei congruens

¹⁾ In B figura haec est $\frac{\alpha}{\gamma}$ $\frac{\delta}{\delta}$. deinde in mg. addicitur uera addito $\delta \nu$ $\tilde{\alpha} \lambda \lambda \phi$.

^{16.} $\Gamma \triangle]$ \triangle in ras. m. 1 F. 17. ὅπες ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFVb. 21. σύμμετρος ἔστω μήπει BFb. 23. ή] m. 2 P. 24. προσαρμόζουσα ἔστω αὐτῆ V. αὐτῆ ἡ Fb.

αρμόζουσα ή ΒΕ· αί ΑΕ, ΕΒ ἄρα όηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ τῷ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ λόγῷ ὁ αὐτὸς γεγονέτω ὁ τῆς ΒΕ πρὸς τὴν ΔΖ· καὶ ὡς εν ἄρα προς εν, πάντα [ἐστὶ] πρὸς πάντα 'ἔστιν ἄρα 5 καὶ ὡς ὅλη ἡ ΑΕ πρὸς ὅλην τὴν ΓΖ, οῦτως ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ. σύμμετρος δὲ ἡ ΑΒ τῷ ΓΔ μήκεισύμμετρος ἄρα καὶ ἡ ΑΕ μὲν τῷ ΓΖ, ἡ δὲ ΒΕ τῷ ΔΖ. καὶ αί ΑΕ, ΕΒ όηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι καὶ αί ΓΖ, ΖΔ ἄρα όηταί εἰσι δυνάμει μόνον 10 σύμμετροι [ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ.

Λέγω δή, ὅτι καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτὴ τὴ ΑΒ].

'Επεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ, οὕτως ἡ ΒΕ πρὸς τὴν ΔΖ, ἐναλλὰξ ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΒ, οὕτως ἡ ΓΖ πρὸς τὴν ΖΔ. ἤτοι δὴ ἡ ΑΕ τῆς ΕΒ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ ἢ τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου. εἰ μὲν οὖν ἡ ΑΕ τῆς ΕΒ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ, καὶ ἡ ΓΖ τῆς ΖΔ μεῖζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ. καὶ εἰ μὲν σύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΕ τῆ ἐκκειμένη ξητῆ μήκει, 20 καὶ ἡ ΓΖ, εἰ δὲ ἡ ΒΕ, καὶ ἡ ΔΖ, εἰ δὲ οὐδετέρα τῶν ΑΕ, ΕΒ, καὶ οὐδετέρα τῶν ΓΖ, ΖΔ. εἰ δὲ ἡ ΑΕ [τῆς ΕΒ] μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ, καὶ ἡ ΓΖ τῆς ΖΔ μεῖζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῆ. καὶ εἰ μὲν σύμμετρός ἐστιν ἡ ΑΕ τῆ ἐκκειμένη ξητῆ μήκει, καὶ ἡ ΓΖ, εἰ δὲ ἡ ΒΕ, καὶ

^{1.} $\dot{\eta}$ BE] $\alpha \dot{v} \dot{\tau} \dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ EB φ . AE] om. φ , AB. 3. $\dot{\delta}$] (prius) om. φ . ΔZ] $Z \Delta B$. 4. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota'$] om. P. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota \iota'$ $\dot{\alpha} \varrho \alpha$] om. $\nabla \varphi$. 5. $\ddot{\delta} \iota \eta$ $\dot{\alpha} \varrho \alpha$ $\dot{\nabla} \dot{\alpha}$ 7. $\ddot{\alpha} \varrho \alpha$] $\ddot{\alpha} \varrho \alpha$ $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota'$ $\dot{\nabla} \dot{\varphi}$ (del. V). $\dot{\alpha} \alpha \iota'$] om. φ . $\dot{\mu} \dot{\nu} \nu$ AE $\dot{\nu} \dot{\varphi}$ (post AE hab. $\dot{\mu} \dot{\nu} \nu$ E). BE $\dot{\delta} \dot{\epsilon}$ BFb. $\dot{\tau} \dot{\eta}$] supra scr. $\dot{\nabla}$ m. 1. 8. ΔZ] $\dot{Z} \Delta$ BF. $\dot{\alpha} \iota \dot{\alpha} \dot{\ell}$] $\dot{\alpha} \iota \dot{\ell}$ $\dot{\ell} \dot{\varphi} \dot{\varphi}$ $\dot{\varphi}$ $\dot{\varphi}$ om. $\dot{\psi}$ 10. $\dot{\alpha} \dot{\alpha} \sigma \tau \sigma \dot{\mu} \dot{\eta}$ 12. $\dot{\alpha} \dot{\ell} \dot{\varphi}$ $\dot{\varphi}$ Theon (BFVb). $\dot{\varphi}$ Corr. ex $\dot{\xi} \dot{\chi} \dot{\chi}$ 13. $\dot{\tau} \dot{\eta} \dot{\nu}$] om. B, m. 2 F. $\dot{Z} \Delta$ F. $\ddot{\alpha} \varrho \alpha$] om. V.

sit. itaque AE, EB rationales sunt potentia tantum A B Ecommensurabiles [prop. LXXIII]. fiat $BE: \Delta Z = AB: \Gamma \Delta$ [VI, 12]. quare etiam ut unum ad unum, ita omnia ad omnia [V, 12]. itaque $AE: \Gamma Z = AB: \Gamma \Delta$. uerum AB, $\Gamma \Delta$ longitudine commensurabiles sunt. itaque etiam AE, ΓZ et BE, ΔZ commensurabiles sunt [prop. XI]. uerum AE, EB rationales sunt potentia tantum commensurabiles. itaque etiam ΓZ , $Z\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. XIII].

Iam quoniam est $AE: \Gamma Z = BE: \Delta Z$, permutando [V, 16] est $AE: EB = \Gamma Z: Z\Delta$. AE^2 igitur EB^2 excedit quadrato rectae aut sibi commensurabilis aut incommensurabilis. iam si AE^2 excedit EB^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, etiam ΓZ^2 excedet $Z\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XIV]. et siue AE rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam ΓZ ei commensurabilis est [prop. XII], siue BE, etiam ΔZ [id.], siue neutra rectarum ΔE , ΔE , etiam neutra rectarum ΔE , ΔE excedit quadrato rectae sibi incommensurabilis, etiam ΔE^2 excedet ΔE quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XIV]. et siue ΔE rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam ΔE

^{14.} $\delta\dot{\eta}$] om. P, $\delta\dot{\epsilon}$ BV. 15. $\tau\ddot{\omega}$] corr. ex $\tau o\tilde{v}$ m. 2 P. 16. Ante $\epsilon \dot{\ell}$ ins. $\kappa \alpha \dot{\ell}$ (?) m. 2 F. $\epsilon \dot{\ell}$] e corr. V. 17. $\dot{\alpha}\sigma v \mu \mu \dot{\epsilon} \tau \rho \sigma v$ B, corr. m. 2; $\dot{\alpha}_{\tau}$ supra add. m. 2 F. $\tau\ddot{\eta}\epsilon$] $\tau\ddot{\eta}\iota$ F. 18. $\dot{\alpha}\sigma v \mu \mu \dot{\epsilon} \tau \rho \sigma v$ B, et F, sed corr. 19. AE] $A\Theta$ e corr. F. 20. ΓZ] $Z\Gamma$ F. 21. $o\dot{v}\dot{\delta}\epsilon \tau \dot{\epsilon} \rho \alpha$ D. 22. $\tau\ddot{\eta}\epsilon$ EB] mg. m. 1 P. $\delta\dot{v} \nu \alpha \tau \alpha \iota$] supra add. $\eta \sigma \epsilon$ m. 2 F, $\delta v v \dot{\eta} \sigma \epsilon \tau \alpha \iota$ b. $\sigma v \mu \mu \dot{\epsilon} \tau \rho \sigma v$ P, corr. m. 1. 23. $\tau\ddot{\eta}\epsilon$] corr. ex $\tau\ddot{\eta}$ V.

5

 $\dot{\eta}$ ΔZ, εl δ $\dot{\epsilon}$ οὐδετέρα τῶν ΑΕ, ΕΒ, οὐδετέρα τῶν ΓΖ, ΖΔ.

'Αποτομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ $\Gamma \Delta$ καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτὴ τῆ AB' ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

 $\varrho\delta'$.

Ή τῆ μέσης ἀποτομῆ σύμμετοος μέσης ἀποτομή ἐστι καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτή.

"Εστω μέσης ἀποτομὴ ἡ AB, καὶ τῆ AB μήκει σύμμετρος ἔστω ἡ $\Gamma \Delta$ λέγω, ὅτι καὶ ἡ $\Gamma \Delta$ μέσης 10 ἀποτομή ἐστι καὶ τῆ τάξει ἡ αὐτὴ τῆ AB.

Έπεὶ γὰο μέσης ἀποτομή ἐστιν ἡ ΑΒ, ἔστω αὐτῆ ποοσαομόζουσα ἡ ΕΒ. αἱ ΑΕ, ΕΒ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ γεγονέτω ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ, οὕτως ἡ ΒΕ πρὸς τὴν ΔΖ. σύμμετρος τόρα [ἐστὶ] καὶ ἡ ΑΕ τῆ ΓΖ, ἡ δὲ ΒΕ τῆ ΔΖ. αἱ δὲ ΑΕ, ΕΒ μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι καὶ αἱ ΓΖ, ΖΔ ἄρα μέσαι εἰσὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι μέσης ἄρα ἀποτομή ἐστιν ἡ ΓΔ.

Αέγω δή, ὅτι καὶ τῆ τάξει ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῆ ΑΒ.

20 Ἐπεὶ [γάρ] ἐστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς την ΕΒ, οὕτως ἡ ΓΖ πρὸς τὴν ΖΔ [ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΒ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ,

^{1.} οὐδετέρα] (alt.) οὐδὲ οὐδετέρα BV b; οὐδέ m. 2 add. F, sed euan. 3. τῆ AB] om. F. 4. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. Pb, om. BV. 6. μέση BFV b. μέση BV, et F, corr. m. 2. ἀποτομῆς b (σ supra add. F m. 2). 7. ἐστιν P. 8. μέση BFb, et V (σ fuit add. m. 2, sed eras.). μήπει] m. 2 B, om. FV b. 9. λέγω δή V. μέση B, et F supra add. σ m. 2; in V add. σ m. 2, sed eras. 10. ἐστῖ P. 11. μέση B. αὐτῆ] ἡ V, αὐτῆ ἡ Fb. 12. ἡ] αὐτῆ ἡ V. AE] EA BFb. εἰσίν B.

ei commensurabilis est, siue BE, etiam ΔZ [prop. XII], siue neutra rectarum ΔE , EB, neutra rectarum ΓZ , $Z\Delta$ [prop. XIII].

Ergo $\Gamma \Delta$ apotome est [prop. LXXIII] et ordine eadem ac ΔB [deff. tert. 1—6]; quod erat demonstrandum.

CIV.

Recta mediae apotomae commensurabilis mediae apotome est et ordine eadem.

Sit AB mediae apotome, et rectae AB longitudine commensurabilis sit $\Gamma \Delta$. dico, etiam $\Gamma \Delta$ mediae apotomen esse et ordine eandem ac AB.

nam quoniam AB mediae apotome est, sit EB ei congruens. itaque AE, EB mediae sunt potentia tantum commensurabiles [prop. LXXIV—LXXV]. et fiat [VI, 12] AB: $\Gamma \Delta = BE$: ΔZ . itaque etiam AE, ΓZ et BE, ΔZ commensurabiles sunt [V, 12; prop. XI]. uerum AE, EB mediae sunt potentia tantum commensurabiles. itaque etiam ΓZ $Z\Delta$ mediae sunt [prop. XXIII] potentia tantum commensurabiles [prop. XIII]. ergo $\Gamma \Delta$ mediae est apotome [prop. LXXIV—LXXV].

Iam dico, eam ordine quoque eandem esse ac AB.

^{14.} οντως — ΔZ] mg. m. 1 P. $\dot{\eta}$] corr. ex $\dot{\delta}$ m. 2 V. 15. $\dot{\epsilon}$ στί] om. P, $\dot{\epsilon}$ στίν B. ΔE] ΔE μέν BFb. 16. $\kappa\alpha i$ — 17. σνμμετροί] mg. m. 2 B. 17. ΓZ] Z e corr. V. 18. μέση B. $\dot{\alpha}$ ποτομης V. 19. λέγω] δειπτέον Theon (BFVb). $\delta \dot{\eta}$] corr. ex $\dot{\delta}$ ε ότι m. 1 F; $\dot{\delta}$ έ V. $\dot{\epsilon}$ στίν] om. Theon (BFVb). 20. γάρ] om. P. οντως $\dot{\epsilon}$ στίν F. 21. τ $\dot{\eta}$ ν] om. BFb. $\dot{\alpha}$ λλ' — p. 336, 2. $Z\Delta$] om. P.

ώς δὲ ἡ ΓΖ πρὸς τὴν ΖΔ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ], ἔστιν ἄρα καὶ ὡς τὸ ἀπο τῆς ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ [καὶ ἐναλλὰξ ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ]. σύμμετρον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΖ. σύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ. εἴτε οὖν ۉητὸν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ, ۉητὸν ἔσται 10 καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ, εἴτε μέσον [ἐστὶ] τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ, μέσον [ἐστὶ] καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ.

Μέσης ἄρα ἀποτομή έστιν η $\Gamma \Delta$ καὶ τῆ τάξει η αὐτη τῆ ΔB . ὅπερ έδει δεῖξαι.

Qε'.

Γεγονέτω γὰο τὰ αὐτά· καὶ ἐπεὶ αἱ ΑΕ, ΕΒ δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι, καὶ αἱ ΓΖ, ΖΔ ἄρα δυνάμει 20 εἰσὶν ἀσύμμετροι. ἐπεὶ ουν ἐστιν ὡς ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΒ, οῦτως ἡ ΓΖ πρὸς τὴν ΖΔ, ἔστιν ἄρα καὶ ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΔ. συνθέντι ἄρα ἐστὶν ὡς τὰ ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΒ, οῦτως τὰ 25 ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΔ [καὶ ἐναλλάξ]·

^{1.} Γ Z] (alt.) $Z\Gamma$ F. 2. $\dot{\omega}_{S}$] om. φ . 4. $n\alpha l$ — 6. $Z\Delta$] om. P. 6. $\tau \tilde{\omega}_{V}$] (alt.) om. b. 9. EB] B in ras. m. 1 P. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\alpha$] $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ Theon (BFVb). 10. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\ell$] om. P 11. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\ell$] om. P. 12. $\mu\dot{\epsilon}\sigma\eta$ BVb. 13. $\ddot{\sigma}\pi\dot{\epsilon}\varphi$ $\dot{\epsilon}\delta\dot{\epsilon}\iota$ $\dot{\delta}\epsilon\dot{\epsilon}\dot{\xi}\alpha$] comp. P, om. BFVb. 15. $\tau\tilde{\eta}$] corr. in $\tau\tilde{\eta}_{S}$ m. 2 F, $\tau\tilde{\eta}_{S}$ b. $\dot{\epsilon}l\dot{\alpha}\sigma\sigma\sigma\nu$ F m. 1, $\dot{\epsilon}l\dot{\alpha}\sigma\sigma\sigma\nu\sigma$ b, F m. 2. Deinde del. $\mu\dot{\eta}n\epsilon\iota$ F. 16. $\gamma\dot{\alpha}\varphi$]

quoniam est $AE: EB = \Gamma Z: Z\Delta$ [V, 12; V, 16], erit etiam [prop. XXI lemma]

 $AE^2: AE \times EB = \Gamma Z^2: \Gamma Z \times Z \Delta.$

uerum AE^2 , ΓZ^2 commensurabilia sunt. itaque etiam $AE \times EB$, $\Gamma Z \times Z\Delta$ commensurabilia sunt [V, 16; prop. XI]. siue igitur $AE \times EB$ rationale est, etiam $\Gamma Z \times Z\Delta$ rationale est [def. 4], siue $AE \times EB$ medium est, etiam $\Gamma Z \times Z\Delta$ medium est [prop. XXIII coroll.].

Ergo $\Gamma \Delta$ apotome est et ordine eadem ac ΔB [prop. LXXIV—LXXV]; quod erat demonstrandum.

CV.

Recta minori commensurabilis minor est.

Sit enim AB minor et rectae AB commensurabilis $\Gamma \Delta$. dico, etiam $\Gamma \Delta$ minorem esse.

nam fiant eadem. et quoniam AE, EB potentia sunt incommensurabiles [prop. LXXVI], etiam ΓZ , $Z \Delta$ potentia incommensurabiles sunt [prop. XIII]. iam quoniam est AE: EB $= \Gamma Z : Z \Delta \quad [V, 12; V, 16], \text{ erit etiam } AE^2 : EB^2 = \Gamma Z^2 : Z \Delta^2 \quad [VI, 20 \text{ coroll.}]. \text{ itaque etiam componendo } [V, 18] \text{ est}$ $AE^2 + EB^2 : EB^2 = \Gamma Z^2 + Z \Delta^2 : Z \Delta^2.$

22

om. Theon (BFVb). 17. $\Gamma \varDelta$] (prius) Γ e corr. m. 1 F. ℓ στ ℓ PBV, comp. Fb. 18. αὐτὰ τοῖς πρότερον V. 19. ΓZ] Z e corr. m. 1 b. 20. τ η ν] om. Bb. 21. τ η ν] m. 2 F. 23. $Z \varDelta$] \varDelta Z B. ℓ στ ℓ ν] supra scr. m. 1 V. τ ℓ 3 | corr. ex τό m. 1 V. 24. τ ℓ νν] τ η ς P. οντω Bb. 25. $Z \varDelta$] (prius) supra scr. m. 2 F (Z incertum est). καὶ ℓ ναλλά ℓ ς] om. P. Dein del. ℓ ως τὸ ἀπὸ τ η ς BE πρὸς τὸ ἀπὸ τ η ς Z \varDelta , οντως τὰ ἀπὸ τῶν AE, EB πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν Γ Z, Z \varDelta V.

σύμμετρον δέ έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΒΕ τῷ ἀπο τῆς ΔΖ. σύμμετρον άρα καὶ τὸ συγκείμενον έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τετραγώνων τῶ συγκειμένω ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ τετραγώνων. όπτον δέ έστι το συγκείμενον έστι και τὸ συγκείμενον έκ των ἀπὸ των ΓΖ, ΖΔ τετραγώνων. πάλιν, έπει έστιν ώς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ πρός τὸ ὑπο τῶν ΑΕ, ΕΒ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ πρός τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ, σύμμετρον δὲ τὸ ἀπὶ τῆς 10 ΑΕ τετράγωνον τῷ ἀπὸ τῆς ΓΖ τετραγώνω, σύμμετρον άρα έστι και τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ. μέσον δε τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ. μέσον ἄρα καὶ το ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ· αί ΓΖ, ΖΔ ἄρα δυνάμει είσιν ασύμμετροι ποιούσαι το μέν συνκείμενον 15 έκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων δητόν, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν μέσον.

Έλάσσων ἄρα έστὶν ἡ ΓΔ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

و۶´.

Ή τῆ μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιούση 20 σύμμετρος μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

ΤΕστω μετα όπτοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ἡ AB καὶ τῆ AB σύμμετρος ἡ $\Gamma \Delta$ · λέγω, ὅτι καὶ ἡ $\Gamma \Delta$ μετὰ ὁπτοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

25 "Εστω γὰς τῆ ΑΒ προσαρμόζουσα ἡ ΒΕ΄ αἱ ΑΕ, ΕΒ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τετραγώνων

^{1.} $\hat{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. $\tau\delta$] corr. ex $\tau\tilde{\phi}$ m. 1 F, ex $\tau\alpha$ (?) V. Δ Z] Z Δ P. 3. $\tau\epsilon\tau\phi\alpha\nu\nu\nu$ Pb et comp. ins. m. 1 V. 4. $\Gamma\Delta$, Δ Z b. 5. $\hat{\epsilon}\eta\tau\alpha$ F, sed corr. 6. $\hat{\epsilon}\sigma\tau\ell$] $\epsilon\hat{\epsilon}\sigma$ F. $\tau\delta$]

uerum BE^2 , ΔZ^2 commensurabilia sunt. itaque etiam $AE^2 + EB^2$ et $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ commensurabilia sunt [V, 16; prop. XI]. uerum $AE^2 + EB^2$ rationale est [prop. LXXVI]. itaque etiam $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ rationale est [def. 4]. rursus quoniam est

 $AE^2: AE \times EB = \Gamma Z^2: \Gamma Z \times Z\Delta$

[prop. XXI lemma], et AE^2 , ΓZ^2 commensurabilia sunt, etiam $AE \times EB$, $\Gamma Z \times Z\Delta$ commensurabilia sunt. $AE \times EB$ autem medium est [prop. LXXVI]. quare etiam $\Gamma Z \times Z\Delta$ medium est [prop. XXIII coroll.]. itaque ΓZ , $Z\Delta$ potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum rationalem, rectangulum autem medium.

Ergo $\Gamma \Delta$ minor est [prop. LXXVI]; quod erat demonstrandum.

CVI.

Recta rectae cum rationali totum medium efficienti commensurabilis recta est cum rationali totum medium efficiens.

Sit $\mathcal{A}\mathcal{B}$ recta cum rationali totum medium efficiens et rectae $\mathcal{A}\mathcal{B}$ commensurabilis $\Gamma \mathcal{A}$. dico, etiam $\Gamma \mathcal{A}$ rectam esse cum rationali totum medium efficientem.

nam BE rectae AB congruens sit. itaque AE, EB potentia incommensurabiles sunt efficientes $AE^2 + EB^2$

om. V. 9. Post Z Δ add. καὶ ἐναλλάξ BF b. 18. ἄρα ἐστὶ καί BF b. Z Δ] (alt.) Z in ras. m. 1 B. 17. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. P, om. BF b. De additamento in V u. app. nr. 24. 19. ποιούση μῆπος F. 20. Ante μετά add. καὶ αὐτή BF b, m. 2 V. ποιούσα τὸ ὅλον b. 22. ποιούσα τὸ ὅλον V. 24. τὸ ὅλον μέσον b. 25. BE] E e corr. m. 1 P.

μέσον, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν ὑητόν. καὶ τὰ αὐτὰ κατεσκευάσθω. ὑμοίως δὴ δείξομεν τοῖς πρότερον, ὅτι αἱ ΓΖ, ΖΔ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσὶ ταῖς ΑΕ, ΕΒ, καὶ σύμμετρόν ἐστι τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΕ, 5 ΕΒ τετραγώνων τῷ συγκειμένῳ ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ τετραγώνων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ ὁυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ τετραγώνων μέσον, τὸ δ' ὑπ' αὐτῶν 10 ὑητόν.

Ή $\Gamma \Delta$ ἄρα μετὰ όητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά έστιν. ὅπερ ἔδει δείξαι.

ęξ'.

Ή τῆ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιούση 15 σύμμετρος καὶ αὐτὴ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

"Εστω μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ἡ AB, καὶ τῆ AB ἔστω σύμμετρος ἡ $\Gamma \Delta$ · λέγω, ὅτι καὶ ἡ $\Gamma \Delta$ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

20 "Εστω γὰο τῆ ΑΒ προσαρμόζουσα ἡ ΒΕ, καὶ τὰ αὐτὰ κατεσκευάσθω αἱ ΑΕ, ΕΒ ἄρα δυνάμει εἰσὶν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον το συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν 25 τετραγώνων τῷ ὑπ' αὐτῶν. καί εἰσιν, ὡς ἐδείχθη, αἱ ΑΕ, ΕΒ σύμμετροι ταῖς ΓΖ, ΖΔ, καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ τετραγώνων τῷ συγ

^{3.} τῷ] e corr. V. εἰσίν Β. 4. τό] τὸ μέν Β b, μέν supra scr. m. 2 F. 5. τῶν ΓΖ — 6. ΕΒ] mg. m. 2 B (τῶν ΑΕ, ΕΒ etiam in textu sunt a m. 1). 6. δ' Fb. 12. ὅπες

medium, $AE \times EB$ autem rationale [prop. LXXVII]. et eadem comparentur. similiter igitur atque antea [p. 336, 20 sq.] demonstrabimus, esse $\Gamma Z: Z\Delta = AE: EB$, et $AE^2 + EB^3, \Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ ac $AE \times EB, \Gamma Z \times Z\Delta$ commensurabilia esse. quare etiam $\Gamma Z, Z\Delta$ potentia incommensurabiles sunt efficientes $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ medium, $\Gamma Z \times Z\Delta$ autem rationale.

Ergo Γ⊿ recta est cum rationali totum medium efficiens [prop. LXXVII]; quod erat demonstrandum.

CVII.

Recta rectae cum medio totum medium efficienti commensurabilis et ipsa recta cum medio totum medium efficiens est.

Sit AB recta cum medio totum medium efficiens, et rectae AB commensurabilis sit $\Gamma \Delta$. dico, etiam $\Gamma \Delta$ rectam esse cum medio totum medium efficientem.

The nam BE rectae AB congruens sit, et eadem comparentur. itaque AE, EB potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum medium praetereaque summam quadratorum rectangulo incommensurabilem [prop. LXXVIII]. sunt autem, ut demonstratum est [p. 334, 14 sq.], AE, EB rectis ΓZ , $Z\Delta$ commensurabiles, et $AE^2 + EB^2$, $\Gamma Z^2 + Z\Delta^2$ ac $AE \times EB$, $\Gamma Z \times Z\Delta$

έδει δείξαι] comp. P, om. BFb. De V u. app. nr. 25. 14. ποιούση μήπει F. 18. έστω] om. BFb. 21. άξα] m. 2 euan. F. 25. αὐτόν F.

κειμένφ έκ τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ, τὸ δὲ ὑπο τῶν ΑΕ, ΕΒ τῷ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΖΔ καὶ αί ΓΖ, ΖΔ ἄρα δυνάμει είσιν ἀσύμμετροι ποιοῦσαι τό τε συγκείμενον έκ τῶν ἀπ' αὐτῶν τετραγώνων μέσον καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν 5 μέσον καὶ ἔτι ἀσύμμετρον τὸ συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν [τετραγώνων] τῷ ὑπ' αὐτῶν.

'Η Γ Δαρα μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά έστιν ὅπερ ἔδει δείξαι.

Qη'.

10 'Απὸ φητοῦ μέσου ἀφαιρουμένου ἡ τὸ λοιπὸν χωρίον δυναμένη μία δύο ἀλόγων γίνεται ἦτοι ἀποτομὴ ἢ ἐλάσσων.

'Απὸ γὰρ φητοῦ τοῦ $B\Gamma$ μέσον ἀφηρήσθω τὸ $B\Delta$ ' λέγω, ὅτι ἡ τὸ λοιπὸν δυναμένη τὸ $E\Gamma$ μία δύο 15 ἀλόγων γίνεται ῆτοι ἀποτομὴ ἢ ἐλάσσων.

Έκκείσθω γὰρ ξητή ή ZH, καὶ τῷ μὲν BΓ ἴσον παρὰ τὴν ZH παραβεβλήσθω ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον τὸ HΘ, τῷ δὲ ΔΒ ἴσον ἀφηρήσθω τὸ HΚ λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ΔΘ. ἐπεὶ οὖν ξητὸν 20 μέν ἐστι τὸ BΓ, μέσον δὲ τὸ ΒΔ, ἴσον δὲ τὸ μὲν BΓ τῷ HΘ, τὸ δὲ ΒΔ τῷ HK, ξητὸν μὲν ἄρα ἐστὶ τὸ HΘ, μέσον δὲ τὸ HK. καὶ παρὰ ξητὴν τὴν ZH παράκειται· ξητὴ μὲν ἄρα ἡ ZΘ καὶ σύμμετρος τῆ

^{1.} τὸ δέ — 2. καί] mg. m. 2 F. 3. τε] om. P. 6. τετοαγώνων] om. P. 8. ὅπες ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFb. 10. Post ὅητοῦ del. καί F. 11. γίγνεται BFb. 12. ἐλάττων PVb. 13. BΓ] in ras. V. 14. λοιπὸν χωςίον BFb. το ΕΓ δυναμένη BFb. 15. λόγων F, corr. m. 2. γίγνεται BFb. ἐλάττων Β. 17. Post παραβεβλήσθω del. τὸ HB m. 1 P, ras. 4 litt. V. 18. ΔΒ] e corr. V, BΔ P. 19. ΕΓ] ΓΕ Β. ΔΘ] ΘΛ F. 20. μέν] (prius) om. b. 21. ξητόν] bis b. 23. παράκεινται BF. ἄρα ἐστίν BFb.

commensurabilia. quare etiam ΓZ , $Z \Delta$ potentia incommensurabiles sunt efficientes summam quadratorum mediam et rectangulum medium praetereaque summam quadratorum rectangulo incommensurabilem.

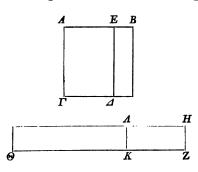
Ergo Γ⊿ recta est cum medio totum medium efficiens [prop. LXXVIII]; quod erat demonstrandum.

CVIII.

Spatio medio a rationali ablato recta reliquo spatio aequalis quadrata alterutra rectarum irrationalium est aut apotome aut minor.

nam a spatio rationali $B\Gamma$ medium auferatur $B\Delta$. dico, rectam reliquo $E\Gamma$ aequalem quadratam alterutram rectarum irrationalium esse aut apotomen aut minorem.

ponatur enim rationalis ZH, et spatio $B\Gamma$ aequale rectae ZH adplicetur rectangulum $H\Theta$, spatio autem ΔB aequale auferatur HK. itaque reliquum $E\Gamma = \Delta \Theta$.

iam quoniam $B\Gamma$ rationale est, $B\Delta$ autem medium, et $B\Gamma = H\Theta$, $B\Delta = HK$, $H\Theta$ rationale est, HK autem medium. et rationali ZH adplicata sunt. itaque $Z\Theta$ rationalis est et rectae ZH longitudine commensura-

bilis [prop. XX], ZK autem rationalis et rectae ZH longitudine incommensurabilis [prop. XXII]. quare $Z\Theta$, ZK longitudine incommensurabiles sunt [prop.

ZΗ μήκει, φητη δε ή ZΚ καὶ ἀσύμμετρος τῆ ZΗ μήκει ἀσύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΘ τῆ ZΚ μήκει. αἱ ΖΘ, ZΚ ἄρα φηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἀποτομη ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΘ, προσαρμόζουσα δὲ αὐτῆ ἡ 5 ΚΖ. ἤτοι δὴ ἡ ΘΖ τῆς ZΚ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἢ οὔ.

Δυνάσθω πρότερον τῷ ἀπὸ συμμέτρου. καί ἐστιν ὅλη ἡ ΘΖ σύμμετρος τῇ ἐκκειμένῃ ὁητῇ μήκει τῇ ΖΗ ἀποτομὴ ἄρα πρώτη ἐστιν ἡ ΚΘ. τὸ δ' ὑπὸ ὁητῆς 10 καὶ ἀποτομῆς πρώτης περιεχόμενον ἡ δυναμένη ἀποτομή ἐστιν. ἡ ἄρα τὸ ΛΘ, τουτέστι το ΕΓ, δυναμένη ἀποτομή ἐστιν.

Εί δὲ ἡ ΘΖ τῆς ΖΚ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ, καί ἐστιν ὅλη ἡ ΖΘ σύμμετρος τῆ ἐκ15 κειμένη φητῆ μήκει τῆ ΖΗ, ἀποτομὴ τετάρτη ἐστὶν ἡ
ΚΘ. τὸ δ' ὑπὸ φητῆς καὶ ἀποτομῆς τετάρτης περιεχόμενον ἡ δυναμένη ἐλάσσων ἐστίν· ὅπερ ἔδει δείξαι.

ę∂′.

'Απὸ μέσου φητοῦ ἀφαιφουμένου ἄλλαι δύο 20 ἄλογοι γίνονται ἥτοι μέσης ἀποτομὴ πρώτη ἢ μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα.

' $A\pi$ ο γὰρ μέσου τοῦ $B\Gamma$ ζητον ἀφηρήσθω το $B\Delta$. λέγω, ὅτι ἡ το λοιπον το $E\Gamma$ δυναμένη μία δύο ἀλόγων

^{1.} ZH] (prius) HZ F. 2. Post $\mu\eta$ ns: (alt.) add. nale elow ampore at horal b. 3. $Z\Theta$] ΘZ BF. elow P. 4. $\delta \dot{\epsilon}$] δ ' P. 5. ZK φ . $\delta \dot{\eta}$] P, $\delta \dot{\epsilon}$ BFb, et supra scr. m. 2 V. ΘZ] $Z\Theta$ b. 6. asymmetric P. $\dot{\eta}$ ov] éaut $\dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ $\dot{\tau}$ $\ddot{\varphi}$ and asymmetric BFb. $\ddot{\eta}$ — 7. summetric III. 1P. 7. $\dot{\tau}$ $\ddot{\varphi}$ corr. ex to m. 1 b, m. rec. P. asymmetric P. 8. ΘZ] corr. ex $Z\Theta$ V, $Z\Theta$ F. 9. $\delta \dot{\epsilon}$ BFb. 10. asque consideration BFb. 11. $\dot{\eta}$] ins. m. 1 B. $\dot{\tau}$ of (prius) ins. m. 2 V. 13. ΘZ] in ras. b, $Z\Theta$ F. $\dot{\tau}$ $\ddot{\eta}$ $\dot{\tau}$ $\ddot{\eta}$ b. summetric V, corr.

XIII]. itaque $Z\Theta$, ZK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. quare $K\Theta$ apotome est [prop. LXXIII], KZ autem ei congruens. iam ΘZ^2 excedit ZK^2 quadrato rectae aut commensurabilis aut incommensurabilis.

Prius excedat quadrato commensurabilis. et tota ΘZ rationali propositae ZH longitudine commensurabilis est. quare $K\Theta$ apotome est prima [deff. tert. 1]. recta autem spatio comprehenso recta rationali et apotome prima aequalis quadrata apotome est [prop. XCI]. ergo recta spatio $\Delta\Theta$, hoc est $E\Gamma$, aequalis quadrata apotome est.

sin ΘZ^2 excedit ZK^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis, et tota $Z\Theta$ rationali propositae ZH longitudine commensurabilis est, $K\Theta$ apotome est quarta [deff. tert. 4]. recta autem spatio comprehenso recta rationali et apotome quarta aequalis quadrata minor est [prop. XCIV]; quod erat demonstrandum.

CIX.

Spatio rationali a medio ablato aliae duae rectae irrationales oriuntur aut mediae apotome prima aut recta cum rationali totum medium efficiens.

A medio enim $B\Gamma$ rationale auferatur $B\Delta$. dico, rectam spatio reliquo $E\Gamma$ aequalem quadratam alterutram rectarum irrationalium esse aut mediae apotomen

m. 2. 14. ΘΖ BF. 15. ZH] corr. ex ZΘ m. 1 F. ἀποτουή ἄφα BFb. 16. δέ B. 17. Post ἐστίν add. ἡ ἄφα τὸ (om. b) ΛΘ, τουτέστι τὸ ΕΓ, δυναμένη ἐλάσσων ἐστίν BF, mg. m. 1 b. ὅπες ἔδει δεὶξαι] comp. P, om. BFb. 19. Post ἀπό add. τοῦ b, m. 2 F. 20. γίγνονται B. μέση B. 22. ἀπό | corr. ex ὑπό V. ἀπό — BΔ] bis b. 23. μία] om. b. λόγων b.

γίνεται ήτοι μέσης αποτομή πρώτη ή μετα φητού μέσον το όλον ποιούσα.

'Εκκείσθω γὰο ὁητὴ ἡ ΖΗ, καὶ παραβεβλήσθω ὁμοίως τὰ χωρία. ἔστι δὴ ἀκολούθως ὁητὴ μὲν ἡ ΖΘ 5 καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΖΗ μήκει, ὁητὴ δὲ ἡ ΚΖ καὶ σύμμετρος τῷ ΖΗ μήκει αἱ ΖΘ, ΖΚ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΘ, προσαρμόζουσα δὲ ταύτῃ ἡ ΖΚ. ἤτοι δὴ ἡ ΘΖ τῆς ΖΚ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῷ ἢ τῷ 10 ἀπὸ ἀσυμμέτρου.

Εί μεν οὖν ἡ ΘΖ τῆς ΖΚ μετζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου εαυτῆ, και έστιν ἡ προσαρμόζουσα ἡ ΖΚ σύμμετρος τῆ έκκειμένη φητῆ μήκει τῆ ΖΗ, ἀποτομὴ δευτέρα έστιν ἡ ΚΘ. φητὴ δὲ ἡ ΖΗ ὅστε ἡ τὸ ΛΘ, 15 τουτέστι τὸ ΕΓ, δυναμένη μέσης ἀποτομὴ πρώτη έστιν.

Εί δε ή ΘΖ τῆς ΖΚ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου, καί ἐστιν ἡ προσαρμόζουσα ἡ ΖΚ σύμμετρος
τῆ ἐκκειμένη ἡτῆ μήκει τῆ ΖΗ, ἀποτομὴ πέμπτη ἐστὶν
ἡ ΚΘ· ἄστε ἡ τὸ ΕΓ δυναμένη μετὰ ἡτοῦ μέσον
20 τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

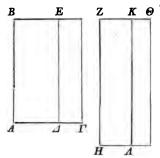
Qι'.

'Απὸ μέσου μέσου ἀφαιρουμένου ἀσυμμέ-

^{1.} γίγνεται Bb. μέση Bb. 4. ἔστιν P. δη] corr. ex δέ m. 2 B, δέ Fb. 5. καί] om. φ. ZH] ZI b. ZK B. 6. ZΘ] ΘZ P. είσιν P. 8. αὐτῆ BFb. δη] δέ BV. ΘZ] in ras. m. 1 b. 10. συμμέτοου V, corr. m. 1. 11. ΘZ] ZΘ V. 14. Post ZH add. το δὲ ὑπὸ ὁητῆς καὶ ἀποτομῆς δευτέρας ἡ δυναμένη μέσης ἀποτομῆ ἐστι πρώτη b, F mg. m. 2. 15. τουτέστιν P. μέση BF. ἐστι πρώτη b, F mg. m. 2. 15. τουτέστιν P. μέση BF. ἐστι πρώτη V. 16. ΘZ] in ras. V, ZΘ P. 17. καί] ἐαντῆ, καί BFb. 18. μήκει] om. b. 19. KΘ] ΘK F. Post EΓ del. χωρίον m. 1 P. 20. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFb. 22. μέσου] (alt.) supra scr. m. 1 P, μέσον supra scr. m. 2 F.

primam aut rectam cum rationali totum medium efficientem.

ponatur enim rationalis ZH, et spatia similiter adplicentur. itaque eodem modo [p. 342, 19 sq.] se-

et rectae ZH longitudine incommensurabilem, KZ autem rationalem et rectae ZH longitudine ingitudine commensurabilem. itaque ZO, ZK rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. XIII]. ergo KO apotome est [prop. LXXIII], ei autem congruens

ZK. iam ΘZ^2 excedit ZK^2 quadrato rectae aut sibi commensurabilis aut incommensurabilis.

iam si ΘZ^2 excedit ZK^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, et congruens ZK rationali propositae ZH longitudine commensurabilis est, $K\Theta$ apotome est secunda [deff. tert. 2]. ZH autem rationalis est. quare recta spatio $\Delta\Theta$, hoc est $E\Gamma$, aequalis quadrata mediae apotome est prima [prop. XCII]. $\sin\Theta Z^2$ excedit ZK^2 quadrato rectae incommensurabilis, et congruens ZK rationali propositae ZH longitudine commensurabilis est, $K\Theta$ apotome est quinta [deff. tert. 5]. quare recta spatio $E\Gamma$ aequalis quadrata recta est cum rationali totum medium efficiens [prop. XCV]; quod erat demonstrandum.

CX.

Spatio medio a medio ablato toti incommensurabili reliquae duae irrationales oriuntur aut mediae apo-

τρου τῷ ὅλῷ αἱ λοιπαὶ δύο ἄλογοι γίνονται ἥτοι μέσης ἀποτομὴ δευτέρα ἢ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα.

'Aφηρήσδω γὰρ ώς ἐπὶ τῶν προκειμένων κατα-5 γραφῶν ἀπὸ μέσου τοῦ $B\Gamma$ μέσον τὸ B extstyle extstyl

Έπει γὰο μέσον ἐστὶν ἑκάτερον τῶν ΒΓ, ΒΔ, καὶ 10 ἀσύμμετρον τὸ ΒΓ τῷ ΒΔ, ἔσται ἀκολούθως ὁητὴ ἐκατέρα τῶν ΖΘ, ΖΚ καὶ ἀσύμμετρος τῷ ΖΗ μήκει. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρόν ἐστι τὸ ΒΓ τῷ ΒΔ, τουτέστι τὸ ΗΘ τῷ ΗΚ, ἀσύμμετρος καὶ ἡ ΘΖ τῷ ΖΚ· αἱ ΖΘ, ΖΚ ἄρα ὁηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι· ἀπο-15 τομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΘ [προσαρμόζουσα δὲ ἡ ΖΚ. ἤτοι δὴ ἡ ΖΘ τῆς ΖΚ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἢ τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῷ].

Εί μεν δη η ΖΘ της ΖΚ μετζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτη, καὶ οὐθετέρα τῶν ΖΘ, ΖΚ΄ σύμ-20 μετρός έστι τη έκκειμένη φητη μήκει τη ΖΗ, ἀποτομη τρίτη έστιν η ΚΘ. φητη δε η ΚΛ, τὸ δ' ὑπὸ φητης καὶ ἀποτομης τρίτης περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἄλογόν έστιν, καὶ ἡ δυναμένη αὐτὸ ἄλογός έστιν, καλείται δὲ

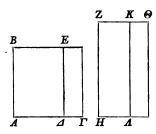
^{1.} γίγνονται Β. 2. μέση Βb. 5. B extstyle eta B e corr. ∇ . 6. ἐστίν B. 7. μέση Bb. μετά] μετά τοῦ P. 12. ἐστίν P. Deinde add. ὑπόκειται P, et ∇ , sed del. 13. καί] ἐστί καί b, ἐστίν καί B. αί] καὶ ἡ b. $Z extstyle \Theta$ $Z extstyle F extstyle \textstyle \$

tome secunda aut recta cum medio totum medium efficiens.

Auferatur enim ut in figuris iam propositis [p. 347] a medio $B\Gamma$ spatium medium $B\Delta$ toti incommensurabile. dico, rectam spatio $E\Gamma$ aequalem quadratam alterutram esse rectarum irrationalium aut mediae apotomen secundam aut rectam cum medio totum medium efficientem.

nam quoniam utrumque $B\Gamma$, $B\Delta$ medium est, et $B\Gamma$, $B\Delta$ incommensurabilia¹), similiter concludemus [p. 342, 19 sq.], utramque $Z\Theta$, ZK rationalem esse et rectae ZH longitudine incommensurabilem [prop. XXII]. et quoniam $B\Gamma$, $B\Delta$, hoc est $H\Theta$, HK, incommensurabilia sunt, etiam ΘZ , ZK incommensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. itaque $Z\Theta$, ZK rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo $K\Theta$ apotome est [prop. LXXIII].

iam si $Z\Theta^2$ excedit ZK^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, et neutra rectarum $Z\Theta$, ZK rationali

propositae ZH longitudine commensurabilis est, $K\Theta$ apotome est tertia [deff. tert. 3]. uerum KA rationalis est, rectangulum autem recta rationali et apotome tertia comprehensum irrationale est, et recta ei aequalis quadrata

irrationalis est, uocatur autem mediae apotome se-

Cum uerba καὶ ἀσύμμετρον τὸ ΒΓ τῷ ΒΔ lin. 9—10 nihil faciant ad demonstrandum id, quod sequitur, non immerito ab Augusto omittuntur. Gregorius omisit ἔσται lin. 10 — τῷ ΒΔ lin. 12.

10

μέσης ἀποτομὴ δευτέρα· ώστε ἡ τὸ $\Delta \Theta$, τουτέστι τὸ $E\Gamma$, δυναμένη μέσης ἀποτομή έστι δευτέρα.

Εί δὲ ἡ ΖΘ τῆς ΖΚ μετζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτἢ [μήκει], καὶ οὐθετέρα τῶν ΘΖ, ΖΚ ε σύμμετρός ἐστι τῷ ΖΗ μήκει, ἀποτομὴ ἔκτη ἐστὶν ἡ ΚΘ. τὸ δ' ὑπὸ ἡητῆς καὶ ἀποτομῆς ἕκτης ἡ δυναμένη ἐστὶ μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα. ἡ τὸ ΔΘ ἄρα, τουτέστι τὸ ΕΓ, δυναμένη μετα μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν. ὅπερ ἔδει δετζαι.

ρια΄.

Ή ἀποτομὴ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων.

 $^{\prime\prime}$ Εστω ἀποτομὴ ἡ $^{\prime}AB^{\cdot}$ λέγω, ὅτι ἡ $^{\prime}AB^{\cdot}$ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων.

15 Εἰ γὰο δυνατόν, ἔστω καὶ ἐκκείσθω ὁητὴ ἡ ΔΓ, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω ὀρθογώνιον τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν τὴν ΔΕ. ἐπεὶ οὖν ἀποτομή ἐστιν ἡ ΑΒ, ἀποτομὴ πρώτη ἐστιν ἡ ΔΕ. ἔστω αὐτῆ προσαρμόζουσα ἡ ΕΖ· αί ΔΖ, ΖΕ ἄρα 20 ἑηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΔΖ τῆς ΖΕ μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ, καὶ ἡ ΔΖ σύμμετρός ἐστι τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ μήκει τῆ ΔΓ. πάλιν, ἐπεὶ ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΑΒ, ἐκ δύο ἄρα

^{1.} ἀποτομὴ μέση Β. ἄσπες FV. τό] om. b. τοντέστιν Β. τό] ἡ τό Bb. 2. μέση Β. ἐστὶν ἀποτομή Fb. 8. $Z\Theta$] Θ Z Bb et in ras. V. σνμμέτςου V, corr. m. 1. 4. μήπει] om. PV. οὐδετέςα FV. 5. ἐστι] om. Bb φ . 6. δέ Bb. 7. ἐστι] ἐστιν ἡ BFb. ἡ] ἄστε ἡ BFb, et e corr. V. 8. ἄφα] del. V, om. BFb. τοντέστιν PB. Ante τό add. ἡ m. 2 F. ἡ μετά F. 9. ὅπες ἔδει δείξαι] comp. P, om. B. 11. τῆ] supra scr. m. 1 b. 13. ἡ AB] (alt.) om. φ . 15. $\Delta \Gamma$] in ras. m. 1 P. 16. δ ητὴν τήν BFb. In sequentibus multa renouata et euan. in F. 18. ἄφα πρώτη b. 19. αὐτῆ] αὐτῆ ἡ b. 21. ἀσνμμέτρου B, sed ά- eras. 23. ἄφα] om. Bb.

cunda [prop. XCIII]. ergo recta spatio $\Delta\Theta$, hoc est $E\Gamma$, aequalis quadrata mediae apotome est secunda.

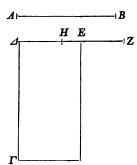
sin $Z\Theta^2$ excedit ZK^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis, et neutra rectarum ΘZ , ZK rectae ZH commensurabilis est longitudine, $K\Theta$ sexta est apotome [deff. tert. 6]. recta autem spatio comprehenso recta rationali et apotome sexta aequalis quadrata recta est cum medio totum medium efficiens [prop. XCVI]. ergo recta spatio $\Delta\Theta$, hoc est $E\Gamma$, aequalis quadrata recta est cum medio totum medium efficiens; quod erat demonstrandum.

CXI.

Apotome eadem non est ac recta ex duobus nominibus.

Sit AB apotome. dico, AB eandem non esse ac rectam ex duobus nominibus.

nam, si fieri potest, sit. et ponatur rationalis $\Delta\Gamma$ et quadrato AB^2 aequale rectae $\Gamma\Delta$ adplicetur rectangulum ΓE latitudinem efficiens ΔE . quoniam igitur

 B ${}^{A}B$ apotome est, ${}^{A}E$ apotome est prima [prop. XCVII]. sit ${}^{-1}Z$ ${}^{E}Z$ ei congruens. itaque ${}^{A}Z$, ${}^{Z}E$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et ${}^{A}Z^2$ excedit ${}^{Z}E^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis, et ${}^{A}Z$ rationali propositae ${}^{A}\Gamma$ longitudine commensurabilis est [deff. tert. 1]. rursus quoniam ${}^{A}B$ ex duobus

nominibus est, ΔE ex duobus nominibus est prima [prop. LX]. in H in nomina dividatur, et ΔH maius

ονομάτων πρώτη έστιν ή ΔΕ. διηρήσθω είς τὰ ονόματα κατά τὸ H, καὶ ἔστω μείζον ὄνομα τὸ ΔH · αί ΔΗ, ΗΕ ἄρα όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΔΗ τῆς ΗΕ μεζζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου 5 έαυτη, και τὸ μεζίον η ΔΗ σύμμετρός έστι τη έκκειμένη φητη μήκει τη ΔΓ. καλ ή ΔΖ ἄρα τη ΔΗ σύμμετρός έστι μήχει καλ λοιπή άρα ή ΗΖ σύμμετρός έστι τη ΔΖ μήκει. [έπεὶ οὖν σύμμετρός έστιν ἡ ΔΖ τη ΗΖ, φητή δέ έστιν ή ΔΖ, φητή άρα έστὶ καὶ ή 10 HZ. ἐπεὶ οὖν σύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΖ τῆ HZ μήκει] ἀσύμμετρος δὲ ἡ ΔΖ τῆ ΕΖ μήκει ἀσύμμετρος ἄρα έστι και ή ΖΗ τη ΕΖ μήκει. αι ΗΖ, ΖΕ άρα δηταί [είσι] δυνάμει μόνον σύμμετροι· αποτομή άρα έστιν ή ΕΗ. άλλα και φητή. ὅπερ έστιν άδύνατον. 15 Η ἄρα ἀποτομὶ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων οπερ έδει δείξαι.

[Πόρισμα].

Ή ἀποτομὴ καὶ αί μετ' αὐτὴν ἄλογοι οὕτε τῆ μέση οὕτε ἀλλήλαις είσὶν αί αὐταί.

Τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ μέσης παρὰ φητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ φητὴν καὶ ἀσύμμετρον τῆ, παρ' ἢν παράκειται, μήκει, τὸ δὲ ἀπὸ ἀποτομῆς παρὰ φητὴν

^{1.} ὀνομάτων ἄρα Bb. ἐστὶ πρώτη F?, πρώτη supra scr. m. 2 V. διηρημένη b, mg. m. 1: γρ. διηρήσθω. 4. HE] EH F. $τ\bar{\wp}$] τό \wp . 5. τὸ μεῖζον] P, et V, supra scr. ἡ; om. b, ἡ μείζων B; om. \wp , sed post $\varDelta H$ lacuna est 6 litt. 7. Ante μήπει del. τῆ ἐππειμένη ἐητῆ μήπει τῆ $\varDelta \Gamma$ m. 1 b. λοιπῆ ἄρα τῆ BFV. HZ] in ras. m. 1 b; ZH F, seq. ras. 1 litt. 8. ἐστι τῆ] ἐστιν ἡ BVb et supra scr. ἡ \wp . ἐπεί — 10. HZ (prius)] om. P, mg. V. 9. HZ] Z ante ras. 1 litt. V. ἐστιν] om. V. Post ἑητή in mg. m. 1 add. μήπει ἀσύμμετρος m. 1 b. ἐστίν B, om. V. 10. ἐπεί — μήπει] om.

nomen sit. itaque ΔH , HE rationales sunt potentia tantum commensurabiles, et ΔH^3 excedit HE^2 quadrato rectae sibi commensurabilis, et maius nomen ΔH rationali propositae $\Delta \Gamma$ longitudine commensurabile est [deff. alt. 1]. itaque etiam ΔZ rectae ΔH longitudine commensurabilis est [prop. XII]. quare etiam reliqua HZ rectae ΔZ longitudine commensurabilis est [prop. XV]. uerum ΔZ , EZ longitudine incommensurabiles sunt. quare etiam ZH, EZ longitudine incommensurabiles sunt [prop. XIII]. itaque HZ, ZE rationales sunt potentia tantum commensurabiles. EH igitur apotome est [prop. LXXIII]. uerum eadem rationalis.est; quod fieri non potest.

Ergo apotome eadem non est ac recta ex duobus nominibus; quod erat demonstrandum.

Apotome et irrationales eam sequentes neque mediae neque inter se eaedem sunt. nam quadratum mediae rectae rationali adplicatum latitudinem efficit rationalem et rectae, cui adplicatum est, longitudine incommensurabilem [prop. XXII], quadratum autem apotomes rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen primam [prop. XCVII], quadratum autem mediae apotomes primae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen secundam [prop. XCVIII], quadratum autem

PV. 11. EZ] mut. in ZE V. ἄρα ἐστί] δέ in ras. 4 litt. φ . 12. ἐστίν P: Post μήκει add. καί είσι ὅηταί mg. m. 2 B. 13. είσι] om. PV. 14. EH] corr. ex HE V, HE P, EN φ . 15. ή] (alt.) om. b. 16. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFb. 17. πόρισμα] om. P, ριγ΄ BV b, ρια΄ F. 21. τή] τι b. 22. ἀπό] om. F.

παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί ἀποτομην πρώτην, το δὲ ἀπὸ μέσης ἀποτομῆς πρώτης παρὰ ζητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί ἀποτομήν δευτέραν, τὸ δὲ ἀπὸ μέσης ἀποτομῆς δευτέρας παρὰ όητὴν παραβαλλόμενον 5 πλάτος ποιεί ἀποτομήν τρίτην, τὸ δὲ ἀπὸ ἐλάσσονος παρά δητην παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί άποτομην τετάρτην, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιούσης παρά δητην παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί άποτομήν πέμπτην, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μετὰ μέσου μέσον 10 τὸ ὅλον ποιούσης παρὰ ζητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεί ἀποτομήν εκτην. έπει ούν τὰ είρημένα πλάτη διαφέρει τοῦ τε πρώτου καὶ άλλήλων, τοῦ μὲν πρώτου, οτι φητή έστιν, άλλήλων δε, έπει τη τάξει ούκ είσιν αί αὐταί, δῆλον, ὡς καὶ αὐταὶ αί ἄλογοι διαφέρουσιν 15 αλλήλων. και έπει δέδεικται ή αποτομή ούκ ούσα ή αὐτὴ τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων, ποιοῦσι δὲ πλάτη παρὰ φητήν παραβαλλόμεναι αί μετά την άποτομην άποτομας ακολούθως εκάστη τη τάξει τη καθ' αύτήν, αί δε μετὰ τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων τὰς ἐκ δύο ὀνομάτων καὶ 20 αὐταὶ τῷ τάξει ἀκολούθως, ἕτεραι ἄρα εἰσὶν αί μετὰ την αποτομήν και ετεραι αι μετά την έκ δύο όνομάτων, ώς είναι τη τάξει πάσας άλόγους τν.

Μέσην,

25

Έχ δύο δνομάτων,

Έκ δύο μέσων πρώτην,

Έκ δύο μέσων δευτέραν,

Μείζονα,

'Ρητὸν καὶ μέσον δυναμένην,

^{1.} τὸ δέ — 3. δευτέραν] mg. m. 1 V. 5. ἐλάττονος Bb, comp. F. 9. μετά] om. F. 11. οῦν] corr. ex οὐ m. 1 P. 12. πρώτου] (prius) in ras. V. 13. ἐπεί] ὅτι Β. 17. παραβαλλόμενα F, corr. m. 2. αί] om. P, supra scr. m. 1 V,

mediae apotomes secundae rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen tertiam [prop. XCIX], quadratum autem minoris rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen quartam [prop. C], quadratum autem rectae cum rationali totum medium efficientis rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen quintam [prop. CI], quadratum autem rectae cum medio totum medium efficientis rationali adplicatum latitudinem efficit apotomen sextam [prop. CII]. iam quoniam latitudines. quas diximus, et a prima et inter se differunt, a prima, quia rationalis est, inter se autem, quia ordine eaedem non sunt, adparet, ipsas quoque irrationales inter se differre. Et quoniam demonstrauimus, apotomen eandem non esse ac rectam ex duobus nominibus [prop. CXI], et rationali adplicatae rectae irrationales apotomen sequentes latitudines efficiunt apotomas secundum suum quaeque ordinem, irrationales autem rectam ex duobus nominibus sequentes rectas ex duobus nominibus et ipsae secundum suum quaeque ordinem, aliae sunt irrationales apotomen sequentes, aliae irrationales rectam ex duobus nominibus sequentes, ita ut omnes XIII irrationales ordine hae sint:

- 1. Media.
- 2. Recta ex duobus nominibus.
- 3. Ex duabus mediis prima.
- 4. Ex duabus mediis secunda.
- 5. Major.
- 6. Recta spatio rationali et medio aequalis quadrata.

μέν B, αί μέν b, μέν supra add. m. 2 F. 19. τὰς ἐκ δύο ὁνομάτων] om. V. 20. αὐτάς b. εἰσιν ἄρα V. 21. αί] om. F. μετά] κατά P.

⊿ύο μέσα δυναμένην,
'Αποτομήν,
Μέσης ἀποτομήν πρώτην,
Μέσης ἀποτομήν δευτέραν,
'Ελάσσονα,
Μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσαν,
Μετὰ μέσου μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσαν,

$[\varrho\iota\beta'.$

Τὸ ἀπὸ φητῆς παρὰ τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων 10 παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ ἀποτομήν, ἦς τὰ ὀνόματα σύμμετρά ἐστι τοῖς τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων ὀνόμασι καὶ ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἔτι ἡ γινομένη ἀποτομὴ τὴν αὐτὴν ἕξει τάξιν τῆ ἐκ δύο ὀνομάτων.

15 Έστω φητη μὲν η Α, ἐκ δύο ὀνομάτων δὲ η ΒΓ, ης μετζον ὄνομα ἔστω η $\Delta \Gamma$, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς Α ἰσον ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΕΖ λέγω, ὅτι ἡ ΕΖ ἀποτομή ἐστιν, ης τὰ ὀνόματα σύμμετρά ἐστι τοῖς Γ Δ , Δ B, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἔτι ἡ ΕΖ τὴν αὐτὴν ἕξει 20 τάξιν τῆ ΒΓ.

"Εστω γὰρ πάλιν τῷ ἀπὸ τῆς A ἴσον τὸ ὑπὸ τῶν $B \triangle$, H. ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ τῶν $B \Gamma$, E Z ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $B \triangle$, H, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓB πρὸς τὴν $B \triangle$,

De his 13 irrationalibus cfr. Martianus Capella VI, 720.

^{5.} ἐλάττονα BFb. 8. ριβ΄] om. b, ρια΄ F, ριδ΄ BV. 11. τέ ἐστι F. 12. ὀνόμασιν PBF. 15. δὲ ὀνομάτων V. 16. ΔΓ] ΓΔ F. 17. ΒΓ] ΓΒ F. 18. ἐστι] ἐστιν P. ΓΔ] Γ e corr. V. ΔΒ] Δ supra scr. m. 2 V. 19. τάξιν ἔξει V. ἔξει] ἔχει BFb, in B supra scr. ξ m. 2. 22. ΒΔ] Δ e corr. V, ΔΒ F. τό] τῷ PV. τῷ] mut. in τό m. 1 P, τό V. 23. Post τῶν ras. 1 litt. P. ΓΒ] ΒΓ F.

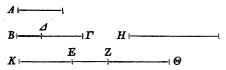
- 7. Recta duobus spatiis mediis aequalis quadrata.
- 8. Apotome.
- 9. Mediae apotome prima.
- 10. Mediae apotome secunda.
- 11. Minor.
- 12. Recta cum rationali totum medium efficiens.
- 13. Recta cum medio totum medium efficiens.

CXII.1)

Quadratum rectae rationalis rectae ex duobus nominibus adplicatum latitudinem efficit apotomen, cuius nomina nominibus rectae ex duobus nominibus commensurabilia sunt praetereaque in eadem proportione, et praeterea apotome ita orta eundem ordinem habebit ac recta ex duobus nominibus.

Sit A rationalis, $B\Gamma$ autem ex duobus nominibus, cuius maius nomen sit $\Delta\Gamma$, et sit $B\Gamma \times EZ = A^2$. dico, EZ apotomen esse, cuius nomina rectis $\Gamma\Delta$, ΔB commensurabilia et in eadem proportione sint, et praeterea rectam EZ eundem ordinem habere ac $B\Gamma$.

nam rursus sit $B \Delta \times H = A^2$. iam quoniam est $B\Gamma \times EZ = B \Delta \times H$, erit $\Gamma B: B \Delta = H: EZ$ [VI, 16].

uerum $\Gamma B > B \Delta$. itaque etiam H > EZ [V, 16; V, 14].

¹⁾ Dubito, an hace propositio et sequentes Euclidis non sint. sed de hac re alibi uiderimus.

ούτως ή Η πρός την ΕΖ. μείζων δὲ ή ΓΒ τῆς ΒΔ. μείζων ἄρα έστι και ή Η της ΕΖ. έστω τη Η ίση $\dot{\eta}$ $E\Theta$ · ἔστιν ἄρα ώς $\dot{\eta}$ ΓB πρὸς τὴν $B \varDelta$, οὕτως $\dot{\eta}$ ΘΕ πρός τὴν ΕΖ΄ διελόντι ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ Γ⊿ πρὸς 5 την B △, οῦτως $\dot{\eta}$ Θ Z πρὸς την Z E. γεγονέτω ώς ή ΘΖ πρός την ΖΕ, ούτως ή ΖΚ πρός την ΚΕ καί ολη ἄρα ή ΘΚ πρός ολην την ΚΖ έστιν, ώς ή ΖΚ πρός ΚΕ ώς γαρ εν των ήγουμένων πρός εν των έπομένων, ούτως απαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς απαντα 10 τὰ επόμενα. ὡς δὲ ἡ ΖΚ πρὸς ΚΕ, οὕτως ἐστὶν ἡ $\Gamma \triangle$ πρὸς τὴν $\triangle B$ καὶ ὡς ἄρα ἡ ΘΚ πρὸς ΚΖ, οῦτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΒ. σύμμετρον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΒ σύμμετρον ἄρα έστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΘΚ τῶ ἀπὸ τῆς ΚΖ. καί ἐστιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΘΚ πρὸς 15 τὸ ἀπὸ τῆς ΚΖ, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς τὴν ΚΕ, ἐπεὶ αί τρείς αί ΘΚ, ΚΖ, ΚΕ ἀνάλογόν είσιν. σύμμετρος ἄρα ἡ ΘΚ τῆ ΚΕ μήκει ὅστε καὶ ἡ ΘΕ τῆ ΕΚ σύμμετρός έστι μήκει. καὶ έπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς Α ἴσον έστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΕΘ, ΒΔ, ὁητὸν δέ έστι τὸ ἀπὸ τῆς 20 Α, όητὸν ἄρα έστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΕΘ, ΒΔ. καὶ παρά φητήν τήν Β Δ παράκειται φητή άρα έστιν ή $E\Theta$ καὶ σύμμετρος τῆ $B \triangle$ μήκει· ώστε καὶ ἡ σύμμετρος αὐτη ή ΕΚ δητή έστι καὶ σύμμετρος τη ΒΔ μήκει. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΓΔ πρὸς ΔΒ, οὕτως ἡ 25 ZK $\pi_0 \circ_S KE$, at $\delta \circ_L \Gamma \Delta$, ΔB $\delta vv \alpha \mu \varepsilon \iota$ $\mu \circ_V v \circ_V \varepsilon \iota \sigma \circ_L v \circ_L v$

^{1.} $\mu\epsilon(\xi\omega\nu-2.\ \epsilon\sigma\tau\omega]$ in ras. V. 1. ΓB] $B\Gamma$ P. 2. $\epsilon\sigma\tau()$ om. V. 3. ΓB] $B\Gamma$ PV. 4. $\tau\eta\nu$] om. Bb. 5. $\tau\eta\nu$] om. Bb. ΔB FVb. $\tau\eta\nu$] om. BFb. $\gamma\epsilon\gamma\nu\epsilon\tau\omega-6$. ZE] om. b. 6. $\tau\eta\nu$] om. BF. ZK] KZ B. $\tau\eta\nu$] om. BFb. 7. $\pi\varrho\sigma$ [bis φ . 8. $\tau\eta\nu$ KE FV. $\dot{\omega}_{S}$ $\gamma\dot{\omega}_{Q}$] om. P, supra scr. V. $\tau\tilde{\omega}\nu$] om. P. $\dot{\eta}\gamma\sigma\dot{\psi}_{R}$ evov P. 10. $\tau\dot{\eta}\nu$ KE V. 11. ΔB] $B\Delta$ F. $\tau\dot{\eta}\nu$ KZ BFb. 12. ΔB] e corr. V,

sit $E\Theta = H$. itaque $\Gamma B: B \Delta = \Theta E: EZ$. quare dirimendo [V,17] $\Gamma \Delta: B \Delta = \Theta Z: ZE$. fiat $\Theta Z: ZE = ZK: KE$. quare etiam $\Theta K: KZ = ZK: KE$; nam ut unum praecedentium ad unum sequentium, ita omnia praecedentia ad omnia sequentia [V, 12]. est autem ZK:KE = $\Gamma \Delta : \Delta B$, quare etiam $\Theta K : KZ = \Gamma \Delta : \Delta B$, userum $\Gamma \Delta^2$, ΔB^2 commensurabilia sunt [prop. XXXVI]. itaque etiam ΘK^2 , KZ^2 commensurabilia sunt [VI, 20] coroll.; prop. XI]. est autem $\Theta K^2: KZ^2 = \Theta K: KE$, quoniam tres rectae ΘK , KZ, KE proportionales sunt [V def. 9]. itaque ΘK , KE longitudine commensurabiles sunt [prop. XI]. quare etiam ΘE , EK longitudine commensurabiles sunt [prop. XV]. et quoniam $A^2 = E\Theta \times B\Delta$, et A^2 rationale est, etiam $E\Theta \times B\Delta$ rationale est. et rationali $B\Delta$ adplicatum est. itaque $E\Theta$ rationalis est et rectae $B\Delta$ longitudine commensurabilis [prop. XX]. quare etiam EK, quae ei commensurabilis est, rationalis est [def. 3] et rectae B 2 longitudine commensurabilis [prop. XII]. iam quoniam est $\Gamma \Delta : \Delta B = ZK : KE$, et $\Gamma \Delta$, ΔB potentia tantum commensurabiles sunt, etiam ZK, KE potentia tantum

BΔ F. 13. ΘΚ] ΓΔ φ. 14. ΚΖ] ZK in ras. V. 15. Post KZ add. ἐδείχθη γὰο ὡς ἡ ΓΔ πρὸς ΔΒ, οὕτως ἡ ΖΚ πρὸς ΚΘ. ἀλλὰ καὶ ὡς ἡ ΓΔ πρὸς ΔΒ, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς ΚΕ. τρεῖς οὖν εὐθεῖαί εἰσιν ἀνάλογον πρώτη μὲν ἡ ΘΚ, δεντέρα δὲ ἡ ΚΖ, τρίτη ἡ ΚΕ. ἔστιν οὖν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς πρώτην, τοντέστιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς δεντέρας εἰδος, οῦτως ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, τοντέστιν ὡς τὸ ἀπὸ ΘΚ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ b. τήν] om. b. 16. εἰσι ΒVb, comp. F. 17. ἄρα ἐστίν ΒFb. ΘΚ] Κ e corr. V. Post μήκει add. καὶ διελόντι b, m. 2 F. ἄστε] -τε e corr. V. EK] ΕΘ b. 19. ΕΘ] ΘΕ V. ἐστιν L. 20. ἐστίν L. ΔΒ LΒFb, e corr. V. 21. ΔΒ ΒF. 22. Post ἄστε ras. 1 litt. V. 23. ἐστιν L. ΔΒ F. 24. ὡς] om. L, supra scr. m. 2 B. 25. ZK] corr. ex ZH m. 2 F. δέ] m. 2 F. ΓΔ] ΔΓ F. εἰσίν L.

σύμμετροι, καὶ αί ΖΚ, ΚΕ δυνάμει μόνον εἰσὶ σύμμετροι. ὁητὴ δέ ἐστιν ἡ ΚΕ ὁητὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΖΚ. αί ΖΚ, ΚΕ ἄρα ἡηταὶ δυνάμει μόνον εἰσὶ σύμμετροι ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΖ.

5 "Ητοι δὲ ἡ $\Gamma \triangle$ τῆς $\triangle B$ μετζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ ἢ τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου.

Εἰ δὲ ἡ ΓΔ τῆς ΔΒ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ, καὶ ἡ ΖΚ τῆς ΚΕ μείζον δυνήσεται 15 τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου έαυτῆ. καὶ εἰ μὲν ἡ ΓΔ σύμμετρός ἐστι τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ μήκει, καὶ ἡ ΖΚ· εἰ δὲ ἡ ΒΔ, καὶ ἡ ΚΕ· εἰ δὲ οὐδετέρα τῶν ΓΔ, ΔΒ, καὶ οὐδετέρα τῶν ΖΚ, ΚΕ· ὥστε ἀποτομή ἐστιν ἡ ΖΕ, ης τὰ ὀνόματα τὰ ΖΚ, ΚΕ σύμμετρά ἐστι τοῖς 20 τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων ὀνόμασι τοῖς ΓΔ, ΔΒ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχει τῆ ΒΓ· ὅπερ ἔδει δεξαι.

οιγ΄.

Τὸ ἀπὸ φητῆς παρὰ ἀποτομὴν παραβαλλό-25 μενον πλάτος ποιεί τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων, ἦς

^{1.} ΚΕ ἄρα LBF. 2. Post ΚΕ add. και σύμμετρος τῆ B Δ μήκει LBFb. ἐστιν ἄρα V. ἐστίν LPB. 3. ZK] (prius) KZ BFb (de L non liquet). Deinde add. και σύμμετρος τῆ ΓΔ μήκει LBFb. ὁηται είσιν L, ὁηται είσι BFb. είσι om. LBFb. 4. EZ] ZE in ras. V. 6. τῷ] supra scr. m. rec. V. συμέτρον V, sed corr. 8. ἀσυμμέτρον L, et V, sed ά- eras. ἑαντῆ] om. P. ZK] KZ B. 11. BΔ] mut. in ΔB V, ΔB B. σύθετέρα P. 12. και P. 13. AB] mg. m. 2 F. 12. σύθετέρα P. KE] E in ras. m. 1 P. 13.

commensurabiles sunt [prop. XI]. uerum KE rationalis est; itaque etiam ZK rationalis est. itaque ZK, KE rationales sunt potentia tantum commensurabiles. ergo EZ apotome est [prop. LXXIII].

Iam. $\Gamma \Delta^2$ excedit ΔB^2 quadrato rectae aut sibi commensurabilis aut incommensurabilis.

si igitur $\Gamma \Delta^2$ excedit ΔB^2 quadrato rectae commensurabilis, etiam ZK^2 excedit KE^2 quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XIV]. et siue \(\int \sigma \) rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam ZK ei commensurabilis est [prop. XI, XII], sine $B\Delta$, etiam KE [prop. XII], sine neutra rectarum $\Gamma \Delta$, ΔB , neutra rectarum ZK, KE. sin $\Gamma \triangle^2$ excedit $\triangle B^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis, etiam ZK^2 excedit KE^2 quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XIV]. et siue $\Gamma \Delta$ rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam ZK ei commensurabilis est, siue $B\Delta$, etiam KE, siue neutra rectarum $\Gamma \Delta$, ΔB , neutra rectarum ZK, KE. ergo ZE apotome est, cuius nomina ZK, KE nominibus $\Gamma \triangle$, $\triangle B$ rectae ex duobus nominibus commensurabilia sunt et in eadem proportione, et eundem ordinem habet ac $B\Gamma$ [deff. alt. et tert.]; quod erat demonstrandum.

CXIII.

Quadratum rectae rationalis apotomae adplicatum latitudinem efficit rectam ex duobus nominibus, cuius

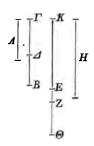
τὰ ὀνόματα σύμμετρά ἐστι τοῖς τῆς ἀποτομῆς ὀνόμασι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἔτι δὲ ἡ γινομένη ἐκ δύο ὀνομάτων τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχει τῆ ἀποτομῆ.

δε τω φητή μεν ή Α, ἀποτομή δε ή ΒΔ, και τῷ ἀπὸ τῆς Α ἴσον ἔστω τὸ ὑπὸ τῶν ΒΔ, ΚΘ, ὥστε τὸ ἀπὸ τῆς Α φητῆς παρὰ τὴν ΒΔ ἀποτομὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ τὴν ΚΘ λέγω, ὅτι ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΚΘ, ἦς τὰ ὀνόματα σύμμετρά ἐστι το τοις τῆς ΒΔ ὀνόμασι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἔτι ἡ ΚΘ τὴν αὐτὴν ἔχει τάξιν τῷ ΒΔ.

"Εστω γὰς τῆ ΒΔ προσαρμόζουσα ἡ ΔΓ αί ΒΓ, ΓΔ ἄρα ξηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι. καὶ τῷ ἀπὸ τῆς Α ἴσον ἔστω καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, Η. ξητὸν 16 δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Α ΄ ξητὸν ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, Η. καὶ παρὰ ξητὴν τὴν ΒΓ παραβέβληται ' ξητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ Η καὶ σύμμετρος τῆ ΒΓ μήκει. ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, Η ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΒΔ, ΚΘ, ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΒΔ, οῦτως ἡ ΚΘ πρὸς Η. 20 μείζων δὲ ἡ ΒΓ τῆς ΒΔ · μείζων ἄρα καὶ ἡ ΚΘ τῆς Η. κείσθω τῆ Η ἴση ἡ ΚΕ · σύμμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΕ τῆ ΒΓ μήκει. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΒΔ, οῦτως ἡ ΘΚ πρὸς ΚΕ, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΔ, οῦτως ἡ ΚΘ πρὸς ΘΕ. γεγονέτω 25 ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΘΕ, οῦτως ἡ ΘΖ πρὸς ΖΕ · καὶ λοιπὴ

^{1.} êstiv L. 2. ἐνόμασιν PLBF. γιγνομένη LBb, γενομένη PV φ . 3. έχει] supra add. ξ m. 2 B. 6. A] AB b. $\tilde{\varphi}$ στε] -ε in ras. V. 7. $B\Delta$] ΔB φ . 8. ποιείν LFb, e corr. m: 1 B. $\tilde{\varphi}$ τι] $\tilde{\varphi}$ τι καί PV. 9. έστι] έστιν L. 10. ἀνόμασιν PLBF. $\tilde{\xi}$ τι] $\tilde{\varphi}$ τι LBFb. 11. έξει LB. 13. εἰσιν L 14. παί] om. LBFVb. 15. H] m. 2 F. 18. έστίν PV, om. LBFb. 19. ΓB] $B\Gamma$ PV. 20. τῆς] (prius) πρός b.

nomina nominibus apotomes commensurabilia sunt et in eadem proportione, et praeterea recta ex duobus nominibus ita orta eundem ordinem habet atque apotome.

Sit A rationalis, $B\Delta$ autem apotome, et sit $B\Delta \times K\Theta = A^2$, ita ut quadratum rectae rationalis A apotomae $B\Delta$ adplicatum latitudinem efficiat $K\Theta$. dico, $K\Theta$ ex duobus nominibus esse, cuius nomina nominibus rectae $B\Delta$ commensurabilia sint et in eadem proportione, et praeterea $K\Theta$ eundem ordinem habere ac $B\Delta$.

nam $\Delta\Gamma$ rectae $B\Delta$ congruens sit. itaque $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. LXXIII]. sit etiam $B\Gamma \times H = A^2$. uerum A^2 rationale est. itaque etiam $B\Gamma \times H$ rationale est. et rationali $B\Gamma$ adplicatum est. itaque H rationalis est et rectae $B\Gamma$ longitudine commensurabilis [prop. XX]. iam quoniam est $B\Gamma \times \dot{H} = B\Delta \times K\Theta$, erit [VI; 16] $\Gamma B: B\Delta = K\Theta: H$. est autem $B\Gamma > B\Delta$. itaque etiam $K\Theta > H$ [V, 16; V, 14]. ponatur KE = H. itaque $KE, B\Gamma$ longitudine commensurabiles sunt. et quoniam est $\Gamma B: B\Delta = \Theta K: KE$, convertendo [V, 19 coroll.] est $B\Gamma: \Gamma\Delta = K\Theta: \Theta E$. fiat $K\Theta: \Theta E = \Theta Z: ZE$. itaque etiam $KZ: Z\Theta = K\Theta: \Theta E = B\Gamma: \Gamma\Delta$ [V, 19]. uerum $B\Gamma, \Gamma\Delta$ potentia tantum commensurabiles sunt. itaque etiam $KZ, Z\Theta$ potentia tantum commensura-

αρα ἐστί BFb. 21. KE] e corr. V, EK P. 22. την BΔ BFb. 23. την KE BFb. 25. KΘ] corr. ex. KH m. 2 F.

αρα ή ΚΖ πρὸς ΖΘ έστιν, ώς ή ΚΘ πρὸς ΘΕ, τουτέστιν $[\dot{\omega}_{S}]$ $\dot{\eta}$ $B\Gamma$ πρὸς $\Gamma \Delta$. αί δὲ $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$ δυνάμει μόνον [είσι] σύμμετροι και αι ΚΖ, ΖΘ άρα δυνάμει μόνον είσι σύμμετροι. και έπεί έστιν ώς ή ΚΘ πρός 5 ΘΕ, ή ΚΖ πρὸς ΖΘ, ἀλλ' ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΘΕ, ἡ ΘΖ πρός ΖΕ, καὶ ώς ἄρα ἡ ΚΖ πρός ΖΘ, ἡ ΘΖ πρός ΖΕ ωστε και ως ή πρώτη πρός την τρίτην, τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ ὡς ἄρα ἡ ΚΖ πρὸς ΖΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς ΚΖ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς 10 ΖΘ. σύμμετρον δέ έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΚΖ τῷ ἀπὸ τῆς Ζω αί γὰο ΚΖ, Ζω δυνάμει είσι σύμμετροι σύμμετρος άρα έστι και ή ΚΖ τη ΖΕ μήκει ώστε ή ΚΖ καὶ τῆ ΚΕ σύμμετρός [έστι] μήκει. όητη δέ έστιν ή ΚΕ και σύμμετρος τη ΒΓ μήκει φητή άρα και ή 15 ΚΖ και σύμμετρος τη ΒΓ μήκει. και έπεί έστιν ώς $\dot{\eta}$ $B\Gamma$ $\pi_0\dot{o}_S$ $\Gamma \Delta$, ources $\dot{\eta}$ KZ $\pi_0\dot{o}_S$ $Z\Theta$, Evallà $\dot{\phi}_S$ ή ΒΓ πρὸς ΚΖ, οῦτως ή ΔΓ πρὸς ΖΘ. σύμμετρος δὲ ή ΒΓ τη ΚΖ. σύμμετρος ἄρα καὶ ή ΖΘ τη ΓΔ μήκετ. αί ΒΓ, Γ⊿ δὲ όηταί είσι δυνάμει μόνον σύμ-20 μετροι καὶ αί ΚΖ, ΖΘ ἄρα ρηταί είσι δυνάμει μόνον σύμμετροι έκ δύο όνομάτων έστιν άρα ή ΚΘ.

Εί μὲν οὖν ή $B\Gamma$ τῆς Γo μετζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ, καὶ ἡ KZ τῆς $Z\Theta$ μετζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ συμμέτρου έαυτῆ. καὶ εί μὲν σύμμετρός ἐστιν 25 ἡ $B\Gamma$ τῆ ἐκκειμένη ζητῆ μήκει, καὶ ἡ KZ, εί δὲ ἡ

^{1.} ZΘ] ΘZ F et in ras. V. ΘΕ] corr. ex ZΕ V. τουτέστιν — 2. πρός] in ras. V. 2. ως] om. P, supra scr. V. δέ] om. BF. ΓΔ] ΓΔ, ΔΕ BF. 3. εἰσί] om. PV. σύμμετροι — 4. εἰσί] mg. m. 2 B. 3. ΚΖ] ΖΚ Ρ. 5. ΖΘ] ΘΖ in ras. V. ΘΖ] in ras. m. rec. B. 6. ΖΘ] π ras. m. rec. B, "ΘΖ b. οῦτως ἡ Β. ΘΖ] 'ΖΘ b. 7. ΖΕ] ΕΖ F. ωστε] -ε in ras. V. ως] m. 2 F. οῦτως τό BF b. 8. πρώτης] eras. F. πρός — δευτέρας] mg. m. 2 F. 9. ΖΕ]

biles sunt [prop. XI]. et quoniam est $K\Theta: \Theta E = KZ: Z\Theta$, $K\Theta: \Theta E = \Theta Z: ZE$, erit etiam

 $KZ: Z\Theta = \Theta Z: ZE.$

quare etiam ut primum ad tertium, ita quadratum primi ad quadratum secundi [V def. 9]. itaque etiam $KZ: ZE = KZ^2: Z\Theta^2$. uerum KZ^2 , $Z\Theta^2$ commensurabilia sunt; nam KZ, ZØ potentia commensurabiles sunt. itaque etiam KZ, ZE longitudine commensurabiles sunt [prop. XI]. quare etiam KZ, KE longitudine commensurabiles sunt [prop. XV]. KE autem rationalis est et rectae $B\Gamma$ longitudine commensurabilis. itaque etiam KZ rationalis est et rectae $B\Gamma$ longitudine commensurabilis [prop. XII]. et quoniam est $B\Gamma: \Gamma \Delta = KZ: Z\Theta$, permutando [V, 16] est $B\Gamma: KZ = \Delta\Gamma: Z\Theta$. uerum $B\Gamma$, KZ commensurabiles sunt. itaque etiam ZΘ, ΔΓ longitudine commensurabiles sunt [prop. XI]. $B\Gamma$, $\Gamma \triangle$ autem rationales sunt potentia tantum commensurabiles. itaque etiam KZ, Z@ rationales sunt [def. 3] potentia tantum commensurabiles [prop. XIII]. ergo $K\Theta$ ex duobus nominibus est [prop. XXXVI].

Iam si $B\Gamma^2$ excedit $\Gamma\Delta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis, etiam KZ^2 excedit $Z\Theta^2$ quadrato rectae sibi commensurabilis [prop. XIV]. et siue $B\Gamma$ rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam KZ

 $\Gamma \Delta$ σύμμετρός έστι τῆ έκκειμένη δητῆ μήκει, καὶ ἡ $Z\Theta$, εἰ δὲ οὐδετέρα τῶν $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$, οὐδετέρα τῶν

KZ, ZØ.

Εἰ δὲ ἡ $B\Gamma$ τῆς $\Gamma \triangle$ μείζον δύναται τῷ ἀπὸ 5 ἀσυμμέτρου ξαυτῆ, καὶ ἡ KZ τῆς $Z\Theta$ μείζον δυνήσεται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ξαυτῆ. καὶ εἰ μὲν σύμμετρός ἐστιν ἡ $B\Gamma$ τῆ ἐκκειμένη ξητῆ μήκει, καὶ ἡ KZ, εἰ δὲ ἡ $\Gamma \triangle$, καὶ ἡ $Z\Theta$, εἰ δὲ οὐδετέρα τῶν $B\Gamma$, $\Gamma \triangle$, οὐδετέρα τῶν KZ, $Z\Theta$.

0 'Εχ δύο ἄρα ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ΚΘ, ης τὰ ὀνόματα τὰ ΚΖ, ΖΘ σύμμετρά [ἐστι] τοῖς τῆς ἀποτομῆς ὀνόμασι τοῖς $B\Gamma$, Γ Δ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἔτι ἡ ΚΘ τῆ $B\Gamma$ τὴν αὐτὴν ἕξει τάξιν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

οιδ'.

- 16 Ἐὰν χωρίον περιέχηται ὑπὸ ἀποτομῆς καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων, ἦς τὰ ὀνόματα σύμμετρά τέ ἐστι τοῖς τῆς ἀποτομῆς ὀνόμασι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ὁητή ἐστιν.
- 20 Περιεχέσθω γὰρ χωρίον τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΓΔ ὑπὸ ἀποτομῆς τῆς ΑΒ καὶ τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων τῆς ΓΔ, ῆς μεῖζον ὄνομα ἔστω τὸ ΓΕ, καὶ ἔστω τὰ ὀνόματα τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων τὰ ΓΕ, ΕΔ σύμμετρά τε τοῖς τῆς ἀποτομῆς ὀνόμασι τοῖς ΑΖ, ΖΒ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ

^{1.} ΓΔ] ΔΓ B et e corr. V. 2. BΓ — τῶν] postea add. m. 1 P. Post ΓΔ add. καί b, m. 2 F. 4. δύνηται Bb. 5. συμμέτρου V, sed. corr. KZ] Z e corr. V, KΔ P. ZΘ] ΘΖ in ras. V. 6. συμμέτρου V, sed corr. 7. ἐστιν] m. 2 F. 8. ΖΘ] ΘΖ F. ΓΔ καί b. 11. σύμμετα Β. ἐστι] om. P, supra scr. V. ὁνόμασιν Β. 13. ΒΓ] ΒΔ PFb. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. BFb. 14. ριε΄ b et e corr. F, ριε΄ BV. 17. τε] om. BFV. ὀνόμασιν PFB. 19. ἐστι

ei commensurabilis est [prop. XII], siue $\Gamma \Delta$ rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam $Z\Theta$ ei commensurabilis est [id.], siue neutra rectarum $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$, etiam neutra rectarum KZ, $Z\Theta$ [prop. XIII]. sin $B\Gamma^2$ excedit $\Gamma \Delta^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis, etiam KZ^2 excedit $Z\Theta^2$ quadrato rectae sibi incommensurabilis [prop. XIV]. et siue $B\Gamma$ rationali propositae longitudine commensurabilis est, etiam KZ ei commensurabilis est, siue $\Gamma \Delta$, etiam $Z\Theta$ [prop. XII], siue neutra rectarum $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$, neutra rectarum KZ, $Z\Theta$.

Ergo $K\Theta$ ex duobus nominibus est, cuius nomina KZ, $Z\Theta$ nominibus apotomes $B\Gamma$, $\Gamma \triangle$ commensurabilia sunt et in eadem proportione, et praeterea $K\Theta$ eundem ordinem habet ac $B\Gamma$ [cfr. deff. alt. et tert.]; quod erat demonstrandum.

CXIV.

Si spatium comprehenditur apotome et recta ex duobus nominibus, cuius nomina nominibus apotomes et commensurabilia sunt et in eadem proportione,

B, comp. F V b. 20. γάρ] corr. ex τό m. 1 V. 22. ἔστω] (prius) ἐστι B F b. 23. E Δ] Δ e corr. m. 1 b. τε] m. 2 B. 24. ὀνόμασιν Β.

λόγφ, καὶ ἔστω ἡ τὸ ὑπὸ τῶν AB, $\Gamma \triangle$ δυναμένη ἡ H· λέγω, ὅτι ὁητή ἐστιν ἡ H.

Έκκείσθω γάο όητη ή Θ, και τῷ ἀπὸ τῆς Θ ἴσον παρά την ΓΔ παραβεβλήσθω πλάτος ποιούν την ΚΔ. 5 ἀποτομή ἄρα ἐστὶν ή $K\Lambda$, ής τὰ ὀνόματα ἔστ ∞ τὰ ΚΜ, ΜΛ σύμμετρα τοῖς τῆς ἐκ δύο ὀνομάτων ὀνόμασι τοῖς ΓE , $E \triangle$ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ἀλλὰ καὶ αί ΓE , $E \triangle$ σύμμετροί τέ είσι ταζς AZ, ZB καλ έν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΖΒ, 10 ούτως ή ΚΜ πρός ΜΛ. έναλλὰξ ἄρα έστιν ώς ή ΑΖ πρὸς τὴν ΚΜ, οὕτως ἡ ΒΖ πρὸς τὴν ΛΜ καὶ λοιπὴ ἄρα ή ΑΒ πρός λοιπήν την ΚΛ έστιν ώς ή ΑΖ ποὸς ΚΜ. σύμμετρος δὲ ἡ ΑΖ τῆ ΚΜ. σύμμετρος ἄρα Εστί και ή ΑΒ τῆ ΚΛ. καί έστιν ώς ή ΑΒ πρός 15 KA, oữ τως τὸ ὑπὸ τῶν ΓA , AB πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓA , KA σύμμετρον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπο τῶν $\Gamma\Delta$, ABτῶ ὑπὸ τῶν ΓΔ, ΚΛ. ἴσον δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΔ, ΚΛ τῷ ἀπο τῆς Θ΄ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΔ, $AB \tau \tilde{\varphi} \ \tilde{\alpha}\pi \tilde{\alpha} \ \tau \tilde{\eta} S \Theta$. $\tau \tilde{\varphi} \ \delta \tilde{\epsilon} \ \tilde{\upsilon}\pi \tilde{\alpha} \ \tau \tilde{\omega} \nu \ \Gamma \Delta$, $AB \ \tilde{\iota}\sigma \sigma \nu \ \tilde{\epsilon}\sigma \tau \tilde{\iota} \ \tau \tilde{\alpha}$ 20 ἀπὸ τῆς Η΄ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Η τῶ άπὸ τῆς Θ. ζητον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Θ. ζητὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Η. ρητὴ ἄρα ἐστὶν ἡ Η. καὶ δύναται τὸ ὑπὸ τῶν Γ⊿, ΑΒ.

'Εὰν ἄφα χωρίον περιέχηται ὑπὸ ἀποτομῆς καὶ τῆς 25 ἐκ δύο ὀνομάτων, ἦς τὰ ὀνόματα σύμμετρά ἐστι τοῖς τῆς ἀποτομῆς ὀνόμασι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη ἡητή ἐστιν.

^{1.} $\dot{\eta}$] om. BFb. $\dot{\dot{\eta}}$] e corr. V. H] HA b. 3. Θ] (prius) $B\Theta$ F. 4. $\tau \dot{\dot{\eta}} \nu$] (prius) m. 2 F. 6. $\tau \ddot{\eta} s$ & $\dot{\epsilon} u$] & $\dot{\epsilon} u$ $\tau \ddot{\omega} \nu$ V. 7. $\dot{\alpha} l l \dot{\alpha} - 9$. $l \dot{\alpha} \nu \dot{\omega}$] mg. m. 1 F. 8. $\tau \ddot{\omega} \dot{s}$ b. 9. AZ] corr. ex $A\Gamma$ V. 11. BZ] ZB B. 12. $\dot{\dot{\eta}}$] (prius) post ras. 1 litt. F. 13. $\pi \varrho \dot{s} s - AZ$] om. F. $\tau \dot{\eta} \nu$ KM BFb.

proportione, et sit $H^2 = AB \times \Gamma \Delta$. dico, H rationalem esse.

ponatur enim rationalis Θ , et spatium quadrato Θ^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicatur latitudinem efficiens KA. itaque KA apotome est, cuius nomina sint KM, MA commensurabilia ΓE , EA nominibus rectae ex duobus nominibus et in eadem proportione [prop. XCII]. uerum ΓE , $E \Delta$ etiam rectis AZ, ZB et commensurabilia sunt et in eadem proportione. itaque AZ:ZB = KM:MA. quare permutando [V, 16] AZ:KM = BZ:AM. itaque etiam AB:KA = AZ:KM[V, 19]. uerum AZ, KM commensurabiles sunt [prop. XII]. itaque etiam AB, KA commensurabiles sunt [prop. XI]. est autem $AB:KA = \Gamma \Delta \times AB:\Gamma \Delta \times KA$ [VI, 1]. itaque etiam $\Gamma \Delta \times AB$ et $\Gamma \Delta \times KA$ commensurabilia sunt [prop. IX]. uerum $\Gamma \Delta \times K \Lambda = \Theta^2$. itaque $\Gamma \Delta \times AB$ et Θ^2 commensurabilia sunt. est autem $H^2 = \Gamma \Delta \times AB$. quare H^2 , Θ^2 commensurabilia sunt. uerum Θ^2 rationale est. itaque etiam H^2 rationale est. quare H rationalis est; et spatio $\Gamma \triangle \times AB$ aequalis est quadrata.

Ergo si spatium comprehenditur apotome et recta ex duobus nominibus, cuius nomina nominibus apotomes et commensurabilia sunt et in eadem proportione, recta spatio aequalis quadrata rationalis est.

^{14.} $\ell \sigma \tau \ell \nu$ B. AB] KM σύμμετοος ἄφα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ φ (et F?). 15. τὴν ΚΛ BFb. οὖτω B. ΓΔ] ante lacunam 2 litt. F, ΛΓ b. ΛΒ] ΔΒ b. πρὸς τό] om. φ. 16. τό] m. 2 V. 17. τῶν] (prius) om. P. 18. Θ] ΘΖ B, sed corr. 19. ἀπό] corr. ex τῶ m. 1 F. τῶ] corr. ex το m. 1 F. τό] corr. ex τῶ m. 1 F. 20. τό] καὶ τό BFb. 22. ξητή] corr. ex ξητόν V. 25. ἐστιν Ρ. 26. ὀνόμασιν PB. 27. ἐστι BV, comp. Fb. Deinde add. ὅπες ἔδει δεῖξαι F.

Πόρισμα.

Καλ γέγονεν ήμιν καλ διὰ τούτου φανεφόν, ὅτι δυνατόν ἐστι ζητὸν χωρίον ὑπὸ ἀλόγων εὐθειῶν περι- έχεσθαι. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

οιε΄.

'Απὸ μέσης ἄπειφοι ἄλογοι γίνονται, καὶ οὐδεμία οὐδεμιᾳ τῶν πφότεφον ἡ αὐτή.

"Εστω μέση ἡ Α' λέγω, ὅτι ἀπὸ τῆς Α ἄπειροι ἄλογοι γίνονται, καὶ οὐδεμία οὐδεμιᾳ τῶν πρότερον 10 ἡ αὐτή.

'Εκκείσθω φητή ή Β, καὶ τῷ ὑπὸ τῶν Β, Α ἴσον ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Γ΄ ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ Γ΄ τὸ γὰρ ὑπὸ ἀλόγου καὶ φητῆς ἄλογόν ἐστιν. καὶ οὐδεμιᾶ τῶν πρότερον ἡ αὐτή· τὸ γὰρ ἀπ' οὐδεμιᾶς τῶν πρότερον 15 παρὰ ἡητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ μέσην. πάλιν δὴ τῷ ὑπο τῶν Β, Γ ἴσον ἔστω τὸ ἀπὸ τῆς Δ· ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Δ. ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ Δ· καὶ οὐδεμιᾶ τῶν πρότερον ἡ αὐτή· τὸ γὰρ ἀπ' οὐδεμιᾶς τῶν πρότερον παρὰ φητὴν παραβαλλόμενον πλάτος 20 ποιεῖ τὴν Γ. ὁμοίως δὴ τῆς τοιαύτης τάξεως ἐπ' ἄπειρον προβαινούσης φανερόν, ὅτι ἀπὸ τῆς μέσης ἄπειροι ἄλογοι γίνονται, καὶ οὐδεμία οὐδεμιᾶ τῶν πρότερον ἡ αὐτή· ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

^{1.} πόρισμα] mg. PV, om. BFb. 4. ὅπες ἔδει δεῖξαι] om. BFb. 5. ριε΄] om. V, ριε΄ b et corr. ex ριδ΄ F, ριξ΄ B. 6. γίγνονται B, γ supra add. m. 1 P. 7. οὐδεμία] om. PFVb. Post πρότερον add. δεκατριῶν ἀλόγων m. rec. F. 9. γίγνονται PFB. οὐδεμία] om. PFVb. 10. ή] ἐστιν ἡ BF. 11. Ante B ras. 1 litt. B. B, A] A, B F. 12. ἔστω] m. 2 F. τό] (prius) τῷ F. 13. ἐστί PB, comp. FVb. 14. ἀπό B. 16. ἄλογον — 17. Δ (prius)] om. FV. 17. ἐστίν P. τό — ἐστίν] om. P. ἄλογος — 18. αὐτή] in ras. m. 1 F. 18. ἀπό B.

Corollarium.

Et hinc quoque nobis adparuit, fieri posse, ut spatium rationale rectis irrationalibus comprehendatur. — quod erat demonstrandum.

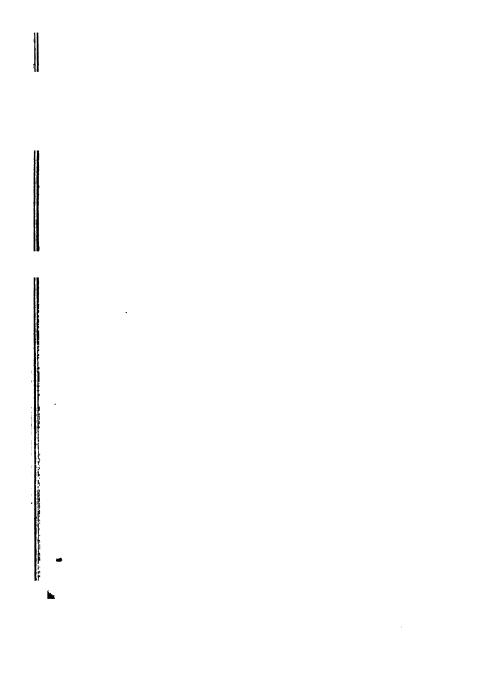
CXV.

A media irrationales infinitae multitudinis oriuntur, et nulla eadem est atque ulla priorum.

Sit A media. dico, ab A irrationales infinitae multitudinis oriri et nullam eandem esse atque ullam priorum.

ponatur rationalis B, et sit $\Gamma^2 = B \times A$. itaque Γ irrationalis est [def. 4]; nam spatium recta irrationali et rationali comprehensum B = 1 irrationale est [prop. XX]. nec *r*----eadem est atque ulla priorum; 4 neque enim ullius priorum quadratum rectae rationali adplicatum latitudinem efficit mediam. rursus sit $\Delta^2 = B \times \Gamma$. itaque Δ^2 irrationale est [prop. XX]. quare \(\Delta \) irrationalis est [def. 4]. nec eadem est atque ulla priorum; neque enim ullius priorum quadratum rectae rationali adplicatum latitudinem efficit Γ , iam hac ordinatione similiter in infinitum progrediente adparet, a media irrationales infinitae multitudinis oriri, et nullam eandem esse atque ullam priorum; quod erat demonstrandum.

^{20.} τῆς τοιαύτης] τοῖς τῆς αὐτῆς φ. 21. προβαίνουσαι Β, corr. m. 2. 22. γίγνονται Β. οὐδεμία] om. PFV b. 23. ὅπες ἔδει δεῖξαι] om. BFb, comp. P. Seq. additamenta quaedam, u. app. In fine libri Εὐπλείδου στοιχείων τ P, τέλος τοῦ τ τῶν Εὐπλείδου στοιχείων m. 2 Β, τέλος τοῦ τ τῶν Εὐπλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐπδόσεως F, Εὐπλείδου λόγος τ τῆς Θέωνος ἐπδόσεως b.

APPENDIX.

Ad libr. X prop. 1.

"Αλλως τὸ α' θεώρημα.

'Εκκείσθω δύο μεγέθη ανισα τὰ ΑΒ, Γ΄ καὶ ἐπεὶ ελασσόν ἐστι τὸ Γ, πολλαπλασιαζόμενον ἔσται ποτὲ τοῦ ΑΒ μεγέθους μεῖζον. γεγονέτω ὡς τὸ ΖΜ καὶ διη- 5 ρήσθω εἰς [τὰ] ἴσα τῷ Γ, καὶ ἔστω τὰ ΜΘ, ΘΗ, ΗΖ, καὶ ἀπὸ τοῦ ΑΒ ἀφηρήσθω μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ τὸ ΒΕ, καὶ ἀπὸ τοῦ ΕΑ μεῖζον ἢ τὸ ῆμισυ τὸ ΕΔ, καὶ τοῦτο ἀεὶ γινέσθω, ἔως αἱ ἐν τῷ ΖΜ διαιρέσεις ἴσαι γένωνται ταῖς ἐν τῷ ΑΒ διαιρέσεσιν. γεγονέτωσαν 10 ὡς αἱ ΒΕ, ΕΔ, ΔΑ, καὶ τῷ ΔΑ ἔκαστον τῶν ΚΛ, ΛΝ, ΝΞ ἔστω ἴσον, καὶ τοῦτο γινέσθω, ἕως αἱ διαιρέσεις τοῦ ΚΞ ἴσαι γένωνται ταῖς τοῦ ΖΜ.

Καὶ ἐπεὶ τὸ BE μεῖζον ἢ τὸ ῆμισύ ἐστι τοῦ BA, τὸ BE μεῖζόν ἐστι τοῦ EA· πολλῷ ἄρα μεῖζόν ἐστι 15 τοῦ ΔA . ἀλλὰ τὸ ΔA ἴσον ἐστὶ τῷ EN· τὶ BE ἄρα μεῖζόν ἐστι τοῦ NE. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $E\Delta$ μεῖζον ἢ τὸ ῆμισύ ἐστι τοῦ EA, μεῖζόν ἐστι τοῦ ΔA . ἀλλὰ τὸ ΔA ἐστιν ἴσον τῷ EA πὸ $E\Delta$ ἄρα μεῖζόν ἐστι τοῦ

Post ἀφαιφούμενα p. 6, 10 habent BFVb, mg. m. 1 postea add. P.

^{1.} $\vec{\tau}$ $\vec{\sigma}$ $\vec{\sigma}$

Ad libr. X prop. 1.

Aliter primum theorema.

Ponantur duae magnitudines inaequales AB, Γ . et quoniam est $\Gamma < AB$, multiplicata aliquando Γ

maior erit magnitudine AB. fiat ZM et in partes magnitudini Γ aequales diuidatur, et sint $M\Theta$, ΘH , HZ, et ab AB auferatur BE maior dimidia et ab EA

maior dimidia $E\Delta$, et hoc semper deinceps fiat, donec diuisiones rectae ZM diuisionibus rectae AB numero aequales sint. sint BE, $E\Delta$, ΔA , et sit

$$KA = AN = N\Xi = \Delta A$$

et hoc fiat, donec divisiones magnitudinis $K\Xi$ divisionibus rectae ZM numero aequales sint.

et quoniam $BE > \frac{1}{2}BA$, 'erit BE > EA. itaque multo magis $BE > \Delta A$. uerum $\Delta A = \Xi N$. itaque $BE > N\Xi$. rursus quoniam $E\Delta > \frac{1}{2}EA$, erit $E\Delta > \Delta A$. uerum $\Delta A = NA$. itaque $E\Delta > NA$. itaque tota

AE P. 8. ἀεί] om. BFVb. γιγνέσθω F. 9. διαιφέσεσι BFVb. 10. τῷ] corr. ex τό m. 2 V. 11. γιγνέσθω φ. ἔως] ξως ᾶν Vφ. αί] om. φ. 12. γένονται Pφ. ταῖς] είς τάς φ. 13. BA] corr. ex AB m. 2 V. 14. τό] τὸ δέ B, τοῦ φ. ἐστι] (prius) om. F. 16. τοῦ — μείζον] om. B. 17. τοῦ ΔA — 18. ἴσον] τὸ EA — μείζον δέ ἐστι τὸ ΔA φ. 18. ἴσον ἐστί Vb. $E\Delta$] in ras. V.

ΝΛ. ὅλον ἄρα τὸ ΔΒ μεῖζόν ἐστι τοῦ ΞΛ. ἴσον δὲ τὸ ΔΑ τῷ ΛΚ. ὅλον ἄρα τὸ ΒΑ μεῖζόν ἐστι τοῦ ΞΚ. ἀλλὰ τοῦ ΒΑ μεῖζόν ἐστι τὸ ΜΖ΄ πολλῷ ἄρα τὸ ΜΖ μεῖζόν ἐστι τοῦ ΞΚ. καὶ ἐπεὶ τὰ ΞΝ, 5 ΝΛ, ΛΚ ἴσα ἀλλήλοις ἐστιν, ἔστι δὲ καὶ τὰ ΜΘ, ΘΗ, ΗΖ ἴσα ἀλλήλοις, καί ἐστιν ἴσον το πλῆθος τῶν ἐν τῷ ΜΖ τῷ πλήθει τῶν ἐν τῷ ΞΚ, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ΚΛ πρὸς τὸ ΖΗ, οῦτως τὸ ΚΞ πρὸς τὸ ΖΜ. μεῖζον δὲ τὸ ΖΜ τοῦ ΚΞ΄ μεῖζον ἄρα καὶ τὸ ΗΖ τοῦ ΛΚ. 10 καί ἐστι τὸ μὲν ΖΗ ἴσον τῷ Γ, τὸ δὲ ΚΛ τῷ ΑΔ΄ τὸ Γ ἄρα μεῖζόν ἐστι τοῦ ΑΔ΄ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

2. Ad libr. X prop. 6. "Αλλως τὸ ૬΄.

Δύο γὰο μεγέθη τὰ Α, Β πρὸς ἄλληλα λόγον ἐχέτω, ον ἀριθμὸς ὁ Γ προς ἀριθμὸν τὸν Δ λέγω, ὅτι σύμ-15 μετρά ἐστι τὰ μεγέθη.

"Όσαι γάς εἰσιν ἐν τῷ Γ μονάδες, εἰς τοσαῦτα ἴσα διηρήσθω τὸ Α, καὶ ἐνὶ αὐτῶν ἴσον ἔστω τὸ Ε· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ μονὰς προς τὸν Γ ἀριθμόν, τὸ Ε πρὸς τὸ Α. ἔστι δὲ καὶ ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, τὸ Α πρὸς τὸ Β· 20 δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν Δ, τὸ Ε πρὸς τὸ Β. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ μονὰς τὸν Δ· μετρεῖ ἄρα καὶ τὸ Ε τὸ Α, ἐπεὶ καὶ ἡ μονὰς τὸν Α, ἔπεὶ καὶ ἡ μονὰς τὸν Α, Επεὶ καὶ ἡ μονὰς τὸν Α, Β

^{2.} Post δείξαι p. 22, 2 BFVb, mg. m. 1 P.

^{1.} $\triangle B$] $B \triangle P$. 2. $\tau \acute{o}$] (prius) $\tau \~{o}$ B. $\tau \~{o}$] $\tau \~{o}\~{v}$ b. 3. $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \~{o}\~{v}$ m. 1 F. 4. $\mu e \~{i} \~{c}\acute{o} v$ $\acute{e} \sigma \tau \iota$ $\tau \~{o}$ M Z b. 5. A K] $K \varLambda$ in ras. V. 6. H Z] Z H F. $\tau \~{o}\~{v}$ $\acute{e} v$ $\tau \~{o}$ M Z] m. 2 V. 7. $\tau \~{o}$] (alt.) $i\'{o} o v$ $\tau \~{o}$ PBFb. E K] E E in ras. V. 8. $\tau \acute{o}$]

 $\Delta B > \Xi \Lambda$. est autem $\Delta A = \Lambda K$. itaque tota $BA > \Xi K$. uerum MZ > BA. itaque multo magis $MZ > \Xi K$. et quoniam $\Xi N = N\Lambda = \Lambda K$, et $M\Theta = \Theta H = HZ$, et numerus partium rectae MZ numero partium rectae ΞK aequalis est, erit

$KA:ZH=K\Xi:ZM$

[V, 15]. est autem $ZM > K\Xi$. itaque etiam $HZ > \Lambda K$ [V, 14]. et $ZH = \Gamma$, $K\Lambda = A\Delta$. ergo $\Gamma > A\Delta$; quod erat demonstrandum.

2. Ad libr. X prop. 6. Aliter propositio VI.

Duae enim magnitudines \mathcal{A} , \mathcal{B} rationem inter se habeant, quam numerus Γ ad numerum \mathcal{A} . dico, magnitudines commensurabiles esse.

nam quot sunt in Γ unitates, in totidem partes aequales dividatur A, et unierum aequalis sit E. itaque $1:\Gamma=E:A$ [V, 15]. uerum etiam $\Gamma:\Delta=A:B$. itaque ex aequo est [V, 22] $1:\Delta=E:B$. unitas autem Δ metitur. itaque etiam E magnitudinem E metitur. uerum etiam magnitudinem E metitur. uerum etiam magnitudinem E metitur. ergo E0 metitur. itaque E1 utramque E1, E2 metitur. ergo E3 metitur. ergo E4 metitur. ergo E4 metitur. ergo E5 metitur. ergo E6 metitur. ergo E8 metitur. ergo E9 metitu

⁽primum) om. F. $K \equiv]$ corr. ex $\equiv K$ m. 2 V. 10. $A \triangle]$ A V e corr. 12. τό | τὸ αὐτό F. 15. εἰσι F. 18. τὸν A PB. 19. τόν | τό F V, om. b. A | B φ . τό | τόν B. B A F. 21. τὸν B B. καί | om. F V b. $\triangle]$ m. 2 F, seq. ἀφιθμόν corr. ex ἀφιθμός. 22. μετρεῖ δέ - έπεί] om. PB, έμέτρει δὲ καὶ τὸ A, έπεὶ καὶ ἡ μονὰς τὸν Γ mg. m. 2 B.

μετρεί \cdot τὰ A, B ἄρα σύμμετρά ἐστιν, καί ἐστιν αὐτῶν κοινὸν μέτρον τὸ E \cdot ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

3.

Ad libr. X prop. 9. "Αλλως τὸ δ'.

Έπεὶ γὰο σύμμετρός έστιν ἡ Α τῆ Β, λόγον ἔγει, 5 ου άριθμός πρός άριθμόν. έχέτω, ου ό Γ πρός του Δ, καὶ ὁ Γ έαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν Ε ποιείτω, δ δε Γ τον Δ πολλαπλασιάσας τον Ζ ποιείτω, δ δε Δ έαυτον πολλαπλασιάσας τον Η ποιείτω. έπει ούν ό Γ έαυτὸν μέν πολλαπλασιάσας τὸν Ε πεποίηκεν. 10 τὸν δὲ Δ πολλαπλασιάσας τὸν Ζ πεποίημεν, ἔστιν ἄρα ώς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, τουτέστιν ώς ἡ Α πρὸς τὴν Β, [οΰτως] ὁ Ε ποὸς τὸν Ζ. ἀλλ' ὡς ἡ Α ποὸς τὴν Β, ουτως τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β. ἔστιν ἄρα ώς τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β, οῦτως 15 ὁ Ε πρὸς τὸν Ζ. πάλιν, ἐπεὶ ὁ Δ έαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Η πεποίηκεν, ὁ δὲ Γ τὸν Δ πολλαπλασιάσας του Ζ πεποίηκευ, έστιν άρα ώς δ Γ πρός τὸν Δ, τουτέστιν ώς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οῦτως ὁ Ζ πρός τὸν Η. ἀλλ' ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως τὸ 20 ύπὸ τῶν Α, Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β' ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ύπὸ τῶν Α, Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οῦτως ὁ Ζ πρὸς τὸν Η. ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β, ούτως ήν ό Ε πρός τον Ζ΄ δι' ίσου άρα ώς το άπο της Α πρός τὸ ἀπὸ της Β, ούτως ὁ Ε πρός τὸν Η. 25 έστι δε εκάτερος των Ε, Η τετράγωνος δ μεν γαρ Ε

^{3.} Post ἀριθμόν p. 32, 8 BFVb, mg. m. 1 P.

^{1.} ἐστιν] (prius) ἐστι BV, comp. Fb. 2. ὅπες ἔδει δεὶξαι] comp. F?, om. BVb. 3. τὸ δ΄] om. B. 5. Γ πρὸς τὸν Δ]

communis earum mensura est E; quod erat demonstrandum.

3. Ad libr. X prop. 9. Aliter propositio IX.

Nam quoniam A, B commensurabiles sunt, rationem habent, quam numerus ad numerum [prop. VI]. $A: B = \Gamma: \Delta$, et Γ se ipsum multiplicans efficiat E, Γ autem B |----|----| numerum \(\mathcal{D} \) multiplicans \(Z, \) \(\mathcal{D} \) autem se ipsum multiplicans H. **1**----iam quoniam est $\Gamma \times \Gamma = E$, $\Gamma \times \Delta = Z$, erit $\Gamma : \Delta = E : Z$ Z |-----[VII, 17], hoc est E: Z = A: B. H_1 uerum $A: B = A^2: A \times B$, itaque $A^2: A \times B = E: Z$. rursus quoniam est $\Delta \times \Delta = H$, $\Gamma \times \Delta = Z$, erit $\Gamma : \Delta = Z : H [VII, 17]$, hoc est A:B=Z:H. uerum $A:B=A\times B:B^2$. itaque $A \times B : B^2 = Z : H$. erat autem $A^2 : A \times B = E : Z$. itaque ex aequo [V, 22] $A^2: B^2 = E: H$. uerum uterque

τρία πρὸς τὸν Δ τέσσαρα F, sed corr. m. 1. 7. ὁ δὲ Γ τόν] τὸν δέ BFV b. ποιείτω] om. BFb. 9. πεποίηκε b. 10. τόν] (prius) corr. ex ὅν m. 1 V. 12. οὖτως] om. P. οὖτως — τὴν B] om. B. 20. ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς B mg. b. 22. ἀπὸ τῆς Λ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς B V. τῆς). E'', A' F. Deinde del. m. 2 πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς B V. 23. Z] mut. in H F. Post ἄρα add. ἐστίν b, m. 2 F. 25. ἔστιν B.

ἀπὸ τοῦ Γ ἐστιν, ὁ δὲ H ἀπὸ τοῦ Δ · τὸ ἀπὸ τῆς A ἄρα προς τὸ ἀπὸ τῆς B λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμός πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

. 'Αλλὰ δὴ ἐχέτω τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β 5 λόγον, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς ὁ Ε πρὸς τετράγωνον ἀριθμὸν τὸν Η· λέγω, ὅτι σύμμετρός ἐστιν ἡ Α τῆ Β.

"Εστω γὰρ τοῦ μὲν Ε πλευρὰ ὁ Γ, τοῦ δὲ Η ὁ Δ, καὶ ὁ Γ τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν Ζ ποιείτω· οἱ Ε, Ζ, Η ἄρα έξῆς εἰσιν ἀνάλογον ἐν τῷ τοῦ Γ πρὸς τὸν 10 Δ λόγφ. καὶ ἐπεὶ τῶν ἀπὸ τῶν Α, Β μέσον ἀνάλογόν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β, τῶν δὲ Ε, Η ὁ Ζ, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β, οῦτως ὁ Ε πρὸς τὸν Ζ. ὡς δὲ τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οῦτως ὁ Ζ πρὸς τὸν Η, ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Α 15 πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Β, οῦτως ἡ Α πρὸς τὴν Β. αἱ Α, Β ἄρα σύμμετροὶ εἰσιν· λόγον γὰρ ἔχουσιν, ὃν ἀριθμὸς ὁ Ε πρὸς ἀριθμὸν τὸν Ζ, τουτέστιν ὃν ὁ Γ πρὸς τὸν Δ· ὡς γὰρ ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, ὁ Ε πρὸς τὸν Ζ· ὁ γὰρ Γ ἐαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν Ε πεποίηκεν, 20 τὸν δὲ Δ πολλαπλασιάσας τὸν Ζ πεποίηκεν· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, ὁ Ε πρὸς τὸν Ζ.

4.

Ad libr. X prop. 10.

Τῆ ἄρα προτεθείση εὐθεία τῆ ρητῆ, ἀφ' ης ἔφαμεν τὰ μέτρα λαμβάνεσθαι, οἶον τῆ A, προσεύρηται δυνάμει μὲν σύμμετρος ἡ Δ , τουτέστι ρητὴ δυνάμει μόνον.

^{4.} Post ή E p. 34, 5 PBFb; mg. m. 1 V, add. κείμενον.

^{3.} ἀριθμός] comp. corr. ex comp. πρός m. 1 F. 6. Post B add. μήπει ∇ , m. 2 B. 7. μέν] om. b. δ] (prius) $\dot{\eta}$ corr. ex $\dot{\delta}$, supra scr. $\dot{\delta}$ F; $\dot{\dot{\eta}}$ b. 10. $\tau \tilde{\omega} \nu$] corr. ex $\tau \dot{\delta}$ B.

E, H numerus quadratus est; est enim $E = \Gamma^2$, $H = \Delta^2$. ergo $A^2 : B^2$ rationem habet, quam numerus quadratus ad numerum quadratum; quod erat demonstrandum.

Iam uero $A^2: B^2$ rationem habeat, quam numerus quadratus E ad numerum quadratum H. dico, A et B commensurabiles esse.

sit enim Γ latus numeri E, Δ autem numeri H. et sit $\Gamma \times \Delta = Z$. itaque E, Z, H deinceps proportionales sunt in ratione $\Gamma : \Delta$ [VIII, 11]. et quoniam est $A^2 : A \times B = A \times B : B^2$ et E : Z = Z : H, erit $A^2 : A \times B = E : Z$. est autem $A \times B : B^2 = Z : H$ et $A^2 : A \times B = A : B$. ergo A, B commensurabiles sunt; rationem enim habent, quam numerus E ad numerum Z [prop. VI], hoc est $\Gamma : \Delta$. nam $\Gamma : \Delta = E : Z$; est enim $\Gamma \times \Gamma = E$, $\Gamma \times \Delta = Z$ [VII, 17]; quare $\Gamma : \Delta = E : Z$.

4.

Ad libr. X prop. 10.

Ergo ad rectam propositam rationalem, unde diximus mensuras sumi [cfr. p. 2, 10 not. crit.], uelut A, inuenta est Δ potentia commensurabilis, hoc est rationalis potentia tantum commensurabilis, irrationalis

¹⁾ Hae ambages, $\dot{\omega}_S$ $\delta \dot{\epsilon}$ lin. 13 — H lin. 14 et $\dot{\omega}_S$ $\gamma \dot{\alpha}_Q$ lin. 18 — $\tau \dot{\omega}_T$ Z lin. 21, a Gregorio in codd. deesse dicuntur; in meis tamen omnibus leguntur.

^{11.} $\[\vec{\epsilon}\sigma\tau\iota \] \]$ $\[\vec{\epsilon}\sigma\tau\iota \] \]$ 16. $\[\vec{\epsilon}l\sigma\iota \] \]$ comp. Fb. $\[\gamma\acute{\alpha}\varrho \]$ m. 2 F. 17. $\[\vec{\delta}v \] \]$ om. F. 18. Z] e corr. m. 1 b. 19. Post $\[\vec{\Gamma} \]$ ras. 1 litt. F. $\[\vec{\tau}\epsilon\tau\sigma\iota \eta\tau\epsilon \]$ V. 21. $\[\vec{\sigma}\tau\sigma_{\delta} \]$ $\[\vec{\delta} \]$ E V. Post Z add. $\[\vec{\sigma}\pi\epsilon\varrho \]$ $\[\vec{\delta}\epsilon\iota\xi\iota \]$ FV. 22. $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\sigma\epsilon\epsilon\theta\epsilon\iota \eta\tau \]$ PV. $\[\vec{\eta}\tau\tilde{\eta} \]$ $\[\vec{\delta}\eta\tau\varrho \]$ eras., deinde mg. m. rec. $\[\vec{\tau}\epsilon\iota\xi\iota v\nu \]$ recover $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\tau\nu \]$ and $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\tau\varrho \]$ $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\tau\varrho \]$ every $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\tau\varrho \]$ A mg. Fb. $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\sigma\eta\nu\varrho \]$ recover BVb, $\[\vec{\tau}\varrho \]$ of $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\tau\varrho \]$ $\[\vec{\tau}\varrho\sigma\tau\varrho \]$ recover BFb. 24. $\[\vec{\mu}\epsilon\tau\varrho \]$ recover B, $\[\vec{\mu}\epsilon\tau\varrho \]$ recover B,

σύμμετρος, άλογος δε ή Ε. άλόγους γαρ καθόλου καλεί τας και μήκει και δυνάμει άσυμμέτρους τῆ ζητῆ.

5.

Uulgo X, 13.

Είς τὸ ιγ' λημμα έκ της είς ἄτοπον ἀπαγωγης.

'Εὰν ἡ δύο μεγέθη, καὶ τὸ μὲν σύμμετρον ἡ τῷ 5 αὐτῷ, τὸ δὲ ἔτερον ἀσύμμετρον, ἀσύμμετρα ἔσται τὰ μεγέθη.

"Εστω γὰρ δύο μεγέθη τὰ A, B, ἄλλο δὲ τὸ Γ , καὶ τὸ μὲν A τῷ Γ σύμμετρον ἔστω, τὸ δὲ B τῷ Γ ἀσύμμετρον. λέγω, ὅτι καὶ τὸ A τῷ B ἀσύμμετρόν 10 ἐστιν.

Εἰ γάρ ἐστι σύμμετρον τὸ A τῷ B, ἔστι δὲ καὶ τὸ Γ τῷ A, καὶ τὸ Γ ἄρα τῷ B σύμμετρόν ἐστιν· ὅπερ οὖχ ὑπόκειται.•

6.

Ad libr. X prop. 18.

'Ρητάς γὰο καλεῖ τὰς τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ ἥτοι μήκει 15 καὶ δυνάμει συμμέτρους ἢ 'καὶ δυνάμει μόνον. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθεῖαι, αῖ μήκει μὲν ἀσύμμετροί εἰσι τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ, δυνάμει δὲ μόνον σύμμετροι, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν λέγονται ὁηταὶ καὶ σύμμετροι 'πρὸς ἀλλήλας, καθ' ο ὁηταί, ἀλλὰ σύμμετροι πρὸς ἀλλήλας

^{5.} Post δείξαι p. 38, 6 BFVb, mg. m. 2 P. 6. Post σύμμετρος p. 58, 3 PBFVb.

^{1.} σύμμετρος] om. V, m. rec. P. δέ] γάρ F. 2. Post ξητη eras. οῦτως P. 3. εἰς τὸ ιγ΄] om. FV b. εἰς — ἀπαγωγης] mg. F, ιγ΄ in ras. B, mg. ἐν ἄλλφ λημμα; in F numerus eras. 4. δύο μεγέθη η F. τῷ αὐτῷ] postea add. F m. 1. 5. δ' BF b. 8. Γ] (prius) γάμμα F. 11. ἀσύμμετρον F, sed ά- eras. 12. Γ] (prius) corr. ex Λ V. Λ] corr. ex Γ V.

autem E; irrationales enim omnino uocat rectas rationali incommensurabiles et longitudine et potentia.

5. Uulgo X, 13.

Ad prop. XIII lemma ex reductione in absurdum. Si duae magnitudines sunt, et altera commensurabilis, altera incommensurabilis eidem magnitudini est, magnitudines incommensurabiles erunt.

sint enim A, B duae magnitudines, alia autem Γ , et A, Γ commensurabiles sint, B, Γ autem incommensurabiles. dico, etiam A, B incommensurabiles esse.

nam si A, B commensurabiles sunt, et etiam Γ , A commensurabiles sunt, etiam Γ , B commensurabiles sunt [prop. XII]; quod contra hypothesin est.

6. Ad libr. X prop. 18.

Rationales enim uocat rectas rationali propositae commensurabiles aut longitudine et potentia aut potentia tantum. sunt autem aliae¹) quoque rectae, quae rationali propositae longitudine incommensurabiles sunt, potentia autem tantum commensurabiles; quare rursus uocantur rationales et inter se commensurabiles, quatenus rationales sunt, commensurabiles autem inter se aut longitudine et potentia aut po-

¹⁾ Hoc quid sibi uelit, non intellego.

B] A? P. ἀσύμμετοον F, sed corr. 15. καί] (alt.) om. b. 16. είσιν ἀσύμμετοοι F. είσιν Β.

ήτοι μήκει δηλαδή καὶ δυνάμει ἢ δυνάμει μόνον. καὶ εἰ μὲν μήκει, λέγονται καὶ αὐταὶ φηταὶ μήκει σύμμετροι ἐπακουομένου, ὅτι καὶ δυνάμει εἰ δὲ δυνάμει μόνον πρὸς ἀλλήλας εἰσὶ σύμμετροι, λέγονται καὶ δ αὐταὶ οῦτως φηταὶ δυνάμει μόνον σύμμετροι. ὅτι δὲ αἱ φηταὶ σύμμετροί εἰσιν, ἐντεῦθεν δῆλον ἐπεὶ γὰρ φηταί εἰσιν αὶ τῆ ἐκκειμένη φητῆ σύμμετροι, τὰ δὲ τῷ αὐτῷ σύμμετρα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύμμετρα, αί ἄρα φηταὶ σύμμετροί εἰσιν.

7.

Ad libr. X prop. 20.

Λημμα.

10

Η δυναμένη άλογον χωρίον άλογός έστιν.

Δυνάσθω γὰρ ἡ A ἄλογον χωρίον, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς A τετράγωνον ἴσον ἔστω ἀλόγ φ χωρί φ . λέγ φ , ὅτι ἡ A ᾶλογός ἐστιν.

15 Εἰ γὰρ ἔσται ὁητὴ ἡ Α, ὁητὸν ἔσται καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς τετράγωνου· οὕτως γάρ [ἐστιν] ἐν τοῖς ὅροις. οὐκ ἔστι δέ· ἄλογος ἄρα ἐστὶν η Α· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

8.

Ad libr. X prop. 23 corollarium.

Είσι δε πάλιν και άλλαι εύθειαι, αι μήκει μεν

^{7.} Post $\xi \xi \tilde{\eta}_S$ p. 60, 13 PBFVb. 8. Post σύμμετοοι p. 68, 22 PV, mg. m 2 B.

^{1.} $na\ell$] (alt.) om. b. 2. ℓ ℓ ℓ ℓ 1 om. V. 3. ℓ \ell] om. b. 5. ℓ 0 over ℓ 2 om. BFV b. Post ℓ 0 over ℓ 2 od. e ℓ 2 over ℓ 3 om. 1 P. ℓ 4 over ℓ 5 over ℓ 5 over ℓ 6 e ℓ 5 over ℓ 7 om. 1 P. ℓ 7 over ℓ 7 over ℓ 8 e ℓ 9 over ℓ 9 e ℓ 9 e ℓ 9 e ℓ 9 over ℓ 9 over

tentia tantum. et si longitudine commensurabiles sunt, et ipsae rationales longitudine commensurabiles uocantur, subaudito, eas potentia quoque commensurabiles esse; sin potentia tantum inter se commensurabiles sunt, et ipsae sic rationales potentia tantum commensurabiles uocantur. rationales autem commensurabiles esse, hinc manifestum est: quoniam enim rationales sunt, quae rationali propositae commensurabiles sunt, et quae eidem commensurabilia sunt, etiam inter se commensurabilia sunt [prop. XII], rectae rationales commensurabiles sunt.

7.
Ad libr. X prop. 20.
Lemma.

Recta spatio irrationali aequalis quadrata irrationalis est.

nam A^2 spatio irrationali sit aequale. dico, A irrationalem esse.

nam si A rationalis est, etiam A^2 B = ----rationale erit; ita enim in definitionibus est [def. 4]. at non est. ergo A irrationalis est; quod erat demonstrandum.

8.

Ad libr. X prop. 23 coroll.

Sunt autem rursus aliae1) quoque rectae, quae

¹⁾ Sc. praeter rationales, de quibus u. app. nr. 6.

^{15.} ἔσται] ἐστι V. 16. ἐστιν] om. BFVb. 17. ἔστιν B. ἄρα] m. 2 F. ἡ Α ἐστιν BFVb. ὅπερ ἔδει δεὶξαι] om. B. 18. εἰσίν P. εἰσί δέ — p. 386, 7. δυνάμει (prius)] punctis del. V (cfr. p. 69 not. crit.).

Euclides, edd. Heiberg et Menge. III.

ἀσύμμετροί εἰσι τῆ μέση, δυνάμει δὲ μόνον σύμμετροι, καὶ λέγονται πάλιν μέσαι διὰ τὸ σύμμετροι εἶναι δυνάμει τῆ μέση καὶ σύμμετροι πρὸς ἀλλήλας, καθὸ μέσαι, ἀλλὰ σύμμετροι πρὸς ἀλλήλας ἤτοι μήκει δηλαδὴ 5 καὶ δυνάμει ἢ δυνάμει μόνον. καὶ εἰ μὲν μήκει, λέγονται καὶ αὖται μέσαι μήκει σύμμετροι ἐπομένου τοῦ, ὅτι καὶ δυνάμει εἰ δὲ δυνάμει μόνον εἰσὶ σύμμετροι, λέγονται καὶ οῦτως μέσαι δυνάμει μόνον σύμμετροι.

Ότι δε αί μέσαι σύμμετροί είσιν, οῦτως δεικτέον. 10 έπεὶ αί μέσαι μέση τινὶ σύμμετροί είσιν, τὰ δε τῷ αὐτῷ σύμμετρα καὶ ἀλλήλοις έστὶ σύμμετρα, αί ἄρα μέσαι σύμμετροί είσιν.

9. Ad libr. X prop. 27. Δημμα.

Δύο ἀριθμῶν δοθέντων ἐν λόγφ ὁποιφοῦν καὶ 15 ἄλλου τινὸς δέον ποιῆσαι ὡς τὸν ἀριθμὸν πρὸς τὸν ἀριθμὸν οὕτως τοῦτον πρὸς ἄλλον τινά.

"Εστωσαν οί δοθέντες δύο ἀριθμοί οί AB, $\Gamma \Delta$ λόγον ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους ὁποιονοῦν, ἄλλος δέ τις δ ΓE . δεῖ ποιῆσαι τὸ προχείμενον.

 20 2 Αναγεγράφθω γὰρ ὑπὸ τῶν 2 Γ, ΓΕ παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον τὸ 2 Ε, καὶ τῷ 2 Ε ἴσον παρὰ τὸν 2 ΑΒ παραβεβλήσθω παραλληλόγραμμον τὸ 2 ΒΖ πλάτος ποιοῦν τὴν 2 ΑΖ. ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ 2 Ε

^{9.} Post δείξαι p. 78, 13 V.

^{1.} $\epsilon l \sigma \iota \nu$ P. 9. $\tilde{\sigma} \iota \iota$ — 12. $\epsilon l \sigma \iota \nu$] etiam in mg. sup. m. rec. B. 10. $\epsilon l \sigma \iota$ BV. 13 $l \tilde{\eta} \mu \mu \alpha$] m. 2 V.

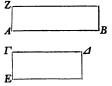
mediae longitudine incommensurabiles sunt, potentia autem tantum commensurabiles, et rursus mediae uocantur, quia mediae commensurabiles sunt potentia, et inter se commensurabiles, quatenus mediae sunt, commensurabiles autem inter se aut longitudine et potentia aut potentia tantum. et si longitudine commensurabiles sunt, et ipsae mediae longitudine commensurabiles uocantur, cum per se sequatur, eas potentia quoque commensurabiles esse; sin potentia tantum commensurabiles sunt, sic quoque mediae uocantur potentia tantum commensurabiles.

Medias autem commensurabiles esse, sic demonstrandum: quoniam mediae alicui mediae commensurabiles sunt, et quae eidem commensurabilia sunt, inter se quoque commensurabilia sunt [prop. XII], mediae sunt commensurabiles.

9. Ad libr. X prop. 27. Lemma.

Datis duobus numeris in quauis ratione et alio quodam numero oportet efficere, ut sit, ut numerus ad numerum, ita hic ad alium quendam.

Sint AB, $\Gamma \Delta$ numeri dati rationem quamuis inter se habentes, alius autem aliquis ΓE . oportet efficere, quod propositum est.

describatur enim parallelogrammum rectangulum $\Delta E = \Delta \Gamma \times \Gamma E$, et spatio ΔE aequale rectae ΔB adplicetur parallelogrammum BZlatitudinem efficiens ΔZ . iam παραλληλόγραμμον τῷ BZ παραλληλογράμμῳ, ἔστι δὲ αὐτῷ καὶ ἰσογώνιον, τῶν δὲ ἴσων καὶ ἰσογωνίων παραλληλογράμμων ἀντιπεπόνθασιν αί πλευραὶ αί περὶ τὰς ἴσας γωνίας, ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ AB πρὸς τὸν ΓΔ, οῦτως ὁ ΓΕ πρὸς τὸν ΑΖ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10.

Ad libr. X prop. 29. Λημμα είς τὸ κθ'.

Δύο ἀφιθμῶν δοθέντων καὶ εὐθείας δέον ποιῆσαι ώς τὸν ἀφιθμὸν πφὸς τὸν ἀφιθμόν, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπ' ἄλλης τινός.

10 "Εστωσαν οί δοθέντες δύο ἀριθμοὶ οί Α, Β, εὐθεῖα δὲ ἡ Γ, καὶ δέον ἐστὶ ποιῆσαι τὸ προκείμενον. πεποιήσθω γὰρ ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Β, ἡ Γ εὐθεῖα πρὸς ἄλλην τινὰ τὴν Δ, καὶ εἰλήφθω τῶν Γ, Δ μέση ἀνάλογον ἡ Ε. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Β, τὸ ἀπὸ τῆς Γ πρὸς τὴν Δ, ἀλλ' ὡς ἡ Γ πρὸς τὴν Δ, τὸ ἀπὸ τῆς Γ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Ε, ὡς ἄρα ὁ Α πρὸς τὸν Β, τὸ ἀπὸ τῆς Γ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Ε τετράγωνον.

11.

Ad libr. X prop. 31.
Αῆμμα εἰς τὸ λα΄.

'Εὰν ὦσι δύο εὐθεῖαι ἐν λόγφ τινί, ἔσται ὡς ἡ 20 εὐθεῖα πρὸς τὴν εὐθεῖαν, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν δύο πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης.

"Εστωσαν δη δύο εὐθεῖαι αί ΑΒ, ΒΓ ἐν λόγω τινί· λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς την ΒΓ, οὕτως τὸ

Post prop. XXIX p. 88, 18 V.
 Post prop. XXXI
 92, 24 V.

^{4.} AB] e corr. V.

quoniam $\Delta E = BZ$, et eadem aequiangula sunt, et parallelogrammorum aequalium et aequiangulorum latera angulos aequales comprehendentia in contraria proportione sunt [VI, 14], erit $AB: \Gamma\Delta = \Gamma E: AZ$; quod erat demonstrandum.

10. Ad libr. X prop. 29. Lemma ad prop. XXIX.

Datis duobus numeris et recta oportet efficere, ut sit, ut numerus ad numerum, ita quadratum rectae ad quadratum alius alicuius rectae.

	Sint duo numeri dati A, B, recta
A	autem Γ ; et oportet efficere, quod
<i>B</i>	propositum est. fiat enim $A:B=\Gamma:\Delta$
r	
4	[prop. VI coroll.], et rectarum Γ , Δ
	media proportionalis sumatur $E[VI,13]$.
E	iam quoniam est $A:B=\Gamma:\Delta$,
$\Gamma: \Delta = \Gamma^2: E$	² [V def. 9], erit $A:B=\Gamma^2:E^2$.

11. Ad libr. X prop. 31.

Lemma ad prop. XXXI.

Si duae rectae in ratione aliqua sunt, erit ut recta ad rectam, ita rectangulum duarum rectarum ad quadratum minimae.

Duae igitur rectae AB, $B\Gamma$ in ratione aliqua sint. dico, esse $AB: B\Gamma = AB \times B\Gamma: B\Gamma^2$. describatur

ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ. ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΒΓ τετράγωνον τὸ ΒΔΕΓ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΑΔ παραλληλόγραμμον. φανερὸν δή, ὅτι ἐστὶν ὡς η ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως τὸ ΑΔ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΒΕ παραλληλόγραμμον καὶ ἐστι τὸ μὲν ΑΔ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴση γὰρ ὁ ΒΓ τῆ ΒΔ· τὸ δὲ ΒΕ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ· ὡς ἄρα ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ· ὅπερ ἔδει δείξαι.

12.

Ad libr. X prop. 32.

Αῆμμα είς τὸ λβ'.

10

'Εὰν ὧσι τρεῖς εὐθεῖαι ἐν λόγῷ τινί, ἔσται ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οῦτως τὸ ὑπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐλαχίστης.

"Εστωσαν τρείς εὐθείαι ἐν λόγφ τινὶ αί AB, $B\Gamma$, 15 $\Gamma \Delta$: λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma \Delta$, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$.

"Ηχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Α σημείου τῆ ΑΒ πρὸς ὁρθὰς ἡ ΑΕ, καὶ κείσθω τῆ ΒΓ ἴση ἡ ΑΕ, καὶ διὰ τοῦ Ε σημείου τῆ ΑΔ εὐθεία παράλληλος ἤχθω ἡ ΕΚ, 20 διὰ δὲ τῶν Β, Γ, Δ σημείων τῆ ΑΕ παράλληλοι ἤχθωσαν αί ΖΒ, ΓΘ, ΔΚ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οῦτως τὸ ΑΖ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΒΘ παραλληλόγραμμον, ὡς δὲ ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΔ, οῦτως τὸ ΒΘ πρὸς τὶ ΓΚ, δι' ἴσου ἄρα ὡς ἡ ΑΒ 25 πρὸς τὴν ΓΔ, οῦτως τὸ ΑΖ παραλληλόγραμμον πρὸς

^{12.} Post prop. XXXII p. 96, 8 V, mg. m. rec. B.

^{3.} Post AΔ ins. Γ m. 1 V. 4. AΔ] A eras. V. 7. τῆς] in ras. V. BΓ] Γ e corr. V. 12. τὸ ὑπό] in ras. V.

enim in $B\Gamma$ quadratum $B\Delta E\Gamma$, et expleatur parallelogrammum A A. manifestum igitur est, esse

 $AB:B\Gamma = A\Delta:BE$ [VI, 1].

et est $A\Delta = AB \times B\Gamma$ (nam $B\Gamma = B\Delta$), $BE = B\Gamma^2$. itaque erit $AB:B\Gamma = AB \times B\Gamma:B\Gamma^2$; quod erat demonstrandum.

12.

Ad libr. X prop. 32.

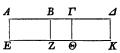
Lemma ad prop. XXXII.

Si tres rectae in ratione aliqua sunt, erit ut prima ad tertiam, ita rectangulum primae ac mediae ad rectangulum mediae ac minimae.

Tres rectae AB, $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ in ratione aliqua sint. dico, esse

$AB : \Gamma \Delta = AB \times B\Gamma : B\Gamma \times \Gamma \Delta$.

ducatur enim ab A puncto ad AB perpendicularis AE, et ponatur $AE = B\Gamma$, et per E punctum rectae

 $A\Delta$ parallela ducatur EK, per puncta autem B, Γ, Δ rectae AEparallelae ducantur $ZB, \Gamma\Theta, \Delta K$. et quoniam est $AB:B\Gamma = AZ:B\Theta$

[VI, 1], et $B\Gamma: \Gamma \Delta = B\Theta: \Gamma K$ [VI, 1], ex aequo erit

ŀ

τὸ ΓK παραλληλόγραμμον. και ἐστι τὸ μὲν AZ τὸ ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ ἴση γὰρ ἡ AE τῆ $B\Gamma$ τὸ δὲ ΓK τὸ ὑπὸ τῶν $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$ ἴση γὰρ ἡ $B\Gamma$ τῆ $\Gamma \Theta$.

'Εὰν ἄρα τρεῖς ὧσιν εὐθεῖαι ἐν λόγῳ τινί, ἔσται 5 ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως τὸ ὑπὸ τῆς πρώτης καὶ μέσης πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς μέσης καὶ τρίτης. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

13.

Ad libr. X prop. 32 lemma.

"Η καὶ ὅτι, ἐἀν ἀναγράψωμεν τὸ ΕΓ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον καὶ συμπληρώσωμεν τὸ ΑΖ, ἴσον 10 ἔσται τὸ ΕΓ τῷ ΑΖ: ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν διπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΒΓ τριγώνου. καί ἐστι τὸ μὲν ΕΓ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΔ, τὸ δὲ ΑΖ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ.

14.

Ad libr. X prop. 33. Λημμα είς τὸ λγ'.

15 'Εὰν εὐθεῖα γοαμμή τμηθῆ εἰς ἄνισα, ἔσται ὡς ἡ εὐθεῖα πρὸς τὴν εὐθεῖαν, οὕτως τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τῆς ἐλάττονος.

Εὐθεῖα γάρ τις ἡ AB τετμήσθω εἰς ἄνισα κατὰ τὸ Ε΄ λέγω, ὅτι ὡς ἡ AE πρὸς τὴν ΕΒ, οὕτως τὸ 20 ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν AB, ΒΕ.

'Aναγεγοάφθω γὰο ἀπὸ τῆς AB τετοάγωνον τὸ $A\Gamma \triangle B$, καὶ διὰ τοῦ E σημείου ὁποτέος τῶν $A\Gamma$, $B\triangle$

^{13.} Inter AΓ et ὅπες p. 98, 15 PBFVb. 14. Post prop. XXXIII p. 102, 4 V, mg. m. rec. B.

^{3.} ΓΔ] Δ in ras. V. 5. πρός — 7. δείξαι] και έξῆς Β. 8. ἥ] om. FV. καί] και ἦκται b. 9. συμπληφώσομεν P, corr. m. 2. 10. τό] corr. ex. τῷ V. 11. ΕΓ] e corr. V.

 $AB:\Gamma\Delta = AZ:\Gamma K$ [V, 22]. et $AZ = AB \times B\Gamma$ (nam $AE = B\Gamma$), $\Gamma K = B\Gamma \times \Gamma\Delta$ (nam $B\Gamma = \Gamma\Theta$). ergo si tres rectae in ratione aliqua sunt, erit ut prima ad tertiam, ita rectangulum primae ac mediae ad rectangulum mediae ac tertiae; quod erat demonstrandum.¹)

13.

Ad libr. X prop. 32 lemma.

Uel etiam quod, si rectangulum $E\Gamma$ descripserimus, et AZ expleuerimus [u. fig. p. 97], erit $E\Gamma = AZ$; nam utrumque $=2AB\Gamma$ [I, 41]. et $E\Gamma = B\Gamma \times A\Delta$, $AZ = BA \times A\Gamma$. ergo est

 $B\Gamma \times A\Delta = BA \times A\Gamma$.

14.

Ad libr. X prop. 33.

Lemma ad prop. XXXIII.

Si recta in partes inaequales secatur, erit ut recta ad rectam, ita rectangulum totius ac maioris ad rectangulum totius ac minoris.

Recta enim AB in E in partes inaequales secetur. dico, esse

 $AE: EB = BA \times AE: AB \times BE.$

describatur enim in AB quadratum $A\Gamma \Delta B$, et per punctum E alterutri rectarum $A\Gamma$, $B\Delta$ paral-

¹⁾ In B in pag. seq. figura est nostrae similis, nisi quod litterae A, E omissae sunt, et pro B est Θ; adduntur numeri quidam et σχημα τοῦ λήμματος τοῦ προγραφέντος, omnia m. rec. in textu prop. 32 (ad καὶ ἐπεί p. 94, 11) signo quodam ad hoc lemma reuocamur.

τό] τῷ b. 12. τῶν] (prius) om. P. τό] (sec.) τῷ b. 14. εἰς τὸ ἰγ΄] πρὸ τοῦ ἰδ΄ postea add. B. 15. ἔσται] in ras. V. 18. τις ἡ] e corr. V m. 2.

παράλληλος ήχθω ή ΕΖ. φανερον οὖν, ὅτι ὡς ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΒ, οὕτως τὸ ΑΖ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΖΒ παραλληλόγραμμον. καί ἐστι τὸ μὲν ΑΖ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΕ΄ ἴση γὰρ ἡ ΑΓ τῆ ΑΒ΄ τὸ δὲ ΖΒ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΕ΄ ἴση γὰρ ἡ ΒΔ τῆ ΑΒ. ὡς ἄρα ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΒ, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΕ΄ ὅπερ ἔδει δείξαι.

15. Ad libr. X prop. 34. Δημμα.

'Eàv ὧσι δύο εὐθεὶαι ἄνισοι, τμηθῆ δὲ ἡ ἐλαχίστη 10 αὐτῶν εἰς ἴσα, τὸ ὑπὸ τῶν δύο εὐθειῶν διπλάσιον ἔσται τοῦ τῆς μείζονος καὶ τῆς ἡμισείας τῆς ἐλαχίστης.

"Εστωσαν δύο εὐθεῖαι ἄνισοι αἱ AB, $B\Gamma$, ὧν μείζων ἔστω ἡ AB, καὶ τετμήσθω ἡ $B\Gamma$ δίχα κατὰ τὸ Δ : λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ διπλάσιόν ἐστι τοῦ 15 ὑπὸ τῶν AB, $B\Delta$.

"Ηχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Β σημείου τῆ ΒΓ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΒΕ, καὶ κείσθω τῆ ΒΑ ἴση ἡ ΒΕ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΔΒ πρὸς τὴν ΔΓ, οῦτως τὸ ΒΖ πρὸς τὸ ΔΗ, συνθέντι ἄρα 20 ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΔΓ, οῦτως τὸ ΒΗ πρὸς τὸ ΔΗ διπλασίων δέ ἐστιν ἡ ΒΓ τῆς ΔΓ διπλάσιον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΒΗ τοῦ ΔΗ. καί ἐστι τὸ μὲν ΒΗ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴση γὰρ ἡ ΑΒ τῆ ΒΕ τὸ δὲ ΔΗ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ ἴση γὰρ τῆ μὲν ΒΔ ἡ ΔΓ, 25 τῆ δὲ ΑΒ ἡ ΔΖ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

^{15.} Post prop. XXXIV p. 104, 9 V, mg. m. rec. B (uix legi potest).

^{4.} ZB] BZ B. 5. τῶν] om. V. AB] (prius) e corr. V. 8. λῆμμα προγραφόμενον Β. 19. τῆν] om. V. 21. ΔΓ] ΓΔ Β.

 $_{R}$ lela ducatur EZ. manifestum igitur est, esse AE:EB = AZ:ZB [VI, 1]. et $AZ = BA \times AE \text{ (nam } A\Gamma = AB),$ $ZB = AB \times BE \text{ (nam } \Delta B = AB). \text{ itaque}$ $\text{erit } AE : EB = BA \times AE : AB \times BE;$ quod erat demonstrandum.

15. Ad libr. X prop. 34. Lemma.

Si sunt duae rectae inaequales, et minor in partes aequales secatur, rectangulum duarum rectarum duplo maius erit rectangulo maioris et dimidiae minoris.

Sint duae rectae inaequales AB, $B \Delta \Gamma$ $B \Gamma$, quarum maior sit AB, et $B\Gamma$ in duas partes aequales secetur in Δ .
dico, esse $AB \times B\Gamma = 2AB \times B\Delta$. ducatur enim a puncto B ad

 $B\Gamma$ perpendicularis BE, et ponatur

BE = BA, et describatur figura. iam quoniam est $\Delta B : \Delta \Gamma = BZ : \Delta H$ [VI, 1], componendo [V, 18] erit $B\Gamma: \Delta\Gamma = BH: \Delta H$. uerum $B\Gamma = 2\Delta\Gamma$. itaque etiam $BH = 2 \Delta H$. et $BH = AB \times B\Gamma$ (nam AB = BE), $\Delta H = AB \times B\Delta$ (nam $B\Delta = \Delta\Gamma$, $AB = \Delta Z$; quod erat demonstrandum.

Ad libr. X prop. 36.

Ἐκάλεσε δὲ αὐτην ἐκ δύο ὀνομάτων διὰ τὸ ἐκ δύο ὁητῶν αὐτὴν συγκεῖσθαι κύριον ὄνομα καλῶν τὸ ὁητόν, καθ' δ ἡητόν.

17.

Ad libr. X prop. 37.

Ἐκάλεσε δὲ αὐτὴν ἐκ δύο μέσων πρώτην διὰ τὸ 5 ὁητὸν περιέχειν καὶ προτερεῖν τὸ ὁητόν.

18.

Ad libr. X prop. 38.

Ἐκάλεσε δὲ αὐτὴν ἐκ δύο μέσων δευτέραν διὰ το μέσον περιέχειν τὸ ὑπ' αὐτῶν καὶ μὴ ὁητόν, δευτερεύειν δὲ τὸ μέσον τοῦ ἡητοῦ. ὅτι δὲ τὸ ὑπὸ ἡητῆς καὶ ἀλόγου περιεχόμενον ἄλογόν ἐστιν, δῆλον. εἰ γὰρ 10 ἔσται ἡητὸν καὶ παραβέβληται παρὰ ἡητήν, εἰη ἄν καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῦ πλευρὰ ἡητή. ἀλλὰ καὶ ἄλογος ὅπερ ἄτοπον. τὸ ἄρα ὑπὸ ἡητῆς καὶ ἀλόγου ἄλογόν ἐστιν.

19.

Ad libr. X prop. 39.

'Εκάλεσε δὲ αὐτὴν μείζονα διὰ το τὰ ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ φητὰ μείζονα εἶναι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$ 15 μέσου, καὶ δέον εἶναι ἀπὸ τῆς τῶν φητῶν οἰκειότητος

^{16.} Inter ὀνομάτων et ὅπες p. 108, 15 PBFb. 17. Inter πρώτη et ὅπες p. 110, 8 PBFb. 18. Inter δεντέςα et ὅπες p. 114, 2 PBFb, pro scholio V m. 1. 19. Inter μείζων et ὅπες p. 114, 22 PBFb, mg. V.

^{1.} ἐπάλεσεν PBF. 2. ἐητῶν] ὀνομάτων F. συγπεὶσθαι] καλεῖσθαι F (sed corr. mg.). 4. ἐπάλεσεν PBF. 5. πρω-

Ad libr. X prop. 36.

Uocauit autem eam ex duobus nominibus, quia ex duabus rationalibus composita est, proprie rationale, quatenus rationale est, nomen uocans.

17.

Ad libr. X prop. 37.

Uocauit autem eam ex duabus mediis primam, quia spatium rationale comprehendunt, et rationale principatum habet.

18.

Ad libr. X prop. 38.

Uocauit autem eam ex duabus mediis secundam, quia medium comprehendunt rectangulum, et medium rationali postponitur.

Spatium autem rectis rationali et irrationali comprehensum irrationale esse, adparet. nam si rationale est et rectae rationali adplicatum est, etiam alterum eius latus rationale est [prop. XX]. at idem irrationale est; quod absurdum est. ergo spatium rectis rationali et irrationali comprehensum irrationale est.

19.

Ad libr. X prop. 39.

Uocauit autem eam maiorem, quia rationalia $AB^2 + B\Gamma^2$ maiora sunt medio $2AB \times B\Gamma$, et

τερεύειν F. 6. ἐκάλεσεν PBF. τό] τὸ τό FV. 8. δέ] (prius) om. V. 9. ἐστι BV, comp. Fb. 11. πλευρὰ αὐτοῦ F. 13. ἐκάλεσεν PBF. 15. μέσων PBFb.

την ονομασίαν τάττεσθαι. ὅτι δὲ μείζονά ἐστι τὰ ἀπο τῶν ΑΒ, ΒΓ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, οῦτως δεικτέον.

Φανερον μεν οὖν, ὅτι ἄνισοί εἰσιν αὶ ΑΒ, ΒΓ. εἰ γὰρ ἡσαν ἴσαι, ἴσα ἄν ἡν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ 5 τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, καὶ ἡν ἄν καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ φπόν ὅπερ οὐχ ὑπόκειται ἄνισοι ἄρα εἰσὶν αἱ ΑΒ, ΒΓ. ὑποκείσθω μείζων ἡ ΑΒ, καὶ κείσθω τῷ ΒΓ ἴση ἡ ΒΔ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ ἴσα ἐστὶ τῷ τε δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΑ. 10 ἴση δὲ ἡ ΔΒ τῷ ΒΓ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ ἴσα ἐστὶ τῷ τε δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ τῷ ἀπο τῆς ΑΔ· ῶστε τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ τῷ ἀπο τῆς ΔΔ· ῶστε τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μείζονα εἶναι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ μείζονα εἶναι τοῦ

20.

Ad libr. X prop. 40.

Υητον δε και μέσον δυναμένη καλεϊται αυτη διὰ 15 τὸ δύνασθαι δύο χωρία, τὸ μεν ζητὸν, τὸ δε μέσον και διὰ τὴν τοῦ ζητοῦ προύπαρξιν πρῶτον ἐκάλεσεν.

21.

Ad libr. X prop. 41.

Καλεῖ δὲ αὐτὴν δύο μέσα δυναμένην διὰ το δύνασθαι αὐτὴν δύο μέσα χωρία τό τε συγκείμενον ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ.

Inter δυναμένη et ὅπες p. 116, 13 PBFb, mg. V.
 Inter δυναμένη et ὅπες p. 118, 17 PBFVb.

^{1.} $\delta \dot{\epsilon}$] $\delta \dot{\epsilon}$ nal P. $\dot{\alpha} \dot{n} \dot{o}$] corr. ex $\dot{v} \dot{n} \dot{o}$ m. 2 F. 2. $o \ddot{v} \dot{v} \dot{o}$ bV b. 3. $o \dot{v} \dot{v}$] $o \dot{v} \dot{v} \dot{\epsilon} \dot{\sigma} \dot{v} \dot{v}$ F. 8. $\dot{\alpha} \dot{n} \dot{o}$] $\dot{v} \dot{n} \dot{o}$ V. $B \Delta$] corr. ex $B \Gamma$ V. 9. $\dot{\alpha} \dot{n} \dot{o}$] $\dot{v} \dot{n} \dot{o}$ F. $\tau \ddot{\eta} \dot{s}$] $\tau \ddot{\omega} \dot{v}$ F, om. Bb. ΔA]

oportet nomen a proprietate rationalium dari. esse autem $AB^2 + B\Gamma^2 > 2AB \times B\Gamma$, sic demonstrandum est. AB, $B\Gamma$ iam manifestum est, AB, $B\Gamma$ inaequales esse. nam si aequales essent, esset etiam $AB^2 + B\Gamma^2 = 2AB \times B\Gamma$, et $AB \times B\Gamma$ et ipsum rationale esset; quod contra hypothesin est. supponatur $AB > B\Gamma$, et ponatur $B\Delta = B\Gamma$. itaque $AB^2 + B\Delta^2 = 2AB \times B\Delta + \Delta A^2$ [II, 7]. uerum $\Delta B = B\Gamma$. itaque

 $AB^2 + B\Gamma^2 = 2 AB \times B\Gamma + A\Delta^2$. ergo $AB^2 + B\Gamma^2$ excedit $2 AB \times B\Gamma$ quadrato ΔA^2 .

20.

Ad libr. X prop. 40.

Spatio autem rationali ac medio aequalis quadrata uocatur haec, quia quadrata duobus spatiis aequalis est, alteri rationali, alteri medio, et propter principatum rationalis primum hoc nominauit.

21.

Ad libr. X prop. 41.

Uocat autem eam duobus spatiis mediis aequalem quadratam, quia duobus spatiis mediis quadrata est aequalis, $AB^2 + B\Gamma^2$ et $2AB \times B\Gamma$ [u. fig. p. 119].

 $A \triangle P$. 10. ἀπό] ὑπό F. ἔσα — 12. $A \triangle$] m. 2 V. 11. ἀπό] corr. ex ὑπό m. 2 F. 12. τά] τό F. εἶναι] ἐστι BF V b. 13. ἀπό] corr. ex ὑπό m. 2 F. $\triangle A$] τῆς $\triangle A$ b et corr. ex τῶν $\triangle A$ F. 14. ὑητόν — αῦτη] παλεἰται δὲ αῦτη? V. δυναμένην BF b, et P, corr. m. 2. παλεῖται αῦτη] αὐτὴν παλεῖ BF b. 16. τήν] τόν V. Post πρῶτον add. τὸ ὑητόν BF b, m. rec. P. ἐπάλεσε V. 17. παλεῖ — δυναμένην] om. V. 19. ἀπὸ τῶν] om. V. τό] τοῦ P.

Ad libr. X deff. alt.

Έξ οὖν οὐσῶν τῶν οὕτως καταλαμβανομένων εὐθειῶν τάττει πρώτας τῆ τάξει τρεῖς, ἐφ' ὧν ἡ μείζων
τῆς ἐλάσσονος μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ,
δευτέρας δὲ τῆ τάξει τὰς λοιπὰς τρεῖς, ἐφ' ὧν τῷ ἀπὸ
δ ἀσυμμέτρου, διὰ τὸ προτερεῖν τὸ σύμμετρον τοῦ ἀσυμμέτρου καὶ ἔτι πρώτην μέν, ἐφ' ἦς τὸ μεῖζον ὄνομα
σύμμετρόν ἐστι τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ, δευτέραν δέ, ἐφ'
ἦς τὸ ἔλασσον, διὰ τὸ πάλιν προτερεῖν τὸ μεῖζον τοῦ
ἐλάσσονος τῷ ἐμπεριέχειν τὸ ἔλασσον, τρίτην δέ, ἐφ'
10 ὧν μηδέτερον τῶν ὀνομάτων σύμμετρόν ἐστι τῆ ἐκκειμένη ὁητῆ. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς τριῶν ὁμοίως τὴν
πρώτην τῆς εἰρημένης δευτέρας τάξεως τετάρτην καλῶν
καὶ τὴν δευτέραν πέμπτην καὶ τὴν τρίτην ἕκτην.

23.

Ad libr. X prop. 90.

"Εστι δὲ καὶ συντομώτερον δείξαι τὴν εῦρεσιν τῶν 15 εἰρημένων ξξ ἀποτομῶν. καὶ δὴ ἔστω εὑρεῖν τὴν πρώτην. ἐκκείσθω ἡ ἐκ δύο ὀνομάτων πρώτη ἡ ΑΓ, ἦς μεῖζον ὄνομα ἡ ΑΒ, καὶ τῆ ΒΓ ἴση κείσθω ἡ ΒΔ. αἱ ΑΒ, ΒΓ ἄρα, τουτέστιν αἱ ΑΒ, ΒΔ, ξηταί εἰσι δυνάμει μόνον σύμμετροι, καὶ ἡ ΑΒ τῆς ΒΓ, τουτ-20 έστι τῆς ΒΔ, μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῆ,

Post ἔπτη p. 136, 19 PBFb; mg. V, sed add. πείμενον.
 Post δείξαι p. 274, 15 PBFVb.

^{1.} οὖν] m. 2 F. οὖνω BF b. 3. Ante συμμέτρου ras.
1 litt. B. 4. τῷ] mut. in τό m. rec. P, corr. ex τό F, τό b.
5. ἀσυμμέτρου] ἀσυμμέτρου ἐαυτῆ V. ἀσυμμέτρου ζουμμέτρου V.
6. πρώτη B, sed corr. m. 1. 7. δεύτερου P, corr. m. rec. 8. ἔλαττον Bb, comp. F. τῷ] e corr. V.

Ad libr. X deff. alt.

Cum igitur rectae ita inuentae sex sint, ordine primas tres ponit, in quibus maior quadrata minorem excedit quadrato rectae sibi commensurabilis, secundas autem ordine tres reliquas, in quibus quadrato rectae sibi incommensurabilis excedit, quia commensurabile antecedit incommensurabile; et praeterea primam, in qua maius nomen rationali propositae commensurabile est, secundam autem, in qua minus, quia rursus maius antecedit minus, quia minus comprehendit; tertiam autem, in qua neutrum nomen rationali propositae commensurabile est. et in sequentibus tribus similiter, primam secundae classis, quam nominauimus, quartam uocans, secundam quintam, tertiam sextam.

23.

Ad libr. X prop. 90.

Licet autem breuius quoque inuentionem sex apotomarum, quas diximus, demonstrare. sit enim propositum primam inuenire. ponatur $A\Gamma$ recta ex duobus nominibus prima, cuius maius nomen sit AB, et ponatur $B \triangle = B\Gamma$. itaque AB, $B\Gamma$, hoc est AB, $B\triangle$, rationales sunt potentia tantum commensurabiles [prop. XXXVI], et AB^2 excedit $B\Gamma^2$, hoc est $B\triangle^2$, quadrato rectae sibi commensurabilis, et AB rationali propositae commensu-

^{10.} ἐστι σύμμετρον BFb. 11. ἐπί] corr. ex ἐπεί V. 14. ca' BVb. ἔστιν B. εῦρησιν FV? 15. ἔξ] om. b. 16. ἡ] (prius) om. PV. 17. ἐκκείσθω V. 18. εἰσιν B. Euclides, edd. Heiberg et Menge. III.

б

καὶ ἡ AB σύμμετρός έστι τῆ ἐκκειμένη ζητῆ μήκει ἀποτομὴ ἄρα πρώτη ἐστὶν ἡ $A\Delta$. ὁμοίως δὴ καὶ τὰς λοιπὰς ἀποτομὰς εὐρήσομεν ἐκθέμενοι τὰς ἰσαριθμοὺς ἐκ δύο ὀνομάτων. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

24.

Ad libr. X prop. 115.

"Αλλως.

"Εστω μέση ή $A\Gamma$ λέγω, ὅτι ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ ἄπειροι ἄλογοι γ/γνονται, καὶ οὐδεμία οὐδεμιᾶ τῶν πρότερον ή αὐτή.

"Ηχθω τῆ ΑΓ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΑΒ, καὶ ἔστω ρητὴ 10 ἡ ΑΒ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΒΓ΄ ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ΒΓ, καὶ ἡ δυναμένη αὐτὸ ἄλογός ἐστιν. δυνάσθω αὐτὸ ἡ ΓΔ΄ ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ. καὶ οὐδεμιᾶς τῶν πρότερον ἡ αὐτή το γὰρ ἀπ' οὐδεμιᾶς τῶν πρότερον παρὰ ρητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ μέσην. 15 πάλιν συμπεπληρώσθω τὸ ΕΔ΄ ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΔ, καὶ ἡ δυναμένη αὐτὸ ἄλογός ἐστιν. δυνάσθω αὐτὸ ἡ ΔΖ΄ ἄλογος ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΖ. καὶ οὐδεμιᾶ τῶν πρότερον ἡ αὐτή τὸ γὰρ ἀπ' οὐδεμιᾶς τῶν πρότερον παρὰ ρητὴν παραβαλλόμενον πλάτος ποιεῖ τὴν ΓΔ.

'Απὸ μέσης ἄρα ἄπειροι ἄλογοι γίνονται, καὶ οὐδεμία οὐδεμιᾳ τῶν πρότερον ἡ αὐτή ἐστιν ὅπερ ἔδει δεϊξαι.

^{24.} Post δείξαι p. 370, 23 PBFVb.

^{3.} ἐνθέμενοι] ν e corr. P. τάς] om. V. εἰσαριθμούς B. 4. ὅπερ ἔδει δεἰξαι] om. BFV b, comp. P. σὐδεμία] om. PFV. 8. ἡ] ἐστιν ἡ Β. 10. ἄλογον] in ras. φ. ἄλογον — 11. BΓ] mg. m. 1 P. 11. ἐστι PBV,

rabilis est [deff. alt. 1]. ergo $A\Delta$ apotome est prima. similiter igitur reliquas quoque apotomas inueniemus expositis rectis ex duobus nominibus eiusdem numeri; quod erat demonstrandum.

24. Ad libr. X prop. 115. Aliter.

Sit $A\Gamma$ media. dico, ab $A\Gamma$ irrationales infinitas numero oriri, et nullam ulli priorum similem esse.

Ducatur AB ad $A\Gamma$ perpendicularis, et rationalis sit AB, et expleatur $B\Gamma$. itaque $B\Gamma$ irrationale est [prop. XX], et recta ei aequalis quadrata irrationalis A Γ Δ Z est. sit $\Gamma\Delta^2 = B\Gamma$. itaque $\Gamma\Delta$ irrationalis est. nec ulli priorum similis est. neque enim ullius priorum quadratum rectae rationali adplicatum latitudinem efficit mediam. rursus expleatur $E\Delta$. itaque $E\Delta$ irrationale est [prop. XX], et recta ei aequalis quadrata irrationalis est. sit $\Delta Z^2 = E\Delta$. itaque ΔZ irrationalis est. nec ulli priorum similis est. neque enim ullius priorum quadratum rationali adplicatum latitudinem efficit $\Gamma\Delta$.

Ergo a media irrationales numero infinitae oriuntur, et nulla ulli priorum similis est; quod erat demonstrandum.

comp. Fb. 16. έστιν] comp. Fb, έστι PBV. 20. ἀπὸ τῆς Bb, τῆς add. m. 2 F. γίγνονται B. οὐδεμία] om. PFV b. 21. οὐδεμίαν φ. έστιν ὅπερ ἔδει δείξαι] om. BFb.

Ή τῆ ἐλάσσονι σύμμετρος ἐλάσσων ἐστίν. "Εστω ἐλάσσων ἡ Α, καὶ τῆ Α σύμμετρος [ἔστω] ἡ Β. λέγω, ὅτι ἡ Β ἐλάσσων ἐστίν.

Κείσθω όητη ή ΓΔ και τῷ ἀπὸ τῆς Α ἴσον παρὰ 5 την ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν την ΓΖ. ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶ τετάρτη ἡ ΓΖ. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς Β ἴσον παρὰ τὴν ΖΕ παραβεβλήσθω τὸ ΖΗ πλάτος ποιούν την ΖΘ. έπει ούν σύμμετρός έστιν η Α τη Β, σύμμετρον ἄρα έστι και τὸ ἀπὸ τῆς Α τῷ ἀπὸ τῆς Β. 10 αλλα τῷ μὲν ἀπὸ τῆς Α ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΕ, τῷ δὲ άπὸ τῆς Β ἴσον ἐστὶ τὸ ΖΗ σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓΕ τῷ ΖΗ. ὡς δὲ τὸ ΓΕ πρὸς τὸ ΖΗ, οῦτως έστιν ή ΓΖ πρός την ΖΘ σύμμετρος άρα έστιν ή ΓΖ τη ΖΘ μήκει. ἀποτομή δέ έστι τετάρτη ή ΓΖ: 15 αποτομή ἄρα έστι και ή ΖΘ τετάρτη· τὸ ΗΖ ἄρα περιέχεται ὑπὸ όητῆς τῆς ΖΕ καὶ ἀποτομῆς τετάρτης της ΖΘ. έαν δε χωρίον περιέχηται ύπο φητης καί άποτομης τετάρτης, ή τὸ χωρίον δυναμένη έλάσσων έστίν. δύναται δὲ τὸ ΖΗ ἡ Β΄ έλάσσων ἄρα έστὶν 20 ή Β. ὅπεο ἔδει δεῖξαι.

^{25.} Alia demonstr. prop. 105, post nr. 24 PFV, mg. m. 1 b, m. 2 B, in V etiam ad prop. 105 mg. m. 1 (V₂).

^{1.} ἄλλως τὸ çς' V_2 , ριζ' b, ριη' B; ριε' F, ριζ' m. 2. ἐλάττων F. 2. ἐλάττων F. 3. ἐστι P, comp. V, et postea ins. φ . 4. ἐνκείσθω BbV_2 . ψητη η ΓΔ ρητη ρητη η ΓΔ ρητη

Recta minori commensurabilis minor est. Sit minor A, et rectae A commensurabilis B. dico, B minorem esse.

ponatur $\Gamma \Delta$ rationalis, et quadrato A^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur ΓE latitudinem efficiens ΓZ .

 $A \left[\begin{array}{c} B \end{array} \right] \left[\begin{array}{c} F & Z & \Theta \end{array} \right]$ if respectively the second of the second o

 Θ itaque ΓZ apotome est quarta [prop. C]. et quadrato B^2 aequale rectae ZE adplicetur ZH latitudinem efficiens $Z\Theta$. iam quoniam A, B H commensurabiles sunt, etiam A^2 , B^2

commensurabilia sunt. est autem $\Gamma E = A^2$, $ZH = B^2$. itaque ΓE , ZH commensurabilia sunt. est autem $\Gamma E:ZH = \Gamma Z:Z\Theta$. itaque ΓZ , $Z\Theta$ longitudine commensurabiles sunt [prop. XI]. ΓZ autem apotome est quarta. itaque etiam $Z\Theta$ apotome est quarta [prop. CIII]. itaque HZ rationali ZE et apotome quarta $Z\Theta$ comprehenditur. sin spatium recta rationali et apotome quarta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata minor est [prop. XCIV]. et $B^2 = ZH$. ergo B minor est; quod erat demonstrandum.

add. V_2 . 15. ἐστί ἐστίν P. $Z\Theta$] Θ Z P. τό HZ — 16. ZE] mg. m. 2 B, ξητὴ δὲ ἡ ZE Bb, ξητὴ ξητὴ δὲ ἡ ZE F. 18. ἐλάττων B. 19. ἐστί PVV_2 , comp. E Bb. ἐλάσσων — 20. δείξαι] om. F. 19. ἄρα] om. P. 20. ὅπερ ἔδει δείξαι] comp. P, om. E Bb V_2 . In b add. ἰστέον, ὅτι ἡ τούτον τοῦ θεωρήματος πρότασις ἡ αὐτή ἐστι τῆ τοῦ E V_2 V_3 V_3 V_4 V_4 V_5 V_5 V_6 V_6 V_7 V_8 $V_$

Ή τῆ μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιούση σύμμετος μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

"Εστω μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσα ἡ Α, 5 σύμμετρος δὲ αὐτῆ ἡ Β. λέγω, ὅτι ἡ Β μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν.

Ἐκκείσθω φητή ή ΓΔ, καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς Α ἴσον παρὰ τὴν ΓΔ παραβεβλήσθω τὸ ΓΕ πλάτος ποιοῦν τὴν ΓΖ· ἀποτομὶ ἄρα ἐστὶ πέμπτη ἡ ΓΖ. τῷ δὲ ἀπὸ 10 τῆς Β ἴσον παρὰ τὴν ΖΕ παραβεβλήσθω τὸ ΖΗ πλάτος ποιοῦν τὴν ΖΘ. ἐπεὶ οὖν σύμμετρός ἐστιν ἡ Α τῆ Β, σύμμετρόν ἐστι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Α τῷ ἀπὸ τῆς Β. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς Α ἴσον τὸ ΓΕ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς Β ἴσον τὸ ΖΗ· σύμμετρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓΕ τῷ ΖΗ· 15 σύμμετρος ἄρα καὶ ἡ ΓΖ τῆ ΖΘ μήκει. ἀποτομὴ δὲ πέμπτη ἡ ΓΖ· ἀποτομὴ ἄρα ἐστὶ πέμπτη καὶ ἡ ΖΘ. φητὴ δὲ ἡ ΖΕ· ἐὰν δὲ χωρίον περιέχηται ὑπὸ φητῆς καὶ ἀποτομῆς πέμπτης, ἡ τὸ χωρίον δυναμένη μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν. δύναται δὲ τὸ ΖΗ ἡ Β· ἡ Β ἄρα ἡ μετὰ φητοῦ μέσον τὸ ὅλον ποιοῦσά ἐστιν. ὅπερ ἔδει δείξαι.

^{26.} Alia demonstr. prop. 106, post nr. 25 PFV, mg. m. 1 b, m. 2 B, in V etiam ad prop. 106 mg. m. 1 (V₂).

^{1.} ållwg tò qg' V_2 , qiŋ' Fb, qið' B. $\mathring{\eta}$ — 3. êστιν] om. V_2 . 2. Ante μετά add. καl αὐτή m. 2 F, καl αὐτὴ $\mathring{\eta}$ b, $\mathring{\eta}$ F. 4. έστω $\mathring{\eta}$ $BFbV_2$. 5. καl τ $\mathring{\eta}$ A σύμμετρος $\mathring{\eta}$ B V_2 . λέγω — 6. έστιν] mg. V_2 . 5. $\mathring{\eta}$ B] supra ser. m. 1 F. 9. έστιν P. πέμπτη έστιν F. 12. B] $B \slash$ g. 13. FE] corr. ex ZE V, ZE b. 15. καl] έστι καl V_2 . $Z\Theta$] corr. ex $\Gamma\Theta$ V, $\Gamma\Theta$ P. 16. πέμπτη] (prius) om. b. $\mathring{\eta}$] έστιν $\mathring{\eta}$ bV_2 . 17. $\mathring{\varrho}$ ητόν P. $\mathring{\varrho}$ ητή δὲ $\mathring{\eta}$ ZE] om. V_2 . 19. έστι VbV_2 ,

Recta rectae cum rationali totum medium efficienti commensurabilis cum rationali totum medium efficiens est.

Sit A recta cum rationali totum medium efficiens, ei autem commensurabilis B. dico, B rectam esse cum rationali totum medium efficientem.

ponatur rationalis $\Gamma \Delta$, et quadrato A^2 aequale rectae $\Gamma \Delta$ adplicetur ΓE latitudinem efficiens ΓZ .

itaque ΓZ apotome est quinta [prop. CI]. quadrato autem B^2 aequale rectae ZE adplicetur ZH latitudinem efficiens $Z\Theta$. iam quoniam A, B commensurabiles

sunt, etiam A^2 , B^2 commensurabilia sunt. est autem $\Gamma E = A^2$, $ZH = B^2$. itaque ΓE , ZH commensurabilia sunt. quare etiam ΓZ , $Z\Theta$ longitudine commensurabiles sunt [VI, 1; prop. XI]. ΓZ autem apotome est quinta. itaque etiam $Z\Theta$ apotome est quinta [prop. CIII]; ZE autem rationalis est. sin spatium recta rationali et apotome quinta comprehenditur, recta spatio aequalis quadrata recta est cum rationali totum medium efficiens [prop. XCV]. est autem $B^2 = ZH$. ergo B recta est cum rationali totum medium efficiens; quod erat demonstrandum.

comp. BF. δέ] om. V. 20. ή] (tert.) PVV_2 , om. BFb. 21. ἐστιν] supra scr. V_2 . ὅπες ἔδει δεῖξαι] comp. P, om. BFbV2. In b add. m. 1: ώσαντας καὶ τούτου τοῦ θεωρήματος ἡ πρότασις ἡ αὐτή ἐστι τῆ τοῦ $Q\xi'$, οὖ μὴν ἡ καταγραφή καὶ τὸ σχῆμα ἐκείνω τὰ αὐτά είσιν. ἔστι δὲ ἐν ἔτέρω καὶ ριη', διὸ καὶ ἡμῖν παραγέγραπται. εἶτα τὸ ἔνδον ριξ' ἐν ἐκείνω ἐστὶ ριθ' καὶ ἑξῆς τὰ λοιπά.

· Πουκείσθω ήμεν δεεξαι, ὅτι ἐπὶ τῶν τετοαγώνων σχημάτων ἀσύμμετοός ἐστιν ἡ διάμετοος τῆ πλευοὰ μήκει.

"Εστω τετράγωνον τὸ $AB\Gamma\Delta$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ 5 ή $A\Gamma$ " λέγω, ὅτι ἡ ΓA ἀσύμμετρός ἐστι τῆ AB μήκει.

Εί γὰο δυνατόν, ἔστω σύμμετρος λέγω, ὅτι συμβήσεται τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἄρτιον εἶναι καὶ περισσόν. φανερον μέν ούν, ότι το από της ΑΓ διπλάσιον τοῦ άπὸ τῆς ΑΒ. καὶ ἐπεὶ σύμμετρός ἐστιν ἡ ΓΑ τῆ ΑΒ, 10 ή ΓΑ ἄρα πρὸς τὴν ΑΒ λόγον ἔχει, ὃν ἀριθμὸς πρὸς άριθμόν. έχέτω, ον δ ΕΖ προς Η, και έστωσαν οί ΕΖ, Η έλάγιστοι των τον αὐτον λόγον έγόντων αὐτοῖς: ούκ ἄρα μονάς έστιν ὁ ΕΖ. εί γὰρ ἔσται μονάς ὁ ΕΖ, ἔχει δὲ λόγον πρὸς τὸν Η, ὃν ἔχει ἡ ΑΓ πρὸς 15 την ΑΒ, καὶ μείζων ή ΑΓ της ΑΒ, μείζων ἄρα καὶ ή ΕΖ τοῦ Η ἀριθμοῦ ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα μονάς έστιν ὁ ΕΖ άριθμὸς ἄρα. καὶ έπεί έστιν ώς ἡ ΓΑ πρός την ΑΒ, ούτως ὁ ΕΖ πρός τὸν Η, καὶ ώς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΓΑ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ, οῦτως ὁ ἀπὸ 20 τοῦ ΕΖ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Η. διπλάσιον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΑ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΒ. διπλασίων ἄρα καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ ΕΖ τοῦ ἀπὸ τοῦ Η. ἄρτιος ἄρα ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ ΕΖ' ώστε καλ αὐτὸς ὁ ΕΖ ἄρτιός ἐστιν. εί γὰρ ἦν περισσός, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ τετράγωνος περισσός ήν,

Post. nr. 26 PBFVb.

ριξ΄ b, ρκ΄ B; ρισ΄ corr. in ριθ΄ m. 2 F. 1. ὅτι] m. 2 B. 2. σύμμετρος F, corr. m. 2. 5. ΓA] $A \Gamma$ FV. σύμμετρος F, corr. m. 2. 7. περιττόν V. 8. ἐστι τοῦ Bb, ἐστι add. m. 2 F. 9. τῆς] corr. ex. τοῦ m. 1 b. ΓA] $A \Gamma$ F. 10. ΓA] in ras. V, $A \Gamma$ F. αρα] om. V. 11. ὅν] in ras. B.

Propositum sit nobis demonstrare, in figuris quadratis diametrum latusque longitudine incommensurabilia esse.

Sit $AB\Gamma\Delta$ quadratum, diametrus autem eius $A\Gamma$. dico, ΓA , AB longitudine incommensurabiles esse.

nam si fieri potest, commensurabiles sint. dico, fore, ut idem numerus et par et impar sit. manifestum igitur, esse $A\Gamma^2 = 2 AB^2$ [I, 47]. et quoniam ΓA , AB commensurabiles sunt, $\Gamma A : AB$ rationem habet, quam numerus ad numerum [prop. VI] sit.

quam numerus ad numerum [prop. VI]. sit $\Gamma A:AB=EZ:H,$ et EZ,H minimi sint eorum, qui eandem rationem habent

[cfr. VII, 33]. itaque EZ unitas non est. si enim est unitas, et $EZ:H=A\Gamma:AB$, et $A\Gamma>AB$, erit etiam EZ>H, unitas numero [V, 14]; quod absurdum est. quare EZ unitas non est. ergo numerus est. et quoniam est $\Gamma A:AB=EZ:H$, erit etiam $\Gamma A^2:AB^2=EZ^2:H^2$ [VI, 20 coroll.; VIII, 11]. uerum $\Gamma A^2=2AB^2$. itaque etiam $EZ^2=2H^2$. quare EZ^2 par est. itaque etiam ipse EZ par est. nam si impar esset, etiam quadratum eius impar esset,

EZ] E in ras. m. 1 P. τὸν H BFb. 12. H] om. b. 14. ἔχει δέ] καὶ ἔχει BFb. πρός] (prius) comp. corr. ex comp. καί m. 1 F. 16. Post EZ add. μονάς Bb, m. rec. V. 17. ἐστιν] (prius) m. 2 F. ΓΑ] ΑΓ B. 18. τόν] ο in ras. B. 19. ΓΑ] Γ in ras. V. AB B in ras. m. 1 P. 21. τῆς] τοῦ PF V. ἀπὸ τῆς] m. rec. V. τῆς] τοῦ P. διπλάσιον F, διπλάσιος V. δ] τό Fb. 22. τοῦ] (primum) τῆς F. 23. ἄστε] -ε e corr. V. 24. ἦν] αν ἦν V.

έπειδήπερ, έὰν περισσοί ἀριθμοί ὁποσοιοῦν συντεθῶσιν, τὸ δὲ πληθος αὐτῶν περισσὸν ή, ὁ ὅλος περισσός έστιν: ό ΕΖ ἄρα ἄρτιός ἐστιν. τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Θ. καλ έπελ οί ΕΖ, Η έλάχιστοί είσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον 5 έχόντων [αὐτοῖς], πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. καὶ ό ΕΖ ἄρτιος περισσός ἄρα ἐστὶν ὁ Η. εί γὰρ ἦν άρτιος, τους ΕΖ, Η δυάς έμέτρει πᾶς γάρ ἄρτιος έχει μέρος ημισυ πρώτους οντας πρός άλλήλους. οπερ έστιν άδύνατον. ούκ ἄρα ἄρτιός έστιν ὁ Η περισσός 10 άρα. καὶ ἐπεὶ διπλάσιος ὁ ΕΖ τοῦ ΕΘ, τετραπλάσιος άρα ὁ ἀπὸ ΕΖ τοῦ ἀπὸ ΕΘ. διπλάσιος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ ΕΖ τοῦ ἀπὸ τοῦ Η΄ διπλάσιος ἄρα ὁ ἀπὸ τοῦ Η τοῦ άπὸ ΕΘ. ἄρτιος ἄρα ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ Η, ἄρτιος ἄρα διὰ τὰ εἰρημένα ὁ Η. ἀλλὰ καὶ περισσός. ὅπερ έστὶν 15 αδύνατον. οὐκ ἄρα σύμμετρός έστιν ή ΓΑ τῆ ΑΒ μήκει ὅπεο ἔδει δεῖξαι.

"Αλλως.

Š

[Δεικτέον καὶ έτέρως, ὅτι ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ τοῦ τετραγώνου διάμετρος τῆ πλευρᾶ].

20 "Εστω ἀντὶ μὲν τῆς διαμέτοου ἡ Α, ἀντὶ δὲ τῆς πλευρᾶς ἡ Β΄ λέγω, ὅτι ἀσύμμετρος ἐστιν ἡ Α τῆ Β μήκει. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω [σύμμετρος καὶ γεγονέτω] πάλιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ὁ ΕΖ ἀριθμὸς πρὸς τὸν Η, καὶ ἔστωσαν ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον 25 ἐχόντων αὐτοῖς οἱ ΕΖ, Η οἱ ΕΖ, Η ἄρα πρῶτοι πρὸς

^{1.} συντεθώσι PFV. 2. δ] om. B, καὶ δ FV. 3. ἐστιν] comp. Fb, ἐστι PBV. Θ] e corr. B. 4. Η ἀριθμοί BFb. 5. αὐτοῖς] om. P. εἰσί PVb, comp. F. καί] καί ἐστιν BFb. 7. μετρεῖ F, corr. m. 2; ἂν ἐμέτρει bene edd. 10. διπλάσιος] διπλάσιος ἐστιν F, διπλασίων ἐστίν Bb. 11. ἀπό]

quoniam, si numeri impares componuntur, et multitudo eorum impar est, totus impar est [IX, 23]. ergo EZ par est. in Θ in duas partes aequales secetur. et quoniam EZ, H minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent, inter se primi sunt [VII, 21]. et EZ par est. itaque H impar est. onam si par esset, binas numeros EZ, H metiretur (omnis enim numerus par partem dimidiam habet [VII def. 6]), qui inter se primi sunt; quod fieri non potest. ergo H par non est. impar igitur est. et quoniam $EZ = 2E\Theta$, erit [VIII, 11] $EZ^2 = 4E\Theta^2$. est autem $EZ^2 = 2H^2$. itaque $H^2 = 2 E\Theta^2$. quare H^2 par est. itaque propter ea, quae diximus [p. 408, 23 sq.], H par est. at idem impar est; quod fieri non potest. ergo ΓA , AB longitudine commensurabiles non sunt; quod erat demonstrandum.

Aliter.

Sit pro diametro A, pro latere autem B. dico, A et B longitudine incommensurabiles esse. nam si fieri potest, sit rursus ut A:B, ita numerus EZ ad H [cfr. prop. VI], et EZ, H minimi sint eorum, qui eandem rationem habent [cfr. VII, 33]. itaque EZ, H primi sunt inter se [VII, 21]. primum dico, H unitatem

20

άλλήλους είσίν. λέγω πρώτον, ὅτι ὁ Η οὐκ ἔστι μονάς. εί γὰο δυνατόν, ἔστω μονάς. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ Α πρός την Β, ούτως ὁ ΕΖ πρός τὸν Η, καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οὕτως ὁ ἀπὸ τοῦ 5 ΕΖ πρός τὸν ἀπὸ τοῦ Η. διπλάσιον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Α τοῦ ἀπὸ τῆς Β. διπλάσιος ἄρα καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ ΕΖ τοῦ ἀπὸ τοῦ Η. καί ἐστι μονὰς ὁ Η. δυὰς ἄρα ὁ άπὸ ΕΖ τετράγωνος. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα μονάς έστιν ὁ Η άριθμὸς ἄρα. καὶ έπεί έστιν ώς 10 τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οὕτως ὁ ἀπὸ ΕΖ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Η, καὶ ἀνάπαλιν ὡς τὸ ἀπὸ τῆς Β πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Α, οῦτως ὁ ἀπὸ τοῦ Η πρὸς τὸν άπὸ τοῦ ΕΖ, μετρεῖ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Β τὸ ἀπὸ τῆς Α, μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Η τετράγωνος τὸν ἀπὸ τοῦ 15 ΕΖ . ώστε και ή πλευρά αὐτή ὁ Η τὸν ΕΖ μετρεί. μετρεί δε και εαυτόν ο Η ό Η άρα τους ΕΖ, Η μετρεί πρώτους όντας πρός άλλήλους. ὅπερ ἐστίν άδύνατον, οὐκ ἄρα σύμμετρός ἐστιν ἡ Α τῆ Β μήκει. άσύμμετρος άρα έστίν. ὅπερ έδει δείξαι.

28.

Σχόλιον.

Εύρημένων δη των μήκει ἀσυμμέτρων εὐθειων, ώς των Α, Β, εὐρίσκεται καὶ ἄλλα πλεϊστα μεγέθη ἐκ δύο διαστάσεων, λέγω δη ἐκίπεδα, ἀσύμμετρα ἀλλήλοις. ἐὰν γὰρ τῶν Α, Β εὐθειῶν μέσην ἀνάλογον λάβωμεν 25 την Γ, ἔσται ὡς ἡ Α πρὸς την Β, οῦτως τὸ ἀπὸ τῆς

^{28.} Post. nr. 27 PBFVb.

^{1.} ε lot PVb, comp. F. $\tilde{o}\tau i''$ $\pi \varrho \tilde{\omega} \tau o \nu$ b. 3. δ] $\dot{\eta}$ F. $\tau \delta \nu$] $\tau \dot{\eta} \nu$ Fb. 4. $\tau \delta$] δ P. $\tau \delta$] $\tau \delta \nu$ P. $\tau \delta$] $\tau \tilde{\eta} \varepsilon$ PV.

a non esse. nam si fieri potest, sit unitas. et quoniam est A: B = EZ: H, erit etiam $A^2: B^2 = EZ^2: H^2$ [VI, 20 coroll.; VIII, 11]. uerum $A^2 = 2B^2$ [I, 47]. itaque etiam $EZ^2 = 2H^2$. et H unitas est. itaque numerus qua-

dratus EZ2 binas est; quod fieri non potest. quare H unitas non est; ergo numerus est. et quoniam est $A^2: B^2 = EZ^2: H^2$, et e contrario [V, 7 coroll.] $B^2: A^2 = H^2: EZ^2$, et B^2 metitur A^2 , etiam H^2 metitur EZ2. quare etiam latus ipsum H numerum EZ metitur. uerum H etiam se ipsum metitur. itaque Hnumeros EZ, H metitur inter se primos; quod fieri non potest. quare A, B longitudine commensurabiles non sunt. ergo incommensurabiles sunt; quod erat demonstrandum.

28. Scholinm.

Inuentis igitur rectis longitudine incommensurabilibus, uelut A, B, etiam plurimae aliae magnitudines duarum dimensionum, scilicet planae, inter se incommensurabiles inueniuntur. nam si inter rectas A, B mediam proportionalem sumpserimus Γ , erit ut A:B, ita figura plana in A descripta ad figuram in Γ si-

^{6.} διπλάσιον P. 7. ὁ ἀπό] ἐστιν ὁ Fb, ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ B. 10. τό] (prius) supra m. 1 V. ἀπό] (tert.) om. BFb. 11. ἀπὸ τοῦ] om. BFb. 13. τό] (alt.) corr. ex τῷ m. 1 F. 14. ὁ] τό F. 15. αὐτῆς B. 18. ἡ Λ] e corr. V. 19. ἐστίν] om. BFb. ὅπες ἔδει δείξαι] comp. P, om. BFb. 20. σχόλιον] om. FVb (in fig. οιη΄ F), ονα΄ Β. 22. εύρίσκονται Β (corr. m. 2) Fb. 23. δή] δή ὅτι F. ἐπίπεδον F. σύμμετοα Β, sed corr. 24. εὐθειῶν] om. BF.

Α ἐπίπεδον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Γ τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενον, εἴτε τετράγωνα εἴη τὰ ἀναγραφόμενα εἴτε εῖτερα εὐθύγραμμα ὅμοια εἴτε κύκλοι περὶ διαμέτρους τὰς Α, Γ, ἐπείπερ οἱ κύκλοι πρὸς ἀλλήλους εἰδιν ὡς τὰ ἀπὸ τῶν διαμέτρων τετράγωνα. εὕρηνται ἄρα καὶ ἐπίπεδα χωρία ἀσύμμετρα ἀλλήλοις. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Δεδειγμένων δη και των έκ δύο διαστάσεων διαφόρων ἀσυμμέτρων χωρίων δείξομεν τοις ἀπὸ τῆς των 10 στερεων θεωρίας, ὡς ἔστι και στερεὰ σύμμετρα τε και ἀσίμμετρα ἀλλήλοις. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν Α, Β τετραγώνων ἢ τῶν ἴσων αὐτοις εὐθυγράμμων ἀναστήσωμεν ἰσοϋψῆ στερεὰ παραλληλεπίπεδα ἢ πυραμίδας ἢ πρίσματα, ἔσται τὰ ἀνασταθέντα πρὸς ἄλληλα ὡς αι βάσεις. καὶ εί μὲν σύμμετροί είσιν αι βάσεις, σύμμετρα ἔσται και τὰ στερεά, εἰ δὲ ἀσύμμετροι, ἀσύμμετρα. ὅπερ ἔδει δείξαι.

'Αλλὰ μὴν καὶ δύο κύκλων ὅντων τῶν Α, Β ἐὰν ἀπ' αὐτῶν ἰσοϋψεῖς κώνους ἢ κυλίνδρους ἀναγράψωμεν, 20 ἔσονται πρὸς ἀλλήλους ὡς αἱ βάσεις, τουτέστιν ὡς οἱ Α, Β κύκλοι. καὶ εἰ μὲν σύμμετροί εἰσιν οἱ κύκλοι, σύμμετροι ἔσονται καὶ οῖ τε κῶνοι πρὸς ἀλλήλους καὶ

milem et similiter descriptam [VI, 19 coroll.], siue quadrata sunt figurae descriptae siue aliae rectilineae

similes siue circuli circum diametros A, I,
quoniam circuli eam inter se rationem habent,
quam quadrata diametrorum [XII, 2]. ergo
etiam plana spatia inter se incommensurabilia inuenta sunt; quod erat demonstrandum.

Inuentis iam spatiis quoque diuersis duarum dimensionum incommensurabilibus per ea, quae ad theoriam solidorum pertinent, demonstrabimus, solida quoque esse inter se commensurabilia et incommensurabilia. si enim in quadratis rectarum A, B uel figuris rectilineis iis aequalibus solida construxerimus eiusdem altitudinis uel parallelepipeda uel pyramidas uel prismata, solida constructa eam inter se rationem habebunt, quam bases [XI, 32. XII, 5; 6]. et si bases commensurabiles sunt, etiam solida commensurabilia erunt, sin incommensurabiles, incommensurabilia [prop. XI]; quod erat demonstrandum.

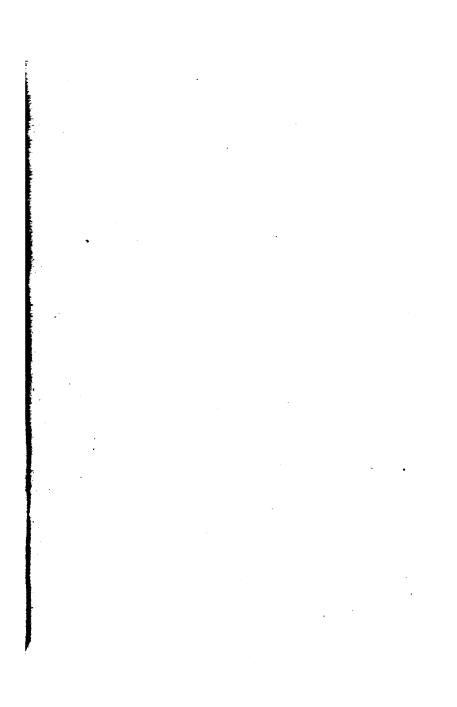
praeterea si A, B duo circuli sunt, si in iis conos uel cylindros eiusdem altitudinis construxerimus, eam inter se rationem habebunt, quam bases, hoc est quam circuli A, B [XII, 11]. et si circuli commensurabiles sunt, etiam coni cylindrique inter se commensurabiles

¹ V. 16. ἀσύμμετροί εἰσιν αί βάσεις V. 17. ὅπες ἔδει δεἰξαι] om. BFb. 18. ρχ' B. πύπλων] in ras. V. 20. ως om. P, m. 2 V. Post alt. ως ras. 3 litt. V. 21. εἰσιν εἶεν V. 22. παί] om. B. τε] om. b. πρὸς ἀλλήλους] ἀλλήλοις BFb.

οί κύλινδροι, εί δὲ ἀσύμμετροί εἰσιν οί κύκλοι, ἀσύμμετροι ἔσονται καὶ οί κῶνοι καὶ οί κύλινδροι. καὶ φανερὸν ἡμῖν γέγονεν, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ γραμμῶν καὶ ἐπιφανειῶν ἐστι συμμετρία τε καὶ ἀσυμμετρία, 5 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν σχημάτων.

³⁰ T. 17

erunt, sin incommensurabiles sunt circuli, etiam coni cylindrique incommensurabiles erunt [prop. XI]. et nobis adparuit, commensurabilitatem incommensurabilitatemque non solum in lineis planisque esse, sed etiam in corporibus solidis.

` •

